

॥ अथ श्रीमद्भागवते चतुर्थस्कंधः प्रारभ्यते ॥

श्रीमध्वल्लभहयगोवायनमः ॥ पशुपतिरपिप्रेक्षादक्षोयतोगमदुन्नतिसकलजनतावंदस्थानंध्रुवोयदनुग्रहात् ॥ पृथुग्यमहोदोहात्कीर्तिशुभांसमपीपलत्तमिममजितवंदारूणा
ममंदमुदंनुमः ॥ १ ॥ अभिनवरविप्रद्योतालोवेभासिवपुःश्रियंहरिहयहरब्रह्मश्लाघ्यप्रभूतसदागिषन् ॥ कमलनयनस्वातंत्र्येक्षादयादरसाक्रियांशरणमानेगांविश्वस्यास्योदया
श्रियमीमहे ॥ २ ॥ तृतीयस्कंदजलधेरुन्मग्नोहंकथचन ॥ चतुर्थस्कंदसरसोमवगाढुं पुनर्यते ॥ ३ ॥ मानेतिहाससंघातैरच्युताद्रिसरोरुहे ॥ आत्मप्रद्योतनीभक्तिः
पुनश्चप्रतिपाद्यते ॥ ४ ॥ अत्रादौहरौनिरतिशयप्रेमलक्षणभक्तिविधानायपशुपतेर्दक्षाध्वरध्वंसलक्षणचारेवंकुंस्वायंभुवमनुचरितमनुवदति । मनोस्त्विति । पुनःपुनःकथाप्रा
हुरभ्यासादुत्तमंफलं । विज्ञापयितुकामास्तुविद्वांसस्तत्रतत्त्वितिवचनात् पुनरुक्तकथानुवादेनदोषायेतिज्ञातव्यं । विशेषवाचिनातुशब्देनापिफलाधिवयं विशिनष्टि द्वौ
पुत्रौचेतिपुत्रानुक्षणार्थश्चकारः ॥ १ ॥ आतृमतीमप्याकूतिपुत्रिकाधर्ममाश्रित्यरुचयेप्रादादित्यन्वयः । अस्यायपुत्रोभवेत्समत्पुत्रएवेतिप्रतिज्ञायप्रदानंपुत्रिकाधर्मःराजा

ॐ नमोभगवतेवासुदेवाय ॥ मैत्रेयउवाच ॥ मनोस्तुशतरूपायांतिस्रःकन्धाश्चजज्ञिरे ॥ आकूतिर्देवहूतिश्चप्रसूतिरिति विश्रु
ताः १ आकूतिरुचयेप्रादादपिप्रातृमतीनृपः ॥ पुत्रिकाधर्ममाश्रित्यशतरूपानुमोदितः २ प्रजापतिःसभगवान् रुचिस्तस्था
मजीजनत् ॥ मिथुनं ब्रह्मवर्चस्वीपरमेणसमाधिना ३ यस्तयोःपुरुषःसाक्षाद्विष्णुर्यज्ञस्वरूपधृक् ॥ याज्ञीसादक्षिणाभू
तेरंशभूतानपायिनी ४ आनिन्येस्वगृहंपुत्र्याःपुत्रं विततरोचिषम् ॥ स्वायंभुवोमुदायुकोरुचिर्जग्राहदक्षिणाम् ॥ ५ ॥

र्थनपुत्राभावान्मनुनादौहित्रःपुत्रत्वेनवृतः किंनु ससाक्षाद्विष्णुरितिजानतातत्पितृत्वेज्ञानातिशयवन्निकौसुखातिशयवान्स्यामितिभ्रान्तमतीमित्यनेनपुत्रवन्दप्रतीतिः । प्रियव्र
तोत्तानपादाविति वक्ष्यमाणत्वाच्च ॥ १ ॥ प्रजापतिशब्दस्यानेकाभिधेयवृत्तित्वेनकोत्रविवक्षितइत्यतउक्तं रुचिरेति । राजपुत्रत्वेनपरिचर्यादावहंकारसंभवेनप्रेमाभा
वेनतत्त्यागसंभवेनापत्यानुत्पत्त्यामनोरोगानिफलाभूदिति लोकापवादःपारेह्यतोनेन अतएवभगवानिति ॥ ३ ॥ मिथुनं विवेचयति यस्तयोरेति । नाम्नायज्ञइति
स्वरूपधृक् औत्पत्तिकसौदर्यधारी । यज्ञस्वरूपधृगित्येकंवापदं यज्ञोविष्णुर्देवतेतिश्रुतेः । अनेनविष्णुनामानंयजमानं व्यावर्तयति । भूतैर्लभ्याः भूतिःश्रीभस्मज
न्मस्वित्यभिधानंअनपायिनीजन्ममग्नरहितेत्यनेनास्याःश्रीनारायणवदाविर्भावएवेतिव्यनयति ॥ ४ ॥ स्वायंभुवेनविवाहकालेयदुक्तंनन्वत्यंकुंकार्यायगतत्त्यानावेष्टम्
तंतेनेतिभावेनाह आनिन्यइति ॥ ५ ॥

१ एतत्पक्षे स्वर्पेशरि वाविसर्गलोपोक्तव्य इतिविसर्गलोपोज्ञेयः

यजुषांपतिः सकलवेदप्रतिपाद्यत्वेन तदनुसारिहेतुत्वेन तत्प्रवर्तकत्वेन वेदप्रतिरित्यर्थः । हविषायार्धमवतीर्णतत्प्रयोजनमाह तुष्टायामिति तुष्टायां दक्षिणायाम् ॥ ६ ॥ द्विष्ट्वा दश ॥ ७ ॥ तोषादीनां समुदितं नामाह तुषिता इति । अदित्यानुत्पन्नत्वाद्यथादित्यानामदेवास्तथानुष्टायानुद्वनत्वानुपितानामदेवाः । मरीचिमिश्रा मरीचिमरयाः । सुरगणेश्वर इन्द्रः यज्ञः स्वयमिन्द्रो भूत् ॥ ८ ॥ स्वायंभुवमन्वंतरं कैनुवृत्तमिति तत्राह प्रियवतेति नमामः पात्रपुत्राः ॥ ९ ॥ देवहूतिकथामनुवदति देवहूतिमिति । तन्मवधिचरितं श्रुतप्रायंप्राचुर्येण श्रुतं किंचिदवशिष्टमस्तीत्यर्थः ॥ १० ॥ प्रसूतिकरमा अदादितितत्राह दक्षायेति ॥ ११ ॥ एवमनूयवक्तव्याशमाह यावदमेति । पत्नयः पत्न्यः प्रसू

तां कामयानां भगवानुवाह यजुषांपतिः ॥ तुष्टायां तोषमापन्नो जनयद्वादशात्मजान् ६ तोषः प्रतोषः मंतोषो भद्रः शांतिरिडस्पतिः ॥ इन्द्रः कविर्भुवः स्वाहः सुदेवो रोचनो द्विष्टः ७ तुषितानामते देवा जासन् स्वायंभुवांतरे ॥ मरीचिमिश्राः कृवयो यज्ञः सुरगणेश्वरः ८ प्रियव्रतोत्तानपादौ मनुपुत्रौ मरुजसौ ॥ तत्पुत्रपौत्रनृणामनुवृत्तंतदंतरम् ९ देवहूतिमदात्तातर्कदमायात्मजां मनुः ॥ तत्संबन्धि श्रुतप्रायं भवतामदतो मम १० दक्षायन्न ह्यपुत्राय प्रसूतिं भगवान्मनुः ॥ प्रायच्छद्यत्कृतः सर्गश्चिलोक्यां वितनो महान् ११ याः कर्दमसुताः प्रोक्तानवब्रह्मर्षिपत्नयः ॥ तामां प्रसूतिप्रसरं प्रोच्यमानं निबोध मे १२ पत्नी मरीचेस्तुकला सुषुवे कर्दमात्मजा ॥ कश्यपं पूर्णिमानं च ययोरापूरितं जगत् १३ पूर्णिमामृतविरजं विश्वगां च परतप ॥ देवकुल्याहरेः पादशौचाद्याभूत्सरिदिवः १४ अत्रेः पत्न्यनसूयात्री न जज्ञे मुयशमः सुतान् ॥ दत्तं दुर्वासनं सोममात्मे शत्रुहन्मभवान् १५ ॥ विदुर उवाच ॥ अत्रेर्गृहे सुरश्रेष्ठाः स्थित्यंतोत्पत्तिहेतवः ॥ किंस्विद्विकीर्षवो जाता एतदाख्याहिने गुरो १६ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ ब्रह्मणा चोदितः सृष्टाव त्रिर्ब्रह्मविदां वर ॥ सहपत्न्या ययौ ऋक्षं कुलाद्रितपसि स्थितः १७

तिप्रसरं प्रसूतिप्रपंचं ॥ ११ ॥ चंद्रकलाव्यावृत्त्यर्थं कर्दमात्मजेति ययोः संतत्या ॥ १३ ॥ दिव्यगां विगिनादि देवकुल्येति दिवःसरस्वर्गनदी । देवकुल्यादेवकुलप्रिया ॥ १४ ॥ जज्ञे जनयामास । आत्मा विष्णुरीशो रुद्रो ब्रह्मा च नुर्मुखः । ब्रह्मणः सोमे विशेषावेश एव न तु पृथग्जननम् ॥ १५ ॥ विदुरश्च न दत्ताद्यवतारो विशेषजिज्ञासया पृच्छतां त्याह अत्रेति । गृहे भार्यायां । स्थित्यंतोत्पत्तिहेतवः पालनसंहरसृष्टीनां कारणभूताः ॥ १६ ॥ परमभागवतस्यात्रेर्प्रियाचकीर्षेव प्रथमं प्रयोजनं द्वितीयं योगप्रवर्तनायावतार इति भावेन मैत्रेयः प्रश्नं वक्तोत्याह ब्रह्मणेति । ऋक्षमृक्षनामानं किमर्थं यात इति तत्राह तपसीति । गत्वानपसि स्थितो भूदित्यन्वयः ॥ १७ ॥

तस्मिन्प्रमूनस्तबकोयेषांतेप्रमूनस्तबकास्तेषांपलाशाशोकानांकाननंयस्मिन्सतथातस्मिन्नाम्नानिर्विध्यायानयाःस्ववद्विःस्यंदमानैर्वाभिर्जलैःसमंततोप्युद्गुष्टेग
जिते ॥ १८ ॥ वर्षशतमितिद्वितीयैकस्मिन्क्षणेपिपादद्वयेननातिष्ठदित्योतयति ॥ १९ ॥ तपोविषयमाह शरणमिति किमनोगतंतवइतित्वाह प्रजामिति ॥ २० ॥
अत्रेस्तपोमाहात्म्येनप्रसन्नानांत्रयाणांदेवानांतदाश्रमगमनंवाक्कि तप्यमानमिति ॥ २१ ॥ अप्सरआदिभिर्वितायमानंप्रपंचोक्रियमाणंयशोयेषांतेतथा ॥ २२ ॥ तत्प्रादु
र्भावस्तेषांप्रकाशस्तस्यसंबधस्तेनविद्योतितमतिप्रकाशितंमनोयस्यसतथा ॥ २३ ॥ अर्हणमर्ह्यादिसाधनमंजलिश्चयस्यसतथा शूलकमंडलुचक्रादिभिश्चिह्नितानंकितान् ॥
॥ २४ ॥ कृपयाप्रयुक्तेनावलोकितेनलसतावदनेनोपलंभितानुपलक्षितान् । तच्छोचिषातेषांपुस्तेजसा । प्रतिहतेप्रतिबद्धदर्शनशक्तिनी ॥ २५ ॥ तत्प्रवर्णतेषुमग्नं सं

तस्मिन्प्रमूनस्तबकपलाशाशोककानने ॥ वार्भिःस्ववद्विरुद्गुष्टेनिर्विध्यायाःसमंततः १८ प्राणायामेनसंयम्यमनोवर्षशतंमुनिः ॥ अतिष्ठदेकपादेन
निर्द्वोऽनिलभोजनः १९ शरणंतंप्रपद्येहंयएवजगदीश्वरः ॥ प्रजामात्मसमांमहंप्रयच्छत्वितिचितयन् २० तप्यमानंत्रिभुवनंप्राणायामैधिता
मिना ॥ निर्गतेनमुनेर्मृगैःसमीक्ष्यप्रभवस्त्रयः २१ अप्सरोमुनिगंधर्वसिद्धविद्याधरोरगैः ॥ वितायमानयशसोमुदाश्रमपदंययुः २२ तत्प्रादु
र्भावसंयोगविद्योतितमनामुनिः ॥ उत्तिष्ठदेकपादेनदृशेविबुधर्षभान् २३ प्रणम्यदंडवद्व्रमावुपतस्थेर्हणांजलिः ॥ वृषहंससुपर्णस्थान्स्वैःस्वै
श्चिह्नैश्चिह्नितान् २४ कृपावलोकेनलसद्रदनेनोपलंभितान् ॥ तच्छोचिषाप्रतिहतेनिमील्यमुनिरक्षिणी २५ चेतस्तत्प्रवर्णयुंजन्नस्तावीत्संहतांज
लिः ॥ श्लक्ष्णयामूक्तयावाचासर्वलोकगरीयसः २६ ॥ अत्रिरुवाच ॥ विश्वोद्भवस्थितिलयेषुविभज्यमानैर्मायागुणैरनुगुणंप्रगृहीतदेहाः ॥ हेब्रह्मवि
ष्णुगिरिशाःप्रणतोस्म्यहंवस्तेभ्यःकएवभवतामइहोपहृतः २७

हतांजलिर्बद्धांजलिः श्लक्ष्णयामधुरया । सूक्तयावैदिक्या ॥ २६ ॥ कान्गुणानुपसंहृत्यतुष्टावेतित्वाह विश्वेति विश्वस्योद्भवस्थितिलयेषुविभज्यमानैःपृथक्पृथक्क्रियमा
णैर्मायायाःप्रकृतेर्गुणैःरजःसत्त्वतमःसंज्ञैरनुगुणंकार्यानुकूलं सृष्टयेरजोगुणप्रवर्तकत्वेन रक्षणायसत्त्वगुणप्रवर्तकत्वेन संहारायतमोगुणप्रवर्तकत्वेन प्रगृहीतोदेहोयैस्तेप्रगृहीत
देहाःस्वीकृतावताराः हेब्रह्मविष्णुगिरिशाअहंवःप्रणतोऽस्मि प्रजापतेनत्वदेतान्यन्योविश्वाजातानिपरितावभूव आस्यजानंतोनामचिद्विविक्तमहस्तेविष्णोसुमर्तिभजामहे
इमारुद्रायस्थिरधन्वनेगिरिक्षिप्रेषवेदेवायस्वधाम्नेइत्यादिसूक्तोक्तायेयूर्यतेभ्योवोयुष्मभ्यंभूयोभूयःप्रणतोस्मीत्यन्वयः ॥ भक्तिरोमाश्लिष्टमनाः ब्रह्मस्थोरुद्रस्थःपृथक्स्थितः स्वय
मपिविष्णुस्त्रिपुरुषसमाःप्रजाःप्रयच्छत्वितियःपूर्वसंकल्पस्तांविस्मरन्निवात्रिदुष्टमोहनार्थंविज्ञापयति कएवेति भवतामध्येमयेहकएवस्वित् कोनूपहृतइत्यन्वयः ॥ २७ ॥

१ प्रमूनानां स्तबका गुच्छा येषांते इतिपाठान्तरं युक्तम् ।

एतदेवविबुधोति एकोमयेति इहवनेतपःकुर्वतामयाविबुधप्रधानःसर्वदेवोत्तमोब्रह्मस्थोरुद्रस्थःस्वयंविष्णुरेकोभगवानेवप्रजननायपुत्रतयोत्पत्तये त्रिपुरुषसमानान्पुत्रान्
 नृमहंदात्वितिचितीकृतोऽध्यातइत्येवंस्थितेतनुभृतांमनसोऽपिदूरविषयायुयंकथंन्वन्नागतास्तद्वृतसंभाषणेनप्रसीदत मेइहास्मिन्नर्थेएकस्मिन्ध्यातेत्रयाणामागमनल
 क्षणे महान्विस्मयइति । ब्रह्मस्थश्चैवरुद्रस्थःस्वयंचापिहारेःप्रभुः । प्रजांत्रिपुरुषसमांयच्छत्वित्यत्रिरैच्छत । तस्मात्सब्रह्मरुद्राभ्यासहविष्णुर्जगत्पतिः । आगत्यतुत्रि
 मूर्त्यशान्प्रादात्पुत्रान्जनार्दनः । भावित्वाच्चैवकार्यस्यलोकानांमोहनायचेतिवचनात् लोकमोहनार्थमत्रिणाविकल्पितंनतुतत्त्वार्थत्वेन ॥ २८ ॥ तत्त्वंत्विदंकार्य
 स्यभावित्वात्संकल्पोपेतत्वात् यथासंकल्पस्तथाकार्यमपिभविष्यति । संकल्पस्त्वेकएव । तस्माज्ज्ञादितिप्रत्यवमर्शनेनतंत्रिलोकमोहनार्थमुक्तविकल्पाभिप्रायंजानं
 तस्तत्त्वगूहनंविज्ञायप्रहसंतस्त्रयोदेवाआहुरित्याह इतीति ॥ २९ ॥ कर्माप्रतीतेःकिमाहुरितितत्राह यथेति तपश्चरतात्वयायथासंकल्पःकृतस्तेनसंकल्पेनतथैवभा

एकोमयेहभगवान्त्रिविबुधप्रधानश्चितीकृतःप्रजननायकथंनुयूयम् ॥ अत्रागतास्तनुभृतांमनसोपिदूरावृतप्रसीदतमहानतिविस्मयोमे २८ ॥ मैत्रेयउ
 वाच ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वात्रयस्तेविबुधर्षभाः ॥ प्रत्यूचुःश्रुक्ष्णयावाचाप्रहसंतोमुनिप्रभो २९ ॥ देवाऊचुः ॥ यथाकृतस्तेसंकल्पोभाव्यंतेनैवनान्य
 था ॥ तत्संकल्पस्यतेब्रह्मन्यद्वैध्यायसितेवयम् ३० अथास्मदंशभूतास्तेआत्मजालोकविश्रुताः ॥ भवितारोगभद्रंतेवितरिष्यंतितेयशः ३१ ए
 वंकामवरंदत्त्वाप्रतिजग्मुःसुरेश्वराः ॥ सभाजितास्तयोःसम्यक्दंपत्योर्मिषतोस्ततः ३२

व्यस् । कर्तुमकर्तुमन्यथाकर्तुंसमर्थानांभवतांमनीषितंममदुःखगाहमितितत्राह नान्यथेति सचासौसंकल्पस्तत्संकल्पस्तत्संकल्पस्यान्यथाभावोनैव त्वत्संकल्पानुसारेणास्म
 त्संकल्पोपिव्याख्यातइतिभावेनाहुःयद्वाइति ब्रह्मस्थोरुद्रस्थस्तथाविष्णुःस्वयंचत्रिपुरुषसमानान्पुत्रान्प्रयच्छत्वित्यत्संकल्पंध्यायसि तेवयंब्रह्मविष्णुरुद्राइतित्रयस्तुभ्यं
 पुत्रान्प्रादास्यामइतिसंकल्प्यात्रागताइतिशेषः निपातद्वयेनप्रमाणांतरप्रसिद्धिद्योतयति ॥ ३० ॥ तर्हिप्रसन्नाश्चेत्प्रजाददतइत्यत्रैर्जिह्वाग्रसंचलनावकाशमददाना
 आहुः अथास्मदिति । अथब्रह्मरुद्रस्थोविष्णुःस्वयमित्येतेवयमित्युक्त्यनंतरंन्यहारांतरंविरम्यते तवात्मजाभवितारोभवित्यंतोतिवरंददुरित्यर्थः यद्वा यतएवंचसंक
 ल्पोऽथतस्मादितिलोकेतेयशोविस्तृत्यनुभ्यंभद्रंकल्याणंसुखंवितरिष्यंतित्यन्वयः ॥ ३१ ॥ किमन्यद्दुरितितत्राह एवमिति कामचरकामितपुत्रवरंनान्यमितिशेषः मि
 षतोःपश्यतोःसतोः । ततोत्रैराश्रमात् ॥ ३२ ॥

अशेनेतितृतीययासोमःसाक्षाद्ब्रह्मणोऽशेनप्रवति किंतुतेनविशेषेणसन्निहितएव । तथात्वेविष्णोरंशोदत्तःशंकरस्यांशोदुर्वासाइतीवप्रयोगःस्यात् । ब्रह्मणोनावतारोस्तिसन्नि-
धानंतुकेवलं । ऋतेविष्णोरात्मनस्तुतदंशोक्तिःप्रवेशतइतिवचनात् । आत्मनोजीवस्यतदंशोक्तिर्विष्ण्वंशवचनंप्रवेशतइतिज्ञेयमित्यर्थः । कथंतर्हिब्रह्मसंभवानितिप्रत्यक्षोक्तिरे-
तिचेन्न सृष्टिविशेषान्मानांतरविरुद्धवदुक्तेः । तथाचोक्तं सृष्टिभेदाद्विरूपंतुकथापंचोत्तरंशतं वैरूप्यमन्यद्विज्ञेयंतात्पर्यान्मोहनायचेति । अत्रग्रंथेकथापंचोत्तरंशतंसृष्टि-
भेदाद्विरूपविपरीतमिवप्रतीयतइतिशेषः अन्यद्वैरूप्यंतात्पर्याज्ञानान्मोहनायोक्तमितिज्ञेयमित्यर्थः । कल्पादिभेदादपिकथाभेदोभवतीत्यतोपिविरोधोनास्ति । ऋतेनुपाड-
वकथाकाण्ड्यरामायणंतथा विष्णोर्ब्रह्मादितांचैवक्रमाद्वच्यस्तशक्तितां एतदापादकंचान्यदृतेकल्पादिभेदतः कथाभेदस्तुविज्ञेयोमोहायैतेषुभिन्नतोतिवचनात् । विदिकृ-
तावितिधातोर्योगवित्प्रयोगशास्त्रकृत् । अणिमादियोगज्ञोवा । बोधतेःशब्दविकरणेपठितत्वात्परस्मैपदम् । प्रजाःसंततीः ॥ ३३ ॥ कन्यकानामान्याह सिनीवा

सोमोमृद्वह्मणोऽशेनदत्तोविष्णोस्तुयोगवित् ॥ दुर्वासाःशंकरस्यांशोनिबोधांगिरसःप्रजाः ३३ श्रद्धात्वंगिरसःपत्नीचतस्रोऽमृतकन्यकाः ॥ सिनी-
वालीकुहूराकाचतुर्थ्यनुमतिस्तथा ३४ तत्पुत्रावपरावास्तांरूपातौस्वारोचिषांतरे ॥ उचथ्योभगवान्साक्षाद्ब्रह्मिष्ठश्चबृहस्पतिः ३५ पुलस्त्योऽज-
नयत्पत्न्यामगस्त्यंचहविर्भुजि ॥ सोऽन्यजन्मनिदध्मोऽग्निर्विश्रवाश्चमहातपाः ३६ तस्ययक्षपतिर्देवःकुबेरस्त्वडिविलासुतः ॥ रावणःकुंभकर्णश्चत-
थान्यस्यांविभीषणः ३७ पुलहस्यगतिर्भार्यात्रीनसूतसतीसुतान् ॥ कर्मश्रेष्ठंवरीयांसंसहिष्णुंचमहामते ३८

लीति । रुष्णचतुर्दश्यभिमानिनीसिनीवाली तत्पंचदश्यभिमानिनीकुहूः शुक्लचतुर्दश्यभिमानिनीअनुमतिः तत्पंचदश्यभिमानिनीराका ॥ ३४ ॥ तत्पुत्रौतस्याःश्रद्धायाः
पुत्रौ । स्वारोचिषनाममनोः पुत्रयोर्नामाह उचथ्यइति । उचिंतुंस्थापयितुमस्येत्युचथ्यः । साक्षाद्भगवान्प्रत्यक्षपूज्यः । बृहत्याःवाचःपालकत्वात्स्वामित्वाद्वाबृहस्पतिः
तद्बृहतोःकृत्पत्योश्चोदेवतयोःसुट्त्वलोपश्चेतिसूत्रात्कारलोपःसुडागमश्चेति । ब्रह्मिष्ठोवैदिकतमः बृहस्पतेनपरःसाम्नोविदुरोतिश्रुतेः ॥ ३५ ॥ त्यक्त्वागादगस्त्यः स्तयैष्ट्यैशब्द-
संघातयोरित्यतःशब्दादिविषयजातंप्रतिगतोभवतीतिवा सोगस्त्योन्यजन्मनिअग्निमुदध्मोनामाग्निः दध्मोऽग्निरल्पाग्निरित्यर्थेऽन्यजन्मनीतिविशेषणंव्यर्थः । अत्रपूर्णाग्निःपूर्वाल्पा-
ग्निरितिदिवेकस्तुगवेषणीयइति ॥ ३६ ॥ तस्यविश्रवसः । कोयंयक्षपतिरित्यतउक्तदेवःकुबेरइति कुविआच्छादनइतिधातोर्यनदानेनदारेद्यकुंदातिआच्छादयतीतिकुंवे-
रः । अयमर्थःकास्मिंश्चित्पक्षेप्यतिव्याप्तःस्यादित्यतउक्तमिडिविलासुतइति अन्यस्यांपत्न्याम् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

१ अत्रेः पत्न्यनसूयात्रीनृजज्ञे सुयशसः सुतान् । इत्तं दुर्वाससं सोममात्वेनवचनसंभवानिति श्लोकेन । २ कुंवेनंनोपश्च इति उणादिररकः ।

बालखिल्या (बाला खिल्या) अल्पायेषां तितथासंततिविधुराः उर्ध्वरेतस इत्यर्थः तान् ब्रह्मतेजसा ब्रह्मनिमित्ततेजसा ॥ ३९ ॥ ४० ॥ अन्येषां नामान्यप्रतिषिद्धत्वात् किमि
 ति चोक्तानोतिशकामाभादित्याह चित्रकेतुरिति अपरे सप्तम्यान् ये ते के शक्त्यादयः शक्तिमुनिप्रमुखाः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ तयोरायतिनियत्योः ॥ ४४ ॥ यस्य कवेः ॥
 क्रतोरपि क्रियाभार्या बालखिल्या नमूयत ॥ ऋषीन् षष्टि सहस्राणि ज्वलतो ब्रह्मतेजसा ३९ ऊर्जायां जज्ञिरे पुत्रावसिष्ठस्य परंतप ॥ चित्रकेतुप्रधाना
 स्ते सप्त ब्रह्मर्षयो मलाः ४० चित्रकेतुः सुरोचिश्च विरजो मित्र एव च ॥ उल्बणो वसुभृद्यानोद्युमानश्च तयादयोऽपरे ४१ शांतिस्त्वथर्वणः पत्नी
 लेभे पुत्रं धृतव्रतम् ॥ दध्यंचमश्च शिरसं भृगोर्वैशं निबोधमे ४२ भृगुः ख्यात्यां महाभागः पत्न्यां पुत्रानजीजनत् ॥ धातारं च विधातारं श्रियं च भगव
 त्प्रियाम् ४३ आयतिं नियतिं चैव सुते मेरुस्तयोरदात् ॥ ताभ्यां तयोरभवतां मृकंदुः प्राण एव च ४४ मार्कण्डेयो मृकंदोस्तु प्राणाद्वेदशिरामुनिः ॥ क
 विश्वमार्गवो यस्य भगवानुशनासुतः ४५ सर्वे ते मुनयः क्षत्तर्लोकान्सर्गैरभावयन् ॥ एष कर्दमदौ हि त्रसंतानः कथितस्तव ४६ शृण्वतः श्रद्धधान
 स्य सद्यः पापहरः परः ॥ प्रसूतिमानवो दक्ष उपमेह्य जातमजः ४७ तस्यां ससर्ज दुहितुः षोडशामललोचनाः ॥ त्रयोदशादाद्वर्मायतथैकामग्नये
 विभुः ४८ पितृभ्य एकां युक्तेभ्यो भवायैकां भवच्छिदे ४९ श्रद्धामैत्री दया शांतिस्तुष्टिः पुष्टिः क्रियोन्नतिः ॥ बुद्धिर्भधाति तिक्षाहीर्मूर्तिर्धर्मस्य पत्न
 यः ॥ श्रद्धामूतशुभं मैत्री प्रसादमभयं दया ५० शांतिः सुखं मुदं तुष्टिः स्मयं पुष्टि रमूयत ॥ योगं क्रियोन्नतिर्दुर्पमर्थं बुद्धि रमूयत ५१ मेधास्मृतिं
 तितिक्षा तुक्षेमं ह्रीः प्रश्रयं सुतम् ॥ मूर्तिः सर्वगुणोत्पत्ती नरनारायणावृषी ५२ ययोजन्मन्यदो विश्वमभ्यनंदत्सुनिर्वृतम् ॥ मनांसिककुधोवाताः
 प्रसेदुःसरितोऽग्नयः ५३ दिव्यवाद्यंतूर्याणि पेतुः कुसुमवृष्टयः ॥ मुनयस्तुष्टुस्तुष्टाजगुर्गंधर्वकिन्नराः ५४ नृत्यंति स्मस्त्रियो देव्य आसीत्परममंग
 लम् ॥ देवा ब्रह्मादयः सर्वे उपतस्थुरभिष्टवैः ५५
 ॥ ४५ ॥ अभावयन् अवर्धयन् ॥ ४६ ॥ कर्दमदौ हि त्रकथा श्रवणफलमाह शृण्वत इति अजातमजो दक्षः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ युक्तेभ्यो योगेभ्यो हरौ मनोयोगसहितेभ्य इति वा
 भवच्छिदे ज्ञानोप देशेन संसारनिर्मूलनाय ४९ तासां संततिं स्वनामानुगुणमाह श्रद्धेत्यादिना ॥ ५० ॥ ५१ ॥ शमदमादिसर्वगुणानामुत्पत्तिर्ययोस्तौ तथा ॥ ५२ ॥
 ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ अभिष्टवैः स्तोत्रैः ॥ ५५ ॥

योविष्णुर्निजमाययास्वेच्छया । स्वरूपभेदमिवयथाकाशेवाध्वादिरूपभेदआकाशाधारतयाप्रतीयतेतथात्मनिस्वात्मनिस्वाधारतयाविरचितमिदंविश्वं । तत्प्रतिचक्षणायत
स्यजगतःस्वस्यचाधाराधेयभावज्ञापनायावधर्मसदनेमूर्त्यारख्यधर्मभार्यायां एतेनास्मदृष्टिगोचरेणऋषिमूर्तिनाऋषिवेषधारेणोमूर्तिर्यस्यतत्तथातेनरूपेण । प्रादुश्वकार तस्मै
परस्मैपुरुषायनमइत्यन्वयः । यथाकाशस्थितोनित्यंवायुःसर्वत्रगोमहान् यथाकाशेविमानादिरूपभेदःप्रतीयते तथाहरौजगदिदंतत्सामर्थ्यात्प्रतीयतइत्यादेः ॥ ५६ ॥ कि
मिदानींविशेषाभिष्टमित्यतस्तत्प्रार्थयन्ते सोयमिति । यौभगवान्भक्ताभोष्टैकाचितामणिःसोयमवलोकनेनकटाक्षनिरोक्षणेनसुरगणान्नोदृश्यादवलोकयत्वित्यन्वयः द्रष्टव्यत्वे
स्वगुणानुलक्षयति ॥ स्थिताति स्थितिव्यतिकरोपशमायस्थितिर्विघ्नपरिहाराय सत्त्वेनगुणेनसृष्टान् ॥ अस्माभिरपिनसाकल्येनज्ञानुंशक्यतइतिभावेनाहुः अनुमेयतत्त्वइ
ति प्रत्यक्षागमानुगृहीतव्याप्तिकेनलिङ्गज्ञानेनज्ञेयतत्त्वमनारोपितज्ञानस्वरूपंयस्यसतथा । अवलोकनस्यस्वविषयेजनेगुणार्पकगुणोस्तिचेत्प्रार्थनीयतामर्हति तत्कथमत्राहुः

॥ देवाऊचुः ॥ ॥ योमाययाविरचितंनिजमात्मनीदंस्वरूपभेदमिवतत्प्रतिचक्षणाय ॥ एतेनधर्मसदनेऋषिमूर्तिनाद्यप्रादुश्वकारपुरुषायनमःपरस्मै
५६ सोयंस्थितिव्यतिकरोपशमायसृष्टान्सत्त्वेननःसुरगणाननुमेयतत्त्वः ॥ दृश्याददभ्रकरुणेनविलोकनेनयच्छ्रीनिकेतममलंक्षिपतारविंदम् ५७
एवंसुरगणैस्तातभगवंतावभिष्टुतौ ॥ लब्धावलोकैर्यपतुरर्चितौगंधमादनम् ५८ ताविमौवैभगवतोहरेरंशाविहागतौ ॥ भारव्ययायचभुवःकृष्णौय
दुकुरुव्रह्मौ ५९ स्वाहाभिमानिनश्चाग्नेरात्मजांस्त्रीनिजजिनत् ॥ पावर्कपावमानंचशुचिचहुतभोजनम् ६० तेभ्योग्रयःसमभवंश्चत्वारिंशच्चपंचच ॥
तएवैकोनपंचाशत्साकंपितृपितामहैः ६१ वैतानिकेकर्मणियन्त्रामभिर्ब्रह्मवादिभिः ॥ आग्नेय्याइष्टयोयज्ञेनिरूप्यन्तेग्रयस्तुते ६२

अदधेति अदध्नाअनल्पापूर्णाकरुणायस्यतत्तथातेन नकेवलमनुग्रहगुणःकिंतुकांतिगुणोप्यस्तीत्याहुः क्षिपतेति अरविंदंक्षिपता । स्वकांतिगुणेन यद्वकांतिनिरस्यतेत्य
र्थः । यद्वस्यकोयमाहात्म्यातिशयइतितत्राहुः यच्छ्रीनिकेतमिति यदरविंदंश्रियोनिकेतंनिवासस्थानं । श्रियोनिवासस्थानीयत्वेकेनचिद्गुणेनभाव्यं सकइतितत्राहुः अमलमि
ति ॥ ५७ ॥ ततःकिंभगवंतावकाष्ठांमिति तत्राह एवमिति ॥ ५८ ॥ तौकरुणलामलकवत्ज्ञापयति ताविमाविति । यद्वहोयादवेश्वरःकृष्णः । कुरुव्रह्मोऽर्जुनः ।
अस्मिन्नरस्यविशेषवेशाद्धरेशत्व । ननुसाक्षात् । तदुक्तं । नरोविष्णुःसमाविष्टःस्वयंनारायणोहरिः अर्जुनेचनरावेशःकृष्णोनागयणःस्वयमिति ॥ ५९ ॥ अग्न्यभिमानि
नोदेवान्अग्नेःस्वाहानास्त्री हुतभोजनमिति त्रयाणांविशेषणम् ॥ ६० ॥ तेभ्यस्त्रिभ्यः । पितरःपावकादयःपितामहः स्वाहापतिरग्निः ॥ ६१ ॥ वैतानिकेकर्मणियज्ञक
र्मणिब्रह्मवादिभिर्येषामग्नीनानामभिराग्नेय्याअग्निदेवत्याइष्ट्योनिरूप्यन्तेतेऽग्रयएतादृशमहिमानइत्यर्थः ॥ ६२ ॥

तेषांजातिमामान्याह अग्निष्वात्ताइति तेषामग्नीनाम् ॥ ६३ ॥ ब्रह्मवादिन्यौवेदविचारविचक्षणे ॥ ६४ ॥ भवपत्न्याःसत्याःकत्यपत्यानीत्याशंकांपरिहरति ॥ भवस्येति ॥ ६५ ॥ आत्मसमापत्यालाभात्तयासत्याकिमकारोतितत्राह पितरोति पितारेदक्षे अनागसेभवायाप्रतिरूपेऽननुकूलेविरोधिनिर्वाति अप्रौढेवात्स्वोक्ततेव । योगसंयुता प्राणोत्क्रमणनिमित्तयोगनिरतात्मनामनसाऽत्मानंहरिंध्यायंत्यात्मानंदेहमजहाऽत्याक्षोदित्यन्वयः ॥ ६६ ॥ ॥ इतिश्रीभागवतेचतुर्थस्कंधे वि०क० पदरत्नावलीटीका यांप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ अत्रकतिपयैरध्यायैर्हरिर्भक्तिविधानार्थतन्माहात्म्यातिशयज्ञापनाय तन्माहात्म्यातिशयाविनाभूतंदक्षाध्वरध्वंसलक्षणंरुद्रस्यमाहात्म्यं कथयति तत्रादौविदुरःसत्यात्मानमजहादिति श्रुतसतोदेहवियोगविशेषंजिज्ञासुर्मैत्रेयंपृच्छति भवेशीलवतामिति । विद्वेषाकरणहेतवःशीलवत्त्वादिनाज्ञापनायोकाः ॥ १ ॥ स्व

अग्निष्वात्ताबर्हिषदःसौम्याःपितरआज्यपाः ॥ साग्रयोनग्रयस्तेषांपत्नीदाक्षायणीस्वधा ६३ तेभ्योदधारकन्येद्वेमेनावैतरणीस्वधा ॥ उभेतेब्रह्मवादिभ्यो ज्ञानविज्ञानपारगे ६४ भवस्यपत्नीतुसतीभवंदेवमनुव्रता ॥ आत्मनःसदृशंपुत्रंनलेभेगुणशालिनम् ६५ पितर्यप्रतिरूपेस्वेभवायानागसेरुषा ॥ अप्रौढे वात्मनात्मानमजहाद्योगसंयुता ६६ इतिश्रीभाग०च०प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ विदुरउवाच ॥ भवेशीलवतांश्रेष्ठेदक्षोदुहितृक्त्सलः ॥ विद्वेषमकरोत्क स्मादनाद्व्यात्मजांसतीम् १ कस्तंचराचरगुरुंनिर्वैरंशांतविग्रहम् ॥ आत्मारामंकथंद्वेष्टिजगतोदैवतंमहत् २ एतदाख्याहिमेब्रह्मन्जामातुःश्वशुरस्य च ॥ विद्वेषस्तुयतःप्राणानत्यजहुस्त्यजान्सती ३ मैत्रेयउवाच ॥ पुराविश्वसृजांसत्रेसमेताःपरमर्षयः ॥ तथामरगणाःसर्वेसानुगामुनयोऽग्रयः ४ तत्रप्रविष्टंमुनयोदृष्टार्कमिवरोचिषा ॥ आजमानंवितिमिरंकुर्वंतंतन्महत्सदः ५ उदतिष्ठन्सदस्यास्तेस्वधिष्ण्येभ्यःसहाग्रयः ॥ ऋतेविरिंचिश वैचतद्रासाक्षिप्तचेतसः ६ सदसस्पतिभिर्दक्षोभगवान्साधुमत्कृतः ॥ अजंलोकगुरुंनत्वानिषसादतदाज्ञया ७

स्वशुरस्त्वेपिस्वकर्मनिर्दिष्टमितिभावेनाह । कस्तनिति आत्मनिपरमात्मन्येवाराभोरतिर्यस्यसतथातम् ॥ २ ॥ तथाचकिमिति तत्राह एतदिति । विद्वेषोविद्वेषकरणम् ॥ ३ ॥ विद्वेषनिमित्तंवनुमुपोद्वातरंचयति पुरोति नकेवलंमहर्षयएवकिंतुमुनिमात्रनप्यत्रसमवेतामित्यतोमुनयइतिपुनर्वचनम् ॥ ४ ॥ किमनेनप्रकृतइतितत्राह तत्रेति । प्रविष्टंदक्षामि तिशेषः ॥ ५ ॥ ब्रह्मपुत्रत्वादुद्रस्यश्वशुरत्वाच्चनायंप्राकृतःपुरुषइतिभावेनास्मिन्सभावहुमानंवक्ति उदतिष्ठन्निति । तस्यदक्षस्यभासा ॥ ६ ॥ सर्वोत्थानलक्षणसत्काराभावा दतोनिर्गमनमितरजनबहुमानेनोपवेशनंचसंभावितमनयोर्दक्षेणाकिमकारोतितत्राह सदसस्पतिभिरिति ॥ ७ ॥

१ प्रकृष्टाविवाहिता प्रादूहोतेतिवृद्धिः । एतेन रुद्रस्य पक्षकोपात्तत्पुत्रीयमिति मनसः किंचिदन्यथाभावसूच्यते ।

उपविष्टश्चेद्द्रविषयकोपोप्युपविष्टः कितत्राह प्राङ्निपण्णमिति । नामृप्यादित्यस्य किंलिङ्गं तत्राह उवाचेति ॥ ८ ॥ वृत्तसदाचारम् ॥ ९ ॥ किमिदानीं वृत्तं वक्तुं प्राप्तमत्राह अथस्त्विति ॥ १० ॥ स्वत उत्तमस्य शिवस्य दक्षावमानविषयत्वकथनत्राह एष इति । गायत्रीविषये पणव्यवहारइति धातोः पाणिव्यवहारणमुच्चारणमित्यर्थः । साधुवद्योग्यवत् ॥ ११ ॥ मृगशावो मृगपोतः । मर्कटलोचने इव लोचने यस्य स तथा केकरा इत्यर्थः ॥ १२ ॥ भिन्नसेतवे लवितमर्यादाय । उशतीगिरं पौरुषेयत्वादिदोषरहितां वेदवाणीम् ॥ १३ ॥ अशुचिकर्मकरणादशुचित्वमुक्तं न तु द्वेषादित्याह प्रेतावासेष्विति । व्युत्केशो मुक्तकेशः ॥ १४ ॥ चिताभस्मनाश्मशानभस्मना कृतं स्नानं येन स तथा । प्रेतानामस्थिग्रंथ

प्राङ्निपण्णं मृदं दृष्ट्वानामृष्यत्तदनादृतः ॥ उवाच वाचं च क्षुभ्यामपि विक्ष्यदहन्निव ॥ ८ ॥ दक्ष उवाच ॥ श्रूयतां ब्रह्मर्षयो मे सहस्रभ्याः सहाग्रयः ॥ साधूनां श्रुत्वतो वृत्तं नाज्ञानान्न च मत्सरात् ९ अयं तु लोकपालानां यशोघ्नो निरपत्रपः ॥ सद्विराचरितः पंथायेन स्तब्धेन दूषितः १० एष मे शिष्यतां प्राप्नोयन् मे दुहि तुरग्रहीत् ॥ पाणिं विप्राग्निमुखतः सावित्र्या इव साधुवत् ११ गृहीत्वा मृगशावाक्ष्याः पाणिं मर्कटलोचनः ॥ प्रत्युस्थानाभिवादाहं वाचाप्यकृतनोचितम् ॥ १२ लुप्तक्रियायां शुचये मानिने भिन्नसेतवे ॥ अनिच्छन्नप्यदां बालां शूद्राये वोशतीगिरम् १३ प्रेतावासेषु घोरैर्घूतगणैर्घृतः ॥ अटत्युन्मत्तवन्नगो व्युत्केशो हसनरुदन् १४ चिताभस्मकृतस्नानः प्रेतास्थिग्रंथिभूषणः ॥ शिवापदेशो ह्यशिवो मत्तो मत्तजनप्रियः १५ पतिः प्रमथभूतानां तमोमात्रात्मिकात्मनाम् ॥ तस्माउन्मादनाथाय नष्टशौचाय दुर्हृदे १६ दत्तावतमया माध्वीचोदिते परमेष्ठिना ॥ १७ ॥ भैत्रेय उवाच ॥ विनिधैवं स गिरिशमप्रतीपमवस्थितम् ॥ दक्षो ह्यपउपस्पृश्य क्रुद्धः शम्भुप्रचक्रमे १८ अयं तु देवयजन इन्द्रोपेन्द्रादिभिर्भवः ॥ यज्ञभागं न लभतां देवैर्देवगगावमः १९ निषिध्यमानः स सदस्यमुख्यैर्दक्षो गिरित्राय विस्त्रयशापम् ॥ तस्माद्विनिष्क्रम्य विवृद्धमन्युर्जगाम कौरव्यनिर्जनिकेतनम् २० विज्ञाय शपंगिरिशानुगाग्रणीर्नदीश्वरो रोषकषायदूषितः ॥ दक्षाय शपं विससर्ज दारुणं ये चान्वमोदंस्तदवाच्यतां द्विजाः २१

योऽस्थिभिर्ग्रथितमालास्ता एव भूषणानि यस्य स तथा शिव इति अपदेशो नाम यस्य स तथा स्वयमपि अशिवोऽशुद्धो हि ॥ १५ ॥ उन्मत्तत्वं स्पष्टयति पतिरेति । केवलं तमोगुणस्वरूपं मनोयेषां तितथातेषां अतः किमनुशोककारणमत्राह तस्मादिति ॥ १६ ॥ १७ ॥ न केवलं दक्षेण दोषा एव गाणिताः किन्तु स्वानर्थहेतुः शापोऽपि दत्त इत्याह विनिधैवामिति ॥ अप्रतीपमप्रतीपक्षम् ॥ १८ ॥ इन्द्रोपेन्द्रादिभिर्देवैः सह देवयजने यज्ञभागं न लभतामित्यन्वयः ॥ १९ ॥ ततः किमकारि दक्षे गोतितत्राह निषिध्यमान इति ॥ २० ॥ एव दक्षेण शोपे शिवाय दीयमाने स तिकोऽपि शिवभक्तस्तमसहमानो भूत्किं तत्राह विज्ञायेति रोपनाम्ना कषायेण बाह्येनादूषितः तस्य शिवस्यावाच्यतादोषलक्षणम् ॥ २१ ॥

कोपेत्तपोद्विचइतित्वाह यएतदिनि एतन्मर्त्यभगेमद्यस्वोवानश्वनुद्विश्य । अत्रनिद्रुहि द्रोश्वाग्रन्धद्रोहकतोः । भगवतिभक्त्यादिसांभाग्र्यवति । द्रुह्यति । वच
नादिनेतिरोषः । तत्त्वतोयथार्थज्ञानादिमुखोवाहिभुम्बोभूगादित्यन्वयः ॥ २२ ॥ नवेनलद्विष्टतत्त्वज्ञानः किदुश्रोतागयगाविन्यक्रमेव्यापोगुमग्र श्रम्यादित्याह गृहेष्वि
ति वेदवादेनस्वर्गादिषुपुष्पवादिवेदवाक्येनविपत्तानष्टाद्येयस्यसनया अत्रतत्त्वज्ञानविषयः शापस्तान्कालिकएव । नतुचिन्कालानः । विष्णुवाक्यस्येवाचिरकालोत्वा
इ- । तदुक्त येज्ञानविषयाः शापामुक्तिगाश्चाधिकाग्रेणा कादाचित्कास्तेभवंतिनैवेतेसार्वकालिकाः । तेषातानस्यनुकेश्चनान्तम्यस्यचैवहि भगवन्नियतत्वातुशापादिनात्रका
णिमिति ॥ २३ ॥ इतोपितात्कालिकएवशापइतिभावेनदक्षस्यशापविशेषमुंचति बुद्धयेन पराभिधायिन्यानिर्गन्गभट्टादिविषयचिंताकातरयाबुद्ध्याविस्मृततामग
तिर्विस्मृतपरमात्मगतिः विस्मृतपरमात्मज्ञानः पशुर्विवेकशून्यः आननगन्ध्रोकानः मदक्षोचिगत्वस्तनुत्वोस्त्विन्यन्वयः ॥ २४ ॥ शापांतर्वाह विद्याबुद्धिगेति । अजोदक्षः ।

॥ नंदिरुवाच ॥ यएतन्मर्त्यमुदिश्यभगवयप्रनिद्रुहि ॥ द्रुय यज्ञः पृथक्दृष्टिस्तत्त्वतोविमुम्बोभवेत् २२ गृहेषुकूटधर्मपुमक्तोग्राम्यसुखेच्छया ॥ क
र्मतंत्रांवेतनुताद्वेदवादाविपन्नधीः २३ बुद्ध्यापराभिधायिन्याविस्मृतात्मगतिः पशुः ॥ स्त्रीकामः मोस्तुनितरांदक्षोवस्तमुखोचिरात् २४ विद्याबुद्धिर
विद्यायां कर्ममय्यामसावजः ॥ संसर्गत्विहयेचामुमनुशर्वावमानिनम् २५ गिरेः सुतायाः पुष्पिण्यामधुगंधेनभूरिणा ॥ मथ्नाचोन्मथितात्मानः संमुह्यंतु
हराद्विषः २६ सर्वभक्षाद्विजावृत्त्यैधृतविद्यातपोव्रताः ॥ वित्तदहेंद्रियारामायाचकाविचरंत्विह २७

अविद्यायाविद्याबुद्धिरस्त्विनिशेषः । शक्रद्वेषिणाचशापविशेषमाह संसर्गत्विति ॥ २५ ॥ संसर्गेकारणमाह गिरेगेति । पुष्पिण्याः स्वर्गादिपुष्पप्रतिपादिकायाः गर्भीकृतमुक्तिफ
लायाः कालकूटनिगिरणात्तैत्यास्त्यपापनिगिरणाच्चगिरेर्मुख्यप्राणस्तेनगिण्यप्रशिन्यादिपुष्पांतत्वेनव्याख्यातत्वेनचनस्यसुतायावेदवाचोभूगेणावहुलेनमधुगंधेनविषयसुखल
क्षणमकरंदपरिमलेनमथ्नाकामेनोन्मथितोविलोडितआत्मानमनोयेषानेतथोकास्तेहराद्विषः संमुह्यंतु । मोक्षफलप्रतिपादकवेदतात्पर्यापरिज्ञानेनात्मनः स्वर्गादिरेवपरमश्रेयो
स्त्विति विपरीतज्ञानं गच्छंत्वित्यन्वयः । मुहवैचित्यइतिधातोर्वैचित्यविपरीतज्ञानम् । गिरेः प्राणः समुद्दिष्टस्तनुतावेदवाक्स्मृता पुष्पं स्वर्गादयः प्रोक्ताः फलं मोक्ष उदाहृत इ
तिवचनात् । उक्तएवार्थोनान्यइति । अनंगोमन्मथोमंथाः कामो गज उदाहृत इत्यभिधानात् ॥ २६ ॥ हरद्विपांशापांतर्गमपिविसृजति सर्वभक्षाइति पलांड्वादिसर्वभक्षाः वृ
त्त्यैजीववाय । नधर्मायेतिरोषः ॥ २७ ॥

१ तात्पर्ये वाराहे । २ शापादिकारणं न किंतु प्रारब्धकर्मैव ।

ब्राह्मणकुलायदीयमानंशापंश्रुत्वापिभीत्याकश्चित्प्रतिशापदानसमर्थोनाभूदितितत्राह तस्यैवमिति ब्राह्मणानामिदमेवायुधनान्यदित्येतनायब्रह्मदंडमित्युक्तम् ॥ २८ ॥
 ॥ २९ ॥ शिवदीक्षायांचांडालादिजन्मनांविप्रत्वकरणलक्षणायां सुर्यासूनांतर्पणयस्मिंस्तथोक्तं यद्वा सुरानामनारिकेलादिपुष्पसंभवं मधूकपुष्पादिसंभवमासवंवा ॥ ३० ॥
 तौवशापप्रदानेनिमित्तवक्ति ब्रह्मेति विशेषेणधारयत्याश्रितानितिविधारणम् ॥ ३१ ॥ सेतुंविशिनाष्टिपइति । यस्यप्रमाणंसम्यग्वक्ता ॥ प्रमाणंबोधनेत्यंतमयादाशास्त्रहे
 तुषु । सम्यग्वक्त्रिवायस्यात्प्रमाणंमरणेगताविति यादवः ॥ ३२ ॥ ब्रह्मवेदं भूतराट्भैरवः ॥ ३३ ॥ स्वापमानंश्रुत्वापिमहतामहत्त्वविरोधिविकारोनेयुक्तइतिभावेनत
 स्यहरस्यततोर्निर्गमनंचवक्ति तस्यैवमिति ॥ ३४ ॥ एवंविवादेपिसत्रस्यांतरायोमाभूदित्याह तेपीति । अंतरायानुत्पादेनिमित्तमाह यत्रेति ॥ ३५ ॥ यत्रगंगाभागीरथी । यमुनया

तस्यैवंवदतःशापंश्रुत्वाद्विजकुलायवै ॥ भृगुःप्रत्यसृजच्छापंब्रह्मदंडंदुरत्ययम् ॥ २८ ॥ भृगुरुवाच ॥ भवव्रतधरायेचयएतान्समनुव्रताः ॥
 पाखंडिनस्तेभवंतुसच्छास्त्रपरिपंथिनः २९ नष्टशौचामूढधियोजटाभस्मास्थिधारिणः ॥ विशंतुशिवदीक्षायांयत्रदैवंसुरासवम् ३० ब्रह्मचब्राह्मणांश्चै
 वयेयुयंपरिनिंदथ ॥ सेतुंविधारणंपुंसामतःपाखंडमाश्रिताः ३१ एषएवहिलोकानांशिवःपंथाःसनातनः ॥ यंपूर्वेचानुसंतस्थुर्यत्प्रमाणंजनार्दनः ३२
 तब्रह्मपरमंशुद्धंसतांवर्त्मसनातनम् ॥ विगर्ह्यातपाखंडंदैवंभूतराट्मदा ॥ ३३ ॥ ॥ मैत्रेयउवाच ॥ ॥ तस्यैवंवदतःशापंभृगोःसभगवा
 न्भवः ॥ निश्चक्रामततःकिंचिद्विमनाइवसानुगः ३४ तेषिविश्वसृजःसत्रंसहस्रपरिवत्परान् ॥ संविधायमहोत्साहाद्यत्रेज्यऋषभोहरिः ३५ आप्तुत्या
 वभृथंयत्रगंगायमुनयान्विता ॥ विरजेनात्मनासर्वस्वंस्वंधामययुस्ततः ३६ ॥ इतिश्रीभागवतेचतुर्थस्कंधेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ध ॥
 ॥ मैत्रेयउवाच ॥ सदाविद्विषतोरेवंकालोविवदमानयोः ॥ जामातुःश्वशुरस्यापिसुमहानतिचक्रमे १ यदाभिषिक्तोदक्षस्तुब्रह्मणापरमेष्ठिना ॥ प्रजाप
 तीनांसर्वेषामाधिपत्येस्मयोभवत् २ इष्ट्वासवाजपेयेनब्राह्मिणोभूयएवसः ॥ बृहस्पतिसवंनामसमारेभेकतूत्तमम् ३

न्वितासंगतातत्रप्रयागइतिशेषः । अस्यैवकर्मणःस्वाभीष्टफलप्राप्तिहेतुत्वादिदंसमाप्यनकर्मांतरंप्रारब्धतैःकिंनुस्वगृहगमनमेवानुष्ठितमित्याह विरजेनेति कर्मणानिर्मलेनांतः
 करणेनयुक्ताइतिशेषः ॥ ३६ ॥ इतिश्रीभागवतेचतुर्थस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायांद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ अत्रशंकरदक्षयोर्विवादकथनव्याजेनशंकरस्यवासुदेवचरणारविंदस्म
 रणकथनेनहरेरमितमाहात्म्यमेवप्रकाशयतेऽस्मिन्नध्याये । तत्रादावस्यवैरस्यदीर्घकालीनत्वंदक्षस्यगर्वाधिक्यंचवक्ति सदाविद्विषतोरेति ॥ १ ॥ यदादक्षःपरमेष्ठिनाब्रह्मणासर्वेषां
 प्रजापतीनामाधिपत्येऽभिषिक्तस्तदातस्यस्मयोमदविशेषोभूदित्यन्वयः ॥ २ ॥ अरुद्रभागयज्ञकरणादस्यस्मयोलक्ष्यतइत्याशयेनाह इष्टेति सदक्षोनाम्नावाजपेयेनयज्ञेनहरि
 षिष्ट्वाब्रह्मिष्ठःकर्मप्रतिपादकवेदेनिष्ठातोभूदित्यन्वयः । एतच्चकुतोज्ञानमत्राह भूयइति यज्ञानरकरणासिद्धमित्यर्थः ॥ ३ ॥

तस्मिन् ब्रह्मलोक्याः संमेलनेन दक्षस्य समयातिशयोक्त्येव न्यायेनाह तस्मिन्निति ॥ ४ ॥ ननु किमनेन प्रकृतं इति तत्राह तदुपश्रुत्येति दाक्षायणी सती देवी । मिथः प्रजल्पतां स्वेचराणां यत्पितृयज्ञविषयवचनं तदुपश्रुत्याः पुनर्निर्गत्य स्वनिलयसमीपे उपदेववस्त्रियोदृष्टानः पुरं प्रविश्य पतिमभ्यभाषतेत्यन्वयः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ किमभाषतेति तत्राह प्रजापतेरिति । निर्यापितः प्रवर्तितः । किल किंवदन्ती । हेवानश्रेष्ठ यदि तवार्थिनास्ति न व्रतार्हः ॥ गमने हेतुमाह अमोडनि । हियस्मात्तस्मात् ॥ ८ ॥ गमने निमिनां तस्मात् तस्मात् तस्मात् जनात् पूजाविशेषोऽपि भविष्यतीत्याह अहंचेति परिवर्हचवर्ध्वोदीयमानम् ॥ ९ ॥ न केवलमुक्तमेव प्रयोजनमर्थान्तरमप्युक्तं तस्मात् तत्रोक्ते अध्वरध्वजं यज्ञश्रेष्ठं द्रव्य इत्यन्वयः । ध्वजोऽग्रे फसिकेतौ च श्रेष्ठे चैत्योत्तमद्रुमे इत्यभिधान । स्वस्तिमेवांकयोर्ध्वज इति अंकाश्चेह्नेनिकोरसोरिति उरस्तु वक्ष्यते

तस्मिन् ब्रह्मर्षयः सर्वे देवर्षिपितृदेवताः ॥ आसन्कृतस्वस्त्ययनास्तत्पत्न्यश्च स भर्तृकाः ४ तदुपश्रुत्य नभसि स्वेचराणां प्रजल्पताम् ॥ सती दाक्षायणी देवी पितुर्यज्ञमहोत्सवम् ५ व्रजतीः सर्वतोदिग्भ्य उपदेववस्त्रियः ॥ विमानयानाः सप्रेष्ठानिष्कंज्यः सुवाससः ६ दृष्ट्वा स्वनिलयाभ्याशेलोलाक्षीमृष्टकुण्डलाः ॥ पतिभूतपतिदेवमैत्सुक्यादभ्यभाषत ७ सत्युवाच ॥ प्रजापते स्तेष्वशुरस्य सांप्रतं निर्यापितो यज्ञमहोत्सवः किल ॥ वयंच तत्राभिसरामवा मतेष्वार्थितामीविबुधा व्रजन्ति हि ८ तस्मिन् भगिन्यो मम भर्तृभिः स्वकैर्ध्वंगमिष्यन्ति मुहृदि दृक्षवः ॥ अहंच तस्मिन् भवताभिकामये सहोपनीतं परिवर्हमर्हितुम् ९ तत्र स्वमूर्धेन नुभर्तृसंमितामातृध्वमृक्लिन्नधियंच मातरम् ॥ द्रक्ष्ये चिरोत्कंठमना महार्षिभिरुन्नीयमानं च मृडाध्वरध्वजम् १० त्वय्येतदाश्चर्यं मजात्मया यया विनिर्मितं भाति गुणत्रयात्मकं ॥ अथाप्यहं योषिदत्त्वं विज्ञेते दीनादिदृक्षे भवमेव वक्षतिम् ११ पश्य प्रयांती श्रमवान्ययोषितः स्वलंकृताः कान्तसंसावरुणशः ॥ यासां व्रजद्भिः शितिकंठमंडितं नभो विमानैः कलहंसपांडुभिः १२

सिधेष्ट इति यादवः ॥ १० ॥ एवं बहुविधालापैस्त्वविकृतं द्रियं परिदृष्ट्वा तन्माहात्म्यं विज्ञापनपूर्वकं स्वाभीष्टमुद्रं लयति त्वयीति हे अजरुद्र अजा विष्णु हरच्छागा इति यादवः । आत्मबोहरेर्माययेच्छया विनिर्मितं गुणत्रयात्मकं रजआदिगुणत्रयोपादानकमाश्चर्यं नानावैचित्र्योपेतमेतद्विश्वं त्वयि भाति । नित्यापगोक्षिता तस्थजगन्नारायणस्वरूपत्वात् तत्प्रसादे नक्ततलामलकवदेताद्विश्वं तव ज्ञानकोष्ठे वर्तते अथापि तव द्रष्टव्यां शाभावेपि हे भवमंगलहर अहं भवति निर्जन्म मूर्तिदिदृक्ष इत्यन्वयः । अत्र हेतुगर्भविशेषणं योषिदिति । युष्मद्वद्विसेवायां । शब्दादिविषयसेवाशीलत्वादित्यर्थः । अतएव ते तव । अतस्त्ववितृयथास्थितत्वरूपा ज्ञानित्वान् । दीनाक्षीणा ज्ञानदुर्बला ॥ ११ ॥ इतोऽपि गंतव्यमिति भावे नाहप्येति अन्यस्त्रियोपि प्रयांति किं मयेत्यतो गंतव्यमित्यर्थः शितिकंठनीलकंठ कलहंसवत्पांडुभिर्वर्चलैः ॥ १२ ॥

१ श्रेष्ठवाची ध्वजशब्द इत्यस्य प्रमागान्तरम् स्वस्तीत्यादि । २ विज्ञापयति । ३ युपसौत्रः शब्दादिविसेवायां 'हमृहदिपुपिभ्य इति' । इति इति प्रत्ययः ।

युक्त्यापि गंतव्यत्वं कति कथमिति नैगेतेन चलति आह्वानाभावे कथं गमनं स्यादित्याशंक्यानाह्वानेप्येपांगृहगमनमुचितं भवतीत्याह अनाहुता इति देहकृतः पितुः ॥ १३ ॥
उपसंहरति तन्मे इति यतएवंगंतव्ये बहवो हेतवः संतितत्तस्मात् भवान् पूज्यस्त्वं मम प्रसीद । हे अमर्त्यदेव । इदं वाञ्छितं कर्तुमर्हस्येत्यस्मिन्नर्थे वत कृपा कर्तव्या कारुणिकत्वादित्यर्थः
त्वमेव कारुणिको नान्य इत्याशयेनाह त्वयेति अदभ्रचक्षुषा सर्वज्ञेन त्वया सहायधर्मः पूर्णः गरीयान् निरूपित इति यदतः कारुणिकत्वात् प्रार्थितस्त्वमनुगृहाण वाञ्छितमिति शेष इत्य
र्थः ॥ १४ ॥ तथापि प्रियया प्रार्थितः शंकरः किमुत्तरमभ्यधादिति विदुरस्य मानसांशं कांपरेर्हर्तुमाह एवमिति । गिरित्रो गिरिशः । कुत्सितावाच एव इषवः शराः कुवागिषवस्ता
व । कोदशः ॥ १५ ॥ किवाबहुना प्रलोपेनाऽनाहुता अप्यभियंतीति यदुक्तं तस्योत्तरं गृण्विति भावेनाह त्वयोदितमिति कितदुदितमित्यत उक्तं अनाहुता इति तर्ह्यनभि
याने किं कारणमत्राह यदीति तेषां धवाः । अनात्ममदेन देहाभिमाननिमित्तदर्पेण जातेन मन्युना क्रोधेन ॥ १६ ॥ असतां विद्यादिकमपि मदविषयजनकत्वेनाप्रयोजकमहेः प

कथं सुतायाः पितृमेहकौतुकं निशम्य देहः सुरवर्ये नैगेते ॥ अनाहुता अप्यभियंति मौहदाद्भर्तुर्गुरोर्देहकृतश्चेतनम् १३ तन्मे प्रसीदेदममर्त्यवाञ्छितं कर्तुं भवा
न्कारुणिको बतार्हति ॥ त्वयापि पूर्णोऽयमदभ्रचक्षुषानिरूपितोऽतोऽनुगृहाण याचितः १४ ॥ ऋषिरुवाच ॥ एवं गिरित्रः प्रिययाभिभाषितः प्रत्यभ्यधत्
प्रहसन्सुरप्रियः ॥ संस्मारितो मर्मभिदः कुवागिषूण्यानाहको विश्वसृजां समक्षतः १५ ॥ शंभुरुवाच ॥ त्वयोदितं शोभनमेव शोभने अनाहुता अप्यभियां
ति बंधुषु ॥ ते यद्यनुत्पादितदोषदृष्टयो बलीयसानात्ममदेन मन्युना १६ विद्यातपोवित्तवपुर्वयः कुलैः सतांगुणैः षड्भिरसत्तमामदैः ॥ स्मृतौ हतायामभि
मानदुर्दृशस्तप्तानपश्यंति हि धामभूयसाम् १७ नैतादृशानां स्वजनव्यपेक्षया गृहान्प्रतीयादनवस्थितात्मनाम् ॥ येभ्यः गतान्वक्रधियाभिचक्षते आरोपितभू
मिरमर्षणाक्षिभिः १८ तथारिभिर्न प्रधने शिलीमुखैः शेते दितांगो हृदये न दृयता ॥ स्वानां यथावक्रधियांदुरुक्तिभिर्दिवानिशंतप्यति मर्मताडितः १९ ॥

यत्पानमिवेति भावेनाह विद्यातप इति । असत्तमा विद्यादिभिः षडभिः सनायोग्यैर्गुणैस्त्पन्नैर्मदैः । स्मृतौ हताया गान्धर्वश्रवणोत्पन्नज्ञानेनष्टे । भूयसां महात्मनाम् । धामप्रभाव
म् । नपश्यंति । हि यस्मात्तस्मादित्यन्वयः । अदर्शने कारणमाह आभिमानदुर्दृश इति विद्यानदोधनदस्तृतायोभिजनो मदडतिनदलक्षणं कामादिदोषदुष्टेन्द्रियत्वादित्यर्थः
अतएव तप्तान्तरिति दोषः ॥ १७ ॥ किमनडतितत्राह नैतादृशानानिति आगेपि न चूभिरिति हस्वन्वाभावश्चादसः उन्नामिनभ्रभंगैरमर्षणाक्षिभिरसहमानलक्षणोपेननेत्रैः ॥
१८ ॥ दक्षाच्चराऽगमने कारणांतरंचाह तथारिभिरेति प्रधने युद्धे गिलीमुखैर्गौः ॥ १९ ॥

किंचिदुपमांशुलप्यत्वंदक्षस्यप्रियपुत्रीत्वेपिमदाश्रयत्वेननप्यमानात्पितुःपूजानप्राप्नोषीत्याह व्यक्तमिति । उत्कृष्टगतेः प्राप्तमर्वाधिपत्यस्य ॥ २० ॥ मत्पितुर्ज्ञानाधिकारिष्वेकत्वेन
सत्त्वात्कृतोभवतिद्वेभ्योऽतिआशंक्यसाम्राज्यमदलक्षणासुरवेगान्मत्पदाधिपत्यंनप्राप्तमनोद्वेपदतिभावेनाह तानप्यमानेनेति । पुरुषबुद्धिसाक्षिणापुरुषेन्द्रियप्रेरकाणामस्मत्त
द्वान्मममृद्धिभिः एषांपुरुषबुद्धिसाक्षिणांपरंपदमंजमातन्वेनाधिगेदुमकल्पोऽसमर्थोयनोयस्मात्तनोद्वेष्टि । इदमसुगुणलक्षणमितिभावेनोक्तम् । यथेति ॥ २१ ॥ अभ्युत्थानाभि
वादान्नोभवतानसंमानितोऽतोद्वेपदतिक्लिनस्यादितिनत्राह प्रत्युद्गमेति प्राज्ञैस्तत्त्ववेदिभिः पुरुषैर्वैष्णवेष्वागच्छत्मुनिधः प्रत्युद्गमादिकंचेनसागुहाशयायहृदयेस्थिनायपरस्मैपुरु
षायैवविधायतोकेयते देहाभिमानिनेजीवायनक्रियनेइदंतुभयोःसमत्वे । बंधुनागुल्लवनिमित्तेनगुल्लवेनोक्तमतोदक्षायज्ञानाभावात्तन्निमित्तद्वेपोनसंभाव्यतइति ॥ २२ ॥
किंच मयाप्रत्युत्थानादिनामुख्यज्ञः पूज्यस्तुब्रह्मादिशरीरातस्थितोहरेरित्याह सत्त्वानिति विशुद्धसत्त्वंब्रह्मादिशरीरम् । वसुदेवशब्दितंनृपृथिव्यादिपदार्थेषुस्थित्वाविद्योनेतत्तत्क
तमल्लेपाभावादितितच्छब्देनशब्दितमित्यर्थः । तच्छब्दवान्यत्वेनिमित्तमाह यदीयतइति । व्याप्तिक्रोडादिगुणाकरः पुमान्नागयणोपावृतोमायालक्षणावरणरहितइत्येते ज्ञा

व्यक्तंत्वमुत्कृष्टगतेऽपजापतेःप्रियात्मजानामसिसुभुसंमता ॥ अथापिमानंनपितुःप्रपत्स्यसेमदाश्रयात्कःपरितप्यतेयतः २० तातप्यमानेनहृदातुरे
न्द्रियःसमृद्धिभिःपुरुषबुद्धिसाक्षिणाम् ॥ अकल्पएषामधिरोदुमंजमापदंपरंद्वेष्टियथासुराहरिम् २१ प्रत्युद्गमप्रश्रयणाभिवादनंविधीयतेमाधुमिथःसुमध्य
मे ॥ प्राज्ञैःपरस्मैपुरुषायचेतसागुहाशयायैवनदेहमानिने २२ सत्त्वंविशुद्धंवसुदेवशब्दितंयदीयतेतत्रपुमानपावृतः ॥ सत्त्वंचयस्मिन्भगवान्वासुदेवोत्व
घोक्षजोमेमनसाविधीयते २३ त्वयानिरीक्ष्योनपितापिदेहकृद्वक्षोममद्विद्वदनुव्रताश्रये ॥ योविश्वसृग्यज्ञगतंवरोरुमामनागसंदुर्वचसाकरोत्तिरः २४ ॥

यतइतियद्यस्मात्तस्मात् । निमित्तांतरंचाह सत्त्वंचेति । तत्सत्त्वंचयस्मिन्हृदयेतथावर्ततेतत्सत्त्वंचात्तच्छब्दवान्यमित्यर्थः । एवंचवसुदेवेनिवासलक्षणसंबन्धाद्वासुदेवःसोऽधो
पूजोतोन्द्रियज्ञानोभगवान्मममनसाविशेषेणधीयतेचित्यते तदुक्तं रुद्रेणधीयतेविष्णुर्विष्णोर्ध्वेयोनेकश्चनेति । अनेनपुगस्थितचनुर्मुखब्रह्मणिप्रकाशमानश्रीविष्णुगुणगणो
क्तोहरेरलक्षणोपासनैकाग्रचित्तत्वेनस्थितेनमयाकार्यातप्रारंभस्यानुचितत्वात्दक्षांतस्थहरेस्मरणसत्कारेणनस्त्कारोपिठनइतिद्वेपेकारणंनपश्यामोत्युक्तंभवाति यद्वा यद्विशुद्धं
तत्त्वादिगुणानुपरक्तंसत्त्वंतद्वसुदेवशब्दितं चशब्दएवार्थे तत्सत्त्वंगुणोयस्मिन्पुंस्येवास्तिपुमान्श्रीहरेस्तत्रतस्मिन्नेवपुस्यपावृतइत्यतइतियस्मात्तस्मात्सवासुदेवः सात्त्विक
विशेषोऽधोक्षजोभगवान्मेमनसाप्रत्युत्थानादिनाविशेषेणचित्यतइत्यनोनास्मद्मुखेत्याभिमानमुग्धत्वेनरजोगुणाभिभूतचित्तत्वेनचात्रहरेर्विशेषेणसन्निधानाभावात्तवपितानसत्का
त्योऽन्यद्वैतत्वात्प्रत्युत्थानादिनानमानितइति अनेनतमआदिगुणाभिभूतत्वेनतत्त्वाज्ञानाद्वेपोद्वेकइत्युक्तंभवति ॥ २३ ॥ ममत्वत्पूज्यत्वान्ममद्वेपिजनकोपित्वयाद्रु
मेवायोऽन्योगुग्धदर्शनेदोषोक्तेरित्याह त्वयेति । देहकृदपि ॥ नकेवलमांतरोद्वेपोपितुवाहोपोतिभावेनाह तदनुव्रताइति । स्थानंनिदिशति यइति ॥ २४ ॥

बाधकंचाहयदीतिमरणनामदेहवियोगलक्षणंनत्वकीर्तिलक्षणम् ॥ २५ ॥ इति श्रीभागवतेचतुर्थस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायांतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ हरौभक्तिविधानार्थगुर्वादावपि
भक्तिरवश्यं कर्तव्येत्यभिप्रेयतेस्मिन्नध्याये तत्र देवीमेवंबाधकं ब्रुवन् शंकरः किंचकारेति तत्राह एतावदिति । शंसुखंकरेयस्य सः शंकरोति ततिवाशकरः । उभयत्र प्रस्थापने निवारणे च पत्न्या
अंमनाशंशरीरनाशं हि यस्मात्तस्माद्विरराम । ततस्तु देवो किमकरोदिति तत्राह सुहृदिदृष्टुरिति सा देवी सुहृदिदृष्टुः स्वावाप्नो निष्कामती भवात्पारेशं किता स्वधाम निर्विशती चाभूदित्य
न्वयः ॥ १ ॥ अंतःकरणवृत्तिभेदात् द्विधा प्रवृत्तिमतीभवानो किमकरोत्त्याशंक्यतस्याभर्तुः कामजनकमंत्रौषधैः स्त्रीस्वभावं वा किं सुहृदिदृक्षेति ॥ सुहृदिदृक्षायाः प्रतिघातो भंगस्तेन दुर्म
नादुःखितमना । अप्रतिपुष्टं प्रतिपक्षपुरुषरहितमनेन कोपरोदनाभ्यां वशीकरणमंत्राभ्यां वा शिवो भिमतानुमतिप्रदः स्यादिति भावो दर्शितः ॥ २ ॥ अनेनापि भावेन स्तिमितसमुद्रव

यदित्रजिष्यस्यतिहायमद्वचोभद्रं भवत्यानततो भविष्यति ॥ संभावितस्य स्वजनात्पराभवो यदा ससद्यो मरणाय कल्पते २५ इति श्रीभागवते महापुराणे
चतुर्थस्कंधे तृतीयोऽध्यायः ३ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ एतावदुक्त्वा विरराम शंकरः पत्न्यंगनाशं ह्युभयत्र चिंतयन् ॥ सुहृदिदृष्टुः परिशंकिता भवान्निष्कामती निर्वि
शती द्विधा च सा १ सुहृदिदृक्षा प्रतिघात दुर्मनाः स्नेहाद्दुदंत्यश्रुकलातिविह्वला ॥ भवं भवान्यप्रतिपूरुषं रूपाप्रयक्षती वै क्षतजातवेपथुः २ ततो विनिःश्वस्य स
ती विहाय तं शोकेन रोषेण च दूयता हृदा ॥ पित्रोरगास्त्रेण विमूढधीर्गृहान्प्रेम्णात्मनो यो र्धमरासतप्रियः ३ तामन्वगच्छन् द्रुतविक्रमां सती मेकां त्रिनेत्रानुच
राः सहस्रशः ॥ सपार्षदमुख्यामणिमन्मदादयः पुरोवृषेन्द्रास्तरसागतव्यथाः ४ तां सारिकामंडुकदर्पणांबुजैः श्वेतातपत्रव्यजनस्रगादिभिः ५ ॥ गीता
यनेर्दुदुभिशंखवेषुभिर्वृषेन्द्रमारोप्या विलंबिताययुः ५

तस्थितं शिवं दृष्ट्वा तद्रमनप्रकारं वा किं तत इति । दूयता तापवता सर्वैश्वर्या एवं भावः कथमित्यत उक्तं स्त्रैणेति । स्त्रीणां स्वभावः स्त्रैणं तेन विमूढधीर्यस्याः सा तथा । अज्ञास्त्रियाः स्वभाव ए
वायं न तु देवस्त्रिया इति भावेनाह प्रेम्णेति । आत्मन इति पदं द्विरावर्तनीयं स्वस्य गरीरस्यार्धमरासत अदत्त रासृदान इति धातुः ॥ ३ ॥ स्वशरीरार्धदोहरस्तस्या एकस्या गमनं
कथमसहतेत्याशंक्यतद्भावविदामनुचराणां गमनप्रकारं वा किं तामन्विति । द्रुतं विक्रमः पादविक्षेपो यस्य सा तथा तां केचनानुचरा अन्वगच्छन् न तु मुख्या इत्यत उक्तं मणिमन्म
दादय इति । पार्षदेषु मुख्यैः सह वतमानाः सपार्षदमुख्या आगतव्यथाः स्वस्ति स्यादस्वस्ति वेति प्राप्तमनोदुःखाः ॥ ४ ॥ शीघ्रतरंगच्छं त्यारुद्राण्याः पाशा रुष्टैरिवागच्छ
न्निनुचरैः किमभूदित्याशंक्यराज्ञी गमनवदन्वितयात्राभूदित्याह तां सारिकेति । सारिका क्रोडाशुकी । मंडुकं जलक्रीडावाद्यं । विलंबिता यथा यथा संभूय गमनं स्यात्तथाशनैश्चर
तः । विटं किता इति पाठे गृगारिता इत्यर्थः ॥ ५ ॥

स्वप्नप्रतिष्ठितानुचरसूचितस्नेहात् शान्तमनस्कत्वेन पश्चात्तगता किं नु पुन एव गन्वा मादज्ञवाटनाविगदित्याह आत्रलेति । आममंताद्ब्रह्मघोषेण वेदध्वनिना ब्रह्मलोकपर्यंतगा ॥ ६ ॥
 मिमांष्यनिनावोर्जितसंकुलं यज्ञार्थं वैशसंपगुसंज्ञं पंगुहिंसनं यस्मिन् न तथा मृत्रदारुचयश्चक्राचनं च दभश्च चर्माणि च तैर्निमृष्टानि निर्मितानि भाडानि यस्मिन् तथा ॥ ७ ॥
 तस्याध्वजाकरणप्रकारमाह तामागतामिति । यज्ञकृतोदक्षस्य ॥ कश्चेत्यस्य व्यावृत्तिमाह कनेडनि । स्वसागः स्वम् । तल्लेहः कुतोऽवगत इति तत्राह सादराः सानुरागा इति ॥ ७ ॥
 सतीत्यालिंगनादिकं किंकृतवतीनेति भावेनाह सौंदर्येति । प्रधानावज्ञादुःसहेति भावेनाह पित्रेति । अप्रतिनंदिना अरुनमनः संतोषा ॥ ८ ॥ ततः किमकरोदिति तत्राह अरुद्र
 वासामिति । नरुद्रस्य भागो यस्मिन् स तथातं कृतहेलनं कृतावज्ञम् ॥ ९ ॥ अधोऽर्च्योऽपि तमित्यत्र किं लिगमत्राह जगहेति । अमर्षेण विपन्नया गद्गदभावप्राप्तया । धूमपंथाः
 कर्ममार्गः तद्विषये श्रमः शिक्षास्मयोगव्योयस्य स तथातं कर्ममार्गेऽतिनिष्णातामित्यर्थः । स्वतेजसा स्वभावेन निगृह्य निवार्य ॥ १० ॥ ह्योत्वेऽपि प्रमाणवद्युक्त्या निनिदेत्याह नयस्ये

आब्रह्मघोषोर्जितयज्ञवैशसं विप्रर्षिजुष्टं विबुधैश्चमर्वशः ॥ मृद्वावैयः कांचनदर्भचर्मभिर्निमृष्टभांडं यजनं मनाविशन् ६ तामागतां तत्र न कश्चनाद्रियद्विमा
 नितां यज्ञकृतो मया जनः ॥ ऋते स्वसारोजननीचसादराः प्रेमाश्रुकंठयः परिमस्वजुर्मुदा ७ सौंदर्यमंप्रश्रसमर्थवार्तयामात्राचमातृष्वसृभिश्च सादरम् ॥
 दत्तांसपर्यावरमासनंचसानादत्तपित्राऽप्रतिनंदितासती ८ अरुद्रभागंतमवेक्ष्य चाध्वरं पित्राचदेवेकृतहेलनं विभौ ॥ अनादृताय ज्ञसदस्य धीश्वरीचुको
 पलोकानिवधक्षतीरुषा ९ जगहं सामर्षविपन्नया गिरा शिवाद्विपंधूमपथश्रमस्मयम् ॥ स्वतेजसाभूतगणान्समुत्थितानि गृह्यदेवीजगतोभिश्चृण्वतः १०
 ॥ देव्युवाच ॥ ॥ नयस्य लोकेऽस्यतिशायनः प्रियस्तथा प्रियो देहभृतां प्रियात्मनः ॥ तस्मिन् समस्तात्मनि मुक्तवैरके ऋते भवंतं कतमः पतीपकः ११
 दोषान्परेषां हि गुणेष्वसाधवो गृह्णंतिकेचिन्नभवादृशाद्विजाः ॥ गुणांश्च फल्गून् बहुलीकरिष्यो महत्तमास्तेष्वविदद्भवानवम् १२

ति । लोके भुवने विद्यमानानां देहभृतां शरीरेणाप्रियात्मनो मनोभोष्टरूपस्य यस्य रुद्रस्य योग्यतातिरेकेणातिशायनः प्रियोति प्रियस्तथा प्रियो द्वेप्यश्वनास्ति । तस्मिन् रुद्रे भवंतं मृते पुरु
 षाणां कतमः पुरुषः प्रतीपको न कोपीत्यर्थः प्रतीपाकरणे हेतुं तं च आह समस्तात्मनोनि । विष्णवादीन् पट् ऋते इन्द्रादिसमस्तस्वामिनि न हि काश्चिद्विरोधयतिष्ठति स्वाम्यपि वैरकृत्वेन
 स्मिन्नेषः संभावित इत्यत उक्तमेव हेतुं स्मारयति वैरक इति । मुक्तवैरेत्युपलक्षणं प्रेमापि विमुक्तप्रिय इत्यर्थः ॥ ११ ॥ तत्त्वतोऽपि भवानपि भवेद्वेपं कर्तुं न योग्य इत्याह दोषानिति ॥ के
 चिदसाधवो दुर्जनाः परेषामुत्तमानां गुणेषु दोषानिवमृह्णन्ति न गुणान् । तदुक्तं दोषोप्येकोऽपि गुणगणेत न मुक्त्वा गुणौ चान् दोषग्राही भवति हि खलः सल्लिका तुल्यधर्म इति ॥ भवादृशा
 महत्तमाः द्विजाः फल्गून् अल्पान् गुणान् बहुलीकरिष्यन्ति न दोषान् गृह्णन्ति किं नु गुणानेव । दोषान् मुक्त्वा गुणमनुभवनं स्वचमयेति नृत्तिसाधुलं किं सलिलमिलिनदीरपायो वहंस इ
 ति । तत्रैव शास्त्रे स्थिते महत्तमेऽगणितो भवान् भवेद्वेपादयमविदद्भवान्नाहि अहो कष्टमिति शेषः । द्विजादित्यनेन दक्षस्य शास्त्रविचारयोग्यतातिशयं सूचयति ॥ १२ ॥

असतांयोग्योमहत्तमेवैकस्यतवशिवद्वेषोममाश्रयवुद्धिजनयतीतिभावेनाह ॥ नाश्रयमिति कुणकर्मफलपिवतीतिकुणपोदेहः स एवात्मेतिवादिनस्तेषु असत्सु ईर्ष्यासहवर्तमा
ना महतां विनिंदास्तीति यन्नैतदाश्रयम् । किंतु तदेव महद्विनिंदनमेव शोभनमित्यन्वयः । कुणपात्मवादित्वंच विद्वज्जननिषेवाया अभावादित्याह महापुरुषेति कचिद्विद्वज्जनसे
वया आपसास्त्रज्ञानेन हितत्वज्ञानं स्यात्तद्वेषात्तास्त्यतौ युक्तं कुणपात्मवादित्वेन महद्विनिंदनं भवति तादृशोऽतो ममाश्रयवुद्धिरिति ॥ १३ ॥ महद्विनिंदनं मयानकृतमिति वक्तुं न श
क्यत इत्याह यद्द्वयक्षरमिति । शिव इति द्वे अक्षरे यस्मिंस्तत् द्वयक्षरं यस्य भगवतो यद्द्वयक्षरं नाम तत् । सकृत्कथाप्रसंगात् गिरावगिद्रियेणोरितमुच्चारितं नृणामघं । अन्ये न हंतुं मश
क्यं दुःखं । आशुहंतिनाशयति भवास्तशिवद्वेष्ट्यहो लुप्तक्रियाया शुचये मानिने भिन्नसेतव इत्यतो भवाश्चिचेतरो लुप्तक्रियोऽशुचिः । शिवस्त्वशुचो नापुंसां शुचिहेतुर्दुः

नाश्रयमेतच्च दसत्सु सर्वदामहद्विनिंदा कुणपात्मवादिषु ॥ सेष्या महापुरुषपादपांसुभिर्निरस्ततेजस्सु तदेव शोभनम् १३ यद्द्वयक्षरं नाम गिरैरितं नृणां स
कृत्प्रसंगादधमाशुहंतितत् ॥ पवित्रकीर्तितमलंघ्यशासनं भवानहो द्वेष्टिशिवं शिवेतरः १४ यत्पादपद्मं महतां मनो लिभिर्निषेवितं ब्रह्मरसासवार्थिभिः ॥
लोकस्य यद्वर्षति चाशिषोर्थिनस्तस्मै भवान्दुह्यति विश्वबंधवे १५ किं वा शिवाख्यमशिवं न विदुस्त्वदन्ये ब्रह्मादयस्तमवकीर्य जटाः श्मशाने ॥ तन्माल्यभ
स्मनृकपाल्यवसत्पिशाचैर्यैर्मूर्धभिर्दधति तच्चरणवसृष्टम् १६

खनाशनाभित्यंशुचिरिति भावेनाह पवित्रेति । शिवनामकीर्तनादेकदानं दुःखं पुनर्नरो हतीति भावेनाह अलंघ्येति । नलंघ्यमन्यथाकर्तुं शक्यं तन्नामकीर्तनादुत्प
न्नं शुभं । प्रनष्टमशुभं चेति शासनं शास्त्रं यस्य स तथा तम् ॥ १४ ॥ प्रेतावसेषु यो धौरेयश्चिताभस्मकृतस्नान इत्यादेः श्लोकद्वयेनोत्तरं ध्वनयति । यत्पादपद्ममिति
ब्रह्मरसः ब्रह्मज्ञानजन्य आनंदः स एवासव इन्द्रियनृत्तिकरं मधुतस्यार्थनाशो लंघ्ये पातितयोक्ताः तैर्महतां सनकादीनां मनास्येवालयः भृंगास्नैर्यस्य पादपद्मान्तिरासेवितं । यदेव दत्तपादव
न्निष्फलं नेत्याह लोकस्येति । आशिष अभ्युदयलक्षणाः अनेन गुरुद्रोहित्वं तव प्राप्तमित्युक्तं भवति । सनकादयोरुद्रशिष्यास्तेषामन्येतु योगिनः ब्रह्मशिष्यस्तथारुद्रो ब्रह्मना
रायणस्य चेति विशेषवचनान्महतामित्यनेन सनकादयोरुत्पत्तेः ॥ १५ ॥ त्वदन्ये ब्रह्मा आदिः पिता ये पाते ब्रह्मादयः ब्रह्मपुत्राः सनकादयः योरुद्रस्तन्माल्यभस्मनृकपालीत
स्मिन् श्मशाने विद्यमानं प्रेतालं कारमालायोग्यास्थिभस्मनस्कपालवान् जटा अवकीर्य प्रसार्य पिशाचैः सह श्मशाने ऽवसदिति तशिवाख्यमशिवं विदुः किं न विदुरेव नित्यशुद्ध इत्ये
व विदुः कुत इति तत्राह ये मूर्धभिरेति ये सनकादयः तच्चरणवसृष्टरजआदिकं मूर्धभिर्दधति अनेन शिवस्याशिवत्वे ज्ञानपूर्वकतच्चरणरजोधारणासंभवस्तत्करणाच्चातो नित्यशुद्ध इति
वर्कः सूचितः मूर्धभिर्दधतीत्यनेन पुरुषार्थपक्षे पादपांसुधारणं न त्वन्यथेति ध्वनयति । तदुक्तं सुपर्णशेषप्राणेशेश ब्रह्मविष्णुनाश्रयगिरं ऋतेन मतिनोरुद्रं कएव पुरुषार्थभागिति १६

स्वात्मैवेति यदतः पृथग्भूमागत्वात् त्वर्चिदयानरुद्रस्य गुणहीनत्वं अतो न तस्य दूषणमुचितमिति भावः २१ किं बहुनोक्तेनेति स्ववैराग्यमाश्रयति एतेनेति हरेरुद्वेकतागस कृतापराधस्य तव देहोद्भवेन देहाज्जातेनातएव कुजन्मना लोके निर्दिष्टोत्पत्तिना कस्मादीदृशं वैराग्यं तवेत्यत आह व्रीडेति । कुत्सितश्चासौ जनश्च कुजनो भवादृशस्तस्य प्रसंगतो जन्यजनकसंबंधकथा लक्षणस्तस्मात् कारणांतरं चाह तज्जन्मेति । यन्महतामवद्यकृत् मनोविप्रियकारितज्जन्मधिकं निर्दिष्टमित्यर्थः २२ ततः किं फलितं तत्राह गोत्रमिति वृषध्वजो भगवान् दाक्षायणीदक्षपुत्रीतित्वदीयगोत्रं त्वन्नामोपेतं नाम विशेषं यदा यावत्सुदुर्मनास्त्वन्नामस्मरणमात्रेण सुतरां विषण्णमना अतएव व्यपेतनमस्मितमिति क्रियाविशेषण अपगतनमवचनयुक्तमंदहासो यथाभवति तथा मां प्रत्याहवक्ष्यति । हेताततावत्ततः पूर्वमेव त्वदंगजतवशरीरादुत्पन्नं कुणपंकुत्सितशरीरमुत्सृक्ष्य इत्यन्वयः । वृषध्वजः स्नेहवशाच्च दाक्षायणीतित्वदीयगोत्रमाह । तावत्तदा आशुत्वदीयद्वयस्मरणाद्व्यपेतनमस्मितं सुदुर्मनाभवत्यत इतः पतयामासि नि कुणपंकुत्सितं । मम देहत्यागस्तृणत्यागतुल्य इति चोत्तनायात्मनेपदप्रयोगः २३ इति चतुर्थे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ७ ॥ एवं देहत्यागस्यायत्नसाध्यत्वे पीतकर्तव्यतायाः फलाधिक्यं स्यादिति सूचनापयोगिजनशिक्षणाय च देहत्याग इति कर्तव्यतां दर्शयत्यस्मिन्नध्याये इतीति उदीचीं दिशमुद्दिश्य तौ निषसादेत्यन्वयः । सृष्ट्वा चम्य । पी

एतेन देहेन हरेकृतागसो देहोद्भवेनालमलंकुजन्मना ॥ व्रीडाममाभूत् कुजनप्रमंगतस्तज्जन्मधिक्यं महतामवद्यकृत् २२ गोत्रं त्वदीयं भगवान् वृषध्वजो दाक्षायणीत्याह यदा सुदुर्मनाः ॥ व्यपेतनमस्थितमाशुतां वदुस्त्वक्ष्य एतत्कुणपं त्वदंगजम् २३ इति श्रीभा० च० चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ इत्यध्वरिदक्षमनूद्य शत्रुहन्त्रिता बुदीचीं निषसादशांतवाक् ॥ सृष्ट्वा जलं पीतदुकूलमं वृतानि मील्य ह्ययोगपथं समाविशत् १ कृत्वा समानावनिलौ जितासना सोदानमुत्थाप्य च नाभिचक्रतः ॥ शनैर्हृदि स्थाप्य धियो रसि स्थितं कंठाद्बुवोर्मध्यमनिदिताऽनयत् २ एवं स्वदेहं महतां महीयसा मुहुःसमागे पितमं कमादेरात् ॥ जिहासतीदक्षरुषामनस्विनीदधारगात्रेष्वनिलाभिधारणम् ३

न च तदुक्तं च तेन संभूताच्छ्रया । दृक्दृशौ निमील्य निमील्य युक्तं ह्रस्वा योगपथं देहोन्क्रमणयोगमार्गम् । तं विवृणोति कस्वेति जितासनाप्राणादिमचारवेगेन देहसंचलनरहिताऽनयानिदिताऽकुन्मितामसती । प्रथमं रेचकपूरके कृत्वाऽनिलौ प्राणापानौ समानौ ऊर्ध्वोऽधोवृत्तिरादिनां कृत्वा एकवियसगती विधाय मन्त्राचारदुःक्रमकतारं मुमुक्षुनामं चारिणमुदानमुत्थाप्योर्ध्वमुखं कृत्वा नाभिचक्रमानीय ततो नाभिचक्राद्विषयानिश्चलया बुद्ध्या । शनैरुद्वेगविना । हृदि स्थाप्य उरःस्थितं वायुं कंठं नीत्वा कंठाद्बुवोर्मध्यमनयदित्यन्वयः । यद्वा सवसधिमचारिणं वायुं व्यानमूर्ध्वोऽधोना निनिमित्तौ प्राणापानौ समानवायुनैर्वा कृन्मन्तं सानं वायुं सोदानमुदानगत्या सहितमुदानं नैकीकृत्योपयुगस्थानं जीवनमहानयदिनि अत्र द्रव्यनयनं केमता वायुना जीवमज्जद्रव्यनयनं नतु तन्मात्रं । तस्य योगिनो नित्याभ्यस्यन्वात् २ एवं भुवोर्मध्यमनिलमानीपस्वयमपि भुवोर्मध्ये स्थिता किंचकारं नित्यं प्राह एवमिति । एवमुक्तप्रकारेण वायुमन्त्रान्वास्वयं च नत्रियता । मनस्विनी वशीकृतमना । महतामिन्द्रादीनामहीयसा यत्तमेन देहादुरागमुहुःसम्भवकमारोपितं स्वदेहं जिहासतीत्युक्तमिच्छतां सांभा गोत्रपुत्रचरणाय च यत्पुत्रानि न्यामिधारगंदहभस्मीकरणाय वा द्रव्यं त्यजति लक्षणध्यानदधारचकार अनकार्यत्वाद्वा तन्नाम् । दक्षः व्यपेतनेनात्महत्यादोषमाह ३

ननु वाच्यं विष्णवे देहत्यागानंतरं चेदुक्ता तस्य वायोरनावृत्तेरभिसंयोगाभावेनाभीष्टकार्यानुत्पत्तिः पूर्वचेदान्मनोपिनाशसंभवान्सचानुपपन्नश्चेतनस्य निन्यत्वेनानाशादिसाशक्यसमसमयत्वेनोपपत्तेरिति भावना तद्वति । ततोवाच्यमिधारणानंतरं सामतीज्ञानोपदेष्टृत्वेन जगतांगुगेराचार्यस्य भर्तुः शिवस्य चरणयोध्यानेनोपपन्नानंदं भक्षणमासवमधुचिनयत्वास्वादयती अपरतस्मादन्यनाचिंतयतीति चेत्तत्परं विष्णवादिर्कोचतयतीस्वदेहेविष्णवादिर्कंदर्शदेहचतन्याजोतवाक्यशेषः देहत्यागस्यान्यधानुपपत्त्यामिद्वन्वादव्याहृत्यान्वीयतइत्यदोषः । रुद्रं च ब्रह्मायूचविष्णुं चैव श्रियांगिरम् उमाचि तत्परं विहंतस्याजान्यं नचास्मरदिति वचनाच्चाव्याहारः प्राभाजिकइति प्रतीयते । ततइत्यनुवर्तते ततोदेहत्यागानंतरं सद्यस्नानशय्यादादिकर्मणं वसमाधिजानाग्निना देहः प्रज्ज्वालनं नमृतदेहसंस्कारोपि न पित्रादिना कार्यइति ध्वनयति । हतकल्मषेत्यनेन विष्णवादिर्दर्शनानंतरं पितृकोपनिमित्तकिं न्वपमपिनष्टमिति मन्वयति । यद्वा दर्शनस्यानन्यध्यात्वद्योत्यने दोषादन्यथाज्ञानं जायते न चास्याः स्वीकृत्यर्थः ४ एवं जगत्सुंदरदेहत्यागे कस्याप्यंतःकरणे स्वेदोनाभूत्किंतत्राह तत्पश्यतामिति ५ किमनेन मिद्वानुवादेन एव जगोपानागेपणेनेति तत्राह अहोइति । अनात्म्यं मूर्खकर्म अहोत्वनाप्यमिति योऽन्याय्यमित्यर्थः । चराचराः प्रजायस्यवशे । यस्य संततिममृताइति वा ६ ननु कथमेतदनापमभूदिन्याशक्यतस्य लोकाविद्विष्टफलदर्शनादित्याह सोयमिति य एतादृशमनार्थमकार्षीं सोयदुर्मर्षह

ततः स्वभर्तुश्चरणांबुजासवं जगद्गुरोश्चितयती नचापरम् ॥ ददर्शदेहे हतकल्मषासतीमद्यः प्रज्ज्वालनमाधिजाग्निना ४ तत्पश्यतांसेभुविचाहुतं महत्तहा हेति वादः सुमहानजायत ॥ हंतप्रियादेवतमस्य देवीजहावमूनकेन सती प्रकोपिता ५ अहोत्वनात्म्यं महदस्य पश्यत प्रजापतेर्यस्य चराचराः प्रजाः ॥ जहा वसुन्धदिमतात्मजासतीमनाखिनीमानमभीक्ष्णमर्हती ६ सोयं दुर्मर्षहृदयो ब्रह्मबंधुर्लोकेपकीर्तिमहतीमवाप्स्यति ॥ यदंगजांस्वांपुरुषद्विदुद्यतां न प्रत्यषे धन्मृतयेपराधतः ७ दक्षस्तु दृष्टादुहितुः स्वनिमित्तं विनाशनम् ॥ बह्वतप्यतघोरेण मयाऽप्रापुक्तं वन ८ विहमामविजितात्मानं निगुणं निरपत्रपम् ॥ योहं स्वीकृत्यमृतकं व्यर्थमेनोमहीयसि ९ वदत्येवमजे सत्यादृष्ट्याऽसुत्यागमद्रुतम् ॥ दक्षंतु पार्षदाहंतुमुदतिष्ठुदायुधाः १० तेषामापततां वेगं निशाम्य भगवान्भृगुः ॥ यज्ञघ्नेन यजुषादक्षिणाग्नौ जुहावह ११ अध्वर्युणा हूयमाने देवा उत्पेतु रोजसा ॥ ऋभवो नाम तपसामोमंप्राप्ताः सहस्रशः १२ तैरलातायुधैः सर्वे प्रमथाः सहगुह्यकाः ॥ हन्यमानादिशोभेजुरुशाद्विर्ब्रह्मतेजसा ॥ १३ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे सतीदेहोत्सर्गः पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

यजुः सहस्रशः अतएव ब्रह्मबंधुर्द्विजाधमो ब्राह्मणानां मृदुहृदयत्वात् अथोअद्यप्रभृति । तस्मादिति हेत्यर्थो वा (१) यद्यस्मादिन्यनेन संबध्यते पुरुषं गिवद्वेष्टीति पुरुषद्विदुः तत्पुरुषायेति श्रुतेः । अनेन विष्णुद्वेषमपि ध्वनयति पुरुषो विष्णुरुच्यतइति श्रुतेः । मृतये मरणायोद्यतां प्रयतमानाम् ७ शिवद्वेषग्रहस्तोदक्षोपुत्रीमरणं दृष्ट्वा किमकृतेनितत्राह दक्षस्त्विति ८ निगुणशम्पादिगुणहीन । मृतकंदेहं मर्त्यमस्ति महोदेव । एतोपराधमकार्षीमित्यन्वयः ९ सहमरणयोग्याभूतगणास्तदाकिमकार्षीरिति तत्राह वदतीति । अजेदक्षे । सत्यादेव्याः । असुत्यागप्राणवियोगलक्षणम् १० दक्षादपि भृगोः शिवे देवोऽहं इति भावेन भूतगणशक्तिहासोपायं होमं वक्ति तेषामिति यज्ञघ्नाय यज्ञविनाशकास्तान् हंतीति यज्ञघ्नस्तेन यजुषा । येनो रमिदुस्तरितामोहं नमतामो अनृतवयत । तेषावपूष्यं चिपाजातवेदशुक्लं नवभुक्तसंघं स्वस्थादियजुर्भेजेण ११ ततः किमभूद्राह अध्वर्युणेति । सोमंसोमभागम् १२ अत्र ब्राह्मणशक्तिरेव वक्ष्यमीति ध्वनयन्नैतदेव भूतगणानांपराभववक्ति तैरिति । अलातान्युल्मुकान्येवायुधानि येषां वितथोक्तास्तैः । ब्रह्मतेजसा भृगुमंत्रभावेन । उशद्विर्भृगोः संकल्पं कर्तुं चिच्छद्विरित्यर्थः १३ ॥ ॥ इति चतुर्थस्कंधे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

विष्णुद्वेषवत्तद्वेषस्याप्यनर्थहेतुत्वान्मुमुक्षुणासनकर्तव्यइतिज्ञाप्यतेस्मिन्नध्याये । तत्रादौनारदश्रुतभवानीमरणाद्ववाद्गीरभद्रोत्पत्तिवक्तुमाह भवइति । प्रजापतेरवमानेनाऽसत्कृतायाधिकृताया
स्तस्यदक्षस्याध्वरस्येशतद्वरेषाभृवाद्यस्तैः । तदध्वरंयजंतइतितदध्वरेजःतैस्तदध्वरेड्भिरितिवापाठः क्पिप्सप्रसारणंच १ क्रोधफलमाह क्रुद्धइति मुदष्टेओष्ठपुट्यस्यसतथा धूता
जटाअस्यसंतीतिधूर्जटिः मत्वर्थेक्पिप्रत्ययः । तडिद्वहिसटा वैद्युताग्निज्वाला तद्वदुग्रोचिर्यस्याःसातथातां । रौद्रोमध्याहातपइवतीक्ष्णः । आतप.कथ्यतेरौद्रइतिहलायुधः २ साजटाकि
मभूदितितत्राह ततइति ततोजटायाःकश्चित्पुरुषोभूदितिशेषः । तनुवातन्वाशरीरेण । घनरक्तःसांद्रारुण सूर्यस्तद्वद्रक्तादृशोयस्यसतथा । कपालानांमालासमूहोऽस्यास्तीतिकपालमाली ३ यदर्थ
मसादुत्पन्नस्तत्कृत्यमाह तंकिमिति हेरुद्र । मद्गटानामग्रणीत्वेहेतुर्मेजटांशकइति । अनेनजटायाआत्मत्वसूचयति ४ नमस्तेरुद्रमन्यवइतिश्रुतेर्मन्युनामहादेवेन युयुत्सूनांपोधानांवीरस्वभावव
क्ति मेनइति यदासोन्यासाध्यकर्मसाधनार्थमुपदिष्टस्तदात्मानंस्वमसंगरंहसंक्राप्यसक्तवेगंमहीयसांसहनशक्तिमत्तराणांसहःसहनशक्तिस्तांसहिष्णुसहनशीलमेनइत्यन्वयः ५ यद्यात्राविक्रमएवलांक

मैत्रेयउवाच ॥ भवोभवान्यानिधनंप्रजापतेरसत्कृतायाद्यवगम्यनारदात् ॥ स्वपार्षदसैन्यंचतदध्वरेशैर्विद्रावितंक्रोधमपारमादधे १ क्रुद्धःमुदष्टो
ष्ठपुटःसधूर्जटिर्जटांतडिद्वहिसटोग्ररोचिषम् ॥ उत्थयरौद्रःमहसोत्थितोहसन्गंभीरनादोविमसर्जतांभुवि २ ततोऽतिकायस्तनुवास्पृशनदिवंस
हसबाहुर्घनरक्तसूर्यदृक् ॥ करालदंष्ट्रोज्ज्वलदग्निमूर्धजःकपालमालीविविधोद्यतायुधः ३ तंकिंकरोमीतिगृणंतमाहबद्धांजलिभगवान्भूतनाथः ॥ दक्षंसय
ज्ञंजहिमद्गटानांत्वमग्रणीरुद्रजटांशकोमे ४ आज्ञप्तएवंकुपितेनमन्युनासदेवदेवंपरिचक्रमेविभुम् ॥ मेनेतदात्मानमसंगरंहसंमहीयसांतातमहःसाहिष्णुम्
अन्वीयमानःसतुरुद्रपार्षदैर्भृशंनदद्विर्व्यनदत्सुभैरवम् ॥ उद्यम्यशूलंजगदंतकांतकंसंप्राद्रवदोषणभूषणांघ्रिः ६ अथर्त्विजोयजमानःसदस्याः
ककुभ्युदीच्यांप्रसमीक्ष्यरेणुम् ॥ तमःकिमेतत्कुतएतद्रजोभूदितिद्विजाद्विजपत्न्यश्चदध्युः ७ वातानवांतिनहिसंतिदस्यवःप्राचीनबर्हिर्जीवतिहोग्रदंडः ॥
गावोनकाल्यंतइदंकुतोरजोलोकोऽधुनाकिंप्रलयायकल्पते ॥ ८ ॥ प्रभूतिमिश्रास्त्रियउद्विग्नचित्ताऊचुर्विपाकोवृजिनस्यैवतस्य ॥ यत्पश्यंतीनांदु
हितृणांप्रजेशःसुतांसतीमवदध्यावनागसम् ९

स्योद्वेगजनकःकिमुत्तच्छुद्धविक्रमइतिभावेनतच्चात्राप्रमावंक्ति अन्वीयमानइति यथामुष्टुभैरवंभयंकरभवतितथाव्यनदत् जगदंतकोजगन्मृत्युस्तस्याप्यतकंसंहर्तृघोषणशब्दनशीलंभूषणंनूपुरलक्षण
मंघ्रौपस्यसतथा ६ असीवीरभद्रोपज्ञवाठनिकटमापादितिवातीपुरोगामिनीतत्सेनाधूलिरेवव्यनक्तीतिभावेनऋत्विगादीनांधूलिदर्शनेनजिज्ञासाप्रकारंवाक्ति अयेति उदीच्यांककुभिदिशि । ऋत्विजोयज्ञ
प्रवर्तकाः । यजमानोयज्ञेदीक्षितः । सभास्थानेस्थित्वाग्रतत्रकर्महविर्देवताग्निसंबंधविवेचयंतःसदस्याः ७ नकंवलंदध्युरभिदध्युश्चेत्याह वाताइति चोगणामभावेनिमित्तमाह प्राचीनबर्हिरि
ति । उग्रोदंडोयस्य । उग्रपुदंडोयस्येतिवासउग्रदंडः प्राचीनबर्हिर्नामस्तत्कालभवोराराजा । जीवतिमप्राणोवर्ततइत्यन्वयः । हेत्यनेनतज्जीवनसर्वेषांसिद्धमितिव्यनक्ति ८ तत्रकेचिदक्षभयात्कारणंजान
तोपितृष्णीमासंस्तद्वयहीनाःप्रभूतिमुख्याःकारणमूचुश्चेत्याह प्रभूतिमिश्राइति । मिश्रशब्दोमुख्यार्थवर्तते । प्रजेशोदक्षोदुहितृणांप्रपश्यतीनांसतीनामनागसमनपराधानांभ्रासतीसुतामवदध्यावनागसम्
भवानितेयचस्माच्चस्माद्वृजिनस्यपापस्यविपाकःफलमेवेत्यन्वयः ९

सत्यवशात्तन्मन्त्रपरमेष्ठरकोपादियमनयद्योतिनीधूर्त्तरितिभावेनमदाशिवमाहात्म्यंवदन्तीत्याह यस्मिन्विति । अथुप्रजटाकलापप्रमाणितजटाममनु । विनन्यविस्मृत्यवाहानितिशेषः । उदितान्यस्त्राणि
धनुगदीप्तिष्वेतज्जितादोषोभुजाएवध्वजादोर्ध्वजायस्यमतयोक्तःकक्षादृष्टामःकटोरमिहनादःसएवस्तनापिन्नु प्रत्यकाग्नीनमेधनादग्नेनभिन्नाविद्रावितादिशोयस्यसतथोक्तः । भिन्नदग्निनिपाठेस्त
नपितुवन्मैवद्विज्ञाव्यक्तादृश्यस्यसतथेत्यर्थः १० अनेनप्रकृतोक्तत्राह अमर्षयित्वेति । एवविधंतंशिवमर्षयित्वा । दिधानुर्दक्षरयस्वस्तिस्थान्कि । नस्यादेवेत्यन्वयः । दशप्रभाभिरुदन्तोनिरस्तो
भागशोनक्षत्रगणायस्यसतथोक्तस्तम् ११ मकेवलंनर्कतोदक्षस्यैप्यदरिंश्रंजायतेकिनुदुर्निमित्तैरपीत्याह बह्वेवमिति । किंवहुतापयैकसर्वतोदिक्षु १२ उत्पातानांक्षिप्रमत्यक्षफल्गुमूदित्याह ता
वदिति । यत्तदुत्पाताउत्पन्नास्तावत्कालक्षेपमसरेणसमहान्मत्वरुद्रानुचरैरन्वरुध्यतइत्यन्वयः ॥ नानाविधस्वमेवस्पर्शक्रियते वामनकैरित्यादिना वामनकैर्ह्रस्वैर्ह्रस्वशिरोभिश्च पिङ्गैःकपिलै पिशगैर्ह

यस्त्वंतकालेव्युजटाकलापःस्वशूलमूच्यर्पितदिग्गजेन्द्रः ॥ वितत्यनृत्यत्युदिनास्त्रदोर्ध्वजोरुक्षादृहासस्तनयित्नुभिन्नदृक् १० अमर्षयित्वातममद्यते
जसंमन्युमुतदुर्विषहंभृकुट्या ॥ कसालदंष्ट्राभिरुदस्तभागणंस्यात्स्वस्तिकिकोपयतोविधानुः ११ बह्वेवमुद्विग्नदृशोच्यमानेजनेनदक्षस्यमखेमहात्मनः ॥
उत्पेतुरुत्पाततमाःसहस्रशोभयावहादिविभूमौचपर्यक् १२ तावत्सरुद्रानुचरैर्मखोमहान्नानाविधैर्वामनकैरुदायुधैः ॥ पिंगैःपिशंगैर्मकरोदराननैःप
र्याष्टवद्विर्विदुरान्वरुध्यत १३ केचिद्वभञ्जुःप्राग्वंशंपत्नीशालांतथापरे ॥ मदआग्नीध्रशालांचतद्विहारंमहानसम् १४ रुरुज्यंजपात्राणितथैकेग्राननाश
यन् ॥ कुंडेष्वमूत्रयन्केचिद्विभिदुर्यज्ञमेखलाः १५ अबाधंतमुनीनन्यएकेपत्नीरतर्जयन् ॥ अपरेजगृहुर्देवानप्रत्यासन्नान्पलायितान् १६ भृ
गुबन्धमणिमान्वीरभद्रःप्रजापतिम् ॥ चंडीशःपूषणंदेवंभगंनंदीश्वरोग्रहीन् १७ सर्वएवत्विजोदृष्ट्यामदस्याःसदिवौकसः ॥ तैरर्द्यमानाःसुभृशंग्राव
भिर्नैकधाद्रवन् १८ जुह्वतःसुवहस्तस्यश्मश्रूणिभगवान्भवः ॥ भृगोर्लुलुंचेमदमियोहसत्तश्मश्रुदर्शयन् १९ भगस्यनेत्रेभगवान्पातितस्यरूपाभु
वि ॥ उज्जहारसदस्थोक्ष्णायःशपंतममूचयन् २० पूष्णश्चापातयदंतान्कालिंगस्ययथाबलः ॥ शप्यमानेगरिमणियोहसदर्शयन्दतः २१ आक्रम्योर
मिदक्षस्यशितधारेणहेतिना ॥ छिदन्नपितदुद्धतुंनशक्नोत्यंबकस्तदा २२

रिद्रावर्णमकरवदुदरमाननचपेधतितथोक्तास्तैः पर्याहुवद्विरितस्ततउत्पत्तिः १३ तत्रतत्रस्वस्वानुकूलरोधनक्रुगित्युक्तविशिनष्टि केचिदिति । प्राग्वंशमग्निहोत्रस्थानम् । यज्ञशालायाः पूर्वपश्चिमस्तं
भयोरुपर्यवर्तारंशालवनपूर्वपश्चिमायतदारुवाप्राग्वंशस्तं यज्ञशालायाः पश्चिमतः पक्षीशाला । यज्ञशालायाः पुरतोमहप'सद' । महपत पुरतोहविर्धानी । तस्यान्तरतः शालाग्रीधशाला पशु
विशालनस्थानम् । तस्याग्रीधस्याग्निस्थानंविहारः । महानसंयचनस्थानम् १४ रुरुजुः रुजोभंगइतिधातुः वेदिमेवलाउत्तरवेदिमीमासूत्राणि १५ १६ मणिमानूकश्चिद्रणनाथः प्रजापतिं दक्षम् ।
चङ्गीनश्चिद्रणः १७ सर्वेप्येवमवनिगृहीताः किमेत्याह सर्वेएवेति १८ भवोवीरभद्रः लुलुचेउत्पाटयामास । लुञ्छेदइतिधातुः । अनेनकोपराधः कृतइतितत्राह सदसीति विश्वसृजांसदसि १९
अत्रवीरभद्रोपराधानुकूलदंडं करोतिसर्वेपामित्याह भगस्येति २० कलिंगस्यदंतवक्रस्य दृते बलोबलभद्रः । भृगुणा गरिमणिज्ञानोपदेष्टृत्वेनगुरुतमेशिवेशम्यमानेसति यः पूषादतः दंतान् दर्शयन्न
हसत्स्व २१ वीरभद्रोदध्वंङ्गाकिमकरोदितितत्राह आक्रम्येति । शितधारेणतीक्ष्णाग्रेण ग्रीणिअंवकानिनेत्राणियरय २२

२३ साधुवादइति अन्वयेपादक्षप
 क्षिणाम् २५ मन्त्रादिशक्तयैतच्छिरःसंधानमपिनकार्यमितिभावेनशिरश्छेदोत्तराक्रियां वक्ति जुहावेति । ततः परं किमकारीदितितत्राह तदेवयजनमिति देवयजनं यज्ञदग्धाविनाशयगुह्यकायकैलासंप्रा
 तिष्ठत्प्रायादिति । अत्रन्येषकोहरःपशुपतिरिति विशेषनामनिर्देशात्किंचनतात्पर्यमस्तीति ध्वनयति पूर्ववीरभद्रेणस्वेन रूपेण गत्वा यज्ञशालादिकं भंक्त्वा पश्चान्मूलरूपेण गत्वादक्षमवधीन् । तत्राप्युपेद्रेण
 हरिणाधर्मपुत्रेण हरिणा च जितः शिवो न्यास्तत्र स्थितान् जिह्वाकैलासमगमदिति । तदुक्तं वीरभद्राख्यरूपेणस्वेन पूर्वययौहरः मूलरूपेण पश्चात्तु गत्वादक्षमथावधीन् तत्रोपेद्रेण हरिणा जितो धर्मात्मजे
 न च अन्यान् क्षिणायपयपौकैलासंस्वनि केतनमिति २६ ॥ ॥ इति श्रीभागवते चतुर्थस्कंधे वि० कृ० टी० पष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ भगवदपरोक्षीकरगायतप्रसादवत्स्वोत्तमभक्त्युत्कर्ष
 तारतम्येन तदनुग्रहोपापाद्य इत्याभिप्रायो वर्ण्यते स्मिन्नध्याये । तत्र सर्वभक्तोत्तममहादेवमसादापादनाय देवानां ब्रह्माणं प्राप्य स्वसंकटविज्ञापनप्रकारः कथ्यते अथ देवगणा इत्यादिना रुद्रस्यानीकैः सैन्यैः
 पार्षदैरित्यर्थः १ एतद्वृत्तम् २ ननु विष्णुब्रह्मणो र्यज्ञागते रावश्यकत्वेन तत्स्थितौ यज्ञविनाशो ब्रह्माणं गत्वा देवविज्ञापनचक्रं युक्तं अग्रावैष्णवं पुरोडाशं निर्वपति प्रजापतेन त्वदेतान्यन्येत्यादि श्रुतेरित्यत

शस्त्रैरखान्वितैरेनमनिर्भन्नत्वचं हरः ॥ विस्मयं परमापन्नो दध्यौ पशुपतिश्चिरम् २३ दृष्ट्वा संज्ञपने योगं पशुनां सपतिर्मखे ॥ यजमानपशोः कस्य कायात्ते
 नाहरच्छिरः २४ साधुवादस्तदा तेषां कर्म तत्तस्य संसृतां ॥ भूतप्रेतपिशाचानामन्येषां तद्विपर्ययः २५ जुहावैतच्छिरस्तस्य दक्षिणाग्रावमर्षितः ॥ तदेव
 यजनं दग्ध्वा प्रातिष्ठद्वह्मकालयम् २६ ॥ ॥ इति श्रीभागवते चतुर्थस्कंधे पष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ अथ देवगणाः सर्वे रुद्रानीकैः परा
 जिताः ॥ शूलपट्टिशनिस्त्रिशगदापरिधमुद्रैः १ संच्छिन्नभिन्नसर्वांगाः सर्त्विक्सभ्याः समाकुलाः ॥ स्वयं भुवेन मस्कृत्य कात्सर्येनैतन्न्यवेदयन् २ उपलभ्य
 पुरैवैतद्गमवानजसंभवः ॥ नारायणश्च विश्वात्मानकस्याध्वरमोयतुः ३ तदा कर्ण्यं विभुः प्राह ते जीयसि कृतागसां ॥ क्षेमाय भूयसे भूयान्नप्रायेण बुभूषताम्
 ४ अथापि यूयं कृतकिल्विषाभवेये बर्हिषो भागभाजं परादुः ॥ प्रसादयध्वं परिशुद्धचेतसाक्षिप्रप्रसादं प्रगृहीतां विपद्नाः ५ आशासाना जीवितमध्वरस्य लो
 कः सपालः कुपितेन यस्मिन् ॥ तमाशु देवं प्रियया विहीनं क्षमापयध्वं हृदि विद्वंदुरुक्तैः ६

आह उपलभ्येति । एतद्भावि कार्यपुरैवोपलभ्यज्ञात्वाजसंभवो ब्रह्मानिश्वात्मा वि

श्वतयोमीति मूर्तिरूपेण नारायणश्च कस्य दक्षस्याध्वरं नेयतुर्न जग्मतुरित्यन्वयः अतो विष्णुब्रह्मणोस्तत्रानवस्थानाच्च ज्ञविनाशो देवानां ब्रह्माणं गत्वा विज्ञापनं च युज्यत इति भावः ३ विज्ञापितसंकटश्रु
 त्वा ब्रह्मणा शिक्षाकरं वाक्यमवादीत्याह तदेति । ते जीयसि बर्हिषेणुमि । विष्णुवायू विना इत्यतः प्रायेणेन्युक्तम् ४ तर्हि नृणां भावोऽस्माकं किमुपायांतराज्ञापयसीतितत्राह अथापीति । बर्हिषो यज्ञस्य
 भागं स्वविहितां भजतीति भागभाक् तं पराकृत्यान्यस्मादहुरित्यर्थः । अथापि कृतापराधानामपि युष्माकं शिवप्रसादनमेवापाय इत्युक्तं भवति । प्रसादने केसाधनामित्यन उक्त परिशुद्धेति । राहुग्रस्तचं
 द्रमदलवसेव स एकस्मिन्नर्थे विकल्पत्वं न स्यादिति परीत्युक्तं न केवलं चेतो नैर्मल्यमलं किंतु कर्मचापेक्षितमित्याह प्रगृहीतेति । प्रगृहीतं अंग्रियत्रेयैस्ततथोक्ताः ५ न केवलं कालांतरभाविनः श्रेयसः साधनं
 तत्प्रसादनं किंतु अद्यतनस्यापीति भावेनाह आशासाना इति । अध्वरस्य जीवितं पुनरनुसंधानलक्षणं जीवनमाशासाना आकांक्षमाणा यूयम् दक्षदुर्वचनमेव न कारणमध्वरस्य कोपस्य कारणतत्परमप्यरतीति
 भवेत्येवं प्रिययेति । न तत्कोपेन परमध्वरस्य विनाशोऽपि तु सपालस्य लोकस्यापीत्यतस्तदकरणाद्भवः प्रसादेन शांती भवति क्षिप्रप्रसादमेतितस्वभावादिति भावं नोक्तं लोकइति ६

पुरुषास्मिन्नेषवत्तस्यहरेर्मनोनुसारितयावर्तमानस्यश्रीकण्ठस्यद्वेषकर्तुनयोग्यद्वेषाशयेनाह नाहमिति । अहं ब्रह्मशर्मायस्यविष्णोस्तत्त्वं ब्रह्मवीर्ययोरित्युपलक्षणं ज्ञानादिगुणानां च प्रमाणं परिमाणं
नैव विविधा यद्वापि न वेति तथा यूपं न विन्य तथा न्ये प्रजापत्यादयो ये च देहभाजः शरीरिणो मुनयः सनकादयश्च न विदुरेत्यन्वयः । तस्य विष्णोरात्मनो मनसस्तत्र स्य न गस्य रुद्रस्य क पुमानपराधसु
नैव विन्येत्कर्तुमिच्छेत् न कोपि नु भुवि ति पर्थः । यज्ञो यज्ञपत्यादयश्च न विदुरेत्यन्वयः । यज्ञो यज्ञपतिस्त्विन्द्रः पुरुषः पुरुषुत इत्यभिधानादिद्रव्यात्रयज्ञगव्दार्थः । नाहं न द्रो न चैवान्ये यत्तत्त्वं न विदुः परं
। तस्य विष्णोर्विश्वो रुद्रो मयवा योरथापि वा । नान्यस्य कस्य चिन्पुंस्तस्येत्थं वः कुनः कृता मिति वचनात् । स्मृतिममाख्यानाच्च न यज्ञो विष्णुर्मयवा योरथापि वेत्यनेनात्मनो ब्रह्मणो वा योश्च तत्र रपेत्ययमर्थोपि
अविदुः इति ज्ञायते उदिरपनेन संसारनदीमुत्तनुकामैः शिवद्वन्द्वेन कर्तव्य इति सूचयति मोक्षस्य शिवाद्युपदिष्टज्ञानायेति नत्वान् । तदुक्तं मुमुक्षुवा ब्रह्म गश्चागिमादेद्रादिभिस्तथा श्रुत्वा ज्ञानपरगुह्यमुच्यते
ब्रह्मणा सहेति ७ यया सह गतं च देतेषां दिवानां एष शिवः क्षिप्रमावो भविष्यतीति महादयालो ब्रह्मणः कैलासं प्रति यात्रां शक्तिं सद्यः स्थितिमिति । अजो ब्रह्मा पुरा द्विषः प्रियं कैलासो गिरिशो मूढ इत्यभिधानात् ।
तस्य निवास इति विग्रहे यथा विहिताण्यत्ययेन कैलास इति ह्यसिध्यति < कंठकगुल्मसंघैरप्रवेशस्थगडशैलादिपाषाणरनारोहस्याचलस्य किमाहात्म्याद्बुद्धिप्रियत्वमित्यतस्तपवतचतुर्दशभि श्लोकै

नाहं न यज्ञो न च गृयमन्ये ये देहभाजो मुनयश्च तत्त्वम् ॥ विदुः प्रमाणं बलवीर्ययोर्वा तस्यात्मतंत्रस्य क उद्विधित्वेन ७ स इत्थमादिश्य सुरान जस्तु तैः समन्वि
तः पितृभिः सप्रजेशैः ॥ ययौ स्वधिष्ण्या त्रिलयं पुरा द्विषः कैलासमद्रिप्रवरं प्रियं प्रभोः ८ जन्मौ पथतपो मंत्रयोगसिद्धे नरेतरैः ॥ जुष्टं किन्नरगंधर्वैरप्सरोभि
र्वृतं सदा ९ नानामणिमयैः शृंगैर्नानाधातुविचित्रितैः ॥ नानाद्रुमलतागुल्मैर्नानामृगगणावृतैः १० नानामलप्रसवणैर्नानाकंदरसानुभिः ॥ रमणं
विहरंतीनां रमणैः सिद्धयोषिताम् ११ मयूरकेकाभिरुतं मदां धालि विमूर्च्छितम् ॥ प्लावितैरक्तकंठानां कूजितैश्च पतत्रिणाम् १२ आह्वयंतमिवोद्वस्तै
र्द्विजैः कामदुर्वहैः ॥ व्रजंतमिव मातंगैर्गुणंतमिव निर्झरैः १३ मंदारैः पारिजातैश्च मरुलैश्चोपशोभितम् ॥ तमालैः मालतालैश्च कोविदारासनार्जुनैः
१४ चूतैः कदंबनीपैश्च नागपुन्नागचंपकैः ॥ पाटलाशोकवकुलैः कुंदैः कुरबकैरपि १५ सुवर्णशतपत्रैश्च वीररेणुकजातिभिः ॥ कुञ्जकैर्मल्लिकाभि
श्च माधवीभिश्च मंडितम् १६

वर्णयति जन्मेत्यादिना । नरेतरैर्नरत्वजातिरहितैर्जन्मनाविशिष्टकुलात्पत्न्याऽऽप्यचित्रकाद्योपधेन
कृच्छ्रचांद्रायणादितपसाऽऽशंगलक्षणयोगेन मृत्युं जयादिमन्त्रेण एतैः सिद्धैरमरत्वादिसिद्धिं गतैर्जुष्टमित्यनेन मुस्रमाधनत्वध्वनयति नरतरैः किन्नरगंधर्वैर्जुष्टमप्सरोभिर्वृतमिति वा ९ मनःशिलादिनानाविध
धातुभिर्विचित्रितैश्चित्राकारंगमितैरिति शृंगविशेषणं नानामृगगणावृतैः नानाद्रुमादिभिश्च वृत १० निर्झरैः प्रसवोभयामिति ह्लाद्युधः । जलस्य नानात्वं मरकतादिस्थलस्य पर्कात्कदंबराहित्येनामलत्वम् । न
ह्यशौक्येन । तथात्वेनानात्वविरुद्धं । कंदरागुहाः । सानूनिनटाकानि । रमणैः सह विहरंतीनां सिद्धयोषितां रमणरतिप्रदम् ११ मयूरकेकाभिरुतं शब्दितं विमूर्च्छितविविधंगीतं रक्तकंठानां कोकिलानां प्लावितैः
तपस्वितैरन्येषां पतत्रिणां कूजितैरुतैः १२ किंचपसिग्राहकैः पुरुषैरुद्वस्तैरुद्वहृतैर्द्विजैः करणैः कामदुर्वहैर्द्रुमैराह्वयंतमिव स्थितम् १३ पारिजातैः पारिभद्रकैः सरलैर्देवदारुभिः सालतालैः सर्ज्जतृणराजैः
कोविदारैः कांचनारकैः असनैः पिशंगपुष्पैः अर्जुनैः ककुभैः १४ नागैर्नागकेसरैः पुन्नागैः मुरवल्लभैः कुरबकैस्तिलकैः १५ सुवर्णं कृतमालः वीरः करवीरः रेणुकंकेतकी कुञ्जकैः कुकुमतारुभिः माधवीवासंती
अमरसंस्कृताधिकारित्वात्पर्यायांतरमेवाल्लिख्यते नानात्वेनापभ्रंशानां तैर्बोधनशक्यते १६

दिङ्गुरामठः भूर्जेभूर्जेपत्रैः ओषधीभिर्जनवृक्षैः १७ काश्मरीकृष्णवृत्तिकः आभ्रातकोविडुलः आम्रोजिह्वारसकरः प्रियालोलवंगः धनुर्वा मधुकोमधुकरसः इंगुदः किङ्गुदकः तापसतरुर्वा
१८ १९ शाखामृगैर्वानरैः क्रोडैर्वराहैः ऋक्षैर्मल्लुकैः शल्यकः कंटकवराहः गवयावनगावः शरभोऽष्टापदः रुहर्हरिणेपुमहान् २० कर्णोमोर्कर्णः कर्णविहीनोवा कर्णः कर्णविहीनः स्यादङ्गस्तुच्छि
अपुच्छकइतिपादवः कर्णाश्चऔर्णाश्चएकपादाश्चाश्वास्याश्चकर्णैर्णैकपादाश्चास्यास्तैः । और्णादयोपिमृगविशेषाः । मृगनाभिभिः कस्तूरिकाप्रगैः । कदलीखंडेनसरुद्धरयसंवृतस्य नलिनीपुलिन
स्यपञ्चाकरसिकतामयोच्चस्थलस्यश्रीर्पस्मिन्मत्तथातम् २१ नदयागंगाशाखयानद्यापयैस्तंपरिवृत भूतेशगिरि श्रीकैलासम् २२ तत्रकैलासेपुनः किंचित्रमपश्यन्नितितत्राह ददशुरिति । तन्नामसांगंधि
कनाम २३ अलकायाबाह्यतोवाहिर्भोगेतीर्थपादः श्रीनारायणस्तत्पादपञ्जरजसामिश्रितत्वादतीवपावनेशुद्धे २४ स्वाधिष्यतः स्वविमानात् २५ तासांस्नानेनदिभ्रष्टसंक्रांतकुचकुङ्कुमंतेनपिंजर
पीतरक्तम् २६ तारैरजतैर्मौक्तिकैर्वाहेमभिः सुवर्णैर्महारत्नैर्मणिज्ज्यादिभिरलंकृतानां विमानानां शतैः संकुलानिबिडां । कथमिवस्थितां तडिनाघनेनचसहवर्तमानंस्वमाकाशयथातथा २७ अलकां

पनसोदुंबराश्वत्थश्लक्ष्म्यगोधहिङ्गुभिः ॥ भूर्जेरोषधिभिः पूगैराजपूगैश्चजंबुभिः १७ खर्जूराम्रातकाम्राघैः प्रियालमधुकैर्गुदैः ॥ द्रुमजातिभिरन्यैश्च
राजितंवेणुकीचकैः १८ कुमुदोत्पलकल्लारशतपत्रवनर्द्धिभिः ॥ नलिनीपुकलंकूजत्सवगवृंदोपशोभितम् १९ मृगैः शाखामृगैः क्रोडैर्मृगैर्द्रुमैश्चशल्य
कैः ॥ गवयैः शरभैर्व्याघ्रैरुमैर्महिषादिभिः २० कर्णैर्णैकपादाश्चास्त्यैर्निर्जुष्टमृगनाभिभिः ॥ कदलीखंडसंरुद्धनलिनीपुलिनश्रियम् २१ पर्यस्तंनंदयासत्याः
स्नानपुण्यतमोदया ॥ विलोक्यभूतेशगिरिविवुधाविस्मयंययुः २२ ददशुस्तत्रैरम्यामलकां नामवैपुरीम् ॥ वनंसौगंधिकंचापितत्रतन्नामपंकजम्
२३ नंदाचालकनंदाचसरितौबाह्यतःपुरः ॥ तीर्थपादपदांभोजरजसातीवपावने २४ ययोः सुरास्त्रियः क्षत्तरवरुह्यस्वधिष्यतः ॥ क्रीडन्तिपुंसः सिंच
त्योविगाह्यरतिकर्षिताः २५ ययोस्तत्स्नानविश्वष्टकुचकुङ्कुमपिंजरम् ॥ वितृषोपिपिवंत्यंभः पाययंतोगजागजीः २६ तारहेममहारत्नविमानशतसं
कुलाम् ॥ जुष्टांपुण्यजनस्त्रीभिर्यथासंसतडिदनम् २७ हित्वायक्षेश्वरपुरीवनंसौगंधिकंचतत् ॥ द्रुमैः कामदुग्धैर्हृद्यंचित्रमाल्यफलच्छदैः २८ रक्तकं
ठस्रगानीकस्वरमंडितपट्पदम् ॥ कलहंसकुलप्रेष्ठस्वरदंडजलाशयम् २९ वनकुंजरसंघुष्टहरिचंदनवायुना ॥ अधिपुण्यजनस्त्रीणां मुहुरुन्मथयन्मनः ३०
वैदूर्यकृतसोपानावाप्यठत्पलमालिनीः ॥ व्यासं किंपुरुषैर्दृष्ट्वा तज्जाराहदशुर्वटम् ३१

तः प्रवेशेनैवैचित्र्यदर्शनेनतरस्यजनसंलापेनकालक्षेपेणच्छिन्नदशदेहेनयज्ञानुसंधानंदुष्कर्मस्यादिनिधियातापुरीतद्वनंचदृष्ट्वाहित्वाबहिरेवगच्छंतस्तेदेवाआराद्धददशुरित्यन्वयः । यक्षेश्वरपुरीहित्वात
नैगंधिकंचवनंददृष्ट्वासमीपेवददशुरितिवा । तद्वनविशिनाष्टि द्रुमैरित्यादिना चित्राणिमाल्यानिपुष्पाणिफलानिच्छदा पत्राणियेषुतेतथातैः २८ खरोदंडोपेपांतानितथा कलहंसकुलम्यप्रेष्ठानिप्रि
यत्तमानिस्वरदंडानिपञ्चानियेषुतेतथाक्तात्तेचजलाशयाजलाधारा कासारयस्मिन्मत्तनयोक्तम् २९ वनकुंजरवनमजै कंडतिनिरासार्थसंघुष्टानानिष्पिष्टानांहरिचंदनानांरजोगंधमिश्रवायुनाऽधिकंपुण्यजन
स्त्रीणांसनोमुहुरुन्मथयद्विलोलयत् ३० उत्पलानांमाल्यामुविद्यंतडत्पुत्पलमालिनीरुत्पलमालिन्यः वैदूर्यकृतानिसोपानानिकृत्रिमावतारस्थलानियासुतास्तथा एवंविधावाग्योयत्रसतीतिशेषः तत्किं
पूरुषैर्विलासार्थेन्यामम् ३१

वदोविशिष्टः सयोजनोति। सवयेपोजनानां शतमुत्सेधउच्यतिर्पस्यसतथोक्तः चतुर्धाविभक्तशतस्यपादश्चतुर्थांशः पंचविंशतिसंख्यातयोः राहितामंख्याः पंचसप्ततिः । तावदीर्घैर्विष्टपैरायतोविमृतः पर्यकूप
रिवोपताकृतापूर्णाश्रमलाघायायस्यसतथानिर्गतानिनीडानिपक्षिर्मादिराणियस्मात्सतथा । तापवर्जितगीतोऽप्यरदिनः ३२ सुरामहायोगमयेऽर्द्धश्वरूपमुमुक्षुणाशरणेनिवासभूनेतस्मिन्वटम्
कृत्वासीर्निशिवंददशुरित्यन्वयः ३३ सख्यावैश्वर्येण ३४ विद्याचतुष्टययोगश्चेतथातेर्पापंथामार्गस्तमः स्थितमनुतिष्ठत । तदर्थं श्रमंयाविद्यादीनामर्थं श्रमंविषयमुपदेशारंभामिनच । लोकमंगलयती
ल्लोकमंगलं विश्वस्यसुहृदमनिमित्तबंधुं श्रीनारायणंवात्सल्याद्वत्तयुद्वेकाद्वयापंतम् ३५ मंध्याभ्ररुचागोयोन्येनमन्त्रानत्कुचकुम्भेनगन्तवान् स्वतोभवन्वात्संध्यकालभद्रेयवर्णेनागेनताप
साभीष्टम् भस्मचंदंश्चजटाचाऽजिनचयस्मिस्तथातल्लिंगंवेपं लिंगंशेफासेवेपचिह्नं बुद्ध्यादिसहनाविंशतयादव । चंद्रस्यलेखाकलाचविभ्रतम् भस्माद्वतेनेनेत्राद्यवयवानांरक्तत्वाद्वा सध्याभ्ररुचेति ३६
वृत्त्यापतियोग्यासने । यतीनामासनंवृत्तीतिहलः । सनातननित्यं ब्रह्मवदत्तचमू ३७ दक्षिणंऊरौमव्यं पादपद्मं चजानुनिचसव्यं बाह्वक्षिणेजानुनिचदक्षिणबाहुकृत्वा प्रकोष्ठेकराग्रेऽक्षमालायरयसत

सयोजनशतोत्सेधः पादोनविटपायतः ॥ पर्यगतामलच्छायोनिर्नीडस्तापवर्जितः ३२ तस्मिन्महायोगमयेमुमुक्षुशरणेसुराः ॥ ददशुःशिवमासीनस्य
क्तामर्षमिवांतकम् ३३ सनंदनादिभिःसिद्धैःशांतैःसंशांतविग्रहम् ॥ उपास्यमानंसख्याचभ्र्रागुह्यकरक्षसाम् ३४ विद्यातपोयोगपथमास्थितंतदधीश्व
रम् ॥ ध्यायंतंविश्वसुहृदंवात्सल्याल्लोकमंगलम् ३५ लिंगं चतापसाभीष्टंभस्मदंडजटाजिनम् ॥ अंगेनमंध्याभ्ररुचाचंद्रलेखांचविभ्रतम् ३६ उपविष्टंदर्भ
मय्यांवृत्त्यांब्रह्मसनातनम् ॥ नारदायप्रवोचंतंपृच्छतेशृण्वतांसताम् ३७ कृत्वोरौदक्षिणेमव्यं पादपद्मं चजानुनि ॥ बाहुंप्रकोष्ठेक्षमालमासीनंतर्कमुद्रया
३८ तंब्रह्मनिर्वाणसमाधिमास्थितंव्यपाश्रितंगिरिशंयोगकक्ष्याम् ॥ सलोकपालामुनयोमन्त्रनामाधमनुंप्रांजलयःप्रणेमुः ३९ सतूपलभ्यागतमा
त्मयोर्निसुरासुरेशैरभिवंदितांभिः ॥ उत्थायचक्रेशिरसाभिवंदनंमहत्तमोर्कस्ययथैवविष्णोः ४० तथापरेसिद्धगणामहर्षिभिर्यैवसमंतादनुनीललोहितम्
नमस्कृतःप्राहशशांकशेखरकृतप्रणामंप्रहसन्निवात्मभूः ४१

यास्तम् तर्कमुद्रयाज्ञानमुद्रयासीनम् ३८ एवंविधंशिवदृष्ट्वाकिंचकुरितितत्राह तंब्रह्मेति । मन्त्रानांमननशीलानामुपासकानामाद्यमनुं । ब्रह्मविषयेयोनिर्वाणसमाधिः शरीराभिमानत्यागलक्षणाचित्तैकाग्र
तासादृशीमवस्थामाश्रितम् । योगकक्षां योगपट्टिकाम् ३९ सर्वेषुप्रणमस्तुसत्सुब्रह्माकिमकार्षीदित्याशंक्यपितृत्वाहुणज्येष्ठत्वात्गुरुत्वाद्धरेऽप्रेष्ठत्वाच्चाभ्येत्यशिवशर्माहमभिवादयामीत्यभिवा
दशिवोब्रह्माणंनमतीत्याह सतूपलभ्येति शिरसेत्यनेनाष्टांगविशिष्टांनतिध्वनयति । नातिविशिनाष्टि यथेति । यथाविष्णोरष्टांगविशिष्टत्वनमनकरोतितथेत्यर्थः । सर्ववच्चसूर्यादापितेजिष्ठेनरु
द्रेणप्रणमस्तुस्यविरिचस्यमाहात्म्यातिशयोक्तीतिर्किंवक्तव्यमितिभावेनशिवंविशिनाष्टि महत्तमइति । अर्कस्यसकाशादपिमहत्तमस्तजस्वित्तमइत्यर्थः । गुणगुणिनोरभेदाभिप्रायेणायप्रयोगः । तेजो
र्थेउत्तमार्थेचपूज्यार्थेचप्रयुज्यते महच्छब्दोमहःशब्दोमान्यशब्दस्तथैवेतिवचनात्तेजोर्थोमहच्छब्दइतिसिद्धम् ४० तत्रब्रह्मास्वगुरुत्वमभिनयन्भवंवक्तीत्याह तथेति । तथारुद्रस्यसमतातिस्थिताभ
परेयेसिद्धगणास्तैर्महर्षिभिःसहनीललोहितंअनुनमस्कृतःप्रहसन्निवात्मभूर्ब्रह्मात्मनेकृतप्रणामंशशांकशेखरंप्राहेत्यन्वयः ४१

भक्तद्वेषप्रसङ्गमानेन शिवांतर्यामिणा दक्षयज्ञविनाशनमकारीति ध्वनयंस्तच्चज्ञसंधिकामस्तस्मिंस्तुष्टेशिवोपितुष्टः स्यात्तस्य भक्तलक्षणत्वाच्छिवस्यासंभाव्यैर्गुणैः शिवांतर्यामिणं नरासंहंस्तौति ज्ञानेत्वामि । वि० अ०
 ति । हेईश असंख्यैर्धर्मैर्विश्वस्यासि लस्य जगतो योनिबीजयोर्मातृस्थानीयायाः शक्तेः प्रकृतेरुमायाः पितृस्थानीयस्य पुरुषशब्दवाच्यस्य शिवस्य च सकाशाद्यत्परमुत्तमं निरंतरस्वगतभेदरहितं शिवशक्तयोः
 स्थित्वा मातृत्वोपतृत्वलक्षणशब्दप्रवृत्तिनिमित्तापादकत्वाजानइत्यन्वयः ४२ शिवशक्तयोर्योनिबीजत्वमुपचारिकं मुख्यं तु न दंतर्यामिणो हरेरेवेत्यभिप्रेत्याह त्वमेवेति । क्रीडयोर्णपदऊर्णनाभिर्ययोर्णासृ
 जतितन्मध्ये क्रीडते च तर्हरतितथात्वं प्रतिभावत्स्वरूपयोः साक्षादरूपयोः शिवशक्तयोः स्थित्वा ताभ्यां करणभूताभ्यां भगवंस्त्वमेवेतद्विश्वं सृजमिपासिरक्षस्य तिसहरसीत्यन्वयः । प्रसिद्धपरित्यज्या
 प्रसिद्धांतर्यामिकल्पनायां कैकारणमित्यत उक्तं शक्तेः शिवस्य च परमिति नहि शिवशक्तयोः परः शिव इति वक्तुं युक्तं प्रतीतिविरोधात् तर्हित्वमित्यादि प्रयोगप्रतीति कायतिरिति चेन्न अंतर्याम्यपेक्षया च
 रेतार्थत्वात् । तदुक्तं क्रियतेस्तु तयो न्यत्र दंतर्याम्यपेक्षया । न जीवेषु गुणाः पूर्णायथायोग्याहितद्वता इति । तद्वशात्वात् स्वरूपं तु विष्णोः सर्वमुदीर्यते । स्वरूपस्य सर्वस्य विवत्वादेव तूच्यते ।
 साक्षात्स्वरूपं मत्स्याद्या विष्णोर्नान्येकश्च न तस्मादन्यगतादोषानतस्मिन् पुरुषोत्तमे इति वचनान् शिवादीनामस्वरूपत्वं मत्स्यादीनां साक्षात्स्वरूपत्वं च मिद्धं नापलपनीयमिति भावः ४३ दक्षयज्ञवि
 नाशनं तदंतर्यामिणा हरिणा कृतमिति प्रमाणेन ध्वनितं स्फुटयति । त्वमेवेति । त्वमेवनान्यो धर्मार्थो दोग्धीति धर्मार्थधुक् तेन धर्मार्थदुधा सूत्रण प्रत्युत्थानाद्यकरणनिमित्तदोषसूचकेन दक्षेण हेतुना विसर्जिता

श्रीब्रह्मोवाच ॥ ज्ञानेत्वामीश विश्वस्य जगतो योनिबीजयोः ॥ शक्तेः शिवस्य च परं यत्तद्ब्रह्म निरंतरम् ४२ त्वमेव भगवन्नेतच्छिवशक्तयोः स्वरूपयोः ॥ वि
 श्वं सृजसि पास्यसि क्रीडयोर्णपदो यथा ४३ त्वमेव धर्मार्थदुधाऽभिपत्तये दक्षेण सूत्रेण विसर्जिता ध्वरः ॥ त्वयैव लोके वसिताश्च सेतवो यान् ब्राह्मणाः श्रद्धयते धृत
 व्रताः ४४ त्वं कर्मणां मंगलमंगलानां कर्तासि लोके तनुष्वयं फलम् ॥ अमंगलानां च तमिस्रमुल्बणं विपर्ययः केन चिदेव कस्यचित् ४५

ध्वरः विनाशितयज्ञो भवसीति शेषः । सोपि गुण एवाभूदित्याशयेनाह अभिपत्तयइति । तस्य दोषस्याभिपत्तये प्रतीकाराय परिहाराय पाणिमर्कटलां च न इत्यादि दोषसूचकेन दक्षेण यो यज्ञ उपक्रांतस्तत्त्वद्रक्तत्वे
 पित्वद्रक्तद्वेषित्वात्तदोषपरिहाराय भक्तवत्सलस्त्वमेव नाशितवानित्यर्थः । दक्षोपित्वद्रक्तश्चेत्तद्यागविनाशकिमकार्षीरित्यत आह त्वयैवेति । तत्तत्कर्मसु यानि यानि व्रतानि त्वया विहितानि तानि धारयंतो
 ये ब्राह्मणा वेदशास्त्रपारगास्ते यान्तेतून् श्रद्धयते मद्रक्तोपि स्वोत्तममद्रक्तद्वेषादिकं न कुर्यादित्यादिलक्षणधर्मसेतवो लोके वेदे च त्वयैवावसितानि श्रित्य निर्णीता इत्यर्थः ४४ एवकारेण मन्वादिषु स्थित्वा वर्णा
 श्रमादिसंहिता विश्रुतसंज्ञा ध्वनितं स्पष्टयति त्वं कर्मणां मिति । मंगेरलच् अगि वनिमगिरमिलगित्यर्थाः मंगेरलच् प्रत्ययो भवति सज्ञा विषये नुमागमश्चकार । स्वार्थस्तेन मंगलमिति रूपं तस्य स बुद्धिर्हेमंगले
 ति हेमंगलविष्णोर्त्वं जीवलोके स्थित्वा मंगलानां पुण्यानाममंगलानामशुभानां च कर्मणा कर्तासि स्वयमन्यानेषितस्तेषामुभयेषां कर्मणा फलस्वर्गादिकमुल्बणतमिस्रनरकादिकंच तनुष्वयं स्वयोग्यता
 नुसारेण विस्तृत्य ददासीत्यन्वयः । ननु नायं नियमो द्रष्टव्यान् विपर्ययदशेनादित्यत आह विपर्ययइति केन चिद्रक्तद्वेषादिहेतुना कस्यचिदेव धर्मादेः फलविपर्ययः न तु सर्वस्येत्यज्ञानां धर्मसूक्ष्मज्ञानं
 दुर्लभमिति भावः ॥ ४५ ॥

नन्वेवंतर्हि ब्रह्मणा हरौ रोपलक्षणदोषारोपः कृत इत्यागतमित्याशंक्यत्वं द्रष्टव्यम् । ननु चित्तो गोपो नारि किमुनेति भावेनाह नवाडानि त्वच्चरणपितात्मना सर्वेषु भूतेष्वपि स्थितवत्त्वाप्युपयतामात्मन्याधारत
 मप्युक्तानि च पश्यतामेवापृथक् दिदृक्षतां यथार्थज्ञानेच्छनां मनां प्रायेण तथा गोपो नाभिभवेद्यथापशोरज्ञानिनाभिभवेदित्यन्वयः । अनेन रोपविषये पुरोपः कर्तव्यो नान्यत्रानोनहरो दोषारोपो ब्रह्मणा कृत इत्युक्तं
 सति । चतुर्षु पृष्ठीति सूत्रात् द्वितीयादिचतुर्षु पृष्ठीवत्तदनिविधानात्तवेत्यस्याद्वितीयाधेय्यते विष्ण्वधीना जगन्मत्ताप्रतीतिश्चेष्टितगानि इति पञ्चिश्चितं ज्ञानमपृथक् दर्शनं स्मृतं मिथ्याज्ञानपृथक् ज्ञानमिति
 वेदविदो विदुः यथैवार्थस्तथा ज्ञानमपृथक् दृष्टिरुच्यत इति वचनान् अपृथक् दर्शननाभेदज्ञानं किनु यथावस्तु विज्ञानमिति ज्ञायते ४६ हननपांग्यापराधगुरुपविषये योरोपः सकथं महतोपि नाभिभवेदित्याशंक्य
 सत्यं । स्वदोषेण हन्यमाना ज्ञावधीरिति मर्थयामह इति ज्ञापयति पृथक् दृश इति पृथक् दृक्त्वादिदोषाकराः दुरुक्तः परान्विनुदंति हे देव भवांस्तान्मावधीदित्यन्वयः । पृथग्विधान्भिन्नप्रकारान् ज्ञानिलोक
 विज्ञानानित्यर्थः ४७ यद्यपि ब्रह्मविज्ञापनेन प्रमत्तस्य रुद्रांतर्यामिणो हरेः शान्त्यारुद्रोपि शान्तो भवति तथापि द्रोपि पृथगवाच्य इति धियाधुना दक्षायकोपो न कर्तव्य इति रुद्रं वक्ति येस्मिन्निति । अस्मिंल्लोके
 ये सविधा जना दुर्लभ्यया पुष्करनाभस्य मायया बंधकशक्त्या स्पृष्टधियो यथैव पृथग्दृशोऽस्मि जने द्वेषादिकं कुर्वतीति यदायम्यात्तस्मात्तत्र ते पुजनेषु भवादृशाः साधवो नुकंपया हृदयद्रवीभावेन कृपां क्षमालभ

नैव सतां त्वच्चरणपितात्मनां भूतेषु सर्वेष्वपि पश्यतां तव ॥ भूतानि चात्मन्यपृथक् दिदृक्षतां प्रायेण रोषोभिभवेद्यथापशोः ४६ पृथग्दृशः कर्मदृशो दुरा
 शयाः परोदयेनार्पितहृद्बुजो निशम् ॥ परान्दुरुक्तैर्वितुदंत्यरुंतुदास्तान्मावधीदेव भवान्पृथग्विधान् ४७ येस्मिन्यदा पुष्करनाभमायया दुर्लभ्यया स्पृ
 ष्ठधियः पृथग्दृशः ॥ कुर्वतितत्र ह्यनुकंपया कृपां न साधवो दैवबलात्कृताः कथम् ४८ भवान्हि पुंसः परमस्य मायया दुरंतया स्पृष्टमतिः समस्तदृक् ॥ तथा
 हतात्मस्वनुकर्मचेतः स्वनुग्रहं कर्तुमिहार्हतिप्रभो ४९ कुर्वध्वरस्योद्धरणं हतस्य भोत्वयाऽसमाप्तस्य मनोः प्रजापतेः ॥ नयत्र भागंतव भागिनो ददुःकुरूप
 धिनो येन मस्यो निनीयते ५० जीवताद्यजमानो यं प्रपद्ये ताक्षिणी भगः ॥ ऋगोऽमश्रूणि रोहंतु पूष्णो दंताश्च पूर्ववत् ५१

योपकारं कर्तुमिच्छां कथं न कुर्वतीत्यन्वयः । हृदयस्य द्रवीभावस्वनुकंपेनिकथ्यते उपकारं कर्तुमिच्छाकृपेत्याहुर्मनीषिणः । तेषां धुषेव केचित्कुत एव कुर्वतीति तत्राह दैवेति तादृग्विधपूर्वकर्मप्रबोधक
 स्य देवस्य हरेर्बंधकशक्तिबलात्तथा कृता इति हेतुगर्भविशेषण । हिशब्देन योग्यताविशेषं कथयति ४८ विष्णुमायाहरेरिच्छाबधशक्तिश्चतद्वशा सर्वत्रगाहरेरिच्छाबंधशक्तिर्ज्ञांतेति वचनात् । भवान्सर्वज्ञत्वे
 न बंधशक्तिस्पर्शाभावात्तत्वे को न स्यात् अतोऽस्य ब्रह्मज्ञानि जनेऽनुग्रहं कर्तुमर्हतीत्याह भवान्हीति । हिशब्दो हेत्वर्थः तथा बंधकशक्त्या हतात्मसु नष्टबुद्धिगुणेषु । अतएवानुकर्मचेतः सुहिसालक्षणकर्मानुविष्टचि
 त्तैः । दक्षादिष्विति शेषः । अस्पृष्टमतिः ॥ ४९ ॥ स्वबोधनेनांतर्यामिहरिप्रसादेन च प्रसादाभिमुखं रुद्रप्रत्येतादृशो नुग्रहः कार्य इति वक्ति कुर्वध्वरस्येति हतस्य त्वया कृता तारायेनेति शेषः ।
 अतएवासमाप्तस्या कृतावभृथज्ञानादिनेति शेषः । मनोर्दक्षस्य । कोयमध्वर इति तत्राह नयत्रेति येन त्वया भवो निन्यग्भावेन नीचत्वेन नीयते तस्य भागिनो यजभागा हस्यतव कुत्सिता रथार्थेषामस्तीति कु
 स्यर्धिनः कत्विजो देवा यत्र यज्ञे भागविहितहविर्भागं न ददुस्तस्याध्वरस्य । यद्वा येन यज्ञभागयोग्येन त्वया मस्यो निनीयते तस्य भागिनो देवा भागयत्र न ददुस्तस्येति । निन्यग्भावनि कामयोरिति यादवः ।
 ॥ ५० ॥ यजमानसद्भावेनागोद्वारः संभवति तस्य मया हतत्वात् कथं न ददां वावयवादीनां स्वभागनिरीक्षणकथंचापुधाऽमभिर्भग्नगात्राणामृत्विजाहं मागत्वमित्याशंक्यत्वं दनुग्रहमुधासमुद्रमग्नाः सर्वे
 संपत्तामसंवित्वाह जीवतादित्यादिना ५१

अनातुरमारोग्यम् ५२ सर्वानिरवद्यं स्यात्पदिमभागोस्तिचेदित्याशंक्यतवायमनुशोकोमाभूदित्याह । एषतइति उच्छिष्टःस्विष्टकृद्भागः । यदग्रेस्विष्टकृते समवद्यति भागधेयेनैवतदुद्रं समर्द्धं यतिसकृत्सकृदवद्यतिसकृदिवहिरुद्रउत्तरार्धादवद्यत्येषावैरुद्रस्यद्विस्वायामेवदिशिरुद्रंनिरवद्यतेइतिश्रुतेः ५३ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेचतुर्थस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायांसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥
अत्रभगवज्ज्ञानोपचितं कर्महरेःसाक्षात्कारसाधनंभवतीतितात्पर्यतोनिरूप्यते तत्रब्रह्मोक्तमाकर्ण्यतुष्टनरुद्रेणोच्यमानप्रतिवचनप्रकारंवाक्ति । इतीति । धर्मपरिपंथिनोबाधतइतिबाहुःमहांश्चासौबाहुर्गस्यसतथा तस्यसंबोधनंमहाबाहो अजिह्वशिकम्पमिपंसिबाधृतृजिपसितुक्बुक्दीर्घहकारश्च अर्जअर्जनेदृशिर्भक्षणे कमुकांतौ अमरोगे पसिनाशने बाधूलोडने एभ्योधातुभ्यःकुप्रत्ययोभवति एषांधातूनांयथासंख्यंतृजिपसितुक्बुक्दीर्घहकाराश्चेत्येतेआगमादेशाश्चभवन्ति ऋजुरवकः अव्युत्पन्नोवापशुर्मैत्रहीनश्चतुष्पाच्च क्रमेस्तुगागमः कंतुःकंदर्पः अमेर्बुगागमःअंबुजलं पंसिःपंसिर्दीर्घः पांसुः रजः बाधेर्हकारादेशः बाहुःप्राण्यंगम् १ किमभ्यधापीतितत्राह नाधमिति । हेप्रजेशसर्वजीवराज्युत्तम अधमपराधनवर्णये अनेकत्वादप्राप्तकालत्वादितिशेषः । तर्हिपश्चात्तापोस्ति किनेत्याह नानु

देवानांभगवात्राणामृत्विजांचायुधाश्मभिः ॥ भवतानुग्रहीतानामाशुमन्येत्वनानातुरम् ५२ एषतेरुद्रभागोस्तुयदुच्छिष्टोऽध्वरस्यवै ॥ यज्ञस्तेरुद्रभागेनकल्पतामद्ययज्ञहन् ५३ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेचतुर्थस्कंधेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ मैत्रेयउवाच ॥ इत्यजेनानुनीतेनभवेनपरितुष्यता ॥ अभ्यधायिमहाबाहोप्रहस्यश्रूयतामिति १ ॥ रुद्रउवाच ॥ नात्रंप्रजेशबालानांवर्णयेनानुचितये ॥ देवमायाभिभूतानांदंडस्तत्रधृतोमया २ प्रजापतेर्दग्धशीर्ष्णोभवत्वजमुखंशिरः ॥ मित्रस्यचक्षुषेक्षेतमागंस्वंबर्हिषोभगः ३ पूषातुयजमानस्यदद्विर्जक्षतुपिष्टभुक् ॥ देवाःप्रकृतसर्वांगायेमउच्छेषणंददुः ४ बाहुभ्यामश्विनोःपूष्णोहस्ताभ्यांकृतबाहवः ॥ भवंत्वध्वर्यवश्चान्येवस्तश्म श्रुर्भृगुर्भवेत् ५ ॥ मैत्रेयउवाच ॥ तदासर्वाणिभूतानिभ्रुत्वामीदुष्टमोदितम् ॥ परितुष्टात्मभिस्तत्रसाधुसाध्वित्यथाब्रुवन् ६ ततोमीद्वांसमामंत्र्यशुनासीराःसहर्षिभिः ॥ भूयस्तदेवयजनंसमीद्वेधसोययुः ७ विधायकात्स्न्येनचतद्यदाहभगवान्भवः ॥ संदधुःकस्यकायेनसवनीयपशोःशिरः ८ संधीयमानेशीर्षिणिदक्षोरुद्राभिर्वीक्षितः ॥ सद्यःसुप्तइवोत्तस्थौददृशेचाग्रतोमृडम् ९

चित्तयइति । पश्चात्तापंनकरोमीत्यर्थः । पश्चात्तापाकरणेकारणमाह दंडइति । अपराधानुसारिदंडाकरणेअनुतापःस्यात्तदनुसारिणीशिक्षामयाकृतंत्यर्थः २ पुत्रच्छात्रादिभिर्गुरुवाक्यसबहुमानग्राह्यमितिभावंदर्शयन्वाक्ति प्रजापतेरिति अजस्यछागस्यमुखंस्पतत्तथोक्तम् पूर्वशिरोऽनुसंधानाकरणेकारणदग्धशीर्ष्णइति । स्वपौरुषजयस्तंभस्थापनायाज्ञजनशिक्षणायचमगादीनामप्यन्यावयवैरवस्वनिर्वाहःस्यादितिभावेनाह मित्रस्येत्यादिना । बर्हिषोयज्ञस्य ३ दद्विर्दत्तः । तत्रदेवानांविशेषानुग्रहं करोति देवाइति । प्रकृतसर्वांगाःपूर्वावस्थाप्राप्तसर्वावयवाः उच्छेषणभागोवैरुद्रइतिश्रुतेः । येमउच्छेषणंददुरितिविशेषानुग्रहेहेतुः ४ ऋत्विजानैवमित्याह बाहुभ्यामित्यादि अध्वर्यवक्रान्विजस्तेषांमध्येकेचिच्छिन्नबाहवः केचिच्छिन्नहस्तास्तेपुच्छिन्नबाहवोश्विनोर्बाहुभ्यांकृतबाहवःपूर्वबाहुप्रयोजनामवन्तु । अन्येचपूष्णोहस्ताभ्यांकृतहस्तामवन्तु । कूर्परस्योपरिदेशोबाहुस्तदधोहस्तः । देवस्यस्वासवितुःप्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यांपूष्णोहस्ताभ्यामितिश्रुतेः । हसदानादानयोरितिधातुः । वस्तस्यश्मश्रूयस्यसवस्तश्मश्रुः ५ कोसावुत्तरकथाप्रसंगइतितत्राहतदेति मिहसेचनइतिधातोः प्रणतजनस्याभीष्टवर्धतोमीद्वांसस्तेषामतिशयेनमीद्वान्मीदुष्टमस्तेनकथितम् अनेनतदानीमेतन्नामोपलब्धमितिस्वसंज्ञायते ६ शुनासीरादेवाः । सहितामीद्वेधोभ्यांरुद्रब्रह्मभ्यायेतयोक्ताः ७ कस्यदक्षस्य सवनीयपशोर्यज्ञीयपशोः ८ शीर्षिणिशिरसि ९

शिवस्यावनतपुंस्यनुग्रहसाधन्यनक्ति नदेति । अभ्रंमलिलदेव्योन्निश्वेकोदडआयुधइतिपादःअरन्मेघवन् १० बालम्वच्छत्वमेवतस्यनत्वांतरनल्लक्षणाभावादितितत्राह भवस्तवायेति
 औत्कंठ्यादुत्पन्नबाष्पकलया आंतरनैर्मलयाभावेरुद्रस्तवएववक्तुः सचानेनकनेप्रत्यनतस्मादांनरीगुदिरपनुमीयत्ताते ११ काविकएवप्रदत्तोतनुवाचिकडनिशकामाभदित्याह कृच्छ्रादिति
 भावेनल्लेहन १२ दक्षस्यशिवेत्वांतरेद्वेपोनाम्नीतिज्ञापितुनदनुगुणमगै स्तुतिकगेति भूयानिति । त्वयाप्रमह्यापिमदपरायानुगुणोदंडोभृतइतिपद्यम्मात्तम्मादूयाननुग्रहकृत । अहोमेमहतांपुंसा
 मनुकंपा । शिरश्छेदादिलक्षणांनुग्रहोनस्यान्किनुअत्यन्तापकारएवायमामरणमेवलोकेकोरदर्शनाज्जोनयुक्तइत्याशंक्यापराधाधिक्ये नायनियमइतिभावेनाह नब्रह्मेति । ब्रह्मबंधुपुत्राह्मणजातिमा
 भेषुभ्यंतवहरेश्वरंयुवयोरवज्ञानास्तिभृतव्रतंपुत्रीक्षतेपुकुतएवावज्ञातः कृतावज्ञानमपिदडकरणंयुक्त अन्यथायुग्मदवज्ञानेनानुत्थानतमःप्राप्तिःस्यादिति १३ अवज्ञानेनिमित्तमाह विद्यातपइ
 ति । ब्रह्मात्मताविदरक्षकतांब्रह्मणःपूर्णगुणस्यहरेरात्मतांविशेषसन्निधानदेहतांवा प्रययितुमरुयापयितुं अस्माअस्माक्षीःस्म । यस्मात्तत्तस्मात्त्वत्सन्निधानपात्रभूतान्ब्राह्मणान्विपत्सुपासीत्य

तदावृषध्वजद्वेषव लिलात्माप्रजापतिः ॥ शिवावलोकदभवच्छरदभ्रइवामलः १० भवस्तवायकृतधीर्नाशकोदनुरागतः ॥ औत्कंठ्यबाष्पकलयासं
 परेतांसुतांस्मरन् ११ कृच्छ्रासंस्तभ्यचमनःप्रेमाविह्वलितःसुधीः ॥ शशंसनिर्व्यलीकेनभावेनेशंप्रजापतिः १२ ॥ दक्षउवाच ॥ भूयाननुग्रहअहोभवता
 कृतोमेदंडस्त्वयामयिभृतोयदपिप्रसह्य ॥ नब्रह्मबंधुपुत्रवांभगवन्नवज्ञानुभ्यंहरेश्वकुतएवभृतव्रतेषु १३ विद्यातपोव्रतधरान्मुखतःस्मविप्रान्ब्रह्मात्मतांप्र
 थयितुंप्रथमंत्वमलाः ॥ तद्ब्राह्मणान्परमसर्वविपत्सुपासिपालःपशूनिदविभोप्रगृहीतदंडः १४ योमौमयाविदिततत्त्वदृशासभायांक्षितोदुरुक्तिविशि
 सैरमण्यतन्माम् ॥ अर्वाक्षपतंतमर्हत्तमर्निदयैक्षदृष्टचार्य्यासभगवान्स्वकृतेनतुप्येत् १५ ॥ मैत्रयउवाच ॥ क्षमाप्यैवंसमीढांसंब्रह्मणाचानुमंत्रि
 तः ॥ कर्मसंतानयामाससोपाध्यायर्विगग्निभिः १६ वैष्णवंयज्ञसंतत्यैत्रिकपालंद्विजोत्तमाः ॥ पुण्डरीकशानिरवपन्वीरसंसर्गशुद्धये १७ अध्वर्युणात्तहवि
 षाहूयमानोयजुष्पतिम् ॥ यथाविशुद्धयादध्यौतथाप्रादुरभूद्वरिः १८ तदास्वप्रभयातेपांघोतयंयादिशोदश ॥ मुष्णंस्तेजउपानीतस्ताक्षर्येणस्तोत्रनिर्जि
 तः १९ श्यामोहिरण्यरशनोर्ककिरीटजुष्टोनीलालकभ्रमरकुंडलमंडितास्यः ॥ कंबजचक्रशरचापगदासिचर्मव्यग्रैर्हिरण्यभुजैरिवकर्णिकारः २०

व्ययः १४ भवान्कृपासमुद्रोऽहंनिर्घृणोदुष्टइत्यत्रविवेकयुक्तिमाह योसाविति नविदितातत्त्वदृग्यस्यसतथातेनाऽलव्यतत्त्वज्ञानेनैक्षदद्राक्षीत् नास्माकपुरुषायुषाशतेनत्वत्कृतप्रतिनिधिकरणश
 यते अतःस्वकर्मणास्वयमेवचतुष्टोभवेत्याह सभगवानिति १५ प्रकृतमनुमरति क्षमाप्येति । संतानयामासअनुसहितचकार १६ दुष्टस्ययज्ञस्यप्रायश्चित्तमतरेणकथमनुसंधानंघटतइतितत्राह ।
 वैष्णवमिति वैष्णवंविष्णुदैवत्यं । त्रीणिकपालान्यासनानियस्यसत्रिकपालस्त । वीरोवीरभद्रस्तस्यससर्गउपद्रवस्तस्यशुद्धयेपरिहारायनिर्वापणसमन्नपचनम् १७ अध्वर्योःप्रतिपत्तिफलमाह अध्व
 र्युणेति । यजुष्पतिर्मन्त्रदेवताम् १८ तत्राप्रत्यक्षस्यहरेःकर्मविशेषस्वरूपविशेषंचाह तदेति । ताःप्येणमरुडेन स्तोत्रेणसामहूपेणानिर्जितोवशीकृतः १९ हिरण्यवारशनाकांचीयस्यसतयाहिरण्यवत्पीत
 मंवरंयस्यसतयोचिवा । अर्कवत्ज्वलताकिरीटेनजुष्टः नीलाश्वतेअडकाश्चनीलालकाः तएवभ्रमराश्चकुंडलेचनीलालकभ्रमरकुंडलानिऐतैर्मंडितास्ययस्यसतथा कंबादिभिव्यग्रैर्विवशैः शिक्षा
 म्यासदर्शकैरिवांगदादिभूषणापेतत्वाहिरण्ययैरिवास्यतैर्भुजैर्लक्षितःपुष्पितः कर्णिकारोवृक्षविशेषः २०

वक्षस्यधिष्ठिताधूर्मायास्यसतथा पुत्रभार्यावत्प्रेमास्यदत्त्वद्योतनायाधिष्ठितरम्यइतिवक्तव्येवधूरित्युक्तम् । वहेश्च वहेर्द्धीतो रूपप्रत्ययोभवतिपुत्रभार्यायांगम्यमानायांचकारात्कनीयभ्रातृभार्यायाम् धका
रश्चातादेशः स्वभार्याचवधूः । सापिसेवार्थमत्रवसति नत्वालिङ्गनादिसुखावाप्त्यर्थमतः श्रितेति उदारहासावलोकयोः कलयाचंद्रकलावदाह्लादिकया पार्श्वभ्रमद्वयजनचामरराजहंससाभ्यामुपरिशु
भ्रातृपत्रशशिनालक्ष्यमाणोदृश्यमानः एवंविधस्तादृश्येणोपानीतइतिपूर्वेणान्वयः २१ ब्रह्मरुद्रौविष्णुसमानावितिलोकप्रवादंपरिहरंस्तत्पूर्वदेवतानांश्रीनारायणप्रणामंवाक्ति तमुपागतमिति
ब्रह्माचतुर्मुखंद्रोवायुख्यक्षोरुद्रएतेनायकापेपतितयोक्ताः २२ ननुप्रणाममात्रमुत्तमत्वादिनिश्चयात्मकसमानानामपिमिथोदर्शनादितितत्राह तत्तेजसेति । सन्नजिह्वाजिह्वाशक्तिरहिता गद्वद
वाचइत्यर्थः अत्रनिमित्तंससाध्वसाइति । ननुसन्नजिह्वत्वेनकिंपश्चाज्जग्मुरितितत्राह मूर्ध्नीति २३ स्तुतिलक्षणवागोद्विषादिब्यापाराभावेनकेवलोपस्थानेकिप्रयोजनमत्राह अप्यर्वागिति । यस्यमहि
त्वेमाहात्म्यदिपयेऽनंतत्वादवर्गवृत्तयोपिअप्राप्तवाङ्मनसव्यापारापिस्वभूतज्ञानदादयःकृतानुग्रहविग्रहंभक्तानुग्रहार्थकृतोविग्रहोयेनसतथातंश्रीनारायणंयथामतिगुणतिस्मेत्यन्वयः २४ स्तुति
प्रबंधकथनेग्रंथाधिक्यस्यादितिमत्वायदर्धहरेराविर्भावस्तस्यदक्षस्यभगवत्प्रतिपत्तिप्रकारवक्ति दक्षइति २५ प्रतिपत्तिर्नामनिर्गुणत्वेननिराकारत्वेनचेत्प्रतिपद्यमानविषयानुसारिणीस्यात् केवलोनि
र्गुणश्चाकाशंब्रह्मअनादिर्वायमाकाशः शून्योलौकिकइतिश्रुतेरन्यथाप्रतिपत्तिदोषेणानर्यापत्तिःस्यादितितत्राह । शुद्धमिति । यद्वपशुद्धानर्दोपत्वेनशोधितम् । कथंशोधितमत्राह स्वधाम्नीति ।

वक्षस्यधिष्ठितवधूर्वनमाल्युदारहासावलोककलयारमयंश्वविश्वम् ॥ पार्श्वभ्रमद्वयजनचामरराजहंसःश्वेतातपत्रशशिनोपरिलक्ष्यमाणः २१ तमुपागत
मालक्ष्यसर्वेसुरगणादयः ॥ प्रणेमुःसहसोत्थायब्रह्मैद्रन्यक्षनायकाः २२ तत्तेजसाहतरुचःसन्नजिह्वाःससाध्वसाः ॥ मूर्ध्नि कृतांजलिपुटाउपतस्थुरधो
स्रजम् २३ अप्यर्वागवृत्तयोयस्यमहित्वेस्वभुवादयः ॥ यथामतिगुणंतिस्मृकृतानुग्रहविग्रहम् २४ दक्षोऽगृहीतार्हणंसाधनोन्नमनयज्ञेश्वरंविश्वसृजंपरं
गुरुम् ॥ सुनंदनंदाद्यनुगैर्वृतंमुदावृणन्प्रपदेप्रयतःकृतांजलिः २५ ॥ दक्षउवाच ॥ शुद्धंस्वधाम्न्युपरताखिलबुद्ध्यवस्थंचिन्मात्रमेकमभयंप्रतिषिध्यमाया
म् ॥ तिष्ठंस्तयैवपुरुषत्वमुपेत्यतस्यामास्तेभवानपरिशुद्धमिवामनंति २६

स्वधाम्निस्वस्वरूपेऽपरतानित्यनिवृत्तामिवलानुद्वेगवस्थाजाग्रदादिजीवावस्था यस्यतत्तथा । तर्हिनिविराकारंकिं नेत्याह । चिन्मात्रमिति । केवलंज्ञानात्मकम् । जीवस्याप्येतादृक्त्वात्किंविशेष्यो
च्यतइतितत्राह । एकमिति । एकंप्रधानंमवोत्तमम् । तर्हीदृशमन्यदस्तीत्याह अभयमिति द्वितीयाद्वैभयंभवतीतिश्रुतेः एतादृशस्यान्यस्याभावात्कालत्रयेपिनिरस्तभयम् कुतएतत्सर्वमित्यतआह
प्रतिषिध्येति । मायांजडात्मिकांप्रतिषिध्यद्वरीकृत्यतिष्ठंस्तद्वृषांभवांस्तयायायोपादानत्वेनमहदादिमृष्टामहदाद्युपादानत्वेनांमृष्टातदतन्मृष्टहकागविकृताकाशाद्युपादानत्वेनपुरुषशब्दवाच्यशरी
राणिमृष्टातदंतःस्थितिमत्तयापुरुषत्वंपुरुषशब्दवाच्यत्वमुपेत्यतदंतर्गमितरूपेणऽऽक्तामन्नातस्यांकादेकागणन्यज्जगत्प्रकृतावास्ते । तुष्टेनन्वविहितमितिश्रुतेः । तत्राज्ञामायावादिनांऽपरिशुद्धमप
हितंजीवमिवामनंतिस्मृतुभ्यंनमइतिवाक्यजेषऽप्यक्तिलक्षणमेवपुरुषत्वन्तुजीवभ्रमणमिन्द्रियेभ्योऽवज्ञादः । उन्पत्तिर्होमरूपाणाव्यतिरेकमशयः । उन्पत्तिरेवजीवानादहोतरानिरुदीर्यतदतिवचनान्
जडमायानतस्यामिश्रितशरीरत्वेनकुत्रचित् मृष्टानथाशरीराणिनस्थिते पुरुषःस्मृतः । मायायामशरीराणामनिविशुःस्वयंस्थितः । तन्मात्राकृतइत्येवजावचनवदतिहे । अमृष्टत्वेपितद्वर्धनदृष्टत्वादे
वकारणादिविवचनात् । नैद्रजाललक्षणायात्रान्पते किंतुजडाजगदुपादानभूतामर्तानि २६

मन्विगाविदिकैः श्रीनारायण एवस्तुत्योदंशेतिभावेनतन्प्रतिपत्तिप्रकारं वक्ति तत्त्वं नतइति । अनंजनपुष्पपापेपरहित ऋत्विजोयतेतवतत्त्वं नविदामः । करमादज्ञानमत्राहुः रुद्रशापादिति । यज्ञादि कर्मण्यवग्रहधियोदुराग्रहबुद्धित्वादित्यर्थः । नन्वेवंतर्हि एतस्मिन्कर्मणिभवतआविर्भाव कथयतइतिशकामाभिन्याह धर्मेति मदाशिवस्यप्रसन्नदृष्ट्यवलोकनोत्फुल्लतत्त्वज्ञानैरस्माभिः क्रियमाणमि दमच्छराख्यं कर्मज्ञातं त्वत्पूजात्वेनेतिशेषः । कथमेतद्वगतमित्यत उक्त धमेति । भक्त्यादिधर्माणामुपलक्षकत्वादित्यर्थः किमत्रप्रमाणमित्यतस्तद्वनयाति । त्रिवृदिति । त्रीन्प्रत्यक्षानुमानागमानावृणो तीति तदानींतनैः पुरुषैर्दृश्यमानत्वान् प्रत्यक्षप्रथमप्रमाणं । द्वितीयहेरेराविर्भावमिति तृतीयमेपेमसर्वधर्माणाधर्मोधिकतमोमन यद्रक्तयापुडरीकाक्षस्तवैरर्चयन् सदेत्यागमं । प्रत्यक्षरयतुल्योकाविडं वनार्थत्वोपपत्तेर्लैगस्यचविनोददर्शनायसंभवादागमस्यचस्तुतिरूपत्वेनार्धवादन्वोपपत्तेः । अतोनिर्णायिकाभावानमिकतावनिर्गुहनिर्माणवत्सर्वशिथिलमभूदितितत्राह यदर्थमिति । त्वयस्याध्वरस्य मागस्वीकारार्थमधिदैवमुत्तमदैवब्रह्मादिदेवताशरीरेआस्थाइतियदतदनिर्णायकप्रमाणमित्यर्थः भुंक्तेयज्ञभुजोदेवानाविदयपुरुषोत्तमइतिवचनंचास्मिन्नर्थेमान यद्वा कुतो नविदामइतितत्राह धर्मे ति धर्ममदृष्टमुपलक्षयतीतितथोक्तं ज्ञानिभिर्दिग्दग्धगख्यं कर्मयदर्थयस्त्वमर्धोविषयोयस्यतत्तथाज्ञातं कुतः कर्मणस्त्वाद्विषयत्वमत्राह अधिदैवमिति सत्त्वमधिदैवमास्थाअहहिमवैजानाभोक्तेति प्रदक्षस्त्वद्विषयोयज्ञइति तच्चजनमस्माभिरिन्द्रादिविषयत्वेनज्ञातमतानविदामइति २७ हेशरणदमोक्षलक्षणग्रहप्रद अशरणरक्षितपुरुपरहितेउरवांचहव अविद्यास्मितरागद्वेषाभिनिवेशा पंचक्लेशा

ऋत्विज ऊचुः ॥ तत्त्वं नतेवयमनंजनरुद्रशापात्कर्मण्यवग्रहधियोभगवन्विदामः ॥ धर्मोपलक्षणमिदं त्रिवृदध्वराख्यं ज्ञातं यदर्थमधिदैवमदस्त्वमास्थाः २७ ॥ सदस्या ऊचुः ॥ उत्पत्त्यध्वन्यशरण उरुक्लेशदुर्गतकोग्रव्यालाकृष्टेविषयमृगतृष्णात्मगेहोरुभारः ॥ द्वंद्वश्च भ्रेखलमृगभयेशोकदावेऽज्ञमार्थः पादौश स्तौशरणदकदायातिकामोपसृष्टः २८ ॥ रुद्र उवाच ॥ तव वरद वरां प्रावाशिषाचानभिध्येह्यपि मुनिभिरसक्तैरादरेणार्हणीये ॥ यदि रचितधियं मावि द्विलोकापविद्वं जगति न गणयेन्मत्स्वत्परांनुग्रहेण २९

स्तैर्दुर्गैरंतकाख्येनोपेणव्यालेनाजगरेणसर्पेणाकृष्टेद्वंद्वानिसुखदुःखान्येव श्वभ्राणिगर्तान्यास्मिन्सतथातस्मिन् । खलापिगुनास्तएवमृगास्तैर्भयंयास्मिस्तथातस्मिन् । शोकोमनःपीडासएववन वक्षिर्यस्मिन्नेवंविधे । उत्पत्त्यध्वनिजननमरणादिमार्गे । अज्ञमार्थः अज्ञानिपरिपत्तवशस्तौपादौकदायातिनकदापीतिमन्यामहे । कुतइतितत्राह कामेति कामेनोपहृतत्वान् कामोपहृतत्वस्फुटयति विषयेति । विषयमृगतृष्णाशब्दादिविषयाख्यमरीचिकाजलमुद्दिश्यात्मायत्नः गेहंशृंहं एतद्वमुरुभारोयस्यमतथा आत्मादेहेधृतौजीवेभवावेपरमात्मानि यत्नंकेग्रीमतौवातइतियादवः यद्वा विषयमृ गेहंशृंहंवात्मगेहंस्वनिवासस्थानंतदेवोरुभारोयस्यमतथा २८ रुद्रस्तुत्यासर्वलोकस्यहरेःसर्वोत्तमत्वेसंशयमुन्मूलयति तवेति । हेवरदतवाशिषाकारेणानाभिध्येअभिध्यानाविषयेआशीरर्थध्यातु र्गोम्ये । असक्तैर्निःसंगैर्मुनिभिर्ब्रह्मादिज्ञानिभिरप्यादरेणार्हणीयेपूज्येवराग्रीवरणीयगुणेश्रीपादं यदिरचितधियकृतबुद्धिमाविद्विमाजानासि लड्येलोड कथभूतंमालोकापविद्वलोकबाह्यं वनेनरुद्रस्यज्ञान्युत्तमत्वचोत्तयाति तर्हिजगतिस्वत्परानुग्रहेणगणये यकंचनपुरुषनप्रार्थयड त्यर्थः फलेच्छयाव्यानाभावेऽपिनिष्कामत्वेनध्यानादन्याशिषोपिभवतीत्यस्मिन्नर्थेचशब्दः हिशब्दे नगतिमर्ष्याप्रयुजइतिवाक्यं सूचयति २९

१ तद्वृत्त्यनंदिशापात् २ अधिकाश्चनेदेवाश्चाधिदेवाः । ब्रह्मादयः । तेषामिदशरीरमधिदैव । यद्वा देवानाब्रह्मादीनामिदशरीरदैव । अधिकचतुर्दैवचेतिविग्रहः । एतेनाधिदेवानामिदमाधिदैवमि तिस्यात् कथमधिदैवमितिशकापरास्ता इतिभागवततात्पर्यदीपिका ।

५०५८

99

ब्रह्मादीनामपि श्रीनारायणतत्त्वज्ञानदुर्लभकिमुतास्माकंततोरुद्वेष्टस्तत्त्वज्ञानहेतुकइतिभावंध्वनयन्भृगुस्तंभगवतस्तौति । यन्माययेति श्रोकद्वयेनगहनयागंभीरयायस्यतवमाययापहतआत्मवो
धःस्वरूपज्ञानंयेषांतेतथा । अतएवतमस्यविद्यायांस्वयंतशयानाद्रह्याआदिर्येषांदेवानांतेब्रह्मादयस्तनुभृतःशरीरिणः । अनेनदेहवतएवज्ञानग्रहणयोग्यतामूचयति आत्मसुजीवेषुपेरकत्वेनाश्रितस्थित
तवतत्त्वमधुनापीत्यनेनोपाद्यदीर्घकालगतिंसूचयति नचिदंति सोयंप्रणतानामात्मनांजीवानांबंधुर्भवान्प्रमीदत्वित्यन्वयः । यद्वा ब्रह्मादि कारणेषातेब्रह्मादयस्तनुभृतोजीवाआत्मानहृदयमा
श्रितं अन्यत्समम् ॥३०॥ सर्वस्यहरेस्तत्त्वविषयाज्ञानमुक्त्वेदानींतत्त्वप्रमाणाभावेनान्यप्रापतत्स्यादित्यतोऽव्यक्तादिविशेषज्ञानिप्रत्यक्षप्रमाणमितिभावेनाह नैतादिति एतदव्यक्तादि भवत
स्वरूपसच्चिदानंदात्मकंभवति इहजगतिर्योवैराग्यभक्त्यादिसाधनसाधनप्रीमानसौपदार्यभेदग्रहोऽव्यक्तादिपदार्थविशेषज्ञानीब्रह्माद्यन्यतमपुरुषोपावत्पदार्थजाततावत् पृथगीक्षेत्पश्यतीतियस्मा
त्तस्मादित्यर्थः भेदोत्तरंविशेषश्चसूक्ष्मेक्ष्यचाभिधीयतइतिवचनात् अत्रभेदोविशेषः नन्वव्यक्तादेर्व्यतिरिक्तचेत्तत्तद्दर्शनप्रमाणस्यात्तदेवकुनइतितत्राह ज्ञानस्येति । ज्ञानस्येत्युपलक्षणजातावेकवचनं
ज्ञानेन्द्रियाणांकेन्द्रियाणामर्थस्यशब्दादितन्मात्राणांकाशादिभूतानांचगुणस्यसत्त्वादश्च शब्दात्तत्कार्ययोर्मेहृदहकारयोश्चाश्रयान्मायामयात्प्रकृतिविकारात् प्रपचाद् व्यतिरिक्तांत्यंतविलक्षणःकेवल

॥ भृगुस्वाच ॥ यन्माययागहनयापहृतात्मबोधाब्रह्मादयस्तनुभृतस्तमसिस्वपंतः ॥ नात्माश्रितंतवविदंत्यधुनापितत्त्वंसोयंप्रसीदतुभवान्प्रणतात्मबंधुः
३० नैतत्स्वरूपंभवतोसौपदार्थभेदग्रहःपुरुषोयावदीक्षेत् ॥ ज्ञानस्यचार्थस्यगुगस्यचाश्रयान्मायामयाद्व्यतिरिक्तोयतस्त्वम् ३१ ॥ इंद्रउवाच ॥ इदं
मम्युतविश्वभावनंवपुरानंदकरंमनोदृशाम् ॥ सुरविद्विदक्षपणैरुदायुर्धैर्भुजदंडैरुपपन्नमष्टभिः ३२ ॥ यज्ञपत्न्यऊचुः ॥ यज्ञोयंतवयजनायकेनसृष्टोविध्वं
स्तःपशुपतिनाद्यदक्षकोपात् ॥ तन्नस्त्वंशवशयनामशांतमेधंयज्ञात्मन्नखिलरुचादृशापुनीहि ३३

चिदानंदात्मकनित्यदेहस्त्वमिति यतोतइति । तदुक्तं अव्यक्तादिपदार्थानां विशेषज्ञानिनापितु नदेहवैष्णवोजेपआनंदः प्राकृतोनहीति अव्यक्तादिपदार्थानां विशेषज्ञानिनावैष्णवोदेहोव्यक्तादिपदार्थानां संबंधेननिर्मितोनज्ञेयः तत्रहेतुमाह आनंदइति यद्वाऽसौपदार्थभेदग्रहः पुरुषोपावद्वतम्बद्वपमीक्षेत्तावदेतदव्यक्तादिभवत् स्वरूपं नभवतीतिप्रतीयते ज्ञानिदर्शनस्ययथार्थत्वनियमान् अनेनाज्ञानिपक्ष पञ्चाव्यक्तादिस्वरूपं नज्ञानिपक्षइत्युक्तं अन्यत्समं । असतइतिपाठे अमोगल्यादित्यर्थः ३१ अनंतरातीतिश्लाकेप्रत्यक्षमेतत्भवत् स्वरूपं नभवतीत्यन्यथाप्रतीतिमिंद्रस्तुतिव्याजेननिरस्यति इदमिति अच्युतदेवोपादेयरहितहरे इदं दृश्यमानंतववपुर्विषयभावनजगदुत्पादकब्रह्मैवेत्यन्वयः वपुःशब्दस्यार्थांतरमाह आनंदकरमिति शुभाकारेतनोवपुरित्यभिधानं पावट्टणानुपमहृत्योपास्त तदनुसारिफलंच स्वस्यापि स्यादित्याशयेनाह सुरविद्विडिति । सुरविद्विषोऽसुरास्तान्क्षपयंतीतिनुरविद्विड्भ्रमणास्तैः ३२ अतरायि अन्यकर्मणः पूर्यकल्वमिद्धिः श्रीनारायणकटाक्षेणैवेत्यभिप्रायेण पत्न्यःस्तुवंतीत्याह यज्ञोयमिति । शवंजलतस्मिन्गंतइतिशवशयः अधिकरणेशेनोरितिकर्तव्यंचप्रत्ययः कमलनाभोयस्यमतथोक्तः तस्यसत्तुद्धिःशवशयनाभकमलनाभ जानमेधमुपरतंयज्ञएकपदपक्षे शवाःप्रेताःशरतेस्मिन्नितिशवशयः पुंसिभजायाधःप्रायेणेत्यधिकरणेघःप्रत्ययः श्मशानतस्यआभेवआभायरयसःश्मशानकांतिश्चामावुग्तश्चामावभ्वश्चेति सार्थोक्तस्तं पुनीदिशुद्रकत्वापूर्णफलं कुर्वित्यर्थः ॥ ३३ ॥

१ अन्यकादिसर्वेपदार्था ।

इतोपीदं रूपमुपनिषदेकवेचनमायामयमिति भावेन रूपयः स्नुवन्तीत्याह अनन्वितामिति । भगवन्तवविचेष्टिनमनन्विनलोककमविभ्रगं कुतस्त्वमात्मनाऽप्यसहायमंतरेण यत्कर्मचरसिकरोपितेन कर्मणा
 नात्यन्तेन लिप्यसे हि यस्मात्तस्मात् सपत्तत्रां कचित्पश्यन्पनन्वागतस्नेन भवत्यनगोद्यपुरुषइति श्रुतेः । असंगित्वंतवोचिनमिन्याहु विभृतयइति । यतोयस्या श्रियः प्रमादाद्विभृतयः ईश्वरान्ब्रह्मादीन्
 पसेदुःपापुस्तांश्रियं स्वयमनुवर्तिनीस्वतएवनिषेवमाणां भवान्नमन्यने मनजानडनिधातो. अप्राप्तफल्गार्थसेवतेइति न जानाति किनुक्रतुयमवज्जलस्यंदनवनभक्तिकरणमस्या स्वभावइत्येवजानातीत्यर्थः
 ३४ तेतवकथामृष्टपीपूषनद्यामवगाढोममोयंमनोवारणः ससागख्यदावंनमन्मा । स्मरणाभावेनिमित्तमाह ब्रह्मेति । ब्रह्मसपन्नस्यापिनिर्गमनेस्मृतिःसभवतीत्यतउक्तननिष्क्रामतीति । कथानयव
 गाढेहेतुमाहहेतुत्यादिना । अनेनाप्यस्यरूपस्यब्रह्मत्वंनिरणायोतिज्ञायते ३५ पूर्वत्रयजमानेनयथातन्वंन्नुन अत्रलोकमस्कापर्वकमौत्सुक्याच्चस्वाभीशमिद्वेयजमान्याप्रस्त्यास्तूपते । स्वागत
 मित्यादिनाश्रियाकांतयासहग्राहिरन्न कवधडन्यनेनशिरोराहित्येसिद्धेपिस्पष्टत्वाच्चगीर्षहीनइत्युक्त । अंगेर्द्धांतिगादिभिरन्यत्रकरचरणादिभि सहितोयनेनसर्वोत्तमत्वंहरेर्योतितम् ३६ लोकपालस्तु
 त्वापिहरेरिदंरूपमनारोपितमितिज्ञायतइतिआह दृष्टकिमिति । येनत्वयाविश्वंसर्वदृश्यतेज्ञानभवतिसप्रत्यग्दृष्ट्याज्ञानदृष्ट्याचदृश्यत्व । नोऽस्माकं अमद्ब्रह्मैशान्दाद्यमनलविषयग्राहेभिर्देहिभिः कि
 मर्थोअनमुदिश्यदृष्टोऽनुग्रहमंतरेणेतिशेषःपष्टःपंचभूतव्यतिरिक्तशरीरस्त्व पंचभिर्भूतैर्निर्मितशरीरवद्भिर्दृष्टोभामीतिवक्ष्याभवदीयामायाहिभवत्सामर्थ्यमेव । नह्यमासदृष्टिगोचरस्त्वभावस्यतद्वोच

ऋषय ऊचुः ॥ अनन्वितं ते भगवन्विचेष्टितं यदात्मना चरसि हि कर्मनाज्यसे ॥ विभृतयो यत उपसेदुर्गेश्वरा ब्रह्म मन्यते स्वयमनुवर्तिनीं भवान् ३४ सिद्धा ऊचुः ॥
 ययं ते कथामृष्टपीपूषनद्यामनोवारणः क्लेशदावाग्निदग्धः ॥ दृपार्तो वगाढेन सस्मारदावं न निष्क्रामति ब्रह्म संपन्नवान् ३५ ॥ यजमान्युवाच ॥ स्वा
 गतं ते प्रसीदेश तुभ्यं नमः श्रीनिवासः श्रियाकांतया त्राहिनः ॥ त्वामृते धीशनां गैर्मखः शोभते शीर्षहीनः कबंधो यथा पूरुषः ३६ ॥ लोकपाला ऊचुः ॥ दृष्टः
 किं नो दृग्भि रसद्ग्रहैस्त्वं प्रत्यग्दृष्ट्या दृश्यते येन विश्वम् ॥ माया ह्येषा भवदीया हि भूमन्यस्त्वं पष्टः पंचभिर्भासि भूतैः ३७ ॥ योगेश्वरा ऊचुः ॥ प्रेयान्न ते न्यो
 स्य मृतप्रियप्रभो विश्वात्मनीक्षेत्रपृथग्य आत्मनः ॥ अथापि भृत्येशतयोपधावतामनन्यवृत्त्यानुगृहाण वत्सल ३८

स्त्वंसाधर्म्यविनामुच्यते भगवन्माहिमैवासीयदृश्योभगवान्स्वप्राप्तिवाक्यं हिजब्दगृहीतं । भूमन्निन्यनेनपूर्णस्यायंस्वभावइतिदर्जयति । यद्वा प्रत्यग्दृष्ट्यादृष्टमस्त्वमस्माकंहग्भिर्दृष्ट किमहोस्मद्भाग्यंदि
 व्यदृष्टिगोचरस्थान्यदृष्टिगोचरत्वमिति । यत्पंचभिर्भूतैःसहपष्टोभासीतियच्चसेयंभवदीयामायाहीति ३७ योगेश्वरस्तुत्याप्रतीतंपंचभूतात्मकत्वंनिवारयति प्रेयानिति । अमृतप्रियमुक्तप्रियप्रभो
 समर्थविष्णोयोजीवोविश्वात्मनिजगदंतयांमिणित्वयिपृथक्त्वमन्यथात्वंनेक्षेत्रपृथक्त्वं सुरनरतिर्यगादिषुजीवराशिषुप्रकत्वेनस्थितानातवदृपाणांगुणादीनाचाणुमात्रभेदनपश्यतीत्यर्थः । तस्मादात्मनो
 जीवादन्यः प्रेयांस्तवनास्ति हेतुत्प्रेषभृत्यानांदासानामस्माकमीशभक्तवत्सल तयाभक्त्यात्वनन्ययागक्यअहमेवविधोर्जुनेतिप्रमिद्धा तयाऽनन्दवृत्त्याउपधावतांमेवमानानामस्माकमनुग्रहोस्त्येवअ
 थापिपुनरनुगृहाणेत्यन्वयः यथार्थज्ञानिनोनान्यःप्रियोविष्णोस्तुकश्चन तथायधिकमंतुष्ट्यैप्रसीदेत्यर्थनपुनरिनिवचनादुपज्ञापार्थेनेनि अत्राभेदज्ञानिनोहरेरभिकप्रियन्वमुच्यतइत्ययमर्थःपृथक्ज्ञा
 नंसदित्याहुयैत्किंचिद्वीक्ष्यतेन्यथा ज्ञानज्ञेयाविरोधेनत्वपृथग्वस्तुनोद्वाशिः केचिद्भेदंविनिंदन्तिह्यामुर्ज्ञानवृत्तय निराकुर्वन्त्यथोमदाभेदस्यपरमार्थतां येतुतत्त्वविदोमुख्याभेदब्रह्मान्यवस्तुनोःपरमार्थ
 मितिज्ञात्वा नित्यविष्णुमुपासतेइत्यादिप्रमाणविरुद्धइतिज्ञातव्य आचार्येणापिनपृथग्यआत्मनः । अन्यथायोनपश्यतीतिपृथगिन्नेतदन्यथेतिव्याख्यातंनभेदमिति ३८

विष्णोर्नामैतत्तत्त्वामित्वंचहरेरेवमुख्यमित्याशयेनाहुः जगदिति जगदुद्रवस्थितिलयेषुजगदुत्पत्तिस्थितिसंहारेषुलीलयाप्रविभज्यमानगुणया सृष्टौरजस्थितौसत्त्वसंहारेतमइतिप्रकारेणविभज्यमानाःप्रयत्नक्रियाणाःसत्त्वादिगुणायस्याःसातयात्माधीनयामायया । प्रकृत्याजहयामिथ्याज्ञानजनयतीश्वरः तस्यभ्रमश्चसत्त्वाद्यानसंतिपरमंगितुरितिवचनात्प्रकृत्या । रचिताक्रताऽऽत्मनांजीवानांभेदमतिमिथ्याज्ञानेनसतथातस्मै स्वसंस्थया एवार्थेहिशब्दस्वरूपस्थित्यैवमहिमलक्षणयाअतिवर्तितानिरस्ताभ्रमोगुणाश्चसत्त्वाद्याप्यमात्सतथा सचासौआत्माचेत्यतिवर्तितभ्रमगुणात्मातस्मै हेअतिवर्तितभ्रमज्ञानानंदादिगुणात्मनइतिभिन्नवापद । हिशब्दोज्ञानानंदात्मनोहरेरुपाधिनाभ्रमयोग्यत्वंनिवारयति ३९ हेअमितअनततेतुभ्यनमः तत्त्वायाऽद्वयज्ञानाय अमितानारोपितरूपायेतिवा धर्मादीनामस्माकंचसूतयउत्पत्तिकारणाय चशब्देनास्मत्कारणत्वनिवारयति । कारणम्परजआदिगुणसंसर्गोनास्तीत्याह निर्गुणायेति सृष्टौप्रवर्तमानस्यतद्गुणास्पर्शोमाहात्म्यातिशयाद्युच्यतइतीममर्थचशब्देनवक्ति अत्रप्रणतिःसम्यक्स्वरूपज्ञानाभावेपिसामान्यज्ञानेनघटतइतिभावेनाह यत्काष्ठांमिति काष्ठोत्कर्षेसीम्निदिशीतिपादवः । अपरेमदवाचीनाकुतोविदुर्नकुतोपीत्यर्थः अनेनास्यपरमात्मत्वेनकोपिरुंदेहइतिदर्शितम् ॥ ४० ॥ अनेनापिमंदाशकामुन्मूलयति यत्तेजसोति यस्यहरेस्तेजसा यच्चद्रमसिचक्ष्मातत्तेजोविद्धिमामकमितिवचनात् सुसमिद्धतेजाःपूज्य

जगदुद्रवस्थितिलयेषुलीलयाप्रविभज्यमानगुणयात्ममायया ॥ रचितात्मभेदमतयेस्वसंस्थयात्यतिवर्तितभ्रमगुणात्मनेनमः ३९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ नमस्तेऽमिततत्त्वायधर्मादीनांचसूतये ॥ निर्गुणायचयत्काष्ठांनाहंवेदापरेकुतः ४० ॥ अग्निरुवाच ॥ यत्तेजसाहंसुसमिद्धतेजाहव्यंवहाम्यध्वरआज्यासिक्तम् ॥ तंयज्ञियंपंचविधंचपंचभिःस्विष्टंयजुर्भिःप्रणतोस्मियज्ञम् ४१ ॥ देवाऊचुः ॥ पुराकल्पापायेस्वकृतमुदरीकृत्यविकृतंत्वमेवाद्यस्तस्मिन्सलिलउरगेंद्राधिशयने ॥ पुमाञ्शेषेसिद्धेर्हृदिविमृशिताध्यात्मपदविःसएवाद्याक्ष्णोर्नःपथिचरसिभृत्यानवासिच ४२ ॥ गंधर्वाऊचुः ॥ आशासानादेवमरीच्यादयएतेब्रह्मैन्द्राद्यादेवगणारूढपुरोगाः ॥ क्रीडाभांडंविश्वमिदंयस्यविभूम्नस्तस्मैनित्यंनाथनमस्तेकरवामः ४३

त्वेनसम्यक्प्रवृद्धतेजोबलंयस्यसतथा अहंजातवेदाअध्वरेयज्ञेआज्यासिक्तमाज्येनसृतंहव्यंवहामिदेवान्माप्यविभज्यार्पयामीत्यर्थः ओ ३ म आश्रावय अस्तुश्रौषट् यज येयजामहे वर्षाडितियजुर्वेदगतैर्येजुर्भिःपंचमंत्रैः । स्विष्टंसुष्टुपूजितं । तंपंचविधपंचधाविभक्तविग्रहं । यज्ञपज्ञपुरुषंयज्ञेशयज्ञभावनंपजभुजमित्येवविध । भगवत्प्रणतोस्मीत्यन्वयः । यज्ञंयज्ञेगमित्यादिपंचविधमितिवायोज्य उक्तचयज्ञोयज्ञपुमांश्चैवयज्ञेशोयज्ञभावनः यज्ञभुक्चेनिष्चात्मायज्ञोवित्योहारिस्वयमिति आश्रावयान्तुश्रौषट्पठ्यजाधोयजामहे ॥ षपट्कारातकैर्नित्यंयजुर्भिःपंचभिर्विभुरिति ४१ कल्पापायेप्रलयेस्वेनकृतंविष्टतंकार्यरूपंजगदुदरीकृत्यउदरेनिधाययज्जलंसृष्टिकालेत्वयापीततस्मिन्सलिलेउरगेंद्रेवाधिकशयनमुरगेंद्राधिशयन तस्मिन्नाद्यःपुमांस्त्वशेषे अत्रप्रमाणचाहुः सिद्धेर्मुक्तैर्वेदैर्वाविमृशिताविचारिताध्यात्मनःपरमात्मनः पदवीयस्यसविमृशिताध्यात्मपदविः यएवंविधःश्रीनारायणःसएवान्यः अद्यनोऽक्ष्णोःपथिचक्षुर्विषयेचरसिभृत्यानस्मानवासि चशब्देनभृत्यरक्षणमेवप्रयोजननान्यदित्यर्थनिर्धारयति नैतत्स्वरूपंभवत्इत्यादिनायदुक्तंनिर्धारितमनेनेति ४२ हेदेवआशासानाःफलमाकांक्षमाणायएतंमरीच्यादयोयएतेब्रह्मैन्द्राद्यादेवगणायएतरूढपुरोगाभूतगणाइतीदंविश्वविभूजोयस्यतवक्रीडाभांडंकीडेपकरणंवर्ततइत्यन्वयः हेनाथतस्मैतेतुभ्यनित्यंनमःकरवापडत्यनेनापिमवेशंकोन्मूळिता ४३

अथ यथास्वप्नकल्पनायास्त्वदिच्छाधीनत्वात्त्वत्प्रमादेनैव निरासः स्यादित्याशयेन विद्याधराः स्तुवंतीत्याह त्वन्माययेति । त्वन्मायया त्वदिच्छया त्वदधनियामप्रकृत्या चरचितमर्थदेहकलत्रादिलक्षणम
विषयदुर्बलमिति दुर्बलमितिः आस्मिन्कलेवरेममाहमिति मतिरुत्त्वात् एव उत्पद्यैर्दुर्गमार्गवार्ताभिः स्वैरिन्द्रियैः क्षिप्तोऽप्यस्त्वमग्रेयुविषयेयुक्ता रुमउत्कंठावानपि पुमान्युष्मत्कथारमानिषेवकः अन्तामुह्यत्यने
नैव्यात्ममोहः संसारस्तमुह्यदुदस्येभिरस्यनीन्यन्वयः ४४ ब्राह्मणस्तुतिव्याजेन हरेः सर्वस्वातन्त्र्यद्रव्यानि त्वक्रतुर्गति त्वक्रतुरित्याद्यभेदेनोक्तिरतर्क्यामिविषयेति ज्ञातव्यं तदुक्तं सर्वशब्दाभिधे
यज्ञस्यार्थमिकत्वतः ननु सर्वस्वरूपत्वान्मर्वाभिन्नोपतोऽरीरिति अत्र भ्रष्टचेतनैक्याभावेपि ब्रह्मरुद्रादिविशिष्टचेतनक्यां किनस्यादिति चेत्तत्र प्रमाणविरुद्धत्वात् तदुक्तं अंतर्क्यामिस्वरूपेण ब्रह्मरुद्राद्य
विज्ञेया । ननु जीवस्वरूपेण जीवाभिन्नोपतो हरेः विशेषाभेदवचनं न निधानविशेषतः सन्निधानंतु तत्प्रोक्तं माययं व्यंजनं हरेरिति ४५ गमायारमातलात् योगिभिः सनकादिभिः यज्ञक्रतुर्यज्ञसंकल्पः ४६
सामगीः सामगायनध्वनिः परिभ्रष्टानिविस्तृतानि सत्कर्मणि येषां ते तयोक्तास्तेषां यज्ञविघ्नाराक्षसाः ४७ भद्ररुद्रो वीरभद्रः उन्निये उर्ध्वनीतवान् समामं कृतवानित्यर्थः ४८ सर्वात्मेति
हेतुमयो विशेषणम् । सर्वभूतांतर्क्यामित्वेन सर्वभागभुक् स्वेन भागेन हेतुना सर्वभागभुंक्त इति सर्वभागभुक् । पूर्वप्रीयमाण इदानीं प्रीयमाण इत्युभयार्थाभिप्रायेण वशब्दः इवोभये च माहृय इत्यभिधा

विद्याधरा ऊचुः ॥ त्वन्माययार्थमपि पद्यकलेवरेस्मिन् कृत्वाममाहमिति दुर्मतिरुत्पथैः स्वैः ॥ क्षिप्तोऽप्यसद्विषयलालस आत्ममोहं युष्मत्कथामृतनिषेवक
वद्व्युदस्येत् ४४ ॥ ब्राह्मणा ऊचुः ॥ त्वं क्रतुस्त्वं हविस्त्वं हुताशः स्वयं त्वं हि मंत्राः समिद्धर्मपात्राणि च ॥ त्वंसदस्य त्विजोऽपती देवता अग्निहोत्रं स्वधामोम आज्यं
पशुः ४५ त्वं पुरा गारसायामहान्मूकरोदं प्रयापद्विनीवारणं द्रोयथा ॥ स्तूयमानो न दलीलया योगिभिर्व्युज्जहर्थात्रयिगात्रयज्ञक्रतुः ४६ सामगा ऊचुः ॥
संप्रसीदस्व मस्माकमाकांक्षतां दर्शनेते परिभ्रष्टसत्कर्मणाम् ॥ कीर्त्यमाना नृभिः सामगीरीशते यज्ञविघ्नाः क्षयं याति तस्मै नमः ४७ मैत्रेय उवाच ॥ इति
दक्षः कविर्यज्ञं भद्ररुद्रावमर्शितम् ॥ कीर्त्यमाने हृषीकेशे उन्निये यज्ञभावेन ४८ भगवान् स्वेन भागेन सर्वात्मा सर्वभागभुक् ॥ दक्षवभाष आभाष्य प्रीय
माण इवानघ ४९ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ जहं ब्रह्मा च सर्वं जगत्कारणं परं ॥ आत्मेश्वर उपद्रष्टा स्वयं दृग्गविशेषणः ५० स आत्ममायामाविश्य यो हं गु
णमयी द्विज ॥ सृजन् रक्षन् हरन् विश्वं दध्रे संज्ञाः क्रियोचिताः ५१

ननु यथा प्रीयमाणः प्रियं वांक्ति तथेति वा ४९ ननु भगवान् स्वागतं बभाष इति न युक्तं । दक्षस्य प्रागेव तत्र स्थितवान् अन्यद्वक्तव्यं न प्रतीयत इत्याशंक्य स्वात्मानं दक्षा योपदिशतीत्याह अहमिति ।
आत्मेश्वरः आत्मनां जीवानामीश्वर इति शशीलः । उपद्रष्टा सर्वस्मादधिको द्रष्टा स्वयं दृक् स्वयं प्रकाशः आविर्जयणः सर्वोत्तमो हं विष्णुर्जगतः परं पृथालनपूरणायोरिति धातुः पालकं कारणं ।
ब्रह्मा ब्रह्मसंज्ञे हं परं सृष्ट्या पूरकं कारणं सर्वं सर्वसंज्ञोऽहं जगतः परमुत्कृष्टं कारणं विशेषकसंहारकं कृविशेष इति धातुः मामेवं विधं जानीर्ह्यतिशेय ५० एतदवस्पष्टयति स इति हे द्विज दक्ष । यो हं भवं त्रिरूपः स एवा
हं स च विष्णुर्गुणमयी मात्ममाया मदीनजडप्रकृतिमाविश्य रजोगुणोपादानत्वेन ब्रह्माणं सृष्ट्वा ब्रह्माख्यमद्रूपेण तं प्रविश्य जगत्सृजन् । मत्त्वगुणप्रवर्तकत्वेन विष्णुरूपेण विश्वं रक्षन् तमोगुणोपादानत्वेन शिवं सृ
ष्ट्वा शिवाख्यमद्रूपेण तं प्रविश्य विश्वं हरन् संहरन् तत्तत्क्रियोचिताः संज्ञा अभिवृद्धिहेतुत्वाद्ब्रह्मणाम् । सविलासव्याभिहेतुत्वाद् विष्णुणाम् । संहारहेतुत्वाद्हरणामेति द्रव्य इत्यन्वयः । अनेन ब्रह्मरुद्रस्थमद्रूपाम्यां
विष्णुरूपेण चाहमेव जगत्सृष्ट्यादित्रयकृदित्यतो ब्रह्मशिवयोः प्रसिद्धयोः सृष्टिसंहारकर्तृत्ववचनं भ्रांतिमूलमित्युक्तं भवति ५१

एतदेव स्पष्टयति तास्मिन्निति योऽहं विश्वस्य मुख्यं कारणं तस्मिन्मयि । केवले प्रकृतिसंभवाहिते । ब्रह्मणि गुणपूर्णोऽद्वितीये समाधिकराहिते । परमात्मनि स्थिते सति देहात्मबुद्धिर्देहोहमिति बुद्धिर्यस्य स तथा जीवः । भूतानि ब्रह्मादीनि । भेदेन स्वातन्त्र्येण । स्वतएव सृष्ट्यादिप्रवृत्तिर्मात्रेण केनचिन्निपतान्तिपश्यतीत्यन्वयः । अज्ञातिहेतुगर्भविशेषणं यद्वा भेदेन स्थितानि ब्रह्मादिभूतानि परमान्मन्यन् पश्यतीत्यभेदेनेति शेषः ५२ अज्ञानिदर्शनमुक्त्वा ज्ञानिदर्शनप्रकारमाह यथेति पुमान्जीवः शिरःपाण्यादिपुस्वांगेषु कचिदपि पारक्यबुद्धिं यथानकुरुते किंतु स्वकीयबुद्धिमेव करोति एवमत्परो ब्रह्मादिभूतेषु मायकत्वबुद्धिं करोति न स्वातन्त्र्यबुद्धिम् ५३ अतः फलितमाह त्रयाणामेति हे ब्रह्मन् एवमुक्तप्रकारेण ममैव स्वातन्त्र्यादन्येषामस्वातन्त्र्यात् ब्रह्मशिवस्थत्वेन ब्रह्मशिवारूपयोर्मद्रूपयोः पृथक्स्थितस्य विष्णुशिवारूपस्य मद्रूपस्य चेति त्रयाणां त्रित्वसंख्योपेतानामेकभावानामेकद्रव्याणामेकैश्वर्याणां सर्वभूतात्मना सर्वभूतान्तर्गम्यत्वेन योजीवोभिर्दानं पश्यति स शांतिमोक्षमच्छतीत्यन्वयः । यद्वा त्रयाणां ब्रह्मविष्णुशिवारूपानां सर्वभूतस्वामिनामेकचित्तानां भिदां मिथो विरोधबुद्धिविषयत्वं पश्यति स शांतिं स्वस्थबुद्धितया भगवन्निष्ठां प्राप्नोति ब्रह्मादिजीवानां हारिणाऽभेदवचनस्य कागातिरिति चेन्न तद्वशत्त्वत्प्रियत्वद्विष्टविषयत्वात् तदुक्तं हरेर्वशत्वद्विष्टभूतानामपृथग्गृहाशः प्रियत्वद्विष्टरथवा ब्रह्मादीनां विशेषत इति ५४ शांतिमधिगच्छतीत्यनेन हरेः स्वात्मोपदेशश्चेत्समाप्तः परं दक्षेण किमका

तस्मिन् ब्रह्मण्यद्वितीये केवले परमात्मानि ॥ देहात्मबुद्धिर्भूतानि भेदेनाज्ञो नुपश्यति ५२ यथा पुमान् स्वांगेषु शिरःपाण्यादिपुक्कचित् ॥ पारक्यबुद्धिं कुरुत एवं भूतेषु मत्परः ५३ त्रयाणामेकभावानां यो न पश्यति वै भिदाम् ॥ सर्वभूतात्मना ब्रह्मन् स शांतिमधिगच्छति ५४ मैत्रेय उवाच ॥ एवं भगवता दिष्टः प्रजापतिर्हिरण्यम् ॥ अर्चित्वा क्रतुना स्वेन देवान् भगवतोऽयजत् ५५ रुद्रं च स्वेन भागेन ह्युपाधावत्समाहितः ॥ कर्मणो ददमानेन सोमपानितरानपि ॥ उदवस्य सहर्त्विग्भिः सस्नाववभृथंततः ५६ तस्माज्जप्यनुभावेन स्वेनैवावापराधसे ॥ धर्म एव मतिं दत्त्वा त्रिदशास्ते दिवं ययुः ५७ एवं दाक्षायणी हित्वा सती पूर्वकलेवरम् ॥ जज्ञे हिमवतः क्षेत्रे मेनायामिति शुश्रुमः ५८ तमेव दयितं भूयस्त्ववाप पतिमं बिका ॥ अनन्यभावे कगतिः शक्तिः सुप्तेव पुरुषम् ५९

रीतितत्राह एवमिति आदिष्ट उपदिष्टः प्रजापतिः दक्षः स्वेन क्रतुना स्वयं ज्ञेन स्वेच्छया वा भागवत् भगवद्भक्तः स्वांगवतो वा देवान यजत् पूजयामास । उभयैतदतिपाठे कथमुभयतः सोमतो विष्टगादिभिश्च कथमुभयतः सोमतो हविष्येति वा ५५ उपाधावदुपास्त ततो निरपराधत्वेन शुद्धश्चाभून् धातुगतिशुद्धयोरिति धातुः उदवसानेन ममाग्निं च भूमेन कर्मणा आग्नेयं पंचकपाळमुदवमानीयं निर्वपेदिति श्रुतेः सोमपानिति पाणिनेरपि सज्ञेन व्यासेन प्रयुक्तत्वाद्दिष्मत्ययः प्रायिक इति ज्ञातव्यं । इतरानसोमपानित्यर्थः । उदवस्य ममाग्निं दत्त्वा स्वनानुभावेन भगवन्महिम्नैवावापराधमेवापयजामि इत्ये ५६ ५७ ननु दक्षकोपेन यो ममुक्तदेव्या दक्षपुत्र्या सत्यादेव्या निवृत्तिं त्रिणा मुक्तिरवापीति न युज्यते भर्तुः शिवस्यामुक्तदेहत्वात् मतीनां मंगनानां भर्तृभिः सह मुक्तिश्रवणान् अतोऽनया किमका गीत्याहं कां हृदतां परिहरति एवमिति क्षेत्रे भार्यायां ५८ अत्र निमित्तमाह अनन्यभावेति एकः शंकरो गतिर्यस्याः सा तथा अनन्यभावेनैव अन्यभक्तिरहितत्वात् । अस्मिन्नर्थे दृष्टान्तमाह शक्तिरिति प्रलये सुप्ता हरि वेरता । दृष्टव्या पारं विना भिन्ना । शक्तिर्भार्या लक्ष्मीः पूरुषं विष्णुमिव यथा भजनितथेत्ययः तदुक्तं शक्तित्वाद्दिष्णुशक्तिस्तु शक्तिश्च न चोच्यते शक्यत्वात् प्रकृतिश्चापि स्वाप शक्तिविना हरी । रतिस्तस्यास्तु कथितो न ह्यन्यः स्वाप इत्यत इति ५९

१ उभयत इति पाठे मद्रूपोपपत्तिरार्थान्तराह उभयत इति ।

भवत्येकस्याच्छुतमितितत्राह एतदिति बृहस्पतेः शिष्यादवताराच्च दक्षस्याध्वर्यजं द्रोहितावानाहिमितवन्नाशितानिति दत्तावर्युक्तस्य ६० संप्रदायवचनमुक्त्वा तन्मृगणादिफल्गाह इदमि
 दि ६१ शंकरः स्वां सतीमवाप्य किमकार्योदितितत्राह सतीमिति शतमिन्पुण्यभाग बह्वीममा इत्यर्थ ६२ अनेननेन उन्मर्जनावधि मृचिनः तत्र कृत्रेदमुत्सर्ज । तस्यादेव्यामुनान्यत्र । नम्रथ
 मः । प्राप्तिपरित्यागे कारणाभावात् न द्वितीयस्त्वनुपपत्तिरिति तत्राह स्ववीर्येति अकल्पामसमर्था अनेनामामध्यंदाग्नमुक्तं भवति इयमेवोपपत्तिः आकाशस्य निरूपत्वेन तद्धारणायोगात् अथ पनत्तदे
 तत्काकासनदी गंगाजग्राहेत्याह गंगेति ६३ गंगायाः अप्यजाक्तिनिरीक्ष्य बह्विस्तत्पीत्वा स्वांतरजीर्णस्वाहाद्वारेण नर्दाता गंगकानने चच्छेदित्याह पीत्विति । स्वाहाद्वारेण निष्कृमात्कल्पयत इत्यत आ
 चार्यैर्भारतोक्तोरित्युक्तेः भारतस्य निर्णायकग्रंथत्वात् । अमाधरेतसो हरस्य वीर्यनिष्कृमभितुं नर्हत्पन्नपगमनादिनिष्कृमिव प्रतीयत इति तत्राह कुमार इति ततोरेतमः । मानुरहितस्य कुमारस्य रत
 मपानं कथमत्राह तस्मादिति ६४ एकेन मुखेन यदुत्क्रांतिकास्तनपानं कथं यदुत्त इति तत्राह षड्भिरिति किमधिकारः कुमार इति तत्राह तत इति सुरा इति शेषः सर्वासुराणां भयंभीतिं स्वस्थानच्युतिं च करोतीति

इतद्भगवतः शंभोः कर्मदक्षाध्वरहुहः ॥ श्रुतं भागवताच्छिष्यादुद्धवान्मेव बृहस्पतेः ६० इदं रहस्यं परमीशचेष्टितं यशस्यमायुष्यमघौघमर्षणम् ॥ योनित्य
 दाकर्ण्य तु कीर्तयेद्बुधो धुनोत्यधं कौरवभक्तिभाविनः ६१ सतीमेनात्मजां तात प्राप्य जायां भवः पुनः ॥ तयामैथुनमारभ्य रेमे देवः समाः शतम् ६२ स्ववीर्यधार
 णे कल्पां ज्ञात्वा जायां सधूर्जटिः ॥ उत्ससर्जो बरेरे तो गंगाजग्राहत नदी ६३ पीत्वांतरजं बह्विश्चच्छेदं शरकानने ॥ कुमारो भूततस्तस्मै स्तनं पट्टकृतिका
 दुदुः ६४ षड्भिर्मुखैस्तनं पीत्वा स बालः षण्मुखो भवत् ॥ ततश्च कुसैन्यपालं सर्वासुरभयंकरं ६५ ॥ इति श्रीभागवते चतुर्थस्कंधेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥
 मैत्रेय उवाच ॥ सनकाद्यानारदश्चक्रमुहंसोऽरुणिर्यतिः ॥ नैते गृहान् ब्रह्ममुताह्वयमनूध्वरेतसः १ मृषाधर्मस्य भार्यासीदंभमायां च शत्रुहन् ॥ असू
 तमिथुनं तत्तु निर्जगृहेऽप्रजः २ तयोः मम भवलोभो नि कृतिश्च महामते ॥ ताभ्यां क्रोधश्च हिंसा च दुरुक्तिश्च तयोः कलिः ३ दुरुक्तौ कलिराधतः प्रमृशं
 च सत्तम ॥ तयोश्च मिथुनं जज्ञे पातनानिरयस्तथा ४ एते ह्यधर्मवृक्षस्य वंशाः संसृतिहेतवः ॥ श्रेयस्कामो न सेवेत नितरां माश्रमोत्तमी ५ संग्रहेण मया ख्या
 तव नुसर्गस्तवानघ ॥ त्रिःश्रुत्वैतत्पुमान्पुण्यं विधुनोत्यात्मनो मलम् ६ अथातः कीर्तयेवंशं पुण्यकीर्तैः कुरुद्वह ॥ स्वायंभुवस्यापि मनोहरैरंशांशजन्मनः ७

॥ ६५ ॥ इति श्रीभा० च० वि० टी० अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ संसारविरक्तस्य पुंसः श्रीनारायण श्रीपाद उच्यते ॥ अथैव शरणागमिति निरूपयन्त्यस्मिन् अध्याये तत्र परमभागवतस्य भुवस्य च
 रित्रमनुवर्णयितुं हेयत्वेनाधर्मवंशानुचरितमाह सनकाद्या इति गृहान् ब्रह्ममुताह्वयमनूध्वरेतसः १ अमजः संततिरहितः २ ३ ४ अत्र मायादयः
 क्रियान्ये दुर्मांसः संसारहेतवो हि यस्मात्तस्माच्छ्रेयस्कामो एतावत्सेवेत न्यन्वयः आश्रमोत्तमी संन्यासी ५ मया ख्यातः अनुसर्ग इत्यत्र संध्यभावः संग्रहोक्त्या लपत्त्वं ज्ञातव्यं महानयं ग्रंथबहुलत्वालोके दृश्य
 यावत्वाचेति मददर्शनार्थ इति ज्ञातव्यं अस्यानुसर्गस्य भ्रवणफलमाह त्रिःश्रुत्वैति आत्मनो मनसो मलं विधुनोति निरस्यति ६ वक्तव्यायाः कथायाः समाप्तत्वादन परं किञ्चन व्यमितितत्राह अथात इति । अ
 येनैव न पूर्वस्माद्ब्रह्मण्यमाणस्यार्थस्य मंगलत्वं वक्ति यतोऽधर्मादिकीदृशमतउपादेयं कथयामीत्यत इति अपिशब्देन वंशस्यानल्पत्वं श्रुतिस्मृतिभ्यां संभावितत्वमाह हरोरिति हरेरंशांशेन विशेषावेशेन संहितं
 जन्मस्य सतश्चातस्य अविद्याहरिणा जीवा ब्रह्मादभ्यो मनुः पृथुः । शक्राद्याः ऋषयश्चैव मत्स्यव्यासादयो हरिरिति ७

प्रियव्रतोत्तानपदोर्मनुपुत्रत्वेन पूर्वमुक्तयोः पुनरत्रोक्तिर्व्याख्यादित्वज्ञापनायानुवदति । प्रियव्रतेति । वासुदेवस्य राजराजाख्यस्य कल्यासन्निहितौ तदुक्तं प्रियव्रतोत्तानपादप्रमुखेपुहरिः स्वयं आविष्टः सर्वभूतेषु ऋषभाद्याः स्वयं हरिरिति ८ प्रियव्रतोत्तानपदोर्मध्ये प्रियव्रता विक्रमस्य प्रथमं वक्तव्यत्वे सत्युत्तानपादपुत्रस्य ध्रुवस्यातिरमणीयत्वेन विरक्तिभक्तिजनकत्वेन श्रोतुः श्रद्धाजनकत्वेन भगवदुपास्तौ स्निग्धवृत्तिजनकत्वेनाऽऽश्चर्यबुद्धिजनकत्वेन च प्रथमतः चरितं वक्तुमुपक्रमते जायेइति यस्याः सुनीते सुतः ९ सुनीतिः कथयत्युपेष्टानाभूदिति ज्ञापयत इति तं प्रकारवक्ति एकदेति नाम्नोत्तमं आरुरुक्षतमकमारोदुकामम् १० तथाचिकीर्षमाणमकमारोदुमिच्छतं सपत्न्याः सुनीतेः सौख्यमिति क्रियाविशेषणम् ११ धिष्यं सिंहासनं । अनर्हत्वेन निमित्तमाह न गृहीत इति १२ नेदमाश्चर्यमित्याह बाल इति ततः किमिति तत्राह नात्मानमिति । स्वायोग्यमिच्छन्त्यतिष्यसीति भावेनाह यस्येति । यस्य त्व १३ तर्हि त्वत्पुत्रभावित्वे किं कर्तव्यमत्राह तपसेति । पुरुषं विष्णुं १४ ध्रुवः सपत्न्याः सुरुच्या वाक्यश्रुत्वा किमकार्षी

प्रियव्रतोत्तानपादौ शतरूपापतेः सुतौ ॥ वासुदेवस्य कल्यारक्षायं जगतः स्थितौ ८ जाये उत्तानपादस्य सुनीतिः सुरुचिस्तयोः ॥ सुरुचिः प्रेयसी पत्युर्नेतराय त्सुतो ध्रुवः ९ एकदा सुरुचेः पुत्रमंकमारोप्य लालयन् ॥ उत्तमं नारुरुक्षतं ध्रुवं राजाभ्यनन्दत १० तथाचिकीर्षमाणं तं सपत्न्यास्तनयं ध्रुवम् ॥ सुरुचिः शृण्वतो राज्ञः सौख्यमाहातिगर्विता ११ नवत्स नृपतेर्धिष्यं भवानारोदुमर्हति ॥ न गृहीतो मया यत्त्वं कुक्षावपि नृपात्मज १२ बालोऽसि बतनात्मानमन्यस्त्रीगर्भसंभृतम् ॥ नूनं वेद भवान्यस्य दुर्लभेऽर्थे मनोरथः १३ तपसाराध्य पुरुषं तस्यैवानुग्रहेण मे ॥ गर्भे त्वं साधयात्मानं यदीच्छसि नृपासनम् १४ मैत्रेय उवाच ॥ मातुः सपत्न्याः सुदुरुक्तिविद्वः श्वसनरुपादं दहतो यथा हिः ॥ हित्वा मिषं तं पितरं सन्नवाचं जगाम मातुः मरुदन्तकाशम् १५ तानिः श्वसंतं स्फुरिताधरोष्ठं सुनीतिरुत्संगमुदूह्य बालम् ॥ निशम्य तत्पौरमुस्मान्नितांतं सविष्यथेयं ददितं सपत्न्या १६ सोऽमृज्य धैर्ये विललाप शोकदावाग्निनादावलतेव दग्धा ॥ वाक्यं सपत्न्याः स्मरती सरोजश्रिया दृशा बाष्पकला मुवाह १७ दीर्घं श्वसंती वृजिनस्य पारमपश्यती बालकमाहवाला ॥ माऽमंगलं तात परेषु मंस्था भुंक्ते जनो यत्परदुःखदस्तत् १८ सत्यं सुरुच्याभिहितं भवान्मे यदुर्भगाया उदरे गृहीतः ॥ स्तन्येन वृद्धश्च विलज्जेत यां भार्येति वावोदुमिडस्पतिर्माम् १९

दितितत्राह मातुरिति मिषं तं पश्यंतं सन्नवाचं तृष्णीभूतं आमिषं हित्वा मातुरिवास्थितस्या विलस्य मकाशमहिरिवेति वा १५ अस्यामवस्थायां सुनीत्या किमकारीतितत्राह तानि श्वसंतमिति १६ धानोरनेकार्थत्वात् कीदृशी व्यथा तया कारीतितत्राह सोऽमृज्येति । विलापस्योदरताडनाविनाभूतत्वेन तत्पूर्वकृतया परिदेविनामित्यर्थः शोकदावाग्निना शोकाख्यवनवह्निना दह्यमानेति शेषः । दावलतावनवल्ली बाष्पकलानेत्रजलधारा १७ वृच्यासस्य भक्षणवद्राज्ञाकृतावज्ञानस्यापरिहायेत्वात्मप्राप्तदुःखस्यावसानमचक्षाणा आत्मनो निदुष्टमनस्कत्वं दर्शयंती बालं शिक्षयतीत्याह दीर्घं श्वसंतीनि परदुःखदोजनस्तदुःखस्वयं भुंक्ते इति यद्यस्मात् सपत्न्याः परमं गलं मांस्थाः न निरूपयेत्यन्वयः १८ परेण द्वेषादुक्तमपि गुणग्राहिणः स्वात्मनः पथ्यमेव भवतीति भावेनाह । सत्यमिति चार्थो वा शब्दः । इडस्पतिः राजा । यां माभार्येति च यदुर्भगायाः विलज्जते भवांस्तस्यादुर्भगायाः दुःखदेत्वदृष्ट्या मे उदरे गृहीतोऽतएव स्तन्येनैव वृद्धो न तु पिबुदत्तरसापनेनेति यस्माच्च स्मात्सुरुच्यातपसाराध्येति यदभिहितं तत्सत्यामित्यन्वयः १९

एतदेवविदुषोति आतिष्ठेति । मत्पुत्रउत्तमोदधातथायद्यध्यात्मनिच्छेत्तेआत्मनो हिनमाकांक्षसेनर्धधोक्षजपादपञ्चमाराधयन्ति यत्तुमात्रासुहृन्त्याकथितं तद्व्यक्तीकंरुमातिष्ठ । तपश्चिजेयः ॥ २० ॥
 केवचित् श्रीनारायणश्रीचरणपरिचर्याकर्मनिरूपममवाचं चतर्हि श्रोतुस्तत्रातिप्रवृत्तिर्भवतीति तत्राह यन्पादेति परिचर्यपरिशूज्य विश्वविभावनायविश्वम्यविविग्रमृष्टार्थमात्तगुणाभिपत्तेः अंगीकृतसा
 र्वैषादिगुणप्राप्तिहेतोरजोव्रज्याजितान्यादजीकृतमनाः श्वसनस्यवापोरपिविभागगहित्येनगंतुंयोग्यंवचम् २१ चतुर्गुणस्यभगवत्पुत्रत्वेनतत्प्रमादापांग्यनयानस्यतादृशैवर्थावाभिर्पुक्ताऽस्मत्पूर्व
 श्रौतकेनाश्रयेनभद्रयास्माकमपितप्रज्ञादितिप्रवृत्तिः स्यात् अतस्तदनुभावयेति तत्राह तथेति । अन्यतोभक्त्यादिव्यतिरिक्तमाधनेनाऽन्याभ्योदेवताभ्योवाभौमंमन्वंतराधिपत्यादिव्यंस्वर्गतं वंधि आपव
 र्ग्यैवैवस्यसंबंधि अथेत्यनेनदेहत्यागानंतरमेवापवर्गमुभवावाप्तिर्नजन्मानंतरंप्राप्येत्याह २२ किंवहुनोक्तेनमारवंक्ष्यामीत्याह तमेवेति यत्किंचिदोषदृष्ट्याविमुक्चोनस्यादिन्यतउक्तंभृत्येति नकेवलंवि
 पयलोलेरैवाराधयंकितुसंसारमोक्षेच्छुभिरपीतिभावेनोक्तंमुमुक्षुभिरीति । अत्रप्रधानमाधनमिदमितिध्वनयति अनन्यभावइति । अनन्योभावोविषयोपस्यसतथातस्मिन् तस्यभक्तिसाधनत्वंध्वन
 यति मिजधर्मेति यमनियमादयोनिजधर्मास्तैर्भावितेकृततत्त्वभावे २३ कुतोयमेवापेक्षितागेपपुरुषार्थावाप्तावितिनियमोन्प किंनस्यादितितत्राह नान्यंततइति योयुष्माकंकुलदेवताकर्मकात

आतिष्ठतत्तातविमत्सरस्त्वमुक्तंमुमात्रापियदव्यलीकम् ॥ आराधयाधोक्षजपादपञ्चयदीच्छमेध्यामनमुत्तमोयथा २० यत्पादपञ्चपरिचर्यविश्वविभाव
 नायात्तगुणाभिपत्तेः ॥ अजोध्यतिष्ठत्स्वलुपारमेष्ठ्यंपदंजितात्माश्वसनाभिवंधम् २१ तथामनुवंभगवानपितामहोयमेकभक्त्यापुरुदक्षिणैर्मखैः ॥ इष्टा
 भिपेदेदुरवापमन्यतोभौमंसुखंदिव्यमथापवर्ग्यम् २२ तमेववत्माश्रयभृत्यवत्सलंमुमुक्षुभिर्मृग्यपदाजपद्वतिम् ॥ अनन्यभावेनिजधर्मभावितेमनस्यव
 स्थाप्यमजस्वपूरुषम् २३ नान्यंततःपद्मपलाशलोचनाहुःखच्छिदंतेमृगयामिकंचन ॥ योमृग्यतेहस्तगृहीतपद्मयाश्रियेतैरंगविमृग्यमाणया २४
 ॥ मैत्रेयउवाच ॥ एवंसंजल्पितंमातुराकर्ण्यार्थीगमंवचः ॥ मन्नियम्यात्मनात्मानंनिश्चक्रामपितुःपुरात् २५ नारदरतदुपाकर्ण्यज्ञात्वाचास्यचिकीर्षि
 तम् ॥ स्पृष्ट्वामूर्धन्यघघ्रेनपाणिनाप्राहविस्मितः २६ अहोतेजःक्षत्रियाणांमानभंगममृष्यताम् ॥ बालोप्ययंहृदाधत्तेयत्समातुरसद्वचः २७

अतस्तस्मात्पद्मपलाशलोचनादनेनाकाशवन्निरूपस्योपासनंनसंगच्छतइतिचोचंसीहितंस्वपानान्विजोक्तंविचारितेऽश्वितस्यादित्यतउक्तं मृगयामीति । लक्ष्मीतत्त्वंस्यादितितत्राह यइति श्रीत्वंभार
 त्प्रादावप्यस्तीत्यतउक्तम् इतरैरिति इतरैर्वेत्तादिभिःसेव्यापिसपल्लवगाश्री किंनस्यादित्यतउक्तं हस्तेनिअनेनश्रीःप्रियामूर्तिमतीसाक्षात्लक्ष्मीरितिज्ञायते मृग्यतइत्यनेनहरेर्गुणतःस्वरूपतश्चोत्तम
 विम्वनयति विमृग्यमाणयेत्यनेनश्रीकटाक्षमोक्षस्यदुःसाधनत्वमाह २४ बाल्याद्रांपतोषयोक्षगकाश्रीतत्त्वेनसमत्प्रान्मानुवचःश्रुत्वापिगृह्णवास्थानहृदिमन्त्रिधायतत्समर्थनायततो निर्गम
 र्मैवायुक्तमितिब्रुवेणद्वयोर्मध्येकिमकारीत्यांतरांशंकांपरिहर्तुमाह एवमिति अर्धस्याभिप्रेतस्याममःप्राप्तियेस्मात्तनया तदात्मानंमन आत्मनाधैर्यगुणेन २५ ध्रुवोनाममहात्मेतिद्योतयंस्तस्य
 स्वाभीष्टसिद्धिलक्षणंनारदसंवादंवक्ति नारदइति उपाकर्ण्येत्यनेननारदस्यदूरश्रवणशक्तिपांगोद्वत्त्वान्स्वाभाविकीतिसूचयति सर्वप्राणिचेचपिपंज्ञानंवायोगासिद्धमिति स्पृष्ट्वादिनागुरुप्रसादंध्वनय
 ति अघघ्रेमसर्वदुरितविनाशकेनेतिपिप्रादिद्वेषनिमित्तदोषनाशंमूचयति २६ विस्मितइत्युक्तमभिनयति अहोइति तेजोधैर्यलक्षणं अवृष्यतामसहमानाना समानुत्तमानमातुःसुरुच्याः २७

किंमोहेतितत्राह कयातीतिलक्षणेन वृत्त्याजानामि २८ अत्र ध्रुवेण किमुत्तरं दत्तमिति तत्राह किंनत इति ध्यानेन ज्ञानं लक्षयति । कार्यकारणसंबन्धात् तेष्वप्याध्यानजातेन योगराधसाऽष्टांगयोगज
नितदूरदर्शनशक्तिलक्षणसामर्थ्येन वार्किकेन दृष्टसर्वदृष्टयेव । तथापि वक्ष्यामीति शेषः किंतदिति तत्राह नोत्सह इति २९ नारदेनापि किंप्रत्युत्तरमुक्तमत्राह नाधुनेति ३० ननु क्रीडनादिपुस्तकस्य बाल
स्य न युक्तमन्यस्य विवेकिन कथमित्याशंक्य नितरामीदृशस्य सतोषहेतुत्वमिति बोधयति विकल्प इति विकल्पे शत्रुमित्रादिविविधरूपने विद्यमानेऽपि पुंसो मोहमृते भ्रममतरेणासतोषहेतवो मनःस्वेदजनकानस
ति कुतः लोकाजनाभिवाः स्वानुष्ठितैर्निजकर्मभिरुत्तमाधममध्यमभेदेनानाविधा इति यस्मान् ३१ ततश्चरगतिबुधो विद्वान्यावद्वैवोपसादितं वीक्ष्य तावन्मात्रेण परितुष्येदित्यन्वयः ईश्वरगतिर्वीक्ष्य तावद्वैवोप
सादितं तावन्मात्रेणेति वा अनेन सुरुच्यादुर्वचस्तव संतापकारणेन भवतीत्युक्तं भवति ३२ हरेः प्रसादजनकेतपसि स्थितां बुद्धिं दृष्ट्वा विधातुं बाधकमापेक्षते अथेति । अथ यदि मात्रोपदिष्टेन योगेनोपायेन यस्य
हरेः प्रसादाच्चंदरीमवरुत्ससि अनुग्रहो न्युत्सीकर्तुमिच्छति तर्हि पिसहर्मपुंसां दुराराध्यो मतः कुतस्तत्प्रसादावाप्तिः कुतस्तत्राफलाप्तिरित्यर्थः वा इत्यनेन स्वानुभवासिद्धयिति दर्शयति ३३ मुनयोऽपि

॥ नारदवाच ॥ कयात्येको भवान्वत्सहित्वास्वगृहमृद्विमत् ॥ लक्षयेत्वावमत्यांगसंतपस्वजनोत्थया २८ ॥ ध्रुव उवाच ॥ किंनते ध्यानजातेन दृष्ट्वा
योगराधसा ॥ नोत्सहे सुरुचेर्वाचा समाधातुं मनः क्षतम् २९ ॥ नारद उवाच ॥ नाधुनाप्यवमानं ते सन्मानं चापि पुत्रक ॥ लक्षयामः कुमारस्य सक्तस्य क्री
डनादिषु ३० विकल्पे विद्यमानेऽपि न ह्यसंतोषहेतवः ॥ पुंसो मोहमृते भिन्नाय लोकानि जकर्मभिः ३१ परितुष्येत तस्मात्तावन्मात्रेण पूरुषः ॥ दैवोपसा
दितं यावद्वीक्ष्येश्वरगतिबुधः ३२ अथ मात्रोपदिष्टेन योगेनावरुत्ससि ॥ यत्प्रसादात्सवैपुंसां दुराराध्यो मतो मम ३३ मुनयः पदवीं यस्य निःसंगेनोरुजन्म
भिः ॥ न विदुर्मृगयंतोऽपि तीव्रयोगसमाधिना ३४ अतो नियततामेष निर्वैधस्तव निष्फलः ॥ यतिष्यति भवान्काले श्रेयसां समुपस्थिते ३५ यस्य यदैव
विहितं स तेन सुखदुःखयोः ॥ आत्मानं तोषयन् देही तमसः पारमृच्छति ३६ गुणाधिकान्मुदं लिप्सेदनुक्रोशं गुणायमात्र ॥ मैत्री समानादन्विच्छन्नतापैरभि
भूयते ३७ ॥ ध्रुव उवाच ॥ सोयं शमो भगवता सुखदुःखहतात्मनाम् ॥ दर्शितः कृपया पुंसां दुर्दर्शोऽस्मि द्विधैस्तु यः ३८ अथापि मेऽविनीतस्य क्षात्रं वोरमुपे
युषः ॥ सुरुच्यादुर्वचो वाणैर्न भिन्ने श्रयते हृदि ३९

नमार्गसमाराध्य न जानाति बालकस्त्वं किमुत्तेत्याह मुनय इति ३४ ततः किंतत्राह अत इति । तर्हि निःश्रेयसाय प्रयतमानस्य पुंसो जन्मनो निर्यक्तत्वं मित्याशंक्य नायं कालः किंतु कालांतर इत्याह यति
ष्यतीति । काले वार्धके ३५ सुखदुःखयोर्मध्ये यत्सुखं दुःखं वा यस्य दैवेन विहितं स देही तयोरेकेन तेनात्मानं तोषयंस्तमसः पारमज्ञानस्यांतं मोक्षमृच्छति गच्छतीत्यन्वयः ३६ मनोदुःखाभावे उपायां
तरमाह गुणाधिका इति शमदमादिगुणाधिकात्पुरुषादिति प्रत्येकं संबध्यते अनुक्रोशं दयां मैत्री साहायतापमेनःस्वेदकरैर्भावैः ३७ नारदेनैव बाधितोऽपि ध्रुवस्तं मार्गप्रशस्य स्वहादापि ज्ञापयति सोयमि
ति योऽस्मि द्विधैर्दुर्दर्शः शास्त्रदृष्ट्या ज्ञातुमशक्यः सोयं शमो भगवन्निष्कलक्षणो भगवता सुखदुःखाभ्यां हतात्मनां पीडितमनसां पुंसां कृपया दर्शितोऽयं यः ३८ अथापि न तथापि अविनीतस्य कुतः क्षात्रं धोरं धर्मं
पेयुषो मच्छते मे सुरुच्यादुर्वचो वाणैर्न भिन्ने हृदि शमो न भ्रयते स्थिति न लभत इत्यन्वयः ३९

ताह्वैवाकांक्षायाः किंपानवाधैरिति तत्राह पदमिति अनेन राजमैशसनस्यानित्यत्वेन तपःसाध्यत्वेनाकांक्षान्यासितमिति चिन्तितं अग्नितृप्तिभिरिन्द्रादिनोत्तमस्य मनोरथेनाप्यनवाप्यामित्यसूचि ४०
 भवान् लोकहितार्थादनित्यान्मदभाष्टमुपादिशतीत्याशयेनाह नूनमिति ४१ पादच्छिद्यमानिन्वात्तदुक्तमाकर्ष्यमिन्द्राद्योगेदेनः तच्छान्तिगन्तात्तूष्णीमननुत्किमयुक्तमिति तत्राह इतीति तद्वाक्यं
 विप्रैः ४२ प्राकम्बोक्तमेव द्रष्टृकृतं मृतमप्यज्ञा संभवाद्भयान्नित्यं जन्मन्त्येति । वाङ्मयवार्थः योजनन्माभिहितं पंथा गच्छन्तिः श्रेयसस्य स्याद्व्याप्त्यन्यदन्त्यन्वयः । क्रोमाविति तत्राह भगवा
 निति पोहरेभिर्ग्रेहपुत्रासुदेवनामा भगवांस्तं प्रवणान्मनामजेन्यन्वयः ४३ अभिज्ञयेन्यः किनस्यादिति तत्राह धर्ममिति काष्णमितरव्यावर्तकमाधनं ४४ अर्भाष्टमिद्विसाधनं क्षेत्रं चोपदिशति
 वृत्तातेति यस्माद्धरेरेव प्रधानमाधनत्वं तत्तस्मान्मयोः पूषानंदस्य हरेरेवं भजनं यस्माद्भवति तन्न युवनं नान्नामृचितमयप्रकाशयति प्रवृत्ति ४५ तत्राह कर्तव्यमिति तत्राह स्वात्वेति उचितानितर्प

पदं त्रिभुवनोत्कृष्टं जिगीषोः साधुवर्त्ममे ॥ ब्रूहस्पतिपुत्रं भिर्ब्रह्मन्त्यैरप्यनधिष्ठितम् ४० नूनं भवान् जगत्तोयौ गजः परमेष्ठिनः ॥ विनुदन्नद्वत्ते वीणां हिता
 यं जगतोर्कवत् ४१ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ इत्युदाहृतमाकर्ष्य भगवान् नारदस्तदा ॥ प्रीतः प्रत्याहृतं बालं तद्वाक्यमनुकंपया ४२ ॥ नारद उवाच ॥ जनन्या
 भिहितः पंथाः सर्वे निःश्रेयसस्य ते ॥ भगवान्वासुदेवस्तं भजतत्प्रवणात्मना ४३ धर्मार्थकाममोक्षाख्यं यद्वच्छेच्छ्रेयसात्मनः ॥ एकमेव हरेस्तत्र कारणं
 पादसेवनम् ४४ तत्तातगच्छ भद्रं ते यमुनायारतटं शुचि ॥ पुण्यं मधुवनं यत्र सान्निध्यं नित्यदाहरेः ४५ स्नात्वानुसवनं तस्मिन्कालिंद्याः सलिलेशिवे ॥
 कृत्वोचितानि निवसन्नात्मनः कल्पितासनः ४६ प्राणायामेन त्रिवृताप्राणैर्द्रियमनोमलम् ॥ शनैर्व्युदस्याभिध्यायेन्मनसा गुरुणां गुरुम् ४७ प्रसादाभि
 मुखं शश्वत्प्रसन्नवदनेक्षणम् ॥ सुनासं सुभ्रुवं चारुकपोलं सुंदरं हरिम् ४८ तरुणं रमणीयांगमरुणा जेक्षणाधरम् ॥ प्रणताश्रयणं कृष्णं शरण्यं करुणार्णवम् ॥
 ४९ श्रीवत्सांकं धनश्यामं पुरुषं वनमालिनम् ॥ शंखचक्रमदापन्नैरभिव्यक्तचतुर्भुजम् ५० किरीटिनं कुंडलिनं केयूरवल्लयान्वितम् ॥ कौस्तुभाभरणग्रीवं
 पीतकौशेयवाससम् ५१ कांचीकलापपर्यस्तं लसत्कांचननूपुरम् ॥ दर्शनीयनमंशांतमनोनयनवर्धनम् ५२ पद्मानखमणिश्रेण्यां विलसद्भ्यां समर्चता
 म् ॥ हृत्पद्मकर्णिकाधिष्ण्यमाक्रम्यात्मन्यवस्थितम् ५३

आदीति ४६ त्रिवृता रेचकादित्रित्वसंख्योपेतेन यद्वा परवदति त्र्यक्षरपुक्तेन यद्वा प्रगवयुक्तेन प्राणानामवशत्वादिद्रियाणां त्रिधाभिमुखत्वं मनोमनवस्थितत्वादिमिति मन्त्रार्थं गुरुणां गुरुमुपदेशारम् ॥
 ४७ पुरुषायुषशतेनाऽप्रसन्नतादिगुणवांश्चेत्किमनेनेत्यतोऽश्रदानकर्तव्येति ध्येयस्वरूपमुपदिशति प्रसादाभिमुख्यमित्यादिना ४८ करुणत्वलक्षणज्ञापनाय पुनरीक्षणं क्वचिद्वरिपीतवर्णकचित्कृष्णम् ॥
 ४९ क्वचिद्वनवत्श्यामं नीलं पुरुषलक्षणसामग्रीसूचनाय पुरुषग्रहणम् ५० ५१ कलापो भूषणं वर्हति इत्यन्तः कार्वाकलापेन पर्यस्तं संवेष्टितम् ५२ नखमणिश्रेण्यां विलसद्भ्यां पादाभ्यां समर्चता
 कानामात्मनि मध्यदं हृदयपद्मकर्णिकाधिष्ण्यमाक्रम्यावस्थितम् ५३

मनसैर्विषमगवतोरूपं ध्यायेदित्यन्वयः किंविशिष्टमनसानियमेन परिणततयाभ्यस्ततयाप्राप्तपरिपाकत्वेनैकस्मिन्ध्येयेवस्तुनिभूतेन बाह्याविषयाभिनिवेशराहितेन ५४ निर्वृत्त्योद्विक्तानंदेन संपन्नं पूर्णं ध्यायेदादितरन्ननिवर्ततेन गच्छति ५५ जप्यो मंत्रः ५६ द्रव्यमयीं द्रव्यप्रधानां अर्चा पूजा सपर्यास्यादित्यभिधानं ५७ द्रव्याण्याह सलिलैरिति वन्यैर्वनभवे ५८ द्रव्यमयीमर्चाशिलादिप्रतिमा अर्चास्तु प्रतिमाप्रोक्तेत्यभिधानं क्षितौ स्थंडिले आदिशब्दादादित्यमंडलेऽप्रौवा आहृतात्माविषयेभ्य आकृष्यवशीकृतमनाः मितं निपतादर्थफलभूलादिवन्यं भुंक्तिमिव वन्यभुक् ५९ निजमायया स्वरूपभूतमहिम्ना स्वेच्छया कृतावतारस्तस्य चरितैः कंसवधादिलक्षणैश्चरितं गुणसमूहं हृदयंगमान्यान् विभुविक्रमान् करिष्यति तान् ध्यायेदित्यन्वयः ६० परिचर्यादिसंक्षिप्य तत्करणप्रकारं वक्ति परिचर्या इति यावती पर्यवत्यः पूर्वाचार्यैः कल्पितास्तामंत्रहृदयेन मंत्रेण नमः शब्देन च औनमो भगवते वासुदेवायेत्यनेन मंत्रमूर्तये मंत्राक्षरप्रतिपाद्यवासुदेवाय प्रयुज्यात्कल्पयेदित्यन्वयः ६१ एवंविधोपास

स्मयमानमभिध्यायेत्सानुरागावलोकनम् ॥ नियमेनैकभूतेन मनसा वरदर्शयम् ५४ एवं भगवतोरूपं सुभद्रं ध्यायतो मनः ॥ निर्वृत्त्या परया पूर्णं संपन्नं निवर्तते ५५ जप्यस्तु परमो गुह्यः श्रूयतां मे नृपात्मज ॥ यं सप्त रात्रं प्रपठन् पुमान् पश्यति स्वे चरान् ५६ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ मंत्रेणानेन देवस्य कुर्याद् द्रव्यमयीं बुधः ॥ सपर्यां विविधैर्द्रव्यैर्देशकालविभागवित् ५७ सलिलैः शुचिभिर्माल्यैर्वन्यैर्मूलफलादिभिः ॥ शस्तां कुरैः कुशैश्चार्चं तुलस्याप्रियया प्रभुम् ५८ लब्ध्वा द्रव्यमयीमर्चां क्षित्यंवादिषु चार्चयेत् ॥ आहृतात्मा मुनिः शांतो यत वाङ्मिव वन्यभुक् ५९ स्वेच्छावतारचरितैश्चरितं निजमायया ॥ करिष्यत्युत्तमश्लोकस्तान् ध्यायेद् हृदयंगमान् ६० परिचर्या भगवतो यावतीः पूर्वसेविताः ॥ तामंत्रहृदयेनैव प्रयुज्यान्मंत्रमूर्तये ६१ एवं कायेन मनसा वचसा च मनोगतः ॥ परिचर्यमाणो भगवान् भक्तिमत्परिचर्यया ६२ पुंसाममायिनां सम्यक् भजतां भाववर्धनः ॥ श्रेयो दिशत्यभिमतं यद्वर्मादिषु देहिनाम् ६३ विरक्तश्चेन्द्रियस्तौ भक्तियोगेन भूयसा ॥ तन्निरंतरभावेन भजेता द्वाविमुक्तये ६४ भैत्रेय उवाच ॥ इत्युक्तस्तं परिक्रम्य प्रणम्य च नृपार्भकः ॥ ययौ मधुवनं पुण्यं हरे श्रवणचर्चितम् ६५ तपोवनं गते तस्मिन् प्रविष्टो तः पुरं मुनिः ॥ अर्हितो हर्षणयाराज्ञा सुखासीन उवाच तम् ६६ नारद उवाच ॥ राजं किं ध्यायसे दीर्घमुखेन परिशुष्यता ॥ किं वानरिष्यते कामो धर्मो वार्धेन संयुतः ६७ राज उवाच ॥ सुतो मे बालको ब्रह्मन् स्त्रेणेनाकरुणात्मना ॥ निर्वामितः पंचवर्षः सह मात्रा महान्कविः ६८

नाफलमाह एवमिति भक्तिमंतः संतस्तेषां परिचर्यया शुश्रूषया देहिना धर्मादिषु पदभिमतं श्रेयस्तादिशतीत्यन्वयः ६२ ६३ सर्वस्मात्साधनाद्विरक्तिभक्तीभुक्तिसाधने इत्याशयेनाह विरक्तश्चेति तपोरवश्यकर्तव्यत्वे च शब्दः इन्द्रियस्तौ विषयभोगे विरक्तः ६४ उत्तरकथाप्रसंगमाह इत्युक्त इति ६५ नन्वस्त्वयं कथा पुनर्नारदः कुत्रायासीदत्राह तपोवनमिति अर्हणया पूजासाधनेनार्हितः पूजितः ६६ नारिष्यते नर्हि स्यते ६७ नारदेन पृष्ठो गजोत्तरमाह सुतोम इति निर्वासितः निष्कासितः कविरित्यनेन ज्ञानिन्वद्योतयति ६८

१ एकभूतेन मनसे सन्नपरमात्मनो मनसैकत्वमुच्यत इत्यन्यथा भवतीति तात्पर्यानुसारेण यथावद्वाक्यानि । एकास्मिन्निति ॥ दी० २ मंत्रहृदयेनैव मंत्रमन्त्रहृदयेनेत्यन्यथा प्रतीतिवारणाय तात्पर्यानुसारेण व्यक्त्या विमंत्रेण नमः शब्देन चेति हृदयं नमः शब्द इति मंत्रोद्धारत्रये प्रसिद्धेनेन मंत्रेणैव इत्युक्तं नवीनं ॥ दी० ३ सहमाना मुनानां सापत्नमाना मुनिचः तथा ॥ सहभ्रानेत्यादिनयोगवादे निभा गवत्क्रांटे

यत्तौ कौशिकस्य नपदात्तुत्तमपदसाधयामीति निरूप्यमात्रादीन्विहाय पुरात्रिरगमदित्येवमनुत्पमानोपिराजातद्रतंदुःखमुद्रयति अनाथमिति ॥ ६२ ॥ एवमनुत्पस्वदौरात्म्यं मुनिमपि संबोधय
ति अहो इति त्वया किमकारीतितत्राह षोडशमिति ७० प्रवक्तानारदस्तुमदाज्ञाभिमानस्य गतत्वादस्य हरिरेवरक्षक इति कृत्वा पुन्रतं मानुतपेत्याह मामेति ततोप्यनुतापो न गच्छतीत्यतः अज्ञानमूलो सा वि
न्याह तत्प्रभावमिति प्रावृत्तेऽप्यग्राति ७१ अम्मन्निमित्तवैराग्येन गतः पुत्रो न पुनरेष्यतीति खेदो मा भूदित्याह सुदुष्करमिति तत्कर्म न स्य भ्रुवस्यैव योग्यत्वात् लोकपात्रानां दुष्करं । न तु ते पामशक्य
त्वात् नाशक्यं देवतानां तु यदन्यै शक्तिरिति शक्ता अपि न कुर्वन्ति यदन्यविहिंनुधा इति वचनादपि पदेन सूचितान् ७२ एवमिदं स्य स्यापिराज्ञोऽनुनापपरपरामाह इतीति अनेन संसारस्य दुस्तरत्वमसू
चि ७३ ह्रुवो मधुवनं प्राप्य किमकार्षीदत्राह तत्रेति आदेशेनोपदेशेन नारदोक्तमार्गेण कृतया दृष्ट्या निरूपणया पुरुषवासुदेवंपर्यचरदित्यन्वयः ७४ तस्य तप आतिष्ठमानस्याशनप्रकारमाह त्रिरात्रांत इति क
वनाथंच वने ब्रह्मन्मास्वादं त्वर्भकं वृकाः ॥ श्रांतं शयानं क्षुधितं परिम्लानमुखांबुजम् ६९ अहो मेव तदौरात्म्यं स्त्रीजितस्योपधारय ॥ योंकं प्रेम्णारुहं श्रंतं
नाभ्यनंदमसत्तमः ७० नारद उवाच ॥ मामाशुचः स्वतनयं देवगुप्तं विशांपते ॥ तत्प्रभावमविज्ञाय प्रावृत्तेयद्यशोजगत् ७१ सुदुष्करं कर्म कृत्वा लोकपा
त्रैरपि प्रभुः ॥ एष स्य चिरतो यशोविपुलयंस्तव ७२ मैत्रेय उवाच ॥ इति देवर्षिणा प्रोक्तं विसृज्य जगतीपतिः ॥ राज्यलक्ष्मीमना दृत्य पुत्रमेवान्वर्चित
यत् ७३ तत्राभिषिक्तः प्रयतस्तामुपोप्यविभावरिम् ॥ समाहितः पर्यचरदृष्ट्या देशेन पूरुषम् ७४ त्रिरात्रांते त्रिरात्रातेकपित्थवदराशनः ॥ आत्मवृत्त्यनुसा
रेण मासं निन्येऽर्चयन्हरिम् ७५ द्वितीयं च तथा मासं षष्ठे षष्ठेर्भको दिने ॥ तृणपर्णादिभिः शीर्णैः कृतान्नोभ्यर्चयद्विभुम् ७६ तृतीयं चानयन्मासं नवमेन वमे
ऽहनि ॥ अब्जक्षत्तमश्लोकमुपाधावत्समाधिना ७७ चतुर्थं मपि वै मासं द्वादशे द्वादशेऽहनि ॥ वायुभक्षोजितश्वासो ध्यायन् देवमपारयत् ७८ पंचमे मास्य
नुप्राप्ते जितश्वासो नृपात्मजः ॥ ध्यायन् ब्रह्मपदैकेन तस्थौ स्थाणुरिवाचलः ७९ देवाश्च कुस्तपो विघ्नं त्रासयंतः स्वमायया ॥ सर्पेभसिंहकूष्माण्डैस्तान्नापश्य
त्परं मतः ८० सर्वतो मन आकृष्य हृदि भूतेन्द्रियाश्रयम् ॥ ध्यायन् भगवतोरूपं नाद्राक्षीत् किंच नापरम् ८१

पित्थवदराशोः फलमशनं यस्य सतथोक्तः फलभुक् अशननियतिकथयति आत्मवृत्तीति यावतात्मनः शरीरस्य वृत्तिस्तदनुसारेण ७५ ७६ उपाधावन् उपास्त ७७ अपारयदति क्रांतवान् ७८ अचलः स्थि
रः ७९ देवाभ्युपस्य यशोविस्तृत्यैतत्तपोविघ्नं च कुरित्याह देवा इति । स्वस्वसिद्धमाययेन्द्रजालेन कूष्माण्डाः पिशाचविशेषाः तान्नापश्यदित्यनेन भ्रुवस्य देवेभ्योत्यधिकतरशक्तिमत्त्वं नाभिप्रेतकिंतु परमभाग
वत्स्वेन यशोविस्तृत्यैविघ्नकरणं न तु तत्तपः खंडनाय । तदुक्तं यत्र देवैः कृते विघ्ने खंडितो न पुमान् भवेत् तत्र तद्यशसे विघ्नं कुर्युर्न तु विघातने । यत्र खंडिता तत्र खंडनायैव केवलं । सत्यकामाय तो देवास्ते चि
त्तचमिमानिनः । अतो विमोहनायैव प्राप्नुयस्ते पराजयं । तेषामशक्तितोक्तिश्च विमोहाय सुराद्विषामिति ८० नापश्यदित्येतद्विवृणोति सर्वत इति । आकाशादिभूतानां तदुत्पन्नानां प्राणिनां चेंद्रियाणामा
श्रयं भगवतोरूपं अपापपरं जगत्किंच नाल्पमस्वतंत्रमद्राक्षीत् स्वतंत्रं नाद्राक्षीदित्यन्वयः ८१

१ सुदुष्करमित्यत्र देवानां भ्रुवकृतकर्षण्यशक्तिरिति भातीत्यत उपपात्तमाह ॥ २ दृष्ट्या देशेन पूरुषमित्यत्र दृष्ट्या चक्षुषा आदेशेनेति असंगतमिव भातीत्यत स्तात्पर्यानुसारेण व्याचष्टे ॥ ३ दृश्यते
नयेति दृष्टिः निरूपणातया । आसन्न्यक् दृश्यते उपदिश्यत इत्यादेश उपदेशेन । न तश्च नारदं न साधननिरूपणपूर्वकृतोपदेशेनेत्युक्तमिति । दी० ॥ ४ भूतेन्द्रियाश्रयं देहं हृदि ध्यायन् भगवतो रूपं किंच न ना
द्राक्षीदिति विवक्ष्यते ततो योजयति भूतेन्द्रियाश्रयं भगवद्रूपमिति ।

एकामनसा तस्मात्सुदेवध्यायतः सततं देवकमाश्रयमभूदित्याह आधारमिति ८२ सर्वाधारं ब्रह्मधारयमाणे ध्रुवे स्थिरत्वेन भाव्यतं त्रलोकानां कं पनं कथमित्याशंक्योपपत्तिमाह यदैकपादेनेति । तत्र तस्मिन् न भगवतः पर्यायध्यायनेन गजेन गरिम्णा धिष्ठिता तरो व यथानैर्नता भवति तथा । तदेव विशिनाष्टि सव्येतरत इति । सव्येतरयेऽभिदक्षिणयो पादयोः पदेऽपदेन नानता भवतीति ८३ न केवलं चलनमेव लोकानां मभूत्किंतु आसोच्छ्वासयोः प्रवृत्तिस्तैर्भेदमरणधिककेशोऽभूदित्याह तस्मिन्निति तस्मिन् ध्रुवेऽनन्ययाध्येयैकविषयतां गतया धिया आसप्रवृत्तिकारणप्रसुप्ता निरुध्य कुभकीकृत्यात्मनो जीवराशेरुत्पत्त्यादेर्द्वारंकारणं विश्वविष्णुमभितः परितः इन्द्रियाभिमानिदेवैः सह ध्यायतिसति निरुच्छ्वासेन निरुद्धप्राणवृत्त्यानिपीडिता मल्लोकपालान् लोकाहरिशरणं ययुरित्यन्वयः अत्र भृशमित्यनेन क्षिप्रवाचिनां लोकानामेव निरुच्छ्वासान् लोकपालान् दिवतानां मन्यप्रवृत्तिहेतूनां स्वोत्तमानुग्रहेण स्वावरानधीनप्रवृत्तीनां तास्तु लोकेश्वरार्थकृपास्वोहारं शरणं ययुरिति ध्वनयति उक्तं च ध्यातुं ध्रुवस्य कीर्त्यर्थं हरिणामहं देवताः लोकेश्चक्षुःसां निरुद्धा ध्यायन् आसार्थं च हरिं ययुः अन्यप्रवृत्तपस्तेभ्यो न तेषामन्यतः क्वचित् स्वोत्तमेभ्यस्तु देवभ्यस्तेषां स्युश्च प्रवृत्तय इति ८४ किमर्थं शरणं गता इति तत्राह नैवमिति अस्मिन्नासत्त्वानां प्राणिनां धाम

आधारं महदादीनां प्रधानपुरुषेश्वरम् ॥ ब्रह्मधारयमाणे तु त्रयो लोकाश्च कं पिरे ८२ यदैकपादेन मपार्थि वार्भकस्तु ह्यौ तदंगुष्ठनिपीडिता मही ॥ ननामतत्रार्थमिभेद्रधिष्ठिता तरो व सव्येतरतः पदे पदे ८३ तस्मिन्नभिध्यायति विश्वमात्मनो द्वारं निरुद्धा मुगनन्यथा धिया ॥ लोकानिरुच्छ्वासानिपीडिता भृशं सलोकपालाः शरणं ययुर्हरिम् ८४ देवा ऊचुः ॥ नैवं विदामो भगवन्प्राणरोधं च गच्छस्यादिलभत्वधाम्नः ॥ विधेहितं नो वृजिना द्विमोक्षं प्राप्ता वयं त्वां शरणं शरण्यम् ८५ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ मा भैष्ट्वालं तपसो दुस्त्ययान्निवर्तयिष्ये प्रतियातस्वधाम ॥ यतो हि वः प्राणनिरोध आसीदौत्तानपादिर्मयि संगतात्मा ८६ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे ध्रुवचरितेनवमोऽध्यायः ९ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ त एव मुत्सन्नभया उरुक्रमेकृतप्रणामाः प्रययुस्त्रिविष्टपम् ॥ सहस्रशीर्षा पित्तो गरुत्मतामधोर्वनं भृत्यदिदृक्षयागतः १ सवै धिया योगविपाकतीव्रया हृत्पद्मकोशे स्फुरितं तडित्प्रभम् ॥ तिगेहितं न हसैवोपलक्ष्य बहिःस्थितं तदवस्थं ददर्श २ तददर्शनेनागतसाध्वसः क्षिताववंदतां गां विनमय्य दंडवत् ॥ दृग्भ्यां प्रपश्यन् प्रपिबन्निवार्भकं श्रुत्वा निवास्येन भुजेन चाश्लिषन् ३

समूहो यत्र तत्तथोक्तस्य तेजःशक्तिः समूहश्च ग्रहं धामेति कथ्यत इत्यभिधानात् । वृजिना दुःखात् ८५ हरेः अगणं गतानां देवानां भयव्यावर्तकप्रतिवचनप्रकारमाह मा भैष्टीति । यतो यस्माद्वोपुष्माकं सकाशात्प्राप्तप्रवृत्तीनां लोकानां प्राणनिरोध आसीत् तत्तपसो निवर्तयिष्ये इत्यन्वयः कोसावितितत्राह औत्तानपादिरिति मयि सम्यग्गत आत्मा मनोदम्य सतया ध्रुव इत्युक्ते कम्पपुत्रः किं जातिरयमिति माशंका स्यादित्यत औत्तानपादिरिति ८६ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे वि० कृतटी० नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ७ ॥ । हरेः केवलं मोक्षार्थं पुत्तयार्थं ययुर्गमिरेव ना कित्वैहिकस्यापीतीममर्थमिति पादयत्यस्मिन्नव्याये तत्रादौ देवानां भ्यलोकगमनं हरेर्भुवनयात्रां च वाक्ते त एवमिति सहस्रशीर्षा श्रुत्वा रुद्धैः गरुत्मान् गरुडस्ताड्येन्यभिधानम् १ ध्रुवस्य हरिदर्शनप्रकारं वाक्ते सवा इति योगपरिपाकेन ध्यानपरिणत्यातीव्रया स्वत एव भगवदनुमुखा । तदवस्थं हृत्पद्मकोशे वाऽवस्थातया विशिष्टम् २ गुह्यतुल्यं नृपसंहन्य भगवदुपास्तां अक्षय्यध्रुवस्य किंपुनर्वदनादाविति भावेन तत्प्रावण्यप्रकारमाह तददर्शनेति आगतसाध्वसः प्राप्तसंभ्रमः बालस्वभावं दर्शयन् विवभक्तयतिशयमाह दृग्भ्यामिति ३

१ आत्मनः पत्न्यादेर्द्वारमिव व्याहारेण यो जनाच्च नानुपपत्तिः दी० । २ अस्मिन् सत्त्वधाम्न्यस्य विनसत्त्वा अयस्य च गच्छात्मकस्य हेतुरित्यन्यथा प्रतीतेर्धामशब्दार्थमाह । समूह इति । तेन प्राणरोधो जीवसमुदायस्येत्यर्थः । दी० ।

दर्शनाहंस्वयमेवेमेसंप्रत्यात्मानं जानात्ययमहमस्मीति नो एवेमानि भूतानि विनाशमेवापीतो भवति नाहमत्र भोग्यं पश्यामीति श्रुतौ सुप्तौ तत्स्थत्वेऽपि ध्यानाभावात् सुखानुभवाभावस्य दृष्टत्वादितीममर्थमपि पदेन ध्वनयति । स्वमहिमनिब्रह्मणिसुखनास्तीति योजना अथ कस्मादुच्यते ब्रह्मेति बृहतोऽस्मिन् गुणाः एष ह्येवानंदयतीत्यादि श्रुतिविरुद्धत्वेन उपेक्षणीयो यतः स्थितस्येत्यध्याहारो युक्तिसिद्धत्वादेर्गीक्रियते ननु तर्हि स्वर्गो वैश्वर्यं तत्फलं किं न स्यात् ज्ञानादेव सर्वकामाः संपद्यन्त इति श्रुतेरिति तत्राह किमिति अंतकस्य हरेः भूविभ्रमलक्षणेनासिनाविलुलितात्पर्यस्ताद्विमानात्पततापुसां सानिर्वृतिर्न स्यादिति किमु । एतदुक्तं भवति कर्मसाध्यज्ञानात्स्वर्गादिलक्षणविमानं प्राप्य इतस्ततो न दनादिषु विहारार्थं पततां गच्छतां पुसां सानिर्वृतिर्नास्तीति किमु वक्तव्यमिति विमानाद्वश्यतामित्यर्थागीकारेन तदुःखप्राप्त्युत्तानिर्वृतिर्न स्यादिति श्रुतमुक्तत्वादुक्त एवार्थः अंतकासिलुलितत्वमनित्यत्वद्योतनायोक्तमिति ज्ञातव्यं अत्र ध्यानं ज्ञानोत्पत्तावतरगसाधनकथाश्रवणतत्साधनं श्रुतगुणानां पश्चादुपसंहारोपपत्तेरिति ज्ञातव्यं । अधिकारिणामनतत्वात्तत्तद्योग्यताविशेषादेव मुक्तमिति वा १० भवज्जनाभगवद्भक्ताः तेषां मुखनिःसृताया भगवत्कथायाः श्रवणलक्षणोपासनयेत्युक्तं तत्र भवज्जनस्य चरितलक्षणकथाश्रवणेनेतीममर्थमभिप्रेत्य भवज्जनसंगतो भवत्कथासु श्रवणं सुलभं स्यादिति मत्वा तत्संगतिं प्रार्थयते भक्तिमुहुरिति येन प्रसंगेन भवाब्धिनेष्येति रिप्यामि । न प्राप्स्यामीति वा इषुगताविति धातुः ११ भक्तानां लक्षणमाह तेनेति ये स्वान्सुतसुहृद्बृहद्वित्तदारान्संपदः स्मरन्ति ते अतितरां प्रियमाद्यमीशं त्वान् स्मरन्ति हे भवज्जनाभ ये भवदीयपदारविदसौ गंध्यलुब्धहृदयेषु भवद्भक्तेषु कृतप्रसंगा भव

भक्तिमुहुः प्रवहतां त्वयि मे प्रसंगो भूयादनेतमहताममलाशयानाम् ॥ येनांजसो लवणमुख्यसनं भवाब्धिनेष्ये भवदुणकथामृतपानमतः ११ तेन स्मरन्त्यतितरां प्रियमीशमाद्यं स्वान्संपदः सुतसुहृद्बृहद्वित्तदारान् ॥ ये त्वज्जनाभ भवदीयपदारविदसौ गंध्यलुब्धहृदयेषु कृतप्रसंगाः १२ तिर्यङ्मनगाद्विजमरीसृपदेवदैत्यमर्त्यादिभिर्विरचितं सदसद्विशेषम् ॥ रूपं स्थविष्ठमजते महदाद्यशेषनातः परंपरमवेद्विनयत्रवाचः १३ कल्पांत एतदखिलं जठरेण गृह्णन् शोते पुमान् स्वदृगनंतसस्वस्तदंके ॥ यन्नाभिसिंधुरुहकांचनलोकपद्मगर्भे शुमान् भगवते प्रणतोऽस्मि तस्मै १४

द्रक्तास्ते स्वान्सुतादीन् संपदो न स्मरन्तीत्यन्वयः अनेन श्रीहरिभक्तिरेव न भवाब्धिसंतारिणी किंतु तद्भक्तभक्तिरपीति सूचितम् ॥ १२ ॥ ब्रह्मादीनामपित्वत्पमादात्कृते त्वद्रूपदर्शनमसुकरं किमु तमाह शानामिति भावेनाह तिर्यङ्मनगेति हे भवज्जनाभ शेषं सर्वोपपन्नं महदादि महत्तत्त्वमादिर्यस्य तत्तथोक्तं । सतापृथिव्यादिभूतत्रयेणासतावाय्वादिभूतद्वयेन विशेषो यस्य तत्तथोक्तं स्थविष्ठस्थूलतमं तिर्यगादिभिर्विरचितं ब्रह्मांडाख्यं रूपं वेत्ति हे परम अतः स्थूलात्परं सूक्ष्मं रूपं वेत्ति अत्र हेतुगर्भविशेषणमाह यत्रेति वाच इत्युपलक्षणं वेदाभिमानिनो लक्ष्म्यादयो यत्र यद्विषयज्ञानवन्तो न भवन्ति किमुक्तं भवति लक्ष्मी ब्रह्माद्या अनुदिनं पश्यन्तोऽपि किंचिदनंतत्वेन जानन्ति किम्वहं । तदुक्तं पश्यमानोऽपि तु हरिं ननु वेत्ति कथंचन वेत्ति किंचित्प्रसादेन हरेरथ गुरोस्तथा द्वे वा ब्रह्मणोरूपमूर्तचैवामूर्तच यतो वाचो निवर्तते अप्राप्यमनसा सह इत्यादि श्रुतेः १३ सृष्टिसंहारकर्त्रे ब्रह्मरूपो लोको हृद्गतां विष्णुसमत्पञ्चकानि वर्तयितुमाह कल्पांत इति । अनंतः सत्तायस्य मतथोक्तः स्वदृक्स्वयंप्रकाशः पुमान् कल्पाते एतदखिलं जठरेणोदरेण गृह्णन् शोते सत्यानंतस्य किं शोते । यस्य नाभिसिंधुरुहं नाभिसरसो जातं तदेव कांचनं सुवर्णलोकं पद्मं तस्य गर्भे शुमान्तिष्ठति मान् ब्रह्मा जात इति शेषः अनेन रुद्रस्य संहर्तृत्वं ब्रह्मणः स्रष्टृत्वं च द्वारमात्रमिति ज्ञातव्यं एवं विधमाह तस्य हरेस्त्वया किमुपक्रियत इति तत्राह भगवत इति १४

१ तेन स्मरन्तीत्यत्र भगवद्भक्तभक्ताः स्वान्संपदो यदानम्परतिनदाऽऽद्यमोक्षं त्वनिरां न स्मरन्तीत्यन्वयाप्रतीतेरतस्तात्पर्यानुसारेण योजयति । यइति । दी०

भयतामहतायोगिनामपिदुरापमित्यनेनायोग्यानामेवदुष्प्रापनतुयोग्यानांतेषांसाधनसामग्र्यासुलभत्वादित्यर्थःमूच्यतइत्युत्तरग्रंथेनज्ञायतइतिभावेनाविशिनष्टि नान्यैरिति । ध्रुवानित्याक्षितिर्निवा
 रागस्मिस्तत्तथोक्तं मेहीतितिलपीडोलूखलं कल्पलयेपिलयोनास्तीत्याशयेनाह स्थास्तिवति अनेनध्रुवक्षिणीत्यस्यार्थविशेषोदाशितःपुरस्तादग्रेधर्मादयोयन्स्थानंप्रदक्षिणीकृत्यचरंतितत्तुभ्यंदास्यामी
 त्यन्वयःवनौकसोवानप्रस्थाः १९ २० २१ सिंहासनाधिपतिरपिभूयादितिभावेनाह प्रस्थितइति गांभूमिम् २२ उत्तमेभ्रातरिसतिकथंसिंहासनाभिरितितत्राह त्वद्धातरीति तस्मिन्नेवमनोप
 रतासातन्मनाः वनमन्वेषतीमार्गमाणा अनेनतन्मातृभयमपिप्रत्युक्तामितिज्ञायते २३ पुष्कलदक्षिणैःपुरुषपुष्कलपूर्णमितिहलायुधः अनेनयज्ञानामुत्तमकल्पत्वंध्वनयति मानुस्मीरप्यसीत्यनेनसर्व
 दारमरुषपिमरणकालेविशेषतोमत्स्मरणंकुर्वितिविधत्ते एष्यदर्शत्वादुभयोरिति ॥ २४ ॥ ततःकिमत्राह ततइति यतोनावर्ततेयतिरित्यनेनध्रुवस्यमुक्तेर्निपतत्वंध्वनयति ॥ २५ ॥ अति
 सत्यदत्त्वा २६ सोपिध्रुवोपिसंकल्पजंसंकल्पाज्जातविष्णोःपादसेवयोपसादितंमार्गसंकल्पनिर्वाणप्रतिज्ञाफलंप्राप्य २७ विदुरोमुक्तेरितरेपुपुरुषार्थेपुविरक्तेनभाव्यमितिजानत्रपितत्प्रकटनाय

वि०अ०

१०

श्रीभगवानुवाच ॥ वेदाहंतेव्यवसितंहृदिराजन्यबालक ॥ तत्प्रयच्छामिभद्रंतेदुरापमपिभूयसाम् १९ नान्यैरधिष्ठितंभद्रयद्वाजिष्णुध्रुवक्षिति ॥ यत्र
 ग्रहर्क्षताराणांज्योतिषांचक्रमाहितम् ॥ मेढ्यांगोचक्रवत्स्थामुपुरस्तात्कल्पवासिनाम् २० धर्मोभिःकश्यपःशक्रोमुनयोवेवनौकसः ॥ चरंतिदक्षिणीकृ
 त्यश्चमंतोयत्सतारकाः २१ प्रस्थितेतुवनंपित्रादत्तांगंधर्मसंश्रयः ॥ षट्त्रिंशद्वर्षसाहस्रंरक्षिताऽव्याहर्तेन्द्रियः २२ त्वद्धातयुत्तमेनष्टेष्टगयायांतुतन्मनाः ॥
 अन्वेषतीवनंमातादावार्मिसाप्रवेक्ष्यति २३ इक्ष्वामांयज्ञहृदयंयज्ञैःपुष्कलदक्षिणैः ॥ भुक्त्वाचेहाशिषःसत्याजंतेमानुस्मरिष्यसि २४ ततो गंतासि
 मत्स्थानं सर्वलोकनमस्कृतम् ॥ उपरिष्ठादृषिभ्यस्त्वंयतोनावर्ततेयतिः २५ ॥ मैत्रेयउवाच ॥ इत्यर्चितःसभगवानतिसृज्यात्मनःपदम् ॥ बालस्यप
 श्यतोयामजगामगरुडध्वजः २६ सोपिसंकल्पजंविष्णोःपादसेवोपसादितम् ॥ प्राप्यसंकल्पनिर्वाणंनातिप्रीतोभ्यगात्पुरम् २७ ॥ विदुरउवाच ॥
 सुदुर्लभंयत्परमंपदंहरेर्मायाविनस्तच्चरणार्चनार्जितम् ॥ लब्ध्वाप्यसिद्धार्थमिवैकजन्मनाकथंस्वमात्मानममन्यतार्थवित् २८ मैत्रेयउवाच ॥ मातुःसप
 त्न्यावाग्वाणैर्हृदिविद्वस्तुतान्स्मरन् ॥ नैच्छन्मुक्तिपतेर्मुक्तितस्मात्तापमुपेयिवान् २९ ॥ ध्रुवउवाच ॥ ममाधिनानेकभवेनयत्पदंविदुःमनंदादयक्रुध्वरेतसः
 मासैरहंपद्भिरमुष्यपादयोश्चायामुपेत्यापहतःपृथग्भूतिः ३० अहोदतममानात्स्यमंदभाग्यस्यपश्यत ॥ भवच्छिदःपादमूलं गत्वायाचेतदंतवत् ३१

पुनर्ननु सुदुर्लभमिति मायाविनोभक्ताभिष्टफलप्रदानसामर्थ्यवत्तः । अस्तिद्वयमसाधितप्रयोजनम् । अर्थवित्तत्तत्कालोचितप्रयोजनंवेत्तीति २८ विदुषोपिसासारिकोनिर्वंधादुस्यजडानेभावेनत
 कोद्यपरिहरति मातुरिति २९ अनेनभवेनेतिमवपदमावृत्त्याव्याख्येयं तथाहि अनेकेषुभवेजन्मसुभवतिममुत्पद्यतइतिनेनाहममुष्यहरेःपादयोदयायांप्राप्यपृथग्भूतिर्विषयबुद्धित्वादपहनास्तियक्ताडि
 तइवाभूयम् ३० राजभटादिनातादितस्येवतस्यपश्चात्तापोद्वेकंवक्ति अहोदतेति अनात्म्यंजाड्यं अतवदित्यनेनस्वस्यानित्याधिपत्यंसचयति तदुक्तं आधिपत्यमनित्यंतुध्रुवलोकस्ययद्भुवे
 दतानावर्ततेयतिरित्युक्तिरपिबुध्यतइत्याह नतुतत्स्थानगंतृणांपत्तीनांस्थानिरुक्तमेति आधिपत्यमनित्यंचेतनोनिवृत्त्यानकदापितस्यमुक्तिरित्यतआह तस्यापिमुक्तिर्निपतेति तर्हिजानताविष्णुनेदं
 पदंविमितिदक्षमितितत्राह नियतंचापितत्पदं तस्यलभत्वादत्तमित्यर्थः तर्हिष्ट्रेणकिमित्यानिदोतिनत्राह तथापिकामनानिदाश्रवेणमकृतावर्तत मुमुक्षुणाविषयाभिलाषोनकर्तव्यइतिशिक्षणार्थ
 मित्यर्थः कामनाविषयाभिलाषः । तस्यानिदाधिकारः ३१

१५

शास्त्रमिदं बुद्धेस्तव कथं बुद्धिव्यामोहः प्राप्त इति तत्राह । मतिर्विदूषितेति नाधुनाप्यवमानंत इत्यादि नारदवचनम् ३२ एतदेव विशदयति देवीमिति सर्वत्र निर्मलत्वेन धातमानस्य देवस्य हरेर्विद्यमानां मायायां कदाचिद्युपाश्रित्य स्पृष्ट्वा प्रसुप्तोऽज्ञानेन शयितो यथाभिन्नदृश्यथावस्तुन पश्यति । विपरीतं पश्यति च । तथाहमपि भ्राताय मुनो भ्रातृव्यः शत्रुरिति हृद्बुजा हृदयभेदि रोगेण तप्ये स्वतंत्रस्याऽन्यस्य हरेः द्वितीयसदावे संतापः संभावित इति नेत्याह द्वितीय इति द्वितीयेऽन्वयेऽस्मिन्नसत्यविद्यमानेऽपि सर्वस्वानन्वयेण सर्वव्येणा द्वितीयत्वमीश्वरत्वं च ब्रह्मादीनि नव्यस्य भावान्परमेश्वरत्वं हरेरेव युक्तमिति इदमर्थमपि ध्वनयति तदुक्तं द्वितीयस्य स्वतंत्रस्य त्रमावाह्यवार्जितः ईश्वरस्योऽनव्यस्य भावात्सर्वमेश्वर इति ३३ ध्रुवोऽकम्याधिपत्यस्यानित्यत्वात्सुतरांमिहासनाधिष्ठानस्य संप्राप्त्यभिक्षणव्यर्थमित्याह मयैतदिति जगतामिति बहुवचनेनान्येषामाधिपत्यं श्रुत्ययतिनेन द्वितीयस्वातंत्र्याभावो निश्चीयत इति ज्ञातव्यम् ३४ अभीष्टपुरुषार्थदानसामर्थ्याभावात्त्राभिक्षेपमिति न मतव्यमित्याह भवच्छिदमिति भीमसंचरन्तपोरिति धातोर्भयमाभरादित्पंचेद्विवक्षितं लोकेऽप्यस्तीति किमित्यनुशोक इत्यत उक्तं विजिनाष्टि तादान्म्यमिति तादान्म्यहरि नियतचित्ततया गृह्यद्वारि प्रवेशलक्षणो मोक्षः तदुक्तं हरेर्नियतचित्तत्वाद्गृह्यतत्त्ववेशनात् मोक्षं तादान्म्यमित्याहुर्ननुतद्रूपतः कचिदिति । नैकात्मतामेस्पृहयतिकेचिदित्यत्र हरिणा कांक्षिताकांक्षितत्वमेवैकात्म्यम् । ननु तत्स्वरूप

मतिर्विदूषिता देवैर्यतद्विरसहिष्णुभिः ॥ यो नारदवचस्तथ्यं नाग्रहीषमसत्तमः ३२ देवीमायामुपाश्रित्य प्रसुप्त इव भिन्नदृक् ॥ तप्ये द्वितीयेऽप्यमतिभ्रातृ
भ्रातृव्यहृद्बुजा ३३ मयैतत्प्रार्थितं व्यर्थं चिकित्सेव गतायुषि ॥ प्रसाद्य जगदात्मानं तपमादुष्प्रसादनम् ३४ भवच्छिदमया चेहं भवं भाग्यविवर्जितः ॥
तादान्म्यं यच्छतो मौढ्यान्मनो मे मिक्षितं वत ॥ ईश्वराक्षीणपुण्येन पुलकानिवचाधनः ३५ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ नवैमुकुंदस्य पदारविंदयोरजो जुषस्तात भ
वाद्दशाजनाः ॥ वांछंति तद्दास्यमृतेर्धमात्मनो यदृच्छया लब्धमनः समृद्धयः ३६ आकर्ण्यात्मजमायां तं संपरेत्ययथागतम् ॥ राजानश्च दधे भद्रमभद्रस्य कु
तो मम ३७ श्रद्धायवाक्यं देवर्षे हर्षवेगेन धर्षितः ॥ वार्ताहर्तुरतिप्रीतो हारं प्रादान्महाधनम् ३८ मदश्वं रथमारुह्य कार्तस्वरपरिष्कृतम् ॥ ब्राह्मणैः कुलवृ
द्धैश्च पर्यस्तो मात्यवंधुभिः ३९ शंसदुंदुभिना देन ब्रह्मघोषेण वेणुभिः ॥ निश्चकाम पुरा तूर्णमात्मजाभिक्षणोत्सुकः ४० सुनीतिः सुरुचिश्चास्य महिष्यौ
रुक्मभूषिते ॥ आरुह्य शिविके सार्धमुत्तमेनाभिजगमतुः ४१

त्वम् इरीच्छतेच्छित्तैकात्म्यं न तेनैकस्वरूपतेति वचनात् कामेन मे काम आगादित्युशास्ति समये प्रार्थनोक्तिश्च मे मनो वत दुःखानुभवयोग्यवस्तुभिर्क्षीणपुण्येन कारणेन अत्र दृष्टांतमाह पुलकानिति
पुलकास्तुच्छधान्यानि कुलित्वादीनि भक्तसिक्थानीव स्यात्पुलकस्तुच्छधान्ये संक्षेपे भक्तसिक्थक इति यादवः ३२ मैत्रेयो ध्रुवस्यानुशोकेतात्पर्यमाह नवा इति तद्दास्यमित्यनेन तादान्म्यमित्येतद्विवृतमर्थ
तः अन्यपुरुषार्थकुतो न वांछंतीति तत्राह यदृच्छयेति यदृच्छया भगवदिच्छया आकांक्षामंतरेणापि मनोभीष्टानां प्राप्तिरिति तदर्थः ३६ एवमस्तूत्तरकथाप्रसंगः कइति वैदुरीगंकां परिहरन्निवाहाकर्ण्येति ३७
नन्वेवमेवाराज्ञः प्राक्तनो द्वेषो नुमीपत अभद्रवचनं चौपचारिकं निश्चायकप्रमाणाभावादिति शंका माभूदित्याह श्रद्धायोति हर्षवेगेन हर्षोद्रेकेण धर्षितो विवशीकृतः महान्तिधनानियस्य सतथा ॥ ३८ ॥
मंतोऽप्यहिंसाव्यापस्य सतथात्वं पर्यस्तः परिवृतः ३९ इदमपि राज्ञः स्नेहोद्रेकलक्षणमिति भावेनाह शंखेति ॥ ४० ॥ हरेः शक्तिरचित्येति ध्वनयन् सुनीतिः सुरुच्यो र्यात्रां चाह सुनीतिरिति रुक्महेम
जिबिकेर्भादौचित्ये ४१

दूरप्रदेशे दर्शनं सर्वजनीनं न स्यादिति हरिणा पुरनिकट एव घटितमिति भावेन पुरोपवनसमीपे कुमारदर्शनं तदनंतरं राज्ञो माननक्रियाविशेषं चाह तदष्टेति ४२ अंगजं पुत्रं । विष्वक्सेनां ग्रीतिविशेषणेना
लिंगमव्याजेन तत्स्रष्टुरपि पापपरिहारः स्यादिति ध्वनयति ४३ किमनेनालिंगमन्त्रेणानंदातिरेकलक्षणाज्ञापकेनेत्यतस्तद्विशिनष्टि अथेति शतैः सुशीतलैः सुखलक्षणतयाऽवसितैर्वा अतो ह्यवमि
ते मृत्युस्वभावे परमात्मनीति यादवः शर्मतोषं च शंसुस्वामिति हलायुधः अनेन राज्याभिषेकमदूरे सूचयति एनमर्थं ध्वनयंस्तं विशिनष्टि आप्तेति आप्त प्राप्तः उद्दाम उत्कृष्टो मनोरथो वीरासनादिल
क्षणो येन सत्तथात् ४४ भगवद्वक्तृस्यापिरागद्वेषादिदोषो नास्ति किमु तद्वरेति ममर्थं ध्वनयन् ध्रुवोपि पित्राद्युचितक्रियामाचरतीत्याहाभिवद्येति मातरावित्युक्त्या पूर्वात्करणकालुष्यं दूरीकृतमिति व्यन
क्ति शीष्णाननामेत्यनेन पितुर्मातुर्गुरुत्वाधिक्यं सूचयति तदुक्तं दशाचार्यसमो भ्राता शतभ्रातृसमं पिता पितुर्दशशतमातागौरवेणातिरिच्यत इति सुरुच्या मुख्यमातृत्वाभावे पितृत्वभावत्वेन भेदबुद्धिर्न
कृतेति चोतनापसज्जनाग्रणीरिति विशेषितम् ४५ ध्रुवप्रणामे सुरुच्याद्वेषं विहाय किमभ्यध्यायीतितत्राह सुरुचिरिति अर्भकमिति लुप्तोपमं अर्भकं प्रेक्ष्य च शुभिवेत्यनेन स्नेहविशेषान् ज्ञानगुरुत्वमगणय्य स

तद्वस्त्रोपवनाभ्याश आयातंतरसारथात् ॥ अवरुहानृपस्तूर्णमासाद्य प्रेमविह्वलः ४२ परिरेभे गजंदोभ्यां दीर्घोत्कंठमनाः श्वसन् ॥ विष्वक्सेनां प्रिसंस्प
र्शहताशेषावबंधनम् ४३ अथाजिघ्रन् मुहुर्मूर्ध्नि शतैर्नयनवारिभिः ॥ स्नापयामास तनयमाप्तो दाममनोरथम् ४४ अभिवंद्य पितुः पादावाशीर्भिश्चाभिमं
त्रितः ॥ ननाममातरौ शीष्णांसत्कृतः सज्जनाग्रणीः ४५ सुरुचिस्तं समुत्थाप्य पादावनतमर्भकम् ॥ परिष्वज्या हजीवेति बाष्पगद्गदया गिरा ४६
यस्य प्रसन्नो भगवान् गुणैर्मैत्र्यादिभिर्हरिः ॥ तस्मै नमंति भूतानि निम्नमापद्वस्वयम् ४७ उत्तमश्च ध्रुवश्चोभावन्योन्यं प्रेमविह्वलौ ॥ अंगसंगादुत्पल
कावसौ घंमुहुरुहतुः ४८ सुनीतिरस्य जननी प्राणेभ्योऽपि प्रियं सुतम् ॥ उपगुह्य जहावार्धियदंगस्पर्शनिर्वृता ४९ पयःस्तनाभ्यां सुस्रावनेत्रजैः सलिलैः
शिवैः ॥ तदाभिषिच्यमाना या वीरे वीरसुवो मुहुः ॥ ५० ॥ तांशं शंसुर्जनाराज्ञीं दिष्ट्या ते पुत्रजार्तिहा ॥ प्रतिलब्धश्चिरं नष्टोरक्षितामंडलं भुवः ५१
अभ्यर्चितस्त्वयानूनं भगवान् प्रणतार्तिहा ॥ यदनुध्यायिनो धीरा मृत्युं जिग्मुः सुदुर्जयम् ५२ लाल्यमानं जनैरेवं ध्रुवं स भ्रातरं नृपः ॥ आरोप्य करिणीं हृष्टः
स्तूयमानो विशत्पुरम् ५३

मुत्थाप्येति ज्ञायते ४६ ध्रुवस्य मरणमाकांक्षमाणा सुरुचिः कथं जीवेति वाप्युदस्थापीतितत्राह यस्येति मैत्र्यादिभिर्मैत्रीकरुणादिभिर्नमंति प्रह्वीभवन्ति ४७ उत्तमस्य भूतेष्वेकत्वेन ध्रुवद्वेषाशंकादूरोत्सा
दितेति तयोऽभ्युपगमयोद्रेकानिमित्तक्रियामाह उत्तमश्चेति असौ घंवाप्यमवाहं ओघः परंपरायां म्याज्जलस्रोतसि संचय इति यादवः ४८ सूचीकटाहन्यायेन ध्रुवे सुरुच्यादिप्रणयक्रियां प्रोच्याधुना सुनीतिविषयामा
ह सुनीतिरस्येति ४९ अस्य जननीतिविशेषं विशिनष्टि पय इति औरसपुत्रस्मरणादिनामानुस्तनयोः स्तन्यप्रस्रवणेन तज्जनकत्वानुमानमुलभिमित्यर्थः वीरं पुत्रं सुवतीति वीरसूतस्याः वीरे पुत्रे यशसं वी
रपुत्रमिति श्रुतिः ५० सुनीतिकथापि श्रोतृणां पापप्रणाशिन्यपि भवतीति भावेन तां विशिनष्टि तांशं शंसुरिति दिष्ट्यास्यान्मंगलादिष्वित्यभिधानान् दिष्ट्यापुण्येन ५१ पुण्यमपि विशिष्यंतीत्याह अ
भ्यर्चित इति यदि प्रणतार्तिहरो हरिस्त्वयानाभ्यर्चितस्तर्हि चिरं नष्टः पुत्रेन प्रतिपन्नः स्यान्न तथानस्मादभ्यर्चित इति तर्कः किं विशिष्टो भगवानिति तत्राह यदनुध्यायिन इति अनेन तर्कस्याप्रतिपक्षतां दर्शय
ति ५२ ध्रुवस्य जनलालनप्रक्रियां संक्षिप्तं विवरेत्तत्रोपाह पुरप्रवेशमाह लाल्यमानमिति कलभश्चैव कन्यानां करिणी बालमगल इति वचनात् कारिणीमित्युक्तं ५३

संवृतं पुष्पं विनोदयति तद्विधैः पुष्पबंधनसहितैः ५४ विनोदीनिचूतपल्लवादीनि येन तेन यातैः प्रतिद्वारमुपसंस्कृतमलंकृतम् ५५ शातकुंभपरिच्छदैः सुवर्णालंकारैः श्रीमतां विप्रानां शिखरा
णां सुनिखिलं कृतं अनेन देशादीनां विमानानामागमनं सूचयति ५६ चत्वारश्चतुष्टयः रथारथमार्गः आदिशब्देन तिर्पगाद्यवान्गमा र्थे गृह्यते ५७ सिद्धार्थाः मितसर्पयाः ५८ तामां पुरस्त्रीणां
वल्लुगुनिचाणिगीतानि ५९ कशिपूत्तमे मंचोत्तमे भोजनाच्छादनादिना प्रेडेवा ६० कशिपूत्तमइत्युक्तप्रपंचयति पय फेननिभा इति दांतादंतनिर्मिताः रुक्मपरिच्छदाः सुवर्णपरिच्छदाः उपर्या
च्छादनशब्दायासां तास्तथा उपस्कराः पात्राणि रौक्मानि सुवर्णनिर्मितानि ६१ रत्नश्रेष्ठे च निर्दिष्टमिति हलायुधः लज्जनाग्नौ स्त्रीरत्नैः संपुताः शय्यादय आभांतितास्मिन्नि ॥ ६२ ॥ ६३ ॥

तत्र तत्रोपसंवल्लुगुनिचाणिगीतानि ॥ संवृतैः कदलीस्तंभैः पूगपतैश्च तद्विधैः ५४ चूतपल्लववामः सक्नुक्तादामविलंबिभिः ॥ उपस्कृतं प्रतिद्वारमपां कुंभैः
सदीपकैः ५५ प्राकारैर्गोपुरादालैः शातकुंभपरिच्छदैः ॥ सर्वतो लंकृतं श्रीमद्विमानशिखरद्युभिः ५६ मृष्टचत्वररथ्यादिमार्गचंदनचर्चितम् ॥ लाजाक्षतैः
पुष्पफलैस्तंदुलैर्बालिभिर्युतम् ५७ ध्रुवाय पथि दृष्टाय तत्र तत्र पुरस्त्रियः ॥ सिद्धार्थाक्षनदध्यंबुदूर्वापुष्पफलानि च ५८ उपजन्तुः प्रयुंजानावात्सल्यादा
जिषभतीः ॥ शृण्वंस्तु वल्लुगुनिचाणिगीतानि प्राविशद्भवनं पितुः ५९ महामणित्रातमये सतस्मिन् कशिपूत्तमे ॥ लालितो नितरां पित्रान्यवसद्विविदेव वत् ६० प
यः फेननिभाः शय्यादां तारुक्मपरिच्छदाः ॥ आसनानि महार्हाणि यत्र रौक्मा उपस्कराः ६१ यत्र रफटिककुड्येषु महामारकतेषु च ॥ मणिप्रदीपा आभां
तिललनारत्नसंयुताः ६२ उद्यानानि च रम्याणि विचित्रैरमरद्रुमैः ॥ कूजद्विहंगमिथुनैर्गायन्मतप्रयुवनैः ६३ वाप्यो वैदूर्यसोपानाः पद्मोत्पलकुसु
मद्वतीः ॥ हंसकारं डवकुलैर्जुष्टाश्चक्राह्वसारसैः ६४ उत्तानपादो राजर्षिः प्रभावं तनयस्य तम् ॥ श्रुत्वा दृष्ट्वा द्रुततमं प्रपेदे विस्मयं परम् ६५ वीक्ष्यो ढवयसं पुत्रं
प्रकृतीनां च संमतम् ॥ अनुरक्तप्रजं राजा ध्रुवं चक्रे भुवः पतिम् ६६ आत्मानं च प्रवयसमाकलय्य विशांपतिः ॥ वनं विरक्तः प्रातिष्ठद्विमृशन्नात्मनो गतिम् ॥
६७ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ प्रजापतेर्दुहितरं शिशुमारस्य वै ध्रुवः
उपये मे भूमिनामतत्सुतौ कल्पवत्सरौ १ इत्यामपि भार्यायां वायोः पुत्र्यां महाबलः ॥ पुत्रमुत्कलनामानं योगेश्वरमजीजनत् २ उत्तमस्त्वक्तो द्वाहो मृ
गयायां बलीयसा ॥ हतः पुण्यजनेनाद्रौ तन्माता तद्रतिगता ३

६४ पुष्पप्रभावे देवादीनामाश्चर्यबुद्धिजनकः किम्वितरेषामिति भावेनोत्तानपादांतःकरणप्रवृत्तिविशेषं वक्ति उत्तानपाद इति ६५ विस्मयफलमाह वीक्ष्येति ऊढवयसमित्यनेन राज्यपालनशक्तिं व्यनक्ति
६६ तत्त्वस्य किमकारीति तत्राह आत्मानं चेति आकलय्य ज्ञात्वा आत्मनः स्वस्य हरेश्च गतिं स्थितिं विमृशन् विचारयन्निति ६७ इति श्रीभागवते चतुर्थस्कंधे विजयध्वजकृतटीकाया दशमोऽध्यायः १० ॥
अत्र न केवलं मोक्षपथमवगत्य सादायत्तः किंतु बाह्याभ्यंतरशत्रुजयोपीत्यतस्तन्माहात्म्यं वर्णयते तत्रादौ ध्रुवविवाहादिप्रकार कथ्यते प्रजापतेरित्यादिना । तत्सुतौ तस्याभ्रमेऽसुतौ कल्पावत्सरश्च १ यो
गेश्वरमपि माध्यांगयोगानामाश्रितं अनेन राज्यानिच्छुत्वा तपश्चादुक्तिरिति ज्ञायते २ राजपुत्र उत्तमः किमभूत् ध्रुवभ्रातृत्वेन तत्कथाया अपिश्रवणार्हत्वात्सापि वक्तव्येति तत्राह उत्तमस्त्विति तन्मा
नातम्योत्तमस्य मातासु रुचिस्तस्योत्तमस्य गतिमरणत्वलक्षणां गतिगता ३

अत्राकृतस्वभावेन ध्रुवेण किमकारीतितत्राह ध्रुव इति । कोपामर्षशुचार्पितः भागुरिन्यायेनास्य शब्दस्य ठावन्तत्वं साधु । पुण्यजनालयं अलकापुरी ४ पुररक्षकानाह रुद्रेति । हिमवतो गिरेर्द्रोण्यानिम्रत
 देयुष्कायसास्तैस्तैः संकुलानि विहांस्तिमिताम् ५ उपदेव्योयक्षत्रियः ६ उदतिष्ठन्निति वापाठः ७ अहन् हतवान् ८ पत्रीरोपइपुर्द्वयोरित्यमरः ध्रुवीरकर्मस्तवनेन गुह्यकानां रज
 वीरत्वमसूचि ९ तत्कर्मप्रशस्य गुह्यकैः किंपृष्ठतः प्रसूयमिति तत्राह तेपिचेति । युगपत्सभूयध्रुवकृता विक्रमात् द्विगुणं प्रकर्षेण कर्तुमिच्छन्त एव न तु कर्तुं समर्थाः १० चित्रानानावर्णावाजाः पक्षा
 येषां ते चित्रवाजास्तैः ११ अयुतानां त्रयोदश लक्षादुपारि त्रिंशत्सहस्राणि प्राधान्यविवक्षयैतत् १२ तदा ध्रुवः किमभूदत्राह औत्तानपादिरिति आसारेण भगवता वर्षेण सत्तत निविडवर्षधारयेत्यर्थः १३
 मानवः मनोः पौत्रः सूर्यः ज्ञानिप्रियः सूर्य इव सूर्यो वा १४ नन्वत्रमग्नस्य स्वासनिरोधेन मरणं । जलं संस्तभ्यावस्थानमधोगमनमन्यत उन्मज्जनमिति पक्षेऽप्येकः संभवति अन्यत उन्मज्जने पलायनापर

ध्रुवो भ्रातृवधं श्रुत्वा कोपामर्षशुचार्पितः ॥ जैत्रस्यंदनमास्थाय गतः पुण्यजनालयम् ४ गत्वोदीचीं दिशं राजारुद्रानुचरसेविताम् ॥ ददर्श हिमवद्द्रोण्यां पु
 रीं गुह्यकसंकुलाम् ५ दध्मौ शंखं महाबाहुः स्वदिशश्चानुनादयन् ॥ येनोद्विग्नदशः क्षत्तरुपदेव्योऽत्र स नृशम् ६ ततो निष्क्रम्य बलिन उपदेवमहापटाः ॥
 असहंतस्तन्निनादमपिपेतुरुदायुधाः ७ सताना पततो वीर उग्रधन्वामहारथः ॥ एकैकं युगपत्सर्वानहन्वाणैस्त्रिभिस्त्रिभिः ८ ते वै ललाटलग्नैस्तैरिषुभिः
 सर्वैश्च हि ॥ मत्त्वानिरस्तमात्मानमाशंसन्कर्मतस्य तत् ९ तेपि चामुममृष्यन्तः पादस्पर्शमिवोरगाः ॥ शरैरविध्यन् युगपद्विगुणं प्रचिकीर्षवः १० ततः
 परिघनिस्त्रिशैः प्रासशूलपरश्वधैः ॥ शक्त्यृष्टिभिर्भृशं डीभिश्चित्रवाजैः शरैरपि ११ अभ्यवर्षन् प्रकुपिताः सरथं सहस्रायिम् ॥ इच्छन्तस्तत्प्रतीकर्तुमयुता
 नां त्रयोदश १२ औत्तानपादिः सतदा शस्त्रवर्षेण भूयसा ॥ नोपादृश्यत संछन्न आसारेण यथा गिरिः १३ हाहाकारस्तदैवासीत्सिद्धानां दिवि पश्यताम् ॥
 हतोयं मानवः सूर्यो मग्नः पुण्यजनार्णवे १४ नदत्सुयातुधानेषु जयकाशिष्वथो मृधे ॥ उदतिष्ठद्रथस्तस्मान्नीहारादिवभास्करः १५ धनुर्वि
 रफूर्जयन्नुग्रं द्विपतां सिद्धमुद्रहन् ॥ असौ घंव्यधमद्वाणैर्धनानीकमिवानिलः १६ तस्य ते चापनिर्मुक्ता भित्त्वावर्माणि रक्षसाम् ॥ कायानावि विशुस्तिग्मा गिरी
 नशनयो यथा १७ भल्लैः संछिद्यमानानां शिरोभिश्चारुकुंडलैः ॥ ऊरुभिर्हमतालाभैर्दोभिर्वलयवल्गुभिः १८ हारकेयूरमुकुटैरुष्णीषैश्च महाधनैः ॥
 आरुतास्तारणमुवोरेजुर्वीरमनोहराः १९ हतावशिष्टा इतरे रणाजिराद्रक्षोगणाः क्षत्रियवर्षसायकैः ॥ प्रायो निरुक्ता वयवा विदुर्दुर्मुग्धैर्द्रविक्रीडि
 तयूथपाइव २०

पक्षां जैत्रस्यंदनमित्येतदनुपपन्नः स्यादतः किमभूदिति तत्राह नदत्स्विति अयमज्जनानंतरमेव ध्रुवरथस्तस्माद्युद्धादुदतिष्ठदित्यन्वयः जलमग्नस्य सूर्यमन्यत उन्मज्जनं भवतीति मत्वा यत्र निमज्ज
 तत्रोन्मज्जनं तद्गुणं तत्त्वेन नीहारादिति १५ द्विपतामस्त्रौघं व्यधमन्नष्टमकरोत् १६ एकत्र प्रयोगेण यथाणां गात्रधमनं तेषां चर्मभेदनं शरीरच्छेदनचेति कार्यत्रयमभूदित्याह तस्य त इति पविरशनिः शतधा
 वृक्षकुलिसंदंभोलिरिति हलायुधः दंभोलिरशनिर्द्वयोरित्यमरः १७ वीररत्नमाह भल्लैरिति भल्लैरर्धचंद्राकारैर्वराहशरैर्वा हेमतालाभैः सुवर्णतालसमानैरूरुभिरुत्संगैः १८ १९ कापिसर्वनाशो न दृष्टु
 पूर्व इति किंवदंती मनुसराणां हतेति मृगैरेणां सहेन विगतक्रीडोपक्रमायूथपागजाः २०

अस्यावस्थायां पुरीषविषयतस्तस्मिन् पददत्तपरायणतन्त्रावस्थानवेत्तुमयस्मादेकं प्राप्तं तत्र भुवेण किमकारीत्याशंक्यो भयमपि न कृतं मायि जनकुचेष्टाशक्येति भावेनाह अपश्यमान इति । तथाहि जनो मायिनां चि
 क्रोधिं च न वेद न जानाति । पदत इति २१ इदं चित्तनमुत्तवाचिकमिति न ज्ञायते इति अतो विविनक्ति इति त्रुवन्निति प्रतियोगेन एनरुचयेन शकितः । जलधेरुत्पन्नमिव न भस्वता वायुनेरितं प्रेरितम् २२ पुनः
 किं किं शंकाकरमभूदिति प्रपंचयति क्षणेनेत्यादिना छादितं छत्रं विस्फुरंत्य स्नाडिनोपास्मिन् स्तथातेन स्तनयितुना गजितेन ॥ २३ ॥ ववृषुर्भेदा इति शेषः कथयानि शिरोरहितशरीराणि ॥ २४ ॥
 अश्ववर्षिणो गेरेर्गदादीभिः सर्वतो दिशं निपेतुः ॥ २५ ॥ दृष्ट्वरलयोरश्मवेश्मधामप्रवेशयोरित्याभिधानान् अश्ववर्षिण इत्यहिविगेषणं वा अहयश्च निपेतु रशनिर्भेद्यवह्निज्वालातद्वन्निःश्वामो
 वेति तेषां २६ हादोनादः २७ अमनस्विनां मनोबलरहितानां तिग्मगतयस्तीक्ष्णप्रवृत्तयः आमुषी अमुरजनप्रियया ॥ २८ ॥ स्वकर्तव्यतया मुनयो भगवत्प्रसादेन सर्वत्राजिता यद्युवायहित

अपश्यमानः सतदा ततायिनं महामृधेकं च न मानवोत्तमः ॥ पुरीदिदृक्षन्नपि नाविशद्विषां न मायिनां वेदचिकीर्षितं जनः २१ इति त्रुवंश्चित्ररथः स्वसारार्थं
 यत्तः परेषां प्रतियोगशंकितः ॥ शुश्रावशब्दं जलधेरिवेरितं न भस्वतादिभुरजोऽन्वदृश्यत २२ क्षणेनाच्छादितं व्योमवनानीकेन सर्वतः ॥ विस्फुरत्तडिता
 दिक्षु त्रासयंस्तनयितुना २३ ववृषुरुधिरौघास्थिपूयविष्मूत्रमेदसः ॥ निपेतुर्गगनादस्य कबंधान्यग्रतो न घ २४ ततः खेऽदृश्यत गिरेर्निपेतुः सर्व
 तो दिशम् ॥ गदापरिधनिस्त्रिशमुशला अश्ववर्षिणः २५ अहयोऽशनिनिःश्वासावमंतो ग्निरुषाक्षिभिः ॥ अभ्यधावन्गजामत्ताः सिंहव्याघ्राश्च यूथशः ॥
 २६ समुद्रजर्मिभिर्भूमिः प्लावयन् सर्वतो भुवम् ॥ आससाद महाहादः कल्पांत इव भीषणः २७ एवं विधान्य नेकानि त्रासनान्यमनस्विनाम् ॥ ससृजुस्तिग्म
 गतय आसुर्या मायया सुराः २८ ध्रुवे प्रयुक्ता मसुरैस्तां मायामतिदुस्तराम् ॥ निशाम्य तस्य मुनयः समशंसन्समागताः २९ मुनय ऊचुः ॥ औत्तानपादेभ
 गवांस्तव शार्ङ्गधन्वा देवः क्षिणो त्ववनतार्तिहरो विपक्षान् ॥ यन्नामधेयमभिधाय निशम्य चाद्वा लोको जसातरतिदुस्तरमंगमृत्युम् ३० ॥ मैत्रेय उवाच ॥ नि
 शम्य वदता मे वं ऋषीणां धनुषि ध्रुवः ॥ संदधेऽस्त्रमुपस्पृश्य यन्नारायणनिर्मितम् ३१ संधीयमान एतस्मिन् मायागुह्यकनिर्मिताः ॥ क्षिप्रं विनेशुर्विदुरक्लेशाज्ञा
 नोदयेयथा ३२ तस्यार्षास्त्रधनुषि प्रयुजतः सुवर्णपुंखाः कलहंसवाससः ॥ विनिःसृता आविविशुर्द्विषद्वलं वनं यथा भीमरवाः शिखंडिनः ३३

मुपदिशतीत्याह । ध्रुव इति संसुप्तं समभेदे समीचीने सुष्ठु पूजासुखेषु चेति पादवः । पपौ शसाविति प्राच्या इति मूत्राद्वा संसुप्तमिति ज्ञायते ॥ २९ ॥ यन्नामधेयमभिधायेत्यनेन भगवन्नामस्मृत्वाभि
 धाय सुदृष्टतस्तव शत्रुजयः स्यादित्युपदिष्टमिति ज्ञातव्यम् ३० असुरमायाविनाशे समर्थनारायणाच्चमिति जानन् ध्रुवो मुनिभिरपितदेवोपदिष्टमिति निरूप्यतद्वधं धनुषि संदध इत्याह निशम्येति ॥ ३१ ॥
 तस्यास्त्रस्य महात्म्यमर्चित्यमिति भावेनाह संधीयमान इति अविद्यास्मि तरागद्वेषाभिनिवेशाः क्लेशाः ३२ आर्षास्त्रं ऋषिच्छं देवतासहितास्त्रज्ञानास्त्रं वा ऋषिज्ञान इति धातोः सुवर्णलंकृताः
 पुंस्त्वान्मानुसं धानप्रदेशायेति सुवर्णपुंखाः वस आच्छादन इति धातोः वासः शब्देन पञ्चालक्ष्यं ते कलहंसानां वासांसि पक्षा इव पक्षायेषां ते कलहंसवाससः शिखंडिनो मयूराः भीमो भयं करो वीनादो
 वेति तेषां ३३

पुण्यजनानांवीरसमाह तैरिति तिग्मधारैरुग्रैःशिलीमुखैःशरैःसुपर्णगरुडं उग्रद्वफणाउद्धतफणाः ३४ अर्कमंडलनिर्भिद्य यंलोकंजतिंतिपरंलोकंनिनापैत्यन्वयः ॥ ३५ ॥ किमेवंध्रुवः
सर्वाननवशिष्टानकरोदित्यस्योपयोगिकथांतरमाह तान्हन्यमानानिति अनागसोवधयोग्यापराधरहितान् चित्ररथेनध्रुवेण ३६ आगत्यनिःशेषंहनेत्युक्तार्कनेत्याह अलीमिति तमोद्वारेणयथा
यज्ञानप्रतिबंधकत्वेननरकद्वारेण । पाप्मनापापहेतुना ३७ किंच धर्मशास्त्रानुवर्तिनामस्माकंकुलधर्मोभवत्ययमित्याह नास्मादिति अकृतैर्नसामितिपदम् ३८ अकृतापराधत्वंकथन्नातृ
वधलक्षणापराधकरणादितितत्राह नन्विति नन्वेवार्थेवर्तते अपराधेनेतिसंबध्यते ३९ तस्यापराधिनःसगात्तदपरित्यागात्तेप्यपराधिनइतिसूक्ष्मदर्शनंभागवतानांनोपपन्नमित्याह । नायमिति
आत्मानंमनोऽसंगृह्णानियम्यपशुवन्मूढवत् ॥ ४० ॥ इतोप्येकापराधेन बहूनांवधोनयुक्तःसर्वप्राणिनामंतर्पामित्वेनहरिमुपास्यप्राप्ततत्प्रसादत्वादित्याह सर्वभूतेति सर्वभूतानामात्मभावेनां

वि०अ०

११

तैस्तिग्मधारैःप्रधनेशिलीमुखैरितस्ततःपुण्यजनाउपद्रुताः ॥ तमभ्यधावन्कुपिताउदायुधाःसुपर्णमुन्नद्धफणाइवाहयः ३४ सतान्पृषत्कैरभिधावतो
मृधेनिकृत्तबाहूरुशिरोधरोदरान् ॥ निनायलोकंरमकमंडलंजतिनिर्भिद्यमूर्ध्वरेतसः ३५ तान्हन्यमानानभिर्वीक्ष्यगुह्यकाननागसश्चित्ररथेनभू
रिशः ॥ औत्तानपादिकृपयापितामहोमनुर्जगादोपगतःसहर्षिभिः ३६ ॥ मनुरुवाच ॥ अलंवत्सातिरोषेणतमोद्वारेणपाप्मना ॥ येनपुण्यजनानेतान
वधीस्त्वमनागसः ३७ नास्मत्कुलोचितंतातकर्मैतत्सद्विगर्हितम् ॥ वधोयमुपदेवानामारब्धस्तेऽकृतैर्नसाम् ३८ नन्वेकरुयापराधेनतत्संगाद्वहवोहताः ॥
प्रातुर्वधाभितप्तेनत्वयांगभ्रातृवत्सल ३९ नायंमार्गोहिसाधूनांहृषीकेशानुवर्तिनाम् ॥ यदात्मानमसंगृह्यपशुवद्धृतवैशसम् ४० सर्वभूतात्मभावेनभूता
वासंहर्षिभवान् ॥ आराध्यापदुराराध्यंविष्णोस्तत्परमंपदम् ४१ सत्त्वंहरेरेनुध्यातातत्पुंसामपिसंमतः ॥ कथंत्ववद्यंछतवाननुशिक्षन्सतांव्रतम् ४२ ति
तिक्षयाकरुणयामैत्र्याचासिलजंतुषु ॥ समत्वेनचसर्वात्माभगवान्संप्रसीदति ४३ संप्रसन्नेभगवतिपुरुषःप्राकृतैर्गुणैः ॥ विमुक्तोजीवनिर्मुक्तोब्रह्मनिर्वा
णमृच्छति ४४ भूतैःपंचभिरारब्धोयोषित्पुरुषएवहि ॥ तयोर्व्यवायात्संभूतिर्योषित्पुरुषयोरिह ४५

तर्पामित्वेनभूतेषुप्राणिष्ववासायस्यसतथा भूतान्यावसंत्यस्मिन्नितिवातम् ४१ प्राप्तपदत्वादद्यहरिणाकिर्मितभावोनतवास्तीत्याह सत्त्वमिति तस्यहरेःपुंसाभक्तानासंमतः ततःकितत्राह कथमिति
४२ कितत्सतोव्रततेनकिंफलंतत्राह तितिक्षयेति शत्रुपुशुत्वदर्शनमुद्धत्सु सुहृत्त्वदर्शनसमत्वम् ४३ तत्प्रसादफलमाह संप्रसन्नइति ततःकितत्राह जीवेति जीवत्वाभिमानाभितरामुक्तोभव
ति तत्फलमाह ब्रह्मेति नित्यनिर्मुक्तशरीरपरमानंदवाब्रह्मरूच्छत्याप्नोतीत्यन्वयः । ब्रह्मनिर्वाणब्रह्मणिनाशमृच्छतीत्यगीकारेमुक्ते गन्यभावन्वेननरुनाप्यार्थेन्यस्यान् ४४ सृष्टिप्रकारज्ञानेत
तोविरक्त्यामकृतिबंधहानेच्छास्यादतस्तामाह भूतैरिति पुरुषोयोषिच्चेनिभावः पंचभिःपृथिव्यादिभूतैराब्धःसृष्टः अतःपरंकथमारभइत्यतआह तयोर्गिति इहजीवराशोतयोर्योषित्पुरुषयोर्व्यवा
येनमैशुनधर्मैःसंभूतिःकरचरणादिविभागलक्षणंजन्मभवति समित्यनेनपृथिव्यादिसंयोगेनजन्मस्त्वयति ४५

१८

न केवलमादिसर्गः किंतु तत्राप्येवमेवेत्याह एवमिति स्थितिसंहारयोः सर्गविपरीतत्वात्कथं सर्गवदित्युच्यत इत्यत्राह गुणव्यतिकरादिति रजआदिगुणानां विषमसमावस्थाभेदकारणान् परप्रेरणामंतरे
 चर्चयेत्तु गुणेभ्य एवंप्रवृत्तिः कथमत्राह माययेति । परमात्मनो माययेच्छयाप्रेरितेभ्य इति शेषः । इदमत्राकृतम् । रजोगुणकार्यभूतारब्धदेहान् चेतनाधिष्ठितात्सर्गः पालकसत्त्वगुणकार्यभूतारब्धदेहान् स्थि
 तिः तमोगुणकार्यभूतारब्धदेहात्संयमइति च एतत्सर्वमीश्वरेच्छायां नमिति ४६ एतदेव विशिनष्टि निमित्तमात्रमिति । यत्र यस्येश्वरस्य सन्निधाने । व्यक्ताव्यक्तकार्यकारणात्मकमिदं विश्वभ्रम
 ति चेष्टते किमिव अयस्कांतस्य सन्निधाने लोहं सर्वयथा तयाम निर्गुणः सत्त्वादिगुणशक्त्यनुग्रहशक्तिरात्मा परमात्मानं नृपादानकारणम् ४७ तर्हि मुख्यकर्तृत्वं हरेर्गतमत्रा
 ह सखल्विति खलुशब्दो न्यकारणशक्तिनिषेधार्थः । स भगवान् योगशक्त्या गुणप्रवाहेषु मृष्ट्यादियुतत्तत्क्रियानुमारेण विभक्तवीर्या विभक्तमाहात्म्यः अक्लिष्टकर्तृत्वादकर्तृवजगत्करोति अहतेव शत्रु
 भावरहितत्वात्तिह तिसंहारति । अनेन हरेः समत्वं भगोनिरस्तइति एकस्य विरुद्धकर्तृत्वं कथमित्यत उक्त चेष्टेति दुर्विभाव्याज्ञातुमशक्याऽस्मादशौरिति शेषः कर्तृत्वसामान्यानिषेधः हरिरक्लिष्टकारित्या
 यस्कांतवदुच्यते कायकर्मस्वभावे पुकाले चावस्थितो द्वारिः सर्वकारणभूतः संस्तत्तन्नाम्नाभिधीयत इति वाक्यविरुद्धस्यादिति नापमर्थं शोभते ४८ दुर्विभाव्यत्वमाह सो नंतइति य एवाविधः सहारिरस्य
 विश्वस्थांतरः स्वयमनंतः स्वमारकमृत्युरहितः अंतो ह्यवसिते मृत्याविति यादवः देवदत्तवत्स्वयंदंडमादाय हं त्रिकिनेत्याह कालइति आयुरादिफलपाचकत्वात् पूर्वापरत्वविशेषोपि नास्तीत्याह

एवंप्रवर्तते सर्गः स्थितिः प्रलय एव च ॥ गुणव्यतिकराद्राजन्मायया परमात्मनः ४६ निमित्तमात्रं तत्रात्मानिर्गुणः पुरुषर्षभः ॥ व्यक्ताव्यक्तमिदं विश्वं यत्र भ्रमति
 लोहवत् ४७ सखल्विदं भगवान् योगशक्त्या गुणप्रवाहेषु विभक्तवीर्यः ॥ करोत्यकर्तृवनिहंत्य हंता चेशा विभूम्नः खलु दुर्विभाव्या ४८ सो नंतो तंकरः कालो
 नादिरादिकृदव्ययः ॥ जनं जनेन जनयन् मारयन् मृत्युनात्मनः ४९ न वै स्वपक्षोऽस्य विपक्ष एव वा परस्य मृत्योर्विशतः समंप्रजाः ॥ तं धावमानमनुधावंत्यनी
 शायथास्त्रांस्यनिलं भूतसंघाः ५० आयुषोपचयं जंतोस्तथैवोपचयं विभुः ॥ उभाभ्यां रहितः स्वस्थो दुःस्थस्य विदधात्यसौ ५१ केचित्कर्मवदंत्येनं स्व
 मावमपरे नृप ॥ एके कालं परे देवंपुंसः काममुतापरे ५२ अव्यक्तस्याप्रमेयस्य नानाशक्त्युदयस्य च ॥ न वै चिकीर्षितं तात को वेदाद्वास्य संभवम् ५३

अनादिरिति न केवलमंतकरः किंत्वादिकृच्च । चौरवत्संवृतो न करोत्यतोऽव्ययइति । अव्ययोऽसंवृतः निमित्तमात्रत्वं स्पष्टयन्नुक्तमेव द्रव्ययति जनमिति जनेन पित्रादिशरीरेण जनं पुत्रादिशरीरं जनयन्नात्मनो
 र्धनेन मृत्युना कालरूपेण मारयन् शरीरविभोगं कारयन् वर्तत इत्यन्वयः ४९ एवंप्रवर्तमानस्य नैर्घृण्यादिदोषापत्तिर्नास्ति समत्वादित्याह न वाइति वाइत्यनेनावैषम्यादिसूत्रप्रसिद्धिर्दर्शयति समंपुण्यपा
 यानुसारेण । मृत्योः परस्य विलक्षणस्य । रुद्रादीनां मारकत्वादिकमेतत्कदाक्षोपक्षिप्तमिति भावेनाह तं धावमानमिति ५० आयुरादिफलपाचकत्वेनां तादिकर इत्युक्तं स्पष्टयति आयुषइति ५१ बहवः
 कर्मकर्मादिकमस्योत्पत्त्यादेः कारणमिति संगिरंते । तत्पदार्थतात्पर्यापरिज्ञानादिति संतोष्यं यतन्तत्तद्वस्तुस्थित्वात्तत्क्रियार्थप्रवर्तकत्वेन तत्तन्नाम्नायमेवोच्यत इति भावेनाह केचिदिति केचि
 न्मीमांसकाः अपरे चार्वाकादयः एकैपौराणिकादयः परैर्मौहूर्तिकाः अपरे वात्स्यायनकोविदाः कामकर्मस्वभावेऽपि स्थितिचनान् अयमेव निधीयत इति ५२ कामकर्मादिशब्दानां कथानिर्वचनं येन ते
 शं भगवद्विषयत्वं ज्ञापयति तत्राह अव्यक्तस्येति प्रत्यक्षादिप्रमाणाविषयश्चेत् शून्यकल्पोऽयमित्यत उक्तं नानाजकीति कर्मादिना नानाशक्तीनामुदयोऽयस्मात्सतथा क्तस्तस्य अनेन पारिशेषप्रमाणासिद्धि
 मूच्यते चिकीर्षितं कर्तुमिष्टं कर्म । अस्य संभवमुत्पत्तिं निरुक्तिप्रकारं च को ब्रह्मावेति चेत्सोऽप्यद्वानजानातीत्यर्थः ५३

एवं सर्वत्र हरेः स्वातन्त्र्यमुपपाद्यफलितमाह नैवेति विसर्गादानयोर्मरणजन्मनोः विसर्गस्यादानस्यांगीकारस्यचेति वा हिशब्दो हेतौ ५४ किं नैवमित्यतो यज्जगत्कारणं ब्रह्मतदेवात्रोक्तमिति सृष्ट्यादिवि
शेषणैर्विशिनाष्टि स एवेति कर्मक्षेत्रप्रवृत्ते देवदत्तवदस्य गुणकर्मलोपो नास्ति अहं कर्तेत्यभिमानाभावादित्याह अथापीति ५५ अनेनापि गुणकर्मलोपः कथमुद्धाटित इति तत्राह एष इति स्वशक्त्या
स्वाधीनया स्वरूपशक्त्या वा ५६ कार्यपदप्रयोगाभावात्तेदमनुष्ठानं योग्यमित्याशंक्यैवं विधेयमिति गुणांतरसमर्पणेनोपसंहरति तमेवेति अष्टांगित्यमुक्तं नातिगातिकया यंत्रबधन इति धातुः दान्ना
यंत्रिता बद्धाः ५७ श्रीनारायणप्रसादेनावाप्तसमस्तसपदस्तवत्त्रिपतभूतद्रोहो न घटत इति भावेनाह यः पंचवर्ष इत्यादिना सर्वपाणिनः प्रतिप्रतिगतमक्षमिन्द्रियं यस्य स तथातं अनेन प्रयाक्रियमा
णं कर्मनासौ पश्यतीत्येतत्परिहृतम् ५८ विमुक्तविग्रहैर्योगिभिर्व्यपाश्रितनिषेवित अनेन भूतविग्रहोऽप्यप्रियेन भवतीत्युक्तं निर्गुणमावृत्तिशून्यं कुपितत्वात्पुनः प्रसादानभिमुखमित्यर्थः भूतद्रोहेऽकुद्व
स्यास्य तपसापि पुनः प्रसादापादनं दुष्करं तवेति ध्वनितं अनेन शब्दाद्यविषयं वा वागादिनापि प्रसादयितुं दुःशकमित्यर्थः कुतः निर्गुणमतीन्द्रियमिन्द्रियाविषयत्वादित्यर्थः । गुणस्त्वावृत्तिशब्दादिज्येन्द्रियाभ्यु
त्पत्तं तु ध्वितियादयः । एककेवलप्रक्षरं मूलकारणं आत्मानं परमात्मानं विशिष्टा मुक्तिर्यस्मात्स तथातं एवं गुणविशिष्टहरिमात्मानिह च न्विष्यालोक्य भजस्वेत्यन्वयः तत्स्वरूपं कीदृशमिति न प्रश्ना

नैवेति पुत्रकभ्रातृहंतारोधनदानुगाः ॥ विसर्गादानयोस्तातपुंसो दैवहिकारणम् ५४ स एव विश्वं मृजति म एवावतिहंति च ॥ अथापि ह्यनहंकारान्नाज्यते गुण
कर्मभिः ५५ एष भूतानि भूतात्मा भूतेशो भूतभावनः ॥ स्वशक्त्या मायया युक्तः मृजयति च पाति च ५६ तमेव मृत्युममृतं तात दैवं सर्वात्मनोपैहि जगत्परा
यणम् ॥ यस्मै बलं विश्वमृजो हरंति गावो यथा वै न सिदाम यंत्रिताः ५७ यः पंचवर्षो जननीं त्वं विहाय मातुः स पत्न्या वचसाभिन्नवर्मा ॥ वनंगतरुतपसाप्रत्य
गक्षमाराध्य लेभे मूर्ध्नि पदं त्रिलोक्याः ५८ तमेव मंगात्मनि मुक्तविग्रहैर्व्यपाश्रितं निर्गुणमेकमक्षरम् ॥ आत्मानमन्विष्य विमुक्तमात्मदृश्यस्मिन्निदं भिन्नम्
सत्प्रतीयते ५९ त्वंप्रत्यगात्मनि सदा भगवत्यनंत आनंदमात्र उपपन्नसमस्तशक्तौ ॥ भक्तिविधाय परमांशन कैरविद्याग्रंथि विभेत्स्यसि ममाहमिति प्ररूढाम्
६० संयच्छरोषं पदं ते प्रतीपं श्रेयसां परम् ॥ श्रुतेन भूय साराजन्नगदेन यथामयम् ६१ येनोपमृष्टात्पुरुषाल्लोक उद्विजते भृशम् ॥ न बुधस्तद्वशं गच्छेदिच्छ
न्न भयमात्मनः ६२ हेलनं गिरिश भ्रातुर्धनदस्य त्वया कृतम् ॥ यज्जघ्निवान्पुण्यजनान् भ्रातृव्रानित्यमर्षितः ६३

हे इति भावेनोक्तं आत्मदृशिति पूर्वमात्मानं दृष्टवानिति यत्तस्मात्कथमित्यत उक्तं यस्मिन्निति अमदस्वतंत्रं भिन्नं पंचविधभेदोपेतमिदं चेतनाचेतनात्मकं विश्वं यस्मिन् यदाधारतया प्रतीयत इति ५९ ननु
आत्मदर्शिनो मम संसारपाशच्छेदः किमिति नाभूदित्यतस्तादृग्गुणानुपसंहृत्य विबोधास्त्यभावादतस्तथोपास्तौ सस्यादिति भावेन तदुपास्तिप्रकारं विदधानाह त्वंप्रत्यगात्मनीति प्रत्यगात्मनित्वा
भिमुखो विबुधो भक्तिमुपास्ति लक्षणां सेवां अन्यत्रानुपपन्ना अत्रोपपन्ना अविरुद्धाः समस्ता अस्थूलान्वादि लक्षणाः शक्तयो यत्र स तथातस्मिन् ॥ ६० ॥ तत्र प्रथमसाधनमिदमित्याह संयच्छेति ६१
श्रेयसां प्रतीपत्वं कथमत्राह येनेति येन रोषेणोपमृष्टादुपरक्तात्सज्जनानुग्रहस्यापेक्षितत्वाल्लोकोज्जानिजनोत्रोच्यते लुक्प्रकाश इति धातोः ६२ वैश्रवणस्य सत्स्वेकत्वेनास्यावज्ञाननिमित्तरोषोपि परिहरणी
य इत्याह हेलनमित्यादिना वैश्रवणे हेलनमपि शिवावज्ञानस्यात्तदवज्ञानेन श्रीनारायणविषयज्ञानमपिनोदेतीत्यभिप्रायेणोक्तं गिरिश भ्रातुरिति अतएव महतामिति बहुवचनम् ६३

६४ भुवस्य च सत्त्वमत्वाद्भुवनं शासनानुज्ञानंतथामनोऽपौत्रप्रभिनंद्यस्वपुरगमनंवक्ति इत्युक्तइति शौचतदित्यनेन उर्वैरानुगधानेन ध्रुवेण तर्ष्णीस्थितं भ्रातृमातृमरणप्रतिक्रियांकर्तुंसमर्थेनापीति जैनश्रु
तिपरिहर्तुमिव यक्षबधे प्रवृत्तमिति ध्वनयति ६५ ६३ इति श्रीभागवते चतुर्थस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायामेकादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ७ ॥ साधनसामग्र्यां भगवत्प्रसादात्स्वरूपानदानुभवलक्षणो
न्निमित्तचित्तयोग्यतानुसारेण प्राप्यते पुरुषैरेति निर्दिश्यते म्मित्रध्याये तत्रादां भुवकृता परार्थक्षांत्वा वैश्रवणेन ध्रुवाय वरप्रदानप्रकारंवक्ति ध्रुवनिवृत्तमित्यादिना वंशसाद्युद्धात् १ परितोषहेतुमाह य
स्त्यमिति २ स्वस्य मनोश्चैकमस्य न्यनक्ति न भवानिति अप्ययभावयोर्मरणजन्मनोः ३ नन्वहं मच्छून्नवधिपनन्वमेतदकार्षीरिति प्रदर्शनकथमत्राह अहत्वमिति पुरुषस्य परमेश्वरस्य कर्तृत्वाज्ञाना
दहत्वं कर्तेति धीरपार्थाभाताभाति नाहं कर्तानकर्तात्वं कर्तायस्तु स्वयंप्रभुरित्यनेन परमेश्वरकर्तृत्वस्य प्रामाणिकत्वप्रतीतेः । कथमिव स्वाप्नीव यथा स्वप्ने जाग्रच्च बुद्धिः । आत्मन्यविद्यमानकर्तृत्वाभिमाना
दनर्थोपि स्यादित्याह अनुव्यानादिति अनुव्यानात्पुनः पुनरात्मनिकर्तृत्वस्मरणाद्यया कर्तृत्वधिया सुखादिरूपस्यात्मनो बधेन पुत्रमित्रादि स्नेहबधेन विपर्ययो दुःखादिर्भवतीत्यतस्तादृशी बुद्धिस्त्वया
नकार्येति भावः ४ ननु जीवकृतकार्योपक्रमोपसंहारदर्शनात्कथं तस्य जीवस्य कर्तृत्वाभाव इत्याशङ्क्य कर्तृत्वादौ नियमाभावात्तदत्तमेव कर्तृत्वं न मम स्वतंत्रकर्तृत्वमिति निश्चित्य तत्क्रियाविशिष्टं भगवतं भजस्वे

तैमसादयवत्साशुसन्नत्याप्रश्रयोक्तिभिः ॥ नयावन्महतांतेजःकुलंनाभिभविष्यति ६४ इत्युक्तस्तंप्रणम्याहभगवंस्तेनुशासनम् ॥ आतिष्ठेभ्रातृमात्रोर्मै
शौचतःक्षम्यतामिति ६५ ॥ मैत्रेयउवाच ॥ एवंस्वायंभुवःपौत्रमनुशास्यमनुर्धुवम् ॥ तेनाभिवंदितःसाकमृषिभिःस्वपुरंययौ ६६ इतिश्रीभागवतेचतु
र्थस्कंधेएकादशोध्यायः ॥ ११ ॥ मैत्रेयउवाच ॥ ध्रुवंनिवृत्तंप्रतिबुध्यवैशसादपेतमन्युर्भगवान्वनेश्वरः ॥ तत्रागतश्चारणयक्षकिन्नरैःसंस्तूयमानोऽभ्यवद
त्लतांजलिम् १ ॥ धनदउवाच ॥ भोभोक्षत्रियदायादपरिनुष्टोस्मितेऽनघ ॥ यस्त्वंपितामहादेशाद्वैरंदुस्त्यजमत्यजः २ नभवानवधीद्यक्षान्नयक्षाभ्रातरं
तव ॥ कालएवहिभूतानांप्रमुरग्ययभाक्वयोः ३ अहंत्वमित्यपार्थाधीरज्ञानात्पुरुषस्यहि ॥ स्वामीवभात्यनुध्यानाद्ययाबंधविपर्ययः ४ तद्रच्छध्रुवभ
द्रैतेभगवंतमधोक्षजम् ॥ सर्वभूतात्मभावेनसर्वभूतात्मविग्रहम् ५ भजस्वभजनीयांविमभवायभवच्छिदम् ॥ युक्तंविरहितंशक्त्यागुणमग्न्यात्ममा
यया ६ वृणीहिकामंचपयन्मनोगतंमत्तस्त्वमौत्तानपदेविशंकितः ॥ वरार्हणोऽस्यंबुजनाभपादयोर्निरंतरंत्वांवयमंगशुश्रुम ७

त्याह तद्वच्छेति सर्वभूतानामात्मभावेनकर्तृत्वदानादानयोःकर्तापरमात्मेतिस्नेहलक्षणयाबुद्ध्या सर्वभूतेष्वामाविग्रहोज्ञानादिगुणपूर्णामूर्तिर्यस्यसतथातं यद्वा सर्वभूतानामात्मनिदेहोविग्रहःप्रादे
शब्दादिलक्षणोयस्यसतथातम् ५ प्रादेशाद्याकारत्वेनावस्थानंकथंगुणशक्तिमंतरेणेत्यतउक्तं युक्तमिति आत्मसामर्थ्याख्ययाशक्त्यायुक्तं गुणमय्यात्माधीनयामाययाप्रकृत्याविरहितम् ६ यद्यपि
हरेःकरुणानर्षधारापात्रत्वेनान्यतःप्राप्तोवरस्तवनास्तितथापि वैश्रवणोभुवेप्रसन्नःकिलेतिद्यौतनायवरवंगयंतिवाक्ते वृणीतीति अन्यतःकथंवृणोमीत्यविशंकित अंबुजनाभरयहरेः प्रादयोःसेवायां
निरंतरंसनात्तनंतदेकमानसमित्यर्थः ७

१ मिथ्याभाषणम् २ विषयेसतमी ३ अहंत्वमित्यनेनजोद्वयाभावादहत्वमिति धारणार्थाऽपगतार्थेन्यन्मथानान्यतो विविचिन्तयन्मन्त्राहत्यावशोजयति ४ वाविर्ययत्यनेनवचकमिथ्यात्वमुच्यतइत्यन्यथा
मत्तोतिधारणायविषयेशद्वार्थमाह । दुःखादिरिति । दी०

मुमुक्षुणामेवरोवरणीयइतिशिक्षणायतस्यवरादानप्रकारमाह सराजराजेनेति ८ ऐलिबिलःइलिबिलापुत्रोवैश्रवणः ९ ब्रह्मज्ञानोत्पत्तयेयज्ञएवकर्तव्यइतिप्रकटनायतस्ययज्ञकरणप्रकारमाहा
थेति । अथविषयासीक्तविहायपुरप्रान्त्यनंतरंमंगलंकर्मप्रारब्धवान् । किंतदित्यतउक्तं अयजनेति द्रव्यक्रियादेवतानां कर्म विषयं अकर्मफलप्रदं मोक्षाख्यफलप्रदम् १० सर्वात्मनिसर्वातर्थाभिनिधि ।
सर्वेषु पूर्णं विश्वः पूर्णस्तथा सर्वः समस्तश्चाभिधीयत इत्यभिधानात् सर्वः सर्वः शिवस्थाणुरिति नामन्वात् सर्वनामसंज्ञानास्ति आत्मानिस्वस्मिन्भूतेषु चावस्थितं तं विभुं व्याप्त्यपरात्पसाप्रत्यक्षीचकार तमि
त्यर्थः ११ तस्यप्रजानुरंजनविधानमाह तमेवमिति १२ पुराकतिपयैर्मासैरेव भगवदनुग्रहमवाप्याभीष्टमाप्तवतो ध्रुवस्य कियुक्तव्यमेतैरिति भावेन तस्य क्षिनिपालनकालावधिमाह षट्त्रिंश
दिति प्रारब्धपुण्यक्षयमशुभक्षयं ज्ञानसामर्थ्यात् ॥ १३ ॥ बहुमवं बहुतिथि अविकलेंद्रियो वशीकृतेंद्रियः जरसाचक्षुरादीन्निद्रापैक्यमधत्वादिलक्षणन प्राप्त इति वात्र याणां वर्गाणां धमेकामार्था
नामौपधिकमुपयोगसाधनं देहनीत्वा देहयात्रां विधायेत्यर्थः १४ पुत्राय सिंहासनं दत्त्वा यं किमकार्षीत् गृह एवावस्थितश्चेद्देहाग्यादिसाधनह्रासनलोकोपहासविषय स्यादित्यतः स्वपुरविहाय देशांतरग
त इति वक्तव्यमन्तःकंदेशशुचितीर्थमगमदिति तत्राह मन्यमान इत्यादिना सध्रुव इदं विश्वं कालोपमृष्टमिति ता कालेन न भवतीति मन्यमानो विशालांबदारिकाश्रमे स्पृष्टमानानर्दाप्रययौ इत्यन्वयः विजाला

मैत्रेय उवाच ॥ सराजराजेन वराय चोदितो ध्रुवो महाभागवतो महामतिः ॥ हरौ भवत्रेऽचलितां स्मृतिं ययातरययत्नेन दुरययंतमः ८ तस्य प्रीतेन मनमातां
दत्त्वैलिबिलस्ततः ॥ पश्यतो तर्द्धे सोऽपि स्वपुरं प्रत्यपद्यत ९ अथायजत यज्ञेशं क्रतुभिर्भूरिदक्षिणैः ॥ द्रव्यक्रियादेवतानां कर्माऽकर्मफलप्रदम् १० म
र्वात्मन्यच्युते सर्वे तीव्रौघां भक्तिमुद्रहन् ॥ ददर्शात्मनि भूतेषु तमेवावस्थितं विभुम् ११ तमेवंशीलसंपन्नं ब्रह्मण्यं दीनवत्सलम् ॥ गोपारं धर्मसेतूनां मे
निरोपितं प्रजाः १२ षट्त्रिंशद्वर्षसाहसं शशास क्षितिमंडलम् ॥ भोगैः पुण्यक्षयं कुर्वन्नभोगैरशुभक्षयम् १३ एवं बहुमवं कालं महात्माऽविकलेंद्रियः ॥ त्रि
वर्गौपधिकं नीत्वा पुत्रायादा नृपासनम् १४ मन्यमान इदं विश्वं मायारचितमात्मनि ॥ अविद्यारचितस्वप्नं धर्वनगरोपमम् १५ आत्मरूपं पत्यमुद्दोब
लमृद्वकोशमंतःपुरं परि विहारभुवश्चरम्याः ॥ भूमंडलं जलधिमेखलमाकलय्य कालोपमृष्टमिति सप्रययौ विशालाम् १६

बदरीप्रोक्तानगरीनिष्पन्ना तथेत्यभिधानं कीदृशं विश्वमात्मन्याधारतया हरेर्माययेच्छयारचितं अनिपेधे पुमान्विष्णावित्यभिधानादस्य विष्णोर्विद्ययेच्छयारचिते स्वप्नं धर्वनगरे उपमायम्यतत्तर्थाक्त
महामायेत्यभिचेति नियतिर्मोहिनीति च प्रकृतिर्वासनेत्येवं तवेच्छानतकथ्यत इत्यनेन निरुपपदमायाशब्दस्य हरेरिच्छावाचित्वं कथमिति पमाशंकापरिहृतेति जायते ॥ १५ ॥ नन्विदमिच्छरेच्छार
चितमिति वक्तुं युक्तं तथा त्वेमिथ्याभूतस्वप्नादिसाम्यकथनमनुपपन्नं । तदुच्यते तस्मान्मायाशब्देनैव जालमेवोच्यते उक्तानस्यानेकार्थवृत्तिगवादिशब्दवदुपपत्तेरित्यत उक्तकालेति उर्वारुक उपम
तादिवत्कालान्तरेऽन्यथा दर्शनाद्यदृष्टतत्रमिति क्षणभंगुरत्वात्स्वप्नादिसाम्यं । नतु मिथ्यात्वात्तस्य चार्थक्रियाकारित्वेन सत्यत्वमप्यप्रामाणिकत्वात्तदुक्तं अन्यथात्वात्क्षिप्रनाशाज्जगत्स्वप्नादिवत्स्मृत
वर्तमानं नियतैव सदैव परमात्मनीति आत्मनीत्युक्त्या च सत्यत्वमवगम्यते अनादिनित्यनिरस्तकुहकस्य हरेरिदं जालाश्रयत्वं न युज्यते सदानेरस्तकुहकमिति स्तोक्तेश्च निष्कलनिष्क्रियशातमिति
श्रुतेः । निष्क्रियब्रह्मैक्यमात्मनोजानतो ध्रुवस्य विशालागमनक्रियायोगाच्च । आत्मस्त्रीपुत्रादीनां विश्वांतर्भूतत्वेन तद्ब्रह्मेन गृहीतानामपि पुनर्वचनं दुष्करं न्यागमपिकृतवानिति ध्रुवस्य वैराग्यातिशयद्योत
नापेति । परितो विहारभुवः आकलय्य निश्चित्य १६

१ कर्मकर्मफलप्रदमित्यसंगतभावीत्यतो योजयति । द्रव्येति । तेन द्रव्यक्रियादेवतानां कर्मत्येकवाक्य । कर्मशब्दो विषयवाचीत्यर्थः ।

तत्र भक्तोपि पिता पुत्रविषयस्नेहं युक्त्वा वैराग्यद्वयस्तथा भगवद्भक्तिरामाङ्गितस्य मुग्धस्वेव स्थितस्य तदुपास्तिप्रकाशं तस्या इति । तस्या विशालायाः शिवं वाः मंगलं वाः स्थूले पातालादिके ।
 नैव भिन्नमित्यत उक्तं भक्तिरूप इति शिञ्जवन्मतिमास्थाने । तदुक्तं शिञ्जवन्मतिमैपाहिविष्णोर्लोकचतुर्दशीति । समाधौ निगयामेनाचेत्तस्य ध्येयवस्तुविषयीकरणमतिप्रवाहे सति अभ्यस्तत्वात् स्थूल
 ज्ञानं विमृजन् स्वादिबोपास्तेरावध्यकत्वेन स्थूलमभिहितं रूपं कयेन सूक्ष्मरूपमस्मरदित्यर्थः । अव्यवहितः स्थूलमभिहितसूक्ष्मरूपयोरभेदं पश्यन्नित्यर्थः १७ तस्यासप्रज्ञातसमाध्यवस्थामाह भ
 क्रिमिति । अहमसौ भुव इत्यात्मानं नास्मरत् किंतु भगवंतमेवास्मरदित्यनेन जीवन्मुक्तत्वलक्षयति । मुक्ताङ्गिः सूक्ष्मशरीराभिमानरहितः १८ ध्रुवस्य हरेरपरोक्षज्ञानोत्पन्नप्रसादाच्चिह्नमाह सददर्श
 १९ विभाजयत् दीपयत् राकापतिं पूर्णचंद्रम् १९ वृक्षात् तत्पर्णमिव स्वर्गाच्च्युतं तत्र मिव विमाननाद्राक्षीत् किंतु मनाथमिन्याह तत्रेति अनु अनंतरं तत्र विमाने स्थितौ २० उत्पन्ननिर्दो
 षं ज्ञानत्वात् सहसा विमानपुरुषदर्शनात् तदा तस्य भ्रांतिज्ञानं नाभूदिति भावेन तत्सत्कारप्रकारमाह विज्ञापेति प्रागदृष्टवस्तुदर्शनं साध्वसलक्षणं तत्करणवृत्तिविशेषः स भ्रमो भवति तेन सन्नो नष्टो विक्रमः प्र

तस्या विशुद्धकरणः शिववार्विगाह्यबद्धासनं जितमरुन्मनसा हृदाक्षः ॥ स्थूले दधारभगवत्प्रतिरूप एतद्व्यायंस्तदव्यवहितो व्यसृजन् समाधौ १७ भक्तिहरौ
 भगवति प्रवहन्नजस्रमानंदबाष्पकलया मुहुरर्धमानः ॥ विस्त्रियमानहृदयः पुलकाचितांगो न आत्मानमस्मरदसाविति मुक्तलिङ्गः १८ सददर्शविमानाग्यं
 न भ्रसो वतरद्भुवः ॥ विभाजयद्दशदिशो राकापतिमिवोदितम् १९ तत्रानुदेवप्रवरौ चतुर्भुजौ श्यामौ किशोरावरुणां बुजेक्षणौ ॥ स्थिताववष्टभ्यगदांसुवा
 ससौ किरीटहारांगदचारुकुंडलौ २० विज्ञायतावुत्तमभावकिंकरावभ्युत्थितः साध्वसमन्नविक्रमः ॥ ननामनामानि गृणन्मधुद्विषः पार्षत्प्रधानावितिसंह
 तांजलिः २१ तं कृष्णपादाभिनिविष्टचेतसंबद्धांजलिं प्रश्रयनम्रकंधरम् ॥ सुनंदनं दावुपलभ्य सस्मितं प्रीत्योचतुः पुष्करनाभसंमतौ २२ सुनंदनं दावूचतुः ॥
 भो भो भद्रसुभद्रं ते वचो नो बहितः शृणु ॥ यः पंचवर्षस्तपसा भवान्देवमतीतुपत् २३ तस्याखिलजगद्वातुर्विद्धि देवस्य शार्ङ्गिणः ॥ पार्षदाविहसंप्राप्तौ नेतुं
 त्वां भगवत्पदम् २४ सुदुर्जयं विष्णुपदं जितं त्वया यत्पूरयो प्राप्य विचक्षते परम् ॥ आतिष्ठतच्चंद्रादिवाकरादयो ग्रहर्क्षताराः परियंति दक्षिणम् २५ अनास्थितं
 ते पितृभिरन्यैरप्यंगकहिंचित् ॥ आतिष्ठजगतां वंद्यं तद्विष्णोः परमं पदम् २६ एतद्विमानप्रवरमुत्तमश्लोकमौलिना ॥ उपस्थापितमायुष्मन्नधिरोढुं त्वमर्हसि २७

वृत्तिविशेषो यस्य सतथोक्तः उत्तमोभावो लीलाक्रियावाविभूतिर्वा यस्य सतथोक्तः तस्य हरेः किं करौ सदाक्षिगताभ्यां सहताजलिर्बद्धाजलिः २१ आत्मनो देवत्वेन हस्तादिसंज्ञया स्वागमनज्ञापनविनैव
 स्वाभिभाष्यमूचतुरित्याह तमिति उपलभ्य दृष्ट्वा २२ भवान्यं देवमतीतुपत्तृप्तमकार्षीत् तस्य हरेः पार्षदौ त्वां भगवत्पदं नेतुमिह प्राप्तौ विद्धीत्यन्वयः २३ २४ वैकुण्ठं नेतुं किं नेत्याह तुरिति ब्रूते । सुदुर्जय
 मिति । जितं साधितं सूर्यः सप्तक्रषिप्रभृतयो यदप्राप्य परंदूराद्विचक्षते पश्यति तर्हितं दहनं विपिनं किं नेत्यत उक्तं चंद्र इति चंद्रादिवाकरादयो ग्रहाः सप्तविंशतिसंख्याता अभिन्यादयस्तारामेषां
 विज्ञायतावुत्तमभावमिति मूर्तयो वा दक्षिणं परियंति पदक्षिणं कुर्वत इति दातिष्ठेत्यन्वयः २५ इतो पीदमास्थेयमिति प्रतिपादयत इत्याह अनास्थितमिति अन्यैरनाधिष्ठितचेत्किं शमशानतादित्यत उक्तं
 जगतामिति सार्किकवसतिरत उक्तं तद्विष्णोरिति शिशुमारो भुवश्चैव सस्थितौ यत्पुरे सदा तत्पश्यंति नयां त्यन्ये लोकयांति सुरान्विनेति वचनेन तत्र तात्पर्यमवगंतव्यम् २६ केनेदं विमानं प्रेषितमिति शंकां नि
 वारयत इत्याह एतदिति । उत्तमश्लोकमौलिना शिशुमारमूर्तेनाहरिणा २७

मैत्रेयोविदुरायाह भगवद्रक्तमाहात्म्यं गृण्विति भावेन तस्य पदमारोहमिति कर्तव्यतां वाक्ति निशम्येति वैकुण्ठस्य हरेर्नियोज्यानां पार्षदानां प्रध्ये मुख्ययोः मधुपुष्परसमिव रसं च्योतति स्रवतीति मधुच्युतां कृतानि
त्यकर्माख्यमंगलं येन सकृत् नित्यमंगलः । अम्यवादयद्भिवादयामास २८ नेदं ध्रुवस्यैवमंगलशकुनमन्येषामपि ग्रहाणां भवतीति ध्वनयस्तद्यात्राप्रारंभमंगल्यवाक्ति परीत्येत्यादिना २९ यदाधि
ष्ण्याय्यं विमानमधिष्ठातुमिषेयतदादुंदुभ्यादयो नेदुरित्यन्वयः ३० नाहमेव सत्यसंकल्पशिरोमणिः किंतु भक्तोपीति भावेन हरिणा स्फुरितांतःकरणवृत्तिविशेषो ध्रुव एतादृशं पुत्रं सूतवत्या स्वकृतेत्यक्तविषय
भोगायाः सुनीते पुत्रेण सह स्वर्लोकपाप्मिना भूतस्वयवानास्माणीदितिलोकापवादं भन्वान इव यदा स्वमातरमस्मार्योत्तदा कैटभा रेः सकल्पं जानमानौ तौ पार्षदी तस्य पुरतोपांती मातरदर्शयामासतुरित्याह सचेति
अनेन ध्रुवस्यापि सत्यसंकल्पत्वं लोके प्रकाशितमिति ज्ञापते ३१ अग्रगमग्रतो गच्छंती ३२ ३३ ध्रुवनिश्चला गतिर्यस्य स तथा देवयानेन मार्गेण ३४ तत्पदप्राप्त्याधिकारिणो न्वयव्यतिरेकाभ्या
माह नतइति ये तु जंतुषु खलास्ते यत्र जंति ये तु जंतुषु अनुग्रहाद्व्यालक्षणादनिशमद्राणि चरंति ते यद्वा जति ३५ एतदेव विशिनाष्टिं शांता इति एते खिला इति पाठे जंतुषु येषु भद्राणि चरति एते खिला वि

मैत्रेय उवाच ॥ निशम्य वैकुण्ठनियोज्यमुख्ययोर्मधुच्युतां वाचमुक्त्वा प्रियः ॥ कृताभिषेकः कृतनित्यमंगलो मुनीन् प्रणम्या शिषमभ्यवादयत् २८ प
रीत्याभ्यर्च्य धिष्ण्याय्यं पार्षदावभिवंदयत् ॥ इषेयतदधिष्ठातुं विभ्रद्वपंहिरण्यमम् २९ तदादुंदुभयो नेदुर्मदंगणवादयः ॥ गंधर्वमुख्याः प्रजगुः पेतुः कुसु
मवृष्टयः ३० सच स्वर्लोकमारोक्ष्य न सुनीतिं जननीं ध्रुवः ॥ अन्वस्मरदहं हित्वानिनां यास्ये त्रिविष्टपम् ३१ इति व्यवसितं तस्य व्यवसायं सुरोत्तमौ ॥ दर्
शयामास तु देवीं देवयानेन चाग्रगाम् ३२ तत्र तत्र प्रशंसद्भिः पार्थिवैर्मानिकैः सुरैः ॥ अवकीर्यमाणो ददृशे कुसुमैः क्रमशो ग्रहान् ३३ त्रिलोकीं देवयानेन सोति
व्रज्य मुनीनपि ॥ पुरस्ताद्यद्भुव गतिर्विष्णोः पदमथाभ्यगात् ३४ यद्वा जमानं स्वरुचैव सर्वतो लोकास्त्रयो ह्यनुविभाजंत एते ॥ न ते खला जंतुषु ये त्वनुग्रहाद्वजं
ति भद्राणि चरंति येऽनिशम् ३५ शांताः समदृशः शुद्धाः सर्वभूतानुरंजनाः ॥ यात्यंजसा च्युतपदमच्युतप्रियबांधवाः ३६ इत्युत्तानपदः पुत्रो ध्रुवः कृष्णपरा
यणः ॥ अभूत्रयाणां लोकानां चूडामणिरिवामलः ३७ गंभीरवेगानि मिषां ज्योतिषां चक्रमर्पितम् ॥ यस्मिन् भ्रमतिकौरव्यमेढ्र्यामिव गवांगणः ३८
महिमानं विलोक्या स्य नारदो भगवान् ऋषिः ॥ आतोद्यं वितुदन् श्लोकान् स त्रेऽगायत्प्रचेतसाम् ३९

ष्णोरनुग्रहाद्वजंति भद्राचरणं विशिनाष्टिं येऽनिशमिति । ये निशं शांत्यादिगुणयुक्तास्ते च्युतपदं पांतीत्यन्वयः एतत्पदं प्राप्य स्वरूपा विभावयोग्यान् विना पुरस्तादन्यैरित्युक्तम् ३६ ३७ चंद्रादिवाकरादय इ
त्यत्र ज्योतिश्चक्रेण प्रदीप्तिं क्रियमाणमेतत्स्थानमित्युक्तं । तत्किं यत्तद्गुणं तदिति न प्रतीतं न दिदानीं लक्षयति गभीरेति गंभीरवेगानि अनिमीषीव गंभीरवेगानि मीपितेषां मिषनिमिष इति धानाः नानिमेपति न
मीलंतीत्यनिमिषः तेषामनस्तंगच्छतामित्यर्थः यस्मिन्नित्यनेनोपरीतिप्रतीतिं निवारयति मेढ्र्यामिति अनेन मेढ्र्याः समीपे परितो भ्रमंतीति यथाप्रतीतं तथात्रापीत्यर्थः ३८ इतिकेनार्यं महिमालालि
तो येनास्माकमपि तत्र भद्रातिशयः स्यादित्यत आह महिमानमिति आतोद्यं महद्वीणावाद्यं आतोद्यं वाद्यमिष्यते इति हलायुधः ३९

१. मधुवः स्वरिति च याणां लोकानां सभाहाराखेलोकीतामिति त्रय्येत्यर्थः । नथात्वे भूजेकादुपरिपट्टं शल्लभयोजनाननरध्रुवचोकः तदनंतरं वतुर्देशलक्ष्यो जतो च द्रुयेन्वर्द्धकः अर्धकोटयुक्त्विनः स्वर्गो विमानावालिमकुड् इति
प्रमाणात् । तपति त्रय्येतिकथं संगच्छतइत्याशं कायामत्रेदमवधेय । ध्रुवः स्वयानरं द्रुमं स्वर्गं प्रतिगन्वानाद्देवानां नम्यतमनि त्रय्यध्रुवलोकाप्रतिगतवान् । ननु तदुपरि ध्रुवलोकोस्तीत्यर्थः । अस्मिन्निषये बहुप्रमाणानि
संति अत्रावकाशाभावाच्चलित्यत इति कोडे

तपसःप्रभावोमाहात्म्यस्यसत्पातस्य प्रतापमाहात्म्ययोः प्रभावः स्यादिति पादवः ४० अजितं जिगाय वशीचकार ४१ ४२ ४३ ध्रौव्यं ध्रुवस्य मोक्षस्य माधनं ४४ अच्युतप्रियध्रुवस्य चेष्टितं ४५ तीर्थमुपायः । सायनं यैत्राद्युपदेष्टुमुपदेष्टुवा तेजो बले प्रभावे ज्योतिष्या विपिरेतासि नवनीतेन लघुर्मेघानहस्तिमदेपि चेत्यमिथानान् तदिच्छन्नां तेज आकांक्षमाणानां यत्र यस्मिंश्चरितेऽभ्यस्यमाने तेजो भवतीत्यर्थः । ४६ समवाये समूहे कीर्तयेदित्यतस्तत्पर्यादिदमितिवक्ति पुण्यश्लोकस्येति ४७ ४८ श्रावयन् फलाभिमां धीनकुर्यादिनिभावेनाह नेच्छन्निति तत्र चरिते श्राविते श्रुतवा फलेनेच्छन्वर्तते इति शेषः कथं तर्हि फलसिद्धिरित्यत आहात्मनेति । तत्रेत्पुत्तरत्रापि संबध्यते तत्र चरिते श्राव्यमाणे आत्मना मनसा आत्मानं परमात्मानं प्रतिमनुष्ठेयं सिध्यति प्राप्ताभीष्टकरो भवति ४९ ध्रुवचरितव्याख्यानव्याजेन भागवतं ज्ञानमुपादिश

॥ नारद उवाच ॥ ॥ नूनं सुनीतेः पतिदेवतायास्तपःप्रभावस्य सुतस्य तांगतिम् ॥ दृष्ट्वाभ्युपायानपिवेदवादिनो नैवाधिगंतुं प्रभवन्ति किं नृपाः ४० यः पंचवर्षो गुरुदारवाकशैर्भिन्नेन यातो हृदयेन दूयता ॥ वनं मदादेशकरोऽजितं प्रभुं जिगाय तद्रक्तिगुणैः पराजितम् ४१ यः क्षत्रवंधुर्भुवितस्याधि रूढमन्वारुरुक्षे दपिवर्षपूर्गेः ॥ यः पंचवर्षो यदहोभिरल्पैः प्रसाद्य वैकुण्ठमवाप तत्पदम् ४२ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ ॥ एतत्तेभिहितं सर्वे त्वष्टोहमिह त्वया ॥ ध्रुवस्योद्दामय शसश्चरितं संमतं सताम् ४३ धन्यं यशस्य मायुष्यं पुण्यं स्वस्त्ययनं महत् ॥ स्वर्ग्यैर्ध्रौव्यं सौमनस्यं प्रशस्य मधुमर्षणम् ४४ श्रुत्वैतच्छ्रद्धयाऽभीक्ष्णमच्युतप्रिय चेष्टितम् ॥ भवेद्भक्तिर्भगवतियया स्यात्क्लेशसंक्षयः ४५ महत्स्वमिच्छतां तीर्थं श्रोतुः शीलादयो गुणाः ॥ यत्र तेजस्तदिच्छन्नां मानो यत्र मनस्विनाम् ४६ प्रय तः कीर्तयेत्प्रातः समवाये द्विजन्मनाम् ॥ सायं च पुण्यश्लोकस्य ध्रुवस्य चरितं महत् ४७ पौर्णमास्यां मिनीवाल्यां द्वादश्यां श्रवणेथवा ॥ दिनक्षये व्यतीपाते संक्रमेऽर्के दिनेपि वा ४८ श्रावयेच्छ्रद्धयानानां तीर्थपादपदाश्रयः ॥ नेच्छंस्तत्रात्मनात्मानं संतुष्ट इति सिद्धयति ४९ ज्ञानमज्ञाततत्त्वाय यो दद्यात्परमार्थं विद् ॥ कृपालोर्दीननाथस्य देवास्तस्यानुगृह्यते ५० इदं मया तेभिहितं कुरु ब्रह्म ध्रुवस्य विख्यातविशुद्धकर्मणः ॥ हित्वाऽर्भकः क्रीडनकानि मातुर्गृहं च विष्णुं शरणं योजगाम ५१ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे द्वादशोऽध्यायः १२ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ निशम्य कौपारविणोपवर्णितं ध्रुवस्य वैकुण्ठपदाधि सेहणम् ॥ प्ररूढभावो भगवत्पद्मोक्षजे प्रष्टुं पुनस्तं विदुरः प्रचक्रमे १ ॥ ॥ विदुर उवाच ॥ ॥ केते प्रचेतसो नाम कस्यापत्यानि सुव्रत ॥ कस्या न्ववाये प्रख्याताः कुत्र वा सत्रमासत २

नोन केवलं भगवानेवानुग्रहं करोति किंतु तदिन्द्रियाभिमानिनो देवा अपीत्याह ज्ञानमिति ५० पुनरपि तन्माहात्म्यसूचयन्नुपसंहरति इदमप्येति ५१ ॥ ॥ इति श्रीभागवते चतुर्थस्कंधे टीकायां द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ अत्र हरितं दत्तकथाश्रवणेन शुद्धांतःकरणस्य विबभूवति विबभूव ज्ञानादेवापवर्गः स्यादिति दीप्यतेऽस्मिन्नध्याये तत्रादौ विदुरस्य प्रचेतसां विषयप्रश्नप्रकारस्तदुत्तरत्वेन मैत्रेयेणाऽस्य वशावलिर्वर्णयते निशम्येत्यादिना प्ररूढभावः प्रवृद्धभक्तिः सत्रेऽनापत्प्रचेतसां मित्युक्तिः प्रश्नबीजं १ अन्ववायेर्धशे २

१. आत्मनाऽऽत्मानं स्वं प्रतीत्यन्यथा प्रतीतिवारणाय प्रवृत्ततात्पर्यानुसारेणार्थमाह । मनसेति ॥ तेन तृतीयां ज्ञात्मशब्दो मनोवाची द्वितीया तस्तु परमात्मवाची तितात्पर्यार्थः । दी०

रुद्रान् इत्यस्य निर्विषयत्वात् तदेति काळम्यपृथङ्निर्देशानुपपत्तेश्च ददर्शेत्यत्र लोकात्मनो राधाराधेयवोक्तेः तस्य न भेदनिष्ठत्वात् तदुक्तं भिन्नस्वरूपमनिर्देशरूपं तु द्विधाहरेः भिन्नस्वरूपं ब्रह्माद्यं म
त्स्याद्यभिव्युक्ततइति ९ एवंविधोऽपि लोकसंभाषणविसर्जनार्थमविवेकिनामेवंदृष्टइत्याह जडेति अनन्मतिस्तत्तद्वन्तुविषयज्ञानगून्यः विवेकिनां पक्षे एव सर्वविशेषो विष्णोऽययासमारतरंतिसामति
कैः सौत्तन्मतिरिति प्रशंताचिर्भस्मगर्भिनोभिरेव १० अस्मिन्नेव गतं कोत्र गजाभद्राह मत्वेने काळवयवस्य वत्सरस्य गजपार्हत्वं कथमित्यत उक्तं यवीयांसामिति कुलवृद्धाज्येष्ठे कल्पनाभि सुते
स्थिते वत्सरं राजानकथमकुर्वन्वित्येतच्चाद्यं कल्प कल्पाभिमानि मनोऽंशुमारानुगम्यतः वत्सरं राज्यमकरोत्पित्रादत्तं महावल्गः चक्रे नागयणमाक्षात्किंस्तुघ्नः कल्पमात्मजमित्यनेन परिहर्तव्यम् ११
वत्सरं पिनाम्नास्वर्गोऽयं भार्यापापदुस्तानां पत्न्याह स्वर्गोऽयं स्वर्गमार्गाभिमानित्वात् स्वर्गोऽयं १२ अत्रयं प्रादाय कथाप्रवर्तते समएव वंशे हेतुभूतः । अन्ये त्वक्रनोद्वाहाः योगिनोऽप्रजाश्चेति तात्प

जडां यवधिरौन्मत्तमूकाकृतिरतन्मतिः ॥ लक्षितः पथि बालानां प्रशंताचिरिवानलः १० मत्वातं जडमुन्मत्तं कुलवृद्धाः समंत्रिणः ॥ वत्सरं भूपतिचक्रुर्
वीयांसं भ्रमेः सुतम् ११ स्वर्गोऽयं वत्सरस्येष्टाभार्यासूतपडात्मजान् ॥ पुष्पाणीति गमेतुं च इषमूजं वसुं जयम् १२ पुष्पाण्यस्य प्रभाभार्यादोषाच द्वे बभू
वतुः ॥ प्रातर्मध्यं दिनं सायमिति ह्यासन् प्रभासुताः १३ प्रदोषो निरिथो व्युष्टइति दोषासुता म्रयः ॥ व्युष्टः सुतं पुष्करिण्यां सर्वतेजसमादधे १४
सचक्षुः सुतमाकूत्यां पत्न्यां मनुमवापह ॥ मनोरसूतमहिषीवैराजान् डूलासुतान् १५ पुरुकुत्सं त्रितं द्युमं सत्यव्रतमृतव्रतम् ॥ अग्निशोममतीरात्रं सुद्युमं
शिविमुल्मुकम् १६ उल्मुको जनयत् पुत्रान् पुष्करिण्यां पटुतमान् ॥ अंगं सुनासमाख्यातिं क्रतुमागिरसंगयम् १७ सुनीथां गस्ययापत्नीमुषुवेन नु
ल्वणम् ॥ यदौःशील्यात्स राजर्षिर्निर्विण्णो निरगात्पुरात् १८ यमंगशेषु कुपिता वाग्वज्रा मुनयः किल ॥ गता सोस्तस्य भूयस्ते ममं थुर्दक्षिणं करम् १९
अराजकेतदालोके दस्युभिः पीडिताः प्रजाः ॥ जातो नारायणांशेन पृथुः पृथुपराक्रमः २० विदुर उवाच ॥ तस्य शीलनिधेः साधो ब्रह्मण्यस्य महात्मनः ॥
राज्ञः कथमभूदुष्टा प्रजायद्विमनाययौ २१ किंचां होवेन मुदिश्य ब्रह्मदंडमयूयुजन् ॥ दंडव्रतधरे राज्ञि मुनयो धर्मकोविदाः २२ नावध्येयः प्रजापालः
प्रजाभिरघवानपि ॥ यदसौ लोकपालानां विभर्त्यो जः स्वतेजसा २३ एतदाख्याहि मे ब्रह्मन् सुनीथात्मज चेष्टितम् ॥ श्रद्धधानाय भक्ताय त्वं परावरवित्तमः
२४ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ अंगोऽश्वमेधं राजर्षिराजहार महाक्रतुम् ॥ नाजग्मुर्देवतास्तस्मिन्नाहूता ब्रह्मवादिभिः २५

वैज्ञातव्यं एताः स्त्रियः सुताश्च कालादितत्तद्वस्त्वभिमानिन इति च ॥ १३ ॥ १४ ॥ ससर्वतेजाश्चक्षुर्नामानं सुतं नाप्राकूत्यां पत्न्यामवापेत्यन्वयः मनोर्महिषीनाम्नान् डूलावैराजावैराजपुत्रीपुरुकुत्सा
वीरसुतानसूतेत्यन्वयः १५ १६ १७ अंगस्यया सुनीथानामपत्नीसो ल्वणमसुरप्रकृतिवेनं सुषुवइत्यन्वयः १८ यंवेनं अगविदुर गता सोमृतस्य १९ तत किमभूत्तत्राह जातइति २०
अवयवमलत्वात्सामान्यतः कथितं विशेषतो विदुरः श्रोतुं पृच्छतीत्याह तस्येति यद्विमनाः यस्यादुष्टप्रजाया विषण्णमनाः २१ दंडव्रतहिमाख्यं व्रतधारयतीति दंडव्रतधरः । दंडोऽस्त्रीशासने राज्ञां हिंसा
यां लुक्कुट्टे मुल इति पादयः यद्वा शासनाख्यं व्रतं विभ्रति न तेष्वज्ञानलेशः संभाव्यतइत्याह धर्मकोविदा इति २२ नावध्येयो नावजेयः तत्र निमित्तमाह यदसाविति २३ यत एव तत्त्वतस्मादन्नमहान्निमित्तम
स्ति एतन्मे आख्याहीत्यन्वयः ममात्रेति हासज्ञाननास्तीति वक्तुं शक्यमित्यत उक्तं परावरोति २४ सूचितमर्थं विस्तरतो वक्तुमुपक्रमते अगइति २५

॥ २६ ॥ नद्रव्यादिदोषादित्याहुरित्याह राज्ञिति आसादितान्यापादितानि अपातयामान्यगतवीर्याणि २७ हेलनमवज्ञानं २८ २९ आहुताआहुताः । ग्रहान्हविःपिंडान् ३०
राज्ञापृष्टायजमानकर्मगुणदोषान्विविच्यत्परिहृत्यकर्मप्रवर्तनायामंत्रिताःसदस्याःकृत्विजःकिंविशेष्यमवलोक्यप्रोचुरितितत्राह नरदेवेति । इहास्मिन्जन्मनिईदृगदृष्टोऽप्रजोऽनपत्यइति यदत
प्राक्तनपूर्वजन्माजितमधं बालहत्यादिकमेकमधमस्तीत्यनुमीयते ३१ तथातस्मात्तेआत्मानसप्रजंपुत्रेणसहवर्तमानंसादयकुरु ततोभद्रंभवति । तत्रकउपापइतितमाहुरित्याह इष्टइति ॥ ३२ ॥
किमद्रंस्यादित्यत्राह यथेति । दिवौकसांहरेरंगोत्पन्नत्वेनतदाश्रितत्वेनस्थितेस्तन्मनस्कत्वेनतत्तुष्ट्यातत्तुष्टेःस्वभागादानानादानयोस्तदिच्छाविनाभूतत्वादधुनातदिष्टत्वात्सर्वसमंजसभवतीतिभावेना
हुरित्याह यद्यज्ञपुरुषइति । अनेनापुत्रस्यलोकोनास्तीतिआयिकंसद्धर्मवतोधर्मबलाल्लोकोभवत्येव । हरीच्छयाविशिष्टपुरुषोत्तपेदेवैर्हविर्नाहतं अंगस्यापिबालहत्यादिदोषादनपत्यत्वादिकल्प्यतइतिज्ञाय

वि०अ०

१३

तमूचुर्विस्मितास्तातयजमानमथर्त्विजः ॥ हवींषिहूयमानानिनतेगृह्णन्तिदेवताः २६ राजन्हवींष्यदुष्टानिश्रद्धयाऽऽसादितानिते ॥ छंदांस्ययातयामानि
योजितानिधृतव्रतैः २७ नविदामेहदेवानांहिलनंवयमण्वपि ॥ यन्नगृह्णन्तिभागान्स्वान्येदेवाःकर्मसाक्षिणः २८ ॥ मैत्रेयउवाच ॥ अंगोद्विजवचःश्रुत्वाय
जमानःसुदुर्मनाः ॥ तत्प्रष्टुंयसृजद्वाचंसदस्यांस्तदनुज्ञया २९ नागच्छंत्याहुतादेवानगृह्णन्तिग्रहानिह ॥ सदसस्पतयोब्रूतकिमवधंमयाकृतम् ३० ॥ स
दस्याऊचुः ॥ नरदेवेहभवतोनावद्यांहिमनाक्स्थितम् ॥ अस्त्येकंप्राक्तनमधंयदिहेदृक्त्वमप्रजः ३१ तथासादयभद्रंतेआत्मानंसप्रजंनृप ॥ इष्टस्तेपुत्रकाम
स्यपुत्रंदास्यतियज्ञमुक् ३१ यथास्वभागधेयानिग्रहीष्यन्तिदिवौकसः ॥ यद्यज्ञपुरुषःसाक्षादपत्यायहरिवृतः ३३ तांस्तान्कामान्हरिर्दद्याद्यन्यान्कामय
तेजनः ॥ आराधितोयथैवैषतथापुंसांफलोदयः ३४ इतिव्यवसिताविप्रास्तस्यराज्ञःप्रजातये ॥ पुरोडाशंनिर्वपन्नशिपिविष्टायविष्णवे ३५ तस्मात्पुरु
षउत्तस्थोहेममाल्यमलांबरः ॥ हिरण्मयेनपात्रेणसिद्धमादायपायसम् ३६ सविप्रानुमतोराजागृहीत्वांजलिनोदनम् ॥ अवघ्रायमुदायुक्तःप्रादा
त्पत्न्याउदारधीः ३७ सातत्पुंसवनंराज्ञीप्राश्यतौपत्युरादधे ॥ ततःकालउपावृत्तेकुमारंसुषुवेऽप्रजा ३८ सवालएवपुरुषोमातामहमनुव्रतः ॥ अधर्मा
शोद्धवंमृत्युतेनाभवदधार्मिकः ३९

ते । तदुक्तं अमपत्योपिसद्धर्मालोकजिआत्रसंशयः देवैस्तुपृथुजन्मार्थेहविरंगस्यनोहृतमिति ३३ नकेवलंहरिपूजयापुत्रकामस्यपुत्रावाप्तिस्तत्तत्कामेनतत्तदवाप्तिरपिस्यादित्याह तांस्तानिति फलाकांक्षानुसा
रेणपूजापिताहशीतिभावेनाहुः आराधितइति ३४ हितमुक्त्वातेतूष्णीमभूवन्किनेत्याह इतीति प्रजातयेसंतत्यैशिपिविष्टोनामपुत्रकामेष्टिदेवताहरेरुपांतरं । अतएव शिपिविष्टस्तुखलतादुश्चर्मणिमहेश्वर
इत्यन्यवृत्तिनिवारणायविष्णवइति ३५ तस्मान्निरुत्पुरोडाशात् ३६ अजलिनोदनमितिपाठः ३७ पुमांसंसूतइतिपुंसवनंपायसमुपावृत्तेप्राप्ते अप्रजापुत्रराहिता ३८ बालएवकौमारवयाएव
अधर्माज्ञेनोद्धवोयस्यसतथातमातामहमातुःपितरमृत्युनामानंमसुरवरमनुव्रतइतियत्तेनसपुरुषोऽधार्मिकोधर्मविरुद्धकर्मकृद्भूदित्यनेनविशेषणेनधर्माशोद्धवोमृत्युरन्योस्तीतिरहस्यमवगंतव्यं तदुक्तं मृत्यु
देवोयमभ्रातावेनमातामहोसुरइति ३९

३३

१ मृत्युमनुव्रत इत्यत्र मृत्युनामकदेवतानुवृत्त्याऽधार्मिकवोक्तिरयुक्त्याशक्य तात्पर्यमनुव्रतमाह मृत्युनामानमसुरमिति ।

किंनारपर्ववाल इत्यतस्तत्कर्मातुमुत्तं नाम नोका बह्वदित्याह सशरासनमिति वेनयति पीडयतीति वेनः । पीडयितेति च प्राहुर्वनोसौपीडनादभूदिति वचनादसाधुर्दुर्जनः ४० आक्रीडेक्रीडास्था
ने पशुमारमिति लुप्तोपमा यथापशुमारो गोघ्नश्च डालन्त्येति ४१ स्वशामनमुल्लंघ्य वर्णमानं पुत्रमवलोक्य पित्रा किमकारीति तत्राह तं विलक्ष्येति दुरशोभनदुःस्वयोरित्यनेन मुष्टुदुःस्वितमनाः ॥ ४२ ॥
प्रजापतदुःस्वचावगम्यत इत्याह प्रायेणेति ये गृहमेधिनोऽप्रजा एव दुर्भरे कदपत्य कृतं दुःस्वनो वेदनिर्तै सर्वैरपि प्रायेण देवो नारायणो भ्यर्चित इत्यन्वयः ॥ ४३ ॥ अपकीर्त्यादि गोपहेतुत्वात्पं
विदितो नरकत्राणाहेतुत्वात्साधुरयं पुत्र इति बहुमानं न करोतीत्याह यत इति ४४ ४५ न केवलं दुःस्वमेव कदपत्यात्किं नु विवेकिन प्रयोजनं चास्तीत्याह कदपत्यमिति क्लेशममूहेनातुरो मर्त्योऽस्वगृहानि
विचेत्तेति यस्माद्विचेत्तेषां दिशु चापदात्सदपत्यात्कदपत्यं वैराग्यहेतुत्वात्साधुमन्य इत्यन्वयः । हलन्तादिपिटापंचेति वचनाच्छ्रुतेति रूपं नाथु ४६ नन्वत्रशोकान्मरणदेशांतरगमनं वास्यात्तत्राकिम

सशरासनमुद्यम्य मृगयुर्वनगोचरः ॥ हंत्यसाधुर्मृगान्दीनान्वेनोसावित्यरौजनः ४० आक्रीडेक्रीडतो बालान्वयस्यानतिदारुणः ॥ प्रमह्यनिरनुक्रोशः पशु
मारममारयत् ४१ तं विलक्ष्य स्वलं पुत्रं शासनैर्विविधैर्नृपः ॥ यदानशासितुं कल्पो भृशमासीत्सु दुर्मनाः ४२ प्रायेणाभ्यर्चितो देवो येऽप्रजा गृहमेधिनः ॥
कदपत्य भृतं दुःस्वयेन विदंति दुर्भरम् ४३ यतः पापीयसी कीर्तिरधर्मश्च महानृणाम् ॥ यतो विरोधः सर्वेषां यत आधिरनंतकः ४४ कस्तं प्रजापदेशं वै मोहं
बंधनमात्मनः ॥ पंडितो बहुमन्येत यदर्थः क्लेशदा गृहाः ४५ कदपत्यं वरं मन्ये स दपत्याच्छ्रुचापदात् ॥ निर्विद्येत गृहान्मर्त्यो यत्क्लेशनिवहा गृहाः ४६ एवं
स निर्विण्णमनानृपो गृहानि शीथ उत्थाय महोदयो दयात् ॥ अलब्धनिद्रो नुपलक्षितो नृभिर्हित्वागतो वेन सुवंप्रसुप्तम् ४७ विज्ञाय निर्विद्यगतं पतिं प्रजाः पु
रोहिता मात्यमुहृद्रणादयः ॥ विचिक्क्युरन्यमतिशोककातरायथानि गूढं पुरुषं कुयोगिनः ४८ अलक्षयंतः पदवीं प्रजापतेर्हतोद्यमाः प्रत्युपसृत्य ते पुरीम् ॥ ऋ
षीन्समेतानभिर्वद्यसाश्रवो न्यवेदयन्पौरवभर्तृविल्वम् ४९ इति श्रीभागवते म० चतुर्थस्कंधे त्रयोदशोऽध्यायः ३३ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ भृग्वादयस्ते पुनर्यो
लोकानां क्षेमदर्शिनः ॥ गोप्तार्यसति वै नृणां पश्यंतः पशुसाम्यताम् १ वीरमातरमाहूय सुनीथां ब्रह्मवादिनः ॥ प्रकृत्य संमतं वेन मभ्यर्षिचन्पतिभुवः २ श्रुत्वा
नृपासनगतं वेन मत्युग्रशासनम् ॥ निलिल्युर्दस्य वः सद्यः सर्पत्रस्ता इवास्ववः ३

वेनाकारीति तत्राह एवं स इति महानुदयो महती विभूतिस्तस्या उदय उद्रेको यस्मिंस्तत्तथा तस्मात् लक्षदशानां कनयोरिति धातोरनुपलक्षितोऽदृष्टः ॥ ४७ ॥ जलादौ मृतो दूरं गतो वेति संशये तयो
रैकं निश्चित्य किमकार्षुस्तदीया इति तत्राह विज्ञायेति विचिक्क्युरन्विष्यादृष्टवंतः हृदि गूढं पुरुषं हरिं ४८ अन्विष्यादृष्टवन् किमकुर्वन् नित्यत आह अलक्षयत इति । पौरव विदुर । साश्रवः वाष्पसाहिताः ।
साधीयसो विष्णुयाजिनो गस्यैव दुष्टपुत्रोत्पत्तिस्तन्निमित्तेन विप्रवश्च कथमभूदिति दीदं चोद्यं अनपत्यत्वकर्मासौ बालहत्याकृतेः पुरा अनोदुष्टो भवत्पुत्र इष्टो विष्णुरतः पृथुरिति ॥ ४९ ॥ इति श्रीभाग
वते म० च० स्कंधे वि० टीकायां त्रयोदशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ गुरुवाक्यं भद्रयाऽनुतिष्ठतामिहामुत्र श्रेयः स्यादकुर्वतामनर्थं श्रेयस्येतन्निरूप्यतेऽस्मिन्नध्याये । तत्रादौ भृग्वादिक्रविभिः क्रियमाणं राज्येन स्या
भिषेकं वक्ति भृग्वादय इति क्षेमानामाप्रक्षायाभितियादवः पशुसाम्यतां पशुमाधर्म्यसांकर्यं १ हेवीर प्रकृत्या स्वभावेनामात्यादिबुद्ध्या राज्यासंमतमनुचितम् २ अस्मिन्नभिषिक्ते सत्ये को गुणो राज्यस्य स्या
दित्याह श्रुत्वेति । निलिल्युर्निलीनाः ३

पालकेराज्ञिबहवोगुणभवंतितत्रैकोगुणइतिविशिष्योच्यतइतिचेत्सत्यमस्यसर्वेदोषाएवसंतीतिवक्तुमुपक्रमते । सआरूढेति । आरूढंनृपस्थानांसिंहासनंयेनसतथा मंत्र्यमात्यदूतराज्यकोशदुर्गजनप
दपुरोहिताख्यैर्वाणिमादिभिर्वाष्टविभूतिभिरुन्नद्धस्तब्धःमहत्सूथानाद्याचारशून्यः ४ अतोलोकस्यकिमवद्यममूदत्राह एवमदाधइति उत्सिक्तउद्धृतः ५ हेद्विजाः ६ तत्रनिग्रहानुग्रहसमर्थाः मुनयः
किमकापुरितितत्राह वेनस्पेति सन्निधोयज्वानः ७ उभयतस्तस्करपालयोः । दारुणीतिसप्तमीपष्ठचर्ये दारुणउभयतोदीप्तोवह्निः ८ दारुणइवउभयतोव्यसनंकथमत्राह अराजकइति नतस्य
राज्यस्यार्हणोयोग्योभवतीतिअतदर्हणः ९ अयमप्यस्माकमनर्थकरइत्याहुरित्याह अहेरिवेति १० युष्माभिःकथंपोषितइतितत्राह प्रकृत्येति सुनीथागर्भमभवत्वान् अस्माभिःप्रजापा
लोनिरूपितःससांप्रतंप्रजांजिघांसतिवैहंतुमेवाकांक्षतिवै ११ तर्हि किंक्रियतेइतितत्राह तथापीति प्रकृत्यास्वलत्वादस्मदुक्तंनृणोतिथ्यपितथापीति । सांत्वनेहेतुमाह । मास्मानितियुष्मत्सांत्वना

सआरूढनृपस्थानउन्नद्धोष्टविभूतिभिः ॥ अवमेनेमहाभागान्स्तब्धःसंभावितःशठः ४ एवमदाधउत्सिकोनिरंकुशइवद्विपः ॥ पर्यटनरथमास्थायकं
पयन्निवरोदसी ५ नयष्टव्यंनदातव्यंनहोतव्यंद्विजाःक्वचित् ॥ एवम्यवारयद्धर्मभेरीघोषेणसर्वतः ६ वेनस्यावेक्ष्यमुनयोदुर्वृत्तस्यविचेष्टितम् ॥
विमृश्यलोकव्यसनंकथमप्योचुःस्मसन्निधः ७ अहोउभयतःप्राप्तलोकस्यव्यसनंमहत् ॥ दारुण्युभयतोदीप्तइवतस्करपालयोः ८ अराजकभयादिपृक्तोरा
जाऽतदर्हणः ॥ ततोप्यासीद्व्यंत्वद्यकथंस्यात्स्वस्तिदेहिनाम् ९ अहेरिवपयःपोषःपोषकस्याप्यनर्थकत्वं १० वेनःप्रकृत्यैवस्वलःसुनीथागर्भमभवत् ॥
निरूपितःप्रजापालःसजिघांसतिवैप्रजाः ११ तथापिसांत्वयामोऽमुंमास्मांस्तत्पातकंस्पृशेत् ॥ तद्विद्वद्भिरमदृत्तोवेनोस्माभिःकृतोनृपः १२ सांत्वितो
यदिनोवाचंनग्रहीष्यत्यधर्मकृत् ॥ लोकधिकारसंदग्धंदहिष्यामःस्वतेजसा १३ एवमध्यवसायैर्नमुनयोगूढमन्यवः ॥ उपव्रज्यान्नुवन्वेनसांत्वयित्वा
यसामभिः १४ ॥ मुनय ऊचुः ॥ नृपवर्यनिबोधैतद्यत्तेविज्ञापयामभोः ॥ आयुःश्रीबलकीर्तीनांतवतातविवर्धनम् १५ धर्मआचरितःपुंसांवाङ्मनःका
यबुद्धिभिः ॥ लोकान्विशोकान्वितस्तथानंत्यमसंगिनाम् १६ सतेमाविनशेद्वीरप्रजानांक्षेमलक्षणः ॥ यस्मिन्विनष्टेनृपतिरैश्वर्यादवरोहति १७
राजन्नसाध्वमात्येभ्यश्चोरादिभ्यःप्रजानृपः ॥ रक्षन्यथाबलिं गृह्णन्निहप्रेत्यचमोदते १८ यस्यराष्ट्रेपुरेचैवभगवान्यज्ञपुरुषः ॥ इज्यतेस्वेनधर्मेणजनैर्वर्णा
श्रमात्मकैः १९ तस्यराज्ञोमहाराजभगवान्भूतभावनः ॥ परितुष्यतिविश्वात्मातिष्ठतोनिजशासने २० तस्मिंस्तुष्टेकिमप्राप्यंजगतामीश्वरेश्वरे ॥ लो
काःसपालाद्येतस्मैहरंतिबलिमाहताः २१

ग्रहणेकिंवाधकंकरिष्यंतिदशकौतत्सांत्वनंव्यर्थमाह तद्विद्वद्भिरिति । असदृत्तइति नस्यादौरात्म्यांविद्वद्भिः १२ १३ एवंजिज्ञाममानाःकालक्षेपंनानुर्वन्निन्याह एवमिति १४ १५ आ
नंत्यमोर्षं असंगिनांफलाभिसंधिरहितानाम् १६ सधर्मोमाविनशेन नष्टेनस्यान् वाधकमाहुरित्याह यस्मिन्निति अवरोहानि अयोपानि १७ कौमोयमोपोलोकान्दद्यातीतित्राहुरित्याह
राजन्निति असाधवोदुर्जना अमात्याःसाचिवान्नेभ्यः साधुन्निपृच्छित्तैसौम्यसज्जनेनार्थुशौपुमानित्यभिधानं यथासाहचर्ययोग्यत्ववीप्साम्बार्थानतिक्रमइतिवचनात् यथायोग्यपञ्चाशबालिकरम् १८
१९ २० तच्चुष्ट्याकिंफलंस्यादित्यत्राह तस्मिन्निति २१

इति श्रीश्रीनारायणवेद्यतइत्याहुरित्याह । तंसर्वेति । सर्वशब्दः प्रत्येकमभिसंबध्यते सर्वान् लोकान्मरान्पञ्चान्संयुक्तातीतिसर्वलोकामरयज्ञग्रहस्तं त्रय्यात्रिभिर्वदैः प्रतिपाद्ये पुमुख्यप्रतिपाद्यत्वात्
 यीमयस्तं सर्वद्रव्याणां भगवद्विषयत्वाद्भिरिद्रव्यमयस्तं अनेनैव नमोभयमिति ज्ञान्यान्तं सर्वसंग्रहणाद्विष्णुः सर्वसंग्रह उच्यते वेदस्थतस्य वक्तृत्वात्प्राधान्यं तु नधीमयः सर्वतद्विषयत्वेन मुख्यं मवेज्य
 सत्तइति वाक्यं चात्र मानं एवंविधश्रीहरिर्विचित्रैर्यज्ञैस्तैव भवाय भद्राय यजनः स्वदेशान् स्वम्यतवदेश आदेश उपदेशोभेभ्यो यजिभ्यस्तं सर्वदेशास्तान् स्वस्य देशो विसर्जनं दानं येषां तैतथा तान्विप्रांस्त्वम
 नुरोद्धुमनुकूलीकर्तुमर्हसीत्यर्थः भवो भद्रे हरे प्राप्ताविति यादवः २२ इंद्रादिविषयेण स्वर्गादिफलप्रदानेन यज्ञेन हरियजनं कथं मंगच्छते प्रत्युत तद्विधातेनानर्थ एव स्यादित्याशंकेयद्वा दयो विष्णोर्मुख्यसंनिधा
 नपान्त्वेन तद्विषयतात्प्रतीत्या प्रीता यजमानाय यच्च दभीष्टं तत्तद्विशंत्य न्यथा यजने तदवज्ञयानर्थमेव प्रयच्छंतीत्याहुरित्याह यज्ञेनेति विष्णोः सन्निहितत्वाच्च सर्वदेवाहरेः कलाइति वचनान्मत्स्यादिवत्कला
 नमर्षीति ज्ञातव्यं कलबंधनइति धातोरात्मनि हरेः सन्निधानं व्रंतीति कलाइत्यर्थः २३ ऋषीणां वाक्यामृतं गिरसि वज्रपातोपममिव मन्यमानो गूढाक्षपाभिसंधिर्वेनः प्रतिवक्तीत्याह वेनइति २४

तंसर्वलोकामरयज्ञसंग्रहं नयीमयं द्रव्यमयं तपोमयम् ॥ यज्ञैर्विचित्रैर्यज्ञतोभवाय तेराजन्स्वदेशान् नुरोद्धुमर्हसि २२ यज्ञेन युष्माद्विषये द्विजातिभिर्विताय
 मानेन सुराः कलाहरेः ॥ स्वष्टाः सुतुष्टाः प्रदिशति वांछितं तद्वेल्लनं नार्हसि वीरचेष्टितुम् २३ ॥ वेन उवाच ॥ बालिशो बत यूयं वै अधर्मे धर्ममानिनः ॥ ये वृ
 त्तिदं पतिं हित्वा जारं पतिमुपासते २४ अवजानंति ये मूढा नृप रूपिण मीश्वरम् ॥ नानुविंदंति ते भद्रमिह लोके परत्र च २५ कोयज्ञपुरुषो नाम यत्र वोभक्तिरी
 दृशी ॥ मर्तुस्नेहविदूराणां यथा जारं कुयोषिताम् २६ विष्णुर्विरिचो गिरिशिंद्रो वायुर्यमो रविः ॥ पर्जन्यो धनदः सोमः क्षिति रग्निरपां पतिः २७ एते चान्ये
 च विबुधाः प्रभवो वरशापयोः ॥ देहेति धंति नृपतेः सर्वदेवमयो नृपः २८ तस्मान्मां कर्मभिर्विप्राय जध्वंगतमत्सराः ॥ बलिं च मह्यं हरतमत्तो न्यः को ग्रभुक् पुमान्
 २९ मैत्रेय उवाच ॥ इत्थं विषयमतिः पापीयानुत्पथंगतः ॥ अनुनीयमानस्तद्याच्चां न च क्रेभ्रष्टमंगलः ३० इति तेऽसत्कृतास्ते न द्विजाः पंडितमानिना
 मग्नायां भव्ययाच्चायां तस्मै विदुरचुकुधुः ३१ हन्यतां हन्यतामेष पापः प्रकृतिदारुणः ॥ जीवञ्जगदसावाशुकुस्ते भस्मसाद्भवम् ३२ नायमर्हस्यसदृशो
 नरदेव वरासनम् ॥ यो वै यज्ञपतिं विष्णुं विनिंदत्यनपन्नपः ३३ को वै न परिचक्षीत वेन मेकमृते शुभम् ॥ प्राप्त ईदृशमैश्वर्यं यदनुग्रहभाजनम् ३४

स्वबुद्ध्या बालिशत्वमुपपादयति अवजानंतीति २५ पुनरपि वेनः शापयोग्यापराधमात्मनिकर्तुं वक्ति कोयज्ञइति २६ अस्मद्भक्तिविषयो नाम्ना विष्णुः सृष्ट्यादिकारिणस्तदाज्ञानियता विरिंचादय
 स्तत्परिवारभूता इति भ्रांतिर्मा भूद्यत एवैते विष्णुप्रभृतयो मयि सन्निहिता अतस्तत्तच्छक्तिप्रत्वादहमेवास्त्रिलोचनमिदं ज्यनमइत्याह विष्णुरित्यादिना २७ वरशापयोः दर्शने प्रभवः सर्वदेवमय इत्युपसहारः २८
 २९ किं फलितं तदाह इत्थमिति तेषामृषीणां याच्नाम् ३० आत्मनि जापसामर्थ्यं समुल्लसति कर्णोपेधा यनिर्याणमनुचितमिति पश्यंतः शापात्पूर्वभावि कोपायुधमृषय उदाहरन्निन्याह इतीति इ
 ति शब्दः प्रकारवचनः हव्यविषययाच्नायाम् ३१ ऊचुश्चेत्याह हन्यतामिति जीवञ्जगद्भस्मसात्करोति ३२ ३३ निंद्यदोषे सद्भावान्निंदतीति किं न स्यादत्राह कोवेति निरनिष्ठो निरवय इति शु
 तेरशुभोयमेव निंद्यदोषाकरइति भावः यस्य हरेरनुग्रहस्य भाजनं तस्य नुग्रहोपास्मिन्सयदनुग्रहः पुमान्स एव भाजनं वा तदनुग्रह इति तत्त्वा इयं हंतव्य इत्यर्थः अत्र क्रोधवचनयोः क्रमकारणमेकैकं दृष्ट्वाऽस्मान्
 यं भयापयेदिति बुद्ध्या कृतमिति ज्ञातव्यम् ३४

मरेत्युक्तिः श्रोतृणां श्रोत्रदुःसहेति प्रकारांतरणे तज्जगुरित्याह इत्यमिति । एवं मरितो वेनः कंलोकमवाप ऋषीणां तन्मतद्रूपकत्वात् केन स्यानुष्णतारस्तन्मतनिरासिनः पृथोश्चक्षिप्रभावित्वादुत्सन्नमायामि विचवकुंनयुक्तं तत्र तद्व्ययमानत्वादितिसर्वं अहंब्रह्मेति वेनस्तु ध्यायन्नापाधरंतमः तद्राद्वातोमहो व्याप्तो भेयः ख्यापयतां निगं अमुराराक्षसाश्चैव पिशाचास्तत्पथि स्थिताः भूमौ तत्पृथुना सर्वानिरस्तं महिमात्मना पुनः कलियुगे प्राप्ते अष्टाविंशतिमेमनोः वैवस्वतस्य समये जाताः क्रोधवशाभुवि ख्यापयंति दुरात्मानो मणिमांस्तत्पुरःसर इत्यनेन त्रुग्रथबाहुल्यादन्यत्र विस्तृतत्वाच्च ज्ञातुमनर्थाहितत्वाच्च न प्रपंचि तमिति ज्ञातव्यं तेषां क्रोधवशानां पुरःसरोग्रंतां मुख्य इत्यर्थः ३५ वेनस्य पुत्राभावाद्दृषीणा क्रोधान् पुरोहितस्य भीतत्वात् प्रेतकार्यमंत्रवक्रभावात् परं कलेवरं किं कृतमत्राह ऋषिभिरिति विद्यायोगेन मन्त्रौषधादिविद्योपायेन शोचतीत्यनेन मातृस्वभावो दर्शितः ३६ एवं वेनं शवात्पोबलादन्यमेकराजानचक्रुस्तद्वंश्याभावाच्चूष्णीमाभुः कलेवरं मुनयः किमकुर्वन्मिति परीक्षितः शंकां परिहरन्नुत्तरकथाप्रसंगमाह एकदेति सरयूनाम्नो नद्याः सलिले आभुताः कृतस्नानाः सतोभ्यर्हितस्य विष्णोः कथायदाचक्रुः ३७ तदामहोत्पातान्वीक्ष्याहुरित्यन्वयः किमाहुरितितत्राह अपीति अपिशब्दस्य भवेदित्यने

इत्थं व्यवसिता हंतुमृषयोरुद्धमन्यवः ॥ निर्जुंष्टुर्हृत्कृतैर्वेनं हतमच्युतनिंदया ३५ ऋषिभिः स्वाश्रमपदंगते पुत्रकलेवरम् ॥ सुनीथापालयामास विद्यायोगेन शोचती ३६ एकदामुनयस्ते तु सरयू सलिलाभुताः ॥ हुत्वाग्निं सत्कथाश्चक्रु रूपविष्टाः सरित्तटे ३७ वीक्ष्योत्थितान्महोत्पातानाहुर्लोकभयंकराः ॥ अप्यभद्रमनाथायादस्युभ्योनभवेद्भुवः ३८ एवं ब्रुवत्सु ऋषिषु धावतां सर्वतोदिशम् ॥ पांसुः समुत्थितो भूमेश्वरो राणां वसुलुपताम् ३९ तदुपद्रवमाज्ञाय लोकस्य वसुलुपताम् ॥ भर्तुर्युपरते तस्मिन्नन्योन्यं च जिघांसताम् ४० चोरप्रायं जनपदं हीनसत्त्वमराजकम् ॥ लोकानां वारयञ्छुक्ता अपि तद्दोषदर्शिनः ४१ ब्राह्मणसमदृक्शांतो दीनानां समुपेक्षकः ॥ स्रवते ब्रह्मतस्यापि भिन्नभांडात्पयो यथा ४२

नान्वयः अनाथाया इति हेतुगर्भविशेषणादभद्रं संभावितमिति प्रावोचन्नित्यर्थः ३८ वसुलुपतां चोराणां सकाशाद्भूमेः पांसुः समुत्थित इत्यन्वयः ३९ ततः किमभद्राह तदुपद्रवमिति तत्तदालोकस्य चोराणामुपद्रवमाज्ञायैव निश्चित्य मृतस्य वेनस्य महीपतेरुत्तरसामर्थ्यं धुरित्यन्वयः ४० युष्मत्तो न्येतन्निवारकानसंति किमिति तटस्थोद्यपरिहरंतीत्याह चोरप्रायमिति सत्यंतद्दोषदर्शिनो यद्यधर्मकर्तारं न वारयंति तर्हि स दोषस्तानपि स्पृशेदिति दोषं पश्यंतः किंच शक्तास्तन्निवारणे समर्था अपि लोकाः लुक्प्रकाशन इति धातोः । विशिष्टज्ञानाजनाहीनसत्त्वं पराक्रमविधुरमराजकं प्रजापालकरहितं जनपदं वीक्ष्य चोराणां वारयन्नित्यद इत्यर्थः ४१ सामान्यमुक्त्वा जातिविशेषस्य दोषाधिक्यमाहुरित्याह ब्राह्मण इति ब्रह्मेति भावप्रधानो निर्देशः दुष्टोपद्रवं दीनानां जनानामुपद्रवं दृष्ट्वा समुपेक्षकस्तूष्णीभूतः स्यात्तस्य ब्रह्मत्वं ब्राह्मण्यं स्रवते न श्यति तन्निदर्शयंति भिन्नेति तस्मादस्माभिरनुष्ठेयमिति भावः ४२

१ अत्र भगवद्भिदायाः फलं निजगुरिनिप्रमिद्धं हि वैवेति भाति । न च तद्युक्तं । भगवद्भिदावेनोद्भिजैर्मममिपानि नानि प्रमाणे इत्याशयतमः प्रातिक्षणफलमित्युक्तत्वात् । भगवद्भिदावेनस्य ममाख्याप्रमाणेनाभिप्रायमाह ॥ अहंब्रह्मेति (टीकास्थम्) । वैवस्वतस्य समये एकमसनिनहायुगलक्षणकालविशेषे तत्राप्यष्टाविंशत्युगैर्वैवस्वनस्य मनोर्नहायुगेषु अष्टाविंशत्युगैर्महायुगः तदन्तर्गतकलौ युगे प्राप्ते सतीत्यर्थः । पुनः येषु पूर्वगधमादनगिरौ भीमेन मणिमत्पुरोगमानिहनाः तेषां संकारादिरूपेण पुनर्जाता इत्यर्थः । तेन निजगुरित्युक्तं हननं तमन्नाग्निरेव । हनहिमागत्याग्निनिधातोर्गन्विह ननम् । साचगतिस्तमसि स्थितिरूपा ॥ तथा च दैत्यहतिस्तमसि स्थिरानियतस्थितिरवेन चान्यथेन्युक्तेऽप्युक्तमिति ॥ उक्ताख्यायिका च अहंब्रह्मास्मीदृशसनागाश्च प्रवृत्तौ वेन एव मूलभूतः । तदीयसिद्धान्तानुसारेण मणिमानेव संकरो भूत्वाऽद्वैतप्रतिपादकमाप्यमकरोत् । तदनुसारेण चित्तुलादिदुरात्मानोपि पंचपादिकादिग्रंथाश्च कुरितिवोच्यम् ॥ ता० दी

इतोपीत्याहुरित्याह नांगस्येति संस्थातुं नांगं प्राप्नुं कुनडत्यत उक्तं अमोघेति ४३ यथाऽमृतामंथनेकां कृत्वा दातुं भूदेवं त्रापीति भावेनाह तत्रेति तत्र मथ्यमाने माति बाहुको वा मनः कुब्जमुद्रदीर्घस्वर्ग
ह्रस्वामनबाहुका इत्यभिधानम् ४४ तं विंशतिं काकेति महाहनुः स्थूलकपोलः । निम्ननासाग्रोऽधो नतश्चाणशिरः ४५ ततो निषीदति वचनान् ४६ सकृदिति नां विंशतिं । योपाहरदिति अनेन वेनश्च
तु यो विमक्त इति ज्ञापयति । तथाहि तामसो राजसः सात्त्विकस्तामसतामस इति । तत्र नामसागो निपादः । राजमागः स्वर्गस्य गता । मत्तशः पृथुः । तामसतामसां गोवेन मयमं दंतमोगतः । तदुक्तं ।
स्वर्गो वेनः समुद्विष्टः सत्त्वांशः पृथुतामगात् रजोऽंशश्च दिवं प्रापि निपादस्तामसो भवत् स्वर्गो वेनश्चतुर्थस्तु महातममिपाति न इति राजा गोवेनो दिवं गत इति केनावगम्यत इति चोद्यं । पापकूपी पृथग्जातो
निषादो वेन वेहतः यस्मात्तस्मात्पृथोः पुत्राद्वज्रो वेनो दिवं यया वित्यनेन परिहृतमिति ग्रंथान्नरसिद्धत्वादत्र न विस्तृतम् ४७ अथ सत्त्वाशात्पृथोरुत्पत्तिं विवक्षितं अथेति ४८ ४९ एष विष्णोः कलंति लि
गव्यस्य येन मत्स्यादिवत्साक्षाद्वरेण शतावचः साक्षादंशानां यो केन विशेषां वेनात्तदंग इति वचनमिति ध्वनयति तदुक्तं पृथुहैहयादयो जीवास्तेष्वाविष्टो हरिः स्वयं विशेषावेन गतस्तेषु साक्षाद्वयं शतावचः किं
स्तु मत्स्यासंक्रमकपिला मत्स्यपूर्वकाः आकूतिजैतरेयौ च धमेजयमेव च धन्वंतरिर्हयग्रीवो दत्तात्रेयश्च तापसः स्वयं नारायणस्त्वेतेनाणुमात्रविभेदिनः बलतोरूपतश्चैव गुणैरपि कथंचनेति इयंच लक्ष्मीः सं

नांगस्य वंशो राजर्षेः संस्थातुमर्हति ॥ अमोघवीर्याहिनृपा वंशोऽस्मिन् केशवाश्रयाः ४३ विनिश्चितैव मृषयो विपन्नस्य महीपतेः ॥ ममंथुरुन्तरसातत्रासी
द्वाहुको नरः ४४ काकलुण्णोति ह्रस्वांगो ह्रस्वबाहुर्महाहनुः ॥ ह्रस्वपात्रिन्मनामाग्रो रक्ताक्षस्ताम्रमूर्धजः ४५ तंतुतेऽवनतं दृष्ट्वा किं करोमीति वादिनम् ॥
निषीदेत्यनुवंस्तातस निषादस्ततो भवत् ४६ तस्य वंश्यास्तु नैपादागिरिकाननगोचराः ॥ योपाहरजायमानो वेन कल्मषमुल्बणम् ४७ ॥ मैत्रेय उवाच ॥
अथ तस्य पुनर्विप्रेर्विपन्नस्य महीपतेः ॥ बाहुभ्यां मथ्यमानाभ्यां मिथुनं समपद्यत ४८ तदृष्ट्वा मिथुनं जातमृषयो ब्रह्मवादिनः ॥ ऊचुः परमसंतुष्टा विदित्वा भ
गवत्कलाम् ४९ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ एष विष्णोर्भगवतः कलाभुवनपावनी ॥ इयंच लक्ष्मीः संभूतिः पुरुषस्यानयायिनी ५० ॥ इति श्रीभागवते म० चतुर्थ
स्कंधे चतुर्दशोऽध्यायः १४ ॥ ॥ ॥ विप्रा ऊचुः ॥ अत्र तु प्रथमो राज्ञां पुमान् प्रथयिता यशः ॥ पृथुर्नाम महाराजः । भविष्यति पृथुश्रवाः १

भूतिरिति विशेषणत् पृथुरपि हरेः साक्षादंश इतरथा स्य तत्पतित्वा योगादिति बुद्धिब्यामोहो न कर्तव्यः तत्र सन्निहिता श्रीश्च यत्र सन्निहितो हरिः नास्य सन्निधिमात्रेण रमापत्नीत्वमात्रेण साक्षादेव तु साक्षाच्च
हरेः सन्निधितः कश्चित् गोप्यादिरूपमवाति विपरीतं न तु कचिदिति निर्णायकवचनात् पुरुषो धातुः पुनी पुनाट् पुंस्त्वात्मपरमात्मनोरित्याभिधानात् प्रकरणबलाच्च पुरुषपरमात्मानमपहाय न तिष्ठतीत्यभि
प्रायेणोक्तं पुरुषस्यानयायिनीति लक्ष्मीविशेषणवसीकापिरमणीभर्तृवियोगशून्या जातेति तात्पर्यमिति ५० ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥
श्रीनारायणचरणारविंदमकरंदनिषेविणां महतां पुरुषाणामिहामुन्नानमिमता अपि भगवादिच्छया सकलाः संपदो भवंतीति निरूप्यते स्मिन्नध्याये पृथुकथा कथनव्याजेन तत्रादौ विप्राणां पृथुप्रशंसाप्रकारं वाक्ते
अनेति तु शब्देन भेदवादिना पृथो हरेश्च महान् भेदोस्तीति सूच्यते एतदर्थं चांतकप्रमाणसद्भावात्तयाहुक्तं ब्रह्मण्यनंते गरुडे रुद्रे कामेश्चीपतौ अनिरुद्धे मनौ चैव पृथोचकृतवरीयजे । नारदे चैव माद्ये पुविशेश
त्सन्निधिहरेः । सुदर्शनादिष्वस्त्रेषु तथा सन्निहितो हरिः नरलक्ष्मणौ बलश्चैव शेषस्यांशाः प्रकीर्तिताः । तथा भरतशत्रुघ्नौ शस्त्रचक्रावुदाहृतौ प्रद्युम्नश्च कुमारश्च स्कंदः कामाक्षकाः स्मृता इति । वैन्ये पृथो सन्नि

१ ममंथुरित्यादिना तामसबाहुकोत्पत्तिरचेतनादेहात् कथं ? तथाच मथ्यमानाभ्यां बाहुभ्यां मिथुनोत्पत्तिः कथं ? तथाच भगवन्निदयावेनोद्विजैस्त्वमपि पातिन इत्युक्त्या तत्तामसदेहात् सात्त्विकोत्पत्तेरुक्तत्वा
चतुर्दशः कथम् ? अत आह अनेनेति ।

द्वितीयाज्ञापीजनादनइतिविशेषवचनेनायवैन्यः पृथुः श्रीनारायणांशः अन्यस्तथाकश्चित्पृथुनामात्रोच्यतइतिगंकानिर्मूलितेतिज्ञातव्यं अत्रास्मिन्वर्षेराज्ञांगणनसमयेप्रथमः । कथं यतोयशःप्रयापि
ता अतःप्रथयितुत्वात्पृथुर्नाममहाराजेत्पत्रट्प्रत्ययामावस्तेभ्योवैशिष्ट्यद्योतनार्थः १ सुदतीशोभमानदंता । अर्चिर्नामगुणैरर्चितत्वाद्रूपणैर्ज्वलितत्वात् अर्चिर्भाज्वालेत्यभिधानं वरोवरणीयआरो
होनिर्तबोयस्याः सातथाक्ता अवरुंधतीपतित्वेनस्वीकुर्शणाभविष्यतीत्यर्थः २ एषपृथुः साक्षाद्वरेः श्रीनारायणस्यांगदति सप्तसुप्रथमेतिसूत्रादशस्यसन्निधानस्यमुख्यपात्रंलोकैरक्षयाजनरक्षणे
च्छया यद्वाप्रत्यक्षसहस्रोः साक्षादित्याभिधानाद्वरेः साक्षादंशं पृथोर्याजातिस्तज्जातिसदृशजातिरूपेणसन्निहितइत्यर्थः तदुक्तं राजरूपीजनार्दनइति यतोहरेः पृथोसन्निधानविशेषात्तदंशत्वतस्माच्छ्र
योपितथावचनमित्यस्मिन्नर्थोहिशब्दः हिर्हतावधारणइतिपादवः अवधारणार्थत्वे उक्तस्मृतिविरोधः ३ गंधर्वप्रवरादयस्तत्राद्विजप्रशसासमयेगानादिकंचक्रुरित्यन्वयः ४ ५ तत्रदेवान्नि

इयंचदेवीसुदतीगुणभूषणभूषिता ॥ अर्चिर्नामवरारोहापृथुमेवावरुंधती २ एषसाक्षाद्वरेः शोजातोलोकैरक्षया ॥ इयंचतत्पराहिश्रीरनुजज्ञेऽनपायि
नी ३ ॥ मैत्रेयउवाच ॥ प्रशंसंतिस्मृतंविप्रागंधर्वप्रमुखाजगुः ॥ सुमुचुःसुमनोधाराःसिद्धानृत्यंतिसस्त्रियः ४ शंखतूर्यमृदंगाद्यानेदुर्दुर्भयोदिवि
तत्रसर्वउपाजग्मुर्देवर्षिपितृणांगणाः ५ ब्रह्माजगद्गुरुर्देवःसहागत्यसुरेश्वरैः ॥ वैन्यस्यदक्षिणेहस्तेदृष्ट्वाचिह्नंगदाभृतः ६ पादयोरारविंदंचतस्मिन्मे
नेहरेःकलाम् ॥ यस्याप्रतिहतंचक्रमंशस्यपरमेष्ठिनः ७ तस्याभिषेकआरब्धोब्राह्मणैर्ब्रह्मवादिभिः ॥ आभिषेचनिकान्यस्मैआजहुःसर्वतोजनाः ८
सरित्समुद्रागिरयोनागागावःखगामृगाः ॥ द्यौःक्षितिःसर्वभूतानिसमाजहुरुपायनम् ९ सोभिषिक्तोमहाराजःसुवासाःसाध्वलंकृतः ॥ पत्न्यार्चिषालं
कृतयाविरेजेगिरिवापरः १० तस्मैजहारधनदोहैमंवीरवरासनम् ॥ वरुणःसलिलस्रावमातपत्रंशशिप्रभम् ११ वायुश्चवालव्यजनेधर्मःकीर्तिमयी
सजम् ॥ इंद्रःकिरीटमुत्कृष्टंदंडंसंयमनंयमः १२ ब्रह्माब्रह्ममयंवर्भभारतीहारमुत्तमम् ॥ हरिःसुदर्शनंचक्रंतत्पत्न्यव्याहतांश्रियम् १३ दशचंद्रमसिरुद्रः
शतचंद्रंतथांबिका ॥ सोमोमृतमयानश्वांस्त्वष्टारूपाश्रयंरथम् १४ अग्निराजवगंचापंमूर्योरश्मिमयानिषून् ॥ भूःपादुकेयोगयेद्यौःपुष्पबलिमन्व
हम् १५ नाट्यंसुगीतंवादित्रमंतर्धानंचखेचराः ॥ ऋषयश्चाशिषःसत्याःसमुद्रःशंखमात्मजम् १६ सिंधवःपर्वतानद्योरथवीथीमहात्मनः ॥ सूतोथ
मागधोबंदीसंस्तोतुमुपतस्थिरे १७ स्तावकांस्तानभिप्रेत्यपृथुर्वैन्यःप्रतापवान् ॥ मेघनिर्हादयावाचाप्रहसन्निदमब्रवीत् १८

शिनाष्टि ब्रूतेति तस्मिन्पृथोसन्निहितांहरेःकलामेनइत्यन्वयः ६ ७ एषप्रशस्यब्राह्मणैःकिमकारीतितत्राह तस्येति अभिषेकसाधनानिस्वयंसंपादितानिकिंगन्यैरित्यतआह अभिषेचनि
कानीति ८ तत्रोपायनानिकआजहुरितितत्राह सरिदिति ९ १० नकेवलंसारिदादयउपायनंददुःकित्वन्येलेकपालादयोपीत्याह तस्मादिति ११ १२ तस्यहरेःपत्नीलक्ष्मी १३ नाम्नादश
चंद्रंसद्वं त्वष्टाविचकर्मा रूपाश्रयंरथं १४ योगमयेऽग्निमादियोगसाधने १५ अंतर्धानमहश्यता आत्मजमात्मनोजातं १६ रथवीथीरथमार्गान् । यथात्मविद्यंराजानिपेवणीयइतिभावेनसू
वादीनामुपस्थानप्रकारंवक्ति सूतोथेति १७ पृथोर्निर्हंकारत्वप्रकटनायवक्ति स्तावकानिति मेघनिर्हादवत्मेघध्वनिवत्ध्वनिर्यस्याःसातथातया १८

हेसूतायाः योऽप्यतां स्तुतिप्रयुजतां वोपुष्माकमेवः स्तवोमेकिमाश्रयः कंगुणमाश्रित्य वर्तमानः स्यादित्यन्वयः तवर्गोपादिगुणमाश्रित्य वर्तत इति तत्राह लोकइति अस्पष्टगुणस्याप्रकाशितपराक्रमादि
 मुषस्य यद्वा यद्यहं मूढ्यातमुणः स्यात्तर्ह्येवः स्तवोयोऽप्यतां । नचतथा तस्मान्किमाश्रयोऽप्यतां यतएवमनोवोमपिप्रयुक्तागिगेविनधामाभवन्नित्यन्वयः १९ किमिदानीं फलितमत्राह तस्मा
 विति यस्मादिदानीमनाविभक्तगुणावयंतस्मादीड्यवाचोपुष्पपरोक्षेकात्कान्तं कृतविक्रमानं नरमस्मदुपाश्रितान्यस्मद्विषयाणिकमोप्योश्रित्यालमत्यर्थं स्तोत्रं करिष्येत्यन्वयः यद्वा कथंकारं चेदं वित
 यः स्युस्माद्विदितितत्राह तस्मादिति यतोवयमप्रकाशितगुणान्तरप्रवर्तमानाविषयाणाममन्त्राद्वैतव्यमालभते तस्मात्तदोपपत्तिद्वाराथममदपरोक्षेचास्मन्निकटेरमद्वयदेवोवर्तमानोयोदृष्टिस्तरये
 वयवाचोदरेराश्रितानिचरितान्यंगीकृत्यस्तोत्रमलं करिष्यधमपितं कुर्वतु अन्यथादूषितमेव स्यादतस्तस्य गुणानां नित्यत्वात्तद्विषयायुष्मद्विरः सफलाः स्युः अविद्यमानकथकां विदितपरिकर्तित्ताइति
 सुष्मदोषोपपरिहृतः स्यादिति भाविनो गुणान्मूलस्तुमइतितत्राह सतीति उत्तमश्लोकगुणानामनुवादेमन्यभ्यर्हितेपिसन्याआत्मस्त्ववनजुगुप्सितमितिनमनावयति आत्मप्रशमामरणमिति स्मृतः
 २० वयंतत्रतत्रतंभुंस्तुत्वाततः फलं लभामहेतत्कथमित्याशंक्यन्मूर्खविषयं न विद्वद्विषयमि-याशयेनाह महद्गुणानिति अनभिव्यक्तत्वेन वाच्येऽसतोऽविद्यमानानपिमहतापृथिव्यादीनाक्षमादिगुणानात्म

प्रयुक्त्वाच ॥ हेसूतहेमागयसौम्यबंदिनलोकेऽधुनाऽस्पष्टगुणस्य मे स्यात् ॥ किमाश्रयो मे स्तव एष योऽप्यतां मामग्यभूवन्वितथागिगेवः १९ तस्मात्परो
 क्षेऽस्मदुपाश्रितान्यलं करिष्यथस्तोत्रमपीड्यवाचः ॥ सत्युत्तमश्लोकगुणानुवादे जुगुप्सितं न स्तवयंति मभ्याः २० महद्गुणानात्मनिकर्तुमिच्छन् कस्ता
 वकैः स्तावयते सतोपि ॥ सर्वैभविष्यन्निति विप्रलब्धो जनापहासं कुमतिर्न वेद २१ प्रभवो ह्यात्मनस्तोत्रं जुगुप्संत्यपि विश्रुताः ॥ ह्रीमंतः परमोदाराः पौरुषं
 वाविगर्हितम् २२ वयं त्वविदितालोके मृताद्यापि वरीमभिः ॥ कर्मभिः कथमात्मानं गापयिष्यामबालवन् २३ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे
 पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ इति श्रुवाणं नृपतिं गायकामुनिचोदिताः ॥ तुष्टुस्तुष्टमनमस्तद्वागमृतसेवया १

निकर्तुमिच्छन्मकाशयितुकामः कोविद्विद्वान्तावकैर्भवाद्दशैः स्तावयतेन कोपीत्यन्वयः कथं नन्मूर्खविषयमभूदिति तत्राह मवाइति यद्वा यदुक्तं हरिविषयं स्तोत्रमलं करिष्येति तद्गुणमहं स्तोत्रं निगुणेह
 रौकस्यं संगच्छते तथा त्वेवास्मद्विरादैतथ्यं सुलभं स्यादिति तत्राह । सतीति उत्तमश्लोकस्य हरिगुणानामनुवादेमनिस्तोत्राणापापहरत्वेन प्रशस्ते । सभ्या पंडिताः विष्णुत्रयं पुराणं पुराणं विद्वन्महताः सभ्या पंडिताः विष्णुत्रयं पुराणं पुराणं विद्वन्महताः सभ्या पंडिताः विष्णुत्रयं पुराणं पुराणं विद्वन्महताः
 तस्मात्पार्जनस्तवयंतीत्यन्वयः सभ्येभ्योकोपितथाविधमकनस्यादिनिशंकमानोमूर्ख एवेति भावेनाह महद्गुणानिति आत्मन्यसतो महतो अणोरणीयान् महतो महीयानिति श्रुतिसिद्धस्य हरिगुणानां दार्यादि
 कानात्मनिकर्तुमिच्छन् स्तावकैः कोविद्वान् स्तावयते अपिपदेनोक्तं जुगुप्सितमित्यनुकर्षति । किमित्याश्रेऽन्यतोऽनेकापवादविषयत्वादिन्यायेनाह मवाइति २१ सद्गुणाः प्रभवोप्यात्मस्तुतिजुगुप्सं
 केकिमुतवयमिति भावेनाह प्रभवोपीति विद्यमानगुणसंज्ञं स्तोत्रं प्रत्यक्षममितपारमार्थिकं पौरुषमभिनिदनीयर्थः २२ वरीमभिर्वरगीयैः श्रेयैरित्यर्थः २३ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे वि
 षयध्वजकृतीकापापंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ७ ॥ पृथुस्तुतिव्याजेन हरौ भक्तावतागर्थतन्माहात्म्यं निरूपयते अन्मित्रव्याये नन्वत्रमृतादयः स्तुतौ पृथुना निवारिता अन्ये केस्तोतारो येन ततः
 स्तुत्यादौ भक्तिस्वत्पार्थित्याशंक्यमुनिभिरतास्तएव तुष्टुस्तुतिरिति तस्मिन् प्रकारमुपक्रमते इति श्रुवाणमित्यादिना १

वयंस्तोप्यामइतिप्रारंभश्चश्रेयास्तुनमसमयोदन्यादुरित्याह नास्मिति अलंसमर्थोप्युपनिहितश्रीहरेमहिमसंदर्भत्वादितिभावेनोच्यते यइति योदेवदेवःश्रीनागपणोमाययाभक्तानुकंयच्छयावत
तार तस्य वेनांगजदेनस्यांगादवयवाज्जन्म । अतस्यअतसातस्यगमनइतिधातोर्विदेवसन्निहितन्वेनप्राप्तम्य । तेत्यपिस्थितस्यहरेःपौरुषाणिवर्णयितुंवाचस्पतीनामपिबभ्रुवुरित्यस्मा
त्तस्माद्वयंसमयोदतिकमुवर्णनीयं चशब्दःकैमुत्यार्थः अन्यत्रदेवोहस्तिभ्यदेवोदेवनंकीडनंयस्मिन्पृथोमदेवदेवपृथुः माययाभगवदिच्छोद्धोदितमुनीच्छयावततार प्रकाशितोभूतस्यतेवेनस्यागाद
वयवाज्जातस्यपौरुषाणिकययितुंवाचस्पतीनामपिबभ्रुवुरित्येवइति धीज्जदेनमनोऽन्यते मनसावाअग्रसंस्तपयत्ययवाचाव्याहरतीनेश्रुने वाचोभ्रमंतीनेकिमुवक्तव्यमिन्वर्थः २ त
हिनिवर्ततामित्याहुरित्याह अथापीति असमयोअपिकामृतादृत्तत्वाच्चितीतुंमनोनापातीत्यर्थः तदिहकिंनुकुर्वनीतितन्नादुरित्याह यथोपदेशमिति साकल्पेनस्तवनाशकोनिवर्तनंपरमित्यतउक्तं
मुनिमिरिति आज्ञालंघनभीरुत्वाद्वितन्महेप्रपंचयामः ३ किंगुणविशिष्टप्रपंचइत्यत्रोच्यते एयइति तन्परिपंथिनातस्यवर्मसेतोर्विगोयेना ४ एषपृथोसन्निहितोहस्तिनौम्वदेतनू शक्तिश्चक्षणा

सूतउवाच ॥ नालंबयंतेमहिमानुवर्णनेयोदेवदेवोऽवतताम्मायया ॥ वेनांगजातस्यचपौरुषाणितेवाचस्पतीनामपिबभ्रुवुरिधयः २ अथाप्युदारश्रवसः
पृथोहरेःकलावतारस्यकथामृतादृताः ॥ यथोपदेशंमुनिभिःप्रचोदिनाःश्लाघ्यानिकर्माणिवयंवितन्महे ३ एषधर्मभृतांश्रेषोलोकंधर्मनुवर्तयन् ॥ गोप्ता
चधर्मसेतूनांशास्तातत्परिपंथिनाम् ४ एषवलोकपालानांविभर्त्येकस्तनौतनूः ॥ कालेकालेयथाभागंलोकयोरुभयोर्हितम् ५ वसुकालउपादत्तेकालेचा
यंविमुंचति ॥ समःसर्वेषुभूतेषुप्रतपन्सूर्यवद्विभुः ६ तितिक्षत्यक्रमंन्यउपर्याक्रमतामपि ॥ भूतानांकरुणःशश्वदार्तानांक्षितिवृत्तिमान् ७ देवेष्वप्य
सौदेवोनरेदेववपुर्हीरः ८ कच्छप्राणाःप्रजाह्येषरक्षिष्यत्यंजसेद्रवत् ८ आप्याययत्यसौलोकंवदनामृतमूर्तिना ॥ सानुरागावलोकेनविशदस्मितचा
रुणा ९ अव्यक्तवर्त्मैषविशुद्धकार्योगंभीरचेताउपगुप्तवित्तः ॥ अनंतमाहात्म्यगुणैकधामापृथुःप्रचेताइवसंहृतात्मा १० दुरासदोदुर्विषहजासन्नोपिविदू
रवत् ॥ नैवाभिभवितुंशक्योवेनारण्युत्थितोनलः ११

सूतीःयथाभागंविभर्ति ५ भरणप्रकारंदर्शयति वस्वित्यादिना वसुह्देवोयोत्क्रंशेवसुतोयेमहाधनइत्यभिधानात् यथासंभवयोज्यं कगदानकान्देवमुशन्मुपादत्तेदुर्भिक्षादेदानयोग्यपुरुषागमनकालेदि
मुंचति सृषोपिग्रीष्मादिकान्देवमुज्जलमुपादत्तेवषादौमुंचति समोपथायोग्यंदड्यादिषुप्रतपन्प्रतापंकुर्वन्नन्यत्रयथनुप्रतपन् ६ उपर्याक्रमतामान्मानमातेकस्यवर्तमानानांमतामत्रमप्रपगंनितिअतिसहते
दारिद्रेणातनांक्षितिवृत्तिमान्भूमिलक्षणवृत्तिदाता भूमार्थोमनुवर्त्यः ७ देवोऽवर्ततिअनावृष्टौसत्यानुमुक्षयाच्छप्राणा हिंश्रद्विपचेष्टाःप्रजान्निव्यनीत्यन्वयः ८ ददनामृतमूर्तिनामृवचंद्रेण ९ अ
व्यक्तसूर्मवर्त्मचारैःप्रवेशमार्गोयम्यमतथा अव्यक्तानायोगिनांवर्मयस्येतिवा नितरांशुदंकार्यकर्तव्यस्य । उपगुप्तवित्तःसुरक्षितकोशःसुरक्षितपञ्चाशः । वित्तयशासनवित्तोविद्वान्विश्रुतएव
त्यभिधानं । अनंतानांमाहात्म्यगुणानामेकधामाश्रयोयस्यमतथा । अनंतमाहात्म्यगुणार्णवैकधामयस्यमतथा । अन्यत्रोपमयाहान्यगुणैकधाम । भवतआत्मास्वरूपयस्यमतथा १० अ
त्रैःशक्तिसन्निधानस्वभावमाह दुरासदइति ११

अहर्षीदित्यनेनास्यप्रतिभटः शतमस्वएव नान्यदिति द्योतनाय कथितामिति ज्ञातव्यं चरमेअंत्येभ्यमेव वर्तमानेति २५ यतो ज्ञानात्परब्रह्मप्रत्यक्षं भवति योगिनः २६ तद्भविष्यत्कथाऽतीतत्वेन कथं कथ्यत इत्यत्रोच्यते तत्रेति आत्माश्रिताः स्वविषयाग्निभिः पद्मभिश्चरणैरुपलक्षिता यशोनिबंधाः २७ अप्रतिरुद्धचक्रोऽप्रतिहताज्ञो भविता भविष्यतीत्युपसंहरते २८ ॥ इति श्रीभागवते चतुर्थस्कंधे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अस्मिन्नध्याये मूनादिभिः श्रीद्वारिमहिमोऽनिबद्धत्वेन दृष्टोर्महिम्न उक्तत्वात्तन्माहात्म्यमेवोच्यते तत्रादौ सूतादितृप्तिकरणप्रकारमाह एवं भगवानित्यादिना छंदयामासतोषयामास १ राज्ञासमानवयसः श्रेणयस्त्वं गरुडका इत्यभिधानाच्छ्रेययोगरक्षकाः २ विदुरः सूतादिभिः सूचितं गोदोहनादिपृथुविक्रमं विस्तरतः श्रोतुं लोकोपकाराय पृच्छति

एषोऽश्वमेधाञ्छतमाजहार सरस्वती प्रादुरभूद्वियत्र ॥ अहर्षीदस्य हयं पुरंदरः शतक्रतुश्चरमेव वर्तमाने २५ एष स्वसद्गोपवने समेत्य सनत्कुमारं भगवंतमेकम् ॥ आराध्य भक्त्या लभतामलंतदज्ञानं यतो ब्रह्म परं वदंति २६ तत्र तत्र गिरस्तास्ता इति विश्रुतविक्रमः ॥ श्रोष्यत्यात्माश्रिता गाथाः पृथुः पृथुपराक्रमः २७ दिशो विजित्या प्रतिरुद्धचक्रः स्वतेजसोत्पादितलोकशल्यः ॥ एवं सुरैर्द्रैरनुगीयमानो महानुभावो भविता पतिर्भुवः २८ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे पृथ्वाख्याने षोडशोऽध्यायः १६ मैत्रेय उवाच ॥ एवं स भगवान् नैन्यः ख्यापितो गुणकर्मभिः ॥ छंदयामास तान् कामैः प्रतिपूज्याभिनंद्य च १ ब्राह्मणप्रमुखां चर्णान् श्रुत्या मात्यपुरोधसः ॥ पौरान् जानपदान् श्रेणीः प्रकृतीः समपूजयत् २ ॥ विदुर उवाच ॥ कस्माद्धारगोरूपं धरित्री बहुरूपिणी ॥ यां दुदोहपृथुस्तत्र को वत्सो दोहनं च किम् ३ प्रकृत्या विषमा देवी कृता तेन समाकथम् ॥ तस्य मेध्यं हयं देवः कस्य हेतोरपाहरत् ४ सनत्कुमाराद्भगवतो ब्रह्म ब्रह्मविदुत्तमात् ॥ लब्ध्वा ज्ञानं स विज्ञानं राजर्षिः कांगतिं गतः ५ यच्चान्यदपि कृष्णस्य ब्रह्मन् भगवतः प्रभोः ॥ श्रवः सुश्रवसः पुण्यं पूर्वदेहकथाश्रयम् ६ भक्त्या यमेऽनुरक्ता यतवचा धोक्षजस्य च ॥ वक्तुमर्हसि योऽदुह्यद्वैन्यरूपेण गामिमाम् ७ श्रीशुक उवाच ॥ चोदितो विदुरेणैव वासुदेव कथां प्रति ॥ प्रशस्य तं प्रीतमना मैत्रेयः प्रत्यभाषत ८ मैत्रेय उवाच ॥ यदाभिषिक्तः पृथुरंगविप्रैरामं त्रितो जनतायाश्च पालः ॥ प्रजानि रन्नेक्षिति पृष्ठे त्यक्षुत्क्षामदेहाः पतिमभ्यवोचत् ९ प्रजाञ्जुः ॥ वयं राजन् जाठरेणाभितसा यथाग्निना कोटरस्थेन वृक्षाः ॥ त्वामद्य याताः शरणं शरण्यं यः शाधिनो वृत्तिकरः पतिर्नः १०

कस्मादिति दोहनं पात्रद्रव्यम् ३ ४ ५ पूर्वदेहाः पुरातनास्तेषां कथाश्रयं सत्कथासंबंधं सुश्रवसो हरेः श्रवो यशः ६ यो दुह्यादिति सर्वप्राणिनां तच्छक्तिनियतत्वात्पुनर्वचनमादावैकव्यार्थम् ७ तत्र शुकोपिकथाप्रसंगसंदधातीत्याह चोदित इति त्वया हं यथा चोदित एवं विदुरेणेति ८ तत्र पूर्वोत्तरकथाविच्छेदपरिहारायादित एव मैत्रेयो वक्ता इत्याह यदेति क्षितिपृष्ठे भूगोलके निरन्ने भोजनपदार्थ राहिते सति ९ निरब्रुइत्यनेन दुःखानिमित्तमिति ज्ञातं तत्कीदृशमत्राह वयमिति जाठरेण जाठरसंबधिनाग्निना कोटरं वृक्षविवर युष्माकमीदृशाग्निपरिहाराय अन्यशरणप्राप्तिः किं न स्यादत्राह यः शाधी ति यस्त्वं नोस्माकं वृत्तिकरः पतिर्नस्मात्तस्मात्कोस्मान् आधि अनुशिस्तस्वेयं बुद्धिरिति १०

१ अचकृष्णस्य पूर्वदेहकथाश्रयमित्यन्वयभ्रान्तिवारणायान्वयं दर्शयति ॥ तथा च पूर्वदेहो येषां ते पूर्वदेहाः अतीतं ज्ञानं तेषां कथाश्रयम् । तत्पुरस्कारेण प्रवृत्तभगवतो यश इत्यर्थः । वी०

वृष्टिकरत्वेन नृणां भिषायाः पिराज्ञः स्वाभिप्रायमुद्रुप्यंतीत्याह । तत्र इति । रानवेमरणाय उज्जिताभ्यास्त्यक्ताभ्याः पूर्वमेवेति शेषः । वातापिनिःजनानामनंदस्वारक्षक इत्यर्थः ११ राज्ञो राज
पुनर्महोत्सिस्तत्त्वसंभवेन किमुत्तरं कार्यमभूदत्राह पृथुरिति करुणं दयाजनकं निमित्तमन्नाभावस्य कारणमन्वपद्यत ज्ञातवान् १२ ज्ञात्वाप्यग्रयमिति मन्वासाधयेष्यामइति गुडाजैद्विकावाणीमुक्त्वा
किमुत्तरं चेत्तेनास्थापीति तत्राह इतीति विशिखं शरं त्रिपुरहाहरः १३ तत्र भूम्या किमकागीति तत्राह प्रवेपमानेति वेपकंपन इति धातुः गौः सती गोरूपा । मृगयोव्याघ्रान् १४ अत्र पृथुना पलायं
त्यागिष्यार्कमिति निवृत्तां किमेत्याह तामेवेति मन्वव्रजत् पृष्ठतो गतो भूत् सारंग इव कार्यसारग्राहित्वात् पृष्ठतोऽयासीद्वनवागमुक्त्वा वधीदित्यागयेनाह शरमिति १५ १६ राजरूपिणो हरेः सन्नि
मानविशेषवित्त्वादुत्तरकार्यस्यापि स्वाभिप्रेतत्वाच्च द्राक्षन् यतः मापिता मन्त्रापतेत्याह लोकेनेति वैन्पादन्यस्माज्जीवनभद्राणि पश्यतीति नुद्वयैव हरेः सर्वमाणि प्रेरकत्वेन तच्छक्तिनियतत्वाच्च भूमरावृत्तिमाह
इत्येति १७ अत्र दत्तमेवानुसर्तव्यं नान्यदिति भाववती वाक्ते उवाचेति १८ रक्षापानियुक्तस्य तवापराधमंतरणाभिहननं न युक्तमिन्त्याह सत्त्वमिति । एवमपि मां हनिष्यसि चेत्तव यमं ज्ञत्वमपहमिति

तत्रोभवानर्हतिरातवेनं क्षुभार्दितानां नरदेवदेव ॥ यावन्न नंक्ष्यामह उज्जिताभ्यां वार्तापतिस्त्वं किल लोकपालः ११ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ पृथुः प्रजानां करुणं नि
शम्यपस्तिदेवितम् ॥ दीर्घदध्यौ कुरुश्रेष्ठ निमित्तं सोन्वपद्यत १२ इति व्यवसितो बुद्ध्या प्रगृहीतशरामनः ॥ संदधे विशिखं भूमौ क्रुद्धस्त्रिपुरहायथा १३ प्रवे
पमानाधरणी निशम्योदायुधं च तम् ॥ गौः सत्यपाद्रवद्वीतामृगीवमृगयोर्दुतम् १४ तामेवान्वव्रजद्वैत्यः कुपितो त्यरुणेक्षणः ॥ शरं धनुषि संधाय यत्र यत्र पला
यति १५ सादिशो विदिशो देवीरोदसी चांतरंतयोः ॥ धावती तत्र तत्रैतददर्शान् दूयतायुधम् १६ लोकेनार्धितत्राणं वैन्पान्मृत्योरिव प्रजाः ॥ त्रस्ता तदा
निवृत्ते हृदयेन विदूयता १७ उवाचाथ महाभागं धर्मज्ञा पन्नवत्सल ॥ ब्राह्मिणामपि भूतानां पालने वस्थितो भवान् १८ सत्त्वं जिघांससे कस्माद्दीनामकृ
तकिल्बिषाम् ॥ अहनिष्यत्कथं योषां धर्मज्ञ इति योमतः १९ प्रहरंति न वै स्त्रीषु कृतागः स्वपि जंतवः ॥ किमु तत्त्वद्विधाराजं करुणादीनवत्सलाः २० मां
निहत्या जरां नावयन्न विभवं प्रतिष्ठितम् ॥ आत्मानं च प्रजाश्च माः कथमंभसि धारयसि २१ ॥ पृथु उवाच ॥ वसुधेत्वां वधिष्यामि मच्छामनपराङ्मुखीम् ॥
भागं बर्हिषिष्यामि वृत्तेन तनोषि च नो वसु २२ यवसंजग्ध्यनुदिनैव दोग्ध्यौ वसंपयः ॥ तस्यामेवं हि दुष्टायां दंडो नात्र नशस्यते २३

इत्यादित्याशयेनाह । अहनिष्यदिति । यो भवान् धर्मज्ञ इति मतोऽभविष्यत्तर्हि कथं योषां मां अहनिष्यदित्यन्वयः १९ ब्राह्मिणा अपि जंतवः स्त्रीवधं न कुर्वति किंपुनर्भवाद्गता इत्याह प्रहरंतीति २० न केवलम्
अहनिष्यति तु हृदयानिरपि स्यादित्याह मां निहत्येति । अजरां नूननामिव स्थितां धारयसि धाराविष्यामि २१ श्वोक्तकारित्वकरणाय पृथुर्भाति करवाक्यं वक्ति । वसुध इति । ननु वधयोग्यापराध
कथं तत्राह मच्छामनोति अनेन तव पत्न्युर्मम स्त्रीवधो न दोषापभनृशासनानि कमएवापराधित्वादिति ध्वनितम् । किं तत्त्वच्छामनातिरुधन येनापराधिनी स्यामत्राह भागमिति याभवती बर्हिषि
पक्षे सुभवा इति दूतं द्विर्भागं वृत्ते वृणोति सात्त्वं वसुधं न योग्यं तनोषिष्यति । केन न प्रपंचयसीत्यन्वयः २२ एतदं वविजिगृष्टि यवमिति हविराख्ययवसं पयः अन्नं यजले पिबृत्ते रित्यत औधस
मिति गोहृत्वा देवयुक्तिः । यत्पालिताभ्यः प्रजाभ्यः या यपो न दोग्ध्यं तस्यामेवं दुष्टायां न भवत्यां दंडो न शस्यत इति नाहि । शस्यत एवेत्यर्थः २३

आत्मन्यसत्त्वात्तु चामीतिनेत्याह । त्वंस्त्वुदिति । त्वदधिकरणत्वेन प्रज्ञाजीवनार्थत्वेन विरिचिसृष्टौ पध्यदाने चौर्योप्यपितवस्यादित्यर्थः । आत्मनि सत्त्वात्तु न दास्यामीति दुराग्रहबुद्धिरिव वेति २४
मद्वयस्तव कोपनिवारणावसायीन तु शरणागतप्रजारक्षणे पापसिद्धिरिति तत्राह अमूयामिति अमूयांशरणाय तानां मदसामांसविशेषेण २५ तथापि श्रीविद्यो न शरत इति तत्राह पुमानिति य एवं विद्यस्त
द्वयः २६ यदुक्तं मां निहत्यात्मानमिमाः प्रजाश्चाभिसिद्धयर्थं धारयिष्यसीति तत्राह त्वास्तब्धामिति मायागामित्यनेन मोक्षदोषोपि नास्तीति तस्मिन् आत्मयोगबलेनैतत्पत्तिरुम्बकूपधारणया शक्त्या २७ त
न्निरुत्तरया धरया किमकारीति तत्राह एवामिति २८ स्वयं देवतास्वेकत्वेन हरेरन्यस्वैवं विधवाक्यानुदयादित्यादिहेतुना ज्ञातत्वात् धरापृथग्यनर्था मिणतद्योगैर्भुणैरन्यत्रायोगैः श्रीनारायणमभिष्टौति
नम इति मायया प्रकृत्या चित्तप्रकृत्या वा । विन्यस्ता तद्योग्यतया विरचिताना तनवो ब्रह्मादि जीवदेहा येन सतथोक्तस्तस्मै । ब्रह्मादि जीवदेहास्तु मायादेहाः प्रकीर्तिता इति वचनात् मायाशब्देन
नेद्रजालमत्रोच्यते इति । स्वस्यापि प्राकृतदेहसंभवेन देवदत्तवत्कर्मणि श्रानत्वेन प्रपंचरचना तु पत्तिरित्यत उक्तप्रगुणात्मन इति सत्त्वादिगुणगहितस्वरूपाय यदि हरः स्वरूपप्राकृतगुणरहितं तर्हि कीदृ
शं येन देहित्वेन सृष्ट्या दौ प्रवृत्तिः स्यादित्यस्यापीदमेवोत्तरं गुणात्मन इति ज्ञानानंदादिगुणदेहाय आत्मा जीवधृते देह इति यादवः अस्तु ज्ञानादिगुणदेहत्वं न यापि प्रकृत्या प्रवर्तमानस्य कर्दममणोरिव कथि
तशेषानि स्तार इति तत्राह स्वरूपोति स्वरूपानुभवेन तद्ब्रह्मदेहाद्ब्रह्मास्मीति श्रुतिसिद्धेन स्वरूपाय रोगनिर्धूतानिरस्ताद्रव्यक्रियाकारकनिमित्तानां विभ्रमाणां भूयोपेन सतथा द्रव्यादयस्तामसतै
त्वंस्त्वौषधिबीजानि प्राक् सृष्टानि स्वयं भुवा ॥ नमुंच स्यात्मरुद्धानि भामवज्ञायमंदधीः २४ अमूषांशुत्परीतानामातोनां परिदेवितम् ॥ शमयिष्यामि
मद्वार्णैर्भिन्नायास्तव मेदसा २५ पुमान्योषिदुत्तलीव आत्मसंभावनो धमः ॥ भूतेषु निरनुक्रोशो नृपाणां तद्वर्धवरः २६ त्वांस्तब्धां दुर्भदां नीत्वामायागां
तिलशशरैः ॥ आत्मयोगबलेन माधारयिष्याम्यहं प्रजाः २७ एवमन्यमयीं मूर्तिं कृतांतमिव विभ्रतम् ॥ प्रणता प्राजलिः प्राहमही संजातवेपथुः २८
॥ धरण्युवाच ॥ नमः परस्मैपुरुषाय मायया विन्यस्तनानातनवे गुणात्मने ॥ नमः स्वरूपानुभवेन निर्धुतद्रव्यक्रियाकारकविभ्रमोर्मये २९ येनाहमा
त्मीयतनुर्विनिर्मिता धात्राय तोयं गुणसर्गसंग्रहः ॥ स एव मां हंतुमुदायुधः स्वराडुपस्थितोऽन्यं शरणं कमाश्रये ३० य एतदादावसृजच्च शचरं स्वमाययात्मा
श्रययाऽवितर्क्यया ॥ तथैव सोयं किल गोमुमुच्यतः कथं नु मां धर्मपरो जिवांसति ३१

जसवैकारिकाहंकारसंज्ञाः यद्वा द्रव्यगुणानामाधारो देहः क्रियाकर्मोद्विषंकारकं ज्ञानोद्विषं एतन्निमित्तानां विभ्रमाणां संशयाद्यतः करणधर्माणामर्थयः परंपरादूरोत्सारितायेन सतथा विभ्रमः सशये भ्रातौ शो
भायांचेति यादवः तत्राहिकारणमित्यत उक्तं स्वरूपोति द्रव्यक्रियादिनिमित्तविभ्रमोर्मयोऽस्माकमेव न हरेरिति निरण्यायि २९ यतः स्वामित्वेन पितृत्वेन गुरुत्वेन स्थितं हरिशरणं विहाय ममान्योरक्षकोस्तीति भ्रा
ताऽल्लघ्यान्यच्चिदृच्छेत्पुनस्तत्स्वामित्वादिकंतवैवेति तस्युक्तिकमाह येनेति येन धात्रा हरिणाहमात्मीयतनुः स्वशरीरत्वेन निर्मिता यस्य पृथिवीशरीरमिति श्रुतेः यतो यस्मात्सत्त्वादिगुणैः सर्गसंग्र
हः स्यात्स एव पितृभूतः स्वराड्स्वामी उदायुधः शिभागुरुमाहंतुमुदायुधः स्थित इत्यन्वयः किमत इति तत्राह अन्यमिति किं कुर्मः कस्य वा ब्रूमो गरदायास्वमातरीति वाक्यं ध्वनयति कमित्यनेन ३० तव निर्माते
शरोन्यस्त्वो जिवांसुः पृथुराजाचापर इति मदाशं कां परिहरन्निव पूर्वोक्तार्थविवृणोति य एतदिति आत्मैवाश्रयोऽस्याः सा आत्मा श्रयातयाऽत एवावितर्क्यया विविपतर्काविषयया अजामेकालोहितशुक्लकृष्णा
मित्यादि श्रुतिसिद्धत्वाच्चिर्वक्तुमशक्येत्येतदद्वैतवादि तर्कांगोचरयेत्यर्थः एवं विधया स्वमायया स्वप्रकृत्या स्रष्टुः पालयितुं शक्यत्वेन तस्य हंतृत्वं न युक्तमद्वर्जनादित्यर्थः वार्तासंभाव्ययोः किलेत्यभिधानं अतः
संभावितं न भवतीति । यथा स्वस्य तर्काविषयत्वं तथा मायाया अपीति सूचितम् ३१

हरेस्तर्काविषयस्यप्रयति नूनंतवेति । विभो । अकृतात्मभिरल्पबुद्धिभिरभिहितबुद्धिभिर्वाजनैर्दुर्जययाम्बमायया । ईशस्यैवर्पादिगुणाकरस्य । समीहितं समीचीनं चेष्टितं न लक्ष्यते । नूनंतकेयामी
 त्वन्वयः । तर्कनिमित्तयोर्नूनमिति पादवः । समीहितं किंतु दित्यत आह । यस्त्विति यस्त्वकरोत्कार्यं । ब्रह्मणा जगदकारयच्च । अनेकः इंद्रो मायाभिः पुरुषैर्दयते इति श्रुतेः । तच्च तत्तकः एकमेवाद्वितीयमिति
 श्रुतेः । एवंविधः स परतः परेषामीचरो नास्माकमातीनामिति शोषपाशे पल्लवमथो विशेषं ध्वनयति । अथांतरामभवान् ३२ कर्तृत्वेन कारयितृत्वेन सर्वं सत्तन्वयतीति पृथिव्यादीनां कर्तृत्वमीश्वरश
 क्त्यनुस्यूतत्वादित्याह । सर्गादिति द्रव्याणि पंचभूतानि क्रियाः कर्माद्विद्याणिकारका ज्ञानेन्द्रियाणि चेतनोर्जावगुणान्याप्यनिष्ठनीतिचेतनात्मानस्ताभिः शक्तिभिर्पाम्यजगतः सर्गाद्यनुरूपद्वितत्तद्योग्य
 वानुकूल्येन करोति तस्मै नम इत्यन्वयः । एकस्य युगपदेकैवेच्छिन्नोपेतपदार्थमपृष्टत्वं कथमुपपद्यत इत्यत उक्तं समुन्नद्धेति तदुक्तं विरुद्धशक्तयोपस्यनित्यायुगपदेव तु तस्मै नमो भगवते विष्णवे सर्वजिष्ण
 व इति कर्तृत्वशक्तिः स्वरूपभूतेत्युक्तं बंधस इति कर्तृत्वशक्तिमते । किं नाम धेयमस्येत्यत उक्तं परस्मादिति । अनेन पुंशक्तिमत्त्वादस्यैवोक्तमुपपन्नमित्यसूचि ॥ ३३ ॥ पूर्वत्वयैव भूतयात्रीत्वेन मंहम

नूनंतवेशस्य समीहितं जनैः स्वमायया दुर्जयया कृतात्मभिः ॥ न लक्ष्यते यस्त्वकरोदकारयद्योनेक एकः परतः स ईश्वरः ३२ सर्गादियो स्यानु रूपाद्विशक्तिभि
 र्व्यक्रियाकारकचेतनात्मभिः ॥ तस्मै समुन्नद्धविद्वदशक्तये नमः परस्मै पुरुषाय वेधमे ३३ सर्वैर्भवानात्मविनिर्मितं जगद्भूतं द्विधा तः करणात्मकं विभो ॥
 संस्थापयिष्यन्नजमांसातलादभ्युज्जहारां भसजादिसूकरः ॥ ३४ ॥ अपामुपस्थेमयिनाव्यवस्थिताः प्रजाभवानद्यरिगक्षिपुः किल ॥ सवीरमूर्तिः मम भू
 दराधरो यो मां पयस्युग्रशरो जिघासति ३५ नूनं जनैरीहितमीश्वराणामस्मद्विधैस्तद्गुणमर्गमायया ॥ न ज्ञायते मोहितचित्तवृत्तिभिस्तेभ्यो न मोवीरयशस्करे
 भ्यः ३६ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे सप्तदशोऽध्यायः १७ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ इत्थं पृथुमभिदूय रूपा प्रस्फुरिता धरम् ॥ पुनराहावनिर्भीता मंस्त
 भ्यात्मानमात्मना १ सन्नियच्छविभो मय्युनिबोधश्रावितं च मे ॥ सर्वतः सारमादत्ते यथामधुकरो बुधः २ अस्मिं लोके थवामुष्मिन्मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ॥
 दृष्टा योगाप्रयुक्ताश्च पुंसां श्रेयः प्रसिद्धये ३

त्वादि रण्यासनीतां मा मुदाहारितवांस्तत्रात्मयोगबलेनैवधारयिष्यामीत्यंगीकारे संकल्पभंगः स्यादित्याशयेनाह सवा इति सवा इत्यनेन य एतदित्याद्युक्तं परामृश्यते मामां ॥ ३४ ॥ भूमेरुद्धतान्योऽयम
 न्यस्तस्मात्संकल्पभंगः कथमिति मंदाशंकां परिहरति अपामुपस्थे इति जलन्योपरिस्थितां मा जिघांसति सवीरमूर्तिर्भवानद्यरितु कामो धराधरो भूमेर्भर्ता समभूदित्यन्वयः ३५ स्त्रीत्वमस्माद्विचेष्टितं किं जा
 नासीत्याशंक्यसत्यं । तथाप्यस्माकं युष्मत्पसादनाय नम इत्येतावन्कर्तुमुचितमिति भावेनाह नूनं जनैरीति त्वद्गुणमर्गमायया तव मृष्टादोगुणकर्मभूतया सर्गमायया प्रकृता ३६ इति श्रीभागवते चतुर्थस्कंधे
 द्वाकायां सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ स्वरूपभूता गुणाहरेरपरोक्षज्ञानाद्व्यज्यंत इत्येतदर्थमग्रहार्थं भूमेस्तत्तद्गुणोदनिरूप्यतं स्मिन्नध्याये तत्रादौ पृथोः क्रोधशमनाय पुनर्भूमेस्त
 भित्तचनमकारं वाकि इत्यमिति १ कथं नियच्छामि क्रोधं पेन तच्छातिहेतुं श्रुत्वा ऽऽर्द्राति करणां भवामीति तत्राह निबोधेति पुंसेह सद्धमेव शिष्याण्योनसल्लिङ्गधर्म इत्याशयेनाह सर्वत इति ॥ २ ॥
 कीदृशं आव्यते पत्न्यकृतोपयोगि स्यादत्राह अस्मिन्निति लोके दृष्ट्यादि श्रेयः सिद्धये बीजाद्यर्जनोपायाभ्युष्मिन्स्वर्गादौ यागादियोगास्तत्त्वदर्शिभिर्मुनिभिर्दृष्टाः प्रयुक्ताश्चेत्यन्वयः ३

वत्सः किमित्यतो न्ययव्यतिरेकावाह तानातिष्ठतीति ४ अविद्वानव्युत्पन्नः व्यभिचरति नियमेन न सिध्यति ५ किंवदुक्थाकथनेनाधुनौषधीनामनुपलम्भः कस्मात्तन्निमित्तकथयेति तत्राह पुरेति याः पु
राविर्चनेन सृष्टास्ता ओषधीरहमग्रसामित्यन्वयः ६ अज्ञातपुरुषैर्भुज्यमानत्वं भवाद्दशेन क्षत्रियेणारक्षितत्वं मगोपितत्वं नृलोकस्य चोरप्रायत्वं चावेक्ष्य मत्सूपपत्नेषु श्रीनारायणपूजालक्षणयज्ञप्रयोजनस्यावश्य
कत्वादिति ७ तर्हि तादेहीति तत्राह नूनमिति क्षीणानामापादनदुःसाध्यमित्यत्राह तत्रेति आश्रदष्टेन ननु स्वरूपतो नष्टा उत लघुतामापन्ना इति मंगयो माभूत्तत्कार्यसाधने तच्छास्त्रदृष्टोपायेन सर्वसा
ध्यम् ८ तथापि किं रामानुचराणां वानराणां वारेणुकाया वामृतसंजीविन्यादिनेत्यत्र मातृमुपायं वक्ति वत्समिति वत्सला वत्सप्रिया अनुरूपं तत्तद्योग्यं दोहनदोहक्रियाविशेषम् ९ नैतावता पर्यंत इत्युक्तं दो
ग्धारचेति ओजस्वद्वयं भक्त्याणधारणशक्तिप्रदमित्यर्थः १० औषधुत्पत्तौ प्रधानसाधनजलत्वादिपमायां मपि देववृष्टपयो न समप्रसरति तद्यथाऽपत्तावपि अमृष्टकाले समस्यात्तथामां मां कुर्वन् यथौषध

तानातिष्ठतियः सम्यगुपायान् पूर्वदर्शितान् ॥ अपरः श्रद्धयोपेत उपायान् विदते जसा ४ ताननादृत्य यो विद्वानर्थानारभते स्वयम् ॥ तस्य व्यभिचरन्त्यर्थाः
प्रायशश्च पुनः पुनः ५ पुरामृष्टा औषधयो ब्रह्मणा या विशांपते ॥ भुज्यमाना मया दृष्टा असद्भिर्घृतव्रतैः ६ अपालिताना दृतास्ता भवद्भिर्लोकपालकैः ॥
चोरीभूते थलो के हं यज्ञार्थेऽग्रसमौषधीः ७ नूनं ता वीरुधः क्षीणामधिकालेन भूयसा ॥ तत्र दृष्टेन योगेन भवानादातुमर्हति ८ वत्सं कल्पय मे वीरयेनाहं वत्सला
तव ॥ घोक्ष्ये क्षीरमयान् कामाननुरूपं च दोहनम् ९ दोग्धारं च महाबाहो भूतानां भूतभावन ॥ अन्नमीप्सितमोजस्वद्भगवान्वाञ्छते यदि १० समांचकुरु मां
राजन् देववृष्टं यथापयः ॥ अपर्तावपि भद्रं ते उपावर्तेत मां विभो ११ इति प्रियहितं वाक्यं भुव आदाय भूपतिः ॥ तथा चकार सर्वत्र सारमाददने बुधाः १२
वत्सं कृत्वा मनुपाणावदुहत्सकलौषधीः ॥ ततोऽपरे यथा कामं दुदुहुः पृथुभाविताम् १३ ऋपयो दुदुहुर्देवीर्मिद्रियेष्वथ सत्तम ॥ वत्सं बृहस्पतिं कृत्वा पय
च्छंदो मयं शुचि १४ कृत्वा वत्सं सुरगणा इन्द्रं सोममदूहन् ॥ हिरण्यमेन पात्रेण वीर्यमोजो बलं पयः १५ देते यादानवा वत्सं प्रह्लादमसुरर्षभम् ॥ विधाय
दूदुहुः क्षीरमयः पात्रे सुरासवम् १६ गंधर्वाप्सरसोऽधुक्षन् पात्रे पद्ममये पयः ॥ वत्सं विश्वावसुं कृत्वा गांधर्वं मधुसौभगम् १७ वत्सनपितरोऽर्थमगा कव्यं क्षी
रमधुक्षत ॥ आमपात्रे महाभाग श्रद्धया श्रद्धा देवताः १८

नुत्पादेत्स्वकोपविषयास्यामित्याह समांचेति ११ अत्रापि त्वद्वस्तन्वयैवोद्गीर्णदातव्यं अन्यथा वधिष्यामीति पुनरपि पृथुना किं कुपितं किं तदुक्तमंगीकृतं सारग्राहित्वादिन्याह इतीति प्रियहितं श्रोतु
मुत्सं प्रियं पथ्यं हृदयममं हितं भूपतिः पृथुः १२ १३ ततोपर इत्युक्तं विव्रियते । ऋपय इत्यादिना देवीसरस्वती इदमेव विशेषादिति छंदो मयमिति वेदमयपयः कुत्र वा गिद्रियेषु १४ न केवलं सोमसमात्रम्
दूदुहन् किं तदुदुहन् गुणं चेत्प्राह वीर्यमिति पराक्रममाहात्म्यं वा ओजोवष्टंभशक्तिं बलं निराहारत्वेपि चेष्टाशक्तिं अत्र बाह्यानेव गुणानदूदुहन्तु स्वरूपभूतान् तदुक्तं गुणाः स्वरूपभूताश्च बाह्याश्चेति द्विधा
मताः स्वरूपभूता न्ययव्यतिरेकावाहान्दुहुः पय इति १५ अयः पात्रे अयो मये पात्रे । सुराख्यमासवं मधु प्रह्लादस्य प्रतिमन्वं नरमुत्पन्नप्रायत्वादत्रोक्तं प्रतिमन्वं नरप्रायः प्रह्लादाद्यावभविरेति वचनान् १६ गां
धर्वगानं मधुसौभगं सौभाग्यलक्षणं मधु १७ आमपात्रे नवभांहे श्रद्धा देवताः श्रद्धा कर्मणां देवताः १८

१ प्रयोः स्वायं भुवमन्वतरोत्पन्नत्वात् । महादस्य चैव स्वतः सन्वतरोत्पन्नत्वात् हिरेण्यकाशपूजां केरित्यतः श्रद्धा ग्राह । दो० ।

संकल्पनामयीसंकल्पमात्रेणामीष्टसिद्धिर्वाप्तिर्हि येविद्याधरादयस्तेचनभसिविद्यांस्तेचरत्वरूपेणसिद्धिर्भुवनेत्यन्वयः १९ अन्तर्धानगतात्मनाऽदृश्यत्वेनाप्रमत्तत्वेन अन्येमायिनोधारणा
मयीचित्तामात्रसाध्यामाया २० पिशिताशनामांसभक्षाः भूतेशोभैरवारूयोऽद्रोवत्सोपेयतितथोक्ताः क्षनजासर्वरुधिगार्व्यमशम् २१ अज्ञादीनांविषयस्त्वसाम्यं चर्वांतरविशेषत्वान्प्रथगुक्तिः
२२ मोवृषंनविकेश्वरं मृगैरेणासिहेनदंष्ट्रिणः २३ क्रव्यादाःप्राणिनोहिंसाः कव्यमपकमांसम्वकलेवरंपात्रेदुदुहुरिन्त्यन्वयः चजंगमं अचरंतरुफलम् २४ वनस्पतय निन्कादिभेदेनबहुत्वादस्य
पृथगित्युक्तं नानाधातूनसुवर्णादीन् २५ उपसंहरति सर्वइति स्वजातिषुमुख्यःस्वमुख्यःसएववत्सग्नेन सर्वान्कामान्गोर्धातिसर्वकामदुधात्ताम् २६ एकम्या पृथ्व्याक्षीरभेदकथमत्राभूदत्राह
इत्यमिति दोहभेदेनवत्सभेदेनादिशब्दादोग्ध्रभेदेनच ॥ २७ ॥ राज्ञाकिमीतंकुपितमुततूष्णींभूतमितिसशयावसरोनास्तीत्याह ततइति लोकगोविलक्षणक्षीरभेददानृत्वादत्रप्रीतेरेवमभावितत्वान्

अकल्प्यवत्संकपिलंसिद्धाःसंकल्पनामयीम् ॥ सिद्धिर्भसिविद्यांचयेचविद्याधरादयः १९ अन्येचमायिनोमायामंतर्धानगतात्मना ॥ मयंप्रकल्प्यवत्स
स्वेदुदुहुर्यारणामयीम् २० यक्षरक्षांसिभूतानिपिशाचापिशिताशनाः ॥ भूतेशवत्सादुदुहुर्यारणामयीम् २१ तथाऽहयोदंशूकाःसर्पानागाश्च
तक्षकम् ॥ वत्संविधायदुदुहुर्यारणामयीम् २२ पशवोयवसंक्षीरं वत्संक्रुत्वाचगोवृषम् ॥ अरण्यपात्रेचाधुक्षन्मृगैरेणचदंष्ट्रिणः २३ क्रव्यादाःप्रा
णिनाःक्रव्यंदुदुहुर्यारणामयीम् २४ सुपर्णवत्साविहगाश्चरंचाचरमेवच २५ वटवत्सावनस्पतयःपृथग्रसमयंपयः ॥ गिरयोहिमवद्वत्सानानाधातून्स्वमानुषु ॥
२६ सर्वस्वमुख्यवत्सेनस्वेस्वेपात्रेपृथक्पृथक् ॥ सर्वकामदुधांपृथ्वीदुदुहुर्यारणामयीम् २७ एवंपृथ्वादयःपृथ्वीमदुहन्स्वन्नमात्मनः ॥ दोहवत्सादिभे
देनक्षीरभेदंकुरुद्वह २८ ततोमहीपतिःप्रीतःसर्वकामदुधांपृथुः ॥ दुहितृत्वेचकारेमांप्रेम्णादुहितृवत्मलः २९ चूर्णयन्स्वधनुःकोट्यागिरिकूटानिराजरा
इ ॥ मूर्धन्यमिदंनैवःप्रायश्चक्रेसमंविभुः ३० अथास्मिन्भगवान्वैन्यःप्रजानांवृत्तिदःपिता ॥ निवासान्कल्पयांचक्रेतत्रतत्रयथार्हतः ३१ ग्रामान्पु
रान्पत्तनानिदुर्गाणिविविधानिच ॥ घोषान्ब्रजांश्चशिविरात्रगरान्खेटस्वर्गान् ३२ प्राक्पृथोरिहर्नैवैषापुरग्रामादिकल्पना ॥ यथासुखंवसंतिन्मत
अत्राकुतोभयाः ३३ ॥ इतिश्रीभागवतेचतुर्थस्कंधेअष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥

१८ इदानींभूमेःसमीकरणप्रकारंरक्ति चूर्णपन्निति गिरिकूटानिगिरिशृंगाणि कूटोन्नीशृंगमायाद्येष्वद्विकृतेषुभेदयोगितियादवः कचित्कचिद्विरिकूटादीनामच्चात्प्रायइत्युक्तं २९ भूमेःसमीकरणेनसु
खंभेदेनस्पर्शजानांप्रयोजनंकिमकारिराज्ञेतितत्राहायेति ३० उक्तविशिर्नाष्ट ग्रामानिति ग्रामोबहुजनाक्रीणोगजराजाश्रयंपुरं मनुद्रसंगतनयुरकंठेयवनजनाश्रयंपत्तनं जलपर्वतादिनांगनुपश
क्यंस्थानंदुर्गं गवांस्थानंघोषः गोपालानांस्थानंब्रजः गोष्ठंघोषइतिप्रोक्तोब्रजस्तन्पालसंस्थितिरन्यभिधानादोष्ठाध्वनिवहात्रजाइतिसामान्यवचनंइतिज्ञातव्यं मेनानिवेशस्थानशिविग वैश्यानामा
श्रयोनगरं मृगयोपजीवनखेटः । आदित्यादिवारमुदिश्ययत्रवणिजायोगस्तत्स्वर्गान्स्थानंवस्त्रभारविक्रयस्थानंवा । पार्श्वंदिनांनवामरयानंवा ३१ इदंपुरादिनिमाणपृथोर्माहात्म्याविनाभूतमित्याह
प्राक्पृथोरिति क्रियतइतितत्राह यथेति अनेवेतःपूर्वराज्ञांसाधुत्वोपेसंवाधयाप्रजानांनिवाससुखंनस्तीनिस्सूचितम् ३२ ॥ इतिचतुर्थेऽष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

ब्रह्मार्पितकर्मणाशुद्धांतःकरणस्यपुंसोहरेरापरोक्षस्यादितिवेदयितुं पृथोर्यज्ञकरणव्याजेनहरेर्माहात्म्यं निरूप्यतेस्मिन्नव्याये कर्मणाज्ञानमातनोतीति श्रुतेः तत्रप्रथमतः पृथोर्यज्ञदीक्षाप्रकारमाह अथेति धो
दकेवीथितुरगत्तुरंगाश्वतुरंगमाः वाजिवाहवर्गधर्वहयसैधवसप्तयइत्यमरः नाम्नाब्रह्मावर्ते सरस्वतीद्वयद्वयोरंतर्गदेरनिर्मितं ब्रह्मावर्तमानवतंविदुदेशंविचक्षणाइत्यभिधानं प्राचीमैर्द्रादिशमुद्दिश्यस्यं
दमाना १ अत्रेद्रेणस्वनामाभिभूष्णौपज्ञेक्रियमाणेकथंक्षांतमत्राह तदभिप्रेत्येति २ शतक्रनो.कर्मणोतिशयमाह यत्रेति सर्वात्मासर्वव्यापी ३ निघंटवत्पज्ञपतिरित्यादिनाम्नाबहुत्वकथनेनकि
मेकेनागतेनेत्यतउक्तमन्वितइति अनेनापिराजेच्यैनद्योतितमित्यतउक्तमुपगीयमानइति ४ गायकानांकिंचिदनुगम्यस्वाभिप्रेतमुपेत्यपश्चादन्यतो गमनसमवादित्यतोयावद्गम्यमनुगंतृनाह सिद्धे
ति ५ तत्त्वविदामनुगमनमेवतन्माहात्म्यद्योतकमित्यतउक्तं कपिलइत्यादि नित्यविरोधिनांदैत्यादीनामनुगमनकथंसंगच्छतइत्यतउक्तं भागवताइति अनेनदैत्यादयोर्द्विविधाः संतीतिध्वनितं
येचतस्यहरेःसेवनोत्सुकास्तेचान्वीयुरिति ६ धर्मदुषायज्ञयोग्यपयोदोग्भीति । नकेवलमेतावदेवांकुतुसर्वकामदुषा नैतत्स्तुतिमात्रमनुभवसिद्धमित्याह महीति महित्वान्महनीयत्वाच्चमही ७ गोपा
मैत्रेयउवाच ॥ अथादीक्षितराजर्षिर्हयमेधशतेनसः ॥ ब्रह्मावर्तेमनोःक्षेत्रेयत्रप्राचीमरस्वती १ तदभिप्रेत्यभगवान्कर्मातिशयमात्मनः ॥ शतक्रतुर्नममृ
पेपृथोर्यज्ञमहोत्सवम् २ यत्रयज्ञपतिःसाक्षाद्भगवान्हरिरीश्वरः ॥ अन्वाहूयतसर्वात्मासर्वलोकगुरुःप्रभुः ३ अन्वितोब्रह्मशर्वाभ्यांलोकपालैःमहानु
मैः ॥ उपगीयमानोमंघर्वैर्मुनिभिश्चाप्सरोगणैः ४ सिद्धाविद्याधरादैत्यादानवागुह्यकादयः ॥ सुनंदनंदप्रमुखाःपार्षदप्रवराहरेः ५ कपिलोनारदो
दत्तोयोगेशःसनकादयः ॥ तमन्वीयुर्भागवतायेचतस्सेवनोत्सुकाः ६ यत्रधर्मदुषाभूमिःसर्वकामदुषामही ॥ दोग्धिस्माभीप्सितानर्थान्यजमानस्य
भारत ७ ऊहुःसर्वरसान्नद्यःक्षीरदध्यन्नगोरसान् ॥ तरवोभूरिवर्ष्माणःप्रामूयंतमधुच्युतः ८ सिंधवोरत्ननिकरान्गिरयोब्रंचतुर्विधम् ॥ उपायनान्यु
पाजन्हुःसर्वलोकाःसपालकाः ९ इतिचाधोक्षजेशस्यपृथोर्यज्ञमहोदयम् ॥ असूयन्भगवानिन्द्रःप्रतिधातमचीकरत् १० चरमेणाश्वमेधेनयजमानेयजुष्य
तिम् ॥ दैन्येयज्ञपशुंस्पर्धन्नपोवाहतिरोहितः ११ तमात्रिर्भगवानैक्षत्वरमाणंविहायसा ॥ आमुक्तमिवपाखंडंयोऽधर्मधर्मविभ्रमः १२

लानारसानांचतुर्विधाभजनिस्त्वेनकथंतत्संभवइत्यत्राह ऊहुरिति अनेननदीनांभूतिमर्चलक्षयति जलानांभूतिमधार्यमाणानांबोहुमसंभवाद् वर्ध्मदेहप्रमाणयोरित्यभिधानात् स्थूलप्रमाणा ८
मध्यमोत्पल्लेहपेयचेतिचतुर्विधम् । व्यपार्थद्रव्यनकोशादुद्धार्यकिंतुसर्वैरानीतमेवालभीत्यापितस्यातिशुद्धत्वादितिभावेनाह उपायनानीति ९ भूमंडलेकोप्यजातशत्रुर्नास्ति यतः श्रीनारायणै
कदेवस्यपृथोरपिपञ्चविंशकोऽकरोदित्याह इतीति इतिशब्दःप्रकारवचनः उक्तप्रकारपञ्चमहोदयमसूयन्नसहमानःस्वार्थेवायत्प्रत्ययः १० कीदृशंविभ्रमकरोदित्यत्राह चरमेणेति चरमेणात्येनशत
तमेनयज्ञेनयजुष्यतिपञ्चमर्त्राधिदैवतंहरिंयजमानेसति स्पृष्टुस्पर्धायामितिधातो.शतृच्प्रयोगेणात्मनःशतक्रतुश्चतस्यपृथोरैकोनशतक्रतुश्चहरेरभिप्रेतमितिध्वनयन्निद्रोहरेरुल्लघनन.करोदितिज्ञायते
हरेरनभिप्रेतत्वेअश्वापहरणंतत्कटाक्षतो नक्षमिति । उच्चमश्लोकविग्रहावितिवक्ष्यमाणत्वात् ११ नन्वेवंताहैःऋषीणांत्रिकालदर्शित्वख्यातिरपहस्तितोतितत्राहतमत्रिगिति विहायसागतुंवरमाणम् ।
भूतःकिमाकारमद्राभीदित्यतउक्तमामुक्तमिवेति पाखंडरूपमामुक्तंयहीतामिवस्थितं पाखंडंलक्षयति योऽधर्मइति जनानांज्ञानदुर्बलानामधर्मधर्मोयमिति विभ्रमोबुद्धिभ्रशोयस्तत्पाखंडरूपम् १२

अत्रिणाचोदितोहंतुं पृथुपुत्रोमहारथः ॥ अन्वधावतसंकुद्धस्तिष्ठतिष्ठेतिचाव्रवीत् १३ तंतादशाकृतिर्वीक्ष्यमेनेऽधर्मशरीरिणम् ॥ जटिलंभस्मनाच्छन्नं
तस्मैवाणंनमुंचति १४ पापान्निवृत्तवैभूयोहंतवेऽत्रिचोदयत् ॥ जहियज्ञहंनंतातमहेन्द्रंविबुधाधिपम् १५ एवंवैन्यसुतःप्रोक्तस्त्वरमाणंविहायसा २
अन्वधावदतिकुद्धोरावणंघृघ्नराडिव १६ सोश्वरूपंचतद्वित्वातस्थावंतर्हितःस्वराट् ॥ धीरःस्वपशुमादायपितुर्यज्ञमुपेयिवान् १७ तत्तस्यचाहुतंकर्मव
लक्ष्यपरमर्षयः ॥ नामधेयंदुस्तस्मैविजिताश्वइतिप्रभो १८ उपसृज्यतमस्तीव्रंजहाराश्वंपुनर्हरिः ॥ चषालयूपयोश्छन्नोहिरण्यरशनंविभुः १९ अत्रिः
संदर्शयामासत्स्वरमाणंविहायसा ॥ कपालखट्वांगधरंवीरोनैनमबोधत २० अत्रिणाचोदितस्तस्मैसंदधेविशिखंरुषा ॥ सोश्वरूपंचतद्वित्वात
स्थावंतर्हितःस्वराट् २१ वीरश्चाश्वमुपादायपितृयज्ञमथाव्रजत् ॥ तदवधंहरेरूपंजगृह्णानिदुर्बलाः २२ यानिरूपाणिजगृहेन्द्रोहयजिहीर्षया ॥ तानि
पापस्यखंडानिलिगंखंडमिहोच्यते २३ एवमिन्द्रोहस्त्यश्वंवैन्ययज्ञजिवांसया ॥ तद्वहीतविसृष्टेपुपाखंडेपुमतिर्नृणाम् २४

कपलंविधायदुर्जनमोहायवेपांतरंविधायाश्वमपाहायीदित्याह उपसृज्येति हरेरिन्द्रः । चषालयूपकटकःकंवासुगहनावृतिरिन्यभिधानादक्षनिर्मितपूपेवलयश्च
पालः । हिरण्यंनरचितारशनाकांचीयस्यतम् १९ २० त्रिकापाच्छिरसःपृथक्भावकुर्वतीशिखावस्यसविशिखः । विनिषेधेपृथग्भावइतिपादवः । एवंविधंशरंघट्टाकिपगाद्रादेंद्रोनाकितुनि
लीनोभूत्तृपांतरेणयज्ञांतरायकरणायेत्याह सोश्वमिति ॥ २१ ॥ अंतर्हितइत्यनेनगृहीनरूपंविमृश्यरूपेणांतर्धानगम्यते तत्रपूरूपंकिमभूदचेतनस्यचेतनसंबंधएवहानादिक्रियासामर्थ्यमन्ययो
पुंसमीभूयनष्टस्यात् नतद्युक्तं देवकृतस्यान्यथान्वाददर्शनादत्राह तदवद्यमिति हरेरिन्द्रम्यज्ञानदुर्बलाभ्यं थाज्ञानिनइत्यर्थः २२ रूपस्यावद्यत्वमाह यानीति खडानिलिगानिखंडंसमुदायः
किमित्यतउक्तंलिगमिति खंडपदस्यसमुदायवाचित्वेपीहास्मिन्प्रकरणेखंडशब्देनलिगमुच्यते । अभ्यर्हितत्वादुभयोःसमुदायवाचित्वान् लिगशेषमिवेवेगेचिह्नबुद्ध्यादिसंहतावित्यभिधानानसंहतिः
समुदायइत्यर्थः पापस्यवेपोवा अप्यक्षरसाम्याच्चिह्नपादितिनिरुक्तिकारवचनादेकेनापिप्रकारेणविवक्षितार्थसिद्धिःस्फुटेति ॥ २३ ॥ सांप्रतंपेवर्तमानापाखंडाएतन्म्लाइत्याह एवमिति मातेरभि
रुचिरभूदितिशेषः ॥ २४ ॥

१ सोश्वरूपंचतद्वित्वातस्योअंतर्हितःस्वराट् इत्यत्रइन्द्रोभयेनान्तर्हितइतिभाति अतस्तात्पर्यान्तरोनेनाह अत्रिणि ।

अथर्मइति निरूप्य स्वयंकिंरूपेणपुनरुक्तोऽधर्मोपेयमित्यर्थेषु तदुक्तं । धर्मोपमस्त्वधर्मोपेयधर्मैः स उच्यतेति चक्षुर्विषयलभगमाह नमैति आदिशब्देनकथानरकपालदका
 ४२ इत्येवमुच्यते । तेषामनुत्सादनमाह प्रायेणेति संगेनिमित्तमाह पेक्षणेपिपेक्षणेविचाररमणीयेषु । एतदपिकुतइत्यनउक्तं वाग्मिध्विति कुतर्कवृंहितशास्त्रवाचालेषु २५ एवमस्यामवस्थायां
 तदुक्तः पराक्रमो न भूयत इति तत्राह तदभिज्ञायेति २६ विहितहिंसाविनान्याहिंसाद्यमेतत्तद्विदो निद्रिताः स्मिन्नाह अविजइति कुतो न युक्त इत्यत उक्तं अग्रचोदितइति अविहितत्वात् २७
 वयं तर्हि तच्चिदोपायइति तत्रोच्यते वयमिति अयातयामोपहवैरन्यत्राऽप्रयुक्तत्वेनागतसारेभ्यः मरुत्वंतामिदं । अर्थनाशनं यज्ञाख्यप्रयोजनद्रुहं । आह्वयिकिं कुर्वतीति तत्रोच्यते तमग्रयइति
 उत्तवाहितम् २८ नन्विद्रेनिधनं गते यज्ञएव न स्यात् मंत्राणां तद्विषयत्वात् मरुत्वं तं सख्यापहवामह इति श्रुतेः अतो न धर्महरस्य वेदी कोपि नाभूति तमभादोपपरिहरतो ब्रह्मण उक्तिप्रकारवक्ति इतीति
 कतुपतिपूर्यु । अस्पृधोः संबन्धिनः सुहृन्त्यस्तं हविः मंत्रशक्तयेति शेषः २९ किमाकारः प्रतिपेक्षइति तत्राह नवध्यइति कुतो न नवध्यइत्यत उक्तं यद्यज्ञइति यद्यस्माद्भगवतो हरेस्तनुर्पुञ्जः अनेनैव
 स्यावध्यत्वे किमापातमत्राह पस्येति सुरा इन्द्राद्याहरेरिष्टास्तनवो विशेषतः तन्निधानयोग्यायस्मात्तस्मात्तस्मिन्पृष्ठतनुत्वादस्मिन्पृष्ठे तमिन्द्रं नजिघांसत इन्द्रजिघांसया हरेरप्रीत्या यज्ञएव न स्यादित्यर्थः यद्वा य

धर्मइत्युपधर्मेषु नमरक्तपटादिषु ॥ प्रायेण सज्जते भ्रांत्यापेक्षलेषु च वाग्मिषु २५ तदभिज्ञाय भगवान् पृथुः पृथुपराक्रमः ॥ इन्द्राय कुपितो वाणमादत्तोद्य
 तकार्मुकः २६ तमृत्विजः शक्रवधाभिसंधितं विचक्ष्य दुःप्रेक्ष्यमसह्यरंहमा ॥ निवारयामासुरहो महामतेन युज्यते त्रान्यवधोऽग्रचोदितः २७ वयं मरुत्वं तं
 मिहार्थनाशनं ह्वयामहे त्वच्छ्रवमाहतत्विषम् ॥ अयातयामोपहवैस्तमग्रये प्रसह्य गजन्जुहवामतेऽहितम् २८ इत्यामं व्यक्रतुपतिविदुरास्य त्विजोरुषा ॥
 सुहृन्त्यस्तं जुह्वतोभ्येत्यस्वयंभूः प्रत्यषेधत २९ नवध्यो भवतामिन्द्रो यद्यज्ञो भगवत्तनुः ॥ तं जिघांसत यज्ञेन यस्येष्टास्तनवः सुराः ३० तदिदं पश्य तमहद्रमं
 व्यतिकरं द्विजाः ॥ इन्द्रेणानुष्ठितं राज्ञः कर्मैतद्विजिघांसया ३१ पृथुकीर्तिः पृथोभूयास्त्वं ह्येकोनशतक्रतुः ॥ अलं ते क्रतुभिः शिष्टैर्यद्वान्मोक्षधर्मवित् ॥
 ३२ नैवात्मनेमहेन्द्रायरोपमाहर्तुमर्हसि ॥ उभावपि हि भद्रं ते उत्तमश्लोकविग्रहौ ३३

लोभगवत् इन्द्रस्य तनुर्धनेष्टाः सुराश्च यस्मैन्द्रस्य तनवस्तस्मादास्मिन्पृष्ठे तं नजिघांसतेति ३० भीषयान्निवक्ति तदिदमिति इन्द्रेण शतक्रतुत्वहानिलक्षणभीष्येतदनुष्ठितमिति ध्वनयति इन्द्रेणति पृथोरा
 ३१ इत्यतः कर्मजिघांसया ३१ इदानीं पृथुमभिवदति पृथुकीर्तिरिति हे पृथो त्वमेकोनशतक्रतुरिति पृथुकीर्तिः प्रख्यातकीर्तिर्भूया इत्यन्वयः हि शब्देन त्वमेवैवं विधकीर्तिमान्वा न्यईति स्फोटयति शक्रः शतक्रतुर्भू
 या इह त्वदाज्ञया एकोनशतक्रतुर्भूयासमित्येवमभिसंधिः स्यादत्राह अलं तइति तेशिष्टैरेकाद्विजैः क्रतुभिरधिकः स्यामिति बुद्धिरलतिष्ठतु अलं तु भूषणेशक्तौ पर्याप्तौ विनिवारणइति यादवः तवैतदेव भूषणमिति भा
 वेनाह यद्वानिति मोक्षधर्मस्तारत्तम्यादिलक्षणस्तं वेत्तीति यद्यस्मात्तस्मान्निवृत्तिधर्मज्ञ इति वा अनेन पृथुजीवादिन्द्रस्यात्युत्तमत्वं संचितमिति ज्ञायते ३२ फलितमाह नैवात्मनेति त्वत्सन्निहि
 तहरेर्विशेषनिवासहेतुत्वादात्मन इत्युक्तं एतदेव विशिनष्टि उभावपि हि भद्रं ते उत्तमश्लोकस्य हरेर्विशेषस्थितिहेतुविग्रहो देहो योऽस्तौ तुभ्यं भद्रमस्तु हरेः सन्निधानविशेषपात्रत्वात् अन्योन्यं जयपराजयानवक्तव्याः ३३

रोषमनमेवकर्तुमुचितमन्यथाचितपादेहनाशस्तवस्यादित्याह मास्मिन्निति यदैवहर्नकार्यतत्कर्तुमुपायं ध्यायतः गुंमोनो निःशब्दं नमो विजते तुशब्देनलोकद्वये यनथपरंपरां सूचयति हेत्वर्थो
 का - हस्यास्मिन्कार्येचितान्स्मृत्वा माक्रयाइस्वपः स्मृतेवृत्तेतिपेधेस्मृतिपादव अथैतत्कुर्वित्याह निशामयेति निशामयशृगु । ३४ ॥ कितदत्राह क्रतुरिति नकेवलं क्रतोऽपि रात्रेणप्यते
 किनुतेपुदुरवग्रहो विरमतां देवपुत्रपितृपुत्रद्राष्ट्रविधातोपि स्यादतस्तदुरवग्रहविराम कर्तव्यइत्यर्थं क्रतुविशेषणं वा कुपिनं देवपुत्रोदुष्टो वग्रहोपस्मान्मत्तया । देवर्मान्यासुवृष्ट्यर्थेपुत्रपुत्रा
 सुविषते तत्रदेवमतिहतेक्रतौ क्रियमाणेतदप्रीत्याऽनावृष्ट्यां त्रीहाचौपध्यनुत्पत्त्याऽन्नाभावेन प्राणिनां प्राणधारणो गायामावेन देहपियागलक्षणो विनाशः स्यादिति व्याहृतिर्भोऽप्यन्येनानिदिप
 लोपप्रयोगो विहायस्वार्थहानिसूचनाय विरमतामित्यात्मनेपदप्रयोगः इतो विक्रतुर्विरमत्वित्याह धर्मव्यतिकरइति यत्रयस्मिन्धर्माश्वमेधे क्रियमाणं सति इंद्रनिमित्तं पाश्वर्द्धर्मव्यतिकरोऽधर्मं धर्मव
 द्धर्माधर्मनाशः स्यात् ॥ ३५ ॥ धर्मव्यतिकरप्रत्यक्षतोपिपठ्येत्याह एभिरिति हारिभिर्वशीकरणमर्थं हि यमाणं मृग्यमाणं मेतत्कर्मविचक्षणस्य कोमाविद्वत्पतआह पडति यजद्रुहती नियजशुक
 मर्धमुष्णातीति अश्वमुश्मद्द्रव्यार्थः ॥ ३६ ॥ धर्मावनार्थमवतीर्णत्वाच्चतस्य नाशप्रयत्ने महान निक्रमइत्याशयेनाह भवानिति चशब्दो धर्मविरोधिपरिहारार्थमपीति ग्राह्यं नानाममयानुरूपं

मास्मिन्महाराजकृथाः स्मर्चितां निशामयास्मद्वचआहतात्मा ॥ यद्वचा यतो देवहतं तु कर्तुमनोति कष्टं विशते तमो धम् ३४ क्रतुर्विरमतामेष देवपुदुरवग्रहः
 धर्मव्यतिकरो यत्र पाश्वर्द्धैरिन्द्रनिमित्तैः ३५ एभिरिन्द्रोपसंस्तुष्टैः पाश्वर्द्धैर्हारिभिर्जनम् ॥ ह्रियमाणं विचक्ष्वैतद्यस्ते यज्ञधुगश्वमुद् ३६ भवान्परित्रातुमिहावती
 र्णो धर्मचनानासमयानुरूपम् ॥ वेनापचारादवलुप्तमद्यतदेहतो विष्णुकलामिवैन्य ३७ सत्वं विमृश्याभिभवं प्रजापतेः संकल्पितं विश्वसृजोतिपीपृहि ॥
 ऐर्द्रीचमायामुपधर्ममातरं प्रचंडपाश्वंडपथं प्रभोजहि ३८ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ इत्थं मलोकगुरुणा समादिष्टो विशांपतिः ॥ तथा च कृतवान्सख्यं मघोनापि च सं
 दधे ३९ कृतावभृथ्यस्नानाय पृथवे भूरिकर्मणे ॥ वरान्दुस्ते वरदायेतद्वर्हिषितर्पिताः ४० विप्राः सत्याशिषस्तुष्टाः श्रद्धया लब्धदक्षिणाः ॥ आशिपोयुशु
 जुः क्षत्तरादिराजाय सत्कृताः ४१ इति श्रीभागवते चतुर्थस्कंधे एकोनविंशोऽध्यायः ३९

नानाविधशास्त्रानुसृतं वेनापचाराद्रेणारुपापचारादवलुप्तमद्यतस्य वेनस्य देहनः । अहंकर्तृनिभ्रांतिर्माभिदिन्यतस्तस्वरूपमुददिशति विष्णुकलेति हेवैन्य । अनेन विष्णोः सत्त्वेन स्थितिहेतुत्वात्तत्कला
 विशिष्टत्वात्तद्धर्मविरुद्धाचरणं न पुक्तामिति सूचयति ३७ ॥ उक्तो गन्तारमुखेन कर्मविवक्षे सत्त्वमिति यस्माद्धर्मावनार्थमवतीर्णो मितस्मात्सत्त्वं प्रजापते रद्रस्याभिभवत्वच्चिकीर्षितशतक्रतुत्व
 निवृत्त्यमदनुष्ठिते धर्मविरोधः स्यादिति मया तत्र कार्यमिति विचार्य विश्वसृजद्रस्य संकल्पितं पृथुना शतक्रतुत्वं न विधेयमिति निरूपितमिति पीपृहि अत्यंतं पूरयेत्यन्वयः । इद्रस्य विरोधाकरणेऽभितः सर्वतोभ
 र्धमुर्मवतीति विमृश्या विश्वसृजः प्रजापतेर्ममतर्कोनशतक्रतुत्वं संकल्पितमिति पीपृहीति वा पृथुना लूनपरणयोरिति धातुः प्रचंडम्यपास्य इत्यपयानमेर्द्रीमिन्द्रनिमित्तानामुपधर्मस्य मातरं जनपित्रीमायाचजहि निजि
 हृषमाचरणेन निनाशयेत्यन्वयः ३८ सात्त्विकप्रधानत्वात्पृथुना चतुर्मुखोक्तं गृहीतमित्याह इत्यमिति मघोर्द्धेन ३९ यजानो वभृथस्तत्प्रभवमावभृथ्यं कृतमावभृथ्यं स्नानेन सतथोक्तस्तस्मै ४० एतदेव हि
 शिनष्टि विहाइति सत्याशिषःऽभीष्टसाधनसमर्थं शुभवाक्यप्रवंधा आशीर्दानलक्षण एव फलाविर्भावप्रदर्शनाय युजुर्गितुक्त फलनित्यमवधार्यवा ददातेः कालांतरेऽपि फलप्राप्तिसंशयहेतुत्वसंभवात् ॥ ४१ ॥
 इति श्रीभागवतचतुर्थस्कंधे टीकापामेकोनविंशोऽध्यायः ३९

अत्रोक्तं ब्रह्मणा स्वयमेवोपासनाविषयो हरिरूपदेष्टव्य इति द्योतयितुं पृथुजीवाय हरिणा स्वात्मोपदिश्यत इति प्रतिपादयितुमाह भगवानिति अपिशब्दस्य ब्रह्मभाषणेन पुनः समुच्चयः कारयितुं त्वेन स्वामित्वेन यो
 कृत्स्नेनाप्येक एवोच्यत इति दर्शनाय वैकुण्ठादिनामग्रहणं च सन्देशेनात्र पूजयेदिति सूचिनोति जगदुत्पत्तौ विशिष्टानां भूतानां संयोजकत्वाद् वैकुण्ठः तदुक्तं गतिपर्वणि यया संश्लेषिता भूमिरिन्द्रियो मचवायुना वा
 युश्च तेजसा सार्द्धं वैकुण्ठं ततो ममेति अहं हि सर्वज्ञानां भोक्ता च प्रभुरेव च इति १ हयमेधशततमन्येति व्याख्येयं अन्यथा चरमाश्वमेधासिद्ध्या तदंशं भावेन सर्वभगापत्त्या त्वमेको न शतक्रतुरित्यनुपप
 श्चंभ्यादिममर्थग्रंथांतरे सिद्धे त्वनेन मृचयति किमत्र कार्यं तदाज्ञापयेति तत्राह क्षमापयत इति आत्मानं वा क्षमापयतो मुष्येद्रस्य संतुमर्हसि त्यन्वयः आत्मानं मां क्षमापयत इति वा त्वयि सन्निहित
 स्त्वेन तव विरोधाच्चरणं ममेति तत्तत्स्थान्यमक्षमापनं प्रार्थनमित्यर्थः २ अक्षमासाधुगुणो न स्यादेत्याह सुधिय इति तत्र निमित्तमाह यहीति । कर्त्तव्यमनात्मा जडमत एवानित्ययं हि यस्मात् तस्मात्
 ३ इतोपि क्षमाकर्तव्येति व्यतिरेकमुक्तेनाह पुरुष इति ४ तत्किं तत्राह अत एवेति ५ गरीरामगं फलमाह असंभक्त इति अमुना देहेन । पुत्रादिगतममता बुद्धित्यागः फलमित्यर्थः ६ शरी
 राद्यसक्तिरप्येकत्वादिमुणविशिष्टपरमात्मज्ञानिन एव मुहुरास्यादित्यतस्तत्स्वरूपं निरूपयति एक इत्यादिना घटादिष्वेकत्वादिकमौपचारिकहरौ तु निरुपचरितमिति द्योतनाय वेदांतसिद्धगुणानुप
 विज्ञाति तथाहि एको देव इति न ज्ञायतो म्रियते वा विपाश्चिदिति जननादिदोषाभावाच्छुद्धः । पूर्णः सत्यः शुद्धबुद्धस्वरूपो नित्यचिन्मय इति अत्रायं पुरुषः स्वयं ज्योतिः । परं ज्योतिरुपसंपद्येति केव

॥ मैत्रेय उवाच ॥ भगवांश्चापि वैकुण्ठः साकं मधवता विभुः ॥ यज्ञैर्यज्ञपतिः स्विष्टो यज्ञभुक्तमभाषत १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ एष ते ह्यकार्षीं द्रुगं हयमेधश
 तस्य ह ॥ क्षमापयत आत्मानममुष्य संतुमर्हसि २ सुधियः साधवो लोके नरदेव नरोत्तम ॥ नाभिद्रुह्यंति भूतेभ्यो यर्हनात्मा कलेवरम् ३ पुरुषाय दिमुह्यंति
 त्वाहं शादेव मायया ॥ श्रम एव परं जातो दीर्घया वृद्धसेवया ४ अत एव इमं विद्वानविद्या कामकर्मभिः ॥ आरब्धमिति नैवास्मिन् प्रतिबुद्धो न सज्जते ५ असं
 सक्तः शरीरिस्मिन्नमुनोत्पादिते गृहे ॥ अपत्येद्रविणे दारेकः कुर्यान्ममतां बुधः ६ एकः शुद्धः स्वयं ज्योतिर्निर्गुणोऽसौ गुणाश्रयः ॥ सर्वगोऽनावृतः साक्षी निरात्मा
 नात्मनः परः ७ देहाद्यपार्थास्तद्वर्मानस्युस्तद्वशुरात्मनः ॥ कैवल्यं तस्यै धर्मः सुषुप्तं तन्निर्दर्शनम् ८

लो निर्गुणश्चेति । विज्ञानमानंदं ब्रह्मोति । अंतर्बहिश्च तत्सर्वमिति । अनावृतः स्वस्यान्येषामावृत एव । अन्येषामावृतो विष्णुः स्वम्यानावृत एव चेति । साक्षी चेति । निर्गत आत्मा स्वाभीषस्य स निरा
 त्मा तस्यात्मान्योन विद्यत इति अनात्मनो गुणराशि रहिता ज्जीवराशेः परः । उत्तमः पुरुषस्त्वन्य इति ७ हरेः सर्वगतत्वेन जननादिदेहधर्माः संभवंत्युत कथं देद्रिपरत्वमत्राह देहादीति देहप्रभृतितद्वर्मादे
 हधर्मा जननादपस्तद्वस्तुस्तेषां धर्माणां द्रष्टुः । आत्मनः सर्वस्य जगतोऽतर्थाभिणो हरेर्न स्पु रित्यन्वयः आत्मा सर्वस्य जगतस्तस्यात्मान्योन विद्यत इति कीदृशा अपार्था पुरुषार्थाख्यप्रयोजनशून्याः हरे
 र्धर्मः कथं तत्राह कैवल्यमिति अनन्यसदृशत्वाच्च कोऽसौ हरिः स्मृत इति वचनात् कैवल्यं नामान्यसाहचर्याहित्यर्थं धर्म इत्यर्थः वा इत्येतत्तच्च त्वभावः कवल्यमिति वाक्यसूचयति नित्यनिर्दुःस्वत्वं च त
 स्य धर्मस्तद्वद्वाचरोहयति सुषुप्तमिति तस्य धर्मस्य निदर्शनं दृष्टांतः । सुषुप्तं शरीराभिमानाभावेन हयैकमिति सुषुप्तिर्नाम न हिनदादुःखं नैवास्ति सतामोऽन्यतदा स पन्नो भवतीति श्रुतेः सुषुप्तवच्च नि
 र्दुःखो जाग्रद्वचमवृत्तिमानिति च आत्मा वगम्यत्वं वा तद्वर्माः अत्रापि सुषुप्तमुदाहरणं हि मानं तस्यापि जन्यज्ञानाभावेनाहमिति स्वरूपज्ञानवेद्यत्वात् । आत्मनैवावगम्यत्वाद्द्वारिपसुषुप्तवत् कैवल्यत्वेन वि
 ज्ञेयो मुक्तिस्तद्वदुःखितेति च ८

१ सुषुप्तसुषुप्तस्य वत्साप्रवृत्तौ वदामि नैवावगम्यत्वाद्भगवान्सर्वदा केवलत्वेन विज्ञेय इत्यर्थः । आत्यंतिकं दुःखोच्छेदनायामुक्तिस्तद्वदुःखिता विष्णोः योऽमोऽदुःखनालक्षणः स्फुक्त्व इत्यर्थः ॥

मगवद्वर्गकर्मफलमाह यत्पूर्वसंतमिति यः पुरुषपूर्वसंतमात्मस्थं जीवांतर्यामिणमात्मानं वेद स प्रकृतिस्थोऽपि तस्य शरीरगुणैर्भुत्पिपासादिलक्षणैर्नाजयते न लिप्यते समवस्थितः सम्यगाहितचित्तत्वादिति
 हेतुमर्धविशेषणम् ९ मनःप्रसादस्य मध्यमसाधनत्वात्तत्संभवः केन स्यादिति तत्राह यइति १० मनःप्रसादफलमाह परिण्यन्गुणइति परितस्त्यक्ता गुणाविषयलक्षणादेन सनथानमस्थानं निर्विकारं
 चक्षुःकैवल्यं स्वस्वयोग्यतानुसारेण तालक्षणं केवलभावंतल्लक्षणं शांतिमेप्रसादान्मुक्तिमभुनत्त्यन्वयः ॥ ११ ॥ सम्यग्दर्शनं इत्युक्तदर्शनं प्रकारं दर्शयति उदासीनमिवेति द्रव्यज्ञानक्रियात्मनाता
 मुक्तिविकारितैजसरूपाणां पदार्थानामध्यक्षमाधपति । उदासीनमिवाङ्घ्रिकाणि मेव । कूटस्थं निर्विकारमात्मानं हर्षो वेदसंज्ञानंदं दर्शनमेवाप्नोतीत्यन्वयः । हरिरङ्घ्रिकां गत्वा उदासीन इतीत्यन्वयः । हरिरङ्घ्रिकां गत्वा उदासीन इतीत्यन्वयः ।
 १२ इदं चावश्यं ज्ञेयमित्याह । भिन्नस्येति । द्रव्यक्रियाकारकचेतनानि संततं व्यापयति तृतीति द्रव्याद्यात्मात्मन्य जीवाद्भिन्नस्य । कालादिद्रव्यवधानेन मीनं पदार्थं जातं गमयति ज्ञापयतीति लिङ्गं त
 स्य मनसोऽसत्त्वादिगुणानां प्रवाहः प्रवर्तनविशेषस्तद्व्याप्तात्वा । प्रत्यक्षासु संपत्सु विपत्सु च प्राप्तासु न विक्रियंते जातो हं मृनो हमित्यादिविकारं प्राप्नुवन्तः केसरयः अत्र हेतुगर्भाविशेषणमाह मयीनि
 मयि बद्धं सोऽहं बद्धत्वं नुद्विलक्षणं प्रेमयेस्तेतया तस्यादिति शेषः जीवाद्भिन्नस्य मनसो गुणाः सत्त्वाद्योमताः सज्ज्ञात्वा न विक्रियंते स्वस्वरूपं मनस्तथेति वचनात् उक्त एवार्थो नान्यदित्यर्थः १३ इदमपि मु

यत्पूर्वसंतमात्मानमात्मस्थं वेद पुरुषः ॥ नाज्यते प्रकृतिस्थोऽपि तद्गुणैः समवस्थितः ९ यः स्वधर्मेण मानित्यं निराशीः श्रद्धयान्वितः ॥ भजते शनैः स्तस्य म
 तो राजन् प्रसीदति १० परित्यक्तगुणः सम्यक्दर्शनो विशदाशयः ॥ शांतिमेव समवस्थानं ब्रह्मकैवल्यमश्नुते ११ उदासीनमिवाध्यक्षं द्रव्यज्ञानक्रियात्मनाम्
 कूटस्थमिममात्मानं यो वेदाप्नोति शोभनम् १२ भिन्नस्य लिङ्गस्य गुणप्रवाहं द्रव्यक्रियाकारकचेतनात्मनः ॥ दृष्ट्वा सुसंपत्सु विपत्सु मूढो न विक्रियंते मयि बद्धमौ
 हदाः १३ समः समानोत्तममध्यमाधमः सुखे च दुःखे च जितेन्द्रियाशयः ॥ मयोपकृताः खिलसत्त्वसंयुतो विधत्स्वधीराखिललोकरक्षणम् १४ श्रेयः प्रजापा
 लनमेव राज्ञो यत्सांपराये सुकृतं षष्ठमं शम् ॥ अतो न्यथा हृतपुण्यः प्रजानामरक्षिता करहारो घमति १५ एवं द्विजाभ्यानुमतानुवृत्तो धर्मे प्रजानां च समो विता
 स्याः ॥ ह्रस्वेन कालेन गृहोपयातान्द्रष्टासि सिद्धान्नुरक्तलोकः १६ वरंचमत्कंचनमानवैर्द्रव्यणीप्यते हं गुणशील्यंत्रितः ॥ नाहं सर्वैः सुलभस्तपोभि
 र्योगेन वायः समवृत्तवर्ती १७

किंसाधनमित्याह समइति सुखे च दुःखे च समो निर्विकारः समानाः स्वस्वयोग्यतानुसारेण उत्तममध्यमाधमाश्च यस्य मनो योक्तः समत्वं कारणमाह जितेति रक्षायां किं बल इत्यत उक्तं मयेति मया उपकृतः अ
 खिलः पूर्णः सत्त्वगुणस्तेन संयुतः १४ अपवर्गानुपयोगिप्रजापालनेनाकेमित्याशंक्येदमेतव श्रेय इत्याह श्रेय इति सांपराये मोक्षे प्रजाकृतसुकृताद्विभज्य षष्ठमं शं सुकृतं लभत इति यस्मात्तस्मादिति
 विपक्षे बाधकमाह अत इति अतो न्यथेत्यम्यविवरणमरक्षितेति दुःखेनोपसने च घमिति पादवः १५ गुरुपादिदृष्टज्ञानमध्यममुक्तिं हेतुत्वात्किं प्रजारक्षणेनेत्याशंक्यते न ज्ञानोपदेष्टुमिच्छन्निप्राप्तिरतः सं
 विच्छिन्नाप्यत इत्याह एवमिति १६ साक्षात्कृतो वैकुण्ठोपि च न वरं नादादितिलोकापवादं परिहर्ति वरंचेति अपवादभोरुर्ध्वं वृणीष्वेति वक्ति न तु तद्रूपलुब्ध इत्यत उक्तं तहमिति मखादीनंतरेण गुणशील्यं
 मित इति किं विशेषोच्यत इति तत्राह नाहमिति योगेनाष्टागलक्षणेन । समं वृत्तं द्वयुगोप्यतानुसृतवृत्तं वर्तनयेयाते समवृत्ताः पुरुषास्तैर्गुणैर्गुणशीलमस्येति समवृत्तवर्ती यद्यत्मात्तस्मात्ता हतवमखादिना
 सुकृतः स्यात्किं तु पूर्वादिषु सवृद्धभक्त्यैवेत्यर्थः १७

पृथुरात्मनिगुणग्राहित्वलक्षणंप्रकटयन् श्रीरमणोक्तमग्रहीदित्याह सइत्यमिति विश्वजित्समस्तजेता १८ विष्वक्सेनेन श्रीहरिणोक्तं गृहीतमिति शृंगग्राहिक इव दर्शयतीत्याह ॥ स्पृशंतामिति मनसा पृथुसन्निहितराजरूपिणो हरेः पादयोः स्पृशंतं व्रीडितमसुरजनमोहाय लज्जास्वभावं दर्शयत आयासदुःखव्रीडादीन् प्रायशः सुखिनोऽपि तु नियमादपि भूषणेषु मोहायादर्शयन् सुरादीन् वचनाद्वीडितत्वं तस्यार्थः ॥ १९ ॥ विष्णोः पृथोऽपि सादोद्रेकं दर्शयति भगवानिति विश्वात्मा पूर्णात्मा जगत्समस्तं विश्वं च निखिलं पूर्णमुच्यते इत्यभिधानाद्विश्वपदस्य पूर्णार्थत्वमेवांगीकर्तव्यं न तु प्रपचात्मत्वं । तस्य बहुप्रमाणविरुद्धत्वात् । चंद्रोदये समुद्रवृद्धि वदनुदिनं समुज्जिहानया प्रवर्धमानया भक्तयेत्यनेन अपक्वभक्तिमुक्तायेन तेषां हरिदर्शनं प्रायो भवति दुःखस्य त्वभावः प्रायशो भवेत् इति वचनात्साक्षात्कृतमशोकजं प्रत्यक्षं पश्यतः पृथोरपक्वभक्तिमुक्तेभ्योऽप्युत्तमत्वं दर्शयन् तत्साक्षात्कारे भक्तेरेव प्रयोजकत्वात् च चंद्रं खलया कीलितत्वात् न मद्बद्धने सैव सपादनयेति सूचयति ॥ २० ॥ यात्राप्रयाणं प्रस्थानमित्यभिधानं २१ न केवलं पृथोर्भक्त्युद्रेक आंतरः अपितु बाह्योऽपि दृश्यत इति भावेनाह स आदिराज इति । चक्षुर्वाग्व्यवहारोपरमेण पुनः किमकारीति तत्राह हृदोति २२ किमनया तूष्णीं व्यवस्थित्या द्रष्टुं स्तं द्रीहेतुभूतयेति निरूप्य हर्षोक्तस्योत्तरं वक्तुमुपक्रमते अथेति अश्रुकणाच्चेन्न जलं विदून् अतृप्तयोरलंबुद्धिमाप्तयोर्दृशोर्गोचरं विषयं उरगाविद्विषः गरुडस्य २३ भगवदादिष्टं चेत्पृथुना गृहीतमथ तदुक्ते ॥ मैत्रेय उवाच ॥ स इत्थं लोकगुरुणा विष्वक्सेनेन विश्वजित् ॥ अनुशासित आदेशं शिरसा जगृहे हरेः १८ स्पृशंतं पादयोः शीर्ष्णा व्रीडितं स्वेन कर्मणा ॥ शतक्रतुं परिष्वज्य विद्वेषं विसर्जह १९ भगवानपि विश्वात्मा पृथुनोऽपहृतार्हणः ॥ समुज्जिहानया भक्त्या गृहीत चरणांबुजः २० प्रस्थानाभिमुखोऽप्येन मनुग्रहविलंबितः ॥ पश्यन् पद्मपलाशाक्षो न प्रतस्थे सुहृत्सताम् २१ स आदिराजो रचितां जलिर्हरिर्विलोकितुं नाशकदंशुलोचनः ॥ न किंचनो वाचसबाष्पविल्वो हृदोऽपगुह्या मुमथाभ्यवस्थितः २२ अथाभिमृज्या श्रुकणान्विलोकयन्न तत्पद्मगोचरमाह पुरुषम् ॥ पदास्पृशंतं क्षितिमंस उन्नते विन्यस्त हस्ताग्रमुरंगविद्विषः २३ ॥ पृथु रवाच ॥ वरान्विभो त्वद्वरदेश्वराद्बुधः कथं वृणीते गुणविक्रियात्मनाम् ॥ येनारकाणामपि संति देहिनां तानीशकैवल्यपते वृणीतकः २४ न कामयेनाथ तदप्यहं कचिन्नयत्र युष्मच्चरणांबुजासवम् ॥ महत्तमांतर्हृदयान् मुखच्युतं विधत्स्व कर्णामृतमेषमैवरः २५ स उत्तमश्लोकमहन्मुखच्युतो भवत्पदांभोजसुधाकणानिलः ॥ स्मृतिं पुनर्विस्मृतं तत्स्ववर्त्मनां कुयोगिनां नो वितरत्यलंवरैः २६

पुनस्त्योत्तरत्वेन वक्तव्यमस्यास्तीति न पश्याम्यन्यदतः किमिहेति तत्राह वरानिति जातो वैकवचनमिति न्यायेन वरं वृणीष्वेत्युक्तं तत्र देयत्वेनाभिमताः किमैहिका उत पारत्रिकाः आद्ये सक्चंदनवनितादयो यदि तर्हि तत्रापि वदामीत्याह वरानिति सुलभत्वाद्द्वरणीयानभवंतीत्याह गुणेति गुणेषु विषयेषु विक्रियाविकारस्तेन युक्त आत्मामनोयेषां तेषां नारकाणां नरकस्थानां अपिशब्देन नरलोके क्व क्तव्यमिति सूचयति वैश्रवणात्पुलकादानवत्कैवल्यपतेस्त्वदेता दशवरादानं जुगुप्सितमित्यर्थः द्वितीयोऽप्यनेनैव प्रत्युक्तः सर्गसारूप्यादिलक्षणमोक्षभेदेन पारत्रिका अपि द्विधा भिद्यते तत्र कैवल्येऽपि न ममाभिरुचिः किमु तस्वर्गादाविति २४ एवं तर्हि तव कोभिप्राय इत्यत आह न कामय इति कचिदित्यनेन पुरुषार्थमात्रमाक्षिपति तर्हि मया देयं नास्तीत्यत्राह महत्तमेति महत्तमानां तर्हृदयान् मुखद्वारेण च्युतं निःसृतं कर्णयोरमृतं तच्चरितलक्षणविधत्स्वेत्यन्वयः अनेन सर्वदैवतं तुभ्यमस्त्विति तत्र त्वदनुग्रह एव कारणमन्यथानस्यादिति ध्वनयति अभीष्टं पूरयति एष इति २५ हस्तप्राप्तमणित्यागवत्कैवल्यादिपुरुषार्थत्यागेन तव किं फलितमिति तत्राह स इति हे उत्तमश्लोक महतां मुखद्वारेण च्युतः ॥ २६ ॥

१ असुमधादवस्थित इति पाठान्तरम् ।

ननुमत्कथाभेदताबहुशोऽप्राविअतोऽस्मादाग्रहाद्विरम्यान्त्यंवरंरयेतिचेत्तत्राह यशइति हेसुश्रवःशोभनकीर्ते आर्याणांत्वत्तत्त्वज्ञानांसंगमेयदृच्छयाप्रसंगतः प्राप्तवयशः कथारूपेणग्रथित भक्त्याउ पशृणोतिसशुणज्ञःसारज्ञःपुरुषःपशुमज्ञमृतेकथमस्माद्विरमेदित्यन्वयः तत्रहेतुः श्रीरिति गुणस्त्वावृत्तिस्तत्संग्रहेच्छयायद्यशःप्रववेइतियस्मात्तस्मात् अनेनयशःश्रवणमावृत्त्याक्रियतेचेदानंदाभिवृद्धिः स्यादितिसूच्यते गुणस्त्वावृत्तिशब्दादिज्येन्द्रियामुख्यतंतुष्वितिपादवः २७ अथतस्मादहत्त्वामभजंभजामि तथाप्येकमेवपतिस्पृधेतेइत्येकपतिस्पृधौतयोस्त्वचरणैकतान योस्त्वत्पदैकनिष्ठयोरावयो कलिःकलहः कृतोनस्यात् अपिकिनस्यादेव २८ जंतुस्वभावमपेक्ष्यकालिःस्यादितिशंकानतुभगवद्रक्तस्येत्यभिप्रेत्याह जतोरिति हेजगदीशअखंडेश जगत्समस्तंविश्वंचनिखिलंपूर्णमुच्यते इतिच जगत्साराजप्रधानलोकेविद्यमानस्यजंतुसमूहस्यमिथोवैशसंहिसालक्षणःकलहःस्यात् कलिस्वभावत्वात् । अत्रास्मद्विषयेसनस्याच्चिमित्ताभावादित्युक्तं यत्कर्मणीति नोस्माकंकर्मणित्वत्पूजालक्षणे यत्समीहितं शुभलक्षणंचेष्टितंतत्फलगुणमल्पमपिउरुमहत्करोषि । तत्रहेतुगर्भविशेषणमाह । दीनवत्सलइति । तत्राप्यल्पस्यापिशुभस्यफलप्रदानेनमहत्त्वकरणं नतुपरमाणुपरिमितस्यशुभस्यसुख पर्वतीकरणम् । तथासतिषैषस्यापातःस्यात्तत्पनिर्दोषस्यासंभवादितिबोद्धव्यं इतोपिकलिर्नस्यादित्याह स्वएवेति स्वेस्वरूपभूतेधिष्येमाहिम्येव धिष्यतेजश्चसामर्थ्यमहिमाधामचोच्यते इत्याभि धावं स्वसुखार्थमन्यापेक्षांविनाभिरतस्यतववात्सल्यंविनातयाश्रियापिकिं अत्रापिवात्सल्यमेवकारणं येनयेनभक्त्यतिशयःक्रियतेतत्रतत्राधिकवात्सल्यंस्यादितितात्पर्यमवबोद्धव्यम् । जगत्यामूल प्रकृतौश्रियाजंतोरज्ञजनस्यवैशसंविषमबुद्धिलक्षणंस्यादेव । नतुपण्डितस्य कुतःयद्यस्मात्तनःकर्मणिश्रीतादिविषयेवैशसंयत्सज्ञपनलक्षणंतत्समीचीनमीहितंभक्तिपूर्वकत्वात् अल्पपुण्यस्यतवनमद्

यशःशिवंसुश्रवजार्थसंगमेयदृच्छयाचोपशृणोतितेसकृत् ॥ कथंगुणज्ञोविरमेद्विनापशुश्रीर्यत्प्रवव्रेगुणसंग्रहेच्छया २७ अथाभजंत्वाखिलपूरुषोत मंगुणालयंपद्मकरेवलालसः ॥ अप्यावयोरेकपतिस्पृधोःकलिर्नस्यात्कृतस्त्वचरणैकतानयोः २८ जंतोर्जगत्यांजगदीशवैशसंस्यादेवयत्कर्मणिनःसमी हितम् ॥ करोषिफलमप्युरुदीनवत्सलःस्वएवधिष्येभिरतस्यकिंतया २९

क्तियोग्यत्वमत्राह करोषीति प्रमेवैषवृणुतेतेनलभ्यइतिश्रुतेः भक्तिवशत्वद्योतनायफलमप्युरुकरोषीत्युक्तं अनेनहरौभक्तिरवश्यंकर्तव्येतिज्ञायते अन्यत्सममिति भजनक्रियामपिनशक्नुमः कर्तुंत्वत्प्रसादा तिरेकेनेत्याह । जगज्जगत्यामिति जगताजंगमेनोपलक्षणमेतत् स्थावरेणापियुक्तायाजगत्यां लोके । नोस्माभिःकर्मणिविषयेयत्समीहितंस्यात्तद्वैशसमेवहिंसारूपमेवातएवफलगतुच्छफल ततःस्वत तृप्तेयमालमित्यर्थः अथभगवानुरुपरिपूर्णकरोति अत्रहेतुगर्भविशेषणं हेदीनवत्सलोति हेत्वंतरमाह स्वएवेति परिपूर्णानंदरूपेभिरतस्य । तथाभजनक्रिययाकिंभृत्यवात्सल्यादुरुकरोतीत्यर्थः अथवाअप्येकपतिस्पृधोःकलिःस्यादितिसंदेहःकृतःपूर्वमधुनातवमपिपक्षपातात्कलिरित्याह जगज्जगत्यामिति जगतोजंगमस्थावरलक्षणस्यप्राणिसमूहस्यजगत्याधारभूतामूलप्रकृतिर्लक्ष्मीस्तस्यां वैशसंपीडास्यादेव हेजगदीश । कुतःयद्यस्मादस्माकंकर्मणिश्रीतादौफलमप्युरुकरोति नतथातयाकृतम् हेदीनवत्सल । अथवाकिमिदमाश्चर्यमित्याह स्वएवेति तयाश्रियाकिंप्रयोजनम् । कामिनामुपकारिण्येत्यर्थः जगज्जगत्यामित्येकपदेपिलक्ष्म्यामित्यर्थः । अथवाजगतोहिंसारूपत्वात्तदंतःपातीकथमहंत्वांभजामित्वत्प्रसादविनेत्याह जगदिति हेजगदीश जगत्यालोकेयज्जगत्प्रा णिसमूहःतद्वैशसमेवहिंसाप्रकृतिरेव । तथापितदंतःपातिभिरस्माभिः कर्मणियत्समीहितस्यात्तत्फलगुहिंसारूपमप्युर्वहिंसारूपकमपिकरोतिभवान् हेदीनवत्सल । किमर्थमेवंपक्षपातेनकरोति नस्वध ण्येभिरतस्यतयाहिंसायातवकिं । केवलंमामुद्धर्तुमेवेतिभावइतिकेचिद्व्याचक्षते तदसत् पदानांविवाक्षितार्थावाचकत्वेनपाठसप्रदायाभावेनप्रमाणविरोधेनप्रेक्षावद्भिर्लपेक्षणीयत्वात्पूर्वपरिरोधेन च लक्ष्म्याहरेर्भक्तेषुपक्षपातकथनस्यस्वानुभवविरुद्धत्वाच्च २९

अस्मिन्नेसाधुसमेतिमाह भजंतीति अथान्यथास्मिन्नेसाधुसमेतिमाह भजंतीति । किंतदिति तदुच्यते अतएवभक्तवात्सल्यदेवसाधवःसज्जनास्त्वाभजंति कैगुणमुपसंहृत्येतितत्रोक्तं । व्युदस्तेति
 मायापुणानांविभ्रमोदयोबिलासोदयोयःसन्निरस्तोयेनसतथातंससारोच्चेदोपिनस्वतएवामित्यभिप्रेत्याह भवत्पदेति अन्यत्कर्मादिकं ३० विमुक्तिमुख्यनिमित्तमंघ्रिस्मरणादन्यन्नास्तीति यद्यस्मात्त
 स्माद्भजंतं प्रतिवर्तुणीष्वेतिवाणीजगन्मोहकरित्याह मन्येगिराभीति तदुपपादयति वाचेति तदस्पेदेवाचातंत्यानामभिर्दामाभि सर्वासितामिति श्रुतिः पित्र्बंधने यद्यसितोबधनरहितरताहंपुनः
 शश्वत्कथकर्मकरोतीत्यन्वयः ३१ इतोपिमोहितइत्याह त्वन्माययेतिअबुधोयोजनः अतात्मनःसत्यात्मनोहरे.सकाशादन्यत्स्वर्गादिकमाशास्तइति यत्तस्मादेषत्वन्माययाखंडितस्त्वदुपास्तेर्वियोजि
 तइत्यर्थः अस्यामवस्थार्याबहुजल्पात्किमिदमेवमार्थयइत्याह यथोक्ति ३२ पृथक्तंश्रीपातिमनसिसंविष्टमितिभावेनहरेस्तदुक्तिप्रशसाप्रकारमाह साध्वेति साधूचितं । इदमात्यतिकमत्तलक्षण
 मितिभावेनाह स्वर्गेति नरकाभरकांतरप्राप्तिसमयेकिंचिन्निवृत्तिःसमत्वं ३३ मद्भक्तस्पर्शोपत्यागएवमत्प्रीतिसाधनमित्याह प्रीतइति ३४ प्रतिवचनंवेत्समाप्तपरकिमकारिहारणेतित्राह इतीति

भजंत्यभूत्वात्मतएवसाधवोव्युदस्तमायागुणविभ्रमोदयम् ॥ भवत्पदानुस्मरणाद्वेतसतांनिमित्तमन्यद्भगवन्निविद्यहे ३० मन्यगिरंतेजगतांविमोहिनीं
 वरंवृणीष्वेतिभजंतमात्थयत् ॥ वाचानुतंत्यायदितेजनोऽसितःकथंपुनःकर्मकरोतिमोहितः ३१ त्वन्माययाद्वाजगदीशखंडितोयदन्यदाशास्तक्रुता
 त्मनोबुधः ॥ यथाचरेद्वालहितंपितास्वयंतथात्वमेवार्हसिनःसमीहितुम् ३२ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ साधुतेवसितंराजन्नाशास्तेनयदाशिषः ॥ स्वर्गाप
 र्गनरकान्संपश्यतिमत्परः ३३ प्रीतोहंतेमहाराजरोषंदुस्त्यजमत्यजः ॥ श्रद्धधानोमदादेशंतन्मह्यंपरमार्हणम् ३४ भैत्रैयउवाच ॥ इतिवैन्ध्यस्यराजर्षेः
 प्रतिनंद्यार्थवद्वचः ॥ पूजितोनुगृहीत्वैनंगंतुंचकेच्युतोमतिम् ३५ देवर्षिपितृगंधर्वसिद्धचारणपन्नगाः ॥ किन्नराप्सरसोमर्त्याःखगाभूतान्यनेकशः
 ३६ यक्षेश्वरधियमराज्ञावाग्वितांजलिभक्तिः ॥ सभाजिताययुःसर्वैकैकुण्डानुगतास्ततः ३७ भगवानपिराजर्षेःसोपाध्यायश्यपश्यतः ॥ हरन्निवमनो
 मुष्पस्वधामप्रत्यगात्प्रभुः ३८ अदृष्टायनमस्कृत्यस्वस्यसंदर्शितात्मने ॥ वासुदेवायदेवानांदेवायस्वपुरंययौ ३९ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेचतुर्थ
 स्कंधेविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ भैत्रैयउवाच ॥ मौक्तिकैःकुसुमसुगन्धिर्दुकूलैःस्वर्णतोरणैः ॥ महासुराभिभिर्धूपैर्मंडितं तत्रतत्रवै १ चंदनागुरुतोयाद्रिस्थ्याच
 त्वरमार्गवत् ॥ पुष्पाक्षतफलैस्तौयैर्लज्जैरर्चिभिरर्चितम् २ सधृतैःकदलीस्तंभैःपूगपोतैःपरिष्कृतम् ॥ तरुपल्लवमालाभिःसर्वतःसमलंकृतम् ३

३५ हरिमतुगतादेवसाधवःकिंचक्रुन्माह देवेति ३६ सर्वप्राणिषुयक्षेश्वरोहरिरवस्थितः तदुक्तं भूतेषुहरिरित्येवहर्षणधियातथा सर्वभूतेषुचहरे.पजाकार्यात्मवेदिभिरितिवचनात् इदंसर्वतदर्पण
 मस्त्वितिधीर्यक्षेश्वरधीस्तयासभाजिताःसंभाविताः ३७ गंतुमनएवकृतंतनुगतमितिशंकामाभादित्याह भगवानपीति ३८ राज्ञोपज्ञशालातःस्वपुरप्रस्थानप्रकारमाह अदृष्टायेति अदृष्टायचक्षुषो
 रविषयाय स्वस्यसंदर्शितात्मनेसाक्षात्कारितस्वरूपाय ३९ इतिचतुर्थस्कंधेविंशतित्तमोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ७ ॥ देवादीन्विनाहरेर्बाह्यणा.सन्निधानपात्रमित्येतत्प्रतिपाद्यतेऽस्मिन्ध्याये
 तन्नांतरातीताध्यायेपृथुःपुरंययावित्युक्तं तत्पुरंवर्णयति मौक्तिकैरित्यादिना १ पिष्टचंदनागुरुमिश्रतेयैरार्द्रास्थ्याचत्वरमार्गायस्मिस्तत्तथोक्त गोमयतोयैःअर्चिभिर्दोषज्वालाभिः २
 पूगपोतैःकुसुमपुष्पैःपरिष्कृतमलंकृतम् ३

संभृतानि संप्रदायानि अशेषाणि मंगलानि दध्यादीनि तैश्च युक्ताः मृजुसंशुद्धाविति धातुः ४ भूयःपुरप्रवेशानंतरं गतस्मयोगर्वरहितः ५ प्रियानभीष्टान्वरान्प्रददातीति प्रियवरप्रदः ६ प्रश्नमंकुरयन्नुपसं
हृते स एवमिति भूयांसिमहांति स्फीतं पुष्टं लोके निधाय ७ गुणवद्भिः पुरुषैः सभाजितं पूजितं ८ किमाहेति तत्राह सोमिषिक्त इति सपृथुर्यत्कर्माकरोत्तन्मेव देत्यन्वयः ॥ लब्धान्यशेषैः सुरैः कृतान्यर्हणानि
येन संयुक्तः ९ वक्तव्यत्वे गुणमाह कोन्वस्येति देवेभ्यः ऋषयो भूपाश्चोच्यंते शक्तिमत्तया क्वचित्क्वचित्तु मोहार्थकादाचित्कात्तु हेतुतइति वचनाद्युक्तं सपाला इति १० श्रद्धावतः श्रोतुयास्मिच्छ्रद्धाविदुषा तदे
वक्तव्यमिति भावयन्मैत्रेयस्तत्रोत्तरत्वेन तत्कथामाह गगोति यावद्भिर्भौगैर्देहस्थितिः स्यात्तानेव नाधिकानित्येवकारार्थः तानपि पुण्यजिहासया पुण्यक्षयाभिप्रायेण न सुस्वार्थम् ११ सर्वत्रैतुक्तं सकोचयति
अच्युत इति अच्युतगोत्रतो वैष्णवकुलात् गोत्रं नाभिकुले खल इति यादवः १२ ज्ञानिनः प्रारब्धकर्मभोगस्य निप्रतत्त्वेन सिद्धत्वाच्चैतद्वर्णनमत्रापेक्षितमन्यत्किंचिच्छ्राव्यमस्ति चेद्वक्तव्यमिति तत्राह एकदेति

प्रज्ञास्तं दीपवलिभिः संभृताशेषमंगलैः ॥ अभीयुर्मृष्टकन्याश्च मृष्टकुंडलमंडिताः ४ शंसदुंदुभिघोषेण ब्रह्मघोषेण च त्विजाम् ॥ विवेश भवनं वीरः स्तूयमानो ग
तस्मयः ५ पूजितः पूजयामास तत्र तत्र महायशाः ॥ पौरान् जानपदांस्तांस्तान् प्रीतः प्रियवरप्रदः ६ स एवमादीन्यनवद्यचेष्टितः कर्माणि भूयांसिमहन्महत
मः ॥ कुर्वन् शशासावनिमंडलं यशः स्फीतं निधायारुरुहे परंपदम् ७ ॥ सूत उवाच ॥ श्रुत्वा दिराजस्य यशो विजृम्भितं गुणैरशेषैर्गुणवत्सभाजितम् ॥ क्षत्ता
महाभागवतः सदस्पते कौषारविप्राह गुरुं समर्चयन् ८ ॥ विदुर उवाच ॥ सोमिषिक्तः पृथुर्विप्रैर्लब्धाशेषसुरार्हणः ॥ विश्रच्चर्वेष्णवंते जो बाह्वो यभ्यां दुदोह
गाम् ९ कोन्वस्य कीर्तिनश्च णोत्पभिज्ञो यद्विक्रमोच्छिष्टमशेषभूपाः ॥ लोकाः सपाला उपजीवंतिका मम द्यापितन्मेव दकर्मशुद्धम् १० ॥ मैत्रय उवाच ॥ गंगा
यमुनयोर्नद्यो रंतराक्षेत्रमावसन् ॥ आरब्धानेव बुभुजे भोगान् पुण्यजिहासया ११ सर्वत्रास्वल्लितादेशः सप्तद्वीपैकदंडधृक् ॥ अन्यत्र ब्राह्मणकुलादन्यत्राच्यु
तगोत्रतः १२ एकदासीन्महासत्रदीक्षातत्रादिवौकसाम् ॥ समाजो ब्रह्मर्षीणां च देवर्षीणां च सत्तम १३ तस्मिन्नर्हत्सु सर्वेषु स्वर्चितेषु यथार्हतः ॥ उत्थितः स सदो
मध्ये ताराणामुदुरादिव १४ प्रांशुः पीनाय तभुजो गौरः कंजारुणेक्षणः ॥ सुनासः सुमुखः सौम्यः पीनासः सुद्विजः स्मितः १५ व्यूढवक्षा बृहच्छ्रोणिर्वलीवल्गु
तरोदरः ॥ आवर्तनाभिरोजस्वीकांचनोरुदग्रवाक् १६ सूक्ष्मवक्रासितस्निग्धमूर्धजः कंबुकंधरः ॥ महाधने दुकूलाग्र्ये परिधायोपधाय च १७

यत्र भेदे सदादाने सत्रमाच्छादने वने इत्यभिधानात् दीक्षेति विशेषगादीक्षायज्ञ इत्यर्थः समाजः संमेलनं १३ दानार्थं भोजनार्थं वामिथो निरीक्षणार्थं चेतस्ततः संगच्छंते जनाः किमत्र चोद्यमिति तत्राह तस्मान्ने
ति तस्मिन् समाजे ऽर्हत्सु संमान्येषु अर्हत्तौ जिनसंमान्याविति यादवः उदुराद्वचंद्रः सराजा समंततश्चतुर्दिशमुपविष्टानैक्षतेति षष्ठश्लोकेनान्वयो वेदितव्यः १४ कथं भूत इति तल्लक्षणं वाक्ति प्राशुमित्यादिना
गौरौ निमलः । यद्वा गौरोरुपोसिते पीत इति वचनात् गौरशब्दाक्षिप्तवर्णविशेषविशिष्टत्वं वाक्ति कंजारुणेक्षण इत्यादिना । सौम्यः सुंदरः विप्रमियोवा । सोमयोग्योवा । द्विजादंताः ॥ १५ ॥
व्यूढवक्षा बृहच्छ्रोणिर्वलीवल्गुः । वलीभीरेखाभिः अतिशयेन वल्गुसुंदरमुदरं यस्य स तथा उदग्रवागुन्नतवाक् १६ सूक्ष्माश्चक्राश्चासितानीलाश्च स्निग्धाश्च मूर्धजाः केशा यस्य स तथा । कंबुवन्निरेखाकितवृत्तशंख
वत्कंधरा यस्य स तथा उपधायोत्तरीकृत्य १७

नियमयन्नियमविषये १८ किमर्थानिरीक्षणमिति अविदुषांचित्तव्याकुलतापरिहरति ऊचिवानिति चित्राणिपदानिर्यास्मस्तत्तथा श्लक्ष्णमधुरंहृद्यहृदयप्रियं । गूढमर्थतो गंभीरं अविक्लवम्
कातरसस्वलितमितियावत् वचनमिति शेषः ॥ १९ ॥ किमनेनचित्तव्याकुलतापरिहृतेतितत्राह सभ्याइति वोभद्रमस्त्वित्युक्तप्रथमंचित्तव्याकुलतापरिहारायेति ज्ञातव्यं धर्मजिज्ञासुभिर्ज्ञातुकामैः
पुरुषैः स्वमनीषितं संस्तुयोग्येष्ववेद्यं २० कितस्वमनीषितमित्यत उक्तं अहमिति दंडोस्त्रीशासने राज्ञां हि सायां लकुटे गुड इत्यभिधानात् तत्तद्योग्येषु तदंडधारयतीति दंडधरः धात्रा हरिणा
धातुशब्दार्थलक्षणाति राक्षितेत्यादिना स्थापिता स्थापयिता २१ तस्य मे कामान्संदुहंतीति कामसंदोहाः कर्मण्यण्प्रत्ययः कामानांसंदोहायेष्विति वा लोकाः स्युरिति ब्रह्मवादिनः आहुरिति यच्च
स्मात्तस्मादेतत्फलमन्वीक्ष्याह धात्रेह प्रजापालनादौ योजित इत्यन्वयः तदनुष्ठानात्तस्य प्रजापालनस्यानुष्ठानादित्यनुवादः श्रीनारायणप्रसादेन भाविनो लोकाः कथं प्रजापालनेन स्युरिति तत्राह यस्ये
ति ॥ २२ ॥ व्यतिरेकमाह यउद्वरेदिति भागं पञ्चांशं पुण्यं २३ इदानीं प्रजाः प्रत्याह तत्प्रजेति यस्मात्प्रजानामरक्षणे प्रत्यवायो भवति तत्तस्मात्तद्देवप्रजाः यच्च न सूर्यवो यूयं अधो भ्रजे हरौ धियं कुरुत
तर्हि नोनुग्रहः कृतो भवेदित्यन्वयः तवानेन कितत्राह भर्तृपिंडार्थमिति भर्तुर्मम पञ्चांशं लक्षणं सुकृताख्यप्रयोजनाय न केवलं मम पुष्पाकमप्यस्ति प्रयोजनमित्याह स्वार्थमिति ॥ २४ ॥ सभ्या
व्यंजिता शेषगात्रश्रीर्नियमन्यस्तभूषणः ॥ कृष्णाजिनधरः श्रीमान् कुशपाणिः कृतोचितः ॥ शिशिरस्निग्धताराक्षस्तानैक्षतसमंततः १८ ऊचिवानिदमुर्वी
क्षः सदस्यान् हर्षयन्निव ॥ चारुचित्रपदं श्लक्ष्णं हृद्यं गूढमविक्लवम् १९ ॥ पृथुरुवाच ॥ सभ्याः शृणुत भद्रं वः साधवो यइहा गताः ॥ सत्सु जिज्ञासुभिर्धर्ममावे
द्यं स्वमनीषितम् २० अहं दंडधरो धात्रा प्रजानामिह योजितः ॥ राक्षितावृत्तिदस्तेषु सेतुषु स्थापिता पृथक् २१ तस्य मे तदनुष्ठानाद्यदाहुर्ब्रह्मवादिनः ॥ लो
काः स्युः कामसंदोहाय स्युः तुष्यति दिष्टदृक् २२ यउद्वरेत्करं राजा प्रजाधर्मेऽप्यशिक्षयन् ॥ प्रजानां शमलं मुंके भागं च स्वजहातिसः २३ तत्प्रजाभर्तृपिंडार्थं
स्वार्थमप्यनमूयवः ॥ कुरुताधोक्षजधियं तर्हि मे नुग्रहः कृतः २४ यूयं तदनुमोदध्वं पितृदेवर्षयो मलाः ॥ कर्तुः शास्तरनुज्ञातुस्तुल्यं यत्प्रेत्य तत्फलम्
२५ अस्ति यज्ञपतिर्नाम केषांचिदिह सत्तमाः ॥ इहामुत्र चलक्ष्यं ते ज्योत्स्नावत्यः कचिद्भुवः २६ मनोरुत्तानपादस्य ध्रुवस्यापि महीपतेः ॥ प्रि
यव्रतस्य राजर्षे रंगस्यास्मत्पितुः पितुः २७

नुदिश्याह यूयमिति तेन किमस्माकं फलमित्यत उक्तं अनुज्ञातुरिति अनुज्ञात्रादीनां शास्त्रेषु यत्फलमुक्तं तत्तदनुज्ञानुसारि फलं स्यादित्यभिप्रायेण तुल्यमित्युक्तं ननु कर्तुं नुज्ञात्रोस्तुल्यफलत्वं स्यादन्य
था कृतहान्यादिदोषापत्तिरिति २५ ननु यद्यधोक्षजसद्भावं प्रमाणं स्यात्तर्हि तद्विषयं कुरुतेति विधातुं युक्तं तदेव कुत इति तत्राह अस्तीति यददृष्टतदेव सत् यददृष्टतदेवा सति वादिनोपेक्ष्य केषांचिदित्युक्तं
केषांचिद्व्यासादीनां महात्मनां पक्षे यज्ञपतिर्नाम विष्णुरस्तीत्यन्वयः यज्ञोपज्ञपतिर्यज्वेत्त्यादि स्मृतेः श्रीनारायणस्य प्रसादेन प्राप्या लोकास्तेन नियता देवताश्च सतीत्येतदेकोक्त्याह इहोति इहमनुष्यलो
केतच्छरीरे च । अमुत्र स्वर्गादौ । ज्योत्स्नावत्यः प्रकाशभूयिष्ठा भुवः स्थानविशेषाः इंद्रियादिप्रेरकत्वेन भवनाद्भुवो देवताश्च दृश्यंते । प्रमाणत इति शेषः । प्रकाशवद्भुवो देवा मानुषाश्चापिकेचनोति वचनात् दु
र्लभत्वात् कचिदित्युक्तं इहेत्यनेन बिलस्वर्गलक्षयति । सुखहेतुत्वेन चंद्रिकया तुल्यरत्नप्रकाशेन प्रकाशितत्वात् ज्योत्स्नावत्य इति २६ केषांचिदिति सूचितारत्नाम तो निर्दिशति मनोरिति अस्मत्पि
तुर्वेनस्य पितुः ॥ २७ ॥

अजस्यब्रह्मणः । गदाभृतोहरेः । कृत्यपूजालक्षणकार्यमस्ति २८ स्वर्गादेरन्याधीनतयातत्प्राप्त्यर्थतदुपाधानस्यैवकर्तव्यत्वेनतत्रकिंगदाभृतःकृत्येनेतितत्राह राज्येति राज्यादेःप्रायेणान्याधीनत्वमन्तरेणैकैकात्मनःसमस्तात्प्राधानस्यहरेर्हेतुताकारणत्वं । एकात्माहारिरुद्दिष्टःप्रधानत्वात्समस्ततद्विवचनात् । ज्ञानादेवस्वर्गोज्ञानादेवापवर्गइतिश्रुतेः स्वर्गादिप्राप्त्यर्थमपिश्रीनारायणस्यपूजाज्ञानजनित्रोकार्येत्याशयः ननुप्रायःशब्दस्यप्राचुर्यार्थवधारणार्थत्वेनिषिध्यावशिष्टाल्पनिषेधःकथंक्रियतेइतिचेन्नतस्यावधारणाक्षेपेप्रयोगदर्शनात् तदुक्तं प्रायःपदंस्यात्प्राचुर्येचाक्षेपात्मावधारणे अर्थतोवधृतिःक्षेपोसुखाक्षेपोवधारणमिति एकधेतनोजीवएवराज्यादेःकारणमधिकृतत्वादितिचेन्न विपक्षाविरोधात् अनान्नायत्वाच्च एकात्माहारिरुद्दिष्टःप्रधानत्वात्समस्ततद्विवति । एतत्समाख्यानस्मृतिविरोधाच्च केषांचिदित्यनेनकेषांचिन्नास्तीत्युक्तं नास्तिकानाह दौहित्रादीनिति मृत्योर्दौहित्रोदुहितुपुत्रोवेनः २९ यज्ञपतिस्तुराज्यादेर्हेतुर्येनविधिनाफलसिद्धिःस्यात्तत्रकारमुपदिशेत्यतआह यत्पादेति अत्रगंगादृष्टांतोबुद्ध्यवतारार्थं नतुगंगाकृष्णपादसेवयोःफलसाम्याभिप्रायेण कृष्णपादसेवासाक्षाज्ज्ञानसाध्यप्रसादसाधनं गंगासेवातुगुद्घातःकरणस्यभगवत्सेवाभुक्त्वाद्यतत्साधनमितिपरंपरयोपसंगच्छते ३० नष्टमनोमलस्यकिमात्यंतिकफलमत्राह विनिर्धुतेति निरस्तमनोदोषस्यपुंसोविषयासगलक्षणवैराग्याज्जातायाभक्तेर्विज्ञानंभवति तदेवविशेषवीर्यमस्यास्तीतिअसंगविज्ञानविशेषवीर्यवान् यस्यांघ्रिमूलेकृताश्रयः विज्ञानात्पूर्वयथासंसारमाप्नोति तथानाप्नोतीत्यस्मिन्नर्थेपुनरिति संसारकेशप्रतिपत्तिमपिनाप्नोतिकिंपुनस्तत्प्राप्तिरित्यतःप्रपद्यते

ईदृशानामथान्येषामजस्यचभवस्यच ॥ प्रह्लादस्यबलेश्चापिकृत्यमस्तिगदाभृतः २८ राज्यस्वर्गापवर्गाणांप्रायेणैकात्महेतुता ॥ दौहित्रादीनृतेमृत्योः शोच्यान्धर्मविमोहितान् २९ यत्पादसेवाभिरुचिस्तपस्विनामशेषजन्मोपचितंमलंधियः ॥ सद्यःक्षिणोत्यन्वहमेधतीसतीयथापदांगुष्ठविनिःसृतासरित् ३० विनिर्धुताशेषमनोमलःपुमानसंगविज्ञानविशेषवीर्यवान् ॥ यदंघ्रिमूलेकृतकेतनःपुनर्नसंस्तुतिक्लेशवहांप्रपद्यते ३१ तमेवयूयंभजतात्मवृत्तिभिर्मनोवचःकायगुणैःस्वकर्मभिः ॥ अमायिनःकामदुष्वांघ्रिपंकजंयथाधिकारावसितार्थासिद्धये ३२ असाविहानेकगुणाध्वरैःसतापृथग्बुद्धिर्द्रव्यगुणक्रियोक्तिभिः ॥ संपद्यतेर्थाशयलिङ्गनामभिर्विशुद्धविज्ञानधनस्वरूपतः ३३

इति ३१ एवंतत्सेवाफलमुक्त्वातदुपास्तिविधत्ते तमेवेति फलस्यानुभवसिद्धत्वादन्ययोगव्यवच्छेदार्थेवशब्दः भजतैवेत्ययोगव्यवच्छेदोवा आत्मनिहरावेववृत्तिर्वर्तनंयेषातेतथातैः अयमेवमनआदीनांगुणः । यद्विष्णुविषयत्वेनचरणं । स्वकर्मभिःस्वस्यविहिताश्रमादिकर्मभिः । उक्तमेतत्सर्वमप्रयोजकंव्याजिनइत्यतउक्तममायिनइति फलपूर्वविधानेक्षिप्रप्रवृत्तिर्भवतीतिभावेनैर्क्तं कामदुष्टेति वेदानुकूलमितिद्योतनायदुष्टेति इदमेवदर्शयन्नित्यंभावमाह यथेति अथातआनंदस्यमीमांसाभवतीत्यादिश्रुतौमनुष्योत्तममारभ्यब्रह्मपर्यंतयोग्यमधिकारोयोग्यतालक्षणस्तास्मिन्नवसितानिर्णीता अर्थसिद्धिरानंदप्राप्तिर्यातदर्थमित्यर्थः । अर्थःमोक्षः । अर्थःस्याद्विषयेमोक्षेशब्दवाच्येप्रयोजनइतियादवः ३२ स्वकर्मभिरित्युक्तकर्मकरणप्रकारमाह असाविति आत्मावाइदमेकएवाग्रआसीदित्यादिश्रुतिसिद्धोयोऽसौश्रीनारायणइहजीवराशौसतापुंसानुष्ठितैरनेकगुणाध्वरैःसंपद्यतेप्राप्यतइत्यन्वयः तेचाधिकारभेदात्बहवइत्याशयेनाह पृथागिति षोडशादिभेदभिन्नैरनेकगुणत्वंव्यनक्ति द्रव्येति द्रव्यंपुरोडाशादिकल्पोक्तगुणविशिष्टं द्रव्यंगुणानामाधारइतियादवः । गुणोविशिष्टमातापितृजन्यत्वादि क्रियाक्रात्विग्व्यापारः । इद्रायाग्रयइत्याद्युक्तयोपेयुतेतथातैः । अर्थेषुयजमानेषु । आशयोतःकरणंयेषांतदेवाअर्थाशयास्तेषांलिङ्गानिवज्रधरत्वादीर्नाद्रादिनामानिचयेषुतेतथातैःयद्वार्थाशयत्वंमुक्ताश्रयत्वंचक्रधरादिलिङ्गनारायणादिनामचयेषुते

भा.च.

तथातैः कथं प्राप्यते । विशुद्धविज्ञानघनस्वरूपतः एवंज्ञानेन प्राप्य इत्यर्थः अनेन कर्मणा शुद्धांतः करणाज्जातं ज्ञानं संसारनिवर्तकमित्युक्त्या कर्मणैव हि संसिद्धिमास्थिता जनकादय इत्यादेर्गीतरुक्तेति ज्ञायते ३३ कर्मसाधनज्ञानेन ज्ञायत इत्युक्तं तत्रविशिष्टतया ज्ञानं मुक्तिसाधनं स्यादिति तं प्रकारं ब्रूते प्रधानेति प्रधानं प्रकृतिः कालः फलपाचकः आशयंतः करणं कर्मजीवाद्येतेनानि सगृह्णातीति प्रधानकालाशयकर्मसंग्रहः त्यक्तेषु सर्वेषु शरीरमेव शिष्यते यस्य स शरीरशेषो जीवस्तं प्रतिपद्य प्राप्य चेतनो ज्ञानशक्तिमान् नित्याविलुप्तज्ञान इत्यर्थः विभुः श्रीनारायणो धं क्रियाफलत्वेन कर्मफलदातृत्वेन पुण्यकर्मभिः पुरुषैर्विभाव्यते ज्ञायते इत्यन्वयः फलमत उपपत्तेरिति सूत्राद्वरेः कर्मफलदातृत्वं सिद्धं अत्र दृष्टांतमाह यथेति यथानलो भिस्तस्य दारुणो गुणस्थौल्यादिकमादत्ते दारुस्थौल्याद्यनुसारेण स्वयं च स्थौल्यादिमान् भवतीति तद्गुणात्मको विध्युक्तगुणवत्सु दारुषु अग्निर्मथनादिना भिव्यक्तो ज्ञायते तथा प्रधानादिशब्दाभिधेयलक्ष्म्यादिभिः परिवृतो जीवांतर्गतो जीवपरिमाणगुणानुकारी तदनुष्ठितकर्मफलदातृत्वेन गुरुशिष्यव्याख्यानश्रवणलक्षणमथनेना भिव्यक्तो हरिर्ज्ञायत इति भावः प्रधानादीनां हर्षधीनत्वं तद्भिन्नत्वं च दर्शयितुं द्रव्येण देहस्थत्वेऽपि तद्गुणसंपृक्ताभावदर्शनाय दार्वनलनिदर्शनं किंचानेन देहदोषदारणसामर्थ्यजगद्गुणेष्वलंबुद्विराहित्यसूचयितुं दार्वनलपदमुपात्तमिति ज्ञापयति ३४ गुरुशिष्यव्याख्यामादिमथनेन हरिरभिव्यक्तो भवतीत्युक्तं तत्र गुरुवः शिष्याश्च श्रीनारायणमुत्सोत्पन्नत्वात् व्याख्यानादेर्मुख्यव्यापारत्वेनातएव मुख्यत्वेन सात्त्विकत्वेन च स्वतएव व्याख्यानादौ प्रवृत्तिसंभवाज्जलस्यंदनवद्वाह्मणा एवेत्यभिप्रेत्याधुना तानाभिधौति अहो बतेति अमीत्यनेन हरेर्मुखजातत्वं प

प्रधानकालाशयकर्मसंग्रहः शरीरशेषं प्रतिपद्य चेतनः ॥ क्रियाफलत्वेन विभुर्विभाव्यते यथानलो दारुषु तद्गुणात्मकः ३४ अहो बतामीवितरंत्यनुग्रहं हरिं गुरुं यज्ञमुजामधीश्वरम् ॥ स्वधर्मयोगेन यजंति मामकानि रंतरं क्षोणितले धृतव्रताः ३५ माजातु तेजः प्रभवेन्महर्द्धिभिस्ति तिक्षया तपसा विद्यया च ॥ देदीप्यमानेऽजितदेवतानां कुले स्वयं राजकुले द्विजानाम् ३६ ब्रह्मण्यदेवः पुरुषः पुरातनो नित्यं हरिर्यच्चरणाभिवंदनात् ॥ अवाप लक्ष्मीमनपायिनीं यशोजगत्पवित्रं च महत्तमाग्रणीः ३७

रामशति बतेति चित्तं द्रवीकरोति अहो इति सभ्यानुमुखीकरोति इष्टदेवतात्वेन गुरुत्वेन स्वविहितकर्मफलदातृत्वेन श्रीनारायण एव पूज्य इत्यतो विशेषणत्रयं एषमे सर्वधर्माणां धर्मो धिकतमो मतः यद्गत्तया पुंडरीकाक्षं स्तवैरर्चयन्नरः सदेति वचनात् स्वधर्मयोगो भक्तियोगस्तेन यजंति पूजयंति भगवद्भक्तत्वेन स्वचेतः प्रीतिजनकत्वान्मामका इत्युक्तं कृष्याद्यन्यव्यापारराहित्यप्रकटनाय निरंतरमिति एतत्सूचना यद्गत्तया इति सन्नादिकर्मसु दीक्षितामामन्यव्यापाराभावस्तथाप्रापीति कर्मणा फलाधिक्यद्योतनाय क्षोणितले पतनदु स्वक्षयहेतुत्वात् प्रतिष्ठाहेतुत्वाच्च क्षोणितल इति क्षिणुक्षये तलप्रतिष्ठायामिति धातुः ३५ स्ववंश्यानां राज्ञां शिक्षामाह माजात्विति राजकुले विद्यमानाभिर्महर्द्धिभिः समुत्थितं तेजः प्रभावलक्षणं अजितः श्रीनारायणो देवतायेषां तेषां तेषां तितिक्षादिना देदीप्यमाने द्विजानां कुले जातु कदाचिदपि मा प्रभवेत् कुलक्षये समर्थन भवेत् ३६ न केवलं ब्रह्मकुलं नाभिवनीयं किंतु तत्र भक्तिरपि कर्तव्येत्यत्र कैमुत्यन्यायमाह ब्रह्मण्यदेव इति अर्कमर्कटमंडकविष्णुवासववायवः तुरंगसिंहशीतांशुयमाश्रहरयोदशेति निगदाद्वरिर्द्रोयस्य श्रीनारायणस्य चरणाभिवंदनादनपायिनीं लक्ष्मीमवाप जगत्पवित्रं यशश्चावाप सोऽपि पुरातनपुरुषो ब्रह्मण्यदेवो ब्राह्मणप्रियश्च । देवः क्रीडादिगुणयुक्तश्चेत्यन्वयः ब्राह्मणप्रियत्वं क्रीडामात्रमिति दर्शयितुं देव इति पदं अतएव महत्तमाग्रणीरित्युक्तं महताभिर्द्रादीनां सकाशादुत्तमा ब्रह्मादयस्तेषां प्यग्रणीः श्रेष्ठस्तस्मात् क्रीडामात्रमिदं अतएवानुपपत्त्या हरिशब्देनैव द्रव्यगृहीतः यत्प्रसादेन देवेन्द्रो वेदोदितयशा अमृत सोऽपि विष्णुरमेयात्मा सदा ब्राह्मणवत्सल इति स्मृतेश्च प्रतीतार्थपरित्यागो युक्तः अजितदेवतानामित्युक्तिविरोधाच्च ३७

१ हरिर्नारायणः येषां चरणाभिवन्दनात् स्वपत्नीं अनपायिनीं लक्ष्मीं अवाप प्राप जगत्पवित्रं यशश्चावाप इति योजनाभ्राति निवारयितुं तात्पर्यानुसारेण योजयति हरिरिद्वि इति ।

वि. ३७

२६

४७

अस्तुविष्णुर्द्विजप्रियस्ततःप्रकृतेकिमित्याशंक्यविष्णुभक्तिमवमृश्यब्राह्मणसेवाकार्येत्याह यत्सेवयेति अपवर्गावाप्तौ श्रीलक्ष्मीकांतप्रसादएवापेक्षणीयोऽतःक्षितिदेवप्रीत्याकिमित्यतोवा यत्सेवयेति भगवत्प्रसादोत्पत्तौविप्रसेवाद्वारमित्यर्थः स्वराट्स्वतंत्रःयतोविष्णुप्रसादोभवति तस्माद्ब्राह्मणकुलनिषेव्यतामित्युपसंहरति तदेवेति तद्धर्मपरैर्विष्णुधर्मपरैः ॥ ३८ ॥ ब्राह्मणसेवाप्रसन्नश्रीनारायणप्रसादान्मौक्तिकपरमानंदोपिभवतीत्याह पुमानिति यस्यहरेर्नित्यसंबन्धोयेषांतेयन्नित्यसंबन्धाद्विजास्तेषांनिषेवयासेवालक्षणसंगतःपुमानतिवेलंक्षिप्रंतस्यात्मनोहरेः प्रसादतोत्यंतशमंभगवन्निष्ठाजन्यमुक्तिसुखंलभेतततस्तस्मान्मोक्षसुखात्परमन्यत्सुखंहविर्भुजामप्यत्रसंसारेस्तिर्केनास्येव हविर्भुजोदेवताः । किंविशिष्टंस्वयंस्वरूपभूतं । अस्वरूपमपिस्वरूपवन्नोपचरितामित्याह स्वतइति न हत्सेवाद्वारमाहुर्विमुक्तेरितिमहत्सेवायाअपिमुक्तिसाधनत्वंसिद्धं यद्वा यन्नित्यसंबन्धानांसतांनिषेवयापुमानात्मनोमनसःप्रसादतोत्यंतशममतिशयितभगवन्निष्ठांलभेत ततःश्रीनारायणनिष्ठायाःस्वतोऽकृत्रिमंस्वयंस्वरूपसुखंलभेतततइत्युत्तरापिसंबन्धयतेशेषपूर्ववत् ३९ इतोपिब्रह्मकुलसेवाकर्तव्येत्याह अश्नातीति । भगवत्तत्त्वकोविदैःपुरुषैरीड्यस्यहरेर्नामभिर्यन्मुखेअद्वाहुतमनंतोयथाश्नाति तथाचेतनयाबहिष्कृतेजडेहुताशनेहुतंनश्नातीत्यन्वयः अनंतइत्यनेननकेवलमात्रंफलंकिंतुअनंतमेवेतिध्वनयति अनुनयार्थःखलुशब्दः वाइत्यनेननाहंतथास्तीतिप्रसिद्धिस्मारयति ब्राह्मणेष्वपियतिमुखाशनेनहरेर्विशेषतस्तृप्तिरित्यभिप्रेत्याह पारमहंस्येति पारमहस्यैःपरमहंसाश्रमस्थैर्व्यावरणीयागावोयस्यसपारमहंस्यवर्यगुः । तएवतद्वचनाभिप्रायंविदित्वाश्रद्धयानुष्ठानादइत्यर्थः यद्वापरमहंसविषयावर्यामनोहरागावोयस्यसतथा यतीनधिकंस्तौतीतितेषामेवतत्त्वज्ञानाधिक्यादित्यर्थः चित्रगुणशब्दवदयशब्दः ४० नन्वग्नित्वाधिक्येचेतनावचंमयोजकंचेदवैदिकानामाराध

यत्सेवयाशेषगुणाश्रयःस्वराट्प्रियस्तुष्यतिकाममीश्वरः ॥ तदेवतद्धर्मपरैर्विनीतैःसर्वात्मनाब्रह्मकुलनिषेव्यताम् ३८ पुमाँलभेताप्यतिवेलमात्मनःप्रसादतोत्यंतशमंस्वतःस्वयम् ॥ यन्नित्यसंबन्धनिषेवयाततःपरंकिमत्रास्ति सुखंहविर्भुजाम् ३९ अश्नात्यनंतःखलुतत्त्वकोविदैःश्रद्धाहुतंयन्मुखइड्यनामभिः ॥ नवैतथाचेतनयाबहिष्कृतेहुताशनेपारमहंस्यवर्यगुः ४० यद्ब्रह्मनित्यंविरजंसनातनंश्रद्धातपोमंगलमौनसंयमैः ॥ समाधिनाविभ्रदिहार्थसिद्धये यत्रेदमादर्शइवावभासते ४१ तेषामहंपादसरोजरेणुमार्यावहेयाधिकिरीटआयुः ॥ यन्नित्यदाविभ्रतआशुपापंनश्यत्यमुंसर्वगुणाभजंति ४२ गुणालयंशीलधनंकृतज्ञंश्रद्धाश्रयंसंवृणतेनुसंपदः ॥ प्रसीदतांब्रह्मकुलंगवांचजनार्दनःसानुचरश्चमह्यम् ४३

नपात्रत्वंस्यादित्याशंक्यब्रह्मकुलरषवैशिष्ट्यमाह यद्ब्रह्मेति अत्रयावद्ब्रह्माधिष्ठितंतावतीवागिति श्रुतिर्वेदस्यपरब्रह्मणश्चलक्षणसाम्यात्तद्वयमप्येकोत्तयावक्तियद्वाह्मणकुलनित्यत्वादिगुणविशिष्टब्रह्मवेदंहरेस्तत्त्वंचाविभ्रत् विभर्ति तद्वारणेसामर्थ्यवक्तिश्रद्धेति आचारहीनंनपुनंतिवेदाइतिवचनं मंगलंपुण्यं संयमोदमः समाधिरकाग्रता । किमर्थमित्यतउक्तं अर्थसिद्धयइति पुरुषार्थोपयोगीतरज्ञानगयासोपिनकार्यइत्याह यत्रेति यत्रब्रह्मणिश्रीनारायणेइदंजगदादर्शदर्पणइवावभासतेवेदेचेदंपुरुषार्थचतुष्टयंज्ञायते यद्वा यत्रब्रह्मकुलेइदमुक्तंब्रह्मद्वयंदर्पणइवावभाति ४१ एवब्रह्मकुलमभिष्ट्यात्माक्रियोपदेशतस्तत्सेवा यावदायुःकर्तव्येतिविधत्ते ते प्राप्नोति हेआर्याः तत्त्वज्ञानोत्पत्तौप्रथमसाधनंपापप्रणाशः सोप्यनेनस्यादित्याशयेनाह यन्नित्यदेति उत्तरफलमाहामुमिति अमुंपुरुषम् ४२ एतदेवविशिनष्टिगुणालयमिति सपदोगुणालयत्वादि विशिष्टंपुरुषमनुसंवृणतइत्यन्वयः संवृणुतइतिपाठेसंवृण्वतइतिव्याख्येयंनित्यसंबन्धनिषेवयेत्यादौप्रस्तुतोजनार्दनः पारमहंस्यवर्यगुरित्यनेनध्वनितागावश्चब्रह्मकुलंचप्रसीदत्वित्युपसंहरति प्रसीदतामिति ब्रह्मकुलसेवावद्ब्रह्मकुलसेवाब्रह्मादिपरिवृत्तश्रीजनार्दनसेवाचयथाशास्त्रविहितंमुमुक्षुणाकर्तव्येत्यतोवाह प्रसीदतामिति ४३

१ अत्र येषां ब्राह्मणाना नित्यसंबन्धनिषेवयेत्यादि भ्रमार्थं निराकरोति

इदानीमैत्रेयपृथक्तावविप्रतिपात्तिः सर्वस्याभूदिति वाक्ते इतीति साधुवादेन निर्वोषवाक्येन ४४ सूचितं स्पष्टयति पुत्रेणेति सोयमनुष्यलोकः पुत्रेण जयते इत्यादिकं श्रुतमपि दृष्टचारितमित्याहुरित्याह
ब्रह्मदंडेति शब्दपुत्रेण पितरोत्पापन्बहुलं तमइति श्रुतिरत्र प्रमाणं । पापस्य वेनस्य तमस्तरणं सत्यं चेत्सर्वेऽपि मुक्तिप्राप्तियोग्या इत्यायातं न तु नारकीकोपीति चेन्न वेनशब्दस्य तामसराजससात्विकभेदे
नाभिधेयत्रित्वस्य प्रामाणिकत्वाद्देनस्थो राजसोजीवः पृथुना स्वर्गातिगतः स्वयंतु तम एवापसाच्चिकः पृथुतामगादिति स्मृतेः तथा च वाक्ययोजना ब्रह्मदंडहतो विप्रशापहतः पापो दैत्यो नास्त्रावेन रतमोतर
दितियत्तदिति प्रशंसामात्र न तु सत्यं सत्यंतु सर्वस्मादत्यधिकदुःखोदकतमोत्पत्तरदगच्छतृपुवनतरणयोरिति धातोः सुगताविति च अतिः स्यादधिकार्थोक्तौ प्रशंसायामतिक्रम इत्यभिधानात् यत्तामसो वेनः सर्व
दुःखकरो दैत्यः सोत्पत्तरत्सुखभोगलोकमतिक्रम्या गच्छदं तमइति शेषः ब्राह्मणानां विप्राणां दंडो राजयोग्यशिक्षातयाहतो गतः दंडो ह्यशसने राज्ञामिति यादवः हनहि सागत्योरिति धातोः । रजोगुणपानं
पापीति वा पापो राजसो वेनस्तमोत्पत्तरत् तमोतिक्रम्य स्वर्गातिगतः पृथुगुणेनेति शेषः । यदतरत् तर्तुमशक्यं तमोगुण इति शेषः तदतिक्रम्य वर्तमानं सत्त्वं वेत्तीति ज्ञानांशो वेनोत्पत्तिकारार्थभक्त्यादिगुण

मैत्रेय उवाच ॥ इति ब्रुवाणं नृपतिं पितृदेवद्विजातयः ॥ तुष्टुवृहृष्टमनसः साधुवादेन साधवः ४४ पुत्रेण जयते लोक इति सत्यवती श्रुतिः ॥ ब्रह्मदंडहतः पा
पो यद्वेनोत्पत्तरत्तमः ४५ हिरण्यकशिपुश्चापि भगवन्निदयातमः ॥ विविधुरस्य गात्सूनोः प्रह्लादस्यानुभावतः ४६ वीरवर्धपितः पृथ्व्याः समाः संजीवशा
श्वतीः ॥ यस्येदृश्यच्युते भक्तिः सर्वलोकैकभर्तारि ४७ अहोवयं ह्यवपवित्रकीर्तित्वयैव नाथेन मुकुंदनाथाः ॥ यदुत्तमश्लोकतमस्य विष्णोर्ब्रह्मण्यदेव
स्य कथां व्यनंक्षि ४८ नात्यंतिकमिदं नाथ तव जीव्यानुशासनम् ॥ प्रजानुरागो महतां प्रकृतिः करुणात्मनाम् ४९ अद्य नस्तमसः पारस्त्वयोपासादितः
प्रभो ॥ भ्राम्यतां नष्टदृष्टीनां कर्मभिर्देवसंज्ञितैः ५० नमो विवृद्धसत्त्वाय पुरुषाय महीयसे ॥ यो ब्रह्मक्षत्रमाविश्य बिभर्ती दंस्व तेजसा ५१ ॥ इति श्री
भागवते चतुर्थस्कंधे एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥

विस्तारमभिधेयं पृथुत्वमत्तरदामोदिति । पापानपातिनरक्षतीति वापि बतिसंहरतीति वा पापः ब्रह्मवेदस्तदुक्तो दंडो हिंसायस्य पशोः स ब्रह्मदंडः तं पशुं हंतीति नान्यमविहितमिति ब्रह्मदंडहतः हिंसायां लकुडे
मुह इति च ४५ हिरण्यकशिपुः पुरापिसनकादिशमोजयः श्रीहरिपार्षदस्तस्य तमोतिगमनं युक्तं अन्यस्य तदा विष्टस्यासुरस्य तमोनिगमनमौपचारिकमर्थवादवत् ४६ एवं ब्रूयात्सर्वस्वमनोगतं विज्ञापयंति
वीरवर्धेति हे पृथ्व्याः पितः पातृत्वात्पितृत्वं ननु त्वयैव नाथेनेत्युत्तरश्लोके पृथावपि भक्तेः कर्तव्यत्वं प्रतीयते अतः कथं भगवत्येव भक्तेः कर्तव्येति चेदुच्यते तत्र पृथुस्थपरमेश्वरमपेक्षयैव कारेणान्ययोगव्यवच्छेद
क्रियते यो ब्रह्मक्षत्रमाविश्येत्युत्तरत्र पृथुस्थत्वमतीतिः ४७ मुकुंदो नाथो ये पातेतथा अनेनाप्युक्तशंकापर्यहारि व्यनंक्षि अस्माभिरपृष्टमपि कथां व्यक्ताकरोषि ४८ तव भृत्यानामस्माकमनुशासननैका
तनियत्तमित्याहुरित्याह नात्यंतिकमिति ४९ उपासादितः प्रापितः भ्राम्यतामेकत्रावस्थानमलभमानानाम् ५० अहोवयमित्यत्रातर्क्याम्यपेक्षयेत्युक्तं तत्तत्त्वज्ञानमेषां सिद्धमिति भावनतत्सिद्धांतं
प्रकटयति नमइति यो विष्णुः क्षत्रराजकुलोत्पन्नं पृथुमाविश्येदं ब्रह्म ब्राह्मणकुलं बिभर्तीत्यन्वयः ५१ ॥ ॥ इति श्रीभागवते चतुर्थस्कंधे एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥

पृथुसन्तु कुमारसंवादापदेशेन सर्वस्माद्विभक्तमनुग्रहमंतरेण दुर्ज्ञेयं भगवत्तत्त्वं निरूप्यतेऽस्मिन्नध्याये तत्रादौ सन्तु कुमारदिमुनीनामागतिवक्तिं जनेष्विति १ अर्चिषालक्षितान् लक्षणतो ज्ञातावचष्ट-
 द्राक्षीत् २ तेषां दर्शनेनोद्गतान् प्राणान् प्रादातुमिच्छुरिव अयं भावः ऊर्ध्वप्राणाहुत्क्रांमंतियूनः स्थविर आगते प्रत्युत्थानाभिवादाभ्यापुनस्तान् प्रतिपद्यत इति श्रुतेः प्राणास्तावत्तेजसाक्षिमास्तान् प्र-
 त्यागच्छति अतः स्वयमनमिगच्छतः प्राणहानिः स्यादिति भयादिवससंभ्रमः प्रत्युद्गमनं च कारोति इन्द्रियेशो जीवोगुणानिन्द्रियाणीव ३ ४ ५ हाटकासने सुवर्णपीठे स्वधिष्ण्येषु स्वस्थाने स्थितान् संयमः
 प्रश्रयः भवाग्रजान् शिवज्येष्ठान् तृतीयस्कंधे हरात् पूर्वजातत्वोक्तेः संसाराग्रजातत्वं तद्विरुद्धत्वादुपेक्षणीयम् ६ संसारिणां सतासदर्शनस्य दुर्लभत्वात् अतः पूर्वाचारितं मंगलं ममास्तीति ध्वनय-
 न्विस्मयीकरोति अहो इति कृष्णे कृष्णविषये ७ नैतच्चित्रमित्याह कित्तस्येति अनुगतेन प्राणेन सह वर्तत इति सानुगः कस्मिन् बहमिति श्रुतिः ८ दुर्दर्शत्वमधिकदृष्टान्तत्वेनोपपादयति नैवेति ल-
 क्षयते लक्षणवत्तयापि भवद्विषयज्ञानं नाप्नोति असंभवपरिहाराय पर्यटत इति सर्वो जनः सर्वदृशसाक्षित्वेन पश्यतमात्मानं परमात्मानं यथानजानाति । ब्रह्मादीनां तद्विषयज्ञानसंभवात् कथं सर्वदृशित्वं सर्वकवली

मैत्रेय उवाच ॥ जनेषु प्रगृणत्स्वेवं पृथुं पृथुलविक्रमम् ॥ तत्रोपजग्मुर्मुनयश्चत्वारः सूर्यवर्चसः १ तांस्तु सिद्धेश्वरान् राजाव्योमो वतरतोऽर्चिषा ॥ लोकानपा-
 पान् कुर्वन्त्या सानुगोऽचष्ट लक्षितान् २ तद्दर्शनोद्गतप्राणान् प्रत्यादित्सुरिवोत्थितः ॥ स सदस्यानुगो वै न्यइन्द्रियेशो गुणानिव ३ गौरवाद्यन्वितः सभ्यः प्रश्र-
 यानतकंधरः ॥ विधिवत्पूजयां चक्रे गृहीता ध्याहर्षा सनान् ४ तत्पादशौचसलिलैर्मार्जिता लकबंधनः ॥ तत्र शीलवतां वृत्तिमाचरन् मानयन्निव ५
 हाटकासनासीनान् स्वधिष्ण्येषु विवपावकान् ॥ श्रद्धासंयमसंपन्नः प्रीतिः प्राह भवाग्रजान् ६ ॥ पृथु उवाच ॥ अहो आचारितं कृष्णे मंगलं मंगलायनाः ॥
 यस्य वो दर्शनं ह्यासीद् दुर्दर्शानां कुयोगिनः ७ कित्तस्य दुर्लभतरमिह लोके परत्र च ॥ यस्य विप्राः प्रसीदंति शिवो विष्णुश्च सानुगः ८ नैवलक्षयते लोको लोका-
 न् पर्यटतोऽपियान् ॥ यथा सर्वदृशं सर्वमात्मानं ये स्य हेतवः ९ अधना अपिते धन्याः साधवो गृहमेधिनः ॥ यद्गृहाजर्हव्यां बुद्धिं भूमिमुवाग्धराः १० व्या-
 लालयद्गृहाद्येतेऽप्यरिताः सिलसंपदः ॥ यद्गृहास्तीर्थपादीयपादतीर्थविवर्जिताः ११

क्रियते इत्युक्तं यइति ये च ब्रह्मादयो स्य जगतो हेतवः कारणभूतास्तेऽपि न विदंतीति अत्रेदं तात्पर्यं यथात्मानं स्वं हरिर्वोत्ते तथानजानंतीति तदुक्तं सवज्ञाश्च विरचाद्यानजानीयुर्हरिपरं हेत-
 वो जगतोऽप्यस्य यथासौ वेदकेशव इति अनेन वेदाहमेतमित्यादेर्गतिरप्युक्ता भवति दुष्टजनव्यामोहनाय वा तद्विषयज्ञानस्य दुःसाध्यत्वज्ञापनाय वा अधिकदृष्टातप्रयोजनं किंच जगत्कारणताभादनोप-
 तुशब्दो विरचादीनां सार्वज्ञ्यमप्याक्षिप्य सर्वमात्मना ज्ञानाभावो युक्त इति श्रीनारायणवत्तद्विषयज्ञानाभाव एव उच्यत इति व्यनक्तीति ९ भवता पुरुषेण नुग्राहकत्वे भगवद्भक्तिसामग्रीमत्त्वमेव प्रयोजकं न तु
 धनिकत्वादिकमित्याशयेनाह अधना अपीति अर्हव्याः पूज्यश्रेष्ठास्तेभ्यो दत्तं भुञ्जन्तं भूमिश्च सुवाचश्चार्हव्यां बुद्धिं भूमिमुवाच स्ताधारयंति विभ्रतीति तथोक्ताः १० तीर्थपादो विष्णुस्तस्य भक्तास्तीर्थपा-
 दीयास्तेषां पादतीर्थविवर्जिताः संपर्करहिता हि शब्दो यथाशब्दार्थं यथा व्यालालयादुष्टसर्पाश्रया वृक्षावर्ज्यास्तथा तादृग्गृहाः संपद्युक्तत्वेऽपि वर्ज्या इत्यर्थः ११

१ मनोवैवस्वतस्यादावयवी ब्राह्मणो जनि । मित्रध्वरुणश्चाथोऽप्रहेतिर्हेतिरेव च । ब्रह्मणः प्रथमे कल्पे शिवः प्रथमजः स्मृतः । सनकाद्यास्तु वाराहे ब्रह्मा विष्णोः मुताग्रज इति ब्रह्माडि ।

किंवदुजल्पेनेतिभावेनतदागमनंलालयति स्वागतमिति वीपुष्पाकंस्वागमनंमुष्टुअस्माकंसुखहेतुत्वादितिशेषः कथमस्मदागमनंमुखहेतुरत्राह यद्वतानीति मुमुक्षुवोधीराःश्रद्धयायद्वतानिचरन्ति तेयूयंवयोदशनेनबालाअपि बृहन्तिज्ञानेनवर्धते ज्ञानवृद्धत्वादागमनंभद्रमित्यर्थः १२ राजास्वस्वागतवचनानंतरं पृथुप्रतितुभ्यंचस्वस्तिकिमितिमुनिवचनात्पूर्वस्वकुशलमाक्षिपति कचिदिति व्यसनबीजान्युप्यतेऽस्मिन्निति व्यसनावापः तस्मिन्नेतस्मिन्संसारेस्वकृतकर्मभिःपतितानांनकुशलंकाचित्किंनकिमपीत्यन्वयः आत्मनोवानेनकुशलंपृच्छति अस्माकंकुशलंभविष्यतिकचिदिति १३ नन्वभ्यागतास्मत्कुशलप्रशंसामंतरेणात्मकुशलप्रश्नःकथंसंजाघटीतीतितत्राह भवत्स्विति इदंकुशलमकुशलमितिमतिवृत्तपोषत्रयेषुभवत्सुनसंति अतोभवत्सुखप्रश्नेनेष्यते कुतः आत्मनासहआरा मोरमणंकीडायेषांतैतथातेषु अतोभवत्सुकुशलप्रश्नांशाभावादौत्सुक्यादात्मकुशलप्रश्नशक्तिभावः १४ अस्तुतद्वैतकुशलंभविष्यतीत्यभिमतंचेतोवयमकुशलाब्धिप्राप्तस्मादेतादृशानांकेनपकारेण कुशलंस्यादितितंप्रकारंपृच्छामीत्याह तदहमिति तपस्विनांसुहृदोत्रपूज्यान्भवेत्संसारेक्षेमः संसारोच्छेदलक्षणंमंगलमंजसाक्षिपस्यात् झटित्यंजसाह्वायेत्यमरः १५ ननुमोक्षविषयप्रश्नपरिहारोदुरवबोधोऽतोऽन्यसुशकंपृच्छन्नाचिकेतोमरणमानप्राप्तीरितिश्रुतेरित्याशंक्यभवतोभगवद्विशेषसन्निधानपात्रत्वात्पृष्टार्थव्याख्यानसमर्थाइत्यभिप्रेत्याह व्यक्तमिति व्यक्तंस्पष्टेद्बुधेतुनेत्यभिधात् अत्रस्पष्टंव्यक्तमि

स्वागतंवोद्विजश्रेष्ठायद्वतानिमुमुक्षवः ॥ चरन्तिश्रद्धयाधीराबालाएवबृहन्तिवै १२ कश्चिन्नःकुशलंनाथाइंद्रियार्थार्थवेदिनाम् ॥ व्यसनावापएतस्मिन्प तितानांस्वकर्मभिः १३ भवत्सुकुशलप्रश्नआत्मारामेषुनेष्यते ॥ कुशलाकुशलायत्रनसंतिमतिवृत्तयः १४ तदहंकृतविश्रंभःसुहृदोत्रतपस्विनाम् ॥ संपृच्छेभवएतस्मिन्क्षेमःकेनांजसाभवेत् १५ व्यक्तंह्यात्मवतामात्माभगवानात्मभावनः ॥ स्वानामनुग्रहायेमांसिद्धरूपीचरत्यजः १६ ॥ मैत्रेयउवाच पृथोस्तस्मत्कृत्माकर्ण्यसारंसुष्ठुमितंमधु ॥ स्मयमानइवप्रीत्याकुमारःप्रत्युवाचह १७ सनत्कुमारउवाच ॥ साधुपृष्टंमहाराजसर्वभूतहितात्मना ॥ भव ताविदुषाचापिसाधूनांगतिरीदृशी १८ संगमःखलुसाधूनामुभयेषांसुसंमतः ॥ सत्संभाषणसंप्रश्नःसर्वेषांवितनोतिशम् १९ अस्त्येवराजनभवतोमधुद्विषः पादारविंदेऽस्यगुणानुवादिनी ॥ रतिःसदायाविधुनोतिनैष्ठिकीकामंकषायंमलमंतरात्मनः ॥ २० ॥ ॥ ॥ ॥

त्यर्थः आत्मवतांब्रह्मादियोगिनामात्माभीष्टवर्षो हि आत्मभावोमनःप्रेरकश्चेतनानांसत्ताप्रदोजन्मादिरहितोभगवान्स्वभक्तानामनुग्रहायेमांभूमिं सिद्धरूपी भवादृशाःसिद्धास्तएवद्वपंप्रतिमास्यास्ती ति चरन्तीत्यन्वयःहरेस्तुप्रतिमाःप्राज्ञास्तत्रस्थःकेशवःस्वयं ददातिज्ञानमिशेषःपरमात्मास्वयंप्रभुरित्यतोज्ञानिनांप्रतिमात्वंसिद्धमतोप्यत्रात्मवतांव्यक्तंस्पष्टमितिपुनरावृत्त्यायोज्यं १६ पृथो.कंठ शोषणंपर्यंतंतदुक्तंश्रुत्वानिरपेक्षत्वादन्यतोगतंतैरितिशकामाभूत्सूक्तत्वात्सारत्वात्कर्णसुखत्वात्प्रत्युत्तरयितुंशक्तत्वाच्चेति तत्रसनत्कुमारस्तंप्रत्याहत्याह मैत्रेयइति मधुनामसुखंविद्यादित्यादेः १७ किमाह साध्विति तथाहि साधूनांगतिःस्थिबिरीदृशीस्वयंविद्वानपिलोकोपकारायभवर्ततइति १८ नकेवलंतवैशस्मदर्शनेनशमस्माकमपीतिभावेनाह संगमइति शंभगवन्निष्ठा लक्षणंसुखं १९ अत्राशिक्षणीयांशोऽस्माकंनास्तीतिभावेनाह अस्त्येवेति भवतोऽस्यमधुद्विषःपादारविंदेगुणानुवादलक्षणारतिरस्येव पारतिः कषायंमनःकलुषीकुर्वाणं कामंविषयवृष्णालक्षणं कषेणकर्षणेनगच्छतीतिकषायपा र्षवमुभयविधमंतरात्मनोमलंकिद्विविधुनोतीत्यन्वयःअनेनद्वरौरतिरितरत्रहरिद्विष्यरतिर्विरकिरितिद्वयंपुरुषार्थस्यमुख्यसाधनमुक्तमितिज्ञेयं तदुक्तं रतिःपरात्मनिहरावन्यत्रारतिरेवच पुमर्थसध मर्षेनांतोऽन्यन्मुखमिष्यतइति २०

एतदेवविशिष्टं शास्त्रेष्विति सम्यग्विमृशेषुसमीचीनविचारवत्सु कोसावित्यत आह असंग इति आत्मनोव्यतिरिक्तेपरमात्मनोभिन्नेब्रह्मादितृणां तवस्तुनि असंगो हेतुलक्षणाबुद्धिर्ब्रह्मणि परिपूर्णनि
गुणैस्त्वादिगुणरहिते निर्णीतानंदादिगुणेषु निर्निर्णयनिषेधयोरित्यभिधानात् हरौ यारतिः एतत् द्वयं मुख्यसाधनमित्यर्थः २१ एतादृशसाधनं कथं स्यादिति तत्साधनान्याह तच्छ्रद्धयेति तास्मिन् हरौ
श्रद्धया भगवद्दर्शनां वर्णाश्रमादिविहितानां चर्याचरणेन जिज्ञासया ब्रह्मविचारेण आध्यात्मिकयोगोष्ठांगयोगस्तन्निष्ठया पुण्यश्रवाहरिस्तस्य कथया २२ अर्थस्य देहस्य इन्द्रियाणां वारामेषु क्रीडावने
कुण्डेषु विषयेष्वतृष्णया हेयबुद्ध्या तेषां विषयाणां समतानां सत्त्वन्दनवनितादीनामपरिग्रहेणास्वीकारेण आत्मन् देहभोगविषये परितोषो लब्धुः २३ स्मृत्या जन्मजरादिचितया सीधुसुधा पूर्वत्रक
थावन्वेष्यवर्धयति धातोः भगवद्गुणसंहृद्यशास्त्रेण उत्तरत्र तत्कृतं संवधादिपराक्रमलक्षणकर्ममृतपानेन अहिंसासत्यमस्तेयब्रह्मचर्यदयार्जवं क्षमाधृतिर्मिताहारः शौचचैत्यमादश कर्मणामनसा वा
चा सर्वभूतेषु सर्वदा अकेशजननं प्रोक्तमहिंसा त्विह योगिभिः तपः संतोष आस्तिक्यं दानमीश्वरपूजनं सिद्धांतश्रवणं चैव ह्येति श्रजपो व्रतं एते तु नियमाः प्रोक्ता इति याज्ञवल्क्ययोगशास्त्रे अभिधानात्
अभिध्यया अखंडस्मरणेन निरीहया अनिषिद्धचेष्टया २४ तत्पराहरिपरास्तेषां कर्णपूरयतीति कर्णपूरणं कर्णाभरणवायद्वरेर्मुहुर्गुणाभिधानं तेन लिंगव्यत्ययश्छांदसः यद्वा हरेर्गुणाभिधानेन विजृम्भ

शास्त्रेष्वियानेव सुनिश्चितो नृणां क्षेमस्य सम्यक् विमृशेषु हेतुः ॥ असंग आत्मव्यतिरिक्तवस्तुनि दृढारतिर्ब्रह्मणि निर्गुणे च या २१ तच्छ्रद्धया भगवद्दर्शनं चर्या
या जिज्ञासया आध्यात्मिकयोगनिष्ठया ॥ योगेश्वरोपासनया च नित्यं पुण्यश्रवः कथया पुण्यया च २२ अर्थेन्द्रियारामगुणेष्वतृष्णया तत्समतानां परिग्रहे
ण च ॥ विविक्तरुच्या परितोष आत्मन् विना हरेर्गुणपीयूषपानात् २३ अहिंसया पारमहंस्यचर्या स्मृत्या मुकुंदाचरिताग्र्यसीधुना ॥ यमैरकामैर्नियमैर
भिध्ययानिरीहया द्रव्यतितिक्षया च २४ हरेर्मुहुस्तत्परकर्णपूरया गुणाभिधानेन विजृम्भमाणया ॥ भक्त्या ह्यसंगः सदसत्परात्मनि स्यान्निर्गुणे ब्रह्मणि चांजसा
रतिः २५ यदारतिर्ब्रह्मणि नैष्ठिकी पुमान् चार्यवान् ज्ञानविरागं हसा ॥ दहत्य बीजं हृदयं जीवकोशं पंचात्मकं योनिमिवोत्थितोऽग्निः २६ दग्धाशयो मुक्तस
मस्ततद्गुणो नैवात्मनो बहिरंतर्विचष्टे ॥ परात्मनो र्यद्व्यवधानं पुरस्तात्स्वप्ने यथा पुरुषस्तद्विनाशे २७

माणया भक्त्या कीदृश्यात्परकर्णपूरया एतैरुक्तैः साधनैः सदसत्कार्यकारणात्मकप्रपञ्चविषयेऽसंगः स्यात् प्रथमा सप्तम्यर्थे परात्मनि मुक्तप्रपञ्चस्वामिनि निर्गुणे ब्रह्मणि चरतिः स्यादित्यन्वयः यद्वा सदस
तो जगत्परश्चात्मा चेति सदसत्परात्मा तस्मिन् २५ अस्तु ब्रह्मण्यसंगनिशितारतिस्ततः कितत्राह यदेति यदा ब्रह्मणि नैष्ठिकी सर्वोत्कृष्टारतिरपरोक्षज्ञानलक्षणा भवति तदा चार्थवांस्तदुपदिष्टार्थ
साफल्योत्पत्तिमान् पुमान् ज्ञानवैराग्ययोरंहसोद्वेकेणा बीजहृदयं स्वरूपोपाधि विना बाह्योपाधि दहतीत्यन्वयः किमेन जीवस्येत्यत उक्तं जीवकोशमिति जीवस्य गृहस्थानीयं तर्हि तदा हेजो विोपि दग्धः
स्यादित्यत उक्तं पंचात्मकमिति पंचभूतस्वरूपमत एव ब्रह्ममित्युच्यते जीवोपाधिर्द्विधा प्रोक्तः स्वरूपं ब्रह्ममेव च बाह्योपाधिर्लपंयाति मुक्तावन्यस्य तु स्थितिः सर्वोपाधि विना शेषि प्रतिबिम्बकथं भवेत्
कथंचात्मा विनाशाय प्रयत्नः सेत्स्यते कचित् अपुमर्थता च मुक्तेः स्यादभावात्पुंस एव तु ज्ञानज्ञेया च भावाच्च सर्वथानोपपद्यते तस्मादेतन्मतेषां तमोनिष्ठाहिते मता इति वचनात् न स्वरूपबीजहृदयदाहोत्रार्थं कित्व
स्वरूपोपाधेरित्यभिप्रायः तत्र दृष्टांतमाह योनिमिति अरणेरुत्थितोऽग्निरिवेति २६ बीजाशयनाशेतद्गुणानां ज्ञानादीनामपि नाशादात्मनो बहिरंतरिति भेदं न विचष्टेन विपश्यति अन्यदर्शनाभावेऽपि स्वात्मानप

१ अबीजहृदयमित्युक्ते संसारस्याकारणभूतांतःकरणमिति योजनाभातिसानुपपन्ना मनएवमनुष्याणां कारणं बंधमोक्षयोरिति हृदयस्य संसारबीजत्वोक्तेरित्यतः तात्पर्यानुसारेण व्याख्याति स्वरूपेति ।

रयसीत्यतएवेतिभंधवदृष्ट्यभावात्तर्कचिदपिपश्यतीत्यर्थः कथंताहंसंसारवस्थायामत्राह परात्मनोरीति परस्येश्वरस्यात्मनोजविस्यचयद्यदा पुरस्तात्संसारवस्थायां व्यवधानंजवानीकास्थानीयाव
स्था तदायथास्वप्नेसंदिग्धज्ञानमेतावाज्ज्ञानंभवतीतितत्रतद्विनाशेबीजहृदयनाशेत्वपुरुषएवात्मनाशएवातःस्वरूपज्ञाननाशात्संसारवस्थैवोत्तमास्यात्किंचितज्ञानस्यापिसंभवादित्यर्थः उक्तादन्यथास्वी
कारोभिदायदिनहश्येतजीवात्मपरमात्मनोःमुक्तौतदाविमोक्षायकोपत्नंकर्तुमर्हति मग्नस्याहिपरेज्ञानेकिंनदुःखतरंभवेत् प्रवृत्तिधर्ममेवाहमन्येभरतसत्तमेतिप्रमाणविरोधआपद्येतइति २७ अतःफलितमा
ह आत्मानमिति आत्मानंजीवमिन्द्रियार्थशब्दादिविषयंचयदप्युभयोरान्मिन्द्रियार्थयोः परमुत्तममीश्वरतत्त्वंतदापिबीजाशयलक्षणउपाधौसत्येवपुमान्पश्यति अन्यदातदभावेनपश्यतीत्यन्वयः
२८ तत्रदृष्टान्तमाह निमित्तइति जीवात्मपरमात्मनोर्भेदस्यान्वयव्यतिरेकसिद्धत्वेनप्रामाणिकत्वात्तदपलापेमहासुरत्वमेवस्यादितिभावः २९ जीवपरयोःसत्यभेदाप्रतीतौकिंकारणमित्याशंक्याज्ञान
मेवतत्रकारणंतदपिविषयातिसत्तयास्यादित्याह इन्द्रियैरिति पुंसोमनोबुद्धेश्चेतनांबहुस्मरणशक्तिहरतइत्यन्वयः बहुस्मरणशक्तिस्तुचेतनेनपुच्यतेबुधैरितिचचनात् मनसोहरणेकारणानिन्द्रियाणी
त्याह इन्द्रियैरिति हरिकथाश्रवणादियोग्यैःश्रोत्रादीन्द्रियैराक्षेपेचायंदेतुरित्याह विषयाकृष्टैरिति दृष्टान्तेनबुद्ध्याकृष्टंकरोति स्तुंबइति स्तुंबोजलनिर्गमद्वारम् ३० बुद्धेर्बहुस्मरणशक्तिभ्रंशेसर्वानर्थाआप
द्यंतइत्याह भ्रश्यतीति भ्रष्टंचित्तमनुबहुस्मरणशक्तिभ्रंशानंतरंस्मृतिरनेकशास्त्रयथार्थस्मरणसामर्थ्यभ्रश्यतिस्मृतिक्षयेऽनेकशास्त्रयथार्थस्मरणशक्तिनाशेसर्वोत्तमःस्वतंत्रःपंचविधभेदस्वामीमदादिसर्व

आत्मानमिन्द्रियार्थेषपरंयदुभयोरपि ॥ सत्याशयउपाधौवैपुमान्पश्यतिनान्यदा २८ निमित्तसतिसर्वत्रजलादावपिपूरुषः ॥ आत्मनश्चपरस्यापिभि
दांपश्यतिनान्यदा २९ इन्द्रियैर्विषयाकृष्टैराक्षिप्तंघ्यायतोमनः ॥ चेतनांहरतेबुद्धेःस्तुंबस्तोयमिवहृदात् ३० भ्रश्यत्यनुस्मृतिश्चित्तंज्ञानभ्रंशःस्मृतिक्षये ॥
तद्रोधंकवयःप्राहुरात्मापह्नवमात्मनः ३१ नातःपरतरोलोकेपुंसःस्वार्थव्यतिक्रमः ॥ यद्यस्त्यन्यस्यप्रेयस्त्वमात्मनःस्वव्यतिक्रमात् ३२ अर्थेन्द्रियार्थाभि
ध्यानंसर्वार्थापह्नवोबुणाम् ॥ संसितोज्ञानविज्ञानाद्येनाविशतिमुग्धताम् ३३ नकुर्यात्किंचित्संगंतमस्तीव्रंतितीर्षुणा ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणां
यदत्यंतविधातकम् ३४

तदधीनमेनंभावंमरणेपिनमुचामीतिभगवत्पक्षपातलक्षणंज्ञानंभ्रश्यति तदस्तुततःकिंतत्राह तद्रोधमिति कवयआत्मनोज्ञानस्वरूपस्यतस्यतादृशस्यज्ञानस्यरोधनाज्ञमात्मनःस्वरूपस्यापह्नवंनाशंप्राहुरित्य
न्वयः ३१ अतश्चकिमनिष्टमापन्नमत्राह नातइति पुंसःस्वार्थव्यतिक्रमःस्वप्रयोजनस्यव्यतिक्रमोनाशोतःस्वरूपभूतज्ञाननाशात्परतरोन्यतमोनाशोलोकेनास्तीत्यन्वयः आत्मनोनिरवयवत्वात्तत्राशोऽ
नवशेषोघटादीनांसावयवत्वेनतत्राशःसावशेषोदृष्टइतिविशेषद्योतनायलोकइत्युक्तं ननुदेहपुत्रादेरपिप्रेयस्त्वात्तत्राशस्यापिमहानाशत्वेनदुःखहेतुत्वात्किंज्ञाननाशोविशेषोच्येतइतितत्राह यद्यस्तीति
आत्मनोन्यस्यदेहपुत्रादेर्यद्यपिप्रेयस्त्वमस्ति तथापिपुत्रादेरात्मशेषत्वेनप्रियत्वात्तत्राशस्यस्वव्यतिक्रमात्स्वरूपज्ञाननाशादाधिक्यनास्तीतिपूर्वजघ्याहारेणान्वेतव्यं अतएवनातःपरतरइत्युक्तम् । केचि
न्नस्तीतिपठन्ति । तत्पक्षेघ्याहारंविनान्वयःकर्तव्यः ३२ अयतस्माबुणामिन्द्रियार्थानांविषयाणांमभिध्याननिरंतरंसंचेतनसार्थानांसर्वबुद्धार्थानामपह्नवोविनाशहेतुः येनेन्द्रियेणेंद्रियार्थाभिध्यानेनज्ञा
नविज्ञानात्सामान्यविशेषलक्षणज्ञानात्संसितोभ्रंशितोमुग्धतांविवेकराहित्यमाविशतिप्राप्नोतीत्यर्थः ३३ विषयाभिध्यानस्यापिदुष्टसंगोमूलकारणंसविपश्चितानकार्यइत्याह नकुर्यादिति धर्मादीनामत्यं
तविधातकमिति यदतोविपश्चितोव्रतमस्तितीर्षुणामनसाकदापिदुष्टसंगंनकुर्यादित्यन्वयः नकार्यःकिंचित्संगइतिवापाठः तदाविपश्चितेतिज्योत्स्यम् ३४

धर्मादिभिः सङ्गपाठात् मोक्षस्यापि तत्तुल्यता स्यादिति शंकापरिहरति तत्रापीति स्वपक्षपातस्त्वम्यासाद्गोचरार्थव्यापृतस्य तु भवेत्ततोऽनेकशास्त्रयथार्थस्मरणोशिता नश्यत्यतः स्मृतेर्नाशाद्भगवत्पक्षपातिता विनश्यत्तेन चैवास्य भवेज्ज्ञानविपर्ययः न च ज्ञानविपर्ययादन्यत्राशङ्करं कचित् सर्वस्यैतस्य मूलं हि दुष्टसर्ग एव तु दुष्टसंगो विरक्तस्याप्यन्यथा ज्ञानकारणं दुष्टसंगाद्विविक्तोऽश्वस्वात्मत्वं मन्यतेऽबुधः अभावस्वात्मनोऽन्यस्य मुक्तचापि निरात्मतामिति समाख्या स्मृतिसिद्धत्वाद्यमेवार्थो न शुकतीर्थाद्युक्तार्थो ग्राह्यः तमो हेतुत्वात् मोक्षस्यात्यंतिकत्वं कस्माद्विशेष्यां च्यते धर्मादेरपि पुरुषार्थत्वादित्यत्राह त्रैधर्म्ये इति त्रिवर्गसंबन्धिपुरुषार्थः कृततस्य कालात्मनो हरेर्भूविभ्रमजनितनाशलक्षणभयसंयुतो यतस्तस्मादिति शेषः भविष्यन्नाशमवलोक्य नित्यमिति ३५ त्रैवर्ग्यार्थो ब्रह्मलोकादिसंबन्धीनां नित्यइति तत्राह परावरेचेति गुणव्यतिकरान्मूलप्रकृतेरनु अनंतरं ये भावाः पदार्थाः परावरेण्यदतीतकाले ये वर्तमाना उक्तकृष्णनिष्कृष्टलक्षणावा ईशस्य कालनाम्नो हरेर्भूविभ्रमणविध्वंसिता शिषा विनाशितशुभा नतिपाप्मेभी नित्यान्दीनास्तीत्यन्वयः अनेन ब्रह्मलोकादिप्राप्तिलक्षणः पुरुषार्थोऽपि नित्यइत्युक्तं भवति ॥ ३६ ॥ जगतो हरिणा बुद्धिपूर्वसृष्टत्वात् तत्प्रसादेन तस्य बंधनिवृत्तिरन्यथोक्तानर्थ एवेत्याह मनोमात्रमिति इदं प्रत्यक्षप्रमाणसिद्धं विश्वं ब्रह्मादिस्त्वं पर्यंतं हरेर्मनसामित निर्मितं तत्रांतराक्षितं मीयते संह्रियते मीहिंसायामिति धातोः अमात्रे अपरिच्छिन्ने मनसि स्थितत्वाद्वा मनोमात्रं तदुक्तं मनोमात्रं हरेर्यस्मान्मनसामीयते जगदिति अत्र दृष्टान्तमाह यथेति केयं क्रियानामेति तत्राह क्रियाचेति स्वप्ने हरेरिच्छया जाग्रदृष्टकारितुरगादिवासनयानिर्मितामात्रं ति प्रवर्तत इति वासनमात्रं व्याप्तेन

तत्रापि मोक्ष एवार्थ आत्यंतिकतयेष्यते ॥ त्रैवर्ग्यार्थो यतो नित्यं कृतांतभयसंयुतः ३५ परावरेचये भावा गुणव्यतिकरादनु ॥ न तेषां विद्यते क्षेमी ईशविध्वं सितशिषाम् ३६ मनोमात्रमिदं विश्वं यथा स्वप्ने मनः क्रिया ॥ क्रिया च वासनमात्रं सानीहायां प्रलीयते ३७ आत्मा त्वनीहया साक्षात्स्वयं ज्योतिः प्राप्तिरिति ॥ एवं व्युदस्यात्ममाया ज्ञानं स्तूपरमेन्मुनिः ३८ न यत्र निद्रामूर्च्छा वानार्थदृक्च मनोरथः ॥ नानुवृत्तिर्न प्रलयस्तद्ब्रह्म परमं विदुः ३९ तत्त्वं नरेन्द्रजगता मथ तस्थुषां च देहैर्द्रिया सुधिषणात्मभिरावृतानाम् ॥ यः क्षेत्रविस्त्वमनयोर्हृदिविष्वगाधिः प्रत्यक्च कास्ति भगवांस्तमवै हि सोऽस्मि ४०

सि विष्णोश्च स्थितत्वाद्वासनामयमिति वस आच्छादन इति धातोः ईश्वरेच्छया च्छाद्यमानत्वाद्वासनामयं वस आच्छादनेत्यस्माद्वातोर्वावासनामयमिति च यत एवं हरेरिच्छाधीनं जगदतो हरेरनीहायां सृष्टि व्यापार राहित्या वस्थायां सत्त्वादिगुणसाम्यलक्षणायां लीयते स्वस्वकारणानुप्रवेशपूर्वकमव्यक्ततामाप्नोति ननु शून्यतां तदेतदाह अनीहायामिति यतो हरेरिच्छाधीना जगतः स्थितिः अतो विष्णो रनीहायां लीयते सकलं जगदिति च ३७ ननु मुक्तैः कीदृशो विष्णुः प्राप्यत इति तत्राह आत्मेति स्वयं ज्योतिर्नित्या विलुप्तप्रकाशः साक्षात्तुर्य आत्मा जाग्रदाद्यवस्थानुभविनो जीवात्मनो भिन्नो विष्णुरनीहया अवस्थितस्तु जाग्रद्व्यापारशून्य एव व्यापकपी प्रसिध्यति प्राप्यते । मुमुक्षुभिरिति शेष इत्यन्वयः अनीहावस्थ एवासौ मुमुक्षुभिरवाप्यत इति च फलमाह एवमिति जीवपरयोरेव मुक्ता विधया स्वस्वामिभावं ज्ञानमुनिः भिदा परपर्यायामात्ममायां बंधशक्तिं व्युदस्योपरमेद्धरिमुपगम्य सुखलक्षणारतिं प्राप्य निर्मूलितसंसारो भवेदित्यर्थः एवं विद्वान्बंधशक्तिं व्युदस्य हरिमाप्नुते प्रकृतिर्भिदा च माया च भ्रमश्चेत्यभिधीयते बंधशक्तिर्यथा लोको बंधमीत्यनिशुभुवीति च ३८ अनीहावस्थ एव मुमुक्षुभिः प्राप्य इत्युक्तं तत्स्पष्टमाचष्टे न यत्रेति निद्रा सुषुप्तिर्मूर्च्छामोहः अर्थदृग्जाग्रत् अनुवृत्तिर्जीवन्मुक्तिः अनुवृत्तिरिति प्राज्ञैर्जीवन्मुक्तिरुदीर्यत इति च एताः निद्राद्यवस्थाः यत्र न संति स्वशक्तिर्व्यजितान भवन्ति तद्विजितात्मनो मनोजयवतो मुमुक्षोः प्राप्य ब्रह्मेत्यन्वयः ३९ ननु जीवात्मा तदुपजीव्यः परमात्मा च कथं वा तदव्युदस्यत इति तत्राह तत्त्वमिति हेनरेन्द्र यस्त्वनयोः स्थावरजंगमयोर्मध्ये विष्वगाधिर्नानादुःखः सन्नेको जीवोसि सद्दुःखीति श्रुतितत्त्वं हृदि स्थितमवै हि हृदि क्षेत्रो आत्मेति श्रुतिः

अनेन जीवात्मनो देहे कुत्रावस्थानमिति शंकापरिहृतेति ज्ञायते त्वंक इति तत्राह सोऽस्मीति यो हंतवसदशो जीवोऽस्मि तमांज्ञानान्महान्भवामीत्यवैमि अनेन तारतम्यज्ञानमावश्यकमित्युक्तं भवति अथ जीवस्वरूपज्ञानानंतरमीश्वरज्ञानं प्रददामीत्याह अथेति यः क्षेत्रवित्क्षेत्रज्ञः सर्वातीर्यामी सर्वस्य प्रत्यक् च कास्ति आभिमुख्येन प्रकाशते दुर्भगशरीरस्थापितन्मलाद्यल्पितया जीवव्यतिरिक्तो जीवस्यात्यंतोपकारित्वेन साक्षित्वेनावभासते स भगवांस्तुभ्यं सुखादिप्रदः श्रीनारायण इत्यवैहि तं विशेनाष्टि जगतामिति देहश्चेन्द्रियाणि चासवः प्राणाश्च धिषणा बुद्धिश्चात्मा हंकारश्चेत्येते रावृताना जगता जंगमानां तस्थुषां स्थावराणां च तत्त्वं सर्वसत्ताप्रदत्वात् तदुक्तं सर्वसत्ताप्रदत्वात्तु सर्वतत्त्वं हरिः स्मृतः सर्वत्र विततत्वाद्वा सोऽहंत्वमिति चोच्यते सर्वातीर्यात्मकत्वात्तु न जीवात्मतया हरिरिति च अभिमानस्त्वहंकार आत्मा चेत्स्य मिथीयत इति वचनात्तत्रात्माहंकारः व्यवधानेनान्वयोपयोग्यतापेक्षया भवेदिति वचनात् सात्त्विकानां जीवपरभेदज्ञाने विशिष्टमुक्तिसाधने योग्यतापेक्ष्य व्यवधानेनान्वयोयुक्तः अनेनेतरेषामभेदज्ञाने तयः साधने योग्यतेति यथास्थितान्वय इति दर्शितं किंच तत्त्वज्ञानस्य गोपनीयत्वेन परोक्षत्वस्य देवमीति हेतुत्वात् परोक्षमिया इव हि देवाः प्रत्यक्षद्विष इति श्रुतेः अतो यथापाठमेवार्थवदंतोऽसुरप्रकृतित्वात्तमो भशास्त्राधिकारिण इति बुद्ध्यास्तद्विस्तसंगः परिहर्तव्यश्चंडालसंगवदिति तात्पर्यम् ४० ननु माया कल्पितपंचभूतात्मदेहे ब्रह्मैव सुखदुःखे अनुभवति ब्रह्मैव संसारी ब्रह्मैव मुच्यत इत्याचार्योक्तेः विमुक्तश्च मुच्यत इति श्रुतेः आतो न स्वाभिभूत्यभावेना न द्वयांगीकारो युक्त इति तत्राह यस्मिन्निति इदं सत्पृथिव्यादिकमसद्गुणादिकं जगद्यस्मिन् भगवति आत्मतया निजस्वरूपतया विभातीतियोयमयोगिराद्वांतः समायाविवेकविधुतिः माययोर्ज्ञानप्रकृत्यभिधेययोर्विवेकात् विजिरपृथग्भाव इति धातोः ज्ञानदेहो हरिः पंचभूतदेहो जीव इति पृथग्द्विश्चितज्ञानाद्विधुतिर्विध्वंसोयस्यायोगिराद्वांतस्य सतथोक्तः एतदेव दृष्टातेन स्पष्टयति स जीति सज्जिमा लोको रज्जावहिबुद्धिर्वा अयं भावः यथारज्जुतत्त्वाज्ञानाद्रज्जौ सर्पज्ञानमुत्पन्नं गुरूपदेशात्सर्पणदर्वी शिरोलक्षणफणाद्यभावज्ञानाद्वा स्पर्शकार्कश्यज्ञानाद्वा विधूयते तथा प्रमाणबा

यस्मिन्निदं सदसदात्मतया विभाति मायाविवेकविधुतिः सज्जिवाहिबुद्धिः ॥ तं नित्यमुक्तपरिशुद्धविबुद्धतत्त्वं प्रत्यूढकर्मकलिलप्रकृतिप्रपद्ये ४१ यत्पादपंकजपलाशविलासभक्त्या कर्माशयग्रथितमुद्रथंयतिसंतः ॥ तत्त्वं न तद्विमतयोपिविरुद्धमार्गस्रोतो गुणास्तमरणं भजवासुदेवम् ४२

दुख्यदर्शनात्तत्त्वज्ञानोपदेशचार्यवाक्याद्वा ब्रह्मणो जगदात्मत्वं विधूयते नित्यमुक्तत्वादिलक्षणानामनन्यसाधारणानां सत्त्वान्न ब्रह्मणः संसारो युक्त इति स्पष्टयन्त्यच्छब्देनोक्तं तच्छब्देन परामृश्यप्रपद्य इति क्रियापदेनान्वेति तमिति जीवव्यावृत्त्यर्थं नित्यशब्दः प्रत्येकमभिसंपद्यते नित्यमुक्तं नित्यपरिशुद्धं च नित्यविबुद्धं च यत्तत्त्वमनारोपितं रूपं तद्यस्य सच अतएव प्रत्यूढेनिरस्ते कर्मपुण्यपापलक्षणमदृष्टसत्त्वादिगुणकलिलप्रकृतिश्च येन सतथार्तं यत्स्वरूपतया भातमज्ञानांगगनादिकं विवेकज्ञानिनारज्जौ सर्पमावद्विधूयते तं नित्यमुक्तभावेन निरस्तप्रकृतिं भजेत् न भ्रांतिर्जगतो दृष्टिर्न भ्रांतिर्हरिदर्शनं अन्योन्यात्मतया दृष्टिर्भ्रांतिरित्यवधार्यतां मायेति ज्ञाननामस्यान्मायेति प्रकृतिस्तथा ज्ञानस्वरूपं विष्णोस्तु प्रकृतिर्न हरेस्तनुः एवं विवेकिनो विश्वं ब्रह्मरूपेण नेष्यते पंचभूतात्मकदेहं विष्णोः पश्यंत्ययोगिनः तथानयोगिराद्वांतो ज्ञानदेहो यतो हरेरिति प्रमाणबाहुल्यान्मायादिशब्दानामुक्त एवार्थो न दुर्वादिकल्पित इति निरवयं सर्पमावत्सर्पज्ञानवत् ४१ एवं विधुसंसारोच्छेदकारणं हरेः सर्वोत्तमत्वज्ञानं भक्त्या विना भूतमतो भक्तिरेव प्रधानमित्याह यत्पादेति यस्य पादपंकजयोः पत्रायमाणास्वंगुलीषु तत्त्वं नोद्वयंति कुत इति हेतुगर्भविशेषणमाह विरुद्धेति विरुद्धमार्गः स्रोतो गुणाः संसारगुणा येषां ते तथोक्ताः संसारगुणानां विरुद्धत्वेन हेयत्वेन प्रतीयमानत्वादित्यर्थः संसारगुणानां विरुद्धत्वेन प्रतीतौर्कारणमिति चेन्न नैजः सर्वगुणोत्कर्षस्वभावो दुस्त्यजः तदुक्तं नैजः सर्वगुणोत्कर्षः सर्वेभ्यो महदुच्यत इति च अनेन तत्त्वज्ञानिषु तत्त्वगुणोत्कर्षो महत्त्वकारणमित्युक्तं भवति द्विमतौ च ज्ञानदौर्बल्यं कारणं अनाद्यंतं परं ब्रह्म न देवाः कपयो विदुः एकस्तद्वेदभगवान्प्रभुर्नारायणो विराडिति अनेन श्रीनारायणाद्वेते सर्वेषामिति द्वामत्यसभाव्यत इति श्रुतिं अतस्त्वं तं वासुदेवमरणं शरणं ब्रजेत्यन्वयः ॥ ४२ ॥

संसारोत्सारहेतुत्वाद्भवेत्सर्वगुणोत्कृष्टत्वमित्यभिप्रेत्याह कृच्छ्रइति अश्वेशाभक्तिलक्षणतरीरहिताः षड्वर्गएव न क्रोयस्मिन्सतथा तं भवार्णवयेति तीर्षितं तर्तुमिच्छंति तेषामिह महान् कृच्छ्रइति यस्मात्
स्मात्त्वं हरेर्भजनीयमंघ्रिमुदुपं नावं कृत्वा व्यसनं विविधापद्युक्तं दुस्तरार्णवं ज्ञाननावं विना तर्तुमशक्यं संसारसमुद्रमुत्तरेत्यन्वयः इतः परमुपदेष्टव्यां शोनास्त्यतः परं राज्ञा किमुक्तमत्राह स एवमिति आत्म
नो हरेर्मेधाज्ञानं यस्य स तथा तेन मनोयोगवता वा ॥ ४४ ॥ किमवोचत्तत्राह कृतइति ॥ ४५ ॥ तदपूरणे भगवदागमनेनापि किंप्रयोजनमिति शंकां शोनास्तीत्याशयेनाह निष्पादितमिति घृणालुभिर्दया
शीले एवमुपकर्तृभ्यो युष्मभ्यं कापि गुरुदक्षिणामयादातव्या तद्गुरुदक्षिणालक्षणं किं धनमात्मना देहेन सह ददेदामि नममा किंचित्स्वाधीनमस्तीत्यर्थः राज्यादिकमस्ति चेत्सर्वतत्साधुभ्यो दत्तं तदधी
नमहं कथं दास्यामि परकीयदानाच्चौर्यमापद्यतइति भावेनोक्तं साधुदत्तमिति ४६ ननु तथापि साधुभिरात्मसात्कृतं राज्यादिकं तदातव्यमिति चेत्सत्यंतदातुं योग्यं चेदास्यामीत्याह प्राणा इति रायो वित्तानि
४७ युष्मभ्यं सर्वानिवेदितमिति मोहादुक्तं तत्क्षतव्यं सर्वस्य युष्मदीयत्वात् नमयादातव्यामित्याह सेनापत्यमित्यादिना ४८ किं बहुना तुलापेनेदमेव भवदर्हणमित्याह यैरिदृशीति निगमिभिर्वैदिकैरात्मवा

कृच्छ्रो महानिह भवार्णवमप्लवेशः षड्वर्गनक्रमसुखेन तितीर्षयंति ॥ तत्त्वं हरेर्भगवतो भजनीयमंघ्रिं कृत्वोदुपं व्यसनमुत्तरदुस्तरार्णम् ४३ ॥ भैत्रेय उवाच ॥
स एवं ब्रह्मपुत्रेण कुमारिणात्ममेधसा ॥ दर्शितात्मगतिः सम्यक्प्रशस्यो वाचतं नृपः ४४ ॥ पृथुस्वाच ॥ कृतो मेनुग्रहः पूर्वहरिणार्तानुकपिना ॥ तमापाद
यितुं ब्रह्मन् भगवन्पूयमागताः ४५ निष्पादितं च कात्स्न्येन भगवद्भिर्घृणालुभिः ॥ साधुदत्तं हि सर्वमेवात्मना सह किं ददे ४६ प्राणादाराः सुता ब्रह्मन् गृहाश्व
सपरिग्रहाः ॥ रायो मही बलं कोश इति सर्वं निवेदितम् ४७ सेनापत्यं च राज्यं च दंडनेतृत्वमेव च ॥ सर्वलोकाधिपत्यं च वेदशास्त्रविदरहितं ४८ यैरिदृशी भगव
तो गतिरात्मवाद एकांततो निगमिभिः प्रतिपादितानः ॥ तुष्यं त्वदभकरुणाः स्वकृतेन नित्यं कोनाम तत्प्रतिकरोति विनोदपात्रम् ४९ ॥ भैत्रेय उवाच ॥ त
आत्मयोगपतय आदिराजेन पूजिताः ॥ शीलंत दीयं शंसंतः स्वेऽभूवन्मिषतां नृणाम् ५० वैन्यस्तु धुर्यो महतां संस्थित्या ध्यात्मशिक्षया ॥ आप्तकाममिवात्मा
न मेन आत्मन्यवस्थितः ५१ कर्माणि च यथा कालं यथादेशं यथा बलम् ॥ यथोचितं यथा वित्तमकरो ब्रह्मसात्कृतम् ५२ फलं ब्रह्मणि विन्यस्य निर्विषंगः समाहि
तः ॥ कर्माध्यक्षं च मन्यान आत्मानं प्रकृतेः परम् ५३ गृहेषु वर्तमानोऽपि स साम्राज्यश्रियान्वितः ॥ नासज्जतेन्द्रियार्थेषु निरहं मतिरर्कवत् ५४ एवमध्यात्मयोगे
न कर्माण्यनुसमाचरन् ॥ पुत्रानुत्पादयामास पंचार्चिष्यात्मसंमतान् ५५ विजिताश्वधूमकेशं हर्यक्षं द्रविणं वृकम् ॥ सर्वेषां लोकपालानां दधारैकः पृथग्गुणान् ५६

दैवैर्दाते एकांततो मुख्येन निर्णीतत्वात् यैर्भवद्भिरीदृशी हरेर्गतिरस्माकं प्रतिपादिता ते यूयं स्वकृतेन तुष्यध्वमित्यन्वयः किनीरसमधुरवचनेनेत्युक्तं तुष्यंत्विति ॥ ४९ ॥ तत्प्रियवचनांतेतैः किम
कारीत्यत्राह त आत्मेति आत्मयोगस्याध्यात्मयोगस्योपदेष्ट्वेन पतयः मिषतापश्यतां स्वे आकाशे ५० पृथुना तेभ्यः समग्रानुग्रहः प्राप्त इत्यस्य लक्षणमाह वैन्यइति महतां धुर्यः धूर्वाढा संस्थित्या सपूर्णं
यास्यात्मे शिक्षया परमात्मतत्त्वज्ञानादानलक्षणया इव शब्द एवार्थः ५१ तस्य कर्मकरणप्रकारमाह कर्माणीति ५२ निर्विषंगः कर्मफलेष्वनासक्तः प्रकृतेः परमात्मानं श्रीहरेर्कर्मणामध्यक्षं साक्षिणम
न्वानः ५३ ५४ विषयासक्त्या वर्तमानस्य पुत्रानुत्पादनेन स्वपुरराज्यरक्षणपुण्यप्राप्तिः कथमत्राह एवमिति अर्चिषिभार्याया ५५ एवं सन्यस्तसर्वकर्मापिराजा भगवदनुग्रहाविरोधेन तत्तत्कर्मणोद्वादि
तत्तद्गुणान् दधारैत्याह सर्वेषामिति ५६

जगत्सृष्टेर्गोपीथायरक्षणाय अच्युते आत्मानो यस्य सोऽच्युतात्मकः राजशब्दनिर्वक्ति मनोवागिति ५७ रंजनाद्राजेति इंद्रादिगुणधारणप्रकारं विविच्यवक्ति सोमराजइत्यादिना वसुजलं वसुरन्तं जलं रश्मिर्वसुदेवो विभावसुरित्यभिधानम् ५८ ५९ अचलराट्मेरुः ॥ ६० ॥ कोशाढ्यः धनौघपतिः ॥ ६१ ॥ सर्वात्मा सर्वांतरस्थः भूतराट्सदाशिवः ६२ मृगराट्सिंहः अजो ब्रह्मा ६३ आत्मतत्त्वे परमात्मतत्त्वज्ञाने अधिकदृष्टांतोऽयं अथापि तमेवाह भक्तयेत्यादिना गवादिषु भक्त्या लज्जादिगुणेन ६४ पुंभिर्ध्वगीतयां चैः कीर्तितया कीर्त्या स्त्रीणां कर्णरंध्रेषु प्रविष्टः सतां कर्णरंध्रेषु प्रविष्टः परोद्यमे चात्मतुल्यः स्वकार्यसमो राम इवेत्यन्वयः गुरुविप्रेषु भक्त्या च परेषां हितकृत्तया प्रश्रयेण च कीर्त्या च पृथूरा मनुव्रतशतवचनात् नेदंस्तुतिमात्रं सत्यामित्यर्थः न गुरुर्न च धर्मोऽस्ति रामदेवस्य कुत्रचित् तथापि धर्मरक्षार्थं गुरुभक्तिमदं शयदित्येतोरामस्य लोकसंग्रहार्थं न त्वनवाप्तफलप्राप्त्यर्थं गुरुभक्त्यादिकर्ममत्तिसंतोष्यम् ६५ ॥ इति श्रीभागवते चतुर्थस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां

गोपीथाय जगत्सृष्टेः कालेस्वेस्वेच्युतात्मकः ॥ मनोवाट्मूर्तिभिः सौम्यैर्गुणैः संरञ्जयन् प्रजाः ५७ राजेत्यध्यानामधेयं सोमराज इवापरः ॥ सूर्यवद्विस्तृज्जगत्सृष्टं नृपतपंश्च भुवो वसु ५८ दुर्धर्षस्तेजसेवाग्निर्महेंद्र इव दुर्जयः ॥ तितिक्षया धरित्री विद्यौरिवाभीष्टदो नृणाम् ५९ वर्षति स्म यथा कामैः पर्जन्य इव तर्पयन् ॥ समुद्र इव दुर्बोधः सत्येनाचलराडिव ६० धर्मराडिव शिक्षायामाश्चर्ये हिमवानिव ॥ कुबेर इव कोशाढ्यो गुप्तार्थो वरुणो यथा ६१ मातरि श्वेव सर्वात्मा बलेन महती जसा ॥ अविषह्यतया देवो भगवान् भूतराडिव ६२ कंदर्प इव सौंदर्ये मनस्वी मृगराडिव ॥ वात्सल्ये मनुव्रतां प्रभुत्वे भगवानजः ६३ बृहस्पतिर्ब्रह्मवादे आत्मतत्त्वे स्वयं हरिः ॥ भक्त्या गो गुरुविप्रेषु विष्वक्सेनानुवर्तिषु ६४ हिया प्रश्रयशीलाभ्यामात्मतुल्यः परोद्यमे ॥ कीर्त्योर्ध्वगीतया पुंभिर्बलौ कथेत तत्र तत्र ह ॥ प्रविष्टः कर्णरंध्रेषु स्त्रीणां रामः सतामिव ६५ ॥ इति श्रीभागवते चतुर्थस्कंधे द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ दृष्ट्वात्मानं प्रवयसमेकदा वैश्व आत्मवान् ॥ आत्मनावर्धिताशेषसानुसर्गः प्रजापतिः १ जगत्स्तरथुषश्चापि वृत्तिदो धर्मभृत्सताम् ॥ निष्पादितेश्वरादेशो यदर्थमिह जग्मिवान् २ आत्मजेष्व्वात्मजान्यस्य विरहाद्बुद्धीमिव ॥ प्रजासुविमनारवेकः सदारोऽगात्तपोवनम् ३ तत्रापाद्यात्मनियमो वै स्वानससुसंमते ॥ आरब्ध उग्रतपसि यथा स्वविषये पुरा ४ कंदमूलफालाहारः शुष्कपर्णाशनः क्वचित् ॥ अब्रूमक्षः कतिचित्पक्षान्वायुभक्षस्ततः परम् ५ ग्रीष्मे पंचतपावीरो वर्षास्वासारषाण्मुनिः ॥ आकंठमग्नः शिशिरउदके स्थंडिलेशयः ६

द्वाविंशोऽध्यायः २२ ॥ ॥ योगेन देहत्यागप्रकारः पृथग्यादितत्त्वानां तदभिमानि देवतानां च स्वस्वकारणप्रवेशलक्षणो लयश्च देहत्यागकाले चिंतनीय इति निरूप्यतेऽस्मिन् अध्याये तत्रादौ पृथोऽस्तपासि प्रारंभप्रकारं वक्ति दृष्टेत्यादिना प्रवयसं गतवयसं स्थविरं आत्मवान् जितमनाः सहितो नुसर्गः पुत्रपौत्रादिदिलक्षणो येन जनेन ससानुसर्गः वर्धिताशेषः सानुसर्गः स्वराज्यकालीनजनायेन स तथा १ आरामकरणेन स्थावरस्य वृत्तिदानम् २ आत्मजापृथिवीं राज्ञेऽप्यद्वि योगाद्बुद्धीमिव स्थितां ३ आत्मनियमः कंदमूलाद्याहारः शरीरयात्रार्थमापाद्यो येन स आपाद्यात्मनियमः पुरा स्वविषये स्वराष्ट्रेऽजग्राणां दुष्टानां तपसि संतापे देहे यथा आरब्धस्तथोऽग्रतपसि कायक्लेशादिलक्षणे आरब्ध इत्यर्थः ४ आत्मनियमानाह कंदेति ५ चंडतप आह ग्रीष्म इति पंचतपांस्तपस्यो यस्य स पंचतपाः अत्रैकोऽधिकः आसारषादनि राश्रयतपोऽग्रवृष्टिसेवी शिशिरे हिमवौ स्थंडिलेशयो निशीतिशेषः ६

आरिराधयिषुराराधयितुकामस्तदर्थमुग्रतेपचाचरदित्यन्वयः ७ ८ योगमुपासनोपायम् ९ भक्तिः प्रेमपूर्वभजनं अनन्यविषयाभगवदेकविषया १० भक्तेः फलमाह तस्योति येन ज्ञानेन संशयपदं संशय
विपर्ययज्ञानस्थानं निजत्वेनाभिमतं जीवकोशं बाह्यातः करणं लिङ्गशरीरं वा चिच्छेदछिनत्ति स्म तादृशं भगवतो ज्ञानं तस्य पृथोरभूदित्यन्वयः तस्य हरेरनुस्मरणं निरंतरं ध्यानं तत्पूर्वयानयाभक्त्या परिशुद्धकर्मा
सुखगुणयुक्तभात्मानो यस्य स तथा तस्य अभूदित्यनेन भूतत्तायामिति धातोः सतएव ज्ञानस्याविर्भाव उच्यते न तु प्रागसतः तस्य ज्ञानित्वात् ज्ञानिनो ज्ञानस्याविर्भावः न हि पुरोवर्ती घटः पटो वा आविरभवदि
ति प्रवहारो दृष्टचर इति चेन्न बलवत्प्रतिबंधकेन तिरोभावसंभावात्तदुक्तं आविर्भावतिरोभावौ ज्ञानस्य ज्ञानिनोऽपि तु अपेक्षया ज्ञस्तथा ज्ञानमुत्पन्नमिति चोच्यते ज्ञानिनोऽपि ज्ञानस्याविर्भावतिरोभावापेक्षया सा
ज्ञस्तथा तस्य ज्ञानं समुत्पन्नमिति व्यवहारोऽप्युच्यत इत्यर्थः ११ उत्पन्नज्ञानस्य स्थितिमाह छिन्नेति येन वयुनेनेदमच्छिनत्तज्ज्ञानं तत्त्यज इत्यन्वयः अन्धया ज्ञानसंभव इदमुक्तं कथं युक्तं स्यादित्यत उक्तं छिन्ना
न्यधीरिति निरस्तान्यथा ज्ञानः स्वरूपज्ञानाभावे कथमिदमित्यत उक्तं अधिगतात्मगतिरिति आत्मशब्देन स्वस्वरूपं परमात्मा चोच्यते अधिगते अपरोक्षीकृते परमात्मा स्वस्वरूपं च येन स तथा
अतएव तत्साधर्म्यमाह निरीह इति ज्ञानोत्तरकालीनप्रवृत्तिमात्रतु पूर्ववद्विधिवद् इत्यर्थः अत्र ज्ञानत्यागो नाम निरूपेण स्वस्वरूपज्ञानेन करतलामलकवत्प्रत्यक्षत्वेन वृत्तिज्ञानस्य बाह्यातः करणजन्यस्य भेद

तितिश्रुतवाक्दांत ऊर्ध्वरेताजितानिलः ॥ आरिराधयिषुः कृष्णमाचरत्तप उत्तमम् ७ तेन क्रमानुसिद्धेन ध्वस्तकर्मामलाशयः ॥ प्राणायामैः सन्निरुद्धषड्
र्गच्छिन्नबंधनः ८ सनत्कुमारो भगवान् यदा हाध्यात्मिकं परम् ॥ योगं ते नैव पुरुषमभजत् पुरुषर्षभः ९ भगवद्वर्मिणः साधोः श्रद्धया यततः सदा ॥ भक्तिर्भगव
ति ब्रह्मण्यनन्यविषया भवत् १० तस्यानया भगवतः परिशुद्धकर्मसत्त्वात्मनस्तदनुसंस्मरणानुपूर्व्या ॥ ज्ञानं विरक्तिमदभून्निशितेन येन चिच्छेद संशयप
दं निजजीवकोशम् ११ छिन्नान्यधीरधिगतात्मगतिर्निरीहस्तत्तत्त्यजेऽच्छिनदिदं वयुनेन येन ॥ तावत्तु योगगतिभिर्यतिरप्रयत्नो यावद्ब्रह्माग्रजकथासुर
तिन कुर्यात् १२ एवं स वीरप्रवरः संयोज्यात्मानमात्मनि ॥ ब्रह्मभूतो दृढकाले तया जस्वं कलेवरम् १३ संपीडय पायुं पार्श्विभ्यां वायुमुत्सर्पयच्छनैः ॥
नाभ्यां कोष्ठेष्ववस्थाप्य हृदुरः कंठशीर्षिणि १४

निरीक्षणं मद्भिन्नमिदं न चरामिति दर्शनं न त्वन्यः तदुक्तं अपरोक्षतया वृत्तिज्ञानभेदनिरीक्षणं स्वरूपज्ञानसांस्थित्या ज्ञानत्याग उदयित इति अयं विशेषोऽपि तत्त्यज इति व्यत्यासेन सूचित इति । कथमस्य
स्वरूपज्ञानमस्तीति ज्ञायत इति तल्लक्षयति तावदिति यावद्ब्रह्माग्रजस्य श्रीनारायणस्य कथासुरतिन कुर्यात्तावद्यतिर्निर्जितेन्द्रियग्रामोऽपि पुरुषो योगगतिभिः प्राणायामादिलक्षणैर्योगसाधनैरप्रयत्नोऽनाविर्भूतस्व
रूपज्ञानी भवति अनेन भगवत्कथारातिः स्वरूपज्ञानेनेति लक्ष्यते तदप्युक्तं स्वरूपज्ञानतः सम्यग्गतिर्विष्णुकथासुचोति यद्वा योगादुत्पन्नैर्गतिशब्दवाच्यैर्ज्ञानैः स्वरूपविषयैर्भगवत्तत्त्वं ब्रह्मादितारतम्यं
पंचविधभेदजीवस्वरूपमित्यादिविषयबाहुल्यात् स्वरूपज्ञानस्य बाहुल्यं प्रयत्नो न भवति १२ उपसंहरत्येवमिति ब्रह्मभूतः ब्रह्मणिभूतः ब्रह्माधारतया स्थित इत्यन्वयः काले प्रारब्धकर्मक्षयसमये ।
तत्त्याजेत्यनेन स्वकलेवरमेवात्पाक्षीव्रतु स्वरूपज्ञानमित्यवगंतव्यं १३ स्वच्छंदमृत्यूनां योगिनां दिह त्यागप्रकारं दर्शयितुमस्योत्क्रांतिप्रकारमाह संपीडयेति वज्रासनस्थितो वायुमुत्सर्पयन्नूर्ध्वं नयन्मूला
धाराभ्यां हृदुरः कंठश्चीर्षिणि भूमध्ये चेत्येषु कोष्ठेषु स्थानविशेषेषु शनैरवस्थाप्य १४

अनेनक्रमेणामूर्ध्ववृत्त्याबहुवचनं भूतिशरीरोपदेशेभावश्यनिस्पृहःस्थिरचित्तस्तिष्ठेदित्यन्वयः देहेस्थितानांपंचभूतानांस्वस्वकारणेषुल्योऽनेनोच्यते देहेवायुभागतत्कारणेधिदैववायावयूयुजत्
अध्यात्मवायोराधिदैववायुःकारणतत्रैवलयइत्यर्चितयादित्यन्वयः तदुक्तं अस्येदंकारणमितिज्ञानमेवविलापन समाधिकालेविज्ञेयंदेहादेर्देशनात्पुनरिति एवमेवोत्तरत्रापिज्ञानव्यम् १५ छिद्रबहुत्वा
पेक्षयास्वानीतिबहुवचनं ग्रंथांतरोक्तेर्यत्तदपेक्षयाविभागशइति इदानींपंचभूतानांस्वकारणेषुल्यध्यानमाह क्षितिमिति १६ इन्द्रियलयप्रकारध्यानमाह इन्द्रियाणीति समस्तानीन्द्रियाणियथोद्भवं
थोत्पत्तिःस्वस्वकारणेषुलीयंतइतितन्मात्राणिशब्दादीनिचयथोद्भवलीयंतइतिव्याचिंतयदित्यन्वयः अत्रायंविभागः इन्द्रियाणितैजसाहंकारेतदभिमानिदेवावैकारिकाहंकाराभिमानिषुतेषादेहावै
कारिकाहंकारेषूपेक्षयादयोगंधादिभिःसहभूतादौतामसाहंकारेलीयंतइति भूतादिरित्युपलक्षण एवंत्रिविधाहंकारस्तानिन्द्रियादीन्समुत्क्षिप्यमहत्यात्मनिसंदधे १७ तंसर्वगुणविन्यासंजीवेमा
मिमानिरुद्धोलीयतइतिमनःसंदधइत्यन्वयः १७ तंसर्वगुणानांभक्तिज्ञानादीनांविशेषेणन्यासोनिधानंयस्मिन्सतथा तं सत्त्वादिगुणैर्विविधाप्रपंचरचनायेनसतथा तंवा तमहांतचतुर्मुखंतत्त्वलक्षणं
जडंचमायामयेमायाशब्दवाच्येजीवेमाणधारणशक्तिमत्तिलक्ष्मीतत्त्वेन्यस्यतिप्रविशतीतिध्यायेत् अन्यत्तुजडप्रकृतौजीवतइतिजीवशब्दवाच्यत्वंचेतनशरीराकारतयापरिणामादुपचार प्रत्येके
शवमनुशेतइत्यनुशयशब्दवाच्यत्वंपुंशक्तियुक्तत्वात्पुल्लिङ्गशब्दवाच्याप्रकृतिंचजगदादानादात्मशब्दाभिधेयस्यहरेराधारतयातिष्ठतीत्यात्मस्थमाचिंतयत् अनुशयीचित्प्रकृत्यधीनत्वात्तद्वारागतत्वाद्वा

उत्सर्पयन्नसून्मूर्ध्विक्रमेणावेश्यनिस्पृहः ॥ वायुंवायौक्षितौकायंतेजस्तेजस्ययूयुजत् १५ स्वान्याकाशेद्रवंतोयेयथास्थानंविभागशः ॥ क्षितिमंभसितते
जस्यदोवायौनभस्यमुम् १६ इन्द्रियाणिसमस्तानितन्मात्राणियथोद्भवम् ॥ भूतादिस्तान्समुत्क्षिप्यमहत्यात्मनिसंदधे १७ तंसर्वगुणविन्यासंजीवेमा
यामयेन्यधात् ॥ तंचानुशयमात्मस्थमसावनुशयीपुमान् ॥ ज्ञानवैराग्यवीर्येणस्वरूपस्थेव्यधात्प्रभुः १८ अर्चिर्नाममहाराज्ञीतत्पत्न्यनुगतावनम ॥
सुकुमार्यतदर्हाचयत्पद्मांस्पर्शनंभुवः १९ अतीवभर्तुर्व्रतधर्मनिष्ठयाशुश्रूषयाचार्षदेहयात्रया ॥ नाविंदतातिव्रतकर्षितापिसाप्रेयरकरस्पर्शनमाननिर्वृ
ता २० देहंविपन्नाखिलचेतनादिकंपत्युःपृथिव्यादयितस्यचात्मनः ॥ आलक्ष्यकिंचिच्चविलप्यसासतीचितामथारोपयद्विसानुनि २१ विधायकृत्यं
हृदिनीजलाद्गुतातिलोदकंभर्तुरुदारकर्मणः ॥ नत्वादिविस्थांसिदशांसिःपरीत्यविवेशवह्निध्यायतीमर्तृपादम् २२

नुशयीशब्दवाच्योसौपुमानित्युपलक्षणंचेतनराशिः अप्राकृतशरीरत्वात्स्वरूपशब्दवाच्येब्रह्मणिचतुर्मुखेनसहितिष्ठतीतिध्यानंव्यधात्प्रभुरित्यनेनमनोनुसधानमस्तीतिध्वनयति केनैतत्सामर्थ्यं
मभूदित्यतउक्तंज्ञानेति यद्वा एवंविधोपासनाजनितसामर्थ्येनानुशयीपृथुः स्वस्वरूपेब्रह्मणिसायुज्यलक्षणंभोक्षमाणव्यधादित्यन्वयइति मायेतिप्रकृतिश्चेतिमायाजीवश्चकथ्यते शेतेनुकेशवयरमा
त्तस्मादनुशयोपिच एतैस्तुनामभिर्वाच्याश्रीविष्णोरनपायिनी तथैवानुशयीजीवस्तयाबद्धोयतःसदा पुरुषःशयनात्पृष्ठतथाऽहानादहस्मृतः अप्राकृततनुत्वात्तुस्वरूपंहरिरुच्यते नित्यचिदर्शनाधि
त्यब्रह्मपूर्णत्वतःसदेतिसमाख्यासिद्धत्वादुक्तएवार्थोनाद्वैतवादिकल्पितइतिसिद्धम् १८ पत्न्याचैवंगतेतत्रवनेऽर्चिषाभार्ययाकिमकारीतितत्राह अर्चिर्नामिति पद्म्याभुवःस्पर्शनयत्तदनर्हा १९ भर्तुर्व्र
तंग्राम्यवर्जनादितदेवस्वस्याअपिधर्मः तत्रनिष्ठयाआर्षदेहयात्रयाकंदमूलफलाचशनलक्षणया एवंविधानुष्ठानेनपरीकर्षितापिप्रेयसःपत्युःकरस्पर्शलक्षणज्ञानेननिर्वृतानंदाद्गुताआर्चिर्व्रतानुष्ठाननि
मित्तकेशंनाविंदतेत्यन्वयः २० एवंतस्याःपृथोपत्नीत्वयोग्यतामनुवर्ण्योत्तरक्रियांवाक्ति देहमित्यादिना पृथिव्याआत्मनः स्वस्याश्चदयितस्यपत्युर्देहंविपन्नाखिलचेतनादिकंचैतन्यप्राणादिवृत्ति
लक्षणरहितमालक्ष्यचितां शवदहनसाधनकाष्ठं २१ हृदिनींनदींत्रिःपरीत्यप्रदक्षिणीकृत्य २२

सत्याधनेपिराजस्त्रीभोगलक्ष्मीसामग्रीसमभूदित्याह विलोक्येति २३ कुसुमासारं पुष्पवृष्टिं २४ धन्यासर्वगुणै पूर्णा अनपेक्षोगुणै पूर्णो धन्य इत्युच्यते बुधैरित्यभिधानं २५ २६ येमर्त्या नैष्कर्म्यं मोक्षलक्षणं भगवत्पदं साधयंत्युत विद्युद्वल्लोलानि च लान्यायूषियेषां ते तथा तेषामन्यदुरापं किं न किमपीत्यर्थः २७ आपवर्ग्यमुक्तिसाधनकारणं २८ पतिलोकं नाथवंतं लोकमितीशं कानि वृत्त्यर्थं वैन्योयलोकं प्रापतं पतिलोकं गता भूदिति स्पष्टितं २९ उपसंहरति इत्यमिति योऽसौ पृथुरित्थं भूतानुभावः अनुभावः प्रभावे स्यान्निश्चये भावसूचक इति यादव. भगो योन्यां भगो यत्ने यशोवीर्याकभूतिषु कांतीच्छाज्ञानवैराग्यधर्मैः स्वर्गपदः सुखेति वचनात् सत्प्रयत्नादिगुणवतामतिशयेन प्रधानत्वात् भगवत्तमः ३० फलमाह यइति पदवीभक्तिज्ञानादिलक्षणां ३१ वर्णभेदेन फलं विविनाक्ति ब्राह्मण इति ३२ श्रवणाद्यावृत्त्यासाधारणफलमाह त्रिकृत्वइति ३३ प्रतिपंथिनिवारकं चेदभीष्टसिद्धिः स्यादनेन तत्कथं स्यादित्यतस्तद्विशिनष्टि इदमिति ३४ व्याख्यातुर्विशेषफलमाह धर्मार्थेति चारितस्य तादृकं

विलोक्यानुगतां सार्धं पृथुं वीरवरं पतिम् ॥ तुष्टुर्वरदा देवैर्देवपत्न्यः सहस्रशः २३ कुर्वंत्यः कुसुमासारं तस्मिन्मंदरसानुनि ॥ मदस्वमरतूर्येषु गृणंति स्म परस्परम् २४ अहो इयं वधूर्धन्याया चैवं भूभुजां पतिम् ॥ सर्वात्मना पतिं भजे यज्ञेशं श्रीवधूरिव २५ सैषानूनं ब्रजत्यूर्ध्वमनुवैन्यं पतिसती ॥ पश्यतास्मानतीत्यार्चिर्दुर्विभाव्येन कर्मणा २६ तेषां दुरापं किं त्वन्यन्मर्त्यानां भगवत्पदम् ॥ विद्युल्लोलायुषो ये वै नैष्कर्म्यं साधयंत्युत २७ सवंचितो बत आत्मधुक्कुच्छ्रेणमहताभुवि ॥ लब्ध्वापवर्ग्यमानुष्यं विषयेषु विषजते २८ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ स्तुवंतीष्वमरस्त्रीषु पतिलोकं गता वधूः ॥ यं वा आत्मविदां धुर्यो वैन्यः प्रापाच्युता शयः २९ इत्थं भूतानुभावोऽसौ पृथुः स भगवत्तमः ॥ कीर्तितं तस्य चरितमुद्दामचरितस्य ते ३० यइदं सुमहत्पुण्यं श्रद्धया वहितः पठेत् ॥ श्रावयेच्छृणुयाद्वापि स षष्ठोऽपदवीमियात् ३१ ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चस्वी राजन्यो जगतीपतिः ॥ वैश्यः पठन्विश्यति स्याच्छूद्र उत्तमतामियात् ३२ त्रिकृत्वइदमाकर्ण्य नरो नार्थवाद्दतः ॥ अप्रजः सुप्रजतमो निर्धनो धनवत्तमः ३३ अस्पृष्टकीर्तिः सुयशामूर्खो भवति पंडितः ॥ इदं स्वस्त्यथ न पुंसाममंगल्यनिवारणम् ॥ धन्यं यज्ञस्य मायुष्यं स्वर्ग्यं कलिमलापहम् ३४ धर्मार्थकाममोक्षाणां सम्यक्सिद्धिमभीप्सुभिः ॥ श्रद्धयैतदनुश्राव्य चतुर्णां कारणं परम् ३५ संग्रामाभिमुखो राजा श्रुत्वैतदभियातियान् ॥ बलितस्मै हरंत्यग्रे राजानः पृथवे यथा ३६ मुक्तान्यसंगो भगवत्यचलां भक्तिमुद्वहन् ॥ वैन्यस्य चरितं पुण्यं शृणुयाच्छ्रावयेत्पठेत् ३७ वैचित्रवीर्याभिहितं महन्माहात्म्यसूचकम् ॥ अस्मिन्कृतमतिर्मर्त्यः पार्थवी गतिमाप्नुयात् ३८ अनुदिनमिदमादरेण शृण्वन् पृथुचरितं प्रथयन् विमुक्तसंगः ॥ भगवति भवसिंधुपारभूते सच निपुणां लभते रतिमनुष्यः ३९ ॥ ॥ इति श्रीभागवते चतुर्थस्कंधे त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥

सामर्थ्याभावे तदिच्छया किमित्यत उक्तं चतुर्णामिति एतत्सामान्यस्वभावो किमनेनेत्यत उक्तं परमिति परमुत्कृष्टं ३५ असक्रदावृत्त्याक्षिप्रं दिग्विजयफलमपि स्यादित्याह संग्रामाभिमुख इति ३६ भगवद्भक्त्या विना भावेन श्रवणादिकुर्वत उक्तफलस्यान्नान्यथा इत्याह मुक्तेति ३७ पुनस्तात्पर्यादस्मिन्भक्तिग्रंथयति वैचित्रवीर्येति हेविदुर पार्थवी पृथोर्विद्यमानां ३८ तस्य चरितस्य शब्दादि विषयपरत्वे कथं भागवतानामुपकार्यत इति तत्राह अनुदिनमिति प्रथयन् व्याख्यातुं कुर्वन् भवसिंधोः ससारसमुद्रस्य पारभूते तस्मात्तरीभूते निपुणां श्रीहरिप्रसादजननसमर्था ३९ इति श्रीभागवते चतुर्थो विजयध्वजकृतटीकायां त्रयोविंशोऽध्यायः २३

ईश्वराज्ञानमन्विच्छेन्मोक्षमिच्छेज्जनार्दनादित्यतोमोक्षसिद्धयेरुद्राज्ञानोपदेशप्रकारोब्रह्मपदयोग्यानामृजूनोदेवानामुत्तमाधिकारित्वंचेतिद्वयमस्मिन्मध्याधेनिहूप्यते तत्रादावेतस्योपोद्घातमाह विजि
ताचइति काष्ठादिशः १ तुर्याचतुर्थीमुत्तरां २ अंतर्धानगतिमदृश्यविद्यानाम्नाशिखंडिन्यांभार्यायां ३ पुरापूर्वजन्मनि । अग्नीनांभनुष्ययोनोनावुत्पत्तौनिमित्तमाह वसिष्ठेति तत्कृत
माह पुनरिति ४ अंतर्धानोविजिताश्चैव तंविशिनष्टि यइंद्रमिति ५ कर्माधिकारेस्थितस्यतस्यसंन्यासप्रकारंवक्ति राज्ञामिति ६ भगवदर्पणक्रिययाक्रियमाणस्यकर्मणउत्पन्न
ज्ञानफलमाह तत्रापीति हंसनिर्मलं ७ ८ हविर्धानपुत्रोबर्हिष्मत्कर्मकांडेषुप्रवृत्तमानोनिवृत्तिमार्गाविरोधेनोभयत्रनिष्णातोऽभूदित्याह बर्हिष्मत्त्विति ९ तत्राक्रियाकांडनैष्णात्यंविशदय
ति पश्येति अनेनप्राचीनबर्हिरेतिनामध्वनयति देवयजनंयज्ञक्षेत्रम् ॥ १० ॥ अपत्नीकस्यास्ययज्ञकरणंकथमितिशंकांनिवारयितुमाह सामुद्रीमिति समुद्रपुत्री देवदेवेनब्रह्मणो

॥ मैत्रेयउवाच ॥ विजिताश्वोधराजासीत्पृथुपुत्रःपृथुश्रवाः ॥ यवीयेभ्योददत्काष्ठाभातृभ्योभातृवत्सलः १ हर्यक्षायादिशत्प्राचींघूम्रकेशायदक्षिणाम् ॥
प्रतीचींवृकसंज्ञायतुर्यांद्रविणसंज्ञके २ अंतर्धानगतिंशक्राल्लब्धांतर्धानसंज्ञितः ॥ अपत्यत्रयमाधत्तशिखंडिन्यांसुसंमतः ३ पावकःपवमानश्चशुचिरि
त्यग्नयःपुरा ॥ वसिष्ठशापादुत्पन्नाःपुनर्योगगतिगताः ४ अंतर्धानोभस्वत्यांहविर्धानमविदत् ॥ यइंद्रमश्वहर्तारंविद्वानपिनजघ्निवान् ॥ ५ ॥
राज्ञांवृत्तिकरादानंदंशुल्कादिदारुणम् ॥ मन्यमानोदीर्घसत्रव्याजेनविससर्जह ६ तत्रापिहंसंपुरुषंपरमात्मानमात्मदृक् ॥ यजंस्तल्लोकतामापपरमेणस
माधिना ७ हविर्धानाहविर्धानीविदुरासूतषट्सुतान् ॥ बर्हिष्मंतंगयंशुक्लंरुष्णंसत्यंजितवतम् ८ बर्हिष्मत्तुमहाभागोहाविर्धानिःप्रजापतिः ॥ क्रिया
कांडेषुनिष्णातोयोगेषुचकुरुद्वह ९ यस्येदंदेवयजनमनुयज्ञंवितन्वतः ॥ प्राचीनाग्रैःकुशैरासीदास्त्वृतं वसुधातलम् १० सामुद्रीदेवदेवोक्तामुपयेमेशत
द्रुतिम् ॥ यावीक्ष्यचारुसर्वांगीकिशोरींसुष्ठुलंकृताम् ॥ परिक्रमंतीमुद्वाहेचकमेऽग्निःशुकीमिव ११ विबुधासुरगंधर्वमुनिसिद्धमहोरगाः ॥ विजिताःसूर्यया
दिक्षुक्कणयंत्यैवनूपुरैः १२ प्राचीनबर्हिषःपुत्राःशतद्रुत्यांदशाभवन् ॥ तुल्यनामव्रताःसर्वेधर्मज्ञाताःप्रचेतसः १३ पित्रादिशःप्रजासर्गेतपसेऽर्णवमावि
शन् ॥ दशवर्षसहस्राणितपस्यंतस्तपस्विनः १४ यदुक्तंपथिदृष्टेनगिरिशेनप्रसीदता ॥ तद्वचायंतोजपंतश्चपूजयंतश्चसंयताः १५ ॥ विदुरउवाच ॥
प्रचेतसांगिरित्रेणयथासीत्पथिसंगमः ॥ यद्राप्याहहरःप्रीतस्तन्नोब्रह्मन्वदार्थवत् १६

क्ता तांविशिनष्टि यमिति शुकीमिवयथानाम्नाशुकीराजपुत्रीमग्निःप्रदक्षिणीकुर्वाणाकामित्वादादायांतरधात्तथायामेनामयादातुंशक्त्यभावेप्यग्निश्चकमेदित्यन्वयः राजपुत्रीशुकीमग्निरावर्ततीप्रद
क्षिणं आदायांतरधादानसमयेमन्मथातुरइतिवचनादयंविशेषोज्ञातव्यः ॥ ११ ॥ अग्निश्चकमेदित्यन्वयैतच्चित्रमितिभावेनाह विबुधेति अग्रेरपिविबुधेष्वेकत्वात् सूर्यान्वोढा सूर्यविहर्तुनासहे
तिश्रुतेः १२ तुल्यनामव्रतंचयेषांतेतथा कित्तुल्यनामेत्यत्राह प्रचेतसइति १३ तत्कर्माह पित्रादिशइति १४ एषाकोगुरुःकिजप्यंकिव्येयमत्राह यदुक्तमिति १५ संक्षेपेणोक्तं विस्तरतःश्रोतुंविदुरः
पृच्छति प्रचेतसामिति पद्माकिंवा अर्थवत्प्रयोजनवत् १६

पथिकानांपुरुषाणां तत्र संगमः सुलभः स्यादतः किंचोद्यमत्राह संगम इति असंगा मुनयः सतामभीप्सितमदधुस्तेन शिवेन सह संगमः १७ जगतो निरोगत्वाय विचरतीति शिवस्यात्मा गामत्वेन निस्पृहस्य संगमेऽपि संभाषणं न संभाव्यत इत्याशयेनाह आत्मारामोपीति यस्त्वस्य लोककल्पस्य जनस्य रोगान्मुक्तत्वस्य राधसे सिद्धये तीव्रया शक्तयेत्यनेन संभाषणानुपपत्तिं सूचयति ॥ १८ ॥ संभाषणस्य यो ग्यावस्थां वक्ष्यन्मैत्रेयः प्रचेतसां कथामादित आवर्तयति प्रचेतस इति १९ समुद्रमुपसमुद्रस्य समीपे विस्तीर्णदक्षिणोत्तरायतं महतः कण्वस्य मुनेर्मन इव स्वच्छं यद्वा महतां श्रीनारायणस्य चरणार विंदपरायणानां मनोयथानिर्मलं तथा ॥ २० ॥ कतिपयैः श्लोकैः सरसः सेवनीयत्वं वक्ति नीलेत्यादिना नीलोत्पलानां रक्तोत्पलानामब्जानामभोजानां इंदीवराणां पद्मविशेषाणां कद्दाराणां सौगंधिकानां आकरमुत्पत्तिस्थानं मद्गुः कारं डवः प्लव इत्यभिधानम् ॥ २१ ॥ मत्तभ्रमराणां सौस्वर्येण शोभनस्वरपरंपरया हृष्टरोमलतायुक्ता अंग्रिपावृक्षाय त्रत तथा तद्रोमलोमत्वगित्यर्थः दिक्षु पद्मकोशरजो विक्षिपतः प्रसारयतः पवनस्योत्सवः शैत्यमांघ्र्यसौरभ्यलक्षणो यस्मिंस्तथा तत् कोशोऽस्त्रीमुकुले दिव्ये शास्त्र इति यादवः ॥ २२ ॥ दिव्यो मार्गोऽप्येषां ते दिव्यमार्गो देवास्तेषां मनोहरं दिव्यमार्गमिति पाठे दिव्याः क्रीडा

संगमः खलु विप्रर्षे शिवेन हि शरीरिणाम् ॥ दुर्लभो मुनयो दध्युरसंगाः सदभीप्सितम् १७ आत्मारामोऽपि यस्त्वस्य लोककल्पस्य राधसे ॥ शक्त्या युक्तो विचरति तीव्रया भगवान्भवः १८ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ प्रचेतसः पितुर्वाक्यं शिरसा धाय साधवः ॥ दिशं प्रतीचीं प्रययुस्तपस्या हतचेतसः १९ समुद्रमुपविस्तीर्णमपश्य न्मुमहत्सरः ॥ महन्मन इव स्वच्छं प्रसन्नसलिलाशयम् २० नीलरक्तोत्पलांभोजकह्लारं दीवराकरम् ॥ हंससारमचक्राह्वकारं डवनिकूजितम् २१ मत्तभ्रमर सौस्वर्यहृष्टरोमलतांघ्रिपम् ॥ पद्मकोशरजो दिक्षु विक्षिपत्पवनोत्सवम् २२ तत्र गांधर्वमाकर्ण्य दिव्यमार्गमनोहरम् ॥ विसिस्म्युराजपुत्रास्ते मृदंगपणवा द्यवत् २३ तर्ह्येव सरसस्तस्मान्निष्क्रामंतं सहानुगम् ॥ उपगीयमानममरप्रवरं विबुधानुगैः २४ तप्तहेमनिकर्षाभां शितिकंठत्रिलोचनम् ॥ प्रसादसुमुखं वी क्ष्यप्रणेमुर्जातकौतुकाः २५ सतान्प्रपन्नार्तिहरो भगवान्धर्मवत्सलः ॥ धर्मज्ञानशीलसंपन्नान्प्रीतान्प्रीत उवाच ह २६ ॥ ॥ रुद्र उवाच ॥ यूयं बर्हिषदः पुत्राविदितं वश्विकीर्षितम् ॥ अनुग्रहाय मद्रं वएवं मे दर्शनं कृतम् २७ यः परस्तमसः साक्षात्त्रिगुणा जीवसंज्ञितात् ॥ भगवंतं वासुदेवं प्रपन्नः स प्रियो हि मे २८ स्वधर्मनिष्ठः शतजन्मभिः पुमान् विरिंचतामेतिततः परं हि माम् ॥ अव्याकृतं भागवतोऽथ वैष्णवं पदं यथाहं विविधैः कलात्यये २९

दिके हेतवो मार्गाः सप्तस्वरभेदा यस्मिंस्तत्तथा तादृशं गांधर्वगानं मृदंगादीनामनुकूलं २३ २४ तप्तहेमनिकर्षस्तप्तसुवर्णकर्षणपाषाणस्तद्वाभिर्मलं नैर्मल्ये हृष्टांतो यं ननु धावत्ये तप्तहेमनिकर्षाभिः त्यतोऽन्यः कश्चिदित्यतः शितिकंठमिति । सोऽपि मयूरः किं न स्यादित्यतस्त्रिलोचनमिति २५ प्रणतिफलमाह सतानिति २६ वोयुष्माकमनुग्रहायैवैवं विधमद्रं कल्याणं दर्शनं कृतमित्यन्वयः अनेन तीव्रया शक्त्या विचरतीत्यस्य परिहार उक्तो भवति संभाषणयोग्यरूपदर्शनादिति २७ विष्णुभक्तान्स्मान्कथं भवाननुगृह्णातीति चेत्तत्राह यः पर इति यो जीवसंज्ञितात्त्रिगुणात्तमसोलक्ष्मीतत्त्वात् साक्षात्परस्तं भगवंतं वासुदेवं शरणं प्रपन्नः स मे प्रियो हि यस्मात्तस्माद्भवंतो मदनुग्रहयोग्या इत्यर्थः स जीवमायां प्रकृतिसिद्धिं तं तम आसीत्तमसा गूढमग्रे प्रकृतमिति वचनद्वयेन लक्ष्मीतत्त्वस्य जीवशब्दवाच्यत्वं तमः शब्दवाच्यत्वं च सिद्धं २८ इतोऽप्यनुगृह्णातीति वक्तुमृजूनानामपि बहुजन्मसाध्यो भगवत्प्रसादः किमु तान्येषामिति ध्वनयन् विरिंचपदमाप्ति साधनसामग्रीमाह स्वधर्मेति वैराग्यभक्ति ज्ञानादयः स्वधर्मास्तेषु निश्चानितरां स्थितिं र्यस्य स तथा सक्तजुष्वेकः पुमान् शतजन्मभिरेको न शतजन्मभ्यः पूर्वकालमारभ्य संवीर्णहर्षपासनाजनित भगवत्प्रसादेन विरिंचतामेति ब्रह्मपदं प्राप्नोतीत्यन्वयः

ततः परं ब्रह्म परात्पुनश्चानंतरं मां श्रियमेति हि शब्देन श्रीद्वारमात्रं ब्रह्मण इति सूचयति अव्याकृतविशतिर्पहिं गुणत्रयात्मा कालं परस्वमनुभूयेत्युक्तेरव्याकृतनिर्विकारं लक्ष्मीतत्त्वमित्यर्थः ऋजवो नायं देवायो
ग्या ब्रह्मपदस्य तु तएव शतजन्मानि विशेषोपासकाहरेः प्राप्य ब्रह्मपदं पश्चाच्छ्रियं प्राप्यानुमोदिता. तथा ततो हरिणां तिवसंति हरिः सन्निधौ अनादिकालभक्ताश्च ज्ञानिनस्तेन संशय. विशिष्टाज्ञानभक्त्यादौ
सर्वजीवनिर्वायतः सर्वदापि विशेषेण शतजन्मप्रयत्नतः स्वपदप्राप्तिरुद्दिष्टा ततो मुक्तिरवाप्यत इति निर्णायकवचनादुक्त एवार्थो नापर. उक्तलपं विशिनाष्टि भागवतइति अथ श्रियं प्रविश्य भागवतो भगव
द्विर्भाग्यवद्विर्भुक्तो ब्रह्मा यथा ह्येयथा योग्यं विविधैः कार्यकारणसंघातैः सह कलात्ययेषोडशकलात्मकशरीरलपोपलक्षितजगत्प्रलये वैष्णवं पदमपरिच्छन्नं भगवत्स्वरूपमेतीत्यन्वयः अस्मदादयोऽप्यनेनै
व व्याख्यातास्तथाहि यथा ऋजुष्वेकः पुमान् बहुलजन्मसंचरीणं पुण्यसंचयेन ब्रह्मपदं प्राप्यानुभूय श्रीद्वारा सायुज्यलक्षणां मुक्तिमाप्नुत इति तया हं च त्वारं शज्जन्मभिराजितैः सुकृतैः शैवपदं समवाप्यानुभूय त
थेंद्रोपि विंशद्भिर्जन्मभिरापादितैः पुण्यैरेंद्रपदं समेत्यानुभूय तथेंद्रादप्येव शभिर्जन्मभिरुत्पादितैः शुभैः स्वस्वयोग्यपदं प्राप्य तत्तत्पदभोग्ययोग्यसुकृतभुक्त्वा ब्रह्मणा सह विमुक्तिमाप्नुत इति तदुक्तं तथैव च त्वा
रिशद्भिः पदं शैवं च जन्मभिः विंशद्भिरेन्द्रं शभिर्न्येषामप्युदीरितमिति यथाहमिति पाठे यथा हं श्रीहरिप्रसादेन शैवपदमाप्नोस्मि तथा ऋजुष्वेकः पुमान् शतजन्मभिर्विचितामेतीति योज्यं विदेहि रुद्रो रुद्रियं
महित्वमिति श्रुतिश्च ॥ २९ ॥ ततः प्रकृतेर्यो फलितमग्राह अथेति अथैव मुक्तप्रकारेणानादिकालमारभ्य भगवद्भक्तोऽहं यस्मात्तस्माद्भागवता भगवद्भक्तत्वाच्च यमेप्रियाः स्थयथा भगवानित्यादिकदृष्टांतः
न केवलं ययमेव मत्प्रिया अन्येपि भगवद्भक्ता इत्याह नमइति भागवतानां सकाशात् च शब्दात् प्रेम्णो निरुपमचरितत्वमाह अनेनासुरेभ्यो वरदानेन तत्प्रीतिरौपचारिकीति दर्शितं यद्वा युष्माकमपि

अथ भागवतायूयं प्रियाः स्थ भगवान्यथा ॥ न मे भागवतानां च प्रेयानन्योऽस्ति कर्हिचित् ३० इदं विविक्तं जगत्पुण्यं पवित्रं मंगलं परम् ॥ निश्रेयसकरं चापि
श्रूयतां यद्ददामिवः ३१ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ इत्यनुक्रोशहृदयो भगवानाहताञ्छिदः ॥ बद्धांजलीनराजपुत्रान्नारायणपरो वचः ३२ ॥ रुद्र उवाच ॥ जितं
व आत्मविदुर्याः स्वस्तये स्वस्तिरस्तु वः ॥ भवतां राधसे राध्यं सर्वस्माज्जात्मने नमः ३३ नमः पंकजनाभाय भूतसूक्ष्मेन्द्रियात्मने ॥ वासुदेवाय शांताय कूट
स्थाय स्वरोचिषे ३४ संकर्षणाय सूक्ष्माय दुरंतायांतकाय च ॥ नमो विश्वप्रबोधाय प्रद्युम्नायांतरात्मने ३५

भागवतएव प्रियो नापरोऽन्यथा भागवतत्वहानिरित्याशयेनाह नमइति मम भागवतानां युष्माकंच भागवतादन्यः प्रेयान्नास्तीत्यन्वयः अनेन युष्माकंचाहमपि प्रियइति ध्वनित ३० सुप्रसन्नेन भवता
यत्किंचिदुपदिश्यते चेद्भवत्प्रियत्वमानुभाविकस्यादित्यस्य वाक्यस्यावसरमाददानाह इदमिति अनेन बहुपुरश्चरणभंतरेण क्षिप्रं सत्यं फलतीत्युक्तं भवति ३१ न केवलं प्रतिज्ञा मात्रां किंतु पदिष्टचेत्याह इ
तीति अनुक्रोशेत्यादिविशेषणेनानुग्रहातिशयद्योतयति किंचोपदेशकालेशिष्याणामित्थं भावं च सूचयति ३२ स्वोपदेश. फलितो युष्माकमिति भावेनाह जितमिति है आत्मविदुर्याः परमात्मज्ञानिषु श्रे
ष्ठाः योजितं सर्वमिति शेषः कुतः स्वस्तये भगवदुपासनाख्यसत्कर्मणे मयोपदिष्टमिति यत्तस्मादिति शेषः प्रशस्ते कर्मणि तथा सच्छब्दः पार्थयुज्यतइति स्मृतिः किंच भगवति भवतां भक्तिरनुदिनमेधतामिति
भावेनाह स्वस्तिरिति युष्माकंहारौ स्वस्तिः समीचीनसद्भावः सती भक्तिरस्तु ततश्च तथा भक्त्या भवतां राधसे सिद्धये भगवत्तत्त्वं राध्यं पूज्यं कथं सर्वस्मै सर्वातर्यामिणे आत्मने स्वामिने नमइत्येतावदेवास्माकं शक्यं
नातोऽन्यदितिसंकल्प्येत्यर्थः सर्वातर्यामिकत्वात्तु सर्वनामाजनार्दनः न तु सर्वस्वरूपत्वात् सर्वेशो हरिर्यत इति वचनात्सर्वनामा न जगदात्मत्वमनेनोच्यत इत्यर्थः ३३ इदानीं ध्येयस्वरूपं निर्दिशति
नमः पंकजनाभायेत्यादिना भूतानि पंचभूतानि पंचभूतसूक्ष्माणि शब्दादीनि इन्द्रियाणि श्रोत्रादीनि पतित्वात्सततं व्याप्यतिष्ठतीति अतः सातत्यगमनइति धातुः तस्मै ३४ दुरतायांतत्रयवर्जिताय
विश्वप्रबोधाय पूर्णज्ञानाय विश्वस्य प्रबोधोयस्मादिति वा सतथा तस्मै ३५

हृषीकेशमिन्द्रियं प्रोक्तमित्यतो हृषीकेशो जीवस्तस्येंद्रियस्वाग्निने किंचिदेंद्रियमिन्द्रस्य विद्यमानं यच्च किंचितस्यात्मा स्वामी हृषीकेशश्चायमिन्द्रियात्मा चेति विग्रहस्तस्मै निभृतात्मने स्तिमितरूपाय ३६ शुचा
धमौ सीदति तिष्ठतीति शुचिषत् तस्मै योमौ तिष्ठन्निति श्रुतेः हिनोति दुःस्वरातिं यापयतीति हिरण्यं तादृशं वीर्यस्य सतथा तस्मै स्वर्णवर्णरेतस इति वा चतुर्बुधो तृपु स्थित्वा तैः क्रियमाणं यत्कर्म तत्कर्तृत्वाच्चातु
र्होत्रस्तस्मै तंतवे व्याप्ताय सतति प्रवर्तकाय वा ३७ ऊर्जे पित्र न दात्रे इषे देवान्न दात्रे इच्छा रूपाय वा यज्ञरेतो रतिर्यस्य सतथा तस्मै सर्वरसात्मने सर्वरसानां दात्रे ३८ सर्वसत्त्वानां सर्वप्राणिनामा
त्मदा ईहा चेष्टायस्य सतथा तस्मै आत्मानंददातीत्यात्मदा य आत्मदेति श्रुतेः सर्वप्राणिष्व्वात्मदेहस्तत्तदगुणमात्रस्वरूपं यस्य सतथा तस्मै इति वा विशेषाय विशिष्टाय पृथिव्यां स्थित्वा तस्याः सर्वस्माद्विशे
षं करोतीति वा गुणगुणिनो रभेदाभिप्रायेण सह इत्याद्युक्तं सहस्ति तिक्षाशक्तिः ओजोऽवष्टंभशक्तिः बलं बाह्याद्यवयवशक्तिः ३९ अर्थः शास्त्रवेदाख्यं लिङ्गं ज्ञापकं प्रमाणयस्य सतथा तस्मै अर्थस्य पुरुषा
र्थस्य लिङ्गहेतुस्तस्मादिति वा नभसे आकाशवदसंगा य नभस्य ते प्रकाश्यते न ज्ञायत इति वा भस्मभक्षणदीन्योरिति धातुः पुण्याय पुनानाय लोकाय प्रकाशाय अमुष्मै अधिदेववासिने पुण्याय लोका
य स्वर्गादिलोकदात्रे वा ४० प्रवृत्तिनिवृत्तिमार्गप्रवर्तकत्वात् तस्मै पितृदेवेषु च स्थित्वा तत्तद्योग्यकारणवत्त्वात् तत्तच्छब्दवाच्याय कर्मणे विषयाय क्रियारूपाय वा धर्मविपाकाय पुण्यफलप्रदाय मृते रुद्रतो मृ

नमो नमो निरुद्धाय हृषीकेशेन्द्रियात्मने ॥ नमः परमहंसाय पूर्णाय निभृतात्मने ३६ स्वर्गापवर्गद्वाराय नित्यं शुचिषदेनमः ॥ नमो हिरण्यवीर्याय चातुर्हो
त्राय तंतवे ३७ नम ऊर्ज इषेत्रय्याः पतये यज्ञरेतसे ॥ तृप्तिदाय च जीवानां नमः सर्वरसात्मने ३८ सर्वसत्त्वात्मदेहाय विशेषाय स्थवीयसे ॥ नमस्त्रैलोक्यपा
लाय सहजो जोबलाय च ३९ अर्थं लिङ्गाय नभसे नमो तर्बहिरात्मने ॥ नमः पुण्याय लोकाय अमुष्मै भूरीवर्चसे ४० प्रवृत्ताय निवृत्ताय पितृदेवाय कर्मणे ॥
नमो धर्मविपाकाय मृत्यवे दुःखदाय च ४१ नमस्त आशिषामीशमनवे कारणात्मने ॥ नमो धर्माय बृहते कृष्णाय कुंठमेधसे ४२ पुरुषाय पुराणाय सांख्य
योगेश्वराय च ॥ शक्तित्रयसमेताय मीढुषे हंकृतात्मने ४३ चेत आकृतिरूपाय नमो वाचो विभूतये ॥ दर्शनं नो दिदृक्षुणां देहि भागवतार्चितम् ४४ रूपं प्रिय
तमं स्वानां सर्वेन्द्रियगुणां जनम् ॥ सिग्धप्रावृद्धनश्यामं सर्वसौंदर्यसंग्रहम् ४५ चार्वाय तचतुर्बाहुं सुजातरुचिराननम् ॥ पद्मकोशपलाशाक्षं सुंदरभुसुना
सिकम् ४६ सुद्विजं सुकपोलास्यं समकर्णविभूषितम् ॥ प्रीतिप्रहासितापांगमलकैरुपशोभितम् ४७ लसत्पंकजकिंजल्कदुकूलं मृष्टकुंडलम् ॥ स्फुर
त्किरीटवलयहारनूपुरमेखलम् ४८

त्युस्तस्मै मृत्यौ स्थित्वा तत्करणाद्वा मृत्युस्तस्मै दुःखदाय असुरेभ्य इति शेषः दुःखदायिन इति पाठे दुरशोभन दुःखयोरिति यादवः स्वसुखमिति श्रुतिः दुःखं दायति शोषयतीति तस्मादिति वा दै
शोषण इति धातुः ४१ मनवे मननशीलाय मंत्रवाच्याय वा ४२ सांख्यं यथार्थज्ञानं योगउपायोऽष्टांगविशिष्टो वातयोरीश्वराय शक्तित्रयसमेताय ज्ञानक्रियेच्छाशक्तियुक्ताय मीढुषे वीर्यवते अभीष्टदा
त्रे वा अहंकृते रुद्रे आत्मा यस्य सतथा तस्मै ४३ चेतस आकृतिरभिप्रायस्तं रूपयति समर्थयति इति चेत आकृतिरूपस्तस्मै वाचो विविधाभूतिः सृष्टिर्येन तस्मै किमभिप्रेत्यस्तुतमिति तत्राह दर्शनमिति
कीदृशं दर्शनं साकारविषयानिराकारविषयं वा द्वितीये गगनवत् व्याप्तमुत घटाकाशवत्परिमितं पक्षद्वयमप्यनभीष्टमनधिकारात् तस्मात्प्रथम एव पक्षस्तत्रापि रूपाणामानंत्यादीदृशं रूपं प्रकाशयेत्याहुः भा
गवतार्चितमिति यदेतदीदृशं रूपं प्रदर्शयेत्यन्वयः ४४ सर्वसौंदर्याणां संग्रहपात्रं ४५ सुजातं कोमलं विदुरित्यभिधानं शोभनाद्विजादं तापस्य तत्सुद्विजं ४६ ४७ कर्णाभरणानां बहु
त्वद्योतनापमृष्टकुंडलमिति पुनर्वचनं ४८

शंखादयोपास्मिन्निहितास्तच्छंखचक्रगदापद्ममालामणिना उत्तमाक्रदयोऽप्यसंततियुत्तमार्द्धिमत् सौभगेत्युभयत्रसंबध्यते सौभाग्ययुक्तौग्रीवाकौस्तुभौपास्मिन्स्तत् उरोविभ्रद्विस्तीर्णमितिशेषः ४९
संक्षिप्तमुरोविशिनाष्टि अनपायिन्येति नित्ययाश्रिया आक्षिप्तसन्निहितचानिकषाश्मोस्वर्णधर्षणपाषाणस्तद्वत्तर्मानमुर. आक्षिप्तनिकषाश्मोरस्तेनोल्लसत्श्वासानापूरकरेचकाभ्यांसंविभ्राःसंचालि
तावलपोरेखाअस्यसंतीतिपूररेचकसंविग्रवलिमत् तच्चपल्लवेनांकुरदलेनसदृशतत्तथा ५० दक्षिणावर्तेनगभीरयानिभ्रयानाभ्याविश्वंप्रतिसंक्रामयत्प्रसादिवस्थितम् ५१ सयानानिचारुणिभंग्या
दीनियस्मिस्तत्तथोक्तं सुदर्शनंसुचक्षुः ५२ नखद्युभिर्नखानांतेजोभिः नोतुःस्तोतुरधंपांपविधुन्वतानाशयतापदोपलक्षितः पुरोमार्गगुरुत्क्रांतस्याचिरादिमार्गोपदेष्टात्वं कीदृशानानस्तमोजु
षामज्ञानिनांपुरइत्यस्मत्पदान्वयोवा अस्माकंपुनःप्रदर्शयेति ५३ विनियोगमाह एतादिति आत्मनःस्वस्वशुद्धिःसंसारमुक्तिलक्षणातामिच्छतामितोन्यथास्मच्छुद्धिर्नस्यादित्यतोध्येयमिति व
र्णाश्रमादिविहितस्वधर्मपवमुक्तिसाधनमितिभ्रांतिनिवारयति यद्राक्तियोगइति वर्णाश्रमादिविहितस्वधर्मकुर्वतांपुंसांभगवद्भक्तियोगो नित्याभयप्रदइतिषत् ५४ तस्मादभक्तिमतांदुर्लभोभवान्
सर्वदेहिनांभक्तिमतांलभ्यइति नकेवलमुक्त्यर्थमस्मदादेर्धर्म्येयंकिंत्विद्वादेवापीत्यभिप्रेत्याह स्वाराज्यस्येति स्वःस्वर्गैराज्यंयस्येन्द्रादेरात्मविदात्मज्ञ परमात्मातदात्मानमेवावेदाहंब्रह्मास्मीतिश्रुतेः

शंखचक्रगदापद्ममालामण्युत्तमार्द्धिमत् ॥ सिंहस्कंधमुरोविभ्रत्सौभगग्रीवकौस्तुभम् ४९ श्रियानपायिन्याक्षिप्तनिकषाश्मोरसोल्लसत् ॥ पूरेचकसंवि
ग्रवलिमत्पल्लवोदरम् ५० प्रतिसंक्रामयद्विश्वंनाभ्यावर्तगभीरया ॥ श्यामश्रोण्यधिरोचिष्णुदुकूलस्वर्णमेखलम् ५१ समचावैप्रिजंघोरुनिभ्रजानुसुदर्श
नम् ५२ पदाशरत्पद्मपलाशरोचिषानखद्युभिर्नोतुरधंपविधुन्वता ॥ प्रदर्शयस्वीयमपास्तसाध्वसंपदपुरोमार्गगुरुस्तमोजुषाम् ५३ एतद्रूपमनुध्येय
मात्मशुद्धिमभीप्सताम् ॥ यद्राक्तियोगोभयदःस्वधर्ममनुतिष्ठताम् ५४ भवानभक्तिमतांलभ्योदुर्लभःसर्वदेहिनाम् ॥ स्वाराज्यस्याप्यभिमताएकांते
नात्मविद्वतिः ५५ त्वांदुराराध्यमाराध्यसतामपिदुरापया ॥ एकांतभक्त्याकोवांछेत्पादमूलंविनावहिः ५६ यत्रनिर्विष्टमरणंरुतांतोनावमन्यते ॥ वि
श्वंविष्टंभयन्वीर्यशौर्यविस्फुरितभ्रुवा ५७ क्षणार्धेनापितुलयेनस्वर्ग्येनापुनर्भवम् ॥ भगवत्संगिसंगस्यमर्त्यानांकिमुताशिषः ५८ अथानघांध्योस्तवकी
र्त्तितीर्थयोरंतर्बहिःस्नानविधूतपाप्मनाम् ॥ भूतेष्वनुक्रोशसुमत्त्वशीलिनांस्यात्संगमोनुग्रहएषनस्तव ५९

तस्यगतिर्मुक्तिलक्षणाएकांतेननियमेनाभिमताअविप्रतिपन्नमुक्त्यर्थमेवभक्तिर्नस्वर्गाद्यर्थमित्यतोवाह स्वाराज्यस्येति इन्द्रादेरित्यध्याहार्यं इन्द्रादेःस्वाराज्यस्यावाप्तावपिआत्मवित्परमात्मागम्यतेन
येतिआत्मविद्वतिर्भक्तिर्यात्वेकांतेनाभिमतेत्यन्वयःयद्वा आत्मविदांपरमात्मज्ञानिनगांतिरूपायाभक्तिर्यादृशीतादृशीति भक्त्यात्वनन्ययाशक्यइतिस्मृतेः ५५ भगवादेच्छाविनाभूतत्वादिन्द्रादीनांस्व
र्गादिकंतद्रक्त्याकामितंनस्वतोऽतोबुद्धिमान्नस्वातन्येणान्यत्ज्ञायतइतिभावेनाह त्वांदुराराध्यमिति सतामपिदुरापयाबहिरैहिकं ५६ पादमूलंविशिनाष्टि यत्रेति अरणशरणंवीर्यशौर्याभ्यांविस्फू
र्जितपास्फुरितपाभ्रुवाविश्वंविष्टंभयन्वशेकुर्वन् ५७ भक्त्यायत्फलंस्वर्गादिकंतुलयेत्यन्वयः भागवतसंगलब्धयाभक्त्यामुक्तावानंदोद्रेकलाभाभिप्रायेणेतितात्पर्यं तदुक्त संगोनागवतैर्भूयानपुन
र्भवमात्रतः यतोविशिष्टमानंदंमुक्तौजनयतिस्फुटमिति ५८ ननुस्तस्यएवफलोऽस्तुततोयुष्माकंकिमपेक्षितमत्राह अथेतियस्माच्चद्रक्तानांसगएवंविधफलोऽथास्मात्तवांध्योजातयो कीर्त्तितीर्थ
योर्भागवतादिशास्त्रश्रवणलक्षणाकीर्त्तिस्तीर्थविष्णुपद्यादितयोरंतर्बहिःस्नानाभ्यांविधूतपाप्मनां अतएवभूतेष्वनुक्रोशसुतत्वशीलिनांसात्विकस्वभावानांसतांसंगमोऽस्माकस्यात् अतोनेनवयंकृता
याइत्यतउक्तं अनुग्रहइति ५९

सत्संगयाज्ञायाः कोभिप्राय इत्यत आह । नयस्येति यद्यदासत्संगमस्तत्र तदासत्संगमेभक्तियोगेनानुगृहीतं यस्य पुंसाश्चित्तं स्मृतिकारणमंतःकरणं बाहिरर्थेषु शब्दादिषु विभ्रमं विविधभ्रमणं नाविशेत्तन्गच्छति यस्य मनश्च गुहायां हृदये निविष्टमात्मानमाविशति स मुनिस्तेतवपदं स्वरूपमंजसाविचष्टे पश्यति न न्वित्यन्वयः । सत्संगत्यासमुत्पन्नभगवद्भक्तयवैराग्यदृढया प्रबलीकृतया भगवदुपासनया परोक्षज्ञानं भवतीत्यभिप्रायः भक्त्या त्वनन्ययेत्यादेः ६० सत्संगतिः सर्वथा संपाद्येति प्रतिपाद्याधुना भक्तिविषयतत्त्वं निर्दिशति यत्रेति केचिज्जगद्ब्रह्माज्ञानकल्पितमिति संगिरंते अन्ये शून्यमेव संवृत्त्या सादिवाभातीति अपरे तत्परिणतमिति इतरे प्रागसतः सत्ता समवायि येन जातमित्यदृष्टत्वात् शेषोप्येक इति तान्सर्वानपि निरस्यतीत्यतो वाह यत्रेति यत्र यदा धारतया व्यज्यते इत्यनेनैते पक्षाः प्रतिक्रिप्ताः पूर्वसत एव व्यक्तिसंभवाच्च दनुगतपंचविधभेदानां व्यक्तत्वेन सत्यत्वसिद्धेः विश्वस्मिन् स्थितमप्यज्ञानं भातीत्युक्त्या सुतरामीश्वरसद्भावो दर्शितः ब्रह्मतत्त्वमित्यनेन सुतरां परं ज्योतिरित्यनेनाज्ञानसंपर्काभावः स्पष्टः आकाश इवेति निराकारपक्षोपि निरासीति ज्ञायते अपरिच्छिन्नत्व एवाकाशदृष्टांतो न शून्यत्वे इति ग्रंथप्रपंचतया उपरम्यत इति ६१ यत्रेत्यधिकरणनिर्देशाच्छ्रुतिकार्यारजतव्यक्तिवद्यस्मिन्कल्पितत्वा न्मिथ्याभूतं जगदिति भ्रांतिरिति निराचष्टे यो माययेति यो हारिः पुरुषरूपया शुक्लो हितकृष्णभेदेन बहुरूपयामायया प्रकृत्येदं जगदसृजत् विभर्ति पुनः संहरति अत्र प्रकृतेरेव महदाद्यात्मनाविकारो न तु परमात्म न इत्याशयेनोक्तं अविक्रिय इति अनेन शुक्त्या ज्ञानविकारो रजतमित्यपास्तं एवमपि परमात्मा जीवादिभ्यो भिन्नतया सम्यक्किमिति न प्रतीयत इत्याशंक्य सा प्रतीतिः सम्यक्ज्ञानविषयेत्याह यद्वेदेति यस्य हरेर्जीवादिभ्यो भेदबुद्धिः स दिवानिर्दोषज्ञानविषयैवेत्यर्थः दिनवाचिना दिवाशब्देन कथं ज्ञानार्थतोच्यते प्रासङ्ग्यभावादिति न वाच्यं रात्रिरज्ञानमुद्दिष्टं सम्यक्ज्ञानदिवा स्मृत इति वचनात् शुक्तिरजत

नयस्य चित्तं बाहिरर्थविभ्रमं मनो गुहायां च निविष्टमाविशेत् ॥ यद्वक्तियोगानुगृहीतमंजसामुनिर्विचष्टेन नु तत्र ते पदम् ६० यत्रेदं व्यज्यते विश्वं विश्वस्मिन्नवभाति यत् ॥ तत्त्वं ब्रह्म परं ज्योतिराकाशमिव विस्तृतम् ६१ यो माययेदं पुरुषरूपया सृजत् विभर्ति भूयः क्षपयेदविक्रियः ॥ यद्वेदबुद्धिः सा दिवात्मसंस्थया तमात्मतंत्रं भगवन्प्रतीमहि ६२ क्रियाकलापैरिदमेव योगिनः श्रद्धान्विताः साधुयजंतिसिद्धये ॥ भूतेंद्रियांतःकरणोपलक्षणं वेदे च तंत्रे च त एव कोविदाः ६३ त्वमेक आद्यः पुरुषः सुप्रशक्तिस्तयारजः सत्त्वतमो विभिद्यते ॥ महानहंस्वमरुदग्निवार्धराः सुरर्षयो भूतगणा इदं यतः ६४

ज्ञानवन्नेदं पुरुषार्थोपयोगीति चेन्न जीवेभ्यो जडतश्चैव भेदज्ञानं हरेः सदा वास्तवं ज्ञानमुद्दिष्टं तेन मुक्तिरवाप्यत इति वचनात् तत्र युष्मत्प्रतीतिः कीदृशीति तत्राह आत्मसंस्थयेति यया स्वाधीनया प्रकृत्या निर्विकारः सृष्ट्यादिकरोति तयात्मसंस्थया परमात्मव्यवस्थया स्थितं त्वां प्रतीमहि विजानीमहे स्वाधीनामपि प्रकृतिं विहाय सृष्ट्यादिकर्तुसमर्थ इति द्योतनायात्मतंत्रमिति अतएव भगवन्नितिसंबोधया बभूवुरिति ६२ अस्तु सृष्ट्यादिकर्तृब्रह्मस्वर्गकामो यजेतेत्यादिवाक्यप्रमाणेनेज्यमिन्द्रादिकं स्यात्तादृक्प्रमाणसंभवादिति तत्राह क्रियाकलापैरिति इदं प्रेत्यापि न मुंचामीति श्रद्धान्विता ये कर्मयोगिनः क्रियासमूहैर्ज्ञानसिद्धये इदं जगत्कर्तृब्रह्मैव साधुयजंतो नैन्द्रादिकं । त एव स्वर्गकामो यजेतेत्यादि वेदेशु द्रष्टव्यं संकाशं वासुदेवं निरंजनमित्यादितंत्रे च कोविदास्तद्दृढयज्ञा इत्यर्थः ॥ न केवलं श्रुतिस्मृतिभ्यां ज्ञात्वा यजति किं त्वनुमानेनापीति भावेनाह भूतेति भूतेंद्रियांतःकरणैरुपलक्ष्यते ज्ञायत इति भूतेंद्रियांतःकरणोपलक्षणं भूतादीनामचेतनत्वेन स्वतः प्रवृत्त्यसंभवात् तत्प्रेरको न्यश्चेतनोऽस्ति । स चेश्वर एवान्यस्यान्वयव्यतिरेकाभ्यां शक्त्यदृष्टेरिति यद्वेदे तंत्रे च श्रद्धान्विता ये योगिन इदं यजंतित एव कोविदाः कर्मकांडसारस्य ज्ञानपटव इति अनेनैन्द्रादिकयजंतो वेदादितात्पर्यार्थं न जानंतीति ज्ञापितम् ६३ ननु जीवादिदं जगत्केचित्संगिरंते । इदं निपुणप्रणीतं विशिष्टकार्यत्वाच्चिन्नादिकार्यवदित्यनुमानं जीवाद्भवति भूतानीति कानिचिद्वाक्यानि चोदाहरंत्यत इदं लक्षणमतिव्याप्तमिति शंका निरासयाह त्वमेक इति आद्यः प्रपंचोत्पत्तेः पूर्वभवः पुरुषस्त्वमेक एवाभूदित्यन्वयः । ब्रह्मैवेदमग्र आसीदित्यादेः पुरुष इत्यनेन कर्तारमीशं पुरुषं ब्रह्मयोनिमिति वाक्यं सूचितं अनेन जीवश्च व्यावृत्तौ स्पष्टब्रह्मयोनित्वोक्तेः लक्ष्मीतत्त्वस्य द्वितीयस्य विद्यमानत्वा

स्वयमेकइति विशेषं शक्यत इति तत्राह सुप्तेति अत्र सुप्तेत्यनेन प्राप्तिरुपलक्ष्यते यदायं पुरुषः स्वपिति नाम सतासौ म्यतदा संपन्नो भवतीति श्रुतेः स्वात्मन्येवाप्तशक्तिः मुख्यार्थांगीकारेऽज्ञात्वापत्तेरन्यैरेष्टत्वमंगी कर्तव्यं प्रकृते स्वापत्तिरिष्टवर्णन्यत्र त्वदर्शनमिति वचनात् एवं प्रलयावस्था संक्षिप्य सृष्ट्यवस्था माह तयेति या प्रलये हरावेव रता सृष्टिकाले प्राप्ते हरेः कटाक्षेण सिसृक्षुत्वविशेषमाप्तया शक्तिशब्दशब्दितया प्रकृ तासां प्रयावस्था माप्तया विभिद्यते विषमावस्थानापद्यते सृष्टिक्रममपेक्ष्य रजःसत्त्वतम इति व्यत्यस्योक्तं स्थित्यादेः सृष्ट्यनंतरत्वात् रजःसृष्टौ सत्त्वां स्थितौ तमः संहतौ चेति भिद्यते रजः सत्त्वतमोभ्यां विभिद्यते सत्त्वं र जस्तमोभ्यां तमश्च सत्त्वरजोभ्यामित्ययं भेदः प्रमाणांतरत्वात् तत्कार्यस्वभावदर्शनादवगतव्यः उक्तभेदं विशिनाष्टि महानहमिति ततो गुणवैषम्यात् सत्त्वप्रधानं महत्तत्त्वं तदभिमाना ब्रह्माचाभूदिति बोद्धव्यं तत्रा हंकारं त्रिविधाभिन्नं । तामसाहंकारात् स्वादि । वैकारिकाहंकारादिन्द्रियाभिमानिनो देवाः । तैजसाहंकारात् ज्ञानहेतुत्वादिशब्दवाच्यानोन्द्रियाणि स्वादिभ्यः सुरनरतिर्यगादिभूतगणा अभूवन् किं बहुनोक्तेने दं चराचरं जगद्यतो यस्मादुत्पन्नं तदेवं विभिन्नमिति ज्ञातव्यं आत्मन आकाशः समूत इत्यादि श्रुत्यनुगृहीतं मानमस्मिन्नर्थे ६४ अचेतनस्य स्वतः प्रवृत्त्यनुपपत्तेश्चेतनप्रकृतावस्वातंत्र्यप्रतीतिर्विचित्रप्रपंचरचना म्यथानुपपत्त्या विशिष्टचेतनासिद्धिः सचेत्परवार्थापत्तेरन्यथासिद्धिपरिहारायाह सृष्टमिति अनुप्रविश्येत्यनेनार्थापत्तेरन्यथासिद्धिः परिहृतेति प्रपचरतुग्रंथाधिक्यात्प्राज्ञानां सुबोधत्वाच्चोपरम्यते आत्मां शकेन स्वरूपांशेन तत्सृष्टेत्यादि श्रुतेः जरायुजादिभेदेन चतुर्विधं पुरं प्रविश्य हृषीकैर्जीविन्द्रियैः सारघं सारमात्रं मधुसूतं भुंक्ते यस्मादथोतस्मात् अत्र पुरे संतंत्वां पुरुषविदुरित्यन्वयः तद्वयास्तीत्यस्मिन्नर्थे उ षचप्रत्ययः संतमित्यनेन निर्दोषत्वं सूचयति अवधारणे यशब्दः स्यादिति वचनात् पुनर्मधुना मसुखं विद्यात् केवलं सारमेव भुंक्तेन त्वसारमित्याशयेन सारवत्सारमात्रतु सारघमित्यतोपि कथित एवार्थः ६५ सं

सृष्टं स्वशक्त्येदमनुप्रविष्टश्चतुर्विधं पुरमात्मांशकेन ॥ अथो विदुस्त्वां पुरुषं संतमत्र भुंक्ते हृषीकैर्मधुसारघं यतः ६५ स एष लोकानतिचंडवे गोविकर्षसित्वं स्व लुकालयानः ॥ भूतानि भूतैरनुमेयतत्त्वो घनावलीर्वायुरिवाविषह्यः ६६ प्रमत्तमुच्चैरितिकृत्य चितया प्रवृद्धलोभं विषयेषु लालसम् ॥ त्वमप्रमत्तः सहसा भिषद्यसे क्षुल्लेहानो हिरिवाखुमंतकः ६७ कस्त्वत्पदाब्जं विजहाति पंडितो यत्ते पुमानप्ययमब्जकेतनः ॥ विशंकया स्मद्गुरुरर्चति स्म यद्विनोपपत्तिमन वश्चतुर्दश ६८ यत्स्पृष्टो हरहर्मुक्तलेशः शेतेऽमृतां बुधौ ॥ तावद्वेदाथ तत्तैर्विज नोनुस्मरते चतत् ६९

हर्तृलक्षणस्य कालाधीनतया प्रतीयमानत्वात् तत्रातिव्याप्तिरिति तत्राह

स एष इति योग्यतः सृष्ट्वा स एवलोकान् कालयानः कालद्रावण इति धातुः कालरूपी भूत्वा त्वं भूतैः करणैर्धमादिभिर्भूतानि विचर्षसि संहरिष्यसीत्यन्वयः अविषह्योऽपरिहार्यः अत्र हेतुं ध्वनयति अतिचंडेति अत्रानुमानं मानमित्याह अनुमेयेति उदाहरणमाह घनावलीरिति चलंतीर्घनावलीर्दृष्टा चलनं वायुर्कर्वकमिति यथा कल्प्यते तथाऽत्रापीति ६६ अवांतरसंहारस्त्वदन्येन किं न स्यादत्राह प्रमत्तमिति सुधालेलिहानः पुनः पुनर्जिह्वाया सृक्किणीं लिहन् ६७ एवं भगवतः स्वरूपं निरूप्यतदुपासनात्याग्य सुरएव न विद्वानिति भावेनाह कइति पंडित एव ज्ञाते श्वरतत्त्वः पुमान् कस्त्वत्पदाब्जं त्यजति यद्यदाचरति श्रेष्ठ इत्येतावदेतत्त्वध्वनयति त्यजति चेत्सुरेतरः इतोपि भोक्तुं निमित्तं नास्तीत्याह यत्तइति अयमब्जकेतनः पुमानपि विगतशंकया ते तव यत्पदाब्जमर्चति स्म स्मरते इत्यन्वयः स्मृतौ वृत्तौ निषेधे रमेति यादवः कोयमब्जकेतन इत्यतो स्मद्गुरुरिति जनकत्वाज्ज्ञानोपदेष्टृत्वाच्च गुरुरिति अनेन ततः परं हि मामित्यत्र श्रीरेवोच्यते न रुद्र इति निरणायायित्यतो मायावादिना व्याख्यानं पूर्वापरविरुद्धत्वादुपेक्षणीयमि त्यस्माभिस्तन्मतनिरासाय प्रयासो न क्रियत इति इतोपि तत्पादसेवान्हातव्येत्याह यद्विनोति चतुर्दशमनवोऽस्मादेतत्फलं भवतीत्युपपत्त्यपेक्षा विनापि यच्चरणारविंदमर्चति ६८ अनुदिनं सुप्तिद श्यायां श्रीनारायणस्पर्शेन परमानंदोऽनुभूयते किमु तैकैवल्य इति वेदयंस्तस्य दौर्लभ्यमाह यत्स्पृष्ट इति येनांघ्रिणा स्पृष्टो हरहर्मुक्तलेशो जनोऽमृतां भोधां परमानंदसमुद्रे शेते यावत्तावत्तदानीं वेदसुखं वेत्यथो स्थानानंतरं तैर्ऽग्निवेदनुकिमित्याक्षेपः तत्सुखं स्मरते च यद्यपि सुखमहमस्वाप्समिति परामृशति तथापि तवांघ्रिं न वेत्ति न स्मरतीति भावः अनेन तादृशः पुरुषो दुर्लभ इति सूचितम् ६९

विचित्रेजगतिकश्चिद्दीरोऽस्मदभयदः किंस्यादिति शंकाविहायैवंप्रार्थनीयइतिवक्ति अथेति विश्वंरुद्रभयध्वस्तमितियस्मात् अथतस्मादेवंविपश्चितांनस्त्वमकुतश्चिद्भयागतिरसीत्यन्वयः ब्रह्मन्परमात्मनितिपदद्वयेनबहिरंतश्चत्वांविनान्योऽभयदोनास्तीतिसूच्यते ७० ध्येयस्वरूपंनिरूप्याधुनापूर्वोक्तंजाप्यविधायोपसंहरति इदंजपतेति सर्वस्मात्मात्मनेनमइत्यारभ्यवाचोविभूतयइत्यतंत्यदुक्तं तदिदंजपतेत्यन्वयः ७१ आत्मस्थमित्युपदिश्यसर्वभूतेष्ववस्थितमितिवचनंपरिच्छिन्नत्वपरिहारायोक्तमितिज्ञायते ७२ ७३ श्रद्धाजनयति । इदमाहेति । विश्वसृक्पतिर्ब्रह्मा ७४ नेदंश्रवणमात्रंकिंत्वनुभवसिद्धमित्याह तेवयमिति ७५ नकेवलमिदंयुष्माकमेवान्येषामपिश्रेयस्करमित्याह अथेति ७६ तत्किंश्रेयइतितदाह श्रेयसामिति श्रेयसामस्यैवप्रधानश्रेयस्त्वमित्याह सुखंतरतीति ७७ नकेवलमनेनापवर्गिकंफलंकिंत्वपेक्षितंचेदौहिकमपिस्यादित्याह यइदमिति ७८ मद्गीतामित्यनेनगांधर्वनस्तवामिति अस्मत्सेविनोमूढाइतिद्योतनायश्रेयसामित्युक्तं ७९ फलविशेषार्थकालविशेष

अथत्वमसिनोब्रह्मन्परमात्मन्विपश्चिताम् ॥ विश्वंरुद्रभयध्वस्तमकुतश्चिद्भयागतिः ७० इदंजपतभद्रंवोविस्रभ्यनृपनंदनाः ॥ स्वधर्ममनुतिष्ठंतोभगवत्यर्पिताशयाः ७१ तमेवात्मानमात्मस्थंसर्वभूतेष्ववस्थितम् ॥ पूजयध्वंगृणंतश्चध्यायंतश्चासकृद्भरिम् ७२ योगादेशमुपासाद्यधारयंतोमुनिव्रताः ॥ समाहितधियःसर्वेएतदभ्यसतादृताः ७३ इदमाहपुरास्माकंभगवान्विश्वसृक्पतिः ॥ भृग्वादीनामात्मजानांसिसृक्षुःसंसिसृक्षताम् ७४ तेवयंचोदिताः सर्वेप्रजासर्गेप्रजेश्वराः ॥ अनेनध्वस्ततमसःसिसृक्षमविविधाःप्रजाः ७५ अथेदंनित्यदायुक्तोजपन्नवहितःपुमान् ॥ अचिराच्छ्रेयआप्नोतिवासुदेवपरायणः ७६ श्रेयसामिहसर्वेषांज्ञानंनिःश्रेयसंस्मृतम् ॥ सुखंतरतिदुष्पारंज्ञाननौर्व्यसनार्णवम् ७७ यइदंश्रद्धयायुक्तोमद्गीतंभगवत्स्तवम् ॥ अधीयानोदुराराध्यंहरिमाराध्यत्यसौ ७८ विंदतेपुरुषोऽमुष्माद्यद्यदिच्छतिसत्वरम् ॥ मद्गीतगीतात्सुप्रीताच्छ्रेयसामेकवल्लभात् ७९ यइदंकल्यउत्थायप्रांजलिःश्रद्धयान्वितः ॥ शृणुयाच्छ्रावयेन्मर्त्योमुच्यतेकर्मबंधनैः ८० गीतंमयेदंनरदेवनंदनाःपरस्यपुंसःपरमात्मनःस्तवम् ॥ जपंतएकाग्रधियस्तपोमहच्चरध्वमंतेततआप्स्यथेप्सितम् ८१ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेचतुर्थस्कंधेचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ मैत्रेयउवाच ॥ इतिसंदिश्यभगवान्बार्हिषदैरभिपूजितः ८ पश्यतांराजपुत्राणांतैत्रेवांतर्दधेहरः १ रुद्रगीतंभगवतःस्तोत्रंसर्वेप्रचेतसः ॥ जपंतस्तेतपस्तेपुर्वर्षाणामयुतंजले २

माह कल्पइति कल्पेउपसि ८० श्रद्धातिशयजननार्थपुनरुक्तंकरोति गीतंमयेति एकाग्रधियः ध्येयादनन्यविषयाधीर्षेतांतैतथोक्ताः अग्रेजगदादावेकएवयः सएकाग्रस्तद्धरावेवधीर्षेतांतैतथेतिवा अंतैदेहांतेयुष्माद्धितायेदमुक्तमितिप्रकाशनायचरध्वमित्यात्मनेपदप्रयोगः ८१ इतिश्रीभागवतेचतुर्थस्कंधोवेज०टीकायाचतुर्विंशोऽध्यायः २४ अध्यात्मगर्भपुरजनोपाख्यानप्रकथनेन संसारसागरेदुराग्रहग्राहदुरवरोहेनिमज्जतांदूरीकृतसत्संगानांहरिचरणारविंदमकरंदसेवानभिज्ञानांगमागमादिनानाव्यसनभराकाताशिरोधराणां शिशुकलभाषणाहतश्रवणानाकुटुंबभरणातिवाहितदिनकरगमागमानापुरुषाणावैराग्यरसानुभावितनिपुणबलभक्तिप्रदीपानुगृहीतापवर्गलक्षणपुरुषार्थसाधनभगवदपरोक्षज्ञानललनाकटाक्षप्रसन्नमुरमथनप्रसादपरशुमंतरेणसंसारतरुच्छेदोनास्यादितिवा दृशीसाधनसामग्रीनिरूप्यते पंचस्वध्यायेषु तत्रोपोद्धातंरचयति इतीति १ रुद्रांतर्धानानंतरंप्रचेतोभिः किमकारीतितत्राह रुद्रगीतामिति २

एतदंतरे श्रोतुं योग्यां कथां वद तत्कथाशेषं तदनंतरं श्रोष्यामिति क्षत्तुरांतरं शंकां मन्त्रेयः परिहरतीत्याह प्राचीनबर्हिषामिति स्यात्कृपालुः कारुणिक इति वचनात्साधुर्यं शब्दः ३ ईहया कर्मणा श्रेयसा मवाप्तिरिष्यते त्वंतत्र श्रेयसां कतमच्छ्रेय आत्मन ईहसे कर्मणेच्छसि एतदेव विशिनष्टि दुःखहानिरिति अत्रायभावः पुरुषार्थिना पुरुषेण प्राथ्यानि श्रेयांसि बहूनि संतितेषां कतमच्छ्रेयो दुःखहानिलक्षणमु तसु स्वावाप्तिमथ बोधय मथान्यत्सदपत्यादिलक्षणमिति इह कर्मणि तदुभयं ४ अत्र राजा सर्वश्रेयोवाप्तौ मुख्यसाधनं ज्ञानमेवेति नारदस्य हार्दविद्वांस्तदेव भवतोपदेष्टव्यमिति प्रार्थयते न जानामीति नारदे न सहोत्तरप्रत्युत्तरायासां न जानामीति वाक्यं सुसमिति मन्वानेन तत्तथोक्तं ५ काम्यधर्ममयेषु गृहाश्रमेषु पुत्रादिरेवार्थ इति धीर्यस्य स तथा ६ यद्यपि कर्मज्ञानोत्पत्तौ सहकारितया पिकर्तुमशक्यमिति मत्वा निंदति भोभो इति यथावत्कर्मकर्तुस्तु ज्ञानं साहाय्यकारकं अन्यथा कुर्वतः कर्म निरयाय भविष्यति तथापि कर्मनिर्दंति न यतः कर्तुमंजसा शक्यं ज्ञानफलस्यापि बहुत्वान्मोहनाय चेति वचनाभिधानं युक्तं तस्मात्कर्मविधानं च न व्यर्थमिति तात्पर्यार्थ इति निरणायि संज्ञापितां हसितान् ७ संप्रति ते भ्य उपद्रवाभावेऽपि परत्रास्तीत्याह एतेत्वामिति वैशसशस्त्रेण छेदनं सपरेतमृतं अपो निर्मिता आ पुषविशेषाः कृदाः, कूटोत्थी युंजमापाद्येष्वद्रिगुणेषु भेदयोरिति यादवः ८ अत्रेवमर्थमिति हासेन बोधयिष्यामीत्याह अत्रेति पुरेशरीरे अततिसततं विषयीकृत्य वर्तत इति पुरातनं अध्यात्मविषयः

प्राचीनबर्हिषं क्षत्तः कर्मस्वासक्तमानसम् ॥ नारदो ध्यात्मतत्त्वज्ञः कृपालुः प्रत्यबोधयत् ३ नारद उवाच ॥ श्रेयस्त्वं कतमद्वा जन्म कर्मणात्मन ईहसे ॥ दुःखहा निःसुखावाप्तिः श्रेयस्तन्नेह चेप्यते ४ प्राचीनबर्हिष उवाच ॥ न जानामीमहाभाग परं कर्मापविद्धधीः ॥ ब्रूहि मे विमलं ज्ञानं येन मुच्येय कर्मभिः ५ नार द उवाच ॥ गृहेषु कूटधर्मेषु पुत्रदारधनार्थधीः ॥ न परं विदते मूढो भ्राम्यन् संसारवर्त्मसु ६ भोभो प्रजापते राजन् पशून् पश्य त्वया ध्वरे ॥ संज्ञापिताञ्जीवसं धानिनिर्घणेन सहस्रशः ७ एतेत्वांसं प्रतीक्षन्ते स्मरन्तो वैशसंतव ॥ संपरेतमयः कूटैश्छिंदंत्युत्थितमन्यवः ८ अत्र ते कथयिष्येहमिति हासं पुरातनम् ॥ पुरंज नस्य चरितं निबोध गदतो मम ९ आसीत् पुरंजनो नाम राजा राजा जन्बृहच्छ्रवाः ॥ तस्या विज्ञातनामासीत् सखा विज्ञातचेष्टितः १०

मित्यर्थः अतसा तत्पगमन इति धातुः अन्यथा इति हासः पुरावृत्तमिति वाक्यात् पुनरुक्तं स्यात् कमधिकृत्य वर्तत इत्यत उक्तं पुरंजनस्येति ९ पुरंजनो नामकः यमाश्रित्येयं कथा वर्तते बृहच्छ्रवा इत्यने न विशिष्टो जीवो भवतीत्युच्यते अभिमानेन सर्वेषां जीवानां मुख्याभिमानि चतुर्मुखो ब्रह्मा देवानां विशेषतः अत्र पुरंजनस्तु जात्या क्षत्रियो मुक्तियोग्योऽसुरान्विनामनुष्यजीवाभिमानि असुराणां कलिं तत्र जीवसंसारज्ञस्यै श्रोतृणां पापपरिहाराय पुण्यवृद्धये च नारदेन पुरंजनस्य कथा प्रसंगो कारीति तदुक्तं देवजीवाभिमानि तु ब्रह्मैव तु चतुर्मुखः । मनुष्याणां तु जीवानां अभिमानि पुरंजनः । सतुराजाहरे पुत्र आसुराणां कलिः रवयं । जीवसंसृतिवत्तस्मात् पुरंजनकथापितु । तस्माज्जीवसृतिज्ञस्यै पुरंजनकथां मुनिः । नारदोऽश्रावयत्तस्मान्नृपं प्राचीनबर्हिषं । प्रायस्तु तत्कथा जीवे स्थिता प्रत्येकशोपितु । प्रत्येकं यं तु युज्येत तदुच्येयं यथा तथा । उक्तं भागवतेऽप्येतत्पुराणे यावदिष्यते । प्रत्येकशस्तु जीवानां तदन्यत्तस्य केवलमिति । अतोत्र यथासंभवं तत्तत्पदानि तत्तदर्थपरतया योज्यानीति तात्पर्यं ज्ञायते पुरंस्वयोग्यानं दपूजितं जनयिष्यति व्यक्तीकरिष्यतीति पुरंजनः पृषालनपूरणयोः अन्यस्तु कर्मभिः पुराणि शरीराणि चतुर्विधानि जनयतीति निर्वक्तव्यं आचतुर्दशमाद्वर्षादित्यादेः क्षत्रजातिज्ञापनाय राजेति इति हासत्वचो तनायासीदिति तस्य पुरंजनस्य शरीरेणोपि नामरूपादिभिः स्वरूपं न ज्ञायत इत्यविज्ञातं नाम यस्येति सोऽविज्ञातनामा परमात्मा सखासीदित्यन्वयः द्वासुपर्णेत्यादि श्रुतेः अन्यस्तु मासिद्धः तर्हि शून्य इत्यतो विज्ञातेति विज्ञातं चेष्टितं जगत्सृष्ट्यादिलक्षणं यस्य स तथा अन्यत्र नीतिशास्त्रप्रसिद्धव्यापारः १०

सःस्वर्गादिस्थानादवर्गितः कर्मणाशरणं सुखदुःखभोगयोग्यं शरीरमन्वेषमाणः पृथिवीकर्मभूमिबभ्राम अन्यत्रपुरंभवंत्यस्मात्कर्माणीतिप्रभुः अन्यत्रपरपापमर्दनसमर्थः अनुरूपदुःखभोगमन्तरेण सुखभोगयोग्यं अन्यत्रदुर्गादिलक्षणं ११ यावतीस्तिर्यगादिलक्षणाः पुरःशरीराणि । अभिपत्तये प्राप्ते ताभ्योगामानपत्ताअब्रुवन्नवैनोपमलमित्यादिश्रुतिः अन्यत्रशत्रुसाध्यत्वात् १२ एकदाभीप्सितशुभकर्मफलोदयसमये । हिमवतोदक्षिणेषुसानुषुकर्मफलसमजनपटुषु वनषणसंभक्तावितिधातुः भारतभूप्रदेशेषु प्रत्येकंयत्तुपूज्येततदुन्नेयंयथातथेत्युक्तत्वात् यथासंभवमुन्नीयते श्रोत्रादिनवद्वारैर्लक्षितलक्षणां अंधपंगुबधिरत्वादिरुलक्षणशून्यांपुरींपुरुषशरीरंददर्श दृष्ट्वाप्राविशदित्यध्याहार्यं ताभ्यःपुरुषमानयत् ताअब्रुवन्सुकृतंभवतीतिश्रुतिः अन्यत्रस्पष्ट ॥ १३ ॥ पुरीमित्युपक्रांतत्वाच्चदनुसारेणतद्वर्णनंक्रियते प्राकारेखादिना अध्यात्मातैःशब्दाच्चैरस्थिनाड्यादयोयथानुकूललक्षणीयाः प्राकारोदुर्गभित्तिः अट्टालोभिच्यंतर्भूप्रदेशः परिखादुर्गबाहिःपरित स्वातनदी स्वर्णादिभीरचितैः शृंगैःशिखरैः अन्यत्रसात्विकराजसतामसैःसकुलां १४ नीलादिभिर्निद्रनीलरत्नादिभिः कृष्णाविरचिताहर्म्यस्थल्योपस्यांसातथातांभोगवतींनागपुरीं ॥ १५ ॥ आक्रीडाक्रीडाभूमिः आपणःक्रयस्थानं चैत्यवंदनशाला वेदिःपरिष्कृताभूमिरित्यमरः ॥ १६ ॥ सराजाविषयलक्षणबाह्योद्यानेस्थितः तत्रयदृच्छयागतांप्रमदोत्तमाददर्शेतिचतुर्थश्लोकेनान्वयः ॥ १७ ॥ हिमनिर्झरा

सोन्वेषमाणःशरणंभ्रामपृथिवींप्रभुः ॥ नानुरूपंयदार्विंददभूत्सविमनाइव ११ नसाधुमेनेताःसर्वाभूतलेयावतीःपुरः ॥ कामान्कामयमानोसौतस्यत स्याभिपत्तये १२ सएकदाहिमवतोदक्षिणेष्वथसानुषु ॥ ददर्शनवभिर्द्वारैःपुरींलक्षितलक्षणाम् १३ प्राकारोपवनाट्टालपरिखैरुच्चतोरणैः ॥ स्वर्णरौप्या यमैःशृंगैःसंकुलांसर्वतोऽगृहैः १४ नीलस्फटिकवैदूर्यमुक्तामरकरुणैः ॥ कृष्णहर्म्यस्थलीदिप्तिंश्रियाभोगवतीमिव १५ सभाचत्वररथ्याभिराक्री डायतनापणैः ॥ चैत्यध्वजपताकाभिर्युक्तांविदुमवेदिभिः १६ पुर्यास्तुबाह्योपवनेदिव्यद्रुमलताकुले ॥ नदद्विहंगालिकुलकोलाहलजलाशये १७ हि मनिर्झरविप्रुष्मत्कुसुमाकरवायुना ॥ चलत्प्रवालविटपिनलिनीतटसंपदि १८ नानारण्यमृगव्रातैरनाबाधेमुनिव्रतैः ॥ आहूतंमन्यतेपांथोयत्रको किलकूजितैः १९ यदृच्छयागतांतत्रददर्शप्रमदोत्तमाम् ॥ श्रुत्यैर्दशभिरायांतीमेकैकशतनायकैः २०

णांशीतलतुंगस्थलपतञ्जलधाराणांविप्रुष्मतातोयविंदुमसाकुसुमाकरसौरभवतावायुना चलंतःप्रवालापेषुतेतथातेचविटपिनश्चलत्प्रवालविटपिनस्तैर्युक्तानांनिलिनीतटानांप्राकरतीराणांसंपदोयस्मिस्त चथातस्मिन् १८ आबाधामहतीपीडेत्यभिधानं अनाबाधेउपद्रवरहितेकोकिलकूजितानामात्राविशेषैरेहिआविशेत्याहूतमात्मानंनिरूपयति अन्यत्रप्राकारोदेहचर्च उपवनरोषादि अट्टालतन्मध्येमे दोवसादि परिखांसांसावहिस्त्वक् तोरणस्थानीयोबाहुः अंगुल्यःपताकाःपार्श्वद्वयस्योर्ध्वमुखवंशस्यास्थिवात्तोरणं शृंगंशृंगस्थानीयंकर्णादि गुहाःउदरादिप्रदेशाःनीलवैदूर्याद्यैस्तोरणाविशेषैःसमलंकृतं हर्म्यस्थलीस्थानीयंचर्मादि भोगसाधनत्वाद्भोगवती सभाहृदय सर्वदेवानांनिवासस्थानीयत्वात् चत्वरंनाडीसांधिः रथ्याब्रह्मनाडी आक्रीडाहस्तःआयतनार्नाद्रियगोलकानि आपणोवाक् चैत्यमंस्तकं ध्वजःकेशपाशःविदुमवेदीरत्नाचलंकृतकटिप्रदेशः । बाह्योपवनंदेहबाह्यविषयोद्यानं तस्यरमणीयतांवर्णयति दिव्येत्यादिना ब्रह्माद्यध्यात्मार्योवर्णनीयः बाह्येत्युक्तत्वात् प्रकर्षेणमदयंतीतिप्रमदाः वैषयिक्योबुद्धयस्तासांमध्येउत्कृष्टतमोस्थानंपुरुषाणांयस्याःसांप्रमदोत्तमा प्रधानेत्युक्ते आत्मानात्मविवेकविचक्षणबुद्धिरित्यर्थःस्यात् सचानुपपन्नः तांबुद्धिविहायवैषयिकीबुद्धिमाप्यमुग्धोभूदित्यर्थः अन्यथाऽप्रतीतएव कीदृशीदशभिर्भृत्यैर्ज्ञानकर्मेन्द्रियसंज्ञैःसहागच्छतीतिच कीदृशाः । एकैकस्यशतमित्यनंताः पावृत्तयस्तासांनायकाश्चकेचनवृत्तिविशेषास्तैर्पुक्तैः १९ २०

१ स्पष्टचेतदग्रे एकविंशतितमश्लोक टीकाया प्रमाणेन ।

अत्रपुरंजनस्येभृत्यायाश्चभार्याद्यास्तेसर्वेपिमानुषेन्द्रियाभिमानिनः गायत्र्याद्यादेवेन्द्रियतद्वृत्तीनामभिमानिन्यइति तदुक्तं येषुरंजनभृत्याद्याभार्याद्याःसर्वेएवच तेपिमानुषबुद्ध्यादेर्विज्ञेयाभिमानिनः । गायत्र्याद्यास्तुदेवानांतेपिचैतेषुसंस्थिताः । अलक्ष्मीद्वाराद्यास्तुआसुरारतेपिमानुषादिति तेषांसर्वेषांपरिवृढोमनोनामाजीवोवा तत्तद्विषयवैचित्र्यमपेक्ष्यमनसोबहुलपत्वं जीवस्यतुपोनीनावैचित्र्यात् २१ पंचशीर्षाहिनाप्राणादिपंचवृत्त्याख्याशिरसामुख्यप्राणाख्यसर्पेणप्रतीहारेणद्वारपालकवद्वर्तमानेन ऋषभंपतिस्वरूपनुकूलवृत्तिलक्षणंपुरुषमित्यर्थः अतएवाप्रौढामनूढामपरिशुद्धीतपाणिमिव स्थितामित्यर्थः कामरूपिणीविषयवैचित्र्यात्तत्तदाकारानुमिताकाराम् २२ उन्नताभिमानलक्षणनासिकां सुदतीविषयवृत्तिलक्षणदंतां बालांसुकुमारवृत्तिं बाह्याभ्यंतरवृत्तिलक्षणाभ्यांशोभनाभ्यां वरंवरणीयमाननंचेषायस्याःसातथातां अनचेष्टायामितिधातुः समंयथातथाविन्यस्ताभ्याकल्पिताभ्याबाह्यांतःकरणविशेषाभ्यांसकल्पविकल्पभेदेनद्वाभ्यामनोरूपाभ्यांकुंडलश्रियविषयेषुपरिवर्तन श्रियांबभ्रतीवर्तयंतीम् २३ पिशंगाविषयोपरक्तानीवीआच्छादनवृत्तिर्यस्याःसातथातां सुश्रोणींसुष्ट्राश्रयवृत्तिमतीं श्यामांतमोगुणप्रचुरां कनकमेखलारजोगुणलक्षणसुवर्णकांची पद्मचारजस्तपोवि कृतवृत्तिविशेषाभ्यांनूपुरैःशिशुकलभाषणलक्षणैः कणद्रव्यामित्यादिप्रयोगाल्लक्षणावृत्त्यालहनीया नवाभ्यवृत्त्या कचिच्चानयेति कचित्सदृष्टिविषयत्वादेवतामिवेति २४ व्यंजितकेशोरौ अभिव्याजि

तेषांपरिवृढो राजन्सर्वेषांबलिमुद्रहन् ॥ सस्त्रीकाणांसखातस्याबहुरूपोग्रणीःस्त्रियः २१ पंचशीर्षाहिनागुप्तांप्रतीहारेणसर्वतः ॥ अन्वेषमाणामृषभम प्रौढांकामरूपिणीम् २२ सुनासांसुदतींबालांसुकपोलांवराननाम् ॥ समविन्यस्तकर्णाभ्यांबिभ्रतींकुंडलश्रियम् २३ पिशंगनीर्वींसुश्रोणींश्यामांकनक मेखलाम् ॥ पद्मांकणद्व्यांचलतींनूपुरैर्देवतामिव २४ स्तनौव्यंजितकेशोरौसमवृत्तौनिरंतरौ ॥ वस्त्रांतेननिगूहंतींव्रीडयागजगामिनीम् २५ तामाहल लितांवीरःसव्रीडस्मितशोमिनीम् ॥ स्निग्धेनापांगपुंसेनस्पृष्टःप्रेमभ्रमद्भुवा २६ कात्वंकंजपलाशाक्षिकस्यासीहकुतःसति ॥ इमामुपपुरींभीरुर्किंचिकी र्षिसिशंसमे २७ कएतेनुपथाएतएकादशमहाभटाः ॥ एतावाललनाःसुभ्रुकोयंतेऽहिःपुरःसरः २८ त्वंहीर्भवान्यस्यथवाक्रमार्पितविचिन्वतीकिं मुनिवद्रहोवने ॥ त्वदंघ्रिसाम्याससमस्तकामःकपन्नकोशःपतितःकराग्रात् २९

तमध्यमावस्थौ मध्यमांबुद्धिसंस्थामित्युक्तेः ध्वनस्तनशब्दइतिधातोःस्तनौशब्दौ समवृत्तौवर्णवृत्तलक्षणोपेतौ निरंतरमेकास्मिन्नेववृत्तौविद्यमानांगुरुलघुभेदराहितावित्यर्थःव्रीडयावृत्तिविशेषेणवस्त्रांतेनव सआच्छादनइतिधातोराच्छादनशीलवृत्तिभागेननिगूहंतीमनभिव्याक्तकुर्वाणांगजगामिनी गजवदूर्ध्वमूलाधारादायांतीबुद्धिम् २५ तामाहेति । स्वकार्यविषयेप्रवर्त्तयितुमभिमुखीचकार वीरोविशिष्टप्राणब लोपेतःसव्रीडस्मितशोभिर्नस्वकार्याभिमुखीं अपागप्रेभेत्यादिनापितत्तद्योगवृत्तिविशेषलक्षयति प्रेम्णाभ्रमतीभूःप्रेमभ्रमद्वस्तया २६ कात्वमित्यादिलोकानुकारवचनभ्रांत्याप्रलापोवाउपपुरीमित्यनेनज्ञाय तेअन्यथोपपुरीतिह्रस्वत्वेनप्रयोगःस्यात् देहसमीपेवर्तमानाम् २७ अनुपथाःस्वमार्गमनुवर्तमानाः येइमेमनसासहएकादशमहाभटाएते ललविलासइतिधातोः । ललनाविलासोपेतावृत्तिविशेषाःहिगता वितिधातोः । अहिरगतः सहव्रजः । पुरःसरोनासिकारंध्रचरःश्वासः २८ त्वंहीरित्यादिकमनुकरणं लज्जावृत्तिविशिष्टत्वात्तहीः । सकल्पवृत्त्याभवानीति वचनवृत्त्यावाक् रमणवृत्त्यारमाप तिदेहस्वामिनं वनेदेहलक्षणेवासनावनेमुनिवन्मनोवत् त्वदंघ्रिसाम्येनाप्ताःसमस्ताःकामायेनसतथा अधिरधिलधिगत्यर्थाइतिधातोः यथा अंध्योर्गतिसाधनत्वं तथामनसोपि मनसासंकल्प्यपुरुषस्य विषयोपगमनात् पन्नकोशः कंदुकलक्षणमनः कराग्रावृत्तिविशेषात्पतितोगतः ककांवृत्तिमुपगतइति बाह्यार्थःस्पष्टः २९

देवरोरुपदित्वमासांहीमुखानां वृत्तिविशेषाणामन्यतमा वृत्तिविशिष्टा नासि किंतु स्थिरवृत्तिविशिष्टासि भुवि सत्कर्मणि स्पृक् आशावती तद्वदभ्रकर्मणामहापराक्रमवता वीरवरेण मया साकामिमां पुरीं दे
हलक्षणमलंकर्तुमर्हसि कथमिव यज्ञपुंसा श्रीनारायणेन सह श्रीः परं लोकं वैकुण्ठं लब्धमिवेत्यन्वयः अदभ्रकर्मणेति कर्मनंत्यं लक्षयति ३० हेशोभने व्रीडया सहितो हासः व्रीडा हासस्तेन युक्तेनेक्षणेन वि
भ्रमंत्यौ भ्रुवौ यस्य सा तथा तस्यास्तव सकाशादुपसृष्टः प्राप्त एष मनोभवो मनसोजातो रागलक्षणो वृत्तिविशेषो भगवांस्ताभिः पूज्यो मामां प्रबाधते स्वानुकूलकर्मणायः सन्नद्धं करोति यद्यस्मादथ तस्मा
दनुगृहाणेत्यन्वयः कथं भूतं मामपांगेन शरीरहितेन वृत्तिविशेषेण विखंडितानां द्रियाण्यस्य स तथा तम् ३१ हेशुचिस्मिते निर्मलविलासे त्वदानं तव चेष्टाविशेषं मे दर्शयेत्यन्वयः सुभ्रुशोभना
भ्रूमणशीलं विषयेषु यस्य तत्तथा सुतरां शोभनं लोचनमालोचनं यौक्तिकं ज्ञानं यस्य तत्तथा ततस्तर्हि किमिति न प्रकाशत इत्यत उक्तं व्यालंबीति व्यालंबिनामविसंतिनां चंचलानां नीलालकोपमवर्णा
नां तामसानां वृत्तिविशेषाणां वृद्धेन संवृतं गूढं तस्मान्न प्रकाशत इत्यर्थः तर्हि कथं दर्शनमिति तत्राह उन्नीयेति तामस वृत्तिविशेषान् पृथक् कृत्य पुनरपि कीदृशं वल्गुसुंदरं वाचकं वक्त्रं वाक्यं यस्य तत्तथा
यदानं व्रीडया वृत्तिविशेषेण ममानभिमुखं न संमुखं तदिति शेषः ३२ नरः पुरुषस्तत्संबन्धिनी नारी वैषयिकी बुद्धिः हसंती उल्लसंती विशिष्ट ईरो ज्ञानं यस्य स वीरस्तमपि मोहयितुं शीलमस्या अस्तीति वीरमोहि
ना सावरोर्वन्यतमा भुवि स्पृक् पुरीमिमां वीरवरेण साकम् ॥ अर्हस्य लंकर्तुमदभ्रकर्मणालोकं परं श्रीरिव यज्ञपुंसा ३० यदेष मापांगविखंडितेन्द्रियं स व्रीडहा
सेक्षणविध्वमद्भुवः ॥ तवोपसृष्टो भगवान् मनोभवः प्रबाधतेथानुगृहाण शोभने ३१ त्वदानं सुभ्रुसुतारलोचनं व्यालंबिनीलालकवृंदं संवृतम् ॥ उन्नीय
मे दर्शय वल्गुवाचकं यद्व्रीडयानाभिमुखं शुचिस्मिते ३२ इत्थं पुरं जननारीयाचमानमधीरवत् ॥ अभ्यभाषत तं वीरं हसंती वीरमोहिनी ३३ न विदामवयं
सम्यक्कर्तारं पुरुषं भ ॥ आत्मनश्च परस्यापि गोत्रं नाम च यत्कृतम् ३४ इहाद्यसंतमात्मानं विदामनततः परम् ॥ येनेयं निर्मिता वीरपुरी शरणमात्मनः ३५
एते सखायः सख्यो मे नरानार्यश्च मानद ॥ सुप्तायां मयि जागर्ति नागो यं पालयन् पुरीम् ३६ दिष्ट्यागतो सिमद्रंते ग्राम्यान् भोगानभीप्ससे ॥ उद्वहिष्यामि त्वां
स्नेहं स्वबंधुभिरिंदम ३७ इमां त्वमधितिष्ठस्व पुरीं नवमुखीं विभो ॥ मयोपनीतान् गृह्णानः कामभोगाञ्छतं समाः ३८ कानुत्त्वदन्यं रमयेदरतिज्ञम
कोविदम् ॥ असांपरायामि मुखमश्वस्तनविदं पशुम् ३९

नीति ३३ यदुक्तं कस्यासीति तत्राह नेति हे पुरुष श्रेष्ठ कर्तारमुत्पादकं भर्तारं पोषकं वासम्पग्लक्षणवत्तयानां विदामनजानमिहे गुणवदाश्रयः कश्चिदस्तीति सामान्यमेव ननु विशिष्टमित्यतः सत्यामेति
किंचात्मनो मम परस्योत्पादकस्यापि यथानामकृतं यच्च गोत्रं तदपि न जानीमह इत्यन्वयः अनामगोत्रमिति श्रुतेः ३४ तर्हि किमपि न केति चेद्वद्वित्वहानिरिति तत्राह इहोति इह संतमात्मानं मा भामि
त्येवेदानीं जानीमहे उत्तरकाले संदेहः कर्मवशात् ततः परंततो न्यत्किमपि न विदाम इत्यन्वयः तस्मात्परमीश्वरं न विदाम येनेश्वरेण मम शरणं निवासयोग्यं पुरीं विराचितेति वा ३५ केतेन पथा
तितत्राह एतइति ३६ स्वबंधुभिरिंद्रियैः ३७ हस्तपादयोरेकत्वेन नवत्वं मुखानि द्वाराणि शतं समा इत्यनेन गतायुर्वै पुरुष इति श्रुतेः मनुष्याणां शतायुश्च निर्देशान् मनुष्यशरीरमिहाभिप्रेतम्
३८ तत्र हि ज्ञानोत्पत्तिः कुत इति तत्राह कान्विति का बुद्धिस्त्वदन्यं मनुष्यशरीरप्रविष्टं चेतनं विहायान्यं पञ्चादिशरीरगतं रमयेत्सुखिनं कुर्यादित्यन्वयः कुत इत्यत उक्तं अरतिज्ञमिति यस्त्वात्मरति
रेव स्यादात्मनृपश्च मानव इति स्मृते परमात्मरतिज्ञानरहितं शब्दादिविषयरतिज्ञानहीनं वा तदपि कुत इत्यत उक्तं अकोविदमिति अपठितत्वादित्यर्थः पाठित्याभावः कथमित्यत्राह असांपरायति साप
रायो मोक्षस्तत्राभिमुखो न भवतीत्यसांपरायामि मुखं स्तं युद्धाभिमुखकामो न ज्ञानाभिमुखत्वं कथमित्यत उक्तमश्वस्तनविदमिति श्वस्तनं भविष्यन्नवेत्तीत्यश्वस्तनवित्तं न विदुः श्वस्तनलोका लोकाविति श्रुतिः

अस्तनस्वमपीदृशमिति न वेत्तीत्यस्वस्तनवित्तं वा कोसावेवंविधइत्युक्तं पशुमिति तत्त्वज्ञानरहितं अत्र सदुद्धयसदुद्धीद्वेयथासंभवं विशेषणैस्तत्तदर्थतया ज्ञातव्ये असदुद्धिविवक्षायां पाशुपतागमज्ञानशून्यं
अन्यत्रोक्तार्थं असदुद्धिपक्षेऽपि स्वमतानुसारेण मोक्षादिकं स्वस्यैवार्थत इदं समस्तमुपपन्नमिति ३९ इतोऽपि स्वस्तनोपि नास्त्येवेत्याह धर्मइति अत्र भवति धर्मादयः संतीति हि यस्मात्तरमात्मजानंदः
पुत्रसुखममृतमोक्षः अन्योन्यमविरोधेन धर्माद्यनुष्ठाननसुशकमिति भावेनाह यानिति केवलिनो निष्कचना उदरं भरिजनावा ४० सर्वाश्रमाणां सुपजीव्यत्वात् गृहाश्रम एव दत्त्वा यानि त्याह पितृदेवेति
आत्मनोऽस्य देहस्य क्षेमं मोक्षयोग्यं शरण्यं वदंतीति यत्तस्मादिति शेषः ४१ किं बहुनोक्तेन फलितवक्तव्याह कानामेति वदान्यं पुत्रकलत्राद्यभीष्टदानशीलं स्वयंप्राप्तत्वात् ४२ त्वाद्दशमित्युक्ता कीचिद्विशिन
ष्टि कस्यामनइति अनाथवर्गस्यास्मदादेराधिमनोदुःखं लमपोहितुं चरसि घृणया दययोद्धतमुज्जृभितं यत्स्मितं तत्पूर्वको योऽवगच्छेत्तेन दर्शनेन कस्याः स्त्रियाः ४३ परमफलितमाह इतीति समयप्रमाण
पूर्वकं संमुखं संवादं कृत्वा देहमाप्तेः पूर्वतदन्तरं वा बाह्यार्थविवक्षयैतद्वचः पुरींदेहं शतंसमा इति शतवर्षाण्यभ्यार्छादिति श्रुतेरर्थमनुकरोति मुदहर्षइति धातोः हर्षशोकयोः सुखदुःखवर्द्धं घृत्वा दुभयं पर्यायेण लु
द्धिपुरुषोऽप्राप्तवन्तावित्यर्थः ४४ तत्र प्रथमं मोदयकारमाह उपगीयमानइति जाग्रदाद्यवस्थायां तत्र तत्र प्रतीन्द्रियविषयगायकलक्षणैः शब्दादिभिर्विषयैरुपगीयमानः सेव्यमानः स्वप्रावरथायां स्त्रीभिः केवलं
नो वृत्तिलक्षणाभिः परिवृतः स्त्रीभिर्वायानैर्वा इति श्रुतेः शुचौतन्निमित्तेशोकेऽपि शीतलामगाधतोयधाराभिवसुषुप्तिकाले सच्छब्दवाच्या ब्रह्मस्वरूपरियतिमाविशत् सुप्तावस्थायामभूदित्यन्वयः ललितं यथा

धर्माद्यत्रार्थकामौ च प्रजानंदोऽमृतं यशः ॥ लोकाविशोकाविरजायान्न केवलिनो विदुः ४० पितृदेवर्षिमर्त्यानां भूतानामात्मनश्च ह ॥ क्षेम्यं वदंति शरणं
भवेस्मिन्यद्गृहाश्रमम् ४१ कानामवीरविरुद्धात्तं वदान्यं प्रियदर्शनम् ॥ न वृणीतपतिं प्राप्तमादृशत्वाद्दशं स्वयम् ४२ कस्यामनस्ते भुजगेन्द्रभोगयोः स्त्रियो न
सज्जेद्भुजयोर्महाभुज ॥ योऽनाथगर्वीधिमलं घृणोद्धतस्मितावलोकनेन चरस्यपोहितुम् ४३ नारद उवाच ॥ इति तौ दंपती तत्र संमुखं समयं मिथः ॥ तां प्रवि
श्ये पुरीराज न मुमुदति शतंसमाः ४४ उपगीयमानो ललितं तत्र तत्र च गायकैः ॥ क्रीडन्परिवृतः स्त्रीभिर्हृदिनीमाविशच्छुचौ ४५ सप्तोपरिकृता द्वारः पुर
स्तस्यास्तु द्वेजधः ॥ पृथंग्विषयगत्यर्थं तस्यां यः कश्चनेश्वरः ४६ पंचद्वारस्तु पौरस्त्यादक्षिणैका तथोत्तरा ॥ पश्चिमे द्वेजमूषातेनामानि नृपवर्णये ४७
स्वद्योताविर्मुखी च प्राक्द्वारावेकत्र निर्मिते ॥ विश्राजितं जनपदं याति ताभ्यां धुमत्सवः ४८

तथा अन्यत्र शुचौ क्रतुविशेषे सतां सोम्यतदा संपन्नो भवतीति श्रुतेः सत्पुरुषः स्त्रीशब्दवाच्यैर्भक्त्यादिभिः परिवृतः क्रीडन्निहरन् कालं यापयन् हृदिनीं हृदिन्या ब्रह्मनाड्यां हृदयस्थानेऽदलपद्मे स्थितम् श्री
नारायणमाविशदध्यायदित्यर्थः ४५ देहाख्यं पुरं प्रसिद्धपुरसाम्येन वर्णयति सप्तोति तस्याः पुर उपरि सप्तद्वारः कृताः द्वेनेत्रे द्वेनासिके कर्णौ वदनं चेति अधो द्वे पायूपस्थे इति कृत्यमाह विषयगत्यर्थमिति रू
पादिविषयज्ञानार्थं निर्मित इत्यर्थः तस्यां पुर्यां कश्चनेश्वरः अनामरूपो लोकविलक्षणः श्रीनारायणोऽस्तीत्यन्वयः । जीवो वा जगत्सामर्थ्योपेतत्वादीश्वर इत्युच्यते देहस्वामित्वाद्वा अल्पशक्त्यादिमत्त्वात्
च्छत्वेन यः कश्चनेति ४६ तत्रापि विभागमाह पंचेति तासामुपरि द्वारान्मध्ये पौरस्त्याः पुरस्ताद्द्वाराः पंचद्वारानेत्रादय इत्यर्थः पश्चाद्दे एकादक्षिण कर्णलक्षणादक्षिणा तथोत्तरा वामकर्णलक्षणा पश्चिमे द्वे अधो
भागे द्वे पायूपस्थे अमूषानवद्वारां ४७ स्वेभाकाशे सति द्योतते रूपं गृह्णातीति स्वद्योता स्वद्योतवत् द्योतत इति वा दक्षिणचक्षुर्लक्षणा आविः प्रकाशे सति मुखयत्यभिमुखी भवतीति सा विर्मुखी प्रकाशमुखी नमो
मुखी तमसिरूपग्रहणाभावादितामचक्षुर्लक्षणा ताभ्यां विश्राजितं प्रकाशितं जनस्य द्रष्टुः पदमालवनं रूपारूपं याति विषयीकरोति गृह्णातीत्यर्थः कथं भूतः द्युमानादित्यश्चक्षुर्लक्षणः सस्त्रायस्य स तथा चक्षुरि
द्विपसहित इत्यर्थः द्युमानादित्यस्तस्या वा सहेतुत्वाच्चक्षुषोऽपि तन्नाम आदित्यश्चक्षुर्भूत्वाक्षिणीमाविशदिति श्रुतेः आदित्यो ह वै चक्षुस्तेनानुगृहीतं रूपं गृह्णातीति च ४८

नलोनामभासःसोस्याअस्तीतिनलिनीनलोदसाभिधेयोस्याविद्यतइतिनालिनी नलनालौषासोच्छासौतयोःसंचारेहेतुत्वाभलिनीनालिनीतिद्वेगोलकेनासिकारंभे अवागुपरितिर्यक्धुनोतीत्यवधूतोवा
 ४९ पुरस्तान्मुख्यानामद्वाःआस्यच्छिद्रलक्षणास्तिपुररा
 ५० पुरंजनस्तयाद्वाराआपणबहूदनौ पणव्यवहारइतिधातोः आपणोवदनव्यापारः बहूदनोनानाविधभोज्यजातम् तौयातिव्यवहरतिअभ्यवहरतिच रसज्ञोजिह्वेद्रियंविषणोवागिन्द्रियंताभ्यामन्वितः ।
 ५१ नात्रापितृभुःपावृत्वात्पितरोदेवाःप्रियाभवंत्यस्वयजमानस्यदक्षिणकर्णलक्षणा शरीरलक्षणायाःपुर्याद्वारस्थितेनदक्षिणकर्णलक्षणेनद्वारेणउत्क्रांतः पुरंजनोयजमानोदक्षिणपांचालंदक्षिणानांदे
 ५२ वानांलोकलक्षणंराष्ट्रंयातिप्राप्नोति पंचेद्रियाण्यलंयातिभूषयति अलभूषणइतिधातोः पंचेद्रियाणामलंबुद्धिहेतुत्वादितिवा पुरंजनलक्षणंजनयतिप्रादुर्भावयतिप्रकाशयतीतिपुरंजनः तत्त्वज्ञानीदक्षिण
 ५३ पांचालंनिवृत्तशास्त्रंयात्यवगंतुमितिवा दक्षिणस्तत्त्वज्ञापनसमर्थः इतिहासादिनासहपंचसंख्योपेतोवेदः सएवालंतत्त्वज्ञानायनान्यापेक्षेतिहृत्वा मध्यमपुरंजनोदक्षिणपांचालपचाविषयसंज्ञंराष्ट्रंयाति र
 ५४ तुमिवायम् । पंचानांशब्दानांसमूहःपांच.सएवालंभोक्तुमितिबुद्धिहेतुत्वादितिहृत्वा सर्वत्राप्ययमेवसस्वेत्याह श्रुतधरेति श्रुतलोकंशास्त्रंवाविषयंवाधारयतीतिश्रुतधरःश्रोत्रेन्द्रियतेनसख्यासहितः ५१
 ५५ पुर्यावामकर्णलक्षणादेवभूर्नामद्वास्थितः प्रजादिद्वयेणक्रीडादिगुणोपेतत्वादेवःपितृगणःप्रियोभवत्यस्यश्राद्धादिकर्तुरिति तेनोत्तरेणवामकर्णलक्षणद्वारेणोत्क्रांतःपुरंजनः उत्तरपांचालमूर्ध्वलोकप्राप्ति

नलिनीनालिनीचप्राक्द्वारावेकत्रनिर्मिते ॥ अवधूतसस्वस्ताभ्यांविषयंयातिसौरभम् ४९ मुख्यानामपुरस्ताद्वास्तयापणबहूदनौ ॥ विषयौयातिपुरराट्
 रसज्ञविषणान्वितः ५० पितृभूर्नृपपुर्याद्वदक्षिणेनपुरंजनः ॥ राष्ट्रंदक्षिणपांचालंयातिश्रुतधरान्वितः ५१ देवभूर्नामपुर्याद्वदत्तरेणपुरंजनः ॥ राष्ट्रमुत्त
 रपांचालंयातिश्रुतधरान्वितः ५२ आसुरीनामपश्चाद्वास्तयायातिपुरंजनः ॥ ग्राम्यकंनामविषयंदुर्मदेनसमन्वितः ५३ निर्ऋतिर्नामपश्चाद्वास्तयायातिपुरं
 जनः ॥ वैशसंनामविषयंलुब्धकेनसमन्वितः ५४ अंधावमीषांपौराणांनिर्वाक्योपस्करावुभौ ॥ अक्षण्वतामधिपतिस्ताभ्यांयातिकरोतिच ५५ स्वयंत्वंतः
 पुरगतोविषूचिनासमन्वितः ॥ मोहंप्रसादंहर्षंवायातिजायात्मजोद्वयम् ५६

हेतुत्वादुत्तराः उत्तरंतिवितरंतिददतीत्युत्तराःपितरस्तेषांलोकलक्षणंराष्ट्रंयाति अत्रापिपूर्वोक्तेनसंख्योपेतः पुत्रलक्षणंपुरंजनयतीतिपुरुषप्रजननकर्मालोकोजीवः उत्तरउत्क्रष्टंपांचालंप्रवृत्तशास्त्रमितिवा
 अन्यस्तुपूर्वोक्तएव किमेतत्प्रतीतिपरित्यज्यव्यत्यस्यकथनेकारणमितिचेदुच्यते दक्षिणश्रोत्रमार्गेणदेवलोकंजयत्यसौ । वामश्रोत्रेणपितृणांभित्तिवेदविदोविदुरितिप्रमाणम् ५२ अमुरजनहितत्वा
 दासुरीनामपश्चाद्वाःशिभ्रलक्षणास्ति तयाद्वाराग्राम्यकंनाममैथुनकंसुखंविषयंयात्यनुभवति दुष्टोमदोयस्यसतथातेनोपस्थेन्द्रियेणसहितः असूनामिन्द्रियाणांरतिहेतुत्वादासुरीतिवा सुखहेतुत्वाद्वास
 तामपिआह्वय ५३ निर्गच्छत्यस्मात्पुरीषलक्षणमलमितिनिर्ऋतिनामाधोद्वाः गुदलक्षणंछिद्रं वैशसंपुरीषोत्सर्गलक्षणम् विषयम् पापीहंसालक्षणनरकंवा लुब्धकेनार्वागिन्द्रियेण कृच्छ्रेणमलमोचनादेषा
 संज्ञा ५४ अमीषांद्वाराणांमध्येउभौनिर्वाक्योपस्करौपादोहस्तश्चांधौज्ञानज्ञान्यौभवतः । निर्गतंवाक्यंयस्मात्सनिर्वाक्यःपादःकर्तुःपुरुषस्योपकरणभूतत्वादुपस्करोहस्तः हसआदानइतिधातो
 रादावृत्त्वात् अक्षार्णोद्रियाणिविद्यंतेयेषांतेऽक्षण्वतोजीवास्तेषापतिःपुरंजनस्ताभ्यापादहस्ताभ्यांयातिकरोतिचेत्यन्वयः ५५ कचिद्दृढयाख्यांत'पुरगतोविष्वक्सर्वतोचतीतिविषूचिमनस्तेनस
 हितःस्वयंपुरंजनोजायात्मजेभ्यउद्वोजन्मयस्यसतथा तमोमोहाद्यन्यतमयातीत्यन्वयः जायाभक्तिरात्मजोज्ञानंभक्तिज्ञाने तज्ज्ञानादुत्पन्नम् प्रसदित्यनेनेतिप्रसादःपरमानंदः मुह्यत्यनेनेतिमोहोनिर्गमः
 हृष्यत्यनेनेतिहर्षःस्वर्गस्तान् ५६

इदानीमसद्बुद्धेः प्रकारं दर्शयति एवमिति ग्राम्यकर्ममुकाम्बन्तः इति कामाविषयास्तेषां आत्मनो यस्य स तथा वंचितो देवेनेति शेषः अनुधोविवेकशून्यः महिषीबुद्धिलक्षणा मर्तहिनस्तीति महिषी अन्यत्र मर्तददातीति महिषी यच्च कर्मकारयितुमीहेतुत्तत्कर्मन्ववर्तत अन्वकरो देव ५७ तत्किं तदाह कचिदिति पिबंत्यां पातुमिच्छंत्यामित्याद्युक्तं अनेन सद्बुद्धिरपि ध्वनितेति ज्ञातव्यम् ५८ ५९ ६० ६१ ६२ तथाहि महोस्यास्तीति महिषा तस्मिन्वित्यां तस्य समुद्रे हरौ सीदति विषपीकृत्य वर्तत इति महिषी सद्बुद्धिस्तथा विशेषेण प्रलब्धः प्राप्ताभीष्टकार्यलाभः सर्वप्रकृतिवंचितो वंचितसर्वस्त्रीजनस्वभावः अंविष्णु जानातीत्यज्ञः सद्बुद्धयधीनत्वात् कीडापृगत्वमपि युक्तम् ६३ इति श्रीभागवते चतुर्थस्कन्धे वेजय० कृ० टीकायां पंचविंशोऽध्यायः २५ अधुना जाग्रदवस्थाप्रकारकथनेन संसारप्राप्तिकथनं जाग्रदवस्था प्रवेशं तावदाह स एकदेति स पुरंजनः एकदा तत्र विषयभोगप्रापककर्मक्षये जाग्रद्गोप्रापककर्मभोगने सति पंचेन्द्रियद्वारेण सूनायं मात्मा प्रतिष्ठते यस्मिन्निष्ठे पंचप्रस्थं वनं जाग्रद्विषयलक्षणकातारमगादनुबभूवे त्यग्रेणान्वयः किंकृत्वा कथं भूत इति तदाह महेष्वस इति मल्लत इति महः प्रणवः स एवेष्वासो धनुर्धस्य स तथा यथार्थकथनमेतत् अन्यत्र महाश्वसौ इष्वासो यस्येति स्वर्णवर्णलक्षणरजोगुणारूपवर्मस्य स तथा अक्षये प्रवृत्तिनिवृत्तिलक्षणेऽपुधीयस्य स तथा एकादशेन्द्रियलक्षणायाश्चानाथः पंचेन्द्रियाण्येवाश्वायस्य स तथा तम् आशुगच्छत्यस्ति जायत इत्यादिविकारपरिणामलक्षणमित्याशुगस्तम्

एवं कर्मसु संसक्तः कामात्मा वंचितो बुधः ॥ महिषी यद्यदीहेतुत्तदेवान्ववर्तत ५७ कचित्पिबंत्यां पिबति मदितां मदविह्वलः ॥ अश्रंत्यां कचिदश्रातिजक्षत्यांस हनक्षति ५८ कचिद्वातिगायंत्यां रुदंत्यां रुदति कचिद् ॥ कचिद्वसंत्यां हसति जल्पंत्यामनुजल्पति ५९ कचिद्वातिधावंत्यां तिष्ठंत्यामनुतिष्ठति ॥ अनुशेतेशयानायामन्वास्ते कचिदासतीम् ६० कचिच्छृणोति शृण्वंत्यां पश्यंत्यामनुपश्यति ॥ कचिज्जिघ्रति जिघ्रत्यां स्पृशंत्यां स्पृशति कचिद् ६१ कचिच्चोचतीं जायामनुशोचति दीनवत् ॥ अनुवृष्टतिसंघृष्टां मुदितामनुमोदते ६२ विप्रलब्धो महिष्यैव सर्वप्रकृतिवंचितः ॥ नेच्छन्ननुकरोत्यज्ञः क्लेब्यात्कीडा मृगो यथा ६३ इति श्रीभागवते च० पंचविंशोऽध्यायः २५ नारद उवाच ॥ स एकदा महेष्वसोरथं पंचाश्वमाशुगम् ॥ द्विकर्मचक्रमेकाक्षं त्रिवेणुं पंचबधुरम् १ ए कश्चैकदमनमेकनीडं द्विकूबरम् ॥ पंचप्रहरणं सप्तवक्त्रं पंचविक्रमम् २ हेमोपस्करमारुह्य स्वर्णवर्माक्षयेषुधिः ॥ एकादशचमूनाथः पंचप्रस्थमगाहनम् ३

द्वेपुण्यपापलक्षणे कर्मणी एव चक्रे यस्य स तथातं एकः सूत्रात्मा वायुरक्षो यस्य स तथातं त्रयः सत्त्वादिगुणा एव वेणो ध्वजा यस्य स तथातं पंचप्राणा एव विनतोऽन्तर्प्रदेशा बंधुराश्चायस्य स तथातं अनेन प्राण संचारहेतवो नाडीविशेषाः कथ्यन्ते आधारे वा १ एको मन आरूपो रश्मिः प्रग्रहो यस्य स च एको बुद्ध्या रूपो दमनः सारथिर्धस्य स चैकश्चैकदमनस्तं बुद्धितुसारथिं विद्धिमनः प्रग्रहमेव च । प्राणा बंधुरमुद्दिष्टा गुणाः सत्त्वादयो ध्वजाः । मूलवायुरक्षसश्च केद्वेपुण्यदुष्कृते । इन्द्रियाण्यश्वसंज्ञानि हृदयं नीडमुच्यते । शीतोष्णलक्षणौ द्वौ तु कूबरौ शब्दपूर्वकम् । पंचप्रहरणं सप्तत्वगाद्या गुप्तयः स्मृताः । पृथिव्याचा विक्रमा रूपा देहा रूपो रश्मि उच्यते । इत्यध्यात्मयोगे एकहृदयलक्षणं नीडं यस्य स तथातं द्वौ शीतोष्णलक्षणौ कूबरौ युगंधरौ यस्य स तथातं पंचानामिन्द्रियाणां पंचशब्दादिविषयाणां च सन्निकर्षलक्षणानि प्रहरणा नियस्मिन्स तथातं पंचसूनासाधनानि प्रहरणानि यस्मिन्निति वा सप्तत्वगाद्या धातवो वक्त्रयोः गुप्तिर्यस्य स तथातं पंचानाभूतानां विक्रमः प्रभावो यस्मिन्स तथातम् २ हेमोपस्करं मुकुटकुंडलाभरणैः स्वर्णकारैर्भूषितं रथगताविति धातोः ज्ञानलक्षणगमनसाधनं देहमारुह्या धिषायेति अक्षयेषु धिरनंतवृत्त्यालंबमानातः करणोपाधिरिति वा इषून्मूरागादीनस्यति निरस्यति श्लापयतीति इष्वासो ज्ञानलक्षणः सत्त्वमहानुयस्य स इति वा ३

इषवश्चकार्मुकं चार्चयन्तीति तेन सतथा रागाद्याइषवः । कार्मुकं विवेककार्यं स्वकृत्यं मुंचत्यनेनेति निरुक्त्या । तत्र जाग्रद्विषयकानने मृगयां शब्दादिभोगलक्षणां च चारुभुजइत्यन्वयः अतदहंत्यागायो म्यांसदुदिलक्षणां विहाया सदुदिलक्षणां चादायेति शेषः । विवेकः मृग्यंतइति मृगाविषयास्तेषां व्यसने भोगलक्षणे लालसत्सुकः अन्यत्र हरिणानां हिंसनायोत्कटव्यापारवान् ४ आसुरी हिंसालक्षणां च घोरात्माविषयप्रसंगनिमित्तसंसारभयरहितः निर्गतो नुग्रहोदयालक्षणां यस्मात्सतथान्यहनत् हनहिंसागत्योरिति नितरामगच्छदसेवतेत्यर्थः निशितैर्बाणैः कपटप्रनोवृत्तिभिः वनेषु जाग्रद्विषयप्रदेशेषु वनगोचरांस्तत्रत्यशब्दादिविषयलक्षणान्मृगान् ५ ननु राज्ञो हि मृगयानिष्ठातमयापशुहिसया । राजामृगार्थी मृगयाचरन् दोषैर्न लिप्यतइति अग्नीषोमीयं पशुमालभेतेत्यादौ विहितत्वात्कथमासुरीवृत्तिमाश्रित्येति निश्चयतइति तत्राह तीर्थेष्विति श्रुतिदृष्टेषु श्रुतिस्मृतिविहितेषु तत्तत्स्थानेषु राजास्वविहिताचारनिष्ठयाशोभमानो मेध्यान् पशून् जमृगप्रभृतीन् यावदर्थयावत्प्रयोजनं लुब्धः फलार्थी हन्यादित्यलं नियम्यते विधिवाक्यैरिति शेषः अध्यात्मेति प्रमाणकेषु तीर्थेषु शास्त्रेषु विहितान्मेध्यान्मेधयोग्यान् ज्ञानयोग्यान् पशून् गोसधर्मान् रमणीयान् विषयान् वने विषयव्यवहारवर्तमानो लुब्धो हन्यावतादेहावस्थितिस्तावन्मात्रमलमत्यर्थं हन्याद्दृच्छेत्सेवार्थमिति शेषः इति नियम्यते शिक्षाविषयीक्रियतइति अलमिति विशेषणादलुब्धो लोकोपकारार्थं पशून् घ्नन् आत्मा र्थादाधिकमपि हननमपि कुर्वन्मुष्यतीति तात्पर्यं ज्ञायते तदुक्तं उपकारः सतायेन तत्कृत्वानैव दुष्यति । अतीव निन्दितमपि बहुहिंसायुगेव वा । अथवा ज्ञानिनः कर्मन दुष्टमपि लिप्यतइति ६ ननु नियतकर्माकरणे ज्ञानिनोपि

च चारमृगयां तत्र दृष्ट्वा तेषु कार्मुकः ॥ विहाय जायामतदहं मृगव्यसनलालसः ४ आसुरी वृत्तिमाश्रित्य घोरात्मानिरनुग्रहः ॥ न्यहनन्निशितैर्बाणैर्वनेषु वनगोचरान् ५ तीर्थेषु श्रुतिदृष्टेषु राजामेध्यपशून् वने ॥ यावदर्थमलं लुब्धो हन्यादिति नियम्यते ६ य एवं कर्मनियतं विद्वान् कुर्वीतवानवा ॥ कर्मणा तेन राजेन्द्रज्ञानेन सनलिप्यते ७ अन्यथा कर्मकुर्वाणः कामरूढो निबध्यते ॥ गुणप्रवाहपतितो नष्टप्रज्ञो ब्रजत्यधः ८ तत्र निर्भिन्नगात्राणां चित्रवाजैः शिलीमुखैः ॥ विप्रवो मुहुः सितानां दुःसहः करुणात्मनाम् ९ शशान्वराहान् महिषान् गवयान् रुरुशल्यकान् ॥ मेध्यानन्यांश्च विविधान् विनिघ्नन् श्रममध्यगात् १० ततः क्षुत्तृप्परिश्रान्तो निवृत्तो गृहमेयिवान् ॥ कृतस्नानो चिताहारः संविवेश गतक्लमः ११

दुष्कर्मलेपः स्यादिति तत्राह य एवमिति यो नियतमनियतं वा विद्वान् ज्ञानमेवं विविधं पुण्यं पापं वा कर्म कुर्वीत न वा कुर्वीत स ज्ञानी तेनोभयविधेन कर्मणानलिप्यते केनानिमित्तेनेत्यत उक्तं ज्ञानेनेति द. य. लेपाभावे ज्ञानं कारणमित्यर्थः । तद्यथा पुष्करपलाशआपो न श्लिष्यंत एवं विदिपापकर्मन श्लिष्यतइति श्रुतेः अथवा ज्ञानिनः कर्मन दुष्टमपि लिप्यतइति स्मृतेश्च ७ अन्यपक्षे बाधकमाह अन्यथेति अन्यथा ज्ञानाभावे । अनर्थोपि भवतीत्याह गुणप्रवाहइति ८ एवं प्रासंगिकी कथां समाप्य प्रकृतमनुसरति तत्रोति तत्र विषयलक्षणे वने चित्रवाजैरनेकां कुरमुखाख्यपक्षोपेतैः शिलीमुखैः शिलावत्दृढगुसैर्लपटद्वियमनोवृत्तिविशेषैर्निर्भिन्नगात्राणां मृदितनानावयवानां करुणात्मनां पापनिमित्तेन मुक्तानामस्माकं परलोकेऽपि न गतिरस्तीति रुदितानामिव स्थितानां यथा शास्त्रमुक्तानां विषयाणां विप्रवो विनाशस्तस्मिन्लक्षणो भूदित्यन्वयः अन्यत्र व्यक्तं ९ शशान्वराहानिति मेध्यान् महिषानित्यादिना त्वमेध्यान् शशानतिशयितानंदलक्षणान्वरणीयत्वेनाहेयान् महिषान्माहितं ददातीति निरुक्त्या सनदान इति धातुस्तस्माद्व्यप्रत्यये सकारस्य मूर्धन्यादेशः गवयान् गतवयसः जरसंगतानिति शेषः रुरुन्रोदनहेतून् शंसुखं विलापयतीति शल्यकानित्येवमादिविषया निघ्नन् गच्छन् भुजानइत्यर्थः १० जाग्रद्विषयान् मुभूय सुषुप्तिमाप्तिप्रकारमाह ततइति ततो जागरणा निवृत्तः क्षुत्तृलक्षणमनोवृत्तिभ्यां व्याप्तः श्रान्तः । हृल्लक्षणनाडीविशेषं प्राप्तः कृतं जाग्रद्विषयभागरजोमार्जनलक्षणं स्नानं येन सः उचितआहारः स्वरूपसुखावाप्तिलक्षणो यस्य सतथा संविवेश सुप्तो भूदित्यन्वयः ११

स्वाप्तात्पूर्वव्यापारमाह आत्मानमिति महिष्याबुद्धौ अथवाधूपादिलक्षणवृत्तिभिरात्मानमंतर्यामिलक्षणं ब्रह्मस्वरूपमर्हयांचक्रे संपत्तिलक्षणमलंकारमकरोत् सत्तासोम्यतदासंपत्तोभवतीति श्रुतेः संपत्तिलक्षणालंकारयुक्तसर्वावयवः दृष्टइत्यादिनासुप्तावस्थाविशिष्टउच्यते अनेन स्वप्नप्राप्तिरपि निरूप्यत इति ज्ञातव्यं तदावृत्त्याद्यवरथानुभवः स्पष्ट एव स्वप्नप्रापककर्मोद्रेके सति महिष्याबुद्धौ मनआदप्रत्युपपद्यते कस्वरूपमुखं दर्शयति प्रकटयतीति कंदर्पः स्वापस्तेनोत्कृष्टमानसं यस्य स तथा स्वप्नावस्थायामपि स्वापस्य सत्त्वात् १२ बुद्ध्याहितमनाः किमकरोत्तत्राह नव्यचष्टेति गृहमेधिनीमुपात्तज्ञानवर्ती गृहिणी नानावाचनाकारमनोवृत्तिमतीं वरस्य हरेरारोहो विषयतया यस्याः सावरोहातां शास्त्रीयां बुद्धिर्नव्यचष्ट दर्शनं नामानिश्चयज्ञानं नोपैतीति ज्ञातव्यं स्वप्नस्य वासनात्मकत्वात् निर्णयज्ञानवान्नाभूदित्यर्थः हेवेदिषन् प्राचीनबर्हिः अंतःपुरस्त्रियः इन्द्रियवृत्तीर्मनोवृत्तीर्वा अपृच्छत् स्वप्नव्यापारमकरोत् १३ हेरामादिति वृत्तयः संबोध्यंते ईश्वरी बुद्धिः गृहसंपदः शरीरेंद्रियादिशोभाः बुद्धौ विद्यमानायां रोचंते नान्यदेति १४ व्यंगे चक्राश्चादिरहिते रथे प्राज्ञो बुद्धिमान् रथी अंगलक्षणेन प्राणेन हीने देहे प्राज्ञः सुषुप्तिप्रवर्तकः परमात्मा १५ पदेपदेऽनुक्षणं मम प्रज्ञां दीपयती भगवद्विषयज्ञानमुद्बोधयती यामामुद्धरतिसंसारदिति शेषः साललना शोभनावुद्धिः क्वर्तत इत्यन्वयः १६ बाह्यकथामनुसृत्योत्तरकथाप्रत्युत्तरमाह नरमाथेति यद्वचस्य तित्यक्त्वातिष्ठति सन्नजानीम इत्यन्वयः निं

आत्मानमर्हयांचक्रे धूपालेपसगादिभिः ॥ साध्वलंकृतसर्वांगो महिष्यामादधेमनः ॥ तप्तोदृष्टः सुदृप्तश्च कंदर्पाकृष्टमानसः १२ नव्यचष्टवरोहां गृहिणीं गृहमेधिनीम् ॥ अंतःपुरस्त्रियो पृच्छद्विमना इवेदिषन् १३ अपिवः कुशलं रामाः सेश्वरीणां यथापुरा ॥ नतथैतर्हि रोचंते गृहेषु गृहसंपदः १४ यदि न स्याद्गृहे मातापत्नी वापतिदेवता ॥ व्यंगेरथ इव प्राज्ञः कोनामासीत दीनवत् १५ क्वर्तते साललनामज्जंतं व्यसनार्णवे ॥ यामामुद्धरतिप्रज्ञां दीपयंतं पदेपदे १६ ॥ रामा ऊचुः ॥ नरनाथ नजानीमस्त्वत्प्रियाय ह्यवस्यति ॥ भूतले निरवस्तोरेशयानां पश्य शत्रुहन् १७ ॥ नारद उवाच ॥ पुरंजनः स्वमहिषीनि रीक्ष्यावधुतां मुवि ॥ तत्संगोन्मथितज्ञानो वै क्लृप्तव्यं परमं ययौ १८ सांत्वयन् श्लक्ष्णया वाचा हृदयेन विदूषता ॥ प्रेयस्याः प्रेमसंरंभलिंगमात्मनि नाध्यगात् १९ अनुनिन्येऽथ शनैर्कैर्वीरो नुनयकोविदः ॥ पस्पर्शपादयुगलमाह चोत्संगलालिताम् २० नूनं त्वकृतपुण्यास्ते भृत्या येष्वाश्वराः शुभे ॥ कृतागः स्वात्मसात्कृत्वा शिक्षादंडं न युंजते २१ परमानुग्रहो दंडो भृत्येषु प्रभुणार्पितः ॥ बालो न वेद तत्तन्विबं धुकृत्य ममर्षणः २२ सात्वं मुखं मुदति सुध्वनुरागभारव्रीडा विलंबविलसद्वसितावलोकम् ॥ नीलालकालिभिरुपस्कृतमुन्नसंनः स्वानां प्रदर्शय मनस्विनि वल्गुवाक्यम् २३

रवस्तारे आस्तरणरहिते भूतले पूर्णे भगवत्पादमूलेशयानां विषयकिर्वाणां यथार्थवर्णनमेतत् १७ इदानीमसद्वृत्तिनिमित्तप्रवृत्तिप्रकारमाह पुरंजन इति प्राचीनकर्मवैचित्र्यात् प्रतिक्षणं वृत्तिभेदोपि प्रामाणिक एवेत्यत एतद्वचनमुपपद्यत इति अवधुतां सद्वृत्तिभिरिति शेषः तस्यावैषयिक्या बुद्धेः संगेन स्वीकारेण तादृशकर्मणा प्राप्तेनोन्मथितं नष्टं ज्ञानं यथार्थलक्षणं यस्य स तथा १८ प्रेयस्या बुद्धेः प्रेम्णा संरंभो हे सालक्षणो नाशो यस्तस्य लिंगं कारणमात्मानि स्वस्मिन्नाध्यगात् न ज्ञातवात् रजसाकुलितांतरत्वात् रंभहिंसायां १९ अनुनिन्य इत्यादिकथालंकारः अनुनयं नाम विषयबुद्धिर्वच्यत्वप्रकटनं बुद्धेर्मनआदि चत्वारपादास्तेष्वंशद्वयं पस्पर्शस्वीकृतवान् मनोलक्षण उत्संगे संभावितामिदमेव स्वीकरणम् २० ये येषु कृतापराधेषु शिक्षालक्षणं दंडं कुर्वते नूनं तेऽकृतपुण्या इत्यन्वयः २१ दंडस्य निग्रहलक्षणत्वात् कथं प्रथ्य इत्यत आह परम इति तर्हि लोकः कथं दुःखं मन्यत इति तत्राह बाल इति दंडस्य पापप्रायश्चित्तरूपत्वात् न ज्ञानातीत्यर्थः अनुतापादिवृत्तिविशेष इति ज्ञातव्यं २२ उपस्कृतं मंडितम् २३

भूसुरकुलात्ब्रह्मकुलात्कुदस्यमेसकाशाद्वीतभयंनष्टभयंतंनपश्ये २४ इतःपूर्ववक्त्रादिकंविगततिलकादिकंनपश्यामीत्यन्वयः शुचाशोकाश्रुणोपहतौसुजातौकोमलौ २५ कुसुमास्त्रस्यकामस्य
वेगेनविस्रस्तंश्च्युतंत्तौस्यंपौरुषस्यसतथातं देवंरतिक्रीडादिकंरातिददातीतिदेवरःपतिस्तं कृत्येप्रयोजननिमित्तेप्राप्तं उशतीकामयमानाकास्त्रीनभजेत २६ इतिश्रीभागवतेचतुर्थस्कंधेवि०टीकायां
षड्विंशोऽध्यायः २६ ॥ ॥ ॥ ॥ पुरंजननाम्नोजीवस्यजाग्रत्स्वप्नयोरेन्यस्यामवस्थायांविषयप्रसरणमाह इत्यमिति विभ्रमैर्वृत्तिविशेषैरेमे । विषयेषुव्यावृत्तवत्यांजयलक्षणवृत्त्यासुषुप्तजन
वृत्तिस्थितं १ रुचिरेणकमनीयेनांबरेणनानावसनेनसंवृतां कृतंस्वस्त्ययनंस्वस्त्याशीर्वचनस्यायनंवृत्तिविशेषोपस्थाःसातथातां तामसानांतामससंगमोसुखकारणइतिद्योतनायैवमुक्तिः २ कया
चिद्व्यापारिरब्धवृत्त्यंतराल्यकंधरः कंठोग्रीवाकंधराचेत्यभिधानं रहोनुमंत्रैर्भणितादिलक्षणवृत्तिभिरपकृष्टचेतनस्वरूपज्ञानंयस्यसतथा इदंदिवाज्ञानमिदंनिशाऽज्ञानमितिकालरंहोज्ञानाज्ञान
विशेषावस्थां प्रमदावैषयिकबुद्धिरेवपरिग्रहोयस्यसतथा ३ शयानस्तत्त्वमज्ञानन्महार्हतत्वेज्ञाननाशिनिवृत्तिविशेषे महिषीभुजोपधेबुद्धेरहंकारलक्षणवृत्तिशिरोधिष्ठाने तामेवामनुत कर्ताभोक्ता

तस्मिन्मदधेदममहंतववीरपलियोन्यत्रभूसुरकुलात्कृतकिल्बिषस्तम् ॥ पश्येनवीतभयमुन्मुदितंत्रिलोक्यांकुदस्यवैमुररिपोरितरत्रदासात् २४ वक्त्रं
तेवितिलकंमलिनंविहर्षसंभभीममविमृष्टमपेतरागम् ॥ पश्येस्तनावपिशुचोपहतौसुजातौबिंबाधरंविगतकुंकुमपंकरागम् २५ तन्मेप्रसीदसुहृदःकृत
किल्बिषस्यस्वैरंगतस्यमृगयाव्यसनातुरस्य ॥ कादेवरंशगतंकुसुमास्त्रवेगविस्रस्तपौरुषमुशतीनभजेतकृत्ये २६ इतिश्रीभागवतेचतुर्थस्कंधेषड्विंशो
ध्यायः २६ ॥ नारदउवाच ॥ इत्थंपुरंजनंसम्यग्वशमानीयविभ्रमैः ॥ पुरंजनीमहाराजरेमेरमयतीपतिम् १ सराजामहिषीराजनरुचिरांबरसंवृताम् ॥
कृतस्वस्त्ययनांवृत्तामभ्यनंददुपागताम् २तयोपगूढःपरिरब्धकंधरोरहोनुमंत्रैरपकृष्टचेतनः ॥ नकालरंहोबुबुधेदुरत्ययंदिवानिशेतिप्रमदापरिग्रहः ३ शया
मउन्नद्धमदोमहामनामहार्हतत्वेमहिषीभुजोपधे ॥ तामेववीरोऽमनुतव्यवायतस्तमोभिभूतो ननिजंपरंहितत् ४ तयैवंरममाणस्यकामकश्मलचेतसः ॥
क्षणार्धमिवराजेंद्रव्यतिक्रांतंनवंवयः ५ तस्यामजनयत्पुत्रान्पुरंजन्यांपुरंजनः ॥ शतान्येकादशविराडायुषोर्धमथात्यगात् ६ दुहितृदशोत्तरशतंपितृभा
व्यशरकरीः ॥ शीलौदार्यगुणोपेताःपौरंजन्यःप्रजापते ७ सपांचालपतिःपुत्रान्पितृवंशविवर्धनान् ॥ दारैःसंयोजयामासदुहितृःसदृशैर्वरैः ८

सुखीदुःखीतितद्धर्मानात्मन्यमन्यत तत्रकारणमाह व्यवापतइति मैथुनलक्षणाज्ज्ञानवृत्तिविशेषात् इदमेवाह तमइति निजमात्मानंतत्परंब्रह्मलक्षणंतत्त्वंनामन्यत निजमात्मीयमित्यभिधानं ॥ ४ ॥
वयःशुद्धज्ञानानंदरूपलक्षणंव्यतिक्रांतंगतप्रायमासीत् ५ अभिभूतनिजज्ञानस्यतस्यविषयबुद्धेर्नानावृत्त्युत्पत्तिपकारमाह तस्यामिति चक्षुरादीनिमनोतानांद्रियाण्येकादशसंज्ञानिविषयीकृत्यशतमनं
ताःपरिणामावृत्तयोभवन्ति ताःशतान्येकादशपुत्राउच्यते बाल्यावस्थायांबुद्धिविस्ताराभावाद्यौवनावस्थायांतत्संभावनमपेक्षयायुषोर्धमगादित्युच्यते विषयमेवराजयतीतिविराट् ६ परिणामानंतरं
द्विवृत्तयोदुहितृस्त्युच्यतेपितृशब्दवाच्यानामिन्द्रियाणांपरिणामानांभ्रातृशब्दवाच्यानांज्ञानानंदलक्षणयशसोनाशिनी कृविक्षेपइतिधातुः स्वजातिप्रसिद्धशीलौदार्यगुणयुक्ताः बाल्यविवक्षयासंख्याकथन
मंतस्त्वनेकत्वंसंख्यैव पौरंजन्योऽनेकदेहजननहेतवः हेप्रजापते ७ पुत्रान्बुद्धिपरिणामान् दारैःपरिणामानंतरचेष्टाभिःसंयोजनं दुहितृबुद्धिवृत्तिःसदृशैर्वरैर्वृत्तियोग्यविषयैः ८

पुत्राणां पुत्राभवन्निति परिणतवृत्तिभ्यो वृत्त्यंतराणीति पांचालेषु विषयेषु ९ तस्य रिक्थं विषयधनं हरंतीति तद्विषयहारास्तेषु नानावासनायुक्तातीति गृहंतच्छकोशो मनस्तदुपजीव्यवर्ततइति गृहकोशा
नुजीविनस्तेषु निगूढेन प्रविष्टेन ममैते परिणामादयइति कल्पितेन ममत्वेन विशेषेण सक्तो नात्मानं परंच जानातीत्यन्वयः १० देवान् काम्यफलदानभूतपतीन् भैरवादीन् ११ एवं विधया क्रियया युक्तेषु काम्ये
पुसक्तस्येति शेषः हरौ मनोयोगवत्सुज्ञानेषु एव मुक्तप्रकारेण प्रमत्तस्य तद्वर्तारहितस्येति वा प्रियाहृद्यापोषितो येषां ते तथातेषां विषयिणामपि योऽप्रियो न पेक्षितः १२ गंधर्वाणां कलाकाष्ठादीनां स्वावयवा
नाम विपतिश्चंडवे गोयस्य सतथेति ख्यातः सकाल आससादेत्यन्वयः गंधर्वा दिवसाः १३ गंधर्व्यो रात्रयस्तावतीस्तावत्यः मिथुनी भूयवर्तमाना मैथुन्यः सिता दिवसा असितारात्रयइति सितासितपरिवृत्त्या
परिभ्रमणेन पुनः पुनरावर्तनेन कामान् विलुपंति क्षपयंतीत्यन्वयः १४ हर्तुं जीर्णबलां कर्तुं मजागरः प्राणः प्राणाग्रय एवैतस्मिन्पुनरे जाग्रतीति श्रुतेः प्राणबलाद्व्यापाराय प्रवर्ततइत्यर्थः १५ सप्तसप्तभिः
शतैर्विशद्विश्वाहोरात्रैः शतसमाः शतवर्षपर्यंतं युयुधे तेषां पराक्रमं निरुध्य स्वयं प्राणबलादेहमपालयदित्यर्थः १६ राष्ट्रेण विषयेण पुरेण देहेन बांधवैरिद्रियैः सह वर्तमानः १७ स्त्रीजितो बुद्ध्याऽविवेकमाप्तः

पुत्राणां चाभवन् पुत्रा एकैकस्य शतं शतम् ॥ यैर्वै पौरं जनो वंशः पांचालेषु समेधितः ९ तेषु तद्विषयहारेषु गृहकोशानुजीविषु ॥ निगूढेन ममत्वेन विषयेष्वन्वब
ध्यत १० ईजे चक्रतुभिर्विप्रेर्दीक्षितः पशुमारकैः ॥ देवान् पितृन् भूतपतीन् नानाकामो यथाभवान् ११ युक्तेष्वेवं प्रमत्तस्य कुटुंबासक्तचेतसः ॥ आससाद
सर्वैकालो योऽप्रियः प्रियोऽपिताम् १२ चंडवे गइति ख्यातो गंधर्वाधिपतिर्नृप ॥ गंधर्वास्तस्य बलिनः पृष्ट्युत्तरशतत्रयम् १३ गंधर्व्यस्तावतीरस्य मैथुन्य
श्च सितासिताः ॥ परिवृत्त्या विलुपंति सर्वकामान् विनिर्मितान् १४ ते चंडवे गानुचराः पुरंजनपुरीयदा ॥ हर्तुमारे भिरेतत्र प्रत्यषेधत्पजागरः १५ सप्तस
भिः शतैरेको विंशकेन शतं समाः ॥ पुरंजनपुराध्यक्षो गंधर्व्ययुधे बली १६ क्षीयमाणे स्वसामर्थ्ये एकस्य बहुभिर्गुधि ॥ चिंतां परां जगामार्तः सराष्ट्रपुरबांध
वः १७ स एव पुरीमधुमुक्त्वा पांचालेषु स्वपार्षदैः ॥ उपानीतं बलिं गृह्णन् स्त्रीजितो नाविद्वयम् १८ कालस्य दुहिताकाचित्रिलोकीं वरमिच्छती ॥ पर्यटंती
न बहिष्मन्प्रत्यनंदतकश्चन १९ दौर्भाग्येनात्मनो लोके विश्रुता दुर्भगेति सा ॥ यां तुष्टो राजऋषये पितादात्पूरवे वरम् २० कदाचिदटमाना सा ब्रह्मलोकान्म
ही गतम् ॥ वने बृहद्वतं मां तु जानती काममोहिता २१ मयि संरभ्य विपुलमदाच्छापं सुदुःसहम् ॥ स्थातुमर्हसि नैकत्रमद्याच्चाविमुस्रोमुने २२ ततो वि
हतसंकल्पा कन्यकाय वने श्वरम् ॥ मयोपदिष्टमासाद्य वने नाम्नाभयं पतिम् २३ ऋषभं यवनानां त्वां वृणे वीरोऽपि तं पतिम् ॥ संकल्पस्त्वयि भूतानां कृतः कि
ल न रिष्यति २४

विषयेषु स्वपार्षदैरिद्रियैरुपनीतं बलिं रूपादिविषयं गृह्णन् मधुमुक्त्वा फलभुक् कालनिमित्तं भयं नाज्ञासीदित्यन्वयः १८ अन्तिजायते परिणमते वर्धतइति चतुर्लभिप्रकारप्राप्तिनिरूप्यप्रक्षीयते विनश्यतीत्येतद्
कुर्जराप्राप्तिमाह कालस्येति कालात् जरा जायतइति कालस्य दुहितेति विशेषनामाश्रवणात्काचीदिति १९ या सात्मनः शरीरस्य दौर्भाग्यत्वेन सौंदर्याभावेन लोके दुष्टो भगोयस्याः सा तथेति विश्रुता
यां जरां तुष्टः पिताययातिः राजश्रेष्ठाय पूरवे वरमदात् ताकश्चन न प्रत्यनंदतेत्यन्वयः २० तुशब्दोप्यर्थे यामां बृहद्वतं ब्रह्मचारिणं जानंत्यपि ब्रह्मलोकान्महीमागतं वव्रइत्यन्वयः तत्र हेतुः काममोहितेति २१
ततः किमभूदिति तत्राह मयीति २२ सा कन्याय वने श्वरं नानाव्याधीनां स्वामिनं नाम्नाभयं मृत्युं पतिं वव्रइत्यन्वयः २३ न रिष्यति न दहति २४

१. विंशकेन सहितैः सप्तभिः शतैः विंशत्यधिकसप्तभिः शतैरित्यर्थः ।

असन्नवग्रहभागोपयोस्तौ तथा बालौ स्वकार्याज्ञौ । अनुशोचंति सर्वशिशोः । कौतौ यौ लोकशास्त्रयोरविरोधतयोपनतं प्राप्तमर्थं भ्योनरातिनददाति दायं स्वीयं मेच्छति ताविति शेषः । नन्वेन लोक
विद्विष्टेच्छास्त्रीयमपि न कर्तव्यमित्यापातं समत्वेन सहाक्तेन तस्माच्छास्त्रं प्रमाणं ते कार्याकार्यव्यवस्थितावित्यादिविधानं व्यर्थमिति यशंका । अलौकिकं च शास्त्रीयं कर्तव्यं लौकिककुतः । लोकार्थशास्त्र
हायातिनिरयं त्वितरसुरानित्यनेन परिहर्तव्या तस्माच्छास्त्रानुसारि लौकिकं कर्तव्यं नेतरादिति तात्पर्यं इतरशास्त्रानुकूललौकिककुर्वाणसुरान्यातिस्वर्गादिपुरुषार्थमाप्नोतीत्यर्थः २५ उपसंहरति
अथोइति यस्मादिदं शास्त्रीयमथो तस्मात्संक्षिप्य स्वकार्यस्य कर्तव्यतामाह एतावानिति पौरुषः पुरुषनिष्ठः २६ तस्मादुर्भगत्वमनपेक्ष्यतद्वचनस्यादरप्रकारमाह कालकन्येति देवस्य विधातुर्गु
ह्यरहस्यं वक्ष्यमाणमर्थसंस्मितमभाषतेत्यन्वयः २७ तत्र भोगोपायमुपादिशति नाभिनंदतीति अयं लोकोऽसंमतां त्वानाभिनंदतीति यस्मात् २८ तस्माच्च मज्ञातगतिर्भुक्ष्वलोकं कर्मविनिर्मितम् २९ योयं
मम भ्राता प्रज्वारः शैववैष्णवोभयलक्षणः सोऽप्रजोऽनपत्यस्त्वाप्रणेष्यति ग्रहीष्यतीत्यन्वयः भीमामयंकराः सैनिकाः सेनापतयो यस्य स तथासः ३० इति भागवते चतुर्थस्कंधे विज० कृतटीकायाः सप्तविंशोऽध्यायः

द्वाविमावनुशोचंति बालावसदवग्रहौ ॥ यल्लोकशास्त्रोपनतं नरातिनतदिच्छति २५ अथो भजस्व मां भद्रभजती मे दयां कुरु ॥ एतावान् पौरुषो धर्मो यदा र्ता
ननु कं पते २६ कालकन्योदितां वाचं निशम्य यवने श्वरः ॥ चिकीर्षुर्देवगुह्यं स संस्मितं तामभाषत २७ मयानिरूपितस्तुभ्यं पतिरात्मसमाधिना ॥ नाभिनं
दतिलोकोयं त्वामभद्रामसंमताम् २८ त्वमज्ञातगतिर्भुक्ष्वलोकं कर्मविनिर्मितम् ॥ याहि मे पृतनायुक्ता सोऽप्रजस्त्वां प्रणेष्यति २९ प्रज्वारोयं मम भ्राता
त्वं च मे भगिनी भव ॥ चराम्युभाभ्यां लोके स्मिन्नव्यक्तो भीमसैनिकः ३० इति श्रीभागवते च० सप्तविंशोऽध्यायः २७ ॥ नारद उवाच ॥ सैनिकाभयना
मोये बर्हिष्मन्निष्कारिणः ॥ प्रज्वारकालकन्याभ्यां विचेरु रवनीमिमाम् १ त एकदा तुरभसापुरं जनपुरीं नृप ॥ रुरुधुर्भौमभोगाढ्यां जरत्पन्नगपालिताम् २
कालकन्यापिबुभुजे पुरं जनपुरीं बलात् ॥ ययाभिभूतः पुरुषः सद्यो निःसारतामियात् ३ तयोपभुज्यमानां वै यवनाः सर्वतो दिशम् ॥ द्वाभिः प्रविश्य सुभृ
शं प्रादयन् सकलां पुरीम् ४ तस्यां प्रपीड्यमानायामभिमानी पुरं जनः ॥ अवापोरुविधांस्तापान्कुटुंबीममताकुलः ५ कन्योपगूढो नष्टश्रीः कृपणो विषया
त्मकः ॥ नष्टप्रज्ञो हतैश्वर्यो गंधर्वयवनैर्बलात् ६ विशीर्णोऽस्वपुरीं वीक्ष्य प्रतिकूलाननादृतान् ॥ पुत्रपौत्रानुगामात्पान्जायां च गतसौहृदाम् ७ आत्मानं
कन्ययाग्रतं पांचालानरिदूषितान् ॥ दुरंतं चिंतामापन्नो न लेभे तत्प्रतिक्रियाम् ८

२७ ॥ ७ ॥ ईश्वरेच्छोपमतं कर्मवशाच्छरीरमनुविश्यास्थितस्य जीवस्य जाग्रदाद्यवस्थाभेदप्रतिपाद्याधुना शरीरवियोगलक्षणामवस्थावक्तुमुपक्रमते । सैनिका इत्यादिना वातादिव्याधिसमूहा इमा
मवर्ति विचेरु रित्वेन नजरादिव्याधयोऽस्मिन् प्रपंच एव नान्यत्रोतिज्ञायते १ भौमभोगा अशनपानवसनलक्षणाः । रुरुधुः शरीराविविशुः जरत्पन्नग इति प्राणबलाच्चेष्टाल्पत्वं लक्ष्यते न तु प्राणस्य ।
तस्य निस्सीमबलत्वात् २ कन्यापिबुभुज इति यौवनानंतराविवेश ३ प्रादयन्निजराग्रस्तस्य पालितस्याक्षिमां च बंधिरत्वदत्तभंगं क्षामाकुलत्वमग्निदौर्बल्यं कंठे घुरुघुरुत्वमित्यादिना नाना व्याधयो दृश्यंते इ
ति ४ ५ ६ पुत्रान्गोलकलक्षणान् पौत्रानिन्द्रियाणि अमात्यान्मासहवर्तनीया अमात्या इन्द्रियाभिमानी नो देवारतांश्च अतसात्त्यगमन इति धातोः बुद्धेरपि पूर्ववदति शब्दो नास्तीति गत
सौहृदाम् ७ कन्ययाजरसापांचालान्विषयानरिदूषितान् विघ्नप्रतिहतान् ८

यातयामान्गतयामान् गतात्मसंविन्नपरमात्मज्ञानः अतएवानिःस्नेहः परमात्मनिभक्तिरहितो विरुद्धस्नेहोवा ९ अनिकामतोऽनिच्छातः १० प्रज्वारपुरीददाहेतिशरीरेचज्वरः प्रवृत्तइत्य
येः भ्रातुर्मुत्पुनाभोहितकरणेच्छया ११ १२ यवनैर्व्याधिभिरुपरुद्धमायतनं पत्तनं शरीरनाडीलक्षणं यस्य स तथा पुरपालः प्राणः अनुतापो जीवकेशमेक्ष्य १३ सानलादग्निवृक्षात् गृहविलादिव
१४ १५ अधुना कामिनां मरणव्यवस्थां दर्शयति दुहितूरिति अत्र प्रवृत्तिमंतरेण बाह्यदुहित्रादयोऽपि ग्रहीतुं शक्यते १६ विप्रयोगे मरणलक्षणे प्रमदया बुद्ध्या अन्यया च १७ लोकांत
रगतवतीत्यादिकथालंकारः १८ अनशिते भुक्ते भर्त्सिते भर्त्सने कृते यतवाक् तूष्णीभावाभाविता १९ व्युपिते न्यत्र स्थिते नेष्यत्यनुवर्तयिष्यति किं २० भिन्नानौ र्येषां तं भिन्ननावः २१

कामानभिलषन्दीनो यातयामांश्च कन्यया ॥ गतात्मसंविन्निःस्नेहः पुत्रदारांश्च लालयन् ११ गंधर्वयवनाक्रांतां कालकन्योपमर्दिताम् ॥ हातुं प्रचक्रमेराजातां पुरी
मनिकामतः १० भयनाम्नो ग्रजो भ्राता प्रज्वारः प्रत्युपस्थितः ॥ ददाहतां पुरीं कृत्स्नां भ्रातुः प्रियचिकीर्षया ११ तस्यां संदह्यमानायां स पौरैः सपरिच्छदः ॥
कौटुंबिकः कुटुंबिन्या उपातप्यत सान्वयः १२ यवनोपरुद्धाय तनो ग्रस्तायां कालकन्यया ॥ पुर्यां प्रज्वारसंस्पृष्टः पुरपालो न्वतप्यत १३ नशेके सेवितुं तत्र पु
रुच्छ्रोस्वेपथुः ॥ गंतुमैच्छत्ततो वृक्षकोटरादिव सानलात् १४ शिथिलावयवो यर्हि गंधर्वैर्हृत पौरुषः ॥ यवनैरभिभीराजन्नुपरुद्धो रुरोदह १५ दुहितुः पु
त्रपौत्रांश्च जामिजामातृपार्षदान् ॥ सत्वावशिष्टं यत्किंचिद्गृहकोशपरिच्छदम् १६ अहं मेति स्वीकृत्य गृहेषु कुमतिर्गृही ॥ दध्यौ प्रमदया दीनो विप्रयोगउप
स्थिते १७ लोकांतरं गतवति मय्यनाथा कुटुंबिनी ॥ वर्तिष्यते कथं त्वेषा बालकाननुशोचती १८ नमय्यनशिते भुक्तेनास्नाते स्नाति मत्परा ॥ मयितुष्टे
सुसंतुष्टा भर्त्सिते यतवाग्भयात् १९ प्रबोधयति मानित्यं व्युपितेशोककर्षिता ॥ वर्त्तते तद्गृहमेधीयं वीरसूरपि नेष्यति २० कथं नु दारिकादीनां दारकामत्पराय
णाः ॥ वर्तिष्यंते मयि गते भिन्ननाव इवोदधौ २१ एवं कृपणया बुद्ध्या शोचंतं मतदर्शनम् ॥ ग्रहीतुं कृतधीरेनं भयनामाभ्यपद्यत २२ पशुवद्यवने नैषनीयमा
मः स्वकंक्षयम् ॥ अन्वद्रवन्ननुपथाः शोचंतो भृशमातुराः २३ पुरीं विहायो पगत उपरुद्धो विहंगमः ॥ तदा तमेवानुपुरीं विशीर्णां प्रकृतिं गता २४ विकृष्य
माणः प्रसभं यवनेन बलीयसा ॥ नाविंदत्तमसा विष्टः स स्वायं सुहृदं परम् २५ तं यज्ञपशवो नेन संज्ञप्तायेऽदयालुना ॥ कुठारैश्चिच्छिदुः क्रुद्धाः स्मरंतो वैशसंतु
तत् २६ अनंतपारे तमसि मग्नो नष्टस्मृतिः समाः ॥ शाश्वती रनुभूयार्तीः प्रमदासंगदूषितः ॥ २७ तामेव मनसा गृह्णन् बभूव प्रमदोत्तमा ॥ अनंतरं विदुर्म
स्य राजसिंहस्य वेशमनि २८

अतदर्शनशोकायोग्यं मरणायोग्यमिति वा २२ स्वकंक्षयं कर्मणा शरीरांतरं अनुपथाः प्राणैर्द्रियादयः २३ यदा विहंगमो भुजंगमः पुरीं विहायो पगत रतदा तमनुशरीरं च विशीर्णं प्रकृतिं पंचभूतात्म
तां गतं पंचभूतं भयउत्पन्नं पुनस्तदवशेषमापेत्यर्थः २४ तमआविष्टः अज्ञाननिमित्तमोहं प्राप्तः स स्वायं परं सदा सह वर्तमानं परमात्मानं सुहृदमनिमित्तं बंधुना विदन्नास्मरदित्यन्वयः २५ अदयालु
ना क्रूरेणा हि सा कर्मरतेनेत्यर्थः तुशब्देन ब्रह्मार्पणबुद्ध्याऽननुष्ठानं सूचयति २६ अनंतपारेऽवसानरहिते तमसि निरये प्रमदासंगेन विषयबुद्धिस्वीकारेण दूषितोऽशुद्धः २७ तां विषयबुद्धिमेव उत्तमा
उद्धततमा प्रगतमदामदरहिता बुद्धिरभूत् अत्र मरणजनने कथालंकारार्थे अध्यात्मार्थस्य मंदूकछुतिन्यायेन पदाक्षिप्तस्यापि संभवात् बाह्यामपच्युत्येति वचनात् २८

उपयमनं नाम स्वाधीनताकरणं वीर्यपणां ब्रह्मचर्यादिसाधनसाध्यां वैदर्भीनिशितां कउपयेमे मलयध्वजः शांतमनःसंस्कारः स एव ध्वजो यस्य स तथा हरिसेवादिना संस्कृतमना इत्यर्थः रूपक
मात्रस्य लिङ्गव्यत्ययो न दोषाय मनसा वा अग्रे संकल्पयत्यथवा चाव्याहरतीति श्रुते. मनसोऽपि बुद्धयधीनकरणशक्तिरुपपात्ते मतीति बोद्धव्यं किं कृत्वा युधियमनियमादिलक्षणे युद्धे राजन्यान् राजदोषा
विति धातोर्दीपकानीन्द्रियाणिवशीकृत्य चंचलस्य मनसो बुद्धयधीनकरणशक्तिः कथमिति तत्राह पांड्य इति पांडोर्धर्माज्जातं विवेकज्ञानं तेन संपन्नः तत्कुत इति तत्राह परेति परेषामिन्द्रियाणां विषयल
क्षणं पुरंजयतीति आत्मानभिमतमार्गं गतुं त्वादिन्द्रियाणां परत्वं तदभावे सुहृच्चमेव मननान्मन उद्दिष्टं इति मनश्चेतनो वा बाह्यार्थस्त्वेवं पुरंजनः पुरंजनीसंगेन तद्वासनादूषितो नास्ति वैदर्भीप्रमदोऽसमाऽभूत्तपु
रंजनीतत्पुरंजनसंगातिशयेन वासनावशान्नामलयध्वजः पुमानभूत् विषयसंगातिरेकलक्षणकारणात्पुंसः स्त्रीत्वं स्त्रिया. पुंस्त्वं च तत् स्त्रीत्वमेवावशिष्यते विषयसंगातिरेको न कर्तव्य इति शिक्षणार्थं चेदमु
क्तमिति तात्पर्यं ज्ञातव्यं २९ तस्यांबुद्धौ असितो नित्यमुक्तो हरिस्तस्येक्षणं यया भवत्यसितेक्षणात्मजा विष्णुभक्तिः विरागविनयदानधैर्यास्पर्धनविवेकदमाः सप्तसंख्याताः बुद्धेर्जातत्वात् सुता इत्युच्यंते दिष्णु
भक्त्यनंतरकाले स्पष्टत्वाच्च वीर्यस इति सप्तेत्यनेन जरायुबंधोलक्ष्यते संबंधोद्भविलः प्राप्तगर्मलक्षणगतिस्तस्य जीवस्य भूः स्थानं मुक्तिलक्षणविभ्रति उत्पाद्य ददातीति सप्तद्रविडभूभृतः ढलयोरभेदः मृत्वाजरित्र इति
दर्शनात् सप्तैन्द्रियाणिवानेनोच्यंते रागादिभ्यो मुक्ताः प्रकाशितरूपाः सुता इति उच्यंते ३० अर्बुदमर्बुदमित्यनेन सत्यावृत्तयोगृह्यंते महेशास्त्रविरुद्धविषयलक्षणामन्वतरं मनुष्यजविनावधिपरं शतवर्षप्रारब्धपुण्य

उपयेमे वीर्यपणां वैदर्भीमलयध्वजः ॥ युधिनिर्जित्य राजन्यान् पांड्यः परपुरंजयः २९ तस्यां संजनयां चक्रे आत्मजामासितेक्षणां ॥ यवीर्यसः सप्तसुतान्सप्त
द्रविडभूभृतः ३० एकैकस्याभवत्तेषां राजन्नर्बुदमर्बुदम् ॥ भोक्ष्यते यदंशधरैर्महीमन्वंतरं परम् ३१ अगस्त्यः प्राग्दुहितरमुपयेमे धृतव्रताम् ॥ यस्यां दृढ
च्युतो जात इध्मवासात्मजो मुनिः ३२ विमज्ज्यत न येभ्यः क्षमां राजर्षिर्मलयध्वजः ॥ आरिराधयिषुः कृष्णं स जगाम कुलाचलम् ३३ हित्वा गृहान्सुतान्भोगा
न वैदर्भीमदिरेक्षणा ॥ अन्वधावतषां ढ्येशं ज्योत्स्नेवरजनीकरम् ३४ तत्र चंद्रवदानामताम्रपर्णीवरोदका ॥ तत्पुण्यसलिलैर्नित्यमुभयत्रात्मनो मृजन् ३५

यथात् बुद्ध्यावरणादिभिः प्राणैरिन्द्रियैरेव विषयान्भुंक्त इत्यर्थः ३१ स्तप्यैष्ट्यैश्च संघात इति धातोः अगं भगवंतं स्थापयति शब्दसमूहेन स्तुतिकरोतीत्यगस्त्योभक्तः प्रांचं पुरातनं श्रीनारायणं दोग्धीति दुर्हताभ
क्तिस्तामुपयेमे ससारनिवर्तने शक्तिमत्तयाऽचलामकरोदित्यर्थः कीदृशीं ब्रह्मचर्यादिव्रतसाध्यां दृढं च्युतः पुत्रादिस्नेहोयस्मात्सदृढच्युतः पूर्वस्माद्विरागो दृढतरो भूदित्यर्थः इध्मवासो गुरुकुलवास एवात्मजो य
स्य स तथा वैराग्यादेव गुरुकुलवासो भवति परीक्ष्य लोकान् कर्मचितान् ब्राह्मणो निर्वेदमायान्नास्त्यकृतः कृतेन तद्विज्ञानार्थं स गुरुमेवाभिगच्छेदिति श्रुतेः सौम्येमाः सभिध आहरंति च ३२ वैराग्यादिरूपन्या राजत
इति राजा विवेकित्वा दृषिः राजा चासावृषिश्चेति राजर्षिः वैराग्यविवेकज्ञानसंपन्नः शुद्धवासनांकितः पुरुषस्तनयस्थानीयेभ्यो विरागादिभ्यश्चिद्विद्येभ्यो वा क्षमां शास्त्रलक्षणां भोग्यलक्षणां वा विभज्येदश्रोतन्यनेद
मितिविचिन्त्यायं विषयः सेवनीयो नायमिति कुलाचलं निश्चलं वा सार्थं गुरुकुलजगाम वैराग्यादिगुणसंपन्नः शरीरयात्रानिर्वाहकविषयभोगी गुरुकुलसन्निधिमवात्सीदित्यर्थः कृष्णपूर्णानंदमाराध्यापरोक्षोऽर्तुका
म इत्यर्थः ३३ मदिर्दृष्टिस्तारातीति मदिर्तादृशमीक्षणं ज्ञानयस्यां सा तथा शुद्धज्ञाना विषयानुषंगं विहाय तदनुसारिणी बभूवेति पांड्येशमन्वपद्यतेत्यभिप्रायः अत्र सुतशब्देन रागादयो लक्ष्यते तान्विहायेत्यर्थः मु
क्तावपि बुद्ध्यात्मनो राहित्यं नास्तीति दर्शयितुं ज्योत्स्नेवेति ३४ तत्र गुरुकुलवासे चंद्रवदाह्लादकं निर्मलं च वदति ज्ञापयतीति वेदातशास्त्र ययौ चंद्रमदेति पांड्येशाविति सूत्राद्वकारस्य मकारः चंद्राविविपथीकरा
तीति वा नामलोकप्रसिद्धं पर्णं आच्छादयति धातोः ताम्रं रजस्तमश्च पर्णं यस्याच्छादयति परिभवतीति ताम्रपर्णीवेदांतव्याख्या ततश्चाभरश्चेति ताम्रं ब्रह्मपृष्ठातीति प्रकाशलक्षणं दानं करोतीति वा पुण्यदान इति धा

भा०च०

तोऽनदीवत्पदवर्णरवरलक्षणप्रवाहात् श्रोतृणामुदकवदाह्लादजननाद्वावरोदका तस्याव्याख्याया प्रकाशितैः पुण्यैः शोधकैः सलिलैर्युक्तिलक्षणैरात्मनोत्तरकरणस्य उभयत्रप्रतिवादिनिमित्तबाह्यदुर्युक्तिमलं संशयाद्यंतरमलं मृज्जन् शोधयन् ३५ मूलप्रतिष्ठापामितिधातोः मूर्च्छजगदाधारं ब्रह्मफलंतिनिष्पादयंतीति मूलफलानितैः कंसुखददातीति कदंमिताशनतदादियैर्पागितस्वापादीनां तानिकंदादीनियोगसाधनानितैः नात्यश्रतस्तुयोगोस्तिनचैकांतमनश्च इति स्मृतैः पुष्पवन्मृदुलैः पर्णैराच्छादनैरुद्रतमकंदुःखं येभ्यः श्रान्तान्युदकानितृणानि आस्तरणानितैरेतैश्च वर्तमानः शरीरयात्रां कुर्वाणः गंज्ञानं गमयतीति गात्रमज्ञानम् कर्शयत्यल्पीकरोतीति गात्रकर्शनम् तपआलोचनइतिधातोरालोचनं मननमनुतिष्ठन् ३६ शीतोष्णादीनि द्वंद्वान्यजयत्सहमानो वर्तत इत्यन्वयः शीतोष्णादिशब्दैः कामादयो लक्ष्यते इति ज्ञातव्यं उभयेषां शरीराधिकरणत्वात् ३७ तपसामननलक्षणेन जातया विद्यया ज्ञानेन नियमादिभिश्च पक्कषायः शिथिलीकृतपापआत्मानमंतःकरणं ब्रह्मणा युयुजे विषयेभ्य आनीय श्रीनारायणेन सह वर्तमानमकरोत् तदेकनिष्ठमकुरुतेत्यर्थः यद्वात्मानमंतर्पर्यामरूपं ब्रह्मणा व्यापकत्वेन युयुजे एकत्वेन दध्यविस्तर्यः विजिताक्षानिलाशयः वशीकृतं द्विप्रपाणांतकरणः आशयोऽभिलाषोवा ३८ स्थाणुरिव स्थित एकत्र गुरुकुले श्रुतमतशास्त्रे बुद्धिप्रसादजनके विविक्तस्थाने वा दिव्यं वर्षशतं बहुकालमुपासीन आस्त इत्यन्वयः मुक्तिसाधनभक्तिरेव नान्यदितितस्या अतिशयफलमाह वासुदेव इति उपासको वासुदेव भगवति वेदांतविचारनिर्णीतगुणरत्नाकरे हरावुपासनालक्षणां रतिमुद्रहन् कुर्वन्नन्यत्स्वतंत्रवस्तुन वेद किंतु सर्वतदधीनमेव ज्ञातवानित्यर्थः ३९ ननु ब्रह्म

कंदादिभिर्मूलफलैः पुष्पपर्णैस्तृणोदकैः ॥ वर्तमानः शनैर्गात्रकर्षणं तप आस्थितः ३६ शीतोष्णवातवर्षाणि क्षुत्पिपासे प्रियाप्रिये ॥ सुखदुःखे इति द्वंद्वान्यजयत्समदर्शनः ३७ तपसा विद्यया पक्कषायो नियमैर्यमैः ॥ युयुजे ब्रह्मणात्मानं विजिताक्षानिलाशयः ३८ आस्ते स्थाणुरिवैकत्र दिव्यं वर्षशतं स्थितः ॥ वासुदेवे भगवति नान्यद्वेदोद्बहन्नरतिम् ३९ स व्यापकतयात्मानं व्यतिरिक्ततयात्मनि ॥ विद्वान्स्वप्न इवामृश्य साक्षिणं विररामह ४० साक्षाद्भगवतोक्तेन गुरुणा हरिणानृपः ॥ विशुद्धज्ञानदीपेन स्फुरता विश्वतोमुखम् ४१ परे ब्रह्मणि चात्मानं परं ब्रह्म तथात्मनि ॥ वीक्षमाणो विहायैक्षामस्मादुपररामह ४२ पतिपरमधर्मज्ञं वैदर्भीमलयध्वजम् ॥ प्रेम्णा पर्यचरद्वित्वा भोगान्सापतिदेवता ४३

व्यतिरिक्तस्य वस्तुनोऽभावादेकमेवाद्वितीयमिति श्रुतेरेतदेवनान्यद्वेदेति प्रतीत एवार्थः किं न स्यादिति तत्राह स व्यापकतयोति स आमृश्य विचार्यात्मनि जीवे स्थितं साक्षिणं स्वप्नेन शरीरमभिप्रहत्या सुप्तः सुप्तानमिचाकशीति श्रुतः साक्षात्तद्रष्टृत्वेन वर्तमानं स्वप्ने यथा परतत्र तया जीवं पश्यति तथा अन्यदापीति विद्वान्स्थित्यात्मानं परमात्मानं व्यापकतया सर्वव्यापित्वेन चेतनाचेतनात्मकजगद्व्यतिरिक्ततया च विद्वान्विरराम ससाराद्विरक्तो जीवन्मुक्त्यवस्थामापेत्यन्वयः यद्वात्मानं व्यापकतयात्मानं जीवे व्यतिरिक्ततया च विद्वान्स्वप्न इव स्वतंत्रं साक्षिणं जीवं परतंत्रमापृश्य निश्चित्य विररामेति हेत्यनेन जीवस्या स्वातंत्र्ये हरेस्तदन्यत्वे यतः स्वप्नेन स्वतंत्रस्ततस्तद्वर्णकः परः । जीवादप्यस्तु विज्ञेयः स विष्णुरवधार्यतामिति प्रसिद्धिः सूच्यते ४० तर्ह्यभेदश्रुतेः को भिप्राय इत्याशंक्य जीवातर्यामिणो हरेः ब्रह्मविदा प्रीतिपरमिति श्रुतिप्रतिपाद्यस्यापि न कश्चिद्वेदोस्तीत्यर्थ इत्यभिप्रेत्याह साक्षादिति ४१ आत्मानं जीवातर्यामिण ईक्षां तयोर्भेददर्शनं अस्माच्छरीरात् हेत्यनेन अस्य प्रामाणिकत्वं द्योतयति ४२ पतिस्वाश्रयं इंद्रियद्वारेण भोगान्विहाय परिचरणनाम तस्य हितप्रेरकत्वम् ४३

१ स्वप्ने इवेति दृष्टातत्वेनोच्यते स्वप्ने हि जीवस्या स्वातंत्र्यं सिद्धम् अतस्तत्र परमेश्वराधीनत्वं प्राप्तिमेव । ता०

वि० अ०

५७

५७

चीरवासाः सत्त्वगुणलक्षणवेणीचक्षुषिशिरोरुहलक्षणावृत्तयोयस्याः सा तथा उपपत्तिपत्युः स्वमनसः समीपे शांतिमित्यनेन धूमराहित्यं न तु निर्वाणत्वं न हि नष्टस्याग्नेः शिखा कथापक्षे यथा स्थित एवार्थः
अभूतदृष्टांतस्य संभवात् तस्मिन्निर्धूमतया ज्वलतो मे शिखेव निर्मलतया श्रेयसोत्तरंगमित्यर्थः ४४ इदानीं बुद्धेर्वृत्तिविशेषान् लक्षयति अजानतीति अंगना भगवज्ज्ञानसाधना उपरतं जीवन्मुक्त्यवस्था
मासं प्रियतमं स्वस्या आत्यंतिकं प्रियं तमजानती बाह्यवृत्तिविशिष्टा सुस्थिरासनं तदेकवृत्तिनिष्कलक्षणं पीठमाप्य पूर्वसंस्कारवशात् यथा पूर्वमुपाचरत् शुभकर्मणि प्रेरयामास ४५ यदैवंप्रेरयति च यदा प
त्युरंध्यवयवैकदेशे ऊष्माणमौष्ण्यं नोपलभेत् शुष्कजलनारिकेलफलवत् देहाभिमानविहाय स्थितत्वादौष्ण्यानुपलंभस्तस्या इति ततोपि वृत्त्यंतरवैशिष्ट्यमाह आसीदिति तदा संविग्रहदयावृत्त्यंतर
विशिष्टासीत् मिश्रबुद्धिमहायस्वरूपबुद्ध्याऽवतिष्ठते तदेवमवस्थाविशेष इति तात्पर्यं ज्ञातव्यम् ४६ बहु स्वामी तदनुमानराहित्यादबधुः शोचंती प्रकाशयंती विह्वलेत्यादिना प्रतिक्षणमनतबुद्धि
त्तपो लक्ष्यं विपिने देहलक्षणे स्थिता सुस्वरं प्ररुदेतीदं बुद्धेर्लक्षणं अस्यामुक्तिकालेनाशात् चिदचिद्बुद्ध्या व्यापारविशेषाल्लक्षणवैलक्षण्यप्रतिक्षणं ज्ञातव्यं ४७ उदधिः कर्मतदेवमेखलास्थानीयस्याः
सा तथातां दस्युभ्योऽहंकारादिभ्यः क्षत्रबंधुभ्यो मिथ्याज्ञानादिभ्यो बिभ्यतीति मार्क्षितुमर्हसि त्वदनुगृहीतया बुद्ध्याऽज्ञानादयो निवर्तत इत्यर्थः ४८ विपिने वासनावने विलपती वधावती वदंशयती भर्तु पाद
योः पतिता स्वामिनं विहाय स्थिता अश्रूण्यवर्तयन्मुग्धेवाभवत् ४९ दारुमयी भेदविषयां चित्तं विदंकृत्वा प्रकाशयत स्यात् स विदिपत्युः कलेवरं संसारकारणमादीप्य दग्ध्वा अनुमरणे अनुस्यूतदोषनाशे मनोद

चीरवासाव्रतक्षामावेणीभूतशिरोरुहा ॥ बभ्रावुपपत्तिं शांता शिखा शांतमिवानलम् ४४ अजानती प्रियतमं यदोपरतमंगना ॥ सुस्थिरासनमासाद्य यथा
पूर्वमुपाचरत् ४५ यदानोपलभेतां प्रावृष्माणं पत्युर्चती ॥ आसीत् संविग्रहदयायूथ भ्रष्टा मृगीयथा ४६ आत्मानं शोचती दीनमबंधुर्विह्वला श्रुभिः ॥
स्तनावासिच्य विपिने सुस्वरं प्ररुदेसा ४७ उत्तिष्ठोत्तिष्ठ राजर्षे इमामुदधिमेखलाम् ॥ दस्युभ्यः क्षत्रबंधुभ्यो बिभ्यती पातुमर्हसि ४८ एवं विलपती बाला
विपिनेऽनुगता पतिम् ॥ पतिता पादयोर्मर्तूरुदंत्यश्रूण्यवर्तयत् ४९ चित्तिं दारुमयी कृत्वा तस्या पत्युः कलेवरम् ॥ संदीप्य चानुमरणे विलपंती मनोदधे ५०
तत्र पूर्वतरः कश्चित्सखा ब्राह्मण आत्मवान् ॥ सांत्वयन् वल्गुना साम्रातामा हरुदतीं प्रभो ५१ कात्वं कस्यासि को वा यं शयानो यस्य शोचसि ॥ जानासि किं
सखायं मां येनाग्रे विचचर्थह ५२ अपि स्मरसि चात्मानमविज्ञातसखं सखे ॥ हित्वा मां पदमन्विच्छन् भौमभोगरतोगतः ५३

धेतादृशी वृत्तिप्रकाशयत् ५० तत्र तस्यामवस्थायां कश्चिद्देवांतवाक्यार्थो हितोपदेष्टृत्वेन सखिधर्मे वर्तमानो ब्राह्मणो ब्रह्मसंबन्धीनिर्दोषशब्दलक्षणागमसंबन्धीवात्मवान् परमात्मगुणप्रतिपादनपरः सा
आश्रित्यार्थप्रकाशनेन सांत्वयन् प्रतिपदं दर्शितान्वयः बुद्धिमाह अबोधयदिति कथापक्षे प्रतीत एवार्थः ५१ तदनुकरणतया बोध्यत इत्याह केति काकिजातिविशिष्टानकापि किंच कस्यासि क
पुरुषमाश्रित्य तिष्ठसि न कमपि सर्वचेतनानुस्यूतत्वाच्च विशिष्टुं शक्यत यस्य शोचसि यदीत्याहीमीतप्रकाशयते सखं यं शयानशरीरलक्षणः पदार्थः कः पांचभौतिकत्वात्तव चास्य न कोपि संबन्धः किंतु चेतन
स्यैवेत्यर्थः त्वंका नाम तो गोत्रतो लिंगतश्च न तत्र त्रयमप्यस्ति कस्यासि पुत्री भायावान कस्यापीत्यर्थः को वाऽयं शयानस्तव निरूपिते सत्यनेन संबन्धः यस्य मरणं शोचसि स इति वा अग्रे पूर्वकाले येन म
या विचचर्थं विचारितवानसि वेदांतवाक्यमिति शेषः विचार्य मां ज्ञातवानसि तं सखायत्वया सह वर्तमानमां जानासि किं सखित्वात् ज्ञातुं प्राप्तिरस्तीत्येतद्गद्गेनाह ५२ किंच हे सखे अविज्ञातः परमात्मा सखा यस्य स
तथा तमात्मानं त्वं स्मरस्यपि न स्मरसि चेत्तं स्मरेति चार्थः चिद्बुद्ध्यात्मनोरभेदादिदमुभयविषयं इदानीं ज्ञानात्मानचेतनमविभज्येवाह हित्वेति विषयभोगरतस्तदर्थभोगस्थानमन्विच्छन् मृगयन्मा
हित्वा गतः पृथग्गत इव अग्रत इति पाठे पदमन्विच्छन् भूदित्यन्वयः ५३

भा० च०

वाक्यार्थभिमानौ कश्चित्तनः स्वात्मनो रूपबोधस्वरूपं च तत्त्वत उपदिशति हंसाविति आर्यप्राज्ञ अहं च त्वं च हं सौ स्वतो निर्लेपौ मानसज्ञानमयनययोस्तौ तथा सहस्रपरिवत्सरान् बहुकालं रमणैरममाणी
अवात्स्व अन्यत्र मानससरोवराश्रयौ हंसौ प्रसिद्धौ प्राक्चीर्णपुण्यनिचयादवाप्तजातिस्मृती ५४ पुनः प्रारब्धकर्मवशात् ग्राम्यमतिर्माविहाय कर्मभूमिगतो विचरन् गर्वटन् किंचित्पदंगो गस्थान
मद्राक्षीः स्त्रियाविषयबुद्ध्या रचितं ५५ एकः पालः प्राणो र्यास्मिस्तत्तथा तत्स्त्रीधवः पतिः स्वामी यस्मिन् तत्स्त्रीधवः ५६ पंचारामार्थमाह पंचेति इंद्रियार्थाः शब्दादयः नवद्वारमित्यस्यार्थमाह
द्वारइति घ्राणादयो द्वारइत्युच्यन्ते त्रिकोष्ठमाह तेजइति षट्कूलमाह गोलकेति गोलकेष्विन्द्रियाणि गृह्यत इति गोलकेन्द्रियसंग्रहः ५७ विषणो व्यवहारः क्रियाशक्तिः कर्मेन्द्रियशक्तिः पंचप्रकृती
त्येतदाह भूतेति पंचभूतानां प्रापकृतिर्मूलकारणं तां पंचप्रकृतिरित्युच्यते अव्ययानित्या स्त्रीधवमाह शक्तीति शक्तिर्बुद्धिः सैवाधीशापुरोपभोगे कारणं यस्य स शक्त्यधीशः अन्यनकोष्ठानि भांडा
गारस्थानानि कूलानि बाहिः स्थपदार्थदर्शनाय निर्मितस्थानानि ५८ रामयाविषयबुद्ध्या स्पृष्टेव शीकृतः हतस्मृतिः शास्त्रज्ञानरहितः विषयबुद्धिसंगफलं नरकादिभवतीत्यर्थः ५९ नत्वमित्या
दिविषयैवैराग्यमुच्यते ६० प्रारब्धकर्मणैर्विधफलानुमवर्धमयामदंत्यामिणा हरिणा सृष्टा संकल्पैषामापाबंधकशक्तिरिच्छावा सा चाचित्यमहिमेत्याह यदिति तर्हि किंतु च ज्ञातप्रितितद्विविच्यह
हंसमिति तत्त्वतो नाम गोत्रादिराहित्येन चेतनं हंसनिर्मलं पश्य आत्मनो हेरे गति तत्तत्तत्ताप्रदत्वेन स्थितां पश्य आत्मनो मम गतिं त्वां प्रबोध्य गच्छतो मम यात्रां पश्येति वा अनेन बोध्यबोधकयो

वि० अ०

१८

हंसावहं च त्वं च आर्यसंस्वायौ मानसायनौ ॥ अवात्स्वरमणौ चोभौ सहस्रपरिवत्सरान् ५४ सत्वं विहाय मां बंधोगतो ग्राम्यमतिर्महीम् ॥ विचरन्पदमद्राक्षीः कथा
चिन्निर्मितं स्त्रिया ५५ पंचारामं नवद्वारमेकपालं त्रिकोष्ठकम् ॥ षट्कूलं पंचविषणं पंचप्रकृतिस्त्रीधवम् ५६ पंचेन्द्रियार्थां आरामाद्वारो घ्राणादयः प्रभो ॥
तेजो बन्नानि कोष्ठानि गोलकेन्द्रियसंग्रहः ५७ विषणस्तु क्रियाशक्तिर्भूतप्रकृतिरव्यया ॥ शक्त्यधीशः पुमानत्र प्रविष्टो नावबुध्यते ५८ तस्मिंस्त्वं रामया
स्पृष्टो रममाणो हतस्मृतिः ॥ तत्संगादीदृशीं प्राप्नोदशां पापीयसीं विभो ५९ नत्वं विदुर्भदुहितानां वीरः सुहृत्तव ॥ न पतिस्त्वं पुरं जन्या रुद्धो न वमुखेयया
६० माया ह्येषामया सृष्टाय त्पुमां संस्त्रियं पतिम् ॥ मन्यसे नो भयं यद्वहंसं पश्य आत्मनो गतिम् ६१ अहं भवान्न चान्यस्त्वं त्वमेवाहं विचक्ष्व भो ॥ न नौ
पश्यंतिकवयश्छिद्रं जातु मनागपि ६२

रनुभवसिद्धत्वादवाधितो भेद इति ज्ञातव्यं ६१ ननु कर्माणि विज्ञानमयश्चात्मा परे व्यये सर्वे कीर्तिवन्ति तत्त्वमस्य हं ब्रह्मास्मीत्यादि श्रुतिभिरैक्यस्य प्रतिपाद्यत्वात्कथं भेदोऽवाधित इति ज्ञायते न चेदप्रौपचारि
कं गुरुशिष्योपदेशत्वाद्भिन्नलभानुपपत्तेरित्याशंक्य जीवसत्ताप्रदत्वाच्चेतनत्वेन तत्सदृशत्वाच्चाभेदव्यपदेशः तद्गुणसारत्वात्तु तद्व्यपदेशः प्राज्ञादिति सूत्रात् जीवसत्ताप्रदत्वात्तु सदृशत्वाच्चेकेशवः कथ्यते
बदभेदेन न तु जीवस्वरूपतः इति प्रमाणविरोधबाहुल्याच्च तत्त्वस्य सर्वमात्मैवाभूत्तत्केन कं पश्येदिति दूषितत्वाच्चाभेदस्येत्यभिप्रेत्याह अहमिति भवानहं त्वमत्तो न्योनच त्वतु अहमेवेति विचक्ष्व पश्य अनप्रया
णमाह नेति कवयस्तत्त्वदर्शिनः क्वचिन्मनागल्पमपि नावयोश्छिद्रमंतरपश्यन्ति द्रव्यकर्मचकालश्चेति वाक्यार्थं पश्यतोऽस्मदंत्यामिणमंतरेणावयोः सत्तापि नास्ति किमु तद्विष्टानिष्टप्राप्तिपरिहारलक्षण
प्रवृत्तौ शक्तिरित्यतः अन्यदेशीययोरंत्यामिणस्तत्त्वस्वरूपरान्योरिव भेदं पश्यन्तोऽपि पश्यन्तित्याभिप्रायः भवदंत्यामिमदंत्यामी चान्योनभवति किंतु त्वमेवाहमेकमेवेति जानीहित्वयि स्थितस्त्वाभित्यसादेति
प्रमाणयत्तां कवीनां दर्शनादिति वाहं भवान् किंतु त्वमन्यः अतस्त्वं त्वमेवाहमहमेवेति विचक्ष्व अन्यथानपश्य कुतः नौ मनाच्छिद्रं कियानेवा विशेषज्ञेन पश्यन्ति किंतु यहां तं भेदं पश्यन्तीति वा ६२

६६

जीवसत्ताप्रदत्ताजीवेनाभेदः परस्येत्यत्र दृष्टान्तमाह यथेति आदर्शचक्षुषोः प्रतीयमानस्य प्रतिबिम्बस्य सत्तादेर्द्रष्टुर्बिम्बाधीनत्वात्तदेवेदमिति वदावयोरंतरं सत्ताया अप्यस्मत्स्वाभ्यधीनत्वादावां तद्विभवाविति व्यवहारः यथा दर्पणाद्युपाधिष्वेकमात्मानं बहुधा पश्यंति तथावयोरंतर्यामिणोरंतरमिति वा ६३ उपसंहरति एवमिति तद्विभवाविति विषयबुद्धिप्रसंगातिशयेन नष्टातिरोहितास्मृतिशास्त्रविषयमापेत्यन्वयः ६४ कथाबाह्याध्यात्मपक्षभेदेन निरूप्यते इत्येतत्कथमवगतामिति तत्राह बहिष्मन्निति परोक्षेणान्यापदेशेन एवं कथने किं कारणं तत्राह यत्परोक्षेति परोक्षप्रिया इव हि देवा इत्यादि श्रुतिः अनेनाहं भवानित्यादेरप्यस्मदुक्त एवार्थेन प्रातीतिक इत्येतत्सुतराम बोधि ६५ ॥ इति श्रीभागवते चतुर्थस्कंधे विज० कृतटीकायामष्टाविंशः ॥ २८ ॥ ७ ॥ ॥ भक्तिजनितज्ञानमेव हरेः प्रसादजनकं न कर्मादिकं तत्र साधनमित्येतदास्मिन्नध्यायेन निरूप्यते तत्रादौ प्राचीनबहिःस्वयं विद्वानपिलोकोपकाराय सम्यक्पृच्छति भगवन्निति नारदस्य हर्षार्थं भगवान्नितिसंबोधनं अस्माभिरस्मादृशैः प्रवक्तृबोधकशक्त्यभावपारिहारार्थं सम्प्राप्यति तत्र किं कारणं तत्राह न वयमिति कवीनां कर्माभावेन विविदिषंति यज्ञेन दानेनेत्यादि विधानं व्यर्थमिति मांशं कां कवय इत्यनेन पर्यहारि कर्मणा शुद्धात्करणस्य हर्युपासनासाध्यप्रकारेणातिश्रांतदर्शनस्य कवित्वात् ॥ १ ॥ व्यनक्तीत्यनेन पुरंजनपदं निरुक्तं पुरस्य देहस्यांजनं यस्मात्संपुरंजन इत्यर्थः अंजुव्यक्तिकरण इति धातुः पुरंजनघातिप्रकाशयतीति वा पुरंज

यथा पुरुषात्मानमेकमादर्शचक्षुषोः ॥ द्विधा भूतमिवेक्षेत तथैवांतरमावयोः ६३ एवं समानसो हं सो हं सेन प्रतिबोधितः ॥ स्वस्थस्तद्व्यभिचारेण नष्टमापुनः स्मृतिम् ६४ बहिष्मन्नेतदध्यात्मं पारोक्ष्येण प्रदर्शितम् ॥ यत्परोक्षप्रियो देवो भगवान्विश्वभावनः ६५ इति श्रीभागवते चतुर्थस्कंधे अष्टाविंशोऽध्यायः २८ ॥ ७ ॥ प्राचीनबहिर्वाच ॥ भगवंस्तेव चोस्माभिर्न सम्यगवगम्यते ॥ कवयस्तद्विजानंति न वयं कर्ममोहिताः १ ॥ नारद उवाच ॥ पुरुषं पुरंजनं विद्याद्यद्वयनक्त्यात्मनः पुरम् ॥ एकद्वित्रिचतुष्पादं बहुपादमपादकम् २ यो विज्ञाता ह्वयस्तस्य पुरुषस्य सखेश्वरः ॥ यन्न विज्ञायते रूपैर्नामभिर्वा क्रियागुणैः ३ यदा जिघृक्षन् पुरुषः कात्स्नर्येण प्रकृतेर्गुणान् ॥ न वद्वारं द्विहस्तांघ्रिपुरं मनुत साध्विति ४ बुद्धितु प्रमदां विद्यान्ममाहमिति यत्कृतम् ॥ यामाधिष्ठाय देहेऽस्मिन् पुमान्भुंक्तोक्षिभिर्गुणान् ५ सखाय इन्द्रियगणो ज्ञानं कर्म च यत्कृतम् ॥ सख्यरत हृतयः प्राणः पंचवृत्तिर्यथोरगः ६ बृहद्वनं मनो विद्यादुभयैर्द्रियनायकम् ॥ पंचालाः पंचविषया यन्मध्येन वसं पुरम् ७

नः जनीमादुर्भाव इति धातुः पुरमपि नैकविधमित्याह एकेति एकपादादिजातिजंतुशरीरापेक्षया पिशाचशरीरमपेक्ष्य वा द्वौपादौ मनुष्यादेस्तयः पादाज्वरादेः चत्वारः पादाः पञ्चादेः बहवः पादाः सहस्रपादादेः अपादकं सर्पादि २ ननु परमाणोरप्यविज्ञातत्वात् किं विशिष्योच्यत इति तत्राह यन्नेति अनेन भक्तानुग्रहार्थं नामरूपादिग्रहणं न स्वतोस्ति न तथा परमाणोः शुक्लभासुरमपाकजमित्यादि निरूपितत्वादिन्यादिप्रदर्शितम् ३ यदा प्रकृतेर्गुणान् जिघृक्षन् स्रक्चंदनादिविषयानादातुमिच्छति तदानवद्वारादिलक्षणं साधुतत्साधनमिति न्यरूपयत् ४ अधिष्ठाय स्वमक्षिं द्रियश्रोत्रमित्याभिधानादक्षिभिरिन्द्रियैश्चक्षुषारूपं दृष्टानंतरमन्येन्द्रियप्रवृत्तिरिति चक्षुषः प्राधान्यद्योतनायाक्षैरित्युक्तिविहायाक्षिभिरिति गुणान्विषयान् ५ यद्येनेन्द्रियगणेन तेषां द्रियाणां विषयेषु वृत्तयो व्यापाराः पुररक्षणे यथोरगो निरूपितस्तथा देहरक्षणे उरस्तु वक्षसि श्रेष्ठ इत्यभिधानात् उरः श्रेष्ठश्च गमको ब्रह्मप्रापकश्चेत्पुरगो मुख्यप्राणः श्रेष्ठश्च स एनान् ब्रह्मगमयतीति सूत्रश्रुत्योरयमर्थः अन्यत्र उरसावक्षसागच्छतीत्युरगः सर्पं पंचधा वृत्तिर्यस्य संपंचवृत्तिः विस्तृतव्यापारो वा फणोत्क्षेपणं फणायाभूमावाक्षेपणमडलीकरणमाकुंचनं मंडलं मोक्षप्रसारणं दीर्घाभूयगमनमिति पंचवृत्तिनागस्य ६ मनसा वा अग्रे सत्कल्पयत्यथवा चाव्याहरतीति श्रुतेः ज्ञानकर्मेन्द्रियाणां विषयं प्रति नेतृत्वादुभयैर्द्रियनायकमित्युक्तं एषां विषयाणां मध्येन वसन्निद्वारलक्षणानिच्छिद्राण्यस्य तत्तथोक्तं तत्पुरंशरीरम् ७

तत्तद्दिन्द्रियसंयुतः अक्षादिद्वारेण बाह्यविषयबुभुक्षोसतिनेत्रादौ दिव्येण विषयभुक्त इत्यर्थः ८ अक्षिणी इत्यादिना द्वे द्वे द्वार इत्युक्तं तद्विवेचयति अक्षिणी इति ९ पश्चिमे द्वे इत्युक्तं तत्राह पश्चिमे इति
 स्वद्योतेत्याद्युक्तं विवृणोति स्वद्योतेति १० नलिनीत्याह नलिनीति ११ अवधूतमाह घ्राण इति मुख्यानामपुस्ताद्वा इत्यस्यार्थमाह मुख्येति यामुख्यानामद्वाः आस्यं रसज्ञ विपणान्वि
 त इत्येतदाह विपण इति विपणो वाग्निद्रिय रसवित् रसज्ञः रसो रसनेन्द्रियं आपणं व्याचष्टे आपण इति चित्रमंध इत्यादौ बहूदनमित्यस्य विविधौदनः १२ पांचालशब्दस्यार्थान्तरमाह प्रवृत्तमिति १३
 श्रुतधरेत्यस्य श्रोत्रमिति तेनोक्तांतः पितृयानादि मार्गव्रजति आसुर्याः कृत्स्नमाह मेहनार्थमिति मेहनं पुरीषोत्सर्जनं ग्रामिणारतिर्भैथुनं १४ १५ १६ तद्रूपैर्मनोगुणैर्बुद्धिगुणै
 र्वाप्तदेवमतिपादयति यथेति स्वप्रकाले करितुरगादिष्टश्रुतवस्तुवासनावासितमनोबुद्धिर्वाविक्रियते देवेनेति शेषः बहुसंस्काराधिवासितत्वादप्यत्र प्रवाहमंतरेणैव स्वयं वा विकरोतीत्याह गुणेति

अक्षिणीनासिकेकर्णौ मुखं शिश्रुगुदाविति ॥ द्वे द्वे द्वारौ बाहिर्यातितत्तद्दिन्द्रियसंयुतः ८ अक्षिणीनासिके आस्यमिति पंचपुरस्कृताः ॥ दक्षिणादक्षिणः कर्ण
 उत्तराचोत्तरः स्मृतः ९ पश्चिमे इत्यधो द्वारौ गुदशिश्राविहोदिते ॥ स्वद्योताविर्मुखी चात्र नेत्रे एकत्र निर्मिते १० रूपं विश्राजितं ताभ्यां विचष्टे चक्षुषेश्वरः ॥
 नलिनीनालिनीनासे गंधः सौरभ उच्यते ११ घ्राणो वधूतो मुख्यास्यं विपणोरसविद्रसः ॥ आपणो व्यवहारोत्र चित्रमंधो बहूदनम् १२ पितृमूर्दक्षिणः क
 र्ण उत्तरो देवभूः स्मृतः ॥ प्रवृत्तं च निवृत्तं च शास्त्रं पांचालसंज्ञितम् १३ पितृयानदेवयानं श्रोत्रं श्रुतधरो व्रजेत् ॥ आसुरीमेहनार्थं द्वाव्यवायो ग्रामिणारतिः १४
 उपस्थो दुर्मदः प्रोक्तो निर्ऋतिर्गुद उच्यते ॥ वैशसं नरकं पायुर्लुब्धको धौतुमेशृणु १५ हस्तपादौ पुमांस्ताभ्यां युक्तो यातिकरोति च ॥ अंतःपुरं च हृदयं
 विषूचिर्मन उच्यते १६ तत्र मोहं प्रसादं वाहर्षं प्राप्नोति तद्रूपैः ॥ यथा यथा विक्रियते गुणाक्तो विकरोति वा १७ तथा तथोपद्रष्टात्मा तद्वृत्तिरिति कीर्यते ॥
 देहो रथस्त्विन्द्रियाश्च संवत्सरव्योगतिः १८ द्विकर्मचक्रं त्रिगुणध्वजः पंचासुबंधुरः ॥ मनोरश्मिर्बुद्धिसूतो हृन्नीडो द्वंद्वकूबरः १९ पंचेन्द्रियार्थप्रक्षेपः सप्त
 धातुवरूथकः ॥ आकृतिर्विक्रमो बाह्यो मृगतृष्णां प्रधावति २० एकादशेन्द्रियचमूः पंचसूना विनोदकृत् ॥ संवत्सरश्चंद्रवेगः कालो येनोपलक्षितः २१
 तस्याहानीह गंधर्वा गंधर्व्यो रात्रयः स्मृताः ॥ हरंत्यायुः परिक्रान्त्या षष्ठ्युत्तरशतत्रयम् २२ कालकन्या जरा साक्षालोकस्तां नाभि नंदति ॥ स्वसारं जगृहे मृत्युः
 क्षयाय यवनेश्वरः २३ आधयो व्याधयस्तस्य सैनिका यवनाः खलाः ॥ भूतोपसर्गा जरायः प्रज्वारो विविधोज्जरः ॥ २४

१७ यथा यथा विषयविकारेण परिणमते तथा तथा स्वप्नादेरुपद्रष्टात्मा जविस्तद्वृत्तिर्बुद्धिर्मनो वृत्तेरनुकूलवृत्तिरिति कीर्यते यथा यथा मनो विक्रियते गुणान्कामात्मना गुणरूपिता बुद्धिस्तथा विकरोति बु
 द्धिर्यथा विकरोति तथा त्मापीति वा । उभयेन्द्रियनायक इत्युक्तेर्मनो विकारानुकारि बुद्ध्यनुकारि प्रवृत्तिमत्त्वमात्मनो युज्यते इन्द्रियाण्येवाध्यायस्य सतथा संवत्सरेत्युपलक्षणं दिनरात्रिपक्षमाससंवत्सर
 लक्षणैर्विबोभिर्गतिर्यस्य सतथा १८ द्विकर्मेत्यादिषु बहुव्रीहिः पंचासुबंधुरः पंचासवः प्राणा एव बंधुरो यस्य सतथा एकरश्म्येकदमनमित्यस्यार्थमाह मन इति १९ पंचप्रहरणमित्यस्यार्थमाह पं
 चेति प्रतीतितः सुखमनुभवेत्तदुःखं सा मृगतृष्णिकाता तदुक्तं सुखवहू रतो दशवंतकाले दुःखमेव यत् । मृगतृष्णेत्यतः प्राहुर्भोगं वैषयिकं बुधा इति २० पंचेन्द्रियद्वारेण विषयसेवान्क्षणा हि सा कला
 विनोदं करोतीति पंचसूना विनोदकृत् येन संवत्सरेण द्विपरार्धायुर्लक्षणः कालः २१ परिक्रान्त्या षष्ठ्युत्तरशतत्रयम् २२ क्षयाय जगत् इति शेषः २३ भूतोपसर्गा ग्रहोपद्रवाः २४

१ मृगतृष्णां प्रधावतीत्यनेन वैषयिकभोगस्य मृगतृष्णात्वोक्त्या मिथ्यात्वमुच्यत इति भाति अतस्तदुक्तेरभिप्रायप्रमाणेनाह प्रतीतित इति ।

अधुना लक्षणपावृत्त्या उक्तमर्थविवृत्यर्थप्रत्यक्षमाह एवमिति दैवभूतात्मसंभवैराधिदैवाधिभूताध्यात्मविषयतया जातैरेवंबहुविधैर्दुःखैः क्लिश्यमानस्तमोवृत्तस्तत्परिहारोपायमजानन् देही शैते इति श्लोकद्वये मान्वयः कियंतं कालं शतवर्षं कृत्वा शतायुर्वैपुरुष इति न्यूनातिरेकसंभवेऽप्येवमुक्तं दुःखोत्पत्तौ कारणमाह कामेति प्राणधर्मानशनपिपासादीनिन्द्रियधर्मानंघत्वादीन् मनोधर्मान् शोकमोहादीनात्मनि त्वस्मिन्नव्यस्यारोप्य बुभुक्षितः पिपासितो ह मंधः काणो हं शुष्को हं मुग्धो हमिति निर्गुणश्चेतनत्वेन स्वतोगुणरहितः ननु शरीरकारणक्षये मोक्षसंभवात् क्लेशानुभवोऽप्युपकाराय स्यादेहि न इत्यत्राह कर्मकृदिति आचतुर्दशमाद्वर्षात्कर्माणि नियमेन तु । दशावराणां देहानां कारणानि करोत्ययमित्यादेर्न कर्मक्षयान्मुक्तिः । नन्वस्तु कर्मकर्तृत्वं हर्षप्रेमनाक्रियमाणानां न दुःखदातृत्वमित्यत्राह ममेति २५ ॥ २६ ॥ कर्मकृदित्यत्र कीदृशं कर्म करोतीति तत्राह यदेति यदा अहं गच्छामीति पुरुषः संसारेऽष्टानिष्टफलमात्मानं स्वांतर्याभिणमविज्ञाय प्राकृतेषु गुणेषु विषज्जते तदा स गुणाभिमानो देही शुक्लादीनि सात्विकादीनि कर्माणि यथाकुरुते तथा सात्विकादिशरीरतया जायते अवशः विष्णुवशः स इत्यनेन कर्मणः स्वातंत्र्यं निराह आत्मशब्दस्य साधारणत्वेन कथं निर्णय इत्यतो भगवंतमित्यादिविशेषणत्रयम् २७

एवंबहुविधैर्दुःखैर्दैवभूतात्मसंभवैः ॥ क्लिश्यमानः शतवर्षं देहे देही तमोवृत्तः २५ प्राणेंद्रियमनोधर्मानात्मन्यध्यस्य निर्गुणः ॥ शैते कामलवंध्याय न्ममाह मितिकर्मकृत् २६ यदात्मानमविज्ञाय भगवंतं परं गुरुम् ॥ पुरुषस्तु विषज्जेत गुणेषु प्राकृतेष्वदृक् २७ गुणाभिमानो स तदा कर्माणि कुरुतेऽवशः ॥ शुक्लं कृष्णं लोहितं वा यथा कर्माभिजायते २८ शुक्लान्प्रकाशभूयिष्ठां लोकानां प्रोतिर्हि चित् ॥ दुःखोदकान् क्रियायासान् तमः शोकोत्कटान् क्वचित् २९ क्वचित्पुमान् क्वचित्स्त्री क्वचित्त्रोभयमंदधीः ॥ देवो मनुष्यस्तिर्यग्वा यथा कर्मगुणं भवः ३० क्षुत्परीतो यथा दीनः सारमेयो गृहं गृहम् ॥ चरन् विदति यद्दिष्टं दंडमो दममेव वा ३१ तथा कामाशयो जीव उच्चावचपथा भ्रमन् ॥ उपर्यधो वा मध्ये वा याति दिष्टं प्रिया प्रियम् ३२ दुःखेष्वेकतरेणापि दैवभूतात्महेतुषु ॥ जीवस्य न व्यवच्छेदः स्याच्चेत्तत्प्रतिक्रिया ३३ यथा हि पुरुषो भारं शिरसा गुरुमुद्वहन् ॥ तं स्कंधेन स आधत्ते तथा सर्वाः प्रतिक्रियाः ३४ नैकांततः प्रतीकारः कर्मणां कर्मकेवलम् ॥ द्वयं ह्यविद्योपसृतं स्वप्ने स्वप्न इवानघ ३५

॥ २८ ॥ त्रिविधानां कर्मणां फलमाह शुक्लानिति प्रकाशभूयिष्ठां स्तेजोमयान् देवादीन् क्रियायासान् क्लेशकर्मसाध्यान् राजसान् दुःखोदकान् दुःखप्रचुरान् मनुष्यादीन् तमः शोकोत्कटान् तामसान् स्वकर्मणः शोकभूयिष्ठान् तिर्यगादीनां प्रोतीत्यन्वयः २९ क्वचित्क्वचिदिति बहुजनमापेक्षया नोभयं न पुंसकत्वं एतदेव विशिष्टं देव इति यथा कर्मगुणं यथा यथा कर्मणां गुणानामनुगुण्यं तथा भवत्प्रतिदेवादिष्वपि ३० तत्र दृष्टान्तमाह क्षुदिति दंडं प्रहारं दिष्टं देवतः प्राप्तं ३१ कामे विषये आशयो यस्य स तथा ३२ एवं भ्रमतः सुखं क्वापि न स्यात् किं तत्राह । दुःखेऽपि न दैवादिहेतुषु दुःखेषु मध्ये एकतरेण दुःखेनापि जीवस्य व्यवच्छेदो वियोगो नास्तीत्यन्वयः प्रतिक्रियाया सुखं स्यादत्राह स्याच्चेदिति तस्य तस्य दुःखस्य प्रतिक्रियापरिहारः सोऽपि दुःखमेव ३३ स्कंधस्य यथा भवति तथा सर्वाः प्रतिक्रियाः स्वरूपा इत्यन्वयः ३४ अग्निष्टोमादिकर्मणाऽन्यकर्मनिवृत्तौ प्रबोधकाभावात् सर्वदुःखव्यवच्छेदो घटत इति चेत्तत्राह नैकांतत इति केवलं श्रीनारायणार्पणबुद्धिरहितकर्मकर्मणां नैकांततो नियमेन प्रतीकारो न भवति कुतश्चित् तत्राह द्वयमिति निवार्य निवर्तकं चेति कर्मद्वयमविद्योपसृतं ईश्वराज्ञानानुविद्धं हि यस्मात्तस्मादिति शेषः तत्र दृष्टान्तः स्वप्ने वर्तमानः स्वप्नोपपत्तौ निवर्तको न भवति किंतु अतः प्रबोधोऽस्मादिति तत्र प्रबोधादावीश्वरस्य स्वप्नसंभूत्योः कियानेव विशेष इति ३५

स्वप्नचक्षुरेऽसंसारो निवर्ततामिति तत्राह अर्थे इति हरेरपरोक्षज्ञानलक्षणपदार्थे अविद्यमाने संसृतिर्न निवर्तते कथमिव लीनानां वासनानां गमकेनोद्धो धकेन मनसा स्वप्ने विचरतो विषयान् भुञ्जानस्य पुंसः संसारो यथान निवर्तते निद्राया अनिवृत्तत्वात् तथात्र ननु स्वप्नसंसारयोः कथं साम्यं स्वप्नदृष्टानां तत्क्षणं नष्टत्वात् संसारदृष्टानां किंचित्स्थायित्वदर्शनादित्यस्यापीदमेवोत्तरमित्यभिप्रायेणोक्तमर्थ इति अयं भावः यथा र्थज्ञानाभावादुभयोः साम्यं न तु स्थापित्वा स्थापित्वात् न हि दृष्टांतदार्ष्टान्तिकयोः सर्वसाम्यं कापि दृष्टं संसृतेः स्वप्नसाम्यं तु यथार्थज्ञानवर्जनमिति वचनात् जाग्रत्यविद्यमानं तु देहात्मत्वं तु केवलं । अविद्यमानं स्वप्ने तु जाग्रच्च ज्ञानमेव चेति वचनात् उभयत्र यथार्थज्ञानाभावोपि ज्ञायते संसारे लब्धजन्मायादिभगवज्ज्ञानं नापादयेत्तर्ह्ययं संसारो निष्प्रयोजनः स्यादित्यतो ह्यर्थे ह्यविद्यमाने पीतितु मिथ्यात्वादिति मम र्थे हि शब्देन सूचयति ३६ एवं विधज्ज्ञानोत्पत्तौ किं मुख्यसाधनमत्राह अथेति यस्यात्केन लक्ष्मणोदुःखहेतुः संसारः सति भगवज्ज्ञाने च निवर्तते अथ तस्मात्संसारनिवृत्त्यर्थेऽर्थभूतस्य पुरुषार्थयो र्यस्यात्मनो जीवस्य यतो यस्य हरेरज्ञानादनर्थपरंपराश्रयोनेः कृकलास्यो निरित्यादिलक्षणा संसृतिर्यातद्वच्यते इत्यस्य संसारस्य निवृत्तिर्यथा हरिभक्त्या स्यादित्यतस्तस्मात्तस्य हरेः ज्ञानजननी भक्तिमेव कुर्यादित्यन्वयः ३७ ज्ञानद्वारा भक्तेः संसारोच्छेदकत्वामेति भावेनाह वासुदेव इति सध्रीचीनेन प्राणायामादिवाहिनानिर्दग्धमलेनांतःकरणेन समाहितः सम्यक्स्थापितः सध्रीचीनेन निष्कामेन पुरुषे

अर्थे ह्यविद्यमानेऽपि संसृतिर्न निवर्तते ॥ मनसालिङ्गरूपेण स्वप्ने विचरतो यथा ३६ अथात्मनो र्थभूतस्य यतो नर्थपरंपरा ॥ संसृतिस्तद्वच्यते दोषभक्त्या परम या हरौ ३७ वासुदेवे भगवति भक्तियोगः समाहितः ॥ सध्रीचीनेन वैराग्यं ज्ञानं च जनयिष्यति ३८ सोचिरादिवराजर्षेः स्यादच्युतकथाश्रयः ॥ शृण्वतः श्रद्धा नस्य नित्यदा स्यादधीयतः ३९ यत्र भागवताराजन्साधवो विशदाशयाः ॥ भगवद्गुणानु कथनश्रवणाव्यग्रचेतसः ४० तस्मिन्महन्मुस्वरितामधुभिश्च रित्रपीयूषतोयसरितः परितः स्रवन्ति ॥ तापेऽपि बन्धुनः सवन्तृपगाढकर्णैस्तान्नस्पृशंश्च शनवृद्धभयशोकमोहाः ४१ एतैरुपद्रुतो नित्यं जीवलोकः स्वभावजैः ॥ न करोति हरेर्नूनं कथामृतनिधौ रतिम् ४२ प्रजापतिपतिः साक्षाद्भगवान् गिरिशोमनुः ॥ दक्षादयः प्रजाध्यक्षानैष्ठिकाः सनकादयः ४३ मरीचिरग्निरसौ पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ॥ ऋगुर्वसिष्ठ इत्येते मदन्ता ब्रह्मवादिनः ४४ अद्यापि वाचस्पतयस्तपोविद्यासमाधिभिः ॥ पश्यन्तोऽपि न पश्यन्ति तद्विष्णोः परमं पदम् ४५ शब्दब्रह्मणि दुष्पारे चरन्त उरुविस्तरे ॥ मंत्रलिङ्गैर्व्यवच्छिन्नं भजन्तो न विदुः परम् ४६

नेति वा यद्यपि भक्तेः पूर्वभावि वैराग्यं तथापि पश्चात्तद्वदं कृतवतीत्यतो वैराग्यं जनयिष्यतीति ज्ञानं द्विविधं ॥ ३८ ॥ भक्तियोगस्य साधनमाह सोचिरादिति अच्युतकथा आश्रयो यस्य स तथा अनेन ह रिक्त्या भक्तियोगस्य साधनमच्युतकथाधिकारप्रकारमाह शृण्वत इति श्रद्धादिगुणसंपत्तिरधिकारलक्षणम् ३९ कुत्रेयसंभूयत इति तत्राह यत्रेति अव्यग्रचेतस्तदेकचित्ताः ॥ ४० ॥ तस्मिन्सतां समाजे महद्भिर्मुस्वरिताः शब्दात्मनानिर्गमितायाः सारितस्तान्पुरुषान् ४१ अशनादिस्पर्शफलमाह एतैरिति एतैरशनादिभिः स्वभावजैः सह जैर्हरिकथामृतानिधिरतिविघ्नफलैः ४२ अधुना श नाद्युपद्रवविधुरेणापि साकल्येन श्रीहरिज्ञानं दुर्लभमित्याह प्रजापतिरित्यादिना प्रजापतिपतिर्ब्रह्मा विरिचश्चेति कथ्यत इति वचनात् प्रजापतिपतिर्ब्रह्मा ४३ अहमेवातोयेषां ते मदन्ताः ४४ ब्रह्मवा दित्वेऽपि वाक्पटुत्वाभावात् न पश्यन्तीत्यतो वाचस्पतय इति यत्पश्यन्तोऽपि न पश्यन्ति तद्विष्णोः परमं पदमित्यन्वयः ॥ ४५ ॥ तत्साधनमानबाहुल्याभावात्तद्विषयज्ञानानुदयात् न पश्यन्ति चेदत्राह शब्देति निर्दोषः शब्द आगम इति निर्दोषशब्दराशौ दुष्पारेऽन्ते कुन इत्यत उक्तं उरुविस्तर इति चरन्तो जिज्ञासया वर्तमाना अपि मंत्रलिङ्गैर्वेदोक्तलक्षणैर्व्यवच्छिन्नमुक्तमात्रं न तु सम्यगुक्तं एव विधपरंपरमात्मा न भजन्त उपासमाना अपि तत्र विदुरित्यन्वयः विभ्रद्वापि हिरण्यं वरुणो वस्तनिर्णिजमित्यादिवेदो वदन्नप्यनुभवानारोहयितृत्वेन वक्ति अतोऽप्राप्तिद्वस्वरूपत्वेन सम्यक् न जानति तस्य सेवापि न व्यर्था तत्पसादे

नानुभवारोहोपक्रमेण स्यादिति तदुक्तं वेदोदन्नपिहारं न सम्यक्वक्तुं चित् । नारोहयत्यनुभवमप्रसिद्धस्वरूपतः । तथाप्यनुभवारोहः प्रसन्नो भवेत् । किंचिदेव सभ्यस्वयं चानुभवत्यमुमिति यद्वा मंत्राख्यैर्लिंगैर्हेतुभिर्व्यवच्छिन्नं क्रोडीकृतं कृष्णरामादिलक्षणं परमं भजंतो पितृप्रसादमंतरेण परं व्याप्तं साकल्येन न विदुरिति । शबलं भजंतः परं शुद्धं न विदुरित्यर्थो नुपपन्नः परमार्थभेदाभावेनैकस्मिन् ज्ञातेऽन्यज्ञानस्य नांतरीयकत्वात् येनाश्रुतं श्रुतं भवतीति श्रुतेश्च यथारामस्मरणेन कृष्णस्वरूपज्ञानं जायतस्तयोरेकत्वादित्याहुः ४६ नन्विदानीमाययाक्षिप्तमपि चेतनसमवेतं ज्ञानमदृष्टवशात्कस्मिंश्चित्काले नुसंधानलक्षणं किंचिद्विशेषमापादयेत् अतो नुसंधानाननुसंधाने युक्ते इति तत्राह सर्वेषामिति इह कर्मभुविसर्वेषां जंतूनां सततं देहपोषणे प्रज्ञाबुद्धिः सभायत्ता सततं तास्ति नृणां तथा भ्रज्याकोविशेषः स्वरूपानुसंधानलक्षणः समापन्नो न कोपीत्यन्वयः त्वत्पक्षे त्वदृष्टादीनां मिथ्यात्वेनार्थक्रियायामसामर्थ्यादेव न कस्यचिदेक्येन संधानमवश्यं भावीति ४७ जीवन्मुक्त्यवस्थायामपि जीवात्मत्वाद्दाने हेतुर्भेदः सत्यइति भावेन स्वरूपत्वसिद्धये साधनमाह लब्ध्वेति इह बहुजन्मनामंते भगवदुद्धो धितपूर्वाहृष्टविशेषान्मनुष्यत्वं लब्ध्वा ममाहमिति देहाद्यसद्ग्रहं संसारे देही हित्वात्मसूत्यात्मज्ञानेनेदं कलेवरं विहाय यः संसारी जीवात्मा विशिष्यते न तु ब्रह्मेत्यन्वयः ४८ हरिप्रसादं विना तज्ज्ञानं न स्यात् तस्मिन्सत्युत्पद्यमानस्य ज्ञानस्य फलमाह यदेति यदात्मेति तूपागच्छति ग्राहयंति च तिसूत्रोक्तप्रकारेणात्मभावितः ममस्वाभी हरिर्नित्यमिति भावेनोपासितो भगवान्यस्योपासकस्यानुगृह्णात्यात्मानं प्रकाशयानुभवमुत्पादयति सपुमाल्लोके वेदे च परिनिष्ठितां मतिं जहाति बाह्यपदार्थविषयां सविदमपहाय परमात्मानमेव स वै द्विधैरनुभवनास्तइत्यन्वयः अनेनोपासकस्य मुक्तिकल्पने कथा ध्वनयति तदुक्तं यदा त्वनुभवी भूयाच्छब्दमात्रानुरोधेनम् । त्यक्त्वा यतं विदुः प्राज्ञास्त्यक्तवेद इति स्मह । यदैव त्यक्तवेदः स्या

सर्वेषामपि जंतूनां सततं देहपोषणे ॥ अस्ति प्रज्ञासमायत्ता कोविशेषस्तया नृणाम् ४७ लब्ध्वेहांते मनुष्यत्वं हित्वा देहाद्यसद्ग्रहम् ॥ आत्मसूत्या विहाये दं जीवात्मा स विशिष्यते ४८ यदा यस्यानुगृह्णाति भगवानात्मभावितः ॥ स जहाति मतिं लोके वेदे च परिनिष्ठिताम् ४९ तस्मात्कर्मसु बहिष्मन्नज्ञानादर्थकाशिषु ॥ मार्थदृष्टिं कथाः श्रोत्रस्पर्शेष्वस्पृष्टवस्तुषु ५० स्वलोकं न विदुस्ते वै यत्र देवो जनार्दनः ॥ आहुर्धूम्रधियो वेदं सकर्मकमतद्विदः ५१

यथास्मान्मुच्यते भयादिति । निर्दोषशब्दलक्षणवेदप्रहाणे बौद्धराक्षां तानुप्रवेशः स्यादित्यत उक्तं प्रायस्तु वैदिका एव रुद्राद्या अपि वैपुरेति आदिशब्देन मुक्तियोग्यमात्रं गृहीतं पुरेत्यनेन जन्मप्रभृतिवैदिकत्वमस्तीति ज्ञापयति प्रायइत्यनेन त्यक्तवेदत्वं पश्चादिति तदप्येतत्तद्वयंकस्य मुख्यमित्यत उक्तं वैदिकस्त्यक्तवेदश्च ब्रह्मैवैकः प्रजापतिरिति । रुद्रादीनां कथंकारं पश्चादपि त्यक्तवेदत्वं प्राप्तमित्यत उक्तं तत्तस्तु केशवं भक्त्या संपूज्य बहुजन्मसु त्यक्तवेदत्वमापन्नाः प्रसादात् परमेश्वर इति केवलं वेदशब्देन जानन्वैदिक उच्यते वेदविनाप्यनुभवाज्ज्ञानं रतु त्यक्तवैदिक इत्यनेन मिथो विरुद्धयोर्वैदिकत्यक्तवेदशब्दयोरेकाधिकारणत्वं कथं युज्यत इतीदं चोद्यमपनोदितं तत्त्ववेदानुसारेण चित्तयन्वैदिको भवेत् । वेद ऊहामनुसरेद्यस्य सत्यक्तवैदिक इत्यनेन वेदशब्देन ज्ञातृत्वं तमंतरेणानुभवितृत्वं च कथं विविच्यत इति चोद्यं परिहृतं त्यक्तवैदिकस्त्यक्तवेदराशि रित्यर्थः ४९ उपसंहरति तस्मादिति यस्माज्ज्ञानेनैव मोक्षस्तस्मादज्ञानाद्भगवत्तत्त्वापरिज्ञानादर्थकाशिषु प्रयोजनत्वेन प्रकाशमानेष्वभिष्टोमादिलक्षणे पुनर्कर्मस्वर्थदृष्टिमाकृत्या न कुरु इत्यन्वयः तत्प्रवृत्तौ निमित्तमाह श्रोत्रस्पर्श इति अपामसोममिति श्रवणे श्रोत्रसुखं स्पृशंतीति श्रोत्रस्पर्शो नितेषु । हेयत्वे कारणवक्ति अस्पृष्टवस्तुष्विति परमात्माख्यवस्तुसंबन्धगंधराहितेषु ५० अज्ञानादित्युक्तं विवृणोति स्वलोकमिति ये कर्मनिष्ठास्ते यत्र लोके जनार्दनो देवोस्ति तं स्वलोकस्वेन प्राप्य वैकुण्ठादिस्थानं न विदुरित्यन्वयः अनेन वैकुण्ठादिस्थानमीह शमितिन जानंति किमुत हरिर्मित्यर्थात् ध्वनितमिविज्ञायते अन्यथा विदुश्चेत्याह आहुरिति धूम्रे धूमरते धूममार्गैर्धीर्येषां तेषु धूम्रधियः तत्र निमित्तमाह अतद्विद इति तस्य वेदस्य तत्त्वब्रह्मलक्षणं न विदंतीति कर्मणा सह वर्तत इति सकर्मकस्तम् ५१

कर्मविनान्यववक्तीतिसकर्मकत्वमित्ययमविवेकइत्याह आस्तीर्येति बृहतांबहूनां वधात्संज्ञपनलक्षणात् यथाहमिति मानीत्वं कर्मनावैषिप्राचीनाग्रदर्भास्तरणं कृत्वा पशुसंज्ञपनमेव जानासिनतु कर्मस्वरूपमित्यर्थः कुरु कर्मैव तस्मात्त्वं पूर्वैः पूर्वतरं कृतमित्यादिना विधीयमानं यत्परं कर्म तन्न जानासीत्युच्यते न तु कर्ममात्रं ५२ कल्पोक्तद्रव्यसामग्र्याक्रियमाणस्य कर्मणः कथपरत्वाभावइति तत्राह तत्कर्मैति हरेस्तोषोनुग्रहलक्षणोयस्मात्तत्कर्म । तस्मात्त्वक्षार्पणबुद्ध्याक्रियमाणस्य कर्मणः परत्वं न द्रव्यसामग्र्या तस्यावरत्वेन दारिद्र्यहेतुत्वात् ननु ममापि वेदाविद्याधिकारित्वेन कर्मानुष्ठानस्य तत्पूर्वकत्वमस्तीति तत्राह साविधेति यथाविद्यया तस्य हरेर्मतिर्ज्ञानमुत्पद्यते साविद्यावेदार्थज्ञानलक्षणानान्या अन्यात्वविद्याकर्मविषया हेयपक्षइति कोसौ हरिर्येन तज्ज्ञानपूर्वकमनुष्ठितकर्मसफलं स्यादत्राह हरिरिति दुरितहरणशीलत्वाद्दरिद्रेहभृतां जीवानां मात्मा स्वामी स्वयं सर्वव्यावृत्तः प्रकृतिर्मूलकारणमीश्वरोणिमाद्यैश्वर्यरूपेणां गुणानामधिकरणभूतोयः स हरिरिति ज्ञातव्यम् ५३ हरिरेवंविधश्चेत्ततः किमत्राह तत्त्वादेति यतोयस्मात्क्षेमोभवन्नृणां तस्य हरेः पादमूलं शरणं रक्षकं शरणं गृहं रक्षितो रित्यभिधानं ननु पित्रादीनां वयसि गते पुत्रादीनामपिशरणत्वदर्शनात्किं विशिष्योच्यतइति तत्राह सत्त्वाइति भगवत्संपर्कात्पुत्रादीनामिवत्वात् हरेः प्रियतमत्वं । कुतइति तत्राह यतइति श्रीनारायणचरणारविंदशरणं गतस्यास्य संसारिणोऽप्यपि भयं नास्ति यतोऽथ तस्माद्दरिः पुत्रादेः प्रेष्ठइति कृत्वा पुंसं

आस्तीर्य दर्भैः प्रागग्रैः कात्स्न्येन क्षितिमंडलम् ॥ ततो बृहद्विधान्मानी कर्मनावैषि यत्परम् ५२ तत्कर्म हरितोषं यत्साविद्या तन्मतिर्यया ॥ हरिर्देहभृतामात्मा स्वयं प्रकृतिरीश्वरः ५३ तत्पादमूलं शरणं यतः क्षेमो नृणामिह ॥ स वै प्रियतमो ह्यस्य यतो न भयमण्वपि ॥ इति वेदसर्वविद्वान्यो विद्वान्स्वगुरुर्हरिः ५४ ॥ नारद उवाच ॥ प्रश्न एवां हि संछिन्नो भवतः पुरुषर्षभ अत्र मेव दतो गुह्यं निशामय सुनिश्चितम् ५५ क्षुद्रं चरं सुमनसां शरणो मिथित्वारक्तं षडंगिगणसामसुलुब्धकर्णम् ॥ अग्रे वृ कानसुहृदो विगणय्यां तं पृष्ठे मृगं मृगयुलुब्धकबाणभिन्नम् ५६

स्तत्पादमूलं शरणमित्यन्वयः एवं वेत्तु रेव विद्वत्तानां नैवं विदइत्याह इतीति इति शब्दो हेत्वर्थः यस्माद्दरिचरणशरणरयमोक्षादिसर्वपुरुषार्थावाप्तिस्तस्माच्च एवं वेद सत्त्वा एव विद्वान् नान्यः कुतः स्वगुरुः स्वापेक्षिताशेषज्ञानोपदेशा तत्र हरेः सन्निधानविशेषात्तत्सामर्थ्यमस्येति भावेनाह हरिरिति अनेन गुर्वादिशब्दप्रयोगेण देवादीनां मुख्यविद्वत्तेत्याह ५४ अत्रोति निशामय शृणु ५५ स्वा मीष्टप्रकाशनाय स्वयमेव व्याचष्टे सुमनसां मिति सुमनसां समानधर्माणां पुष्पवत्कोमलशरीराणां शरणआश्रमे अन्यत्र पुष्पाश्रये वने क्षुद्रं पुष्पमधुगधवदल्पं किं तत्काम्यकर्मविपाकजं प्रवृत्तकर्मफलं विषयसुखलेशजैह्वचोपस्थादिविषयं चरं चरत भुंजानमिह तस्तोगत्वा विचिन्वंतमन्विच्छंतं तदर्थित्वामिथुनीभूयतदामिनिविष्टचेतनं षडंगिगणसामगानवत्भ्रमरानिकरसुंदरगानवदति मनोहरस्त्रीजनसंलापेषु अतितरामत्यंतं प्रलोभितौ कर्णौ यस्य स तथातं तदेकमग्रं तत्रमित्यर्थः कुतोऽग्रे वृकान् वृकसधर्मानसुहृदः असुलक्षणमायुर्हरतो होरात्रादिकालविशेषानविगणय्या गणयित्वा यां तं क्रीडागृहे विहरंतमित्यर्थः पृष्ठे परोक्षमवस्थितः उपशये स्थितो लुब्धकसमानः कृतांतः शरसमेनादृष्टेन यमात्मानं पराविध्यति तमिममात्मानं जीवं भिन्नहृदयं मृगपर्यालोचनया लोच्य च द्रष्टुमर्हसीत्यर्थः कथमिव मृगयुहतं मृगं हरिणमिवेति ५६

मद्वाक्ये श्रद्धाचेद्वितमुपदिशामीत्याह सत्वमिति यः पूर्वकर्मैः सत्त्वं मृगवच्चेष्टितं चेष्टायस्य सत्तथातं मृगस्येव विषयानन्विच्छतो जीवस्य चेष्टितामिति वा विचक्ष्वपश्य आत्मनस्तवचित्तं पूर्वकृतं भरणस्य मथमेतः करणविशेषमतः स्थिते हृदिसर्वपापहरे हृन्निहरानियच्छतत्रैव स्थापय कर्णधुनिकर्णधारमिव स्थितां चित्तं बुद्धिचहरीं स्थापय कर्णादीन्द्रियप्रवृत्तिहेतुभूतां वा कर्णारूपधुनीं वा तत्कथाश्रवणे बुद्धिचतद्रुणनिर्णये वा असत्तमानां विषयिणा यथस्य गाथाविषयवार्तावदाकारो यस्मिन् तमंगनाभ्रमंजहि हंसो निर्दोषः परमात्मा मम शरणमिति कृत्वा प्रीणीहि तृप्तो भव यद्वा हंसानां संन्यासिनां शरणं प्रीणीहीति क्रमेण साधनसामग्र्यनुसारेण विरमसंसारद्विरताभूया इत्यन्वयः ५७ राजा तावदियं तं कालं मया भाषितं तदस्य हृदं तं नाभूत्मातिवाक्याश्रवणादिति संशय निरासायाह श्रुतमिति श्रुतश्रुतिप्रसिद्धमन्वीक्षितं विचारितमात्मयोग्यज्ञानं यद्गवानभाषत नैतन्ममोपाध्यायाजानंति तत्र हेतुमाह किं नेति प्रथमं त्वन्मुखाच्छ्रुतं पश्चादन्वीक्षितमाप्नेदिति मिति वा ५८ अथ कित्नाह संशय इति अत्रास्मिन्नर्थे मे संशयो न च्छिन्नः अल्पत्वान्मयानच्छेदित इति नेत्याह तत्कृत इति तत्कृते तदर्थं विषये महान् संशय इत्यर्थः । सूक्ष्मत्वेनाज्ञातविषयत्वात् महत्त्वं न तु स्थूलपरिमाणत्वादिति भावेनाह ऋषय इति कुत्र मुह्यंतीत्यत्राह यत्रेति यत्र संशयार्थे च भुरादीन्द्रियव्यापारागोचरत्वादित्यर्थः अतस्त्वापृच्छामीति शेषः ५९ कोसौ संशय इत्यत्राह कर्माणीति इह पुमान्येन देहेन कर्माण्यारभते तस्य प्रारब्धकर्मक्षयेतं

अस्यार्थः सुमनसां समानधर्माणां स्त्रीणां शरणे आश्रमे पुष्पमधुगंधवत् क्षुद्रं काम्यकर्मविपाकजं कामसुखलंबं जैह्वयोपस्थादिविचिन्वंतं मिथुनीभूयतदभिनिवेशितमनसं षडंगिगणसामगीतवदति मनोहरस्वनितादिजनालापेष्वतितरामतिप्रलोभितकर्णमग्रे वृकयूथवदात्मन आरुह्य रतोऽहोरात्रां तान्कालविशेषानविगणय्य गृहेषु विहरंतं पृष्ठतः परोक्षमनुप्रवृत्तो लुब्धकः कृतांतः शरेण यमिह पराविध्यति तमिममात्मानमहोरात्रं भिन्नहृदयं द्रष्टुमर्हसीति यथामृगयुहतं मृगमिति ॥ सत्त्वं विचक्ष्वमृगचेष्टितमात्मनो तच्चित्तं नियच्छ हृदि कर्णधुनीं च चित्तिम् ॥ जह्यंगनाभ्रममसत्तमयूथगाथं प्रीणीहि हंसशरणं विरमक्रमेण ५७ ॥ राजोवाच ॥ श्रुतमन्वीक्षितं ब्रह्मन् भगवान्यदभाषत ॥ नैतज्ज्ञानं तु पाध्यायाः किं ब्रूयुर्विदुर्यदि ५८ संशयो न मे विप्रसंछिन्नस्तत्कृते महान् ॥ ऋषयोऽपि हि मुह्यंति यत्र नैन्द्रियवृत्तयः ५९ कर्माण्यारभते येन पुमानिह विहाय तम् ॥ अमुत्रान्येन देहेन जुष्टान्यसकृदश्रुते ६० इति वेदाविदां वाचः श्रूयंते तत्र तत्र ह ॥ कर्मचक्रियते प्रोक्तं परोक्षं न प्रकाशते ६१ ॥ नारद उवाच ॥ येनैवारभते कर्म तेनैवा मुत्र तत्पुमान् ॥ भुंक्ते ह्यव्यवधानेन लिङ्गेन मनसा स्वकम् ६२

देहं विहायामुत्र परलोके स पुमान्येन प्रेताख्येन जुष्टानि कर्मफलानि अश्रुत इति यत्कथमन्यः कर्तान्यो भोक्तेत्युक्ताभ्यागमादिदोषापत्तेः ६० तदप्रामाणिकमिति च वक्तुं शक्यमिति याह इतीति श्रूय तदित्यनेन श्रुतयः स्मृतयोऽपि गृह्यंते तेनावालवृद्धप्रसिद्धिर्द्योत्यते अतो महान् संशय इत्यर्थः अनेन देहव्यतिरिक्तात्मसद्भावे कथमिति संशयो युज्यते स एव नास्ति देहभस्मीभावेन तस्यापि भस्मीभूतत्वादिति मतमपि प्रत्युक्तं आगमस्याप्रामाण्ये तद्गृहवाक्यस्यापि तन्मन्यायः स्यादिति किंच स्वर्गादिकामैर्जनैः कर्मक्रियते तत्परोक्षपश्चात्प्रकाशते नष्टत्वादतस्तादृशं कर्माऽर्थफलं न ददाति न हि मृतः पिता पुत्रायानीयकदलीफलं रतीति युज्यत इत्ययमन्योऽपि संशयः ६१ प्रथमप्रश्नप्रत्याह येनेति लिङ्गशरीरं तस्य मनः प्रधानत्वालिङ्गेन मनसेति सामानाधिकरण्यं मनसा प्रेरितेन येन लिङ्गेन देहं न पुमान् कर्मरभते तेनैवा मुत्र स्वर्गादाव्यवधानेन प्रत्यक्षेण कालेन स्वकं कर्म भुंक्ते तत्फलं सुखदुःखलक्षणमनुभवतीत्यन्वयः स्थूलशरीरस्य लिङ्गानि मित्त्वा तन्नाशेऽपि कर्तुं लिङ्गस्याविनष्टत्वात् नाकृताभ्यागमादिदोषप्रसक्तिः सूक्ष्मरूपेण सत्त्वात् । लिङ्गेन लीनकर्मफलज्ञापकेन मनसा तत्फलानुभवोपपत्तेरिति वा ६२

कथमिव स्वप्रकालेश्वरसंतप्राणवृत्तिमंतर्पयकेशयानंदष्टिविषयदेहमुत्सृज्य पुरुषोभोक्ता तादृशेन शयने शयानशरीरसदृशेन इतरेण पतितदेहविलक्षणदेहेन वात्मानि मनस्याहितं सन्निहितं कर्मभुंक्ते एतदुक्तं भवति स्थूलदेहस्य शय्यायां शयनत्वात् स्वप्रभोगनिमित्तकर्मोपाजितेन देहेन लिङ्गिन एव यथा भोक्तृत्वमप्राप्येवमिति आत्मन्याहितमित्यनेन द्वितीयप्रश्नोपि प्रत्युक्त इति ज्ञायते ६३ ननु साक्षात्कर्तृत्वं भोक्तृत्वं मनसो लिङ्गस्यो तोभयोस्तद्वर्तते वेतिसंशयनेन सार्थमाह ममेति यः पुमान्ममेदं सुखसाधनमिति मनसा संकल्प्य कृष्णमित्रस्याहिताग्नेः पुत्रो सावहं नारायणमित्रो याज्ञिकः कथं स्यामिति वाचा वदन्यद्यत्कर्म कर्तुं गृह्णीयादुपादत्ते स एव पुमांस्तद्वाङ्मंसिद्धं कर्मभुंक्ते येन भुक्तशेषेण कर्मणा पुनर्भवः पुनरुत्पत्तिर्मस्य लोक इति शेषः तस्मात्साक्षात्कर्ता भोक्ता च पुरुष एव तत्र मनसो तं गत्वंमिति भावः अनेन जन्मातरोपि कर्मणः फलदातृत्वप्रतीतेः किंपुनः पालोक्त इति दर्शितं ६४ ननु कर्मणो देहाचारं भक्तत्वं कथं संजायतीति आचरणानंतरक्षण एव नष्टत्वादत एव मनसो प्यंतरंगत्वमिति न शक्यं कृष्णचापमुक्तशरवेगसंस्कारवत्कर्मणोपि कार्यकारणक्षमत्वोपपत्तिरंतरंगत्वमनसो न्यव्यतिरेकसिद्धमित्यभिप्रेत्याह यथेति उभयेषां ज्ञानकर्मेन्द्रियाणामुभयविधैरीहितैश्चित्तमंतःकरणापरपर्यायमस्तीत्युनीयते तरिमन्सति ज्ञानकर्मचोत्पद्यते अस्मिन् आलोकादि साधनसामग्र्यास्त्यामपि । तस्मात्तन्निग्रहकर्मतः करणं किंचिदस्तीति ज्ञायते यथा तथांतःकरणवृत्तिविषयेषु मनोव्यापारैः प्राग्देहजातं कर्म दृशंशुक्लकृष्णान्यतममिति लक्ष्यतेऽनुमीयते देहवर्त एवेदं ज्ञानसंभवात्कर्मणो देहाचारं भक्तत्वं च पुनरुत्पत्तिरिति बोद्धव्यं ६५ किंच प्राणिनां प्रवृत्तिवैचित्र्यदृश्यते तदपि वासनैवैचित्र्यविना च घटत इति भावेनाह नानुभूतमिति यद्रूपं यस्य शुक्लादिरूपं तच्च द्रूपं

शयानमिममुत्सृज्य श्वसंतं पुरुषो यथा ॥ कर्मात्मन्याहितं भुंक्ते तादृशेन तरेण वा ६३ ममेति मनसा यद्यदसावहमिति ब्रुवन् ॥ गृह्णीयात्तत्पुमान् राद्वंकर्म येन पुनर्भवः ६४ यथानुमीयते चित्तमुभयैरिन्द्रियेहितैः ॥ एवं प्राग्देहजं कर्म लक्ष्यते चित्तवृत्तिभिः ६५ नानुभूतं कचानेन देहेनादृष्टमश्रुतम् ॥ कदाचिदुपलभ्येत यद्रूपं यादृशात्मानि ६६ तेनास्य तादृशो राजन् लिङ्गिनो देहसंभवः ॥ श्रद्धस्वाननुभूतार्थं न मनःस्पृष्टमर्हति ६७ मन एव मनुष्यस्य पूर्वरूपाणि शंसति ॥ भविष्यतश्च भद्रं ते तथैव न भविष्यतः ६८

यादृग्यज्जातिलक्षणं यस्य तादृक् यद्रस्तु स्वात्मानि क्वचित् कस्मिंश्चिद्देशे कदाचित्कालेऽनेनेदं देहेनादृष्टमश्रुतं त्वानुभूतमननुभूतं त्वान्मनिमनस्युपलभ्येत तेनोपलभेन पूर्वस्मिन् जन्मनि दृष्टं श्रुतमनुभूतमित्युपलभ्येत बुध्येत न त्वन्यथा । अनेन देहेन जाग्रदवस्थायामदृष्टमश्रुतमननुभूतं नोपलभ्येत स्वप्ने दृष्टादिकमेव यथा तथा पूर्वस्मिन् जन्मनि दृष्टादिकमनेन देहेन पश्यतीति वा ६६ ननु कर्मणो देहाचारं भक्तत्वं कथमित्यस्य चोद्यस्य परिहारः कथं स्फुटित इति तत्राह तेनेति यतः पूर्वकर्मानुसारेण दर्शनादिकं तेन तदनुसारेणास्य लिङ्गिनो देहसंभवः तादृशः पूर्वानुभूत इति श्रद्धस्वाप्तिकुरु कुत इत्यत उक्तमेवार्थं स्मारयति अननुभूतार्थमिति यतः पूर्वस्मिन् जन्मन्यननुभूतो योर्थस्तं मनःस्पृष्टमर्हति इत्यन्वयः ६७ ननु देहवन्मनसोप्यनेकत्वे कथमेतदुक्तघटत इत्याशक्या मोक्षालिङ्गशरीरवद्वाह्यांतःकरणमेकमेवेत्यभिप्रेत्याह मन इति मनसो नेकत्वे पूर्वानुभूतहितादिज्ञापनमनुपपन्नं त्यादित्यर्थः रूपशब्दे पशौ श्लोके ग्रंथावृत्तौ हितादिष्विति यादवः स्वानुभवसिद्धं सर्वानुभूतार्थोपि । कर्मणो देहाचारं भक्तत्वं तु क्तं मनसा संयुक्तत्वादित्यतो वाह मन इति यथा तत्तव मनो भविष्यतस्तथान भविष्यतः स्वस्तु नो विषयं भद्रं शंसति ज्ञापयति तथामनुष्यस्य मनः पूर्वरूपाणि सात्त्विकानि कर्माणि शंसति यथान भविष्यतो वर्तमानस्य तव मनः पूर्वरूपाणि शंसत्येवं भविष्यतोपि तावद्भद्रं ज्ञापयतीति वा ६८

१ कथं संजायतीति पूर्वोक्तान्वयः २ यथामन एव पूर्वरूपाणि शरीराणि शंसति ज्ञापयति तथैव भविष्यतः स्वर्गादिकं गच्छतः न भविष्यतः वर्तमानस्य वर्तते तव भद्रं पूर्वोत्तरकालगतं पुण्यरूपमदृष्टमन एव शंसति अस्तीति ज्ञापयति कथमन्यथा तवेदानीं साम्राज्याधिपत्यमुत्तरजस्रगं प्राप्तिः स्यादित्याशयः

ननुयदवादिपूर्वानुभूतमेवमनःस्पृष्टमर्हतिनाननुभूतमितितदयुक्तं यतःस्वप्नादौस्वशिरश्छेदनादिकमत्यन्तादृष्टचरं दृश्यतेतत्राह अदृष्टमिति इहजन्मन्यदृष्टमश्रुतंवाक्चिन्मनसिदृश्यतेतद्यथाघटतेतथा नुमंतव्यंघटनीयं कथमत्राह देशेति देशकालक्रियाआश्रयोयस्यदर्शनस्यतत्तथादेशांतरेशिरःकालांतरेछेदनक्रियादृष्ट्यास्वप्नेतयोःसामानाधिकरण्यंभ्रान्त्यापश्यतीति अथवानानुभूतमित्येनयदवा दितदनेनानुमीयते अत्रजन्मनियददृष्टादिकदृश्यतेमनसितद्यथापूर्वजन्मनिदृष्टंश्रुतमनुभूततथानुमानकर्तव्यं जाग्रतिबाह्यालीप्रदेशेपूर्वाह्नेचरंतमश्वंदृष्ट्यास्वप्नेयथातदवस्थंपश्यतितथाकर्माण्यपित्थार्यावर्तेद्वापरेसंभूतोर्जुनःपंचतामुपेत्यकेरलदेशेकालिकालेजातोयदत्रादृष्टादिकपश्यतिकरोतिवातदार्यावर्तेद्वापरेनुष्ठितमितिज्ञातव्यं दृष्टश्रुतदर्शनादिमात्रएवदृष्टांतइतिविरोधः ६९ ननुयदि पूर्वदृष्टादिकमेवेदानीं दृश्यते श्रूयते इति मंतर्हि जन्मनामनंतत्वादहमहमिकयायुगपदर्शनादिकंप्रसज्येततदयुक्तंविरोधादत्राह सर्वइति ये सर्वेशब्दादयोविषयाबहुजन्मस्विन्द्रियद्वारेणमनसिप्रविष्टावासनारूपेणस्थितास्ते सर्वेन्द्रियगोचराविषयाः सुमनसोदेवस्यहरेरिच्छयाक्रमानुरोधेनक्रममनुसृत्यमनसिजीवेवर्गशआयांति जवाद्देगात्पांतिचनदीप्रवाहवदित्यन्वयः इन्द्रियद्वारेणमनसिप्रविष्टा इन्द्रियगोचराःशब्दादयः क्रमशोजीवेवर्गशः आयांतिपुनःसुष्ठुमनसोवेगाद्यांतिच सर्वपदार्थानामिहजन्मनिजन्मांतरेवामनसिन्द्रियद्वारेणप्रवेशात्संस्काररूपेअस्थिरत्वादिहादृष्टस्यवाश्रुतस्यानुभवोयुज्यते इत्यतोवाह सर्वइति दवीयसिदेशेकालेचानुभूतानामधुनानुभवःकथंघटतइत्यतोवाह सर्वइति अचित्पानंतेश्वरशक्तिःप्रयोजकेतिसंतोष्टव्यम् ७० जीवस्यमनआदेःस्वरूपत्वेऽनेकजन्मानुभूतपदार्थ संस्काराणामनेकत्वेनतदनुभवेनैवकालगमनात्कदाचिन्मुक्तयनुदयेनयावज्जीवंसंसारएवस्यात् अस्वरूपत्वोल्लगशीरादेः स्थूलदेहनाशएवनाशसंभवेनपूर्वदृष्टादिपदार्थदर्शनाद्यनुपपत्तिरितितत्राह

अदृष्टमश्रुतंचेहक्वाचिन्मनसिदृश्यते ॥ यथातथानुमंतव्यंदेशकालक्रियाश्रयम् ६९ सर्वेक्रमानुरोधेनमनसिन्द्रियगोचराः ॥ आयांतिवर्गशोयांतिसर्वेसु मनसोजवात् ७० सत्त्वैकनिष्ठमनसिभगवत्पार्श्ववर्तिनि ॥ तमश्चंद्रमसीवेदमुपरज्यावभासते ७१ नाहंममेतिभावोयंपुरुषेव्यवधीयते ॥ तावद्बुद्धि मनोक्षार्थगुणव्यूहोद्व्यनादिमान् ७२ सुप्तिमूर्च्छोपतापेषुप्राणायनविघाततः ॥ नेहतेहमितिज्ञानंमृत्युप्रज्वारयोरपि ७३

सत्त्वैकनिष्ठइति सत्त्वोजीवस्तदेकनिष्ठेतद्रूपेभगवत्पार्श्ववर्तिनिभगवद्विषयेमनसिदंल्लगशीरादिकमुपरज्यस्वेच्छयासंगमय्यावभासते भिन्नतयेतिशेषः कथमिवचंद्रमसितमोराहुरिवमेधांधकारो वा ल्लगशीरादेरस्वरूपत्वेपिभगवदपरोक्षज्ञानंविनास्थूलदेहनाशएवनाशाभावाच्चिरायुष्टेनास्थितिसंभवात्पूर्वकर्मनिमित्तसुखदुःखानुभवोघटतइतिभावः यद्वा सत्त्वगुणस्यैकत्वनिष्ठोत्कर्षोयास्मिरत त्सत्त्वैकनिष्ठतस्मिन्भगवत्पार्श्ववर्तिनीत्यनेनसत्त्वगुणोत्कर्षलक्षयति अन्यथातत्रस्यादेवंविधमनसिददुःखादिकमुपरज्यावभासतेप्रतीयतेनिदर्शनंव्याख्यातार्थम् ७१ नन्वेवंतर्हि कियंतंकालमिददुःखादिकमवभासतेइतितत्राह नाहमिति यावत्पुरुषेऽनादिमानयमहंममेतिभावोनव्यवधीयतेतिरोहितोनष्टोनभवति तावद्बुद्धिमनोक्षार्थगुणव्यूहःसंसारोपिनतिरोहितोभवतीत्यर्थः अनादिमानिति व्यूहविशेषणवाअनेनसंसारस्यमिथ्यात्वंनिराचष्टे अक्षमिन्द्रियंश्रोत्रइत्यभिधानम् ७२ ननुयद्यहंममेतिभावतिरोभावःपुरुषार्थस्तर्हि सुप्त्यादौतत्सद्भावात्तदनुदयः कथमत्राह सुप्तीति सुप्त्यादौ प्राणानामिन्द्रियाणामयनस्यप्रवृत्तिलक्षणस्यविघाततोनिरोधादभावादहमितिज्ञानंनेहतेनाभिव्यज्यते तथापिस्वरूपेन्द्रियेणास्त्येवसुखमहमस्वाप्समित्युत्तरकालीनानुभवदर्शनात्तदातदभावेपरामर्शानुपपत्तेः उपतापः पुत्रादिवियोगदुःखानलज्वालाप्रवंशनं मृत्युरपमृत्युरन्नदेवदूतैर्नीतस्यकिमर्थमानीतोयंनयतस्वस्थानमिति वचनात् प्रत्यानयनदर्शनानुभवात् साक्षादेहवियोगलक्षणमरणंह मितिज्ञानसंदेहात् प्रज्वारोतिरोगावस्था ७३

भा०च०

७१

ननुहंतैवतर्हिगर्भादेरुत्क्रांतस्यतत्कालीनसुखदुःखपरामर्शदर्शनादत्राह गर्भइति गर्भेवर्तमानस्यबाल्येवयसिस्थितस्यायूनःबालस्यपुंसोऽपौष्कल्यादनुपचितावयवत्वात् पंचपंचज्ञानकर्मभेदेनसंख्या
तानीन्द्रियाणिमनश्चेत्पेकादशविधमेकादशभ्योविधीयतेउत्पाद्यतेऽहंमेतिज्ञानारूपलिंगंलक्षणंनदृश्यते नज्ञायतेउक्तहेतोरित्यन्वयः यावान्यावाञ्छरिरस्योपचयस्तावादिन्द्रियाणांपौष्कल्यंतस्मिन्नुपचिते
तेषामितिनियमात्तन्निमित्तमहंमेतिज्ञानंतदभावेतदभावइति गर्भादौतदभावइत्यर्थः अत्रास्पष्टमात्रेदृष्टातमाह चंद्रमसइति यथाऽमावास्यायांचंद्रमसोलिंगंशरीरंनदृश्यतेतथेति ७४ ननुचंद्रावि
बावरणनिवृत्तिवदयंगर्भवासादिलक्षणःसंसारोपिकालेनत्वतोनिवर्ततइतितत्राह अर्थइति अपिसंभावितेज्ञानलक्षणेथेऽविद्यमानेसत्यस्यजीवस्यसंसृतिर्ननिवर्ततेहियस्मात्तस्मान्निवर्तकमपेक्षितमित्य
न्वयः निवर्तकानुदयेनिमित्तमाह ध्यायतइति शब्दादिविषयध्यानंप्रतिबंधकमित्यर्थः स्वप्नेप्रवर्तमानस्यपुंसःप्रबोधाद्यभावेऽनर्थागमोयथाननिवर्तते तथेति विषयध्यानेनसंसारपरंपरास्यादित्य
भिप्रायेणानर्थागमइत्युक्तं चंद्रविबावरणानांमेघादीनांवाद्यादिसद्भावएवकारणंप्रत्यक्षसिद्धमितिज्ञातव्यं ७५ देहात्मबुद्धेःसंसारस्यतत्त्वेनप्रतीतिः कथमित्याशंक्यथोन्मग्न्योरिवाचिदचितोःसंयो
गलक्षणसंपर्कादौपचारिकीयंप्रतीतिरित्यभिप्रेत्यतत्स्वरूपंनिरूपयति एकमिति एकंलिंगंलिंगशरीरंषोडशविस्तरं कथं त्रिवृत्प्राणोद्विधातःकरणभेदेनत्रिविधं अनेनषोडशविस्तरत्वमवगतं कथं पंच
विधंत्रिधाभिन्नयापंचविधयापंचप्राणाःपंचज्ञानेन्द्रियाणिपंचकर्मेन्द्रियाणीतिपंचदशविधंमनसाषोडशविधं तदुक्तं प्राणोद्विधातःकरणभेदेनत्रिविधमतं । पंचपंचैवतेसर्वप्राणाबुद्धीन्द्रियाणिच । कर्मेन्द्रिया

गर्भेबाल्येप्यपौष्कल्यादेकादशविधंतदा ॥ लिंगंनदृश्यतेऽयूनःकुहांचंद्रमसोयथा ७४ अर्थेह्यविद्यमानेपिसंसृतिर्ननिवर्तते ॥ ध्यायतोविषयानस्यस्वप्ने
नर्थागमोयथा ७५ एकंपंचविधंलिंगंत्रिवृत्षोडशविस्तरम् ॥ एषचेतनयायुक्तोजीवइत्यभिधीयते ७६ अनेनपुरुषोदेहानुपादत्तेविमुंचति ॥ हर्षशोकं
भयंदुःखंसुखंचानेनविंदति ७७ यथातृणजलूकाचनोपयात्यपयातिच ॥ नत्यजेन्म्रियमाणोपिप्राग्देहाभिमर्तिजनः ॥ यावदन्यन्नविंदेतव्यवधानेनक
र्मणाम् ७८ मनएवमनुष्येद्रभूतानांभवभावनम् ॥ यदक्षैश्चरितंध्यायन्कर्मण्याचिनुतेऽसकृत् ७९ सतिकर्मण्यविद्यायांबंधःकर्मण्यजात्मनः ॥ अतस्तद
पबाधार्थंभजसर्वात्मनाहरिम् ८०

षिचतथातस्मात्पंचविधंस्मृतं । लिंगंषोडशकंप्राहुर्मनसासहतत्पुनरिति एषषोडशविस्तारोदेहश्चेतनयायुक्तोजीवःप्राणीत्युच्यते इतिशब्दोत्रसमाप्तिवचनः ॥ ७६ ॥ अनेनलिंगशरीरेणस्थूलदे
हानुपादत्ते अनेनस्थूलदेहेनहर्षादिकमाप्नोति ७७ ननुयदानेनसंसारीस्थूलदेहानुपादत्तेतदाहर्षादिकंविंदते यदातान्मुंचतितदानिवृत्तहर्षादित्वेनमुक्तःस्यादित्यत्राह यथेति तृणजलूकाकीट
विशेषः यावदन्यत्तृणंनविंदेततावन्नोपयाति यावद्विंदेततावदेवापयातिपूर्वग्रहीतंविमृज्यपश्चात्तृणातरंयथायातितथाऽयंजनोम्रियमाणोपिपूर्वदेहाभिमर्तिनत्यजेदेहांतरप्राप्यपूर्वत्यजतीत्यर्थः किमिति
श्रुतिनत्यजतीतितत्राह व्यवधानेनेति कर्मणांप्राचीनानांव्यवधानेनविलंबफलदानृत्वेनहेतुनाअनेकेषांपूर्वेषांकर्मणासत्त्वेनभगवत्प्रसादमंतरेणविनाशानुपपत्तेः सर्वदेहवियोगासंभवेनमुक्त्यनुदयइति
भावः ७८ अनर्थदर्शनेनजातयाविरक्त्याकर्मकरणेनतत्समाप्तेर्देहारंभककर्माभावेनदेहाभावाभिर्वाणोपपत्तिरितितत्राह मनएवेति मनःसंप्रयुक्तैरक्षैश्चरितंकर्मध्यायंस्तदनुसारेणासकृत् कर्मण्या
चिनुतेकरोतीति यत्तस्मान्मनएवभूतानांभवसंसारंजन्मवाभावयतिउत्पादयतीतिभवभावनमनःप्रधानत्वद्योतनार्थएवशब्दः नाहिकश्चित्क्षणमपिजातुतिष्ठत्यकर्मकृदितिस्मृतेः ॥ ७९ ॥ अविद्यायां
विषयेच्छायांसत्यांकर्मभवतितस्मिन्सत्यात्मनोजीवस्यबंधः कर्मण्यःकर्महेतुकइतियदतस्तदपबाधार्थंकर्मनिवृत्त्यर्थंसर्वात्मनापुत्रादिस्नेहत्यागेनहरिंभजेत्यन्वयः एनंजीवंबंधयामीतीश्वरेच्छायावा तस्ये
च्छायाअपसरणार्थंनबंधयामीति ॥ ८० ॥

वि०अ०

११

७१

न केवलमिदं प्राचीनबर्हिषः प्रयोजनं किंतु सर्वेषामपीतिभावेन पुनरुक्तं विशिनष्टि । एतदिति मुकुंदस्य यशसासाहितमेतत्पुंरंजनोपाख्यानमात्मशौचमात्मनोभनसः शुचितायमात्तत्तथा पारमेष्ठ्यं
मैत्रिनः सर्वोत्तमस्य हरेर्ज्ञातपरमसाधनमधिगच्छति गुरोः सकाशाज्जानाति भवेत्संसारभ्रमएवनिवार्यते न तु तद्व्यर्थात्तमं दर्शकानिवारयति । अनेन संसारभ्रमएवनिवार्यते न तु तद्व्यर्थात्तमं दर्शकानिवारयति ।
ति ८८ शिष्टजनेष्वेकेन मैत्रेयेणाधिगतत्वादेतच्चावश्यमधिगतव्यमितिभावेनाह अध्यात्मोति मया मैत्रेयनाम्ना गहनत्वादद्भुतमिदं नारदेन प्रार्थना बर्हिषे तपादिष्टमध्यात्मपारोक्ष्यमधिगात् गुरुमुर
दधीतमेव तवोपदिष्टमतएव त्वयाप्यतिश्रद्धया धीत्याभ्यसनीयमिति शेषः नन्वेतदधिगमेन यदिवेदविषयोपि संशयश्छिन्नः स्यात्तर्हि धिगंतव्यांतराभावेन धन्यः स्यात्ततः कथं निर्णयः स्यादत्राह ।
यः पुंसो जिज्ञासो ह्ययं आश्रयस्त्रिवेदीविषयः संशयो ध्यात्मस्वरूपे छिन्न एवामुत्राधिदेवादिस्वरूपे च संशयो मप्रच्छिन्नो त एव तवापि छिन्नः स्यादिति शेषः अनेन पुंरंजनोपाख्यानरंगे दविषयत्वमतीति स्तद
श्रद्धयाऽध्ययमिति सिद्धं यद्वा । एतदध्यात्मपारोक्ष्यमधिगतं यथा एवं त्रयीचाधिगता एकविषयात् ततः किं फलमत्राह आश्रय इति पुंस आश्रय इहा मुत्र च संशयश्छिन्नो भवतीत्येतत्फलं भवतीत्य
अतिगहनं जलनिधिवत्क्षुराग्रमिव दुर्गं न शितं तीक्ष्णं पुंरंजनोपाख्यानं व्याख्याच्छलेन मया तारीतरागिरिव व्यामेतल पवनान्मज्ज इव पयोराशिं क्षुरधाराभिर्वनिगदतो (?) तारिषमध्यात्मपारोक्ष्यम् ८९
ति श्रीभागवते महापुराणे च० विज० टी० एकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ७ ॥ अव्यक्तस्वभावो हरिस्तप आदिसाधनसामर्थ्येन प्रसन्नो भवतीत्येतद्बुद्ध्याद्युक्तमत्वचनिरूप्यते स्मिन्नध्याये तत्र पूर्वा
क्तप्रमेयं विस्तरतः श्रोतुकामो विदुरो मैत्रेयं पृच्छति । ऐतयेति रुद्रगीतेन सदाशिवोपदिष्टेन स्तोत्रेण हरिं प्रतोष्य कां सिद्धिं पुरुषार्थरूपां प्राप्नुयितुं त्वयः १ विष्णुतद्भक्तभक्तानामिहिरस्मन्नेव सातु कीः

एतन्मुकुंदस्य यशसाभुवनं पुनानंदे वर्षिर्वर्यमुत्सनिःसृतमात्मशौचम् ॥ यः कीर्त्यमानमधिगच्छति पारमेष्ठ्यं नास्मिन् भवे भ्रमति मुक्तसमस्तबन्धः ८८ अध्यात्म
पारोक्ष्यमिदं मयाधिगतमद्भुतम् ॥ एवं त्रय्याश्रयः पुंसश्छिन्नो मुत्र च संशयः ८९ ॥ ॥ इति श्रीभागवते चतुर्थस्कंधे एकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ वि
दुर उवाच ॥ ये त्वयाभिहिता ब्रह्मन्सुताः प्राचीनबर्हिषः ॥ ते रुद्रगीतेन हरिं सिद्धिमापुः प्रतोष्य काम १ किंचेह नाहं त्यपरत्र वा सुखं कैवल्यनाथप्रियपार्श्व
र्तिनः ॥ आसावदेवांगिरिशं यदृच्छया प्रापुः परं नूनमथ प्रचेतसः २ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ प्रचेतसो तं रुद्रधौपितुरादेशकारिणः ॥ जपयज्ञेन तपसा पुंरंजनमतोषय-

तिभावेन पृच्छतीत्याह किंचेति तदेतत्प्रयश्चिन्तितः कैवल्यनाथश्चासौ प्रियश्च कैवल्यनाथप्रियस्तस्य कैवल्यनाथप्रियस्य विष्णोः कैवल्यस्य नाथः कैवल्यनाथस्तस्य कैवल्यनाथस्य प्रियोरुद्रस्तस्य वापा
र्तिनः समीपे वर्तमानाः पुरुषा इह लोके यवामुष्मिं लोके किंपुरुषार्थलक्षणं सुखं नाहंति सर्वमहंति तत्र प्रचेतसो यदृच्छया देवेच्छया गिरिशमासाद्य परमुत्क्रष्टुं सुखं नानां किंप्राप्नुयितुं त्वयः । गिरिर्ब्रह्मण प्रसादेन
स्वयस्य सगिरिशः तं ब्रह्म गिरिरित्याचक्षत इति श्रुतेः गिरिवाचि शेत इति वा गिरौ कैलासे शेत इति गिरिशः पूर्वत्रालुक् समासः शीङोऽप्रत्ययश्च पृथालनपूरणधोरिति धातोः परं जगत्पालनमुक्ति
ण पूर्णानंदमुप्नोति अनेन प्रचेतसो यानियोग्यानि कल्याणान्यहंति तेषु किं मुख्यामापुरिति प्रश्नतात्पर्यार्थः २ जगत्पालनादिसर्वाः सिद्धीरापुरिति परिहारं वक्तुमुपक्रमते इत्याह मैत्रेय इति ज
नरुद्रगीताख्यस्तोत्रयज्ञेन पुराणां शरीराणां जननाज्जन्मनाव्यंजयितृत्वात् पुंरंजनो विष्णुः पुरे अंजनात् व्यंजनात् पुंरंजनो जीवः । यतस्तपसा पुंरंजनजीवनामानमशोषयस्तेन पुंरंजनविष्णुमत्
प्रसादाभिमुखं चकुरित्यर्थं द्वयद्योतनाय पुंरंजनपदं प्रायोजीत्यतः पूर्वोक्तः पुंरंजनो नात्रोच्यते पुरेषु त्वं जनाज्जीवः पुंरंजन इतीरितः । पुराणां जननाद्विष्णुर्व्यंजनत्वं द्वयोरपैतित्ववचनात् सिद्धमिदं
ममिति लतुलसानां दंताः इच्छुयशानां ताल्वित्यतस्तत्कारशकारयोः स्थानसामीप्यात् उपपूध्मानीयानामोष्ठावित्यनुबंधोकारस्यैकस्थानत्वाच्च वाशोपयन्नतोषयन्निति युज्यते ३

प्रचेतसांशान्तेनभगवन्निष्ठाजातयानुग्रहलक्षणयारुचातेषांकृच्छ्रदुःखंशमयम् ४ मणिग्रीवःकंठामुक्तकौस्तुभः वितिमिरानिरस्तांधकराः ५ कासृदीप्तौ आजद्रथांराजद्रथांकपोलाभ्यायुक्तं
 व्रनयस्यसतथा आजदित्युक्त्यात्मनेपदेपरस्मैपदित्वंकाल्पनिकमितिध्वनयति ६ पीनानामापतानामष्टानांभुजानांमंडलस्यमध्येवक्षसिस्थितयालक्ष्म्यासहस्रधर्मानावद्वर्तमानाश्रीर्विकासलक्षणाया
 स्याःसातथा अश्ववदाचरतीत्यश्वान्नित्यादौदर्शनादौपचारिकोयंप्रयोगः नाहिरेरपिवक्षसिस्थितयोर्लक्ष्मीवनमालयोरौत्सर्गिकीस्पर्धासजाघटीति पर्जन्योमेघस्तन्नादवद्रुतंछन्निर्ययाःसातया
 वाचेतिशेषः घृणयादययासहवर्तइतिसघृणस्तादृशोवलोकोपस्यसतथा ७ सौहार्देनहेतुनाऽपृथग्धर्माएकविषयधर्मचारिणः तेनाकितवतत्राह तुष्टीत अतोवरवृणीध्वमित्यर्थः ८ नकंवलं
 मत्तोयुष्माकमेवफलमन्येषांभवदनुस्मर्तुणामपिफलविशेषोभवतीत्याह यइति यथामत्प्रीतिहेतुर्मत्तोषकरंयुष्मदपृथग्धर्मत्वस्मरणमितरेषामपिभ्रातृष्वात्मसाम्यफलंस्यात्तथा ९ रुद्रगीतेनमांस्तु
 वद्रथोपिकामवरान्दास्यामीत्याह येतुमामिति १० अन्यंचवरदास्यामीत्याह यद्युयमिति अनेनविमलकीर्तिकामैःपुरुषैर्गुर्वादेशःसर्वथानुष्ठेयइतिशिक्षादाशंता ११ सत्पुत्राभावेकिप्रयोज
 दिव्यवर्षसहस्रांतेपुरुषस्तुमनातनः ॥ तेषामाविरभूत्कृच्छ्रंशांतेनशमयन्नरुचा ४ सुपर्णस्कंधमारूढोमेरुशृंगमिवांबुदः ॥ पीतवासामणिग्रीवःकुर्व
 न्वितिमिरादिशः ५ कासिष्णुनाकनकवर्णविभूषणेनभ्राजत्कपोलवदनोविलसत्किरीटः ॥ अष्टायुधैःकरवरैर्मुनिभिःसुरैर्द्रैरासेवितोगरुडकिन्नरगीतकी
 र्तिः ६ पीनायताष्टभुजमंडलमध्यलक्ष्म्यास्पर्धच्छ्रयापरिवृतोवनमालयायः ॥ बर्हिष्मतःपुरुषआहसुतान्प्रपन्नान्पर्जन्यनादरुतयासघृणावलोकः ७
 श्रीभगवानुवाच ॥ वरंवृणीध्वंभद्रंवोयूयंमेनृपनंदनाः ॥ सौहार्देनापृथग्धर्मास्तुष्टोहंसौहृदेनवः ८ योनुस्मरतिसंध्यायांयुष्माननुदिनंनरः ॥ तस्य
 भ्रातृष्वात्मसाम्यंतथाभूतेषुसौहृदम् ९ येतुमांरुद्रगीतेनसायंप्रातःसमाहिताः ॥ स्तुवंत्यहंकामवरान्दास्येप्रज्ञांचशोभनाम् १० यद्युयंपितुरादेशम
 ग्रहीष्टमुदान्विताः ॥ अतोवउशतीकीर्तिर्लोकाननुभविष्यति ११ भविताविश्रुतःपुत्रोऽनवमोब्रह्मणोगुणैः ॥ यएतामात्मवीर्येणत्रिलोकींपूरयिष्यति
 १२ कंडोःप्रम्लोचयालब्धाकन्याकमललोचना ॥ तांचापविद्वांजगृह्णुर्भूरुहानृपनंदनाः १३ क्षुत्क्षामायामुस्मेराजासोमःपीयूषवर्षिणीम् ॥ देशिनीरो
 दमानायानिदधेसदयान्वितः १४ प्रजाविसर्गजादिष्टाःपित्रामामनुवर्तता ॥ तत्रकन्यांवरारोहांतामुद्रहतमाचिरम् १५ अपृथग्धर्मशीलानांसर्वेषांवः
 सुमध्यमा ॥ अपृथग्धर्मशीलियंभूयात्प्रत्यर्पितामया १६ दिव्यवर्षसहस्राणांसहस्रमहतौजसः ॥ भौमान्भोक्ष्यथभोगान्वैदिव्यांश्चानुग्रहान्मम
 १७ अथमयनपायिन्याभक्त्यापक्वगुणाशयाः ॥ उपयास्यथमद्वामनिर्विद्यनिरयादतः १८
 नैजन्मनासोयंमनुष्यलोकःपुत्रेणजय्यइतिश्रुतेस्तत्राह भवितेति पुत्रशब्दार्थध्वनयति यएतामिति १२ अनुकूलभार्याभावेकथमौरसपुत्रसंपदित्यतस्तत्प्राप्तिवक्तुमुपक्रमते कंडोर्गिति प्रम्लोच
 याऽप्सरसा मातृपितृमरणकारणयोगेतज्जातत्वात्तत्परिहारार्थमपविद्वांत्यक्तांभूरुहावृक्षाजगृहुरित्यन्वयः १३ क्षुत्क्षामायाःश्रातायाः ससोमः १४ प्रजाविसर्गेप्रजानांविधिदृष्टौ ततःकि
 मत्राह तत्रेति तत्रतस्मिन्कार्येकर्तव्येसति १५ बहूनामस्माकमियमेकाऽनुकूलाकथंस्यादत्रापितादृशंवरंदास्यामीत्याह अपृथग्धर्मशीलानामिति १६ दिव्यवर्षसहस्राणामित्यत्रसहस्रशब्देबहु
 लवाची प्रतीतार्थस्यप्रमाणविरुद्धत्वादनुपपन्नत्वं तदुक्तं मनुष्याणांवत्सराणालक्षद्वादशकंपुरा । प्रचेतोभिरियं पृथ्वीपालिताऽध्याहृतोद्विषैरिति १७ एवमैहिकंवरंदत्त्वापारत्रिकंवरंददाति अथे
 ति पक्वःपरिपाकंप्राप्तोगुणाशयःप्राकृतांतःकरणेषांतेतथा अतोनिर्दाहेतुविचित्रेभ्वित्यभिधानात्चित्रात्पुण्यपापमिश्रितात् चित्रमालेख्यमिश्रयोरित्यभिधानात् १८

गृहाविष्टचेतस्वेन पुत्रपित्रादिस्नेहबद्धानां कथं धाम प्रवेशो घटत इति तत्राह गृहेष्विति मद्वातयायातौ गतोयाम् कालविशेषोपेतितथा गृहाः पुंसि बहुव्रीह्यभरः । जसि गुह्यं १२ अनुपपन्नः संसारच्छेदिनीयादितर्हि सर्वोपेकिनमुक्तास्तस्याः सुलभत्वादितितत्राह नभ्यग्रहियत इति यतो यस्य हरेः प्रसादाद्गताः सूक्ष्मेण मनसा वगच्छन्तो जानन्तो ये विपादिन गुह्यं तिन शोचति स पदिन हृष्यति तत्राह वादिभिरप्येतद्यज्ञो ब्रह्मा विष्णुर्वारुणं ब्रह्म यथानुभवं न व्यवहियत इत्यन्वयः अतो मद्वातया असुलभत्वात् न सर्वेषामुक्तिरित्यर्थः ब्रह्मवादिभिर्भवद्भिर्गृहोपेयज्ञो नैजकर्मन व्यवच्छिद्यते यतो भवतो मदाज्ञया गृहागता नमोहादिकं कुर्वतीत्येवमादिमयोपदिष्टमेतद्ब्रह्मस्य तस्मान्माशोचतेत्यप्यारुह्यान् सूक्ष्मेण मनसा विज्ञो वाचा वक्तुं शक्नुम इति वचनेन निरस्तमिति ज्ञायते यज्ञपदस्य नैजकर्मार्थत्वं ब्रह्मपदस्य रस्यार्थत्वं न व्यवच्छिद्यत इति ग्रंथव्यत्यासश्च संप्रदायापोरज्ञानजिज्ञृभितं वेति यज्ञो विष्णुर्देवता ब्रह्मा विदा प्रोतिपरमिति सूचनाय ब्रह्मवादिभिरिति प्रसिद्धयज्ञपरिहाराय ब्रह्मेति विष्वादेव्यावृत्तये यज्ञ इति २० प्रचेतोभिरेवं भगवतो मतमवाप्य स्वपरहितोक्तमकारीतितत्राह एवमिति २१ स्तुतिः प्रेक्षावच्चित्तहर्षणी चेदुपादेया स्यादन्यथेत्यंबधिरवदप्रयोजिकीत्यतोपि प्राज्ञगुणविशिष्टा आहुरित्याह नमोनम इति निरूपितोदारगुणाह्वयाय निरूपिता उदारगुणायेषां तैतथामहागुणा आह्वयानामानियस्य सतथा तस्मै मनोवचोवेगपुरोजवाय सर्वाक्षमार्गैरगता ध्वनेन नमः २२ शुद्धाय शांताय नमः स्वनिष्ठमनस्य पार्थैविलसद्दयाय ॥ नमोजगत्स्थानलयोदयेषु गृहीतमायागुणविग्रहाय २३ नमो विशुद्धसत्त्वाय हरये हरिमेधसे ॥ वासुदेवाय कृष्णाय प्रभवे सर्वसात्वताम् २४ नमः कमलनाभाय नमः कमलमालिने ॥ नमः कमलपादाय नमस्ते कमलेक्षण २५

तस्मिन्सुष्ठु निष्ठाव्यवस्थायस्य नास्तितत्त्वानिष्ठं संशयात्मकमित्यर्थः तच्च मनः स्वनिष्ठमनस्तस्मिन्समाधानरहिते मनसि विलसद्द्वयाय प्रकटितस्वतंत्रवस्तुद्वयाय अनवरिततदुद्दिनां द्वितीयेऽप्यतः १४५ कसुस्थितबुद्धीनामिदं सर्वहरेर्वश इति वचनादुक्त एवार्थो ननु प्रकटितप्रपंचरूपायेति नित्यं गृहीताः मायायागुणाः प्रकृतेः सत्त्वादिगुणाः सत्त्वादिगुणप्रवर्तनानुगुणाः सत्त्वादिगुणरहिता ज्ञानानंदात्मकानि गह्वराद्वादिशब्दावाक्याश्च येन सतथा तस्मै नित्यं गृहीताः सत्त्वाद्याविग्रहाश्च त्रयः सदा । ज्ञानानंदात्मकास्ते तु विग्रहानिर्गुणास्तथा । द्वौ तत्र ब्रह्मरुद्रस्थावेको वैकुण्ठधाम इति वचनात्प्रकृतिगुणविरचितदेहत्वं हरे रंगी कर्तुं युक्तं २३ विशुद्धायां सत्त्वः सर्वगुणात्मकश्च विशुद्धसत्त्वस्तस्मै हरिः सर्वगुणात्मत्वात्सत्त्वइत्यभिधीयत इति वचनात् रजभादिभिश्चरहितसत्त्वगुणा येत्यर्थो नोचितः हरणात् ज्ञानरूपत्वाद्हरिमेधाविभु स्मृतइत्यतः पापहरणात् ज्ञानरूपत्वाद्हरिमेधाः सृष्टौ रजः संपर्कात्कपिलवर्णज्ञानइत्यर्थो न ग्राह्यः हरिर्नाकपिले त्रिष्वित्यभिधानात् अतो गदित एवार्थस्तस्मै २४ २५

१ विलसद्दयायेत्यनेन शरस्य भ्रान्तिरुच्यत इति भाति अतः सप्तार्धमाह प्रकटितेति ।

अयुंक्ष्महि नमस्काराख्ययोगमकार्ष २६ अनुकंपयाभवताप्येतद्रूपमाविष्कृतमन्यत्किं अस्मदनुकंपांविना नाकिमपीत्यर्थः २७ अभद्ररंधनपापदहन २८ यदुक्तं हारिणा वरं वृणीध्वमिति तत्राहारे
 त्याह येनेति क्षुल्लकानामल्पकानामपि भूतानामंतर्हृदये अंतर्हितस्त्वतेषामोहितं च छित्तं चावैषि तस्मान्न आशिषः कस्मादवेदापितु वेदेत्यन्वयः २९ त्वत्प्रसादादन्यो वरो न प्रार्थनीय इत्याहारेत्याह असा
 विति एषामस्माकं भगवान्प्रसन्नः असौ भगवत्प्रसाद एवोप्सितो वरो नान्य इत्यन्वयः ३० यद्यपि भगवत्प्रसाद एवोप्सितो वरस्तथापि परतः परात्त्वत्संगति लक्षणं वरं वृणीमहे इत्यन्वयः परतः परत्नमुपपा
 दयति नहीति नांतोस्ति मम दिव्यानां विभूतीनां परंतप । अतो न तेन तथा हि लिंगं परो मात्रयेत्यादि प्रमाणात् ३१ यतस्त्वमेवानंतो नोन्यस्मान्मनसा वराभिलाषो नास्त्येवेति भावेनाह पारिजात इति
 कुम्भोपममेतत् यथा पारिजाते पुष्पे जसालभ्ये सारंगो न्यत्र सेवते तथा साक्षाच्च दंघ्रि मूलमासाद्य साक्षात्किंकिटवृणीमहे नाकिमपीत्यन्वयः ३२ मायूदन्यतो वरा

नमः कमलकिंजल्कपिशंगामलवाससे ॥ सर्वभूतनिवासाय नमोऽयुंक्ष्महि साक्षिणे २६ रूपं भगवता त्वेतदशेषकेशसंक्षयम् ॥ आविष्कृतं नः क्लिष्टानां किं
 मन्यदनुकंपया २७ एतावत्त्वं हि विभुभिर्भाव्यं दीनेषु वत्सलैः ॥ यदनुस्मर्यते काले स्वबुद्ध्याऽभद्ररंधन २८ येनोपशान्तिर्भूतानां क्षुल्लकानामपीहितम् ॥
 अंतर्हितो तर्हृदये कस्मान्नो वेदनाशिषः २९ असावेव वरोस्माकमीप्सितो जगतां पते ॥ प्रसन्नो भगवानेषामपवर्गगुरुर्गतिः ३० वरं वृणीमहे तथापि नाथ त्वत्पर
 तः परात् ॥ न ह्यंतस्त्वद्विभूतीनां योऽनंत इति गीयते ३१ पारिजाते जसालभ्ये सारंगो न्यत्र सेवते ॥ त्वदंघ्रि मूलमासाद्य साक्षात्किंकिटवृणीमहे ३२ याव
 ते मायया स्पृष्टा भ्रमामहह कर्मभिः ॥ तावद्भवत्प्रसंगानां संगः स्यान्नो भवे भवे ३३ तुल्यामलवेनापि न स्वर्गेनापुनर्भवम् ॥ भगवत्संगि संगस्य मर्त्यानां किं
 सुताशिषः ३४ यत्रेड्यंते कथामृष्टा स्तृष्णायाः प्रशमो यतः ॥ निर्वैरं यत्र भूतेषु नो द्वे गोयत्र कश्चन ३५ यत्र नारायणः साक्षाद्भगवान् न्यासिनां गतिः ॥ प्रस्तू
 यते सत्कथासु मुक्तसंगैः पुनः पुनः ३६ तेषां विचरतां पद्मांतीर्थानां पावनेच्छया ॥ भीतस्य किं नरो चेत्तावकानां समागमः ३७ वयं तु साक्षाद्भगवत्प्रि
 यस्य शिवस्य सख्युः क्षणसंगमेन ॥ सुदुश्चिकित्सस्य भवस्य मृत्योर्भिषक्तमंत्वाद्य गतिं गताः स्मः ३८ यत्र स्वधीतं गुरवः प्रसादिता विप्राश्च वृद्धाश्च सदानुवृत्त्या
 आर्या ह्यनाथाः सुहृदो भ्रातरश्च सर्वाणि भूतान्यनुसूययैव ३९

भिलाषोऽस्मत्तः को सौ वर इति तत्राह यावदिति भवतः प्रसंगो येषां ते भवत्प्रसंगास्तेषाम् ३३ सत्संगो वांछनीय इति भावेनाह तुल्याम इति ३४ सत्संगता वेते गुणालभ्यंते इत्याह यत्रेति ३५ ३६ इच्छया
 द्वे कथं घटत इति तत्राह तेषामिति तीर्थानां पावनेच्छया पद्मांतीर्थानि विचरतां तावकानां समागमः संसाराद्वीतत्यपु सो नरो च ते किं रोचत एवेत्यन्वयः संसारो गपरिहारौ भयपानसमवादनरावेजा
 यत इत्यर्थः ३७ सत्संगफलमनुभवसिद्धं चेत्याहुरित्याह वयस्त्रिति भगवान्प्रियो यस्य स तथा तस्य तव प्रियस्य सख्युः संसारादौ सहकारिणः शिवस्य मृत्योर्भारकस्य भिषक्तमं वेद्यं पशुम् ३८
 वेदाध्ययनादिपुण्यं यत्तत्सर्वं भवत्प्रसादजनकमस्त्विति निवेदयंतीत्याह यत्र इति सुष्ठु अधीतं वेदाध्ययनं अनाथामृतभर्तृकाः ३९

१ भक्तानां क्लेशकाले प्राप्तेऽयं रक्षणाय इति स्वबुद्ध्या प्रार्थना भावेऽपि विभुभिर्भक्तो न क्षीयेतेति यत् एतावत्त्वमेतादृशधर्मवन्धं भाव्यम् ॥

निरंधसांत्पक्षपितृदत्तान्नानांत्पक्षसर्वथान्नानांवा अदभ्रमनल्पं ४० ननुब्रह्मादिवत्परिच्छिन्नत्वेपूर्वोक्तानंतत्त्वंनयुज्यते अपरिच्छिन्नत्वेस्तुतिर्नघटतइतितत्राह यन्मूर्तिर्न तन्मात्रेण परमवदप्रतीकं
ब्रह्मादयोवेदान्तानुसारेणयथात्वांस्तुवंति अथोतथावयमप्यात्मबुद्धिसमंशुणीमहइत्यन्वयः ४१ आत्मसममित्युत्तपाप्रचेतसांबुद्धोनामरमद्विदोमहागुणितत्वात् ननुक्तं स्तुतिपदानामेका
र्थत्वेनारमद्वयविषयत्वेननास्माभिस्तदर्थक्यनायप्रयत्नःक्रियते किंतुव्याख्यानप्रतिज्ञाभंगपरिहारायप्रतीतोर्थक्यते तथाहि समायवेषभ्यनैर्घृण्यरहिताय सहितायालक्ष्मीयैः यसत्समस्तभादिति
वा शुद्धायनिरंजनायपदयंपाप्मनउत्सस्तस्मात्पुरुषोनामेतिश्रुतेः समस्तपापविनाशनाय परायोत्कृष्टाय वासुदेवायवलज्ञानात्मकमुख्यपाणप्रवर्तकाय न्येयाच्छांतिद्वयदीन्यतीति वासु
देवस्तस्मै सत्त्वायपराक्रमरूपाय भगवतेसौभाग्यरूपाय ऐश्वर्यादिगुणवतेवा ४२ हरेःस्वधामप्रपाणमाह इतीति यानंगमनं अनपवर्गविक्रमोऽविनष्टपराक्रमः । एतेनकर्मणामपिनित्यत्त
मसूचीतिज्ञायते ४३ इदानींप्रचेतसांविक्रमविशेषवक्तुमुपक्रमते अथेति गांभूमिं ४४ अप्येप्रलये सावर्तकः प्रलयकालीनोभिरेव ४५ वक्ष्यामिऽभक्तियोगात्तत्त्वोद्धरणप्रकारमाह म

यन्नःसुतसंतपसुतदीशनिरंधसांकालमदभ्रमसु ॥ सर्वतदेतत्पुरुषस्यभूम्नोवृणीमहेतेपरितोषणाय ४० मनुःस्वयंभूर्भगवान्भवभयेनपोजानविशुद्धम
त्वाः ॥ अदृष्टपारावपियन्महिम्नस्तुवंत्यथोत्वात्मसमंशुणीमः ४१ नमःसमायशुद्धायपुरुषायपरायच ॥ वासुदेवायसत्त्वायतत्त्वंभगवतेनमः ४२
॥ मैत्रेयउवाच ॥ इतिप्रचेतोभिरभिष्टुतोहरिःप्रीतस्तथेत्याहशरण्यवत्सलः ॥ अनिच्छतांयानमदृष्टचक्षुषांययौस्वधामानपवर्गविक्रमः ४३ अथानेयो
यसलिलाप्रचेसतउदन्वतः ॥ वीक्ष्याकुप्यन्धुमैश्छन्नांगामारोढुमिवोत्थितैः ४४ ततोभिमारुनौराजन्नमुंचन्मुखतोरुषा ॥ महींनिर्वीर्यंकर्तुंसावर्तकइवा
प्यये ४५ भस्मसात्क्रियमाणांस्तान्द्रुमान्वीक्ष्यपितामहः ॥ आगतःशमयामासपुत्रान्बहिष्मतोनयैः ४६ तत्रादशिष्टांयदृष्ट्वाभ्रातादुःखतरंतदा ॥
आजन्हुस्तेप्रचेतोभ्यउपदिष्टाःस्वयंभुवा ४७ तेचब्रह्मणआदेशान्मारिषामुपयेमिरे ॥ यस्यामहदवज्ञानादजन्मजनयोनिजः ४८ चाक्षुर्देवंतरप्राप्तेप्राक्स्व
र्गेकालविभृते ॥ यःससर्जप्रजाइष्टाःसदक्षोदैवचोदितः ४९ योन्यक्चकारसर्वेषांतेजस्तेजस्विनारुचा ॥ स्वयौग्योपात्तदाक्ष्यान्नकर्मणादृष्टमनुवन् ५०
तंप्रजासर्गरक्षायामनादिर्भगवानजः ॥ युयोजयुयुजुस्तंवैसर्वेन्येचप्रजेश्वराः ५१ इतिश्रीभागवतेचतुर्थस्कंधेविंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥

स्मसादिति नयैर्युक्तिभिः ४६ प्रीतिकरणंविनाकेवलंनयैरेवकोपशांतिःकथमभूदितितत्राह तत्रेति ४७ प्रतिपक्षभूतैर्वैद्वैर्दीपमानंकन्यादाननिःशकंकशसगच्छतइतितत्राह तेर्षोत आप्तत्वेवब्रह्म
णोवचनकारणमित्यर्थः वंध्याचेत्किमित्युपयमनमकार्षुरितितत्राह यस्यामिति नजापतइत्यजनेविष्णुःसएवयोनिरुत्पत्तौकारणंयस्यसोऽजनयोनिर्ब्रह्मातरप्राज्जातोऽजनयोनिर्जोदक्षःअर्जानजं
नामुपयेमिरेइत्यन्वयः महतोरुद्रस्यावज्ञानांनिंदनान् ४८ तज्जन्मप्रयोजनमाह चाक्षुषइति प्राक्सर्गेपूर्वसृष्टौ कालेनविभृतेनष्टायां दैवेनविष्णुनाब्रह्मणावचोदितः बुदप्रणइतिधातुः ४९ कनात्राय
जातइतिनिरुक्तिपूर्वकंतन्नामाह यइति स्वयौग्योपात्तदाक्ष्यात्स्वयोगसामर्थ्येनप्राप्तपदत्वात् ५० इदंचतन्नामकरणेऽलिंगमितिभावेनाह तंप्रजेति अनादिर्ब्रह्मा पञ्चश्वरामरीत्यादयः युयुज्स्व
धानलक्षणंयोगमकुर्वन्निति ५१ इतिश्रीभागवतेचतुर्थस्कंधेविंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥

शास्त्रांतरेषु बहूनामितरेषां साधनानां मुक्तिसाधनत्वेन कथनस्य सावकाशत्वप्रकाशनायास्मिन्नध्याये पुनरपि मुक्तिसाधनं ब्रह्मज्ञानमेवेति निश्चीयते तत्र तत्साधनमपि मुख्यं चतुर्थं भ्रमवत् सर्वत्रात्तरमप्युच्यते
 दित्यभिप्रेत्य प्रचेतसं राज्यपालनानंतरं तमाचष्टे तत इति आश्वाविभूताधोक्षजभाषितं ततो मानुषगणितद्वादशलक्षकालात्परमुत्पन्नविज्ञानाः वेदांतविज्ञानमुनिश्चितार्थाः अनेन संन्यासाधिकारे
 योग्यतां लक्षयति १ एतदेव विशिनष्टि दीक्षिता इति सर्वभूतात्मनि सर्वभूतस्वामिनि सर्वभूतांतर्यामिणि वा हरौ मेधाज्ञानं यत्र तद्ब्रह्मसंन्याससर्वभूतात्ममेधः तेन ब्रह्मसन्नेन दीक्षिताः गृहीतसंन्यासाश्रया इत्यर्थः
 पारिव्राज्यं ब्रह्मसंन्यास इत्यभिधीयत इत्यभिधानात् ब्रह्मविषयेण यागविशेषेणेति नार्थोत्र ग्राह्यः प्राव्रजन्निति विरोधाच्च हरिं ग्रह्यस्तु संन्यासो हरौ मेधायतो भवेदिति वचनेन संन्यासस्य विशेषितत्वाच्च
 न सर्वभूतानां स्वस्वरूपत्वज्ञानेनेत्यर्थः उत्तरप्रापितत्वेनापुः किंतु तद्गतमितिवक्ष्यमाणत्वात् यत्र जाजलस्तस्यापत्यं जाजलि मुनिः सिद्धो मुक्तो भूतस्यां प्रतीच्यां दिशि स मुद्रवेलायां हरिमुपासीनाः स्फुरिन्
 न्वयः २ तत्रापि नारदसंगमं तेषामाह तान्निर्जितेति शांतश्च समानश्च विग्रहो देहो येषां ते तथातान् योजितमेकाग्रतया स्थापितं मनो यैरेते तथातान् ३ यथादेशं यथोपदेशं देशानुसारेण वा ॥ ३ ॥
 चंक्रमणं पुनः पुनरागमनं खेरुदयाख्यागमनं ५ सदा शिवाधोक्षजाभ्यां ज्ञानस्योपदिष्टत्वात् नमयापृथगुपदेशाय प्रयतनीयमितितत्राह यदादिष्टमिति क्षपितं नष्टमिति यावत् ॥ ६ ॥ येना

॥ मैत्रेय उवाच ॥ तत उत्पन्नविज्ञानाज्जधोक्षजभाषितम् ॥ स्मरंत आत्मजेभ्यो विस्तृत्य प्राव्रजन् गृहात् १ दीक्षिता ब्रह्मसन्नेन सर्वभूतात्ममेधमा ॥ प्रती
 च्यां दिशि वेलायां सिद्धो भूयत्र जाजलिः २ तान्निर्जितप्राणमनोवचोदृशो जितासनाञ्छांतसमानविग्रहान् ॥ परमेले ब्रह्मण्यो जितात्मनः सुरासुरेभ्यो दृष्टो
 स्मनारदः ३ तमागतं तत्स्थाय प्रणिपत्या भिनंद्य च ॥ पूजयित्वा यथादेशं सुखासीनमथानुबन् ४ स्वागतं ते सुरर्षेभ्यो दिष्ट्या नो दर्शनं गतः ॥ तव चंक्रमणं
 ब्रह्मन्नभयाय यथारवेः ५ यदादिष्टं भगवता शिवेनाधोक्षजेन च ॥ तद्गृहेषु प्रसक्तानां प्रायशः क्षपितं प्रभो ६ तन्नः प्रद्योतयाभ्यात्मज्ञानं तत्त्वार्थदर्शनम् ॥ येनां
 जसा तरिष्यामो दुस्तरं भवसागरम् ७ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ इति प्रचेतसा पृष्टो भगवान्नारदो मुनिः ॥ भगवत्युत्तमश्लोकजाविष्टात्माऽब्रवीन् नृपान् ८ ॥ नारद
 उवाच ॥ तज्जन्मतानि कर्माणि तदा युस्तन्मनोवचः ॥ नृणां येन हि विश्वात्मा सेव्यते हरिरीश्वरः ९ किं जन्मभिस्त्रिभिर्वेदशुद्धसावित्रयाज्ञिकैः ॥ कर्मभिर्वा
 त्रयीप्रोक्तैः पुंसोऽपि विबुधा युषः १० श्रुतेन तपसा वा किंचोभिश्चितवृत्तिभिः ॥ बुद्ध्या वा किं निपुण्या बलेनैन्द्रियराधसा ११ किं वा योगेन सांख्येन न्यास
 स्वाध्याययोरापि ॥ किं वा श्रेयोभिरन्यैश्च न यत्रात्मप्रदो हरिः १२ श्रेयासामपि सर्वेषामात्मा ह्यवधिरर्थितः ॥ सर्वेषामपि भूतानां हरिरात्मात्मदः प्रियः १३

त्मज्ञानेन ७ ८ यद्हरिसेवासाधनं जन्मादितदेवसफलं न तु सत्कुलजन्मादीत्याह तज्जन्मेत्यादिना येन जन्मादिना ९ किमित्येवं विशेष्यस्तौपीतितत्राह किं जन्मभिरिति यत्र जन्मादौ हरिरात्मप्रदो
 न स्यात्तज्जन्मादिना किं फलमित्यन्वयः शुक्लजन्मो भयकुलशुद्धं सावित्रं जन्म उपनयनादि याज्ञीयमग्न्याधानलक्षणं जन्म ॥ १० ॥ इन्द्रियराधसा बहुग्रहणसा यथैव ॥ ११ ॥ सांख्ये
 न यथार्थज्ञानेन न्यासस्वाध्याययोः क्रियायापि अन्यैस्तीर्थसेवादिभिः १२ इतोऽपि विहितानां पुण्यानां हरेरेतन्महत्पर्यंतमेव फलमित्याह श्रेयासामिति यावत्प्रसीदति तावत्पर्यंतं पुण्यफलमित्यवधेर्धः
 ननु सेवितः किं फलं ददाति येन श्रेयासामवधिः स्यादित्याशंक्या न्येसेविता यावत्प्रसीदति तावत्पर्यंतं पुंसां स्वव्यतिरिक्तमेव पुण्यफलं प्रयच्छति अप्यंतु स्वात्मानमेव ददातीत्येतादृशः कृपासमुद्रः कोऽस्तीत्यभिसंधा
 याह सर्वेषामिति आत्मानंदरूपः १३

किंवाश्रेयोभिरन्यैरित्यत्र देवादितेवालक्षणश्रेयांसिकथं निषिध्यते तत्सेवाया अपितत्तत्फलावाप्तये कर्तव्यत्वादिति तत्राह यथेति प्राणोपहारो भोजनलक्षणपूजा इन्द्रियाणां कृते लक्षणपूजा ज्ञेयते अ
 क्युतेत्यासर्वदेवाद्यर्हणफलं ददाति अत्रैवकारेण प्रधान्यपूजानिषिध्यते न त्वर्वातरपूजा तस्याविहितत्वेन अच्युतस्य पूजात्वादित्यभिप्रायः परिहारतया प्राणा आर्पयेयाः भवन्ति तत्तुक्तं १४ येन हरेः
 जयादेवादिपूजाफलं कथं स्यात्तर्हदेवदत्तभोजनतृप्त्या यज्ञदत्तस्तुप्यतीति तत्राह यथेति उदयकाले आषाढादिकाले वा गावोरश्मयोजलानि च सूर्यासथा भवन्ति निर्गच्छन्ति उपर्युक्तेषु पुनश्च यथा काले हर्म
 तादिकाले वा तस्मिन्सूर्ये प्रविशन्ति गर्वा मंडलप्रवेशो वारिणां मरीचिपीतत्वमित्येष विशेषः यथा च स्थिरजंगमानि भूतानि भूमेरुत्पद्यन्ते भूमावेव प्रविशन्ति तथा यगुणप्रवाहादिगुणात्मकजगद्भ्रमणोदरस्य
 घते हर्याधारतया तिष्ठतीत्यन्वयः अनेन हरेः सर्वकर्तृत्वेन स्वतृप्त्या देवादीनां स्वाश्रितत्वेन तृप्तिर्पुण्यत इत्येतत्सूचितमिति २५ अस्तु सर्वश्रेष्ठसामान्यावाप्येवोपेतत्वेन धृत्तत्वेन काशतर्कितत्वात् एतद्वि
 पूर्वसंचिर्णश्रेयस्तुस्तुपदासु प्रवृत्तयो विलीनश्वासादिवृत्तयोऽसु प्रवृत्तयः प्रबुद्धवृत्तयोऽसव इन्द्रियाणि जाग्रति पुरुषं बोधयन्ति उद्योगे स्थिता वा यदा च दृष्ट्या क्रियाकारकविभ्रमात्तयः तदा यत्तदुपनिषद्
 घतदेव जगदात्मनः प्रपंचस्वामिनो हरेः परंपद यथा सवितुः प्रभासकल्पदार्ढ्यप्रकाशिकासूक्ष्मापि तथा सकृद्विभातं भवति यथानारदस्य पुनरभ्यासे सर्वदेवत्वव्यप्यं देहात्मभावभ्रमोद्वेगभ्रम अहं कर्तेति
 क्रियाभ्रमः मदीयानीमानीन्द्रियाणीतिकारकभ्रमः मुख्यप्राणप्रसादेन प्राणशब्दवाच्येऽपि द्विषेऽप्युक्तानार्थपुरुषोद्बोधनोद्योगवत्सु जाग्रतो योगिनो ज्ञानोत्पत्त्या द्रव्यादिविभ्रमानेव च्याम्यवत्स्वल्पप्रकाशत
 इति भावः । हरावेव गुणप्रवाह इत्युक्ते गुणप्रवाहाधारत्वेन सोपाधिकत्वं हरेः स्यादित्यत आह एतदिति एतदेव विष्णोः पदं तदुत्पन्नं जगदात्मन उपाधे परमुपाध्यतश्च यथा यथा भिद्यमाना भवन्ति तद्वत् सर्वान्तरात्मा

यथा तरोर्मूलनिषेचनेन तृप्यन्ति तत्स्कंधभुजोपशाखाः ॥ प्राणोपहाराच्च यथेन्द्रियाणां तथैव सर्वार्हणमच्युते च्या १४ यथैव सूर्यात्मभवांते भावः धुनश्च
 तस्मिन् प्रविशन्ति काले ॥ भूतानि भूमौ स्थिरजंगमानि तथा हरावेव गुणप्रवाहः १५ एतत्परंतजगदात्मनः पदं सकृद्विभातं सवितु र्यथा प्रभास्यथाऽसवो जाग्रति सु
 सवृत्तयो द्रव्यक्रियाकारकविभ्रमात्तयः १६ यथानभस्य भ्रतमः प्रकाशा भवन्ति भूयो न भवन्त्यनुक्रमात् ॥ एवं परे ब्रह्मणि शक्तयस्त्वमुरजस्तमः शक्त्यामिति प्रवाहः १७

तव्यः तर्हि शून्यं तत्राह सकृद्विभातमिति प्रज्ञानघनं यथा सवितुः प्रभासमाता तद्वत् स्थितं यज्ज्ञानात् द्रव्यक्रियाज्ञानभिदा भ्रमो जगद्देवभ्रमस्तस्य निवृत्तिर्भवति किल भ्रमो हारित्यननतलक्षणं तज्ज्ञानचान्दत
 ननु प्रज्ञानघनाज्जगत्स्य जगतः कथमुत्पत्तिरित्याशंक्य दृष्टान्तोपपादयति यथेति यथाऽसव इन्द्रियाणि अजाग्रति सुप्तिकाले सुप्रवृत्तयां पट्टतव्यापारा आत्मनि लीनास्ततः प्रवाधे प्रज्ञानघनादप्यात्मनां जाग्रते
 च द्रव्यज्ञाने जगदित्येतदप्यव्याख्यानं आत्मभावः शरीरेषु द्रव्यभ्रम उदाहृतः । क्रियाभ्रमस्त्वहं कर्ता मदीयानीन्द्रियाणितु । कारकभ्रम इत्युक्तस्त एते विभ्रमा यदा । चारां देव क्लिष्टोपनयः प्राणोद्योगेन न
 दा । विलीयन्ते प्राणभक्त्या नित्यं स्वापवतां स्फुटम् । उद्योग एव ज्ञाप्रत्याद्योगिनां मुक्तिसिद्धय इत्यनेनैतद्व्याख्यानरूपेण संप्रदायविभ्रमप्रकाशकेन निरस्तमिति ज्ञायते एकैदेव सर्वभूतेषु गुरुः यस्मिन् सर्वा
 निभूतानीत्यादिष्वेकस्य हरेराधाराधेयभावस्य सत्यत्वावगमात् न हि सुषुप्ता विन्द्रियाणामात्मनि लयः प्रज्ञानघनादुत्पादोपि स्वकपोलकल्पितत्वमंतरेण प्रामाणिक इति २५ एतत्पुं किल प्रवेशे प्रवर्तमानदेव
 दत्तवत्सुष्ट्यादौ गुणपंके प्रवृत्तस्य तत्कृतलेपः स्यात् स चानुपपन्नोऽसंगो ह्ययं पुरुष इति श्रुतेरिति तत्राह यथेति यथानभस्य भ्रतमः प्रकाशा आशसापायनः अनुक्रमेण भवति न तावता काशस्य तत्संप्रपन्न
 पोस्ति एवं परेऽसंगे ब्रह्मणि रजस्तमः सत्त्वमित्यमूः शक्तयो भवन्ति तदेकाधीनत्वात् शक्तिशब्दवाच्याः इत्ययं गुणप्रवाहो न तस्मिन् विशेषमापादयतीत्येतत्तु शब्दादवगंतव्यं ननु शक्तीनां भिद्यतावान्श
 क्तिप्रकाशयितुं नैपुण्याभावात् ब्रह्मणिलेपाभाव इत्यतो वाह इतीति अयं सत्य इति शेषः एतदभिप्रायेण प्रवाह इत्युक्तं यथा मिथ्यातिष्ठनसमर्थस्यापि तत्प्रयुक्तदाहः स्ताभावात् त्वमेभिध्यात्वा देवं सृजो
 लेपकत्वशक्तिरपि द्रव्याणां भगवदधीनेति विशेषतु शब्दोक्त इति वा १७

मथितार्थमाह तेनेति यतएवंप्रवृत्तिमत्त्वेपितत्कृतदोषलेपाभावस्तेनविष्णुरेकएवपूर्णान्वयइतिलक्षणात्मैकइतिभावेनएतामितःप्रत्योभिसंभावितास्मीतिबुद्ध्यापरमात्मानंभजध्वमित्यन्वयःपूर्णादेष्णु.स
एवैकइतिभावोयईरितः । आत्मैकभावइतितंविदुर्ब्रह्मात्मदर्शनइतिवचनादात्मैकभावेनेतिनैक्यमुच्यते एकमेवाद्वितीयमात्मानमेवलोकमुपासीत प्रधानादिदुष्टमभित्यादिभ्रुतिः सप्रमाणीय
तुमेकमित्यादीनिविशेषणानिबोद्धव्यानि १८ इत्थंभावातरमाह निरस्तेति भक्तानानिरस्तौसंकल्पविकल्पौयेनसतथा हरिप्रसादमंतरेणतौनिरस्तौनस्यातांपुंतामित्यर्थः तमद्वयंद्वितीयतर
हितं संकल्पश्चविकल्पश्चक्रतेविष्णुप्रसादतः । नैवसंभवतोविष्णोःसमाभावान्तुसोद्वयइतिवचनंचात्रमानं द्वयस्यपंचविधस्येभदरयापवादः कुतर्कैर्निरासस्तमुपरमंतिनकुर्वतीतितेद्वयापवादोपर
स्तेषूपलंभनंदर्शनंयस्यसतथातच नआदिमध्यांतयस्यसतथातमजस्रनिर्वृत्तिनित्यानंदंसंज्ञाप्रमात्रंविज्ञानघनइत्युक्तेःयादृशेनदर्शनेननिरस्तसंकल्पादिगुणविशेषाः तादृशेनतानुपसंहृत्यभजतेत्यन्वयः
१९ साधनांतरंचाह दययेति येनकेनचिच्छास्त्रविहितेनलब्धेनाश्रयानादिनासंतुष्ट्यालंबुद्ध्या २० ननुबहुजन्मचीर्णसुकृतानंत्येनप्रसाद्यसकृद्विभार्तपदिपश्चात्तेतिपक्षेबहुक्लेशेनसाधनानुष्ठानं
व्यर्थपारदसाधनवदितितत्राह अपगतेति अपगतादूरतोनिरस्ताःसमस्ताःसकलार्थिणाःपुत्रवित्तादिकामायम्मात्सतथा अतएवामलश्चात्माअपगतसकलेशणामलात्मातस्मिन्नेवविद्युद्गतःक
रणेनिरंतरमेधितयाभावनयाभक्त्या आहूतइवागत्यात्मानंप्रकाश्यसन्निहितोहरिःश्रीनारायणः सतांहृदयाभसरतिनगच्छतिनतिरोभवति तत्रहेतुमाह निजेति स्वभक्तवशगतत्वंप्राप्तवानेतिपक्ष

तेनैकमात्मानमशेषदेहिनांकालंप्रधानंपुरुषंपरेशम् ॥ स्वतेजसाध्वस्तगुणप्रवाहमात्मैकभावेनभजध्वमद्वा १८ निरस्तसंकल्पविकल्पमद्वयद्वयाप
वादोपरमोपलंभनम् ॥ अनादिमध्यांतमजस्रनिर्वृत्तिसंज्ञाप्रमात्रंभजतामुयादृशा १९ दययासर्वभूतेषुसंतुष्ट्यायेनकेनवा ॥ सर्वेद्रियोपशांत्याचतुष्प
त्याशुजनार्दनः २० अपगतसकलेशणामलात्मन्यविरतमेधितभावनोपहूतः ॥ निजजनवशगत्वमाप्तवान्योनसरतिछिद्रवदक्षरःसतांहि २१ नभजतिकु
मनीषिणांसइज्यांहरिरधनात्मधनप्रियोरसज्ञः ॥ श्रुतधनकुलकर्मणांमदैर्यंविदधतिपापमर्किचनेषुसत्सु २२ श्रियमनुचरतीतदर्थिनश्चद्विपदपतीश्वरे
बुधांश्चयःस्वपूर्णः ॥ नभजतिनिजभृत्यवर्गतंत्रःकथममुमुद्विमृजेत्पुमान्रसज्ञः २३

स्माच्छिद्रवदाकाशवदेतन्निदर्शनकथनेनव्याप्तस्याभिप्यक्तिरेवविवक्षितेतिध्वनयति । पूर्वदेशवियोगलक्षणक्रियोत्तरदेशसंयोगसंभवात् व्याप्तिभंगापत्तोरिति नक्षरतिनभ्रवतीत्यन्तरशब्देनितेति
चभक्तजनहृदयात्पगच्छतीतिभावेनोक्तमक्षरइति हिशब्देनहरेर्ज्ञानिप्रियत्वंमानसिद्धमितिस्मारयति ज्ञानीत्वात्मैवमेतदइति १९ व्यतिरेकमाह नभजतीति आकिचनेषुमदहेतुधनरहितेषुसत्सु
धनकुलकर्मणांमदैर्येपापमपराधंविदधति सहरिस्तेषांकुमनीषिणांपुंसामिज्यांयागादिपूजांभजतिस्वीकृत्यफलंनददातीत्यन्वयः कीदृशोहरिरधनाहिरण्यादिधनरहिताश्चातएवात्मधनाश्रयनात्मध
नास्तएवप्रियायस्यसतथा तेषांप्रियोवा अस्मिन्नर्थेइदंप्रमाणं प्रियोहिज्ञानिनोत्यर्थमहंसचममप्रियइतिच प्रियत्वेनिमित्तमाह रसज्ञइति भनैःक्रियमाणरसमनुरागंभक्तिंजानातीतिरसज्ञः रसो
रागेविषेयीत्येतिपादवः रागोनुरागेलाक्षादावितिच श्रुतंचधनंचकुलंचकर्माणिचतानितथातेषांमदैर्बुद्धिभ्रंशहेतुवृत्तिविशेषः २२ अस्मिन्नर्थेवादंप्रमाणयति श्रियमिति द्विपदपतीन्मनुष्य
प्रधानान्तदर्थिनःश्रीप्रसादप्रार्थनाशीलान् स्वपूर्णइत्ययंतदपेक्षामंतरेणस्वापेक्षाभावेहेतुः निजभृत्यवर्गतंत्रइतिजयस्तंभप्रकटनार्थः अन्यथालक्ष्म्यादीनामभक्तत्वेनपृथक्करणप्रसज्येत नदत्तुल्लं
निजवनेतुलसीभिरीशमभ्यर्चतीतिलक्ष्म्याअपिमायापटलांतरभावेपितुस्वात्मकभक्त्यातत्पूजाविधानात् उद्विमृजेत् उद्विमोभृत्वात्यजतीत्यर्थः २३

भा० च

७६

भवत्पूर्वजाः सर्वेऽपि भगवद्भक्तास्तन्धुवो विशेषभक्त इति तद्रक्तिफलं कैचिद्विशिनष्टि भवतामेति चित्ररथ इति ध्रुवरथनामांतरं भगवत्प्रसादपानत्वे कोऽपि चित्रस्थानुम् । ध्रुवमिषभना २७१ स्वतःत्या
नमपिदत्तवानिति विष्णुपुराणोक्तेः रथगताविति धातोः चित्रा आश्चर्यभूता गतिर्यस्य स इति वा चित्रवन्नानावर्णोरथो यस्य स इति वा स्वमात्मानराजयतीति स्वराट् राजांतरवर्जितश्चक्रवर्तीत्यर्थः ।
रोऽपितुदाराभार्याशब्दवाच्याः २४ त्रैलोक्यजितं पितरं पूजास्पदं २५ सर्वेषां वैमानिकानां धिष्येभ्यः स्थानेभ्यः परमुत्तमं उत्तमत्वे कारणमाह मायेति मायेन सर्वोत्तमनविष्णुनाऽर्थाष्टेतस्मिन् प्राच
स्थितं अनिर्वाच्यमायाकल्पितमित्यंगीकारे सर्वोत्तमत्वाद्विष्णुर्हि माय इत्येव शब्दित इति स्मृतिविरोधः स्यात् तस्मिन्पक्षे मायाकल्पितमित्येव स्यान्नत्वधिष्ठितमिति भुनयो नृपाश्चावीकस्थिता उदा
क्षते परं नापुरित्यत्र देवानुत्तममुनीन् विनानुसंधेयं देवानत्पुत्तममुनीन् विना केशैश्चुमारकं । हरेर्हं प्रविष्टास्तु भुवो देवाश्च तद्गता इति वचनात् अनेनापि मायाधिष्ठितमित्यत्र पुच्छिगणवमायाः शब्दो न निनक्षितो
ननु मायेत्यावंतः २६ उपसंहरति तमिति यस्यानुग्रहात् भुवोत्पुत्तमस्थानमाप तमीश्वरं २७ प्रचेतसामुक्तेव कथा कथितानारदेन किमन्याश्च कथा उक्ताः संतीतित्वाह इतीति २८ प्रचेतस
भवतां वंशधुर्यो भूद्भुवीश्चरथः स्वराट् ॥ गुरुदारवचोबाणैर्निभिन्नहृदयोर्भक्तः २४ त्यक्त्वा स्रैणं च तंगच्छन् दृष्टो मे पय्युदारधीः ॥ पंचवर्षो मदादेशैः संराध्य
रुषेश्वरम् २५ तत्परं सर्वाधिष्येभ्यो मायाधिष्ठितमारुहत् ॥ मुनयो द्याप्युदीक्षते परं नापुरवाद्मुखाः २६ तं यूयं सर्वभूतानां मंतर्यामि णमि श्वरम् ॥
रुद्रादिष्टोपदेशेन भजध्वं भवनुत्तये २७ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ इति प्रचेतसं राजन्नन्याश्च भगवत्कथाः ॥ श्रावयित्वा ब्रह्मलोकं ययौ स्वायं भुवो मुनिः २८ तोषे
तन्मुखं निर्यातं यशो लोकमलापहम् ॥ हरेर्निशम्य तत्पादं ध्यायंतस्तद्रतिययुः २९ एतत्तेभिहितं क्षतं तर्ह्यन्मां त्वं परिपृष्टवान् ॥ प्रचेतसां नारदस्य संवादे
रि कीर्तनम् ३० य एष उत्तानपदो मानवस्यानुवर्णितः ॥ वंशं प्रियव्रतस्यापि निबोध नृप सत्तम ३१ यो नारदात्मविद्यामधिगम्य पुनर्गहीम् ॥ भुवत्वा विभज्य
त्रेभ्य ऐश्वर्यं समगात्पदम् ३२ इत्थं तु कौषारविणोपवर्णितां क्षतानि शम्याजितपादसत्कथाम् ॥ प्रवृद्धभाषाश्रुकलाकुलो मुनेर्दधारमूर्ध्ना चरणं हृदा हरेः ३३
॥ विदुर उवाच ॥ सोयं मम महायोगिन् भवता करुणात्मना ॥ दर्शितस्तमसः पारो यत्रा किंच न गोहरिः ३४ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इत्यनम्य तमामं यद्वि
दुरोगजसा ह्वयम् ॥ स्वानां दिदृक्षुः प्रययौ ज्ञातीनां निर्वृताशयः ३५ एतच्च शृणु याद्राज नराज्ञां हर्यर्पितात्मनाम् ॥ आयुर्धनं यशः स्वस्ति गतिर्यैश्वर्यम्
भुयात् ३६ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे पारमहंस्यां संहितायामेकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ पितं प्रचेतसां मुक्तिप्रापकं स्यात्तत्तदुपादेयं स्थानं तत्कथाप्रत्या
शंक्यानेनैवापेक्षितगतिरभूत्तेषामित्याह तेपीति २९ हरेः कीर्तनं यत्र स तथा ३० अत्र शुको वृत्तानुवर्णनपूर्वकमुत्तरकथां प्रतिजानीते य एष इति अनेन शुको नोक्तमेव विदुरा योक्तं मैत्रेयेणेति ज्ञातव्यं ३१
श्रोतुं ननु नृपयै प्रियव्रत चरितं प्रस्तौति यो नारदादिति ३२ मैत्रेयोक्तहरिकथाश्रवणेन विदुरे को विशेषो भूदत्राह इत्यमिति नारायणोऽजितपदो वायनो मधुसूदनः अधिरः शंकराध्यक्षो ब्रह्माध्यक्षो
हानदइत्यभिधानं अजितस्य हरेः पादसत्कथां चरणविषयां कथां वा अजितपादानां हरेः शंभूतानां विशेषावेशवतां राज्ञां वा मुनेः चरणं मूर्ध्नि धार हरेश्चरणं हृदा ३३ न ते रक्षां त्वं चोत्तपितुं मुनिस्तौति तोषापि
ति यत्र तमसः पारे स्थितः ३४ स्तुत्वानत्वा पुनः किमकार्षेदत्राह इतीति स्वानां ज्ञातीनामिति कर्षणं विषयी निर्वृताशय इत्यनेन ज्ञातव्याशस्य पूर्तिदर्शयति ३५ शुक एतस्य श्रोतुरैहिकामुष्मिकफलमाह
एतच्च इति ३६ चतुर्थस्कंधोऽयं हरिचरितरत्नावलिनिधिः कथाविद्वद्वाक्यातो हरिगुरुमहानुग्रहबलात् । महांतः प्रीयंतामनुगुणसुखं ध्याः शुविधिषः सहतां चावद्यं मयि वृत्तिमार्गं स्खलनतः १ समयः सुमनोमी
लोलसंती मुरभिद्वले । पदरत्नावलिर्नाम नमालेव रोचतां २ इति श्रीमन्महेंद्रतीर्थपूज्यपादशिष्यविजयध्वजभट्टारककृतौ श्रीमद्भागवतटीकाया पदरत्नावल्यां चतुर्थस्कंधे एकत्रिंशोऽध्यायः ३१

॥ इति श्रीमद्भागवते चतुर्थस्कंधः समाप्तः ॥

॥ अथ श्रीमद्भागवते पंचमः स्कंधः प्रारभ्यते ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ प्रभवतिजगदेतद्यत्कटाक्षेक्षणेनस्थितयतिषदुपेक्षालेशतोनाशमिति । गतमगतमभिज्ञाजानंतयस्यवृत्तंशरणभिममयंकालसङ्गुक्तं ॥१॥ गतहेतुजगत्पञ्चमस्कयस्य
तम् । आम्नायज्ञामहांतोमेप्रीयतामारुरुक्षवे ॥ २ ॥ स्वस्वविहितधर्मसाधनसामग्र्यासमुद्भूतेनज्ञानेनस्वस्वयोग्यामुक्तिर्भवतीत्येतस्मिन्ध्यायेनिरूप्यते तत्रावेशोपदिष्टत्वापरीक्षाकृत्कृत्तान् भिष
प्रतइति जीवात्मनःपराभवःस्वपरमात्माज्ञानलक्षणः यन्मूलःयदहंकलत्रादिलक्षणंमूलंयस्यसः कस्मादित्यतउक्त कर्मेति दुष्कर्मनिमित्तइत्यर्थः एतादृशेभूद्वेकथमरमतेत्यन्वयः १ नकेजलमयैवा
युक्तंगृहेरमणमन्येषामप्येतादृशानानयुक्तमित्याह ननूनमिति मुक्तसंगानांफलाभिर्भाधिरहितानाम् २ अत्रहेतुमाह महतामिति ज्ञानलक्षणयाच्चाययाससारसंतर्पपरिहरत्याआद्वादनं यंत्यानि
वृत्तंमात्रपरमानंदचित्तयेषतितथातेषांकुटुंबेस्पृहयायुक्तमतिर्भवतीत्यन्वयः ॥ ३ ॥ सामान्यमुक्त्वावेशिनाष्टितंशयइति ज्ञानविरोधिषुदारागारादिषुसक्तस्यमिथ्यवत्स्यज्ज्येअच्युतनिर्तरमदुन
र्तमानामतिरूपासनलक्षणाच तयासिद्धिर्मुक्तिलक्षणाचाभूदितियद्यस्माच्चस्मात्संशयःकुटुंबासक्तस्यासिद्धावच्युतमतिःपयोजिका उवगृहस्थोपिविमुच्यतइतिप्रतेः कुटुंबीशुचोदेशेस्वाग्ग्यप्रधानः
तिश्रुवेच चेतसःकुटुंबभरलक्षणासक्तिः आहोस्विदुभयंअथवानिवृत्तिमार्गानुपमर्देनतत्सक्तिरविरोधिनीति ४ तत्रतुरीयपक्षमंगीकृत्यपरिरति बाढमिति उक्तं॥६॥मोभाति किंतदाह भगवत्
इति सक्तलक्षैभाग्यनिधेः सदानिर्दोषपशसोहरेःसकलसंपत्करपदकमलमधुरते आदितःआवेशितचेतसोअन्मप्रभृतिसंस्थापितांतःकरणस्थपुरुषस्य गृहस्थोअर्थावर्तचारागिरोपीनरथा ३

सजोवाच ॥ प्रियव्रतोभामवतजात्मारामःकथंमुने ॥ गृहेरमतयन्मूलःकर्मबंधःपराभवः १ ननूनमुक्तसंगानांतादृशानांमहाधुने ॥ गृहेष्वभिनिवेशोयं
पुंसांभवितुमर्हति २ महतांखलुविप्रर्षेउत्तमश्लोकपादयोः ॥ छायानिवृत्तचित्तानांनकुटुंबेस्पृहामतिः ३ संशयोयंमहान्नन्दाशगरसुतादिषु ॥ सक्त
स्ययत्सिद्धिरभूत्कृष्णेचमतिरच्युता ४ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ बाढमुक्तंभगवतउत्तमश्लोकस्यश्रीमच्चरणारविंदमकरंदरसोन्निरतरातेलक्षणास्वादोत्पन्नः
तपारमहंस्यदयितःकथंचिदंतरायविहतांस्वांशिवतमांपदवींनप्रायेणहिहिंस्वत् ५

तिवृत्तदितिशेषः तर्हिक्तस्यविरोधइतिचतुर्थाश्रमिणइत्याह बाढमिति वेदशिरस्त्वेनोत्तमश्लोकोवेदांतलक्षणोयस्यसतयास्तस्यहरेःश्रीमच्चरणारविंदमकरंदरसोन्निरतरातेलक्षणास्वादोत्पन्नः
स्यभगवतःसर्वपूज्यस्यसंन्यासिनः स्त्रीभूहिरण्यपशवोयतेर्यस्यपरिग्रहाः । तादृशंकश्मलंदष्टासचैलोजलमाविशेतइतिप्राज्ञेदावचमंतद्वाढमितिवा सिद्धावच्युतवातेःपयोजिकोत्पत्तत्रापांदवोत्तमवा
ढमिति तर्हिंकुटुंबासक्तिर्विरुणद्धीतिवत्राह भगवतइति वायोर्विषमिवहरिचरणैकशरणस्यपुंसःकुटुंबाभिनिवेशोनमुक्तिपदवीपरिपंथी किंतुभूषणसेवेत्यभिप्रायः गृहस्थोपिविमुच्यतइत्यत्रभगवत्
पणबुद्ध्यायदिकर्मकरोतिर्तर्हिज्ञानजननद्वारासुक्तिसाधनमन्यथानर्थइत्यंगीकारश्चेदिदमेवोत्तरंबाढमिति नैष्कर्म्यमप्यच्युतभाववर्जितमितिस्वोक्तेः अनेनसुतीपक्षांपिव्याख्यातः भत्रापिभगवत्इत्यु
क्तिरेवहेतुःकुटुंबभरणव्यासक्तस्यवित्तेषणादिविघ्नैःभगवदुपासनालक्षण परिचर्यायाविहातिरवश्यंभाविनीतितत्राह भगवतेति भगवत्तत्परमहत्समाजश्चभागवतपारमर्त्यःतत्सदायितः प्रियोजनः
स्वांस्याविहितां शिवतमांशुमतमां पदवींनिवृत्तिलक्षणांवित्तेषणा चंतरायैर्विहतांविच्छेदमुस्मिपिप्रायेणबहुलंनहिन्वनूनत्यजन्नेवास्तइत्यन्वयः अत्यागेकारणभगवत्तेति अथवाभगवत्उत्तमश्लो
कस्येत्येतदत्रापिहेतुत्वेनसंबध्यतेसमावेशितचेतस्त्वादिति भगवदःप्रियंपरमहंसाश्रमंदापितःप्राप्तोपि दयदानमतिशेषणादिभित्तिहातुः अत्रापिपूर्वोक्तयुक्तेः ५

दारादिषु सक्तस्य प्रियव्रतस्य कृष्णविषयाच्युतमत्यासिद्धिः कथमभूदिति प्रश्नपरिहारः कथमागतइति तद्वक्तुमुपक्रमते यहाँति प्रियव्रतोप्येत्वेकइतिकृत्वा तच्चरितं वक्तुमुपक्रमते इत्युदाह यहाँते यहाँप
 दासराजपुत्रः प्रियव्रतो भुवनरक्षणाय स्वपित्रा स्वायं भुवेनोपामन्त्रितो नियोजितो पिराज्यरक्षणलक्षणं पितृवचनं नैवाभ्यनंदन्वांगीकृतवान् दावकिंल अथतदात्मनो निर्बलस्वमवन दवततारहेत्यन्वयः २८
 भिनंदने ककारणमित्यत उक्तं ब्रह्मेति ब्रह्मसन्नेन संन्यासेन दीक्षिष्यमाणः संन्यासदीक्षां प्राप्नुयामिति मन्वानः ननु अत्रातत्त्वस्य संन्यासाधिकारः कथमस्य संभवतीत्यत उक्तमवगतोति अतगतं पर
 मार्थसत्त्वत्वेन सोऽवमतपरमार्थसत्त्वः कथं लभ्येन्न बाधितब्रह्माख्यतत्त्वज्ञानीत्यर्थः अलौकिकस्य वस्तुनो विशेषज्ञानं गुरुकटाक्षं विना न घटत इत्यत उक्तं चरणेति गुरोरिति शेषः एवविधस्य सम्रा
 तुग्रहकर्ता गुरुः कः येन तत्त्वज्ञानं स्यादित्यत उक्तं नारदस्येति नन्वयोग्यश्चेत्तत्त्वज्ञानग्रहणं कथं संभाव्यत इत्यत उक्तं परमभागवतइति इदंचानभिनंदने कारणमित्याह भगवतीति अव्यवधानो व्यतथा
 नरहितो प्रतिबद्धोयः समाधियोगश्चित्ताग्रतालक्षणस्तेन वासुदेवे भगवत्प्रेवसम्यगावेशितः समर्पितः सकलानां कारकाणां चक्षुरादीन्द्रियाणां क्रियाकलापो व्यापारसमूहो येन स तथा जीवस्य ब्रह्माभिनत्व
 निरीक्षणलक्षणसमाधियोगेन सन्यस्ताहं कर्तृत्वादिसमुदायोवा नन्वज्ञवत्पित्रादेशं उदलंघयत्कथमयमिति तत्राह यदपीति राज्यं कुर्वित्यपि त्रोटोक्तं तद्वचनं अप्रत्याज्जातव्यं न करोमीति निराकर्तुं अपुक्तं
 यदपि यद्यपि इति जानाति तथापि तदधिकरणे राजपरक्षणाधिकारे असतो यशस्तादन्यस्माच्छब्दादेर्विषयादात्मनो मनभादेः पराभवपुनः पुनः संसारप्राप्ति लक्षणं पराजयमन्वीक्षमाणः सम्यक्पश्यन् गुरुवचन

यर्हि वावसराजपुत्रः प्रियव्रतः परमभागवतो नारदस्य चरणोपसेवयां जसावगतपरमार्थसत्त्वो ब्रह्मसन्नेन दीक्षिष्यमाणो वानितलपरिपालनायाम्रातप्रवरगुण
 गणैर्कांतभाजनतया स्वपित्रोपामन्त्रितो भगवति वासुदेवे वा व्यवधानसमाधियोगेन समावेशितसकलकारकक्रियाकलापो नैवाभ्यनंदत् ॥ यदपि तदप्रत्या
 म्नातव्यं तदधिकरणजात्मनो न्यस्मादसतो यदा पराभवमन्वीक्षमाणः ६ अथहमगवानादिदेव एतस्य गुणविसर्गस्य परिवृंहणानुध्यानेन व्यवसितसकलज
 गदभिप्रायजात्मनो निरखिलनिगमनिजजनपरिवेष्टितः स्वभवेनादवततार ७ तत्रतत्र गगनतल उडुपतिरिव विमानावलिभिरनुपथममरपरिवृढैरभिपूज्य
 नः पथि पथि च वरूथशः सिद्धगंधर्वसाध्यचारणमुनिमणैरुपगीयमानो गंधमादनद्रोणीमवभासयन्नुपससर्प ८

चात्मस्नेहनिमित्तमिति संपश्यमानः अनेन गुर्वदेशोच्छेदनदोषोपि पर्यहारीति द्रष्टव्यं नन्वेवंविधश्चेत्किमिति पित्रोपामन्त्रितइतितत्राह आम्नातेति आम्नातानीति शास्त्रेण परिपाठेता भवतः उत्तमा
 राज्ञां गुणा अभिगम्यादयो ये तेषां कांतभाजनतयानियतपात्रत्वात् ६ नन्वतर्किताभ्यागमने ककारणमितितत्राह एतस्येति सन्वादिगुणैर्विविधः सर्गोपस्यत तथा तस्यैतस्य जगतः परिवृंहणत्वं
 स्तस्यानुध्यानं सदासंचिन्तनं तेन व्यवसितो निश्चितो खिलजगदभिप्रायो येन स तथा परिवृंहणं सृष्टिः तदमंतरकालीनानुध्यानेनापरीक्षीकृतइष्टानिष्टप्राप्तिपरिहारोपायलक्षणोजगदभिप्रायो येनेति वा अ
 खिलैर्भूतैर्मद्विनिर्गमैर्वेदादिशास्त्रैर्मरीच्यादिनिजगणैश्च परिवृतइत्यनेन श्रुतशास्त्रस्य प्रियव्रतस्यात्मनो निवचनेऽतिविश्वासजननायोक्तमिति दर्शितम् ७ तद्वचनस्याग्राह्यत्वेन माहात्म्यमाह तत्रतत्र
 ति उडुपतिश्चंद्रइवेति दृष्टांतः सौम्यत्वे अमरपरिवृढैर्देवैश्चैरनुपथमिति वीप्सायां गंधमादनस्य पर्वतस्य द्रोणीनिम्ननितबप्रदेशं प्रियव्रततपःस्थानं प्रकाशयन्नुपससर्पमाप बाढासत्याद्येकवाक्यं वा भ
 हान्संशयोमइति यदुक्तं तद्वाढं सत्यं इत्यद्वीगीकारः कथमंदानां संदेहावकाशो न विदुषां तथाहि प्रियव्रतस्य प्रथमशरीरग्रहणमारभ्य हरिचरणारविंदमकरंदरसास्वादनैकचित्तत्वात् कुटुंबासक्तिमुक्तिप
 रिपथिनीनस्यात् त्रिजगद्गुरुवरचतुर्मुखाङ्गाकारित्वेन गुणकरीचएतत्कुवइति तत्राह भागवतोति शेषपूर्ववत् ८

हवाइत्येतौनिपातौ गद्यवाक्यालंकारार्थौ इतिहासश्रद्धाविशेषजननार्थौ वा तत्रतस्यामवस्थायां हंसयानेन लक्षणेन स्वापितरं चतुर्मुखं उपलभमानः पश्यन्तारद्विधाशीलतायुक्तं मुपाविष्टं राहस्यं सादृश्ये
पितापुत्राभ्यां नाम्नास्वापंभुवप्रियव्रताभ्यां सहवद्वाजलिः उपतस्थे उत्थानसेवामकरोत् ९ तेन प्रियव्रतेन मनुना चोपनीतमर्पितमर्घ्यं अर्घ्यपाद्यादिपूजार्थं स्मृत्या विष्णुक्रमेण गन्तव्यं जन्मद्विद्वत्तत्त्वजन
नस्वागतमुपविशसन्मित्यादिप्रियवाक्येन वा नितरामतिशयेनोदितौ प्रकाशितौ गुणावतारोगुणविस्तारशोभनो विजयश्च यस्य सतया दयया सति तोषातः सोदशेन युक्तो न लोकोपरयसतया एवं वेष्ट
आदिपुरुषश्चतुर्मुखस्तं प्रियव्रतमिति वक्ष्यमाणप्रकारेणोवाच ह किल प्रत्यारंभे प्रसिद्धौ हवातां संभावयोः किलेति यादवः सूक्तवाक्येन हितोपदेशसहितवाक्येन वा १० सतंशां चोदितं १० तं न
दाह मासूयितुमिति देवेन श्रीहरीणा स्वधर्मोदुष्टदमनं धर्मज्ञानानुपालनमित्यादिस्वोक्तिरुक्तज्ञाज्ञां विहिता तदाज्ञा युक्तं च निवृत्तिमार्गांगीकारे तद्वक्तारोदायो विष्कारलक्षणासूचारापण न
महादोषित्वेनाधःपातोदुष्परिहारः स्यादिति देवमसूयितुं मार्हसीत्यन्वयः स्वामेयत्ववत्तद्वाक्याभिप्रायस्याभ्येयत्वं सूचितुममेयमिति तेन तद्वाक्याभिप्रायापरिज्ञानेन भ्रान्तवद्वर्तते इत्यर्थोऽपि लभ्यते इत्यधिको
दैवतनुप्राप्त्यप्रयोजनार्थितयेतिसूचनाय देवमिति तेन तद्वत्तस्तातो मनुः श्रेष्ठिणां वंशाः विःपक्षिपरमात्मनोरितियादवः दिष्टमाज्ञा ११ ननु तप आदिसामर्थ्योपेतैस्तदाज्ञां छंदनं भुक्तं स्थाप्य भार नतस्थे

तत्र हवाएनं देवर्षिर्हंसयानेन पितरं भगवंतं हिरण्यगर्भमुपलंभमानः ॥ सहसैव सह पितापुत्राभ्यां जवहितां जलिरुपतस्थे ९ भगवानपि भारततदुपनीता
र्हणः सूक्तवाक्येन नितरामुदितगुणगणावतारसुविजयप्रियव्रतमादिपुरुषस्तं सदयहासावलोकइति होवाच १० श्रीभगवानुवाच ॥ निदाश्रतातेदुष्टतत्र
वीमिमासूयितुं देवमर्हस्यमेयम् ॥ अहंभवस्तेततएषमहर्षिर्वहामसर्वेविवशायस्यदिष्टम् ११ नतस्य कश्चित्तपसाविद्ययावानयोगदीर्घेणमनीषया वा ॥
नैवार्थधर्मैः परतः स्वतो वाकृतं विहंतुं तनुभृद्विभूयात् १२ भवायनाशायचकर्मकर्तुं शोकाय मोहाय सदाभयाय ॥ सुखाय दुःखाय च देहयोगमज्यक्तदिष्टं ज
नतांगधत्ते १३ यद्वाचितं त्यांगुणकर्मनामभिः स्वधामभिर्वत्सवयं सुयोजिताः ॥ सर्वेवहामो बलिमीश्वराय प्रोतानसां वाहपदे चतुष्पदः १४ ईशा नमूह्य
वरुं धर्मं गदुःखं सुखं वा गुणकर्मसंगात् ॥ आस्थाय यत्तद्यदुक्तनाथश्चक्षुष्मतां धा इव नीयमानाः १५

ति तस्य हरेराज्ञालक्षणं कृतं शास्त्रात्मना विहितं स्वधर्मविहंतुं उल्लंघ्य स्वाविहितं कर्तुं न विभूयात् स्वमर्थो न भवोदित्यन्वयः परतः सहायैः स्वतः सहायधर्तरेण १२ नितगाहत्कृत्यप्राह भवायेते भिगमरा
नता भवाद्यर्थमन्यक्तेन हरिणा हरिमेरितजडप्रकृत्या वा दिष्टं च स्वकर्मफलभोगाय कल्पितं निर्मितं वा देहयोगंधत्ते पुष्पातिकर्मभिरिति शेषः भवो भद्रे हरेः प्रोतानसां संसारजन्मपरिहातेषां १३ हरेण सा
लंघने विध्यति क्रमदोषेण प्रत्यवा योपिरयादिसाशयेनाह यद्वाचीति यस्य हरेर्वाचिवेदाख्यायातं सांगोवृषबंधनदीर्घरज्ज्वांतत्तद्योग्यगुणैर्ब्राह्मणादियोग्यकर्मभिर्ब्राह्मणस्त्रिधादिनायमिश्रणकर्मभि
मित्तनामभिर्वा स्वधामभिर्हंसपाशैः सुष्ठु योजिता बद्धाः वयमीश्वराय बलिं वहामः ब्रह्मार्पणत्वेन तत्तद्देवाक्यविहितं कर्म कुर्मइत्यर्थः कथमिव नमिनासिकागां पोतां चक्षुष्मदोगावो हि पदं मनुष्या लयस्ता
मिने गोण्यादिकं वदंति यथा तथोति पारतन्त्र्यमात्रे दृष्टांतोयं न सुबुद्धिपूर्वकं कर्तुं १४ यथा कारणमीश्वराधीनं तथा फलं च तदधीनमित्याह ईशेति ईशातस्तु श्रीहरिणा तत्तत्तत्तरीरमस्तु अर्चिताः १५ तत्तत्तदी
रमास्थायावरुं महे अंगीकृत्या भुंक्ष्महे कथमिव चक्षुष्मतां नीयमानां धा इव चक्षुष्मदर्शितमार्गमभ्युपेत्य तद्वत्तमेव भुजते यथा तथेति १५

उत्पन्नज्ञानस्यापि चरमदेहिनो देहात्पर्यंतं स्वाविहितकर्मकर्तव्यमित्याह मुक्तोपीति यथोपयातं दैवतः आह तदपि गारुड्यं फलदानापोपकांतं कर्मफलमश्रमभिमानशून्यो देहाभिमानरहितः प्रतियातनिद्रः निवृत्ताज्ञानान्यथाज्ञानी जीवन्मुक्तोपियावत्प्रारब्धकर्मनाशः तावत्स्वदेहं विभृयात् तत्र विहितं राज्यादिपालनकर्मचकर्तव्यमित्यर्थः तर्हि विद्वद्विदुषोः को विशेष इति तत्राह किति एति ज्ञान्यज्ञानितदन्तरे ह्यशरीरांतरारंभकान् रागादिलक्षणावृत्ते न स्वीकरोति तादृशकर्मणि न करोतीत्यर्थः १६ ननु कर्दमाक्रांतस्य कर्दमलेपवत् गृहाश्रमरतरयतन्निमित्तमवमयमापद्यत एवातो जनाश्रम एव भेषादिति न भयमिति प्रमत्तस्य विस्मृतस्वकार्यस्य वनेषु निर्जनप्रदेशेषु स्थितस्यापि पापाद्वयस्यात् कुत इति तत्राह यत इति षट्सपत्नाः षडिन्द्रियाख्याः शत्रवः सहवसंत इति यतो तदतिशेषः । तर्हि कथं कर्तव्यं भयं भयं स्यादिति तत्राह जितेन्द्रियस्येति अवयवोपबुधस्य कर्तव्यं जानतः । वशीकृतं द्विग्रामस्योद्विजयः कथं ज्ञायत इति तत्राह आत्मेति आत्मनि हरौ रतिरुपासनालक्षणापरसदृशतया १७ तर्हि द्विजयोपायः कथमत्राह य इति इन्द्रियाख्यषट्शत्रून् जेतुं कामोयः सः पूर्वगृहस्थाश्रमेषु स्थित्वा तदुपभोगेन निर्विद्यालुब्धिं प्राप्य यतः श्रेयस इति शेषः यतनप्रकारं वक्ति युध्येतेति भगवन्निष्कालक्षणदुर्गाश्रितः जितारीन् विषयभोगेषु तन्न द्वेन्द्रियाख्यशत्रून् युध्येत विषयगमनं निषेध्यात्माधीनान् कुर्यात् पुनः क्षीणेषूपरतविषयप्रचारेष्विन्द्रियेषु सत्तु विपश्चित्कामनिर्भयो विचरेदित्यन्वयः विपश्चित्कामेन न ज्ञातुकामः

मुक्तोपितावद्विभृयात्स्वदेहमारब्धमश्रमभिमानशून्यः ॥ यथोपयातं प्रतियातनिद्रः कित्वन्यदेहाय गुणान्न वृत्ते १६ भयं प्रमत्तस्य वनेष्वपि स्याद्यतो वसंतं सह षट्सपत्नाः ॥ जितेन्द्रियस्यात्मरतेर्बुधस्य गृहाश्रमः किञ्च करोत्यवयम् १७ यः षट्सपत्नान्विजिगीषमाणो गृहेषु निर्विद्ययते तत्पूर्वम् ॥ युध्येत दुर्गाश्रितः जितारीन् क्षीणेषु कामं विचरेद्विपश्चित् १८ त्वं त्वज्जनाभां प्रिसरो जकोशदुर्गाश्रितो निर्जित षट्सपत्नः ॥ भुंक्ष्वेह भोगान् पुरुषातिष्ठान् विमुक्तसंगः प्रकृतिं भजस्व १९ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इति समजिहितो महाभाग वतो भगवतस्त्रिभुवनगुरोस्तु शासनमात्मनो लघुतया वनतशिरोधरो वाढा मिति सबहुमानमुवा ह २० भगवानपि मनुनायथावदुपकल्पितापचितिः प्रियव्रत नारदयोरनिमिषमभिसमीक्षमाणयोरात्मसमवस्थानं वाङ्मनसोः क्षयमव्यवहितमवयम् २१ मनुरपि परेणैवेत्थं समभिसंधितमनोरथः ॥ सुरर्षिवरानुमतेनात्मजमखिलधरामंडलस्थितिगुप्तय आस्थायाति विषयविषमविषजलाशयाहुपरराम २२

कामानामुपभोगेन शाम्यति । हविषा कृष्णवर्त्मैव भूय एवाभिर्धत्त इत्येतच्चिरस्तं १८ बह्वालापैरलंकिमधुना कर्तव्यमत्राह त्वमिति तुनाप्रियव्रतस्यान्यस्माद्विशेषं सूचयति तदेवाह तज्जनामेति सुरर्षा तिसृष्टान् श्रीनारायणप्रसादोपनतान् विमुक्तसंगः पुत्रादिस्नेहलक्षणसंगरहितः सत्त्वप्रकृतिसंनिधानंदलक्षणस्वभावं संन्यासाश्रमेण मोक्षो नान्याश्रमेणेत्ययं बुद्धिब्यामोह एव विहितो यस्य गोधर्मो विष्णुना प्रविष्णुना । तेन मुक्तिर्भवेत्तस्य तं गुरुर्वेदसर्वविदिति स्मृतेस्तव विहितेन प्रजापालनलक्षणधर्मेण स्वयोग्यमुक्तिरिति विदित्वा तत्र विमुक्तत्वामुद्धोष्यतत्करणायायासिषमित्यतस्तत्कुर्वित्येतद्वा तुनाह १९ प्रथमप्रियव्रतस्य शिष्टजनशिक्षणाय विरिंचस्याज्ञाग्रहणप्रकारमाह इतीति विरिंचादात्मनः स्वस्य लघुतया मितमहिमत्वादवनतशिरोधरः प्रणतकंठः २० स्वाज्ञाग्रहणान्प्रियव्रताय तत्पुण्यं निरिंचः सत्यलोकापेत्याह भगवानपीति मनुनायथावदुपकल्पिता अपचितिः पूजावस्मै सः अनिमिषमिति क्रियाविशेषणं पक्षमविवृत्य आत्मसमवस्थानं स्वस्थानं सत्पलोकं वाङ्मनसोः वायो मनसश्चक्षयं विषयीकर्तव्यमवयवमव्यवहितसत्तामिति शेषः रागादिदोषरहितत्वात् २१ स्वायं भुवमनोरपि संसारत्यागप्रकारमाह मनुरपीति परेण विरिंचेन सुरर्षिवरानुमतेन देवर्षीणां मध्येतरः श्रेष्ठः नारदः तस्यानन्तरं तनूत्तरात् तद्विषयविषय एव विषयतदेव जलाशयो ह दस्तस्यात् २२

मियत्रतस्य यथा विरिचोपदेशोक्तिरक्षणप्रकारेण ब्रवीति इति हेति इति शब्दो हेत्यर्थः यस्माद्गुणानामनुशासनमनुष्ठानीयमतहति बंधध्वंसनपरोनुभावप्रभावः सागर्थ्यस्य स तथा भगवता नानुभावात् न सामर्थ्येन ध्यानादुत्पन्नज्ञानेन वा कषायः पापं रश्मिदाहेरंधितदग्धं अपिसंभावितमिति २३ वानप्रस्थाश्रमस्थ एवायराज्यमपालयद्विरक्तत्वान्तुगृहाश्रमस्थ इति शकापरिहर्तुमाह अथेति साप्युभयकुलशुद्धिकरीत्याशयेनाह तस्यामिति उहवा इति निपाताः प्राक्पुत्रानुत्पत्तौ संतापं पश्चात्संतोषं तत्र प्रसिद्धिं सूचयंति भावयांबभूवोत्पादयामास २४ तेषां नामान्वाह आग्नीध्रेति यज्विवाहोरनुजो महावीरघृतपृष्ठानुजः सवनः वीतिहोत्रानुजः कविः २५ ऊर्ध्वरेतसो ब्रह्मचर्याख्यब्रह्मधारिणः अर्भकभावाद्भाल्यात्प्रभृति आत्मविद्यायां परविद्यायां कृतपरिचयाः पूर्णाभ्यासा एव शब्देन मानसपरमहंसाश्रमं लब्धव्यमिति २६ तस्मिन्नाश्रमे वर्तमानाः स्वयोग्यगुणोपसंहारेण मुक्तिः स्यादिति दर्शयितुं सकलजीवेत्यादिगुणविशिष्ट्यहरेरुक्तं ननु गुणानामियत्तया अविरतस्मृत्या विगलितस्य तैलधारामितस्य परमभक्तियोगात्तान्

इति ह वावसजगतीपतिरीश्वरेच्छया धिनिवेशितकर्माधिकारोऽखिलजगद्वंधध्वंसनपरानुभावस्य भगवतः आदिपुरुषस्यांघ्रियुगलानवरतध्यानानुभावेन पश्येति कषायाशयावदातोपि मानवर्द्धनो महतां महीतलमनुशशास २३ अथ च दुहितरं प्रजापतेर्विश्वकर्मण उपये मे बर्हिष्मतीनाम ॥ तस्यामुहवा आत्मज्ञानात्मसमानशीलमुणकर्मरूपवीर्योदारान्दशभावयांबभूव ॥ कन्यां यवीयसीमूर्जस्वतीनाम २४ आग्नीध्रे धमजिह्वयज्विवाहुमहावीराहिरण्यरेतो घृतपृष्ठानवनमेधातिथिवीतिहोत्रकवय इति सर्वेष्वग्निनामानः २५ एतेषां कविर्महावीरः सवन इति त्रय आसूर्ध्वरेतसः ॥ तज्जात्मविद्यायामर्भकभावादारभ्य कृतपरिचयाः पारमहंस्यमेवाश्रममभजन् २६ तस्मिन्नुहवा उपशमशीलाः परमऋषयः सकलजीवनिकायावासस्य भगवतो वासुदेवस्य संसारभोतानां शरणभूतस्य श्रीमच्चरणारविंदाविरतस्मृतिविगलितपरमभक्तियोगानुभावेन परिभावितांतर्हृदयाधिगते भगवतिसर्वेषां भूतानामात्मभूते प्रत्यगात्मन्येव तादात्म्यमविशेषेण समापुः २७ अन्यस्यामपि भार्यायां त्रयः पुत्रा आसन् ॥ उत्तमस्तामसो रैवत इति मन्वंतराधिपतयः २८ एवमुपशमायनेषु स्वतनयेष्वथ जगतीपतिर्जगतीमर्बुदान्येकादशपरिवत्सराणामन्याहताखिलपुरुषकारसारभूतदोर्दंडयुगलापीडितकोदंडमौर्वीगुणस्तनितविरमितधर्मप्रतिपक्षो बर्हिष्मत्यां चानुदिनमेधमानप्रमोदप्रसरणपोषणव्रीडाप्रमुषितहासावलोकचिरक्ष्वेलनादिभिः पराभूयमानविवेको नैव बुध्यमान इव महामना बुभुजे २९

भावेन परिभाषिते वशीकृतं तर्हृदये धियत्ते ज्ञाते आत्मभूते अतिप्रिये प्रत्यगात्मानि स्वादिबेतर्यामिणि अविशेषेण पार्थिवदेहत्यागेन तादात्म्यं तद्रूपसाम्यमेवापुः सर्वेष्वनुबहिर्ब्रह्मत्यादेः भगवतीति स्मामीनि २३ कथमत्रोच्यते तदधीनत्वं तत्त्वमिदं वातदेकचित्तत्वं वा तत्कामितकामित्वं वा विशेषेण स्वातंत्र्यमंतरेणोत्ति २७ न केवलमस्यैकैव पत्नी किंतु द्वितीयाप्यस्ति सापि प्रयोजकपुत्रप्रसूरित्वाह अन्धराणां पति न कृत्यमुक्तं मन्वंतराधिपतय इति २८ सप्रियव्रतो राजा कियंतं कालं राज्यमभुंक्ते तित्कालावधिमाह एवमिति उपशमायनेषु संन्यस्तेषु भगवतो धिक्निष्ठैवायनमाश्रयो येषां ते तथा ते प्विति वा परितत्सराणामेकादशार्बुदानि मौर्वीगुणोज्ज्याख्यरज्जुः स्तनितेन विस्फूर्जितेन प्रमोदप्रसरणमानंदप्रवाहस्तस्य पोषणं प्रवर्धनं तेन च व्रीडया च विशिष्टचेशलक्षणया च प्रमुषितहास ईषत्तिरस्कृतहासनं तेन यत्कोवलोकगस्त्रं न रुचिराक्ष्वेलना नर्मवागेवंपूर्वैः पराभूयमानविवेकोऽनाविर्भूतविवेकज्ञानत्वादनवबुध्यमान इवाज्ञानुल्लसः नत्वन्न इत्यर्थः महामना इत्युक्तेः २९

नन्वत्रास्यविषयविषयभोगविशेषोक्तो ननु माहात्म्यविशेषइत्यतस्तमाह यावदिति अयमादित्योभगवान्सुरगिरिमनुक्रामन् यावदवभासयतीत्युक्तमेवाविवृणोति वसुधातलमिती पतपतिगवःशयानं
पुरुषमानमतिक्रम्यवर्तमानः प्रभावो यस्य स तथा तदादित्यप्रवर्तनमात्मराज्याधिकारकरणं समजवेन सूर्यरथसदृशवेगेन रजनीरात्रिमापीदिनप्रकाशवत् व्यवहारयोग्यं कारिष्यामीति मत्वा तरणिमन्वादि
त्यस्य पृष्ठतः सप्तवारं पर्याक्रामत् मेरोः परिसरभूमिमिति शेषः पतंगः सूर्यः ३० अद्यदृश्यमानं तल्लक्षणं किं तदिति तत्राह यावाइहेति अत्रवाइत्यादिनिपाता अस्य ग्रंथस्य वेदतुल्यत्वोक्तनाथ अतएव तद्विज्ञाना
मिति प्रत्यक्षायमुक्तिरिति । इहभूतले तस्य प्रियव्रतस्य रथचरणस्य रथचक्रस्य नेमेर्याः प्रांतधारास्ताभिः कृताः परिखादीर्घिकास्ताः सप्तपरिखा सप्तसिंधव आसन्नित्यन्वयः वाइत्यनेन समुद्राणां पूर्वसंज्ञावत्
सिद्धिं ध्वनयति अयं तु तेषां स्थौल्यं कृतवानिति तदुक्तं पूर्वसृष्टान् रथावृत्त्या स्थूलाश्चक्रे प्रियव्रतः । समुद्रां स्तेनतत्कर्तृत्वादुरेणं प्रियव्रतामिति यतो येभ्यः समुद्रेभ्यः सीमाभूतेभ्य एव सुवः सप्तद्वीपाः कृता यद्वा एवरा
ब्दः प्रधानभूतः सप्तैवान्येवांतरद्वीपा बहवः संतीति विशेषद्योतनार्थः तैः सिंधवः सप्तैति शेषः ३१ तेषां नामान्याह जंब्वित्यादिना तेषां द्वीपानां परिमाणं शृण्वितिशेषः किमित्यनङ्कं पूर्वस्मादिह ते पूर्वस्मात्पूर्व

यावदवभासयातिसुरगिरिमनुपर्याक्रामन् भगवानादित्यो वसुधातलमर्धेनैव प्रतपति अर्धेनैवाच्छादयति तदा हि भगवदुपासनोपचितातिपुरुषप्रभावस्तदन
भिनंदन् समजवेन रथेन ज्योतिर्मयेन रजनीमपि दिनं करिष्यामीति सप्तकृत्वस्तरणिमनुपर्याक्रामत् स द्वितीय इव पतंगः ३० यावाइहतद्रथचरणनेभिरुतपरिखा
स्ताः सप्तसिंधव आसन्नित्यतएव कृताः सप्तभुवो द्वीपाः ३१ जंबूपृष्ठशाल्मलिकुशक्रौंचशाकपुष्करसंज्ञाः तेषां परिमाणं पूर्वस्मात् पूर्वस्मादुत्तरोत्तरे यथा संख्यं द्विगु
णेन बहिः समंतत उपकृताः ३२ लवणो देशुरसो दसुरो दधृतो दक्षीरो ददधिमंडो दशुद्वोदाः सप्तजलधयः सप्तद्वीपपरिखाः अभ्यंतरद्वीपसमानाः एकैमशो यथानुपू
र्वै सप्तस्वपि बहिर्द्वीपेषु पृथक् पृथक् परित उपकल्पिताः ॥ तेषु जंब्वादिषु बहिर्ध्वमतीपतिरनुवृत्तानां त्मजानां मिधेध्वमजिह्वयज्ववाहुहिरण्ये रतो घृतपृष्ठमेधातिथि
वीतिहोत्रसंज्ञानयथा संख्यमेकैकस्मिन्नकमेकमेवाधिपतिविदधे ३३ दुहितरमूर्जस्वर्तीनामोशनसे प्रायच्छद्यस्यामासीदेवयानीनामकं यस्तुता ३४ नैवं
विधः पुरुषकार उरुक्रमस्य पुंसांतदंघ्रिरजसाजितपद्गुणानाम् ॥ चित्रं विदूरविगतः सकृदाददति यन्नामधेयमधुना सजहाति बंधम् ३५

स्मादुत्तरोत्तर इत्यांतरादांतरात् बाह्यो बाह्य इत्यंतर्बहिर्भावेन वर्तमाना द्वीपा यथा संख्यं द्विगुणेन बहिः समंतत उपकृताः ३२ सिंधुनामान्याह लवणोति अभ्यंतरद्वीपसमाना इति जंबुद्वीपसमाना लवणोदधिः
पृष्ठद्वीपसमाना दक्षुरसो दधिरित्येव संख्येयं तत्राराजकत्वे तत्रत्यानां जनानां मिथो विवादेन विनाशः स्यादिति कृत्वा मिधादिसप्तपुत्रास्तत्पतीश्वर इत्याह तेष्विति ३३ पारिवर्द्धने सुतानां मिथो विनाशः
स्यादिति कृत्वा कन्यादानमपि स्वयमेव चक्र इत्याह दुहितरमिति उशनाशुक्रः काव्य इति हलायुधः तत्पुत्र्यपिराजकुलवृद्धिकरीतिभावेन तत्सुतामाह यस्यामिति ३४ एषा विक्रमस्योरुक्रमविद्वत्परां
त्वान्मुमुक्षुणा श्रवणादिना वश्यमभ्यसनीय इति भावेनाभिष्टौति नैवं विध इति हरेः पुंसां भक्तानामेवं विधः पुरुषकारो माहात्म्यविशेषश्चित्रं न भवतीति कुत इति तत्राह सदांघ्रिरजसेति निषेधेनेति शेषः पद्गुणा
कामादयो आरामादयो वा अशनादयो वामनसासहशब्दादयो वा पैरेते जितास्ते तथोक्ताः इतोपि चित्रं नेत्याह विदूरेति विप्रविश्रया विदूरः अद्वैतस्मादपि विगतं चंडालः यस्य हरेनारायणादिनामधेयं सकृदाद
दति सोऽधुना सद्य एव संसारलक्षणं बंधं जहाति त्यजतीत्यन्वयः तस्योरुक्रमस्येति यद्वा विदूरविगतः दूराद्वरंगतो दोषानि निताद्विष्कृतोऽपि बंधोऽप्यलक्षणमिति ३५

इदानीं पूर्वानुवादपूर्वकं वैराग्येण तत्त्वसंसारानि दाप्रकारं कथयति स एवमिति अनुपतितो यच्छ्रया प्राप्नोति गुणविसर्गः संधिचविग्रहं चैनयानमासने वैराग्येण । इदानीं वसंसेरागचपुणानुक्तवयोविदुःस्योः
गुणप्रयोगो गुणकार्यविषयप्रपंचो वा तस्य संसर्गेण संबन्धेन आत्तनिर्वेदः प्राप्नुवैराग्यः ३६ किमाहेत्यत्राह अहो इति विनोदमृगं क्रीडाभृगम् ॥ ३७ ॥ तस्य संसारविमोक्षमात्रं व्यात्मकार
वक्ति परदेवतेति परदेवतानारायणः तस्य प्रसादेनाधिगतं प्राप्तमात्मप्रत्यवमर्शनं प्राप्तपरमात्मज्ञानं तेन परिनिर्वृतो नष्टलब्धचित्तामणिरिव परमानंदमाप्नोति यथादायं भो यो भ्यः पिपृधनस्य तस्य ॥ ३८ ॥ मत्तं
वमिव महती विभूतिर्यस्याः सा तथा तानारदस्य पदवीनिवृत्तिमार्गः संन्यासलक्षणः तां ३८ प्रियव्रतचरितश्रवणस्मरणादेरनायासेन मुक्तिसाधनत्वाच्चिन्त्ययापुष्पेक्षत्वेण तं क्षिप्यतज्जितकर्तव्यमिति
तस्येति रथचक्रनेमिकृतनिर्भैः छायां रात्रिकृतां ३९ भूसंस्थानं भुवो वयवविशेषनामभूतं निर्वृत्यै प्राणिनां सुखाय ४० महित्वं माहात्म्यं योगकर्मजयोगसाधनं ज्ञानं ॥ १ ॥ एतन्मोक्षोत्तरं यत्तत्त्वमसि

स एवमपरिमितबलपराक्रम एकदा तु देवर्षिचरणानुसेवयानुपतितगुणविसर्गसंसर्गेणानिवृत्तमिवात्मानं मन्यमानः आत्तनिर्वेद इदमाह ३६ अहो जसाध्वनुमे
तं यदभिनिवेशितोहमिन्द्रियैरविद्याविशितविषमविषयांधकूपेतदलमलं मनुष्यवनिताविनोदमृगं मां धिग्धिगिति गर्हयांचकार ३७ परदेवताप्रसादाधि
गतात्मप्रत्यवमर्शनपरिनिर्वृतः ॥ स्वपुत्रेभ्य इमां गां यथादायं विभज्य भुक्तभोगांच महिषीं मृतकमिव सह महाविभूतिमपहाय स्वयं निहितनिर्वेदो हृदि हितक
चिरहरिविहारानुभावो भगवतो नारदस्य पदवीमनुससार ३८ तस्य हवा एते श्लोकाः ॥ प्रियव्रतकृतं कर्म को नु कुर्याद्विनेश्वरम् ॥ यो नोभिनिमैरकरोच्छायां
घ्नन्सप्तवारिधीन् ३९ भूसंस्थानं कृतं येन सरिद्विरिव नादिभिः ॥ सीमाचभूतनिर्वृत्यै द्वीपे द्वीपे विभागशः ४० भौमं दिव्यं मानुषं च महित्वं योगकर्मजम् ॥ य
श्चक्रे निरयोपम्यं पौरुषं तु जनप्रियम् ४१ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे भुवनकोशे प्रियव्रतविजये पथमोऽध्यायः १ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं पि
तरिसन्निवृत्ततदनुशासने वर्तमाना श्रीध्वजं बुद्धीपौकसः प्रजाऔरसवद्वर्मानवेक्षमाणः पर्यगोपायत् १ स तु कदाचित्पितृलोककायः सुरवरवनिता क्रीडादल
द्रोण्यां भगवंतं विश्वसृजां पतिमाहूतपरिचर्योपकरणआत्मैकाग्र्येण तपसाराधयां बभूव २ एतदुपलभ्य भगवानादिपुरुषः सदासिगायंतीं पूर्वचित्तिनासां
रसमभियापयामास ३ सा च तदा श्रमोपवनमतिरमणीयविविधनिविडविटपिविटपनिकटपुटलताकुटिलरुद्धस्थलविहंगममिथुनैः प्राग्व्यमानश्रुतिभिः
तिबोध्यमानसलिलकुकुटकारं डवकलहंसादिभिर्विचित्रमुपकूजितामलजलाशयकमलाकरमुपबभ्राम ४

४१ इति श्रीभागवते वि० टीका ० पंचमस्कंधे प्रथमोऽध्यायः १ स्त्रीसंगं परिहरतः पुंसः करतलस्थैव मुक्तिरित्यभिप्रेत्य तस्यापरिहारार्थत्वं प्रतिपाद्यते स्मिन्नध्याये तन्नादावाभी ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१
मिति औरसवदात्मपुत्रवत्पर्यगोपायदरक्षत् गुणरक्षणे १ विश्वसृजां पतिं ब्रह्माणं पितृलोककाम इत्यनेन संतानार्थित्वं लक्षयति सोयं मनुष्यलोकः पुत्रेण जयेदिति श्रुतेः तु पुत्रेणापितुः पितृलोकप्राप्तिं च नपात्
आक्रीडः क्रीडास्थानं आत्मनोतः करणस्यैकाग्र्यं यास्मिस्तत्तथा तेनात्मैकविषयेण वा २ अभियापयामास प्रेषयामास ३ अतिरमणीयाविविधाश्च निविडाश्च संघट्टिताश्च विटपिनो वृक्षास्तेषां विटपा शाखास्तेषां
निकटपुटेषु समीपभागेषु पालतास्तासां कुटिलेषु वक्रभागेषु रुद्धा आरुढाश्च स्थलविहंगमाः मयूरकोकिलादयस्तेषां मिथुनैः प्राग्व्यमाना श्रुतिः धनुर्मंडलमानप्रदेः व्यापिनी ध्वनिस्तत्तिर्गेषां तानितथातैः पवोऽभ्य
मानैः प्रतिनादोन्मुखीकरणायेति शेषः जलकुकुटादिभिर्विचित्रं पथात्थोपकूजिते निर्मलजलाशये रुद्धकमलाकरो यस्मिन् तत्तथा ४

सुहितोललितपदविन्यासः कोमलपदविक्षेपोययासाललितपदविन्यासाचगतिर्गमनंतस्याविलासेनशृंगारलक्षणशोभयानुपदं प्रतिचरणविक्षेपं स्वणस्वणायमानेसिजितध्वनिविशेषं दुर्वाणेशचिरशोभनंतर
णामरणेनूपुरेयेतयोर्ध्वनिमाकर्ण्य सराजकुमारः समाधियोगेनामीलितनयननलिनमुकुलौघौतपोर्युगुलमीषदल्पविकचय्यदिकासंक्रत्वाभाचष्टभद्राक्षीत् ५ ततः किं तनाह तामिति एवशब्देन
न्यदर्शनं निवारयति अन्यदर्शनाभावे निमित्तमाह अविदूर इति सुमनसः पुष्पाणि दिविजादीनामनोनयनानामाह्लादं दुहंतीति मनोनयनाह्लाददुघास्तेर्गतिश्च विहारश्च विनयश्च विलोकनञ्च १२ रा
राणिचावयवाश्च ते तथातैः कुसुमायुधस्य कामस्य विवरमवकाशं ६ निजमुखाद्विगलितः स्नुतः मदजनकासवः तस्यामोदाज्जातेन मदेनाधामधुकरनिकरापेतैरुत्पन्नेन उपरोधेन निवारणक्षेपेन दुस्तद
विन्यासेन बल्लुगशोभनस्पंदनमीषच्चलनयेषां स्तनकलशादीनां ते तथा बल्लुगस्पंदनाः स्तनकलशादयो यस्याः सा तथातां । पूर्वचित्तेरवलोकनेन बुद्धिभ्रंशविशेषो नेन प्राप्त इत्याह तदिति भगवतः यो विलक्षण
प्रशस्तस्थानगतस्य सर्वजनसंभाव्यस्य वा मकरध्वजस्य कामस्य जडवद्वस्तुविचारपरिज्ञानशून्य इव इति वक्ष्यमाणप्रकारेण हशब्देन प्रभवति मनसि विवेको विदुषामपि शास्त्रसंभवस्तावत् । एतत्

तस्याः सुललितपदविन्यासगतिविलासेनानुपदं स्वणस्वणायमानरुचिरचरणाभरणस्वनमुपाकर्ण्य नरदेवकुमारः समाधियोगेनामीलितनयननलिनमुकुलौ
षद्विकचय्याचष्ट ५ तामेवाविदूरं विलोक्य मधुकरीमिव सुमनस उपजिघ्रंती दिविजमनुजमनोनयनाह्लाददुघैर्गतिविहारी विनयविलोकनसुस्वराक्षराभ्य
वैर्मनसि नृणां कुसुमायुधस्य विदधती विवरम् ६ निजमुखविगलितमदासवामोदमदांधमधुकरनिकरोपरोधेन हृतपदविन्यासबल्लुगस्पंदनस्तनकलशकबरहा
ररशनां देवी तदवलोकनेन विधृता वसरस्य भगवतो मकरध्वजस्य वशमुपनीतो जडवदिति होवाच ७ कात्वांचिकीर्षसिचकिं मुनिवर्थशैलेमायासिकापि भगव
त्परदेवतायाः ॥ विज्ये विमर्षिधनुषी सुहृदात्मनो र्थे किं वा मृगान्मृगयसे विपिने प्रमत्तान् ८ बाणाविमौ भगवतः शतपत्रपत्रौ शांतावपुंस्वरुचिरावतिति ग
दंतौ ॥ कस्मै युयुंक्षसि वने विचरन् विद्वः क्षेमाय नो जडधियां तव विक्रमोस्तु ९ शिष्या इमे भगवतः परितः पठंति गांयंतिसामसरहस्यमजस्रमीश ॥
युष्मच्छिंखाविलुलिताः सुमना भिवृष्टीः सर्वे भजंत्यपि गणा इव वेदशाखाः १० वाचं परंचरणपंकजतित्तिरीणां ब्रह्मन्नरूपमुखरीं शृणुषोऽस्तु भूधम् ॥ लल्लु
कंदंवरुचिरां कविटं कविबेयस्यामलातपरिधिः कचवलकलाते ११

विदष्टि विशिखायावन्नंदीवराक्षीणामित्यादिप्रसिद्धिं दर्शयति ७ जडत्वमेव दर्शयति कात्वमिति मुनिवर्तेति पुंल्लिङ्गेन संबोध्य कात्वमिति स्त्रील्लिङ्गेन प्रभ्रंश इत्यादिविवेकाभावे लिङ्गं शैले गिरौ किं कर्तुं भिच्छ
सि परदेवतायाः मायासि किं तत्रापि कामायासिनारीदैवीगांधर्वीत्यादिषु विज्ये मौरौ रहिते धनुषी भूलक्षणे सुहृदात्मनो र्थे सुहृदात्मनो वशीकरणाय करध्वजस्तुहदात्मनो वापालनप्रसाजेन विपिने
वाविमर्षि अर्थतरमाह किंचेति भूयुगलधनुर्धृत्वा मृगान्मृगयसे किंचेत्यन्वयः ८ बाणौ नयनलक्षणौ शतपत्रपत्रौ पद्मदलसदृशपद्मपुतौ शांतौ स्निग्धौ अपुंस्वरुचिरौ पुंस्वरुचिरौ विनाशोभनौ नार्ततः
इतौ अतितीक्ष्णकटाक्षलक्षणौ एवं विधौ कस्मै पुंस्युयुंक्षसि प्रयोजुमिच्छसि ९ हस्तवारणलक्षणशिष्या योग्यत्वाच्छिष्या इति भृंगा युष्मच्छिंखाविलुलिता युष्माकं केषां शच्युताः सुमनो भिवृष्टीः पुष्पवृष्टीः
१० हे भ्रमन्तु भूयंतवचरणपंकजतित्तिरीणां चरणपद्मपूरांतर्गतं तन्नाख्योपलानां वाचं शब्दमात्रं परं न तु व्यक्तार्थं कथं भूतारूपं विनापि मुखरीशब्दवादनशीलाभित्यरूपमुखरीं तित्तिरिर्नूरातस्य रत्नपांशे
विशेषयोः वक्रमार्गे यजुर्वेदे सिल्यामपि च कथ्यते इत्यभिधानं कंदं वपुष्पवद्भुचिरस्य सुदरस्याकस्य सामीप्यात् कटिप्रदेशस्य विटं कविबेयं बल्लुगं बल्लेशृंगारविशेषयुक्तं बल्लेशं बल्लेशानां तेन वक्रं रुपायनः

कलधायस्यां वल्कलायां अलातपरिधिः अलातमेवालातः तद्वतिस्थिता परिधिः परिवेषः कांचीलक्षणाय वल्कवल्कलमास्त्रियामित्यभिधानाञ्जडत्वाद्भिन्नव्यत्यासः तथाच यस्य वल्कलस्योपपत्त्यापरिगे
रस्तीत्यन्वेतव्यम् ११ मध्येकशइत्यलुक् कृशमध्यस्त्वयौवहासितेतवतपोरुचिरयोः शृंगयोः शृंगवदुन्नतयोः स्तनयोः संभूतां किंचूचुकलक्षणनीलरत्नामिति शेषः यन्नययोः द्विजेतिसंबोधनं जडत्वात् हुकुमश
गरागाभिप्रायेणाह पंकइति आत्मविषाणेतवस्तनद्वयेऽरुणः पंक कुंकुमाद्यंगराग ईदृगोदशगुणोपेतः रुधिरपत्राह येनेति १२ यत्रत्यः यस्मिन्देशे तत्स्त्वमुरसा अपूर्वान्तनौ भवदवोभानौ भिन्न
पिं किंविशिष्टावस्माद्विधस्य मनउन्नयनौ मनस उत्कर्षप्रदौ सत्वं तावकं लोकं प्रदर्शयेत्यन्वयः अन्यदपीत्याह बह्विति कितवत्राह सरसेति वक्ररसेन सह वर्तमानः सरसोहास भवद्वा स तत्र युक्तासु
धा अधरामृतं च विभर्षि पानेन सरसहासक्रीडा करी सुधापितृवा १३ अग तवात्मवृत्तिर्देहयात्रा का अन्वमिति चेत्तत्राह अदनादिति अदनाद्वा हिर्भोजनं विनेति मेभाति अन्नभक्षणैर्न भक्ष्यं पालितं होष
ध्यादिकं स्यात्तत्तवनास्तीति भावना कल्पयत इति भावः किंचत्वं विष्णोः कलासीति मन्ये अशनाद्यभावात् लक्षणांतरं चारतीत्याह अनिमिषन्मकराविति अनिमिषदातुं प्रीतिं तौ मकरौ पश्यन्म
लक्षणौ कर्णौ कुंडलाख्या कल्पौ विष्णुत्वे लक्षणमिति शेषः इदं चास्मन्मनोहरमित्याह उद्विग्नमीनेति ते तव मुखं सरः युखाख्यं सरः उदुत्कृष्टमित्यन्वयः कथमुद्विग्नं चंचलितं मीनयोर्नैत्रयोर्भुक्त्या
स्तत्तथा अनवस्थितिलक्षणाव्यभिचारान्नेत्रस्थाने मीनग्रहणं सरः पदोपादानाच्च द्विजानां दंतवद्विबिडतया स्थितानां पक्ष्मणां पंक्तिभिः गोभास्येति द्विजपंक्तिशोभिः अन्यत्र पक्षिणां पंक्तिभिः शोभिः यत्नना

किंसंभृतं रुचिरयोर्द्विजशृंगयोस्ते मध्येकशोवहसियत्रदृशोश्रिते मे ॥ पंकोरुणः सुरभिरात्मविषाण ईदृग्येनाश्रमं सुभगमे सुरभी करोषि १२ लोकं प्र
यसुहृत्तमतावकं मे यत्रत्य इत्थं मुरसावयवावपूर्वौ ॥ अस्मद्विधस्य मनउन्नयनौ विभर्षि वद्वदुत्तं सरसहाससुधां च वक्त्रे १३ कावात्मवृत्तिरदनाद्विहिरंगभा
तिविष्णोः कलास्य निमिषन्मकरोचकर्णौ ॥ उद्विग्नमीनयुगलं द्विजपंक्तिशोभिः चासन्नभृंगानिकं सरउन्मुखं ते १४ योसौ त्वया करसरोजहतः पतंगो दिष्ट
भ्रमन् भ्रमत एजयते क्षिणीते ॥ युक्तं न ते स्मवरवक्रजटावरूथः कृष्णो निलोहरति लंपट एष नीविम १५ रूपं तपोधनतपश्चरतां तपोमं ह्येतत्तत्केन तपसा म
तेह लब्धम् ॥ चतुर्तपोर्हसिमया सह मित्रमहं किं वा प्रसीदसि स वै भवभावनो मे १६ नत्वां त्यजामि दयितं द्विजदेव दत्तं यस्मिन्मनोदृग्पिपा न विधाति
ग्रम् ॥ मां चारुशृंगार्हसि नेतुमनुव्रततो चित्तं यतः प्रतिसरंतु शिवाः सचिव्यः १७

शृंगाणां निकरो यस्मिन्तत्तथा उभयत्र समं द्विजपंक्तिशोचिरितिकेचित्पठति १४ त्वया करसरोजेन हतो योसौ पतंगः कंदुकः दिक्षु भ्रमन् भ्रमतः तवाक्षिणी एजयते चालयतीत्यन्वयः नृपराणां
अतएव कृष्ण एषः अनिलोवायुः वरोवरणीयश्चक्रः कुटिलश्च जटानावरूथः समहस्तेतवतंहरति नीवीं वल्लव्यं च हस्तीत्येतन्नयुक्तमित्यन्वयः १५ हेतपोधन तव यद्रूपं तप कुर्वाणानां पुंरातपोव्रत
पोविघ्नकरं एतद्रूपमिहतपोराशौ केन तपसा त्वया लब्धमित्यन्वयः हेमित्र मया सह तपः कर्तुमर्हसीत्यन्वयः तपश्चर्य इति धातारैश्चर्यनिमित्तविषयभोगलक्षणान्दगमयितुमिति दा सरतेति त्व
त्वात् मह्यमे त्वं प्रसीदसि किं वा तर्हीति शेषः कुत इति तत्राह सइति स भवान्मे भवभावनः संपत्करो वा इत्यन्वयः १६ हेद्विज देवेन विधिना दत्तं यस्मिन्स्वापि लभ्यमानो लक्षादगापि दृष्टिर्जनविपात्य
न्यजनमच्छति हे चारुशृंगसुंदरस्तन त्वं मानेतुमर्हसि कुतः मम चित्तं ते तवानुव्रतमनुगतमिति यतः मुग्धो ग्राम्यकाम इवाह प्रतिसरंतु इति इमाः शिवाः शुभाः सचिव्यो दासीवद्वर्तयानां प्रपुर्णानि सरंत
पसरंतु दूरं गच्छंतु अधुना हं त्वांसंभोक्तुकाम इति शेषः यद्वा सचिवीवद्वर्तमानाः शिवाः सुमालक्ष्यः प्रतिसरंतु पदक्षिणं गच्छंतु इति स्वकार्यसिद्धये शकुनं प्रार्थयत इति नन्वत्र कथं दिग्गदसादावनर्थावा
णीसंगच्छत इति चेदुच्यते परिहासादिपुदर्शनात्तदुक्तं परिहासमलापादिष्वनर्थावाग्भवेत्कचिदिति तस्माद्वाग्मीयः कामार्तत्वादेवं विधानि वाक्यानि प्रालपदिति युक्तम् १७

विरागिणां श्रोतृणां कर्णदुःसहायाः इह शाब्दिकानामपहासहेतोरिव स्थिताया ग्राम्यकथाया अथापि समाप्तिर्नास्तीति मन्वान इवोत्तरकथामसंगमाह इतीति इतिशब्द आदिवचनः समाप्तिवचनो वा म्येविषयभोगकथायां वैदग्ध्यपाठव्ययस्याः सा तथातया परिभाषया संज्ञालक्षणवाण्या १८ यद्यनया परिभाषया वशीकृता स्यात्तर्हि अस्य तत्र वैदग्ध्यमस्तीति वक्तुं युक्तं तत्कथमत्राह साचेति अनयापि षयभोगात्सिद्धं वशीकरणम् १९ न केवलमियभोगस्त्री किंतु संतानकरीतिभावेनाह तस्यामिति पुत्रोत्पत्त्यनंतरं पूर्वचित्प्याकिमकारीति तत्राह सासूत्वोति अर्जदेवं ब्रह्माणम् २० संहननं रेहण्टिः आत्मतुल्यनामानि आत्मनामाक्षरतुल्यनामाक्षराणि जंबूद्वीपे विद्यमानानि वर्षाणि खंडानि खंडोस्त्री खंडिते त्रिष्वित्यादवः २१ आग्नीध्रेण पुनः किमकारीत्यत्राह आग्नीध इति ताम्भिमन्द मान इति तया सह सुरतोत्सवसुखं चितयन्तित्यर्थः समानलोकतामव रंधनामुकामः श्रुतिभिः श्रुतिविहितैः साधनैरीजे श्रीहरिमिति शेषः यद्वा एवंविधसाधनेनैव जयन्त्सरः समानलोकता श्रुतिभिराकर्णनैरप

श्रीशुक उवाच ॥ इति ललनानुयाति विशारदो ग्राम्यवैदग्ध्यया परिभाषया तां विबुधवधूमिति सभाजयामास १८ सा च ततस्तस्य वारिधूथपतेर्बुद्धिशीलरूपविद्यावयः श्रियौदार्यैः पराक्षितमनास्तेन सहायुतायुतपरिवत्सरोपलक्षणं कालं जंबूद्वीपपतिना भोगान्बुभुजे १९ तस्यामुहवा आत्मजान्सराजवर्षा आग्नीध्रोनाभिर्किंपुरुषहरिर्वर्षे लाघृतरम्यकहिरण्मयकुरुभद्राश्वके तुमालसंज्ञान्नवाजनयत्सासूत्वा तु पुत्रान्नवानुवत्सरं गृह एवापहाय पूर्वचित्तिर्भूय एवाजदेवसुपतस्थे २० आग्नीध्रसुतास्ते मातुरनुग्रहादौत्पत्तिकेनैव संहननबलोपेताः पित्रा विभक्तात्मतुल्यनामानियथाभागं जंबूद्वीपवर्षाणि बुभुजुः २१ आग्नीध्रो राजपुत्रस्तामप्सरसमेवानुदिनमभिमन्यमानस्तस्याः सलोकतां श्रुतिभिरवरुधन् ईजेयत्र पितरो मादयन्ते २२ संपरेते पितरिनवभ्रातरो मेरुदुहितृर्षेणं वीप्रतिरूपा मुग्रदंष्ट्रीलतां रामां श्यामां नारीं भद्रां देवीमिति संज्ञानवोदवहन् २३ इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ नाभिरपत्यकामोऽप्रजयामे रुदेव्या भगवंतं यज्ञपुरुषमवहितात्मा यजत १ तस्य हवावश्रद्धया विशुद्धभावेन यजतः प्रवर्ग्येषु प्रचरत्सु दृष्ट्वा देशकालमंत्रं त्विग्दक्षिणाविधानयोगोपपत्त्या दुरधिगमोऽपि भगवान् भागवतवत्सलतया सुप्रीत आत्मानमपराजितं निजजनाभिप्रायार्थं विधित्वा गृहीतुं हृदयो हृदयंगमं मनोनयनं नंदनाभिरामावयवमाविश्वकार २

रुधन् लोकं विशिनष्टि यत्रेति मादयन्ते हृष्यन्ति अमेनपि तृलोक एवाप्सरसलोक इति ध्वनितम् २२ संपरेते मृते मेरोर्दुहितृः पुत्रीः २३ इति श्रीभागवते महापुराणे विजयध्वजटीकायां पंचमस्कंधे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ स्वभावतोऽव्यक्तोऽपि भगवान् भक्तवत्सलतया प्रव्यक्षोऽपि भवतीत्यतो हरौ भाक्तिरेव कर्तव्येति विधीयते स्मिन्नध्याये तत्र नाभिनाम्नो राज्ञोऽपत्त्यर्थं हरिणजनप्रकारमाह नाभिरिति मप्रजा अपत्यं यस्याः सा तथातया राह १ शुद्धभावेन शुद्धांतःकरणेन शुद्धकर्मणा वा प्रवर्ग्येषु कर्माविशेषेषु प्रचरत्सु प्रवर्तमानेषु सत्सु दुरधिगमो दुर्ज्ञेयोऽपि द्वयदेशादीनां लपत्त्या संपत्त्या भातने पुस्नेहातिशयेन च सुप्रीतो भगवान् गर्भवासादिदुःखैरपराजितं हृदयंगमं मनोहरं मनोनयनसुखकराहतरकरचरणाद्यवोपेतमात्मानमाविश्वकारपत्यक्षीवकारेत्वं न्वय किं कार्यो भगवानित्यत उक्तं इति जेति योगोऽध्यायः २

निराकारचेत्कथं ध्यानास्पदं स्यादित्यत आह अथेति आविष्कृतभुजयुगलद्वयं स्पष्टीकृतचतुर्भुजं हिरण्मयं सुवर्णवर्णं कौशेयं कृमिकोशोत्थमित्यभिधानं विलसन् श्रीवत्सललामंदरवरवनरुहवनमालास्फूर्जामृतमणिगणप्रवरादिभिरुपलक्षितं विशिष्टं ३ मुकुटं शिखां किरीटमौलिः स्फुटकिरणानि फुल्लरश्मीनि प्रवराणि मणिमयानि मुकुटाकिरीटादीनि स्फुटकिरणप्रवरमणिमयमुकुटाकिरीटादीनि एतैरंगभूषणैर्भूषितमलंकृतं अधनादिरद्वाउत्तमंधनं रत्नमुपलभ्य स बहुमानं महर्णेन पूजासाधनेन ४ अर्हसि मुहुरित्यारभ्येति निगदेनेत्यतः पूर्वतनो ग्रंथ उपस्थानमंत्रः हे अर्हत्तम अनुपथानां भृत्यानां नो हर्षं त्वमर्हसि ग्रहीतुमिति शेषः मुहुरित्यनेनाहंणस्य भूयस्त्वसंचयति किं तदहं पतदाह नम इति तत्र दोषलेशो नास्तीत्याह सदिति सद्गन्धः पुरुषेभ्यः उपशिक्षितत्वात् सत्प्रशस्तं नमोनम इत्येतद्व्यतिरिक्तनामादिकीर्तनस्मरणाद्यहर्षां कथं क्रियत इति तत्राह कोहतीति नामरूपादिवेदनस्य श्रुत्यादिसिद्धत्वात् तत्कथमाक्षिप्यते इति तत्राह प्रकृतीति प्रकृतिगुणैः शब्दादिभिः व्यतिरेकः भ्रंशोऽयस्याः सा तथा तादृशी मतिर्यस्य स तथा अतएवावाक्त्तनमतिः बहिर्बुद्धिः तत्र कारणमनी शब्द इति सर्वेश्वरस्य तत्त्वसंविद्यो सामर्थ्याभावाच्च दीश्वरत्वमनुपहतमिति भावेनाह प्रकृतीति ५ तर्हि किमपि नाहतीत्यत उक्त सकलेति सकलजनानां निकायस्य वृजिनंदुःखानिरस्यतीति वृजिन

अथ हतमाविष्कृतभुजयुगलद्वयं हिरण्मयं पुरुषविशेषं कपिशकौशेयां वरधरमुरसि विलसच्छ्रीवत्सललामंदरवरवनरुहवनमालास्फूर्जामृतमणिगणप्रवरादिभिरुपलक्षितम् ३ स्फुटकिरणप्रवरमणिमयमुकुटाकिरीटकुंडलकटकटिसूत्रहारकेयूरनूपुराद्यंगभूषणविभूषितं त्रुत्विक्मदस्य गृहपतयोऽधनाइवोत्तमंधनमुपलभ्य स बहुमानं महर्णेनावनतशीर्षाण उपतस्थुः ४ अर्हसि मुहुरित्यर्हत्तमार्हणमस्माकं अनुपथानां नमोनम इत्येतावत्सदुपशिक्षितं कोहतीति पुमान्प्रकृतिगुणव्यतिरेकमतिरनीश ईश्वरस्य प्रकृतिपुरुषयोः परस्यार्वाक्त्तनमतिर्नामरूपाकृतिभिर्निरूपणम् ५ सकलजननिकायवृजिनिरसनशिवतमप्रवरगुणगणैकदेशकथनादृते ६ परिजनानुरागविरचितरतवलवसंशब्दसलिलकिसलयतुलसीदूर्वाकुरैरपि संभृतया सपर्यया किल परमपरितुष्यासि ७ अथानयापि नभवत इज्ययोरुसंभारभरया समुचितमर्थमिहोपलभामहे ८ आत्मन एवानुसवनमंजसा व्यतिरेकेणानुबोभूयमाना शेषपुरुषार्थस्वरूपस्य किंतु नाथा शिष आशासानानामेतदभिसंराधनमात्रं भवितुमर्हति ९

निरसनाश्च शिवतममंगलतमाश्च प्रवराश्च ये गुणगणास्तेषामेकदेशकथनमंतरेणान्यत्किमपि नाहतीत्यर्थः ६ गुणगणकथनाशक्तस्य हरिपरितोषः कथाविधया स्यादत्राह पारिजनेति हे परम पारिजनैर्भृत्यजनैरनुरागेण विरचितः स्तवः स्तोत्रं तस्य लवः लेशस्तस्य संशब्दः कथनं सलिलं जलं किसलयः पल्लवस्तुलसी च दूर्वा कुरश्चेत्ते स्तवलादयस्तैः संभृतया संपादितया पूजया पारितोषं यास्यासि किलेत्पन्वयः ७ नित्यतुष्टस्य कदाचित्परितोषो भक्तानुकंपोन्मुखत्वं न त्वमाप्तमाप्ति लक्षण इत्याह अथेति उरुसंभारलक्षणो भारोऽयस्याः सा तथा तथा संभारः साधनं भरः समूहः ८ कुतो मुप्यनायं इति तत्राह आत्मन इति स्वतएवानुसवनं सर्वदांजसामुख्यतो व्यतिरेकेणाभेदेनानुबोभूयमानोऽत्यंतमनुभूयमानोऽशेषः पूर्णः पुरुषार्थः सुखमनुबोभूयमानपुरुषार्थः स एव स्वरूपं यस्य स तथा तस्य तर्हि किमर्थं आराधयं क्रियत इति तत्राह किं त्विति किंतु तवार्थो नास्त्येव तथापि हे नाथा शिष आशासानां कामयमानानामेतत्कर्मलक्षणं यजनं तवाभिसंराधनमात्रं केवलमनुग्रहलक्षणं सिद्धिसाधनं भवितुमर्हति ९

तत्कर्ममाह तदिति हेपरमपुरुष यत्तत्प्रमेयं यथाप्रतिपादयामस्तथाहि परंपरमं श्रेयोऽविदुषाम् ज्ञानतामस्तत्त्वबालिशानां शिशुवत्स्थितानां संबन्धिन्प्राक्कृत्याकृत्या चशब्दएवार्थे अपव
गीत्यर्थसंसारमोक्षलक्षणं महिमानमुपकल्पयिष्यन्स्मर्यमानः स्वयत्नोपचितः स्वानुग्रहलक्षणयत्नायत्तएव इतरवत्परमपुत्रोपचितवदुपलक्षितः प्रकाशितइतियस्मात् १० अथतस्मात् हेअहंत्तम
परं फलमाप्न्यन्तरमपित्वामर्हयामः त्वद्विषयामर्हणक्रियां प्रार्थयामहे कस्मादेतत्प्रार्थनमित्याशंक्यफलदर्शनादित्याह यहीति स्वभक्तानां दृष्टिविषयआसीदित्यर्हियस्मात्तस्मादितिशेषः । बर्हिषिपत्ने
११ मुनीनामितिषष्ठीतृतीयाथे मुनिभिर्नित्यं परिगणितानां गुणगणानां परममंगलायतनं स्वरूपसुखविषयं कथनं कीर्तनं यस्य स तथा असंगेन निशितं तेजितयज्ज्ञानं तदेवानलोऽग्निस्तेन विधूतानि निर्मूलितानि
संस्तरागादिमलानियेषांते तथा तेषां भगवत्स्वभावानां साच्चिकानां १२ किमतइतितत्राह अथेति यतएवमितमाहात्म्यसमुद्रोत्थतस्मादस्माकंतवगुणकृतनामधेयानि श्रीमच्चरणारविंदस्मरणायवच
नगोचराणि भवंत्वित्यन्वयः ज्ञानानंदादिगुणाः कंसहननादिकृतानि नारायणादिनामानि च सदा असंभवेऽप्येषु सर्वेति भावेनाह स्वलनेति न केवलं तात्कालिकफलदानि किंतु पारत्रिकफलदानि त्याशये
नोक्तं ज्वरेति दुरितसद्भावे कथं पारत्रिकफलदानि स्फुरिततउक्तं सकलेति दुःस्वस्थानं प्रवासादिकं १३ अन्यच्च प्रयोजनमस्तीति विज्ञापयति किंचेति ऐहिकीनामा शिषामीश्वरं केवलमासामीश्वरं किंतु स्वर्गा

तद्यथा बालिशानां स्वयमात्मनः श्रेयः परमविदुषां परमपुरुषप्रकृष्टकरुणया स्वमहिमानं चापवर्गाख्यमुपकल्पयिष्यन्स्वयलोपचितएवेतरवदिहोपलक्षितः
१० अथार्हयामः परं ह्यहंत्तमयर्हि बर्हिषिराजर्षेर्वरदर्षभो भगवान्निजपुरुषेक्षणविषयआसीत् ११ असंगनिशितज्ञानानलविधूताशेषमलानां भगवत्स्व
भावानां आत्मारामाणां मुनीनामनवरतपरिगणितगुणगणपरममंगलायतनकथनोसि १२ अथ कथंचित्स्वलनक्षुत्पतनजृम्भणदुरवस्थानादिषु विवशानां नः
श्रीमच्चरणारविंदस्मरणाय ज्वरमरणदशायामपि सकलकश्मलनिरसनानितवगुणकृतनामधेयानिवचनगोचराणि भवंतु १३ किंचायं राजर्षिरपत्यकामः प्रजां
भवादृशीमाशासान ईश्वरमाशिषां स्वर्गापवर्गयो रपि भगवंतमुपधावति प्रजायामर्थप्रत्ययो धनदमिवाधनः फलीकरणं कोवा ईहते १४ अपराजितापराजित
यामाययानवसितपदध्यानव्यावृत्तमतिर्विषमविषयव्यापृतप्रकृतिरनुपासितमहच्चरणः १५ यदुहवावपुनरदभ्रकर्तारिहसमाहूतः तदर्थधियां मंदानां नस्त
देवहेलनं देवार्हसिसाम्येन सर्वात्मन्प्रतिबोद्धुमविदुषाम् १६

पवर्गयोरपीति उपधावतिशरणमाप्नोति पुरुषार्थप्रदत्वां प्राप्य प्रजालक्षणं तुच्छफलमाकांक्षितं कथमिति तत्राह प्रजायामिति अर्थप्रत्ययः पुरुषार्थबुद्धिः अत्र दृष्टांतमाह धनदमिति फलीकरणं क्षुद्रकणं पैलं
वानकोपियाचतइत्यर्थः १४ तर्हि कीदृश ईहते इति तत्राह अपराजितेति हेअपराजित हरेः प्रसादं विना त्वपराजितयामाययामोहकशक्त्या नवसितमनिश्चितं तत्पदं स्वरूपं तच्च लक्षणं तस्य ध्याने व्यावृत्ता म
तिर्यस्य स तथा कुतस्तत्राह अनुपासितेति तत्रापिकारणमाह विषमेति प्रकृतिः स्वभावः एवं विध ईहते इत्यर्थः अधनोदरिद्रः धनमपेक्षिताशेषपुष्टिददातीति धनदः १५ तं मुनयः स्वोक्तमधिक
मितिमन्वानां भगवत्क्षमां प्रार्थयन्ते यदुहेति हेअदभ्रकर्तारं नल्पकतः दूवांकुरांचितस्य हरेरनाद्यनंतकालीन निर्दोषानंदरूपमुक्तिदत्ता देवदत्तदत्तमेरुस्वर्णस्य विष्णुमित्रस्य काकिकाधनदस्त्वदर्शनाच्चेति
रोज्ञः पुत्रार्थमेवेह समाहूतइति यत्तदर्थं धियां तत्प्रयोजनबुद्धीनां मंदानां स्तुत्यादावपटूनाराज्ञोर्थे यच्च वाहानं विष्णवायाहीति तदेकलनमवज्ञानं साम्येन तत्तद्वस्तु योग्यतादर्शनेन प्रतिबोद्धुं क्षंतुमर्हसीत्यन्वयः ज्ञानपू
र्वाज्ञानं चेत्कथं क्षांतिवचनमित्यतउक्तमविदुषामिति १६

निगदेनमहिमाविष्कर्तृणांस्तुतिवचनेनअनिमिषाणामृषभोदेवानांश्रेष्ठःवर्षधराभिवंदितचरणःनाभिवंदितश्रीपादः १७ किमाहेतितत्राह अहोइति अहोविस्मयोयं बततुष्टोहं अहोहिविस्मयइतिपादः
 दवः बत्ताभिवंत्रणेभूते । तोषोस्वेदेकपायांचेतिच । हेऋषयोवितथगीर्भिःसत्यवचनैःभवाद्भिः मयासदृशआत्मजोभूयादितियंवरमभियाचितइतियदेतदसुलभं तत्कुतौतत्तुक्तंममेति अभिरूपःप्रतिरूप एतदपि
 कुतइत्यतउक्तं कैवल्यादिति अद्वितीयत्वात् नन्वेषामृषित्वंमुनित्वंचगतमेतदद्वितीयत्वज्ञानाभावादितिचेन्न भगवदुक्त्यालोकज्ञापनपरत्वादर्थनायाःनत्वाद्वितीयत्वाज्ञानात्तदुक्तं नास्तिविष्णोःसममि
 तिजानंतोप्यृषयःसदा । तज्ज्ञापनायलोकानामन्येचमार्थयन्सममिति अन्येकश्यपादयोपिहरिणासमंपुत्रमर्थयंतइत्यर्थः एवंचेद्भगवदुक्तमपिविद्वदंगीकृतमपहासकमितितत्राह अथापीति कर्तव्यत्वेहे
 तुमाह ममेवेति द्विजदेवानांब्राह्मणश्रेष्ठानाम् १८ निशामयंत्याःपश्यंत्याः १९ २० बर्हिषियज्ञेहेविष्णुरातहेविष्णुदत्तपरीक्षितस्यनाभेरवरोधजनेभार्याजने वातरशनानांवायुवस्त्राणादिगंबराणांमि
 त्यर्थः श्रमणानांपरमहंसानांपरमहंसाश्रमानुष्ठानवतां उर्ध्वमंधिनामूर्ध्वरेतसांऋषीणां धर्मान्दर्शयितुकामोहारिः शुक्लयाशुचंलापयतिनाशयति शुक्लज्ञानंलातिरातीतिवा शुक्लगतावितिधातुः
 इतिनिगदेनाभिष्टूयमानोभगवाननिमिषर्षभोवर्षधराभिवंदितचरणःसदयमिदमाह १७ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अहोबताहमृषयोभवाद्भिरवितथगीर्भिर्वर
 मसुलभमभियाचितोयदमुष्यआत्मजोमयासदृशोभूयादितिममाहमेवाभिरूपःकैवल्यादथापिब्रह्मवादेनमृषाभवितुमर्हतिममेवाहिमुखंयाद्विजदेवकुलम्
 १८ ततआग्नीध्रियेक्षेत्रेहंकलयावतरिष्यामिआत्मतुल्यमनुपलभ्यमानः १९ इतिनिशामयंत्यामेरुदेव्याःपतिसमभिधायांतर्दधेभगवान् २० बर्हि
 षितस्मिन्एवंविष्णुरातभगवान्परमर्षिभिःप्रसादितोनाभेःप्रियचिकीर्षयातदवरोधजनेमेरुदेव्यांचधर्मान्दर्शयितुकामोवातरशनानांश्रमणनांऋषाणीमू
 र्ध्वमंधिनांशुक्लयातनुवावततार २१ ॥ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेपंचमस्कंधेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ ॥ अथत
 मुत्पत्त्यैवाभिव्यज्यमानभगवलक्षणंसाम्योपशमवैराग्यैश्वर्यमहाविभूतिभिरनुदिनमेधमानानुभावंप्रकृतयःप्रजाब्राह्मणादेवताश्चावनितलसमवनायातित
 राजगृधुः १ तस्यहवाइत्थंवर्ष्मणावरीयसानृहत्श्लोकेनओजसाबलेनश्रियायशसावीर्यशौर्याभ्यांचपिताऋषभइतीदृक्नामचकार २ यस्यहोद्रेः
 स्पर्द्धमानोभगवान्वर्षेनववर्षतद्वर्धयाम्भगवान्ऋषभदेवोयोगेश्वरःप्रहस्यात्मयोगमाययास्ववर्षमजनाभंनामाभ्यवर्षीत् ३
 गतिर्ज्ञानमतिशयितसुखज्ञानत्वाद्वाशुक्लातयातनुवादेहेन २१ ॥ ॥ इतिश्रीभागवतेपंचमस्कंधेवि०कृ०टी०तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ऋषभनाम्नोहरेर्गाहस्थधर्मप्रदर्शनव्याजेनदेवादी
 नामवन्यवतरेतत्प्रवर्तकप्रकारोदरीदृश्यतेस्मिन्नध्याये तत्रादौतस्मिन्नोक्तानुरागप्रकारंकथयति अथेति १ अथपितातदुणानुविशिष्टंनामचकारेत्याह तस्येति इत्थंविचिंत्य कथं ऋषज्ञानेभादीप्तावितिधा
 तुद्वयार्थत्वेनवरीयसाश्रेष्ठेनवर्ष्मणादेहेनज्ञानप्रकाशदेहत्वादृषभइति ऋदुरषाणांमूर्धेतिस्थानसाम्यादकारेणणकारोलक्ष्यते तेनणकारषकाराभ्यामोजोबलेगृह्यतेणकारोबलंषकारःप्राणआत्मातश्रुतेः
 बृहताश्लोकेनग्रंथनिबद्धेनयशसाकिंवदंतीलक्षणेनसामान्यविशेषात्मनावाश्रौतस्मार्तकर्मनुष्ठाननिमित्तप्रसिद्धलक्षणदीप्त्यावाश्लोकेनयशसाश्रियाकात्यासर्वमेतद्गकारेणगृह्यते ऋषभइतिसमस्तेनवीर्य
 शौर्येगृह्यते ऐश्वर्यस्यसमग्रस्येतिवचनात् शश्वत्पदुणवच्चाद्वा ऋषभइति बलिभइतिवन्मन्वर्थेभःईदृक्नामईदृक्गुणीवीशिष्टंनाम २ अस्मादेतोश्चैवेदनाप्रास्येतिभावेनाह यरयेति योगमाययास्वरूपसा
 मर्थ्येनअभ्यवर्षीदृष्टियुक्तमकार्षीत् अत्रइंद्रशब्देनेन्द्रपदेस्थितः यज्ञनामाहारिगृह्यते तदुक्तं दुष्टानामोहनार्थाययज्ञइंद्रपदेस्थितः । पस्पधंऋषभेणैवस्वरूपेणहारिःस्वयमिति ३

१ स्वायंभुवमन्वतरेऋषभावतारः । तदेद्रोपियज्ञनामभगवानेव । अतःकथत्वेनैवस्वस्यस्पर्धेत्याशंक्यप्रमाणेनैवतदुक्तेरभिप्रायमाह । ता० ।

सुप्रजस्त्वसंस्तुतत्वं सुप्रजस्त्वमंगिरसोवोअस्तुप्रतिगृहीतमानवंसुमेधसइतिश्रुतेः स्वैरंस्वेच्छयागृहीतो नरलोकधर्मोमेहनादिःकाकपक्षादिर्वाचौलादिर्वावक्ष्यमाणगुहकुलवासादिर्वायेनसतथा मात
प्राप्तकृत्याविलसितावशीकृतामतिर्यस्यसतथा मायाविलासमेववक्ति वत्सेति , पौरादीनांपुत्रेयोनुरागःसविदितोयेनसतथा समयतेतुरक्षायां समयस्तुक्रियाकारेसंकेतेचरितेसताम् । सिद्धांतेशपथेका
लेइत्यभिधानोक्तार्थरक्षणे विशालायांबदरिकाश्रमेनगरीग्रहणंनरनारायणारूपमित्युक्तिविरुणद्धि कालेनज्ञानादिसामग्रीलक्षितेन तस्यहरेर्मेहिमानंजरामरणादिराहित्यलक्षणं नतु स्रष्टृत्वादिलक्ष
णम् ॥ ४ ॥ हेपांडवेय ओजसातपोजनितेन ॥ ५ ॥ ६ ॥ उपलब्धदक्षिणारूपवरैः उभयलक्षणंप्रवृत्तिनिवृत्तिलक्षणंसमाप्नायाम्नातंसमीचीनेदुनिर्दोषेषुआम्नायेषुदेवेष्वाम्नातमभ्यस्तंअभियुंजन्प्रपुं

नाभिस्तुयथाभिलषितंसुप्रजस्त्वमवबुद्ध्यप्रमोदभरविह्वलोगद्रदाक्षरयागिरास्वैरंगृहीतनरलोकसमानधर्मभगवंतंपुराणपुरुषमायाविलसितमतिर्वत्सता
तेतिसानुरागमुपलालयन्परांनिर्वृतिमुपगतोविदितानुरागःपौरप्रकृतिजनपदानाराजानाभिरात्मजंसमयसेतुरक्षायामभिषिच्यब्राह्मणेषूपनिधायसहमेरु
देव्याविशालायांप्रसन्ननिष्ठुणेनतपसासमाधियोगेननरनारायणारूपंभगवंतंवासुदेवमुपासीनःकालेनतन्महिमानमवाप ४ यत्रहपांडवेयश्लोकाबुदाह
रंति ॥ कोनुतत्कर्मराजर्षेर्नाभेरन्वाचरेत्पुमान् ॥ अपत्यतामगाद्यस्यहरिःशुद्धेनकर्मणा ५ ब्रह्मण्योन्यःकुतोनाभेर्विप्रामंगलपूजिताः ॥ यस्यबर्हिषिय
ज्ञेशंदर्शयामासुरोजसा ६ अथसभगवानृषभःस्ववर्षकर्मक्षेत्रमनुमन्यमानःप्रदर्शितगुरुकुलवासउपलब्धवरैर्गुरुभिरनुज्ञातो गृहमेधिनांधर्माननुशि
क्षमाणोजयंत्यामिंद्रदत्तायामुभयलक्षणंधर्मसमाप्नायाम्नातमभियुंजन्नात्मजानामात्मसमानानांशतंजनयामास ७ येषांखलुसमहायोगीभरतोऽप्येष्टः
श्रेष्ठगुणआसीद्येनेदंवर्षेभारतमितिर्व्यपदिशंति ८ तमनुकुशावर्तइलावर्तोब्रह्मावर्तआर्यावर्तोमलयकेतुर्भद्रसेनइंद्रस्पृक्विदर्भःकीकटइतिनवनवतिप्र
धानाः ९ कविर्हरिरंतरिक्षःप्रबुद्धःपिप्पलायनः ॥ आविर्होत्रोथद्वामिलश्चमसःकरभाजनःइतिभागवतधर्मदर्शनानवमहाभागवतास्तेषांसुचरितंभगवन्म
हिमोपबृंहितंवसुदेवनारदसंवादरूपंउपशमायनमुपरिष्ठाद्वर्णयिष्यामः १० यवीयांसएकाशीतिर्जायंतेयाःपितुरादेशकरामहाशालीनामहाश्रोत्रियाय
ज्ञशीलाःकर्मश्रद्धाःब्राह्मणावभूवुः ११ भगवानृषभसंज्ञात्मतंत्रःस्वयंनित्यनिवृत्तानर्थपरंपरःकेवलानंदानुभवईश्वरएवंविपरीतवत्कर्मण्यारभमाणःका
लेनानुगतंधर्ममाचारेणोपशिक्षयन्अतद्विद्वांसंसमुपशांतोमैत्रःकारुणिकोधर्मार्थयशःप्रजानंदामृताविरोधेनगृहेषुलोकान्नियमयत् १२

जानःकुर्वाणइत्यर्थः आत्मसमानानांलक्षणैरितिशेषः ॥ ७ ॥ येनभरतेनाधिकृतत्वाद्भारतमितिनाम्नाकथयंति ॥ ८ ॥ तंभरतमन्वनंतरं नवतिभ्यःप्रधानाः ॥ ९ ॥ भागवतधर्मानदर्शयंतीतिभग
वतोमहिमोपबृंहितपूरितं उपरिष्ठादेकादशस्कंधे उपशमायनंभगवन्निष्ठाप्रकारदर्शकम् ॥ १० ॥ जायंतेया जयंतीपुत्राः यशशालीनाःमहाशालाः कलमानभोजिनोवा गार्हस्थ्यधर्मप्रदर्शकावाब्राह्मणाः
यजनयाजनाध्ययनादिविप्रकर्मनिष्ठितत्वेनतच्छब्दवाच्याः ॥ ११ ॥ विपरीतवत् प्राकृतजनवत्आचारेणस्वयमनुष्ठानेनअतद्विद्वांसंब्रह्माज्ञानिनं लोकमितिशेषः धर्मार्थादीनामविरोधेनानुकूल्येन ॥ १२ ॥

शीर्षेण्येन श्रेष्ठेन यच्चदाचरति श्रेष्ठ इति स्मृतैः १३ यदपि यथापि स्वेन विदितं तथापि ब्राह्मणैर्दर्शितमार्गेण प्रकरणेन सकलधर्मजनतामनुशशासेत्यन्वयः १४ १५ अविद्यमानमिव न गच्छति आत्मनो न्यरमात्पुमः किमपि नापेक्षत इत्यन्वयः तर्ह्यपेक्षमाणां कितत्राह भर्तरीति १६ अदमान इति शानच्चाच्छोलिकार्थः अटितुकामः प्रव्रजन्निस्स्यर्थः मिशामयतीनां गृध्वतीनां अवहितात्मनः उक्तग्रहणनिरतप्रनसः प्रश्रयादि गुणैः सुयंत्रितान् सुष्ठु ब्रह्मज्ञान इति वक्ष्यमाणप्रकारेण १७ इति श्रीभागवते पंचमस्कंधे वि. ४० टीकायां चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ७ ॥ पुत्राणां तत्त्वोपदेशव्याजेन लोकाहिताय सकलशास्त्रमारभत तत्त्वं निरूपय त्पस्मिन्नध्याये तत्रादौ विषयसंवापुमुक्षुणा अवश्यं वर्जनीयेति भावेनाह नायमिति नृलोके देहभाजां शरीरेणामयं देहः क्षक्चदनादिभोगाय न भवति किंतु तपश्चरणायेति शेषः सोऽपि पुरुषार्थेष्वेकत्वेन विहितत्वा त्कर्तव्य इति तत्राह क इति येकाया विद्भुजां श्रसूकरादीनामपि सन्ति को विवेकी तत्कामान् काम्यं तदितिकामाः विषयास्तान् विषयानर्हन्ति कोपीति शेषः तर्हि अनेन किं विधेयमत्राह तप इति तपोर्हथ कर्तुमिति शेषः इदमेव प्रयोजनं नान्यत् पूर्वतनैः साधितत्वादितीममर्थं हि शब्देन वक्ति येन तपसा सत्त्वमतः करणं ततः कितत्राह यस्मादिति यस्माच्छुद्धातः करणादनतमंतत्रयविधुरं सुखं सुष्ठु निदोषं खं ज्ञानात्मकमिन्द्रि यं यस्य सत्तथा तद्ब्रह्मसिध्यतीति शेषः हि यस्मात्तस्मात्तपश्चरणमेव देहधृतिप्रयोजनामेत्यर्थः हिनामप्यनंतगुण इति वाक्यं स्मारयतीति वा १ अन्वयव्यतिरेकमुत्वेन ममर्थं द्रव्ययति महत्सेवामिति

यच्छीर्षण्याचरितं दनुवर्तते लोकः १३ यदपि स्वविदितं सकलं धर्मं ब्राह्मयंगुहं ब्राह्मणैर्दर्शितमार्गेण सामादिभिरुपायैर्जनतामनुशशास १४ द्रव्यदे शकालवयः श्रद्धास्त्विविविधो देशोपचितैः सर्वैरपि क्रतुभिर्यथोपदेशं शतकृत्व इयाज १५ भगवता ऋषभेण परिरक्षमाण एनस्मिन् वर्षे न कश्चन पुरुषो वांछत्यवि द्यमानमिवात्मनो न्यस्मात्कथंचन किमपि किं हि चिदपेक्षते भर्तयनुमवनविजृंभितस्नेहातिशयमंतरेण १६ सकदाचिददमानो भगवानृषभो ब्रह्मावर्तगतो ब्रह्म षिप्रवरसभायां प्रजानां निशामयतीनामात्मजा नवहितात्मनः प्रश्रयप्रणय भरसुयंत्रितानप्युपशिक्षयन्निति होवाच १७ ॥ ॥ इति श्रीभागवते पंचम स्कंधे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ऋषभ उवाच ॥ नायं देहो देहभाजां नृलोके कस्तत्कामानर्हति विद्भुजां ये ॥ तपो दिव्यं ह्यर्हथ येन सत्त्वं शुद्धेयस्माद्ब्रह्मसुखं ह्यनंतम् १ महत्सेवां द्वारमाहुर्विमुक्तेस्तमो द्वारं योषितां संगिमंगम् ॥ महान्तस्ते समचित्ताः प्रशांता विमन्यवः सुहृदः साधवो ये २ येवामयी शकृत्सौ हृदार्थाजनेषु देहं भरवार्तिकेषु ॥ गृहेषु जायात्मजरातिरासुन प्रीतियुक्ता यावदथाश्चलोके ३ नूनं प्रमत्तः कुरुते कर्मदीनो यदिन्द्रियप्री तय जावृणोति ॥ न साधु मन्येयत आत्मनो यमसन्नपि क्लेशद आसदेहः ४

योषितां संगिभिः सह संगमित्यनेन कैपुत्यन्यायो दर्शित इति ज्ञातव्यं निषिद्धेत्युपपदं योज्यमन्यथा योषिन्मात्रस्यापि हेयत्वं प्रसज्येत तच्चानुपपन्नं न कांचनस्त्रियं परिहरेदिति श्रुतेरिति भावः हेनित्यमु क्ती तत्रानंतसुखलक्षणैका नित्यदुःखलक्षणान्येति बोद्धव्यं महच्छ्रवणे ज्ञाते तस्सेवायां श्रद्धातिशयः स्यादिति तच्छ्रवणमाह महान्त इति ये समचित्तत्वादिगुणवन्तस्ते महान्त इत्यन्वयः मनज्ञान इति धा तुर्विशेषेण ज्ञानशीलाः मनव्यवहारेपणे चेति धातोर्विशिष्टव्यवहारशीला इति वा समे ब्रह्मणि चित्तं येषां ते तथा समंतत्तद्योग्यतानुसृतं चित्तं येषां ते नथेति वा साधवः रागादिदोषविधुराः २ चार्थे वा शब्दः ये च ईशे मयि कृतं सौ हृदमेवार्थः प्रयोजनं यैस्ते तथा देहभरणादेहपोषण एव रत्नानामुक्तानुक्तदुरुक्ता चिंतालक्षणं वार्तिकं वार्तासमुदायो वा येषां ते तथा तेषु जायाचात्मजाश्चरातिभिर्नराभ्यर्थयेषां ते तथा तेषु न प्रीतिषुक्तास्ते महान्तः किंचलोके जनेपावाञ्छरीरयात्रादिलभणार्थो येषां ते तथा ३ इदानीं देहं भरवृत्तिकथयति नूनमिति जन इन्द्रियाणां शब्दाद्यनुभवलक्षणप्रीतये यत्कर्म कुरुते नूनं निश्चयेन दीनः क्षीणः प्रमत्तोऽज्ञः तत्कर्मावृणोति स्वीकरोति कुत इत्यत उक्तं यत इति असंशयत्वात् दमंगलोपि विष्णुमूत्रादिपात्रत्वेन जुगुप्सितो यं देहो यतः कर्मण आत्मनः कर्तुं क्लेशदः संसाराख्य क्लेशद आसेति या

तस्मात्कर्मसाधुश्रेयःसाधनमिति मन्ये नूनमिदानीमप्यक्तकर्मव्यतामूहोतएवदीनोर्यजनः इन्द्रियप्रीतयेतत्कर्मकुरुते यत्कर्मात्मानमेवावृणोत्याच्छादयति कथमावृणोतीतितत्राह यतइति यतो य
स्मात्कर्मण उत्पन्नोसन्नपिअसाधुरेवायदेहः आत्मनःकेशदआस तस्मादेतत्कर्मकरणंसाधुनमन्यइतिवा नूनंप्रापःकर्मकुरुतेअतएवदीनः कथंइन्द्रियप्रीतयेआवृणोतीति यत्तदपिकुतइत्यत्राह यतइति
आत्मनःकेशदआसेतयतस्तस्मान्नसाधुमन्यइतिवा ४ तस्माज्ज्ञानमेवसंसारनिवृत्तिसाधनमित्यभिप्रेत्यतन्निवृत्त्यवधिमाह पराभवइति यावदात्मतत्त्वंनजिज्ञासतेतावत्पराभवःकेशः किं
विशिष्टोऽबोधजातःआत्मानात्मतत्त्वाज्ञानोत्पन्नः क्रियाक्रियाफलं च सावधेनकर्मात्मकेनमनसाशरीरबंधःस्यात्तत्कर्मवशंवाह्यांतःकरणलक्षणंमनश्चतावादित्यन्वयः ५ शरीरबंधात्किंकरोती
त्यत्राह एवमिति अत्रात्मपदेनजीवपरावुभावपिष्टहेते एवमात्मानात्मतत्त्वाज्ञानिनः अविद्ययाजीवपरयोःस्वरूपाच्छादिकयामापयाआत्मनिजीवपरयोः स्वरूपेऽवधीयमानेअच्छाद्यमानेसति
कर्मवशंमनोजीवविषयेषुप्रयुक्तइत्यन्वयः एवंसंसारंकिंयंतकालमत्राह प्रीतिरिति प्रीतिःस्नेहलक्षणाभक्तिः ६ कालतोवाप्राग्बध्यकर्मनाशतोवादेहवियोगेनानंदानुभवलक्षणाभक्तिः स्यात्किंभक्तये
त्याशंक्यबंधध्वंसिभगवत्प्रसादांतरंगभक्तिविनानकदाप्यभिमतमुक्तिःस्यात्प्रत्युतानादिकर्मपरपरयाविषयानुध्यानहेतुभूतयातृणजलूकवत्प्रवर्तमानस्यसंतापएवस्यादित्याह यदेति स्वतोविपश्चि
ज्ज्ञानात्मा यदाऽयथागुणेहांस्वाभिमतविपरीतोद्विग्नप्रवृत्तिमनुकूलं पश्यति भवेदहितमित्यंगीकरोति तदासहसागतस्मृतिर्नष्टशान्दानुसंधानः स्मरणराहितोवा अतएवस्वार्थेप्रमत्तोतएवाज्ञपुरुषो

पराभवस्तावदबोधजातोयावन्नजिज्ञासतआत्मतत्त्वम् ॥ तावत्क्रियास्तावदिदंमनोवैकर्मात्मकंयेनशरीरबंधः ५ एवंमनःकर्मवशंप्रयुक्तअविद्ययात्मन्यव
धीयमाने ॥ प्रीतिर्नयावन्मयिवासुदेवेनमुच्यतेदेहयोगेनतावत् ६ यदानुपश्यत्ययथागुणेहांस्वार्थेप्रमत्तःसहसाविपश्चित् ॥ गतस्मृतिर्विदतितत्रतापाना
साद्यमैथुन्यमगारमज्ञः ७ पुंसःस्त्रियामिथुनीभावएषतयोर्मिथोहृदयग्रंथिमाहुः ॥ यतोयहक्षेत्रसुताप्रवित्तैर्जनस्यमोहोयमहंममेति ८ यदात्मनोहृदयग्रंथिर
स्यकर्मानुबंधोदृढमाश्रुथेत ॥ तदाजनःसंपरिवर्तमानोमुक्तःपरंयात्यातिहायहेतुम् ९ हरौमुरौमयिभक्त्यानुवृत्त्याविवृण्वयाद्वंद्वतितिक्षयाच ॥ सर्वत्रजं
तोर्व्यसनावगत्याजिज्ञासयातपसेहानिवृत्त्या ॥ मत्कर्मभिर्मत्कथयाचनित्यंमत्पादसंगाद्गुणकीर्तनान्मे १०

मैथुन्यंस्त्रीपुंसबंधयोग्यमगारंशृङ्गंआसाद्यतत्रगृहेतापान्विदतीत्यन्वयः ७ केचिदेवंविधसंसारोमेध्येतिसंगिरंतेतत्राह पुंसइति पुंसःस्त्रियासहैषःमिथुनीभावःतयोःस्त्रीपुंसयोर्हृदयग्रंथिमनोबंधपा
शमाहुरित्यर्थः अर्थक्रियारूपत्वान्मिथ्येत्येतिशेषः सकलतापानामेतदेवमूलमित्यतोवाह पुंसइति सुखसाधनान्वेषणायासेनतापाएवस्युरित्यर्थः हृदयग्रंथिभिकारप्रकारमाह यतइति अतएवदुः
स्वस्यादित्यर्थः मिथुनीभावस्यतापहेतुत्वेकुटुंबोशुचौदेशइत्याद्युक्त्यानचपुनरावर्ततइतिकुटुंबिनोऽपुनरावृत्तिलक्षणमुक्तिवचनात् कयसिनिदामर्हतीतिचेन्न प्रायिकत्वात्तरय ब्रह्माद्यायाज्ञवल्क्याद्यामु
च्यंतेस्त्रीसहायिनः बध्यंतेकेचनैतेषांविशेषंविदोविदुरितिवचनात् ८ सर्वदुःखनिवृत्तौकिंकारणमित्यतोहृदयग्रंथिविनाशएवेत्याह यदेति कर्मणामनुबंधःपरंपरायस्यसकर्मानुबंधःसंसारहेतुहृदयग्रं
थियतिहायपरंब्रह्मयातीत्यन्वयः ९ भक्त्यादिसाधनसंपत्त्यासत्यस्यापिबधस्यनिवृत्तिःसुघटा गरुडध्यानेनविषनिवृत्तिवदित्यभिप्रेत्यतत्साधनमाह हराविति हरौमयिगुरौस्थितेहरौमयिइतिवाअनुवृ
त्त्यानिरंतरसेवया सर्वत्रयोनिषुव्यसनावगत्याविविधकेशोस्तीतिज्ञानपूर्वकविचारेणजिज्ञासयावेदांतवाक्यविचारेणपंचाग्निपद्मस्थित्यादितपसा ईहानिवृत्त्या आत्मविहितकर्मव्यतिरिक्तकर्मपारि
त्यागेन तदुक्तं आत्मनोविहितकर्मवर्जयित्वान्यकर्मणः कामस्यवापरित्यागोनिरीहेत्याहुरुचमाइति मत्कर्मभिर्मदाराधनलक्षणैः प्रमत्तादःस्वरूपंयेषुतेमत्पादास्तेषांमहतासंगात् यमप्रतिमासेवाल
भूषणसंगाद्वा देवकीनंदननंदकुमारेत्यादिगुणनामसंकीर्तनात् १०

निर्वैसांम्यो पशमेन पुत्रजिहासया देहगेहात्मबुद्धेः ॥ अध्यात्मयोगेन विविक्तसेवया प्राणेंद्रियात्माभिजयेन सम्यक् ११ सच्छ्रद्धया ब्रह्मचर्येण शश्वदसंप्रमा
देन जयेन वाचाम् ॥ सर्वत्र मद्रावविचक्षणेन ज्ञानेन विज्ञानविराजितेन १२ योगेन धृत्युद्भवसत्त्वयुक्तो लिंगव्यपोहेत्कुशलो हमाख्यम् ॥ कर्माशयं हृदयग्रंथि
बंधमविद्यया सादितमप्रमत्तः १३ अनेन योगेन यथोपदेशं सम्यग्व्यपोह्योपरमेतयोगात् ॥ पुत्रांश्च शिष्यांश्च पितागुरुर्वामलोककामो मदनुग्रहार्थः १४
इत्थं विमन्युरनुशिष्यादतज्ज्ञानं योजयेत्कर्मसुकर्ममूढान् ॥ कंयोजयन्मनुजो र्थैलमेतनिपातयन्नष्टदशंहिगते १५ लोकः स्वयं श्रेयसि नष्टदृष्टिर्यो र्था
न्समीहेतनिकामकामः ॥ अन्योन्यवैरं सुखलेशहेतोरनंतदुःखं च न वेद मूढः १६ कस्तं स्वयंतदभिज्ञो विपश्चिदविद्यया मंतरे वर्तमानम् ॥ दृष्ट्वा पुनस्तंसंघट्टणः
कुबुद्धिं प्रयोजयेदुत्पथगं यथांधम् १७

उद्भवसत्त्वं स्पष्टीकृतसत्त्वगुणः ताभ्यां युक्तः धृत्या उद्भवेन उत्कृष्टजन्मना सत्त्वेन ब्रह्मकल्पावध्वनशनेऽप्यम्लानेन युक्त इति वा अहमाख्यं अहंकारशब्दवाच्यं लिङ्गं शरीरं व्यपोहेत् तज्जेत् किं विशिष्टं लिङ्गं कर्माण्याशेरते स्मिन्निति कर्माशयं हृदयग्रंथि मिथुनीभावलक्षणं बध्नातीति हृदयग्रंथि बंधमविद्ययाऽज्ञानेन प्राप्तम् ॥ १३ ॥ अनेनोक्तेन योगेन व्यपोह्य निरस्य पश्चाद्योगादुपरमेत प्रासादात् प्रेक्षत इति वत्पश्चाद्योगमुपगम्य क्रीडत इत्यर्थः उक्तमतिदिशति पुत्रानिति शिक्षाफलमाह मदनुग्रहार्थ इति ममानुग्रह एवार्थः प्रयोजनं यस्य स तथा मत्प्रसादलभ्यो मोक्षो यस्येति वा ॥ १४ ॥ विमन्युर्ज्ञानशीलः गितपापो वानिरस्तक्रोद्यो वा अतज्ज्ञानब्रह्मज्ञानं ननु कर्मकरणप्रेरणया गुह्ये पूजादिलाभात् किमिति न योजयंति पुच्यत इति तत्राह कं योजयन्निति प्रवृत्तिकर्मणि प्रेरयन् कर्मफलं लभते न कर्मपि प्रत्युत ज्ञानो वानिरस्तक्रोद्यो वा अतज्ज्ञानब्रह्मज्ञानं ननु कर्मकरणप्रेरणया गुह्ये पूजादिलाभात् किमिति न योजयंति पुच्यत इति तत्राह कं योजयन्निति प्रवृत्तिकर्मणि प्रेरयन् कर्मफलं लभते न कर्मपि प्रत्युत ज्ञानचक्षुरहितस्याधःपातहेतुत्वेन स्वस्यापि न रकपातः स्यादित्यभिप्रेत्याह निपातयन्निति ॥ १५ ॥ माभूत्परोपदेशस्तथापि स्वयमेव प्रवर्तमानो जनो र्थान् लभतामत्राह लोक इति नितरां कामकामो विषयभोगेच्छा यस्य स तथा अतएव श्रेयसिनश्च शास्त्रदृष्टिः स्वयमुपदेशं विना योलोको जनो र्थानां पादयितुं समीहेत इच्छेत् स जनस्तेषामर्थानां मध्ये कं पुरुषार्थं लभते न कर्मपीति पूर्वोक्तान्वयः न केवलं पुरुषार्थानां वाप्तिरपि तु बहुदुःखावाप्तिश्च स्यादित्याह अन्योन्येति सुखलेशहेतोरन्योन्यवैरमनंतदुःखं च भूढो न वेद १६ तर्ह्यभूढो वेत्तीत्यायातंतदस्तु ततः किं तत्राह कस्तमिति स्वयंतदभिज्ञः प्रवृत्तिधर्मादमनंतदुःखावाप्तिमिज्जानन् को विपश्चित् ज्ञानी पुरुषः अविद्यायामंतरे अज्ञाननिमित्तसंसारविलेवंतमानं कुतुब्धितं दंष्ट्रासंघृणोदयालुः पुनरपि तं पुरुषं प्रवृत्तिधर्मे प्रयोजयेत् न प्रयोजयतीत्यर्थः कथं निब उत्पथं गार्ग्येति

अथानुष्ठानप्रयोगकुमारं नयोजयतितथेत्यर्थः १७ इतोपिप्रवृत्तिधर्मस्योपदेष्टृणां गुरुत्वादिकमपिनस्यादित्याह गुरुरिति समुपेतमृत्युमज्ञानादवासंसारं प्रवृत्तिधर्मस्योपदेशरिशिष्येण
गुरुरिति गुरुरिति पूज्यो न स्यादित्याहुक्तम् १८ अतो गुर्वादिनाहरेः स्वरूपमुपदेष्टव्यमित्याशयवानाह इदं शरीरमिति दुर्विभाव्यं दुर्निर्णयं अपरिच्छिन्नत्वादभौ
विज्ञानात् ज्ञानात्मकत्वाच्च कुत इत्यत्राह सत्त्वमिति मे सत्त्वं बलं ज्ञानसमाहारलक्षणं वस्तु हृदयं हि यस्मात्तस्मात् ज्ञानपूर्वमनुष्ठित एव धर्मः न त्वन्य इत्यभिप्रेत्याह यत्रेति यत्र यस्मिन् ज्ञानात्मके हृदये
स्थितः अनेन ज्ञानपूर्वानुष्ठितो धर्मः नित्यफलमदइत्युक्तं भवति प्रसंगादधर्मस्थानमाह पृष्ठइति मे पृष्ठे भूत्वा अधर्म आरात्कृतो दूरीकृतः इति यद्यस्मात्तस्माज्ज्ञानरूपत्वाद्दर्मादिस्थितिहेतुत्वाच्च अथ
ममाहुः ज्ञानपूर्वकमनुष्ठितं धर्मं हृदये विभर्तीति के आर्याः शब्दतत्त्वार्थवेदिन इति १९ उक्तार्थमुपसंहरन्नेषां योग्यगुणविशिष्टं हारिमुपदिशति तस्मादिति भवंतः सर्वे मम हृदयेन जाता इति यस्मात्त
स्मात्तत्त्वमहीयांसमहतोपि महान्तं भरतं प्रजाभरणरतं सुनाभं सर्वाधारं हारिं अक्लिष्टबुद्ध्या भजध्वं नाभिरित्यथ नाम स्याद्वरेः सर्वाश्रयो यत इति वचनाद्वरेरिदं यौगिकं नाम अनेन भरतो येषां पूज्य इति ध्वनयादि भ
क्त्युत्प्रेरणेन भवन्तीत्यामुक्तिः करतलगता स्यात् ज्येष्ठानुवर्तनशुश्रूषणलक्षणेन किमित्याशंक्यमवद्विरनुवर्तते न भरतेन यत्प्रजानां भरणं तत्र स्थस्य मम शुश्रूषणं भवतीत्याह शुश्रूषणमिति ज्येष्ठानुवृ
त्त्यादौ भवेदाभावेन भवद्विरपि प्रजाभरणमनुष्ठितमिति अतो भरतं शुश्रूषद्भिर्भवाद्भिरपि मम शुश्रूषणं कृतमिति ज्ञातव्यम् २० तारतम्यज्ञानमेव मुक्तिसाधनं नान्यादिति भावेन तदाह भूतेष्विति भूतेषूपपन्ने

गुरुर्न सः स्यात्स्वजनो न सः स्यात्पितान सः स्याज्जननी न सा स्यात् ॥ दैवं न तत्स्यान्नपतिश्च सः स्यान्नमो च येद्यः समुपेतमृत्युम् १८ इदं शरीरं मम दुर्विभाव्यं
सत्त्वं हि मे हृदयं यत्र धर्मः ॥ पृष्ठे कृतो मे यदधर्म आरादतो हि मामृषभं प्राहुरार्याः १९ तस्माद्भवंतो हृदयेन जाताः सर्वे महीयांसममुं सुनाभम् ॥ अक्लिष्टबुद्ध्या
भरतं भजध्वं शुश्रूषणं तद्भरणं प्रजानाम् २० भूतेषु वीरुद्धय उदुत्तमाये सरीसृपास्तेषु सुबोधनिष्ठाः ॥ ततो मनुष्याः प्रवरास्ततो पेगधर्वसिद्धा विबुधानुगाये
२१ देवासुरेभ्यो मघवान् प्रधानो दक्षादयो ब्रह्मसुताश्च तेषाम् ॥ भवः परः सोमविर्चिर्वीर्यः समत्परो हं द्विजदेवदेवः २२ न ब्रह्मणैस्तुल्ये भूतमन्यत्पश्या
मिविप्रात्किमतः परं नु ॥ यस्मिन् नृभिः प्रहुतं श्रद्धया ह मश्रामिकामं न तथाग्निहोत्रे २३ धृतास्तनूरुशतीर्मिपुराणी येनेह सत्त्वं परमं पवित्रम् ॥ शमोदमः सत्त्व
मनुग्रहश्च तपस्ति तिक्षानुभवश्च यत्र २४

पुराणिषु मध्ये वीरुद्धयः स्तंभेभ्यो ये सरीसृपा जंगमास्तदुत्तमा उत्कृष्टतमा इति ज्ञेयाः तेषु सरीसृपेषु ये सुबोधनिष्ठाः ज्ञानयुक्तास्ते पश्चादय उत्तमा इति सर्वत्र योज्यम् २१ ये दक्षादयो ब्रह्मसुताः सनका
दयश्च तेषां सकाशादिन्द्रः प्रधान इत्यर्थः अथ इन्द्रानंतरं वीरिचवीर्यो विरिचपुत्रो यो भवः सरुद्र उत्तमः स विरिचस्तस्माद्बुद्ध्यात्परः तस्मादहमेव परो नान्य इत्यत उक्तं मत्पर इति अहमेव परो यस्य स तथा अने
न सूर्यप्राणस्य विरिचसमत्वं सूचयति राजभिर्ब्राह्मणभक्तिर्विशेषतो नुष्ठेयोति वेदपितुमाह अहं द्विजेति द्विजदेवानां देवः २२ क्षत्रादीनां भैश्वर्यमदेन ब्राह्मणतिरस्कारसंभवेन कुलनाशः स्यात्स चानुप
पन्न इति तेषु अहमतिशयजननार्थमाह न ब्रह्मणैरिति ज्ञानपात्रत्वादतः विप्रात्परमुत्तमं मम सन्निधानपात्रं किन्तु न किमपीत्यर्थः कुत एतदत्राह यस्मिन्निति मम नृभिहेतुत्वादित्यर्थः नन्वग्न्यादेः सभवा
त्किं वैशेष्योच्यत इति तत्राह न तथेति २३ अग्न्यादेर्गुणवैशिष्ट्यादित्याह धृतास्तनूरीति पवित्रसत्त्वं शमादिगुणा अनुभावो ज्ञानचयत्रयेषु ब्राह्मणेषु संतिते ब्राह्मणा मे पुराणी रुशतीः शुद्धास्तनुर्मत्स्या
दिलक्षणा वेदाख्यावाधृताधारयंतीति येन तस्मात्ब्राह्मणेभ्यः परं किमपीति भावः यद्वा येन ब्राह्मणकुलेनापौरुषेयत्वेन निर्मलाः पुराणीः अनादिनिधनाः मेतनूस्तनवो वेदलक्षणा धृता च न ब्रह्मकुले स
न्नादिगुणाः संतितस्मात्परमुत्तमं न किमपीति २४

ब्राह्मणेष्वापि विशेषोस्तीत्याह भक्तइति येषां भक्तोपि नाकिंचित्प्रयोजनमस्ति तेषामितरेण स्वर्गाद्याशीर्लक्षणेन पुरुषार्थेनाकिमुस्याभक्तिमपीत्यन्वयः स्ववचोविभासार्थमनन्तादित्यादिविशेषणं भक्तिमन्तरेणान्यभक्तिमप्यपेक्षणीयमिति प्रकटनाया किंच नानां भक्तिभाजामिति विशेषणद्वयं २५ इदानींचराचरभूतानिस्वनिवासहेतुत्वेन संभाव्यानीत्याह सर्वाणीति हेसुता भवद्भिः सर्वाणिभूतानिमाद्विष्णुत्तयाममनिवासस्थानत्वेन ध्रुवाणि निश्चितानि संभावितव्यानीत्यन्वयः ननु मग्धिष्ण्यतयाममविग्रहत्वेन स्वरूपत्वेन संभावितव्यानीत्यर्थः किं न स्यादित्याशङ्क्यत स्यतदपूजनत्वादित्याह पदेपदइति पापेपदे अनुक्षणं विविक्तदृष्टिः जीवानां धिष्ण्यतया परमेश्वरस्य भेददृष्टिः भेददर्शनं सद्गुततदेवमेवार्हणं भवति प्रीतिजनकान्यादित्यर्थइति यद्वा भेददर्शनमेव नार्हणमपितु भेदप्रतिपादनमप्युक्तार्थइति तदुक्तं उपपादयेत्परात्मानं जीवेभ्योऽपदेपदे भेदेनैव न चैतस्मात्प्रियो विष्णोस्तु कश्चनोति यो हरेश्चैव जीवानां भेदवक्ता हरेः प्रियइति च अनेन भेददर्शनात्तत्प्रतिपादनस्य फलाधिक्यं भवतीति नानितमिति ॥ २६ ॥ भेददर्शनस्य मोक्षसाधनत्वाभाप्यमर्थइति तत्राह मनोवचइति करणैः कर्मभिः यन्मन आदिना जीवपरयोर्भेददर्शनादिकं स्यतस्य साक्षात्कृतं मुख्यतः पूर्णतस्य तद्वित्तदेवमेपरिबर्हणं मतोऽप्यनन्तात्परतः परस्मात्स्वर्गापवर्गाधिपतेर्न किंचित् ॥ येषां किमु स्यादितरेण तेषामकिंच नानामपि भक्तिभाजाम् २५ सर्वाणिमाद्विष्णुत्तया भवद्भिश्च राणिभूतानि सुताध्रुवाणि ॥ संभावितव्यानि पदेपदे वो विविक्तदृष्टिस्तदुताहणं मे २६ मनोवचोद्वक्त्रणैर्हितस्य साक्षात्कृतं मे परिबर्हणं तत् ॥ विना पुमान्ये न महाविमोहकृतांतपाशान्निमोक्तुमीशः २७ श्रीशुक उवाच ॥ स एव मनुशा स्यात्मा जन्मस्वयमनुशिष्टानां पिलोकानुशासनार्थं महानुभावः परमसुहृद्भवानृषभापदेश उपशमशीलानामुपरतकर्मणामहामुनीनां भक्तिज्ञानवैराग्यलक्षणं पारमहंस्यधर्ममुपशिक्षमाणः स्वतनयं शतज्येष्ठं परमभागवतं भगवज्जपरायणं भरतं धरणीतलपरिपालनायामिषिच्यस्वयं भवन एवैर्वरितशरीरमात्रपरिग्रह उन्मत्त इव गगनपरिधानः प्रकीर्णकेश आत्मन्यारोपिता हवनीयो ब्रह्मावर्तात्प्रचव्राज २८ जडांधमूकबधिरापिशाचोन्मादकवदवधूतवेषोभिभाष्यमाणोऽपि जनानां गृहीतमौनैव तस्तूष्णीं बभूव २९ तत्र तत्र पुरग्रामदुर्गाकरखेटस्वर्पटशिविरव्रजघोषसार्थगिरिवनाश्रमादिष्वनुपदमबनिचरापसदैः परिभूयमानो मक्षिकाभिरिव वनगजस्तर्जनताडनावमेहननिष्ठीवनग्रावशकृद्भजः प्रक्षेपणपूतिवातदुरुक्तैस्तदविगणयन्नेवासत्संस्थान एतस्मिन् देहोपलक्षणेऽसदपदेश अभयानुभवस्वरूपेण स्वमहिमावस्थानेनासमवरोपिताहं ममाभिमानत्वादसंछितः पृथिवीमेकचरः परिवभ्राम ३०

पूजनं भवति भवदर्हणेन किं फलमित्यतोवाह मनोवचइति मन आदिसाधनेन मदर्हणं तत्साक्षात्कृतं साक्षात्कारफलं भवति येनार्हणेन विना पुमान्महाविमोहकृतांतपाशादज्ञानलक्षण संसाराद्विमोक्तुमीशः समर्थो न स्यादित्यन्वयः २७ यावत्प्रयोजनमनुशासनं चेत्समाप्त अतः परं हरिणा किमकार्यं यापि हरिकथया श्रुतया लब्ध्वा निर्न जायतऽतः सावक्तव्येत्यस्य शरीरलक्षणं ज्ञोमु निस्त्रचरितशेषमुक्तमाह त्यवक्ति स एव मनुशा स्येति ऋषभापदेशः ऋषभनामा भवन एव सर्वपरित्यज्येति शेषः उर्वरितशरीरमात्रपरिग्रहः अवशिष्टशरीरमात्रपरिकरः गगनमेव परिधानवत्स्वयस्य तथादिगंबरइत्यर्थः २८ २९ गृहात्संन्यस्तस्य उत्तरास्थितिप्रकारं कथयति तत्र तत्रोति स्वर्पटवच्चोत्पादनस्थलं कुर्विदाश्रयः ब्रजोगोकुलं घोषाभीरपल्ली सार्थः परिषज्जनः अवनिचरापसदैर्भूमिचरेषु दुर्वृत्तैर्न चैरित्यर्थः निष्ठीवनं थूत्कारः पूतिवातोऽधोवायुः तत्तर्जनादिकमां विगणयंस्तुणप्रतिपत्तिमपि अकुर्वन्नेव स्थितः कुतइतितत्राह असदिति असतामंगलानां क्लेशानां संस्थानं यास्मिंस्तस्मिन्नेतस्मिन् देहोपलक्षणे असत्तत्त्वत इत्यपदेशः शब्दो यस्य सत्तथा तस्मिन् जडशब्दवाच्ये देह अभयानुभवस्वरूपेण सर्वभवन्यज्ञानस्वरूपेण स्वमहिमावस्थानं यास्मिंस्तेनासमवरोपिताहं ममाभिमानत्वादन्यत्काहं ममाभि

मानत्वाखंडितः अपरिच्छिन्न इति यस्मादिति शेषः यद्वा असतो ब्रह्मणः संस्थानं यस्मिंस्तथा तस्मिन् तर्हि देहदेहिनोर्भेदापत्त्या नेह नानास्ति किंचनेति श्रुतिव्याकोपः स्यादत्राह असदिति असद्वत्तत्पदेशो यस्य देहस्य सतथा देहोऽपि ब्रह्म एवेत्यर्थः विज्ञानमानंदं ब्रह्मेति श्रुतिः अस्मिन् अत्रैव तदभेदः सूच्यत इत्याह समवरोपितेति समवरोपितः सम्यक्ज्ञातः अहं ममाभिमानस्तस्य भावः समवरोपिताहं ममाभिमान त्वंतस्मात् तद्ब्रह्म वेदाह ब्रह्मास्मीति श्रुतिश्च तर्हि स्वपरिच्छेद्यत्वेन खंडितत्वमत्राह अखंडित इति अखंडितस्य खंडितत्वेन ज्ञानान्न तत्र तर्कावसर इत्यर्थः एकचर इत्यनेनादावते चाप्येक एव चरतीत्यर्थो पिश्रुते इत्यभिप्रायेणोक्तिमिति ज्ञायते ३० अतिसुकुमारेत्येतद्विशेषणं सर्वत्रानुगमयितव्यं सदृशेत्येतन्नयनयोः सादृश्यं कपोलादीनामुक्तं कितुकपोलकर्णयोस्तथा चान्योन्यसदृशौ कपोलौ कर्णौ चेत्यर्थः संपद्येत सुभगत्वं कर्णादीनामपि ग्राह्यं विगूढमीषत्स्पष्टं स्मितं यस्य तत्तथा कुसुमशरं कामं परागधः ३१ यर्हि वावस भगवान् ऋषभदेव इति मत्वा अजगरस्य विद्यमानं व्रतमास्थितस्तदा शयान एवाश्रात्य शनादिकं करोतीत्यन्वयः इमं लोकं योग्यस्य ध्यानापरपर्यायस्योपासनस्याप्रतीपमप्रतिकूलमिवाचक्षाणः पश्यन्निवशब्दात्प्रतिकूलप्रतिकूललक्षणस्योभयस्य साधनं पश्यन्निवत्यर्थः तस्यावमेहनादेः प्रतिक्रि

अतिसुकुमारकरचरणोरः स्थलविपुलबाह्वंसगलवदनाद्यवयवविन्यासः प्रकृतिसुंदरः स्वभावहासमुखोनवनलिनदलायमानशिशिरतरचार्वरुणायतनयन सदृशसुभगकपोलकर्णकंठनासोविमूढस्मितवदनमहोत्सवेन पुरव नितानां मनसिकुसुमशरमुपदधानः ॥ परागवलंबमानकुटिलजटिलालककपिलकेशमूरिभारोवधूतमलिननिजशरीरेण ग्रहगृहीत इवाद्दृश्यत ३१ यर्हि वावस भगवान् लोकमिमं योगस्याद्वा अप्रतीपमिवाचक्षाणस्तत्प्रतिक्रियाकर्मबीभत्सितमिति व्रतमाजगरमास्थितः शयान एवाश्रातिपिबति स्वादत्यवमेहति हसति सचेष्टमान उच्चरितादिग्धोद्देशस्तस्य हयः पुरीषसुरभिः सौगंध्योवायुस्तदंशं दशयोजनं संमंतात्सुरभीचकार ॥ एवं गोमृगकाकचर्यया ब्रजं स्तिष्ठन्नासीनः शयानः काकमृगगोवच्चरति पिबति स्वादत्यवमेहति स्म ३२ इति नानायोगचर्याचरणो भगवान् कैवल्यपतिर्ऋषभो धिमतपरममहानं दानुभवआत्मनि सर्वेषां भूतानामात्मभूते भगवति वासुदेवे आत्मनो व्यवधानेनानंतरोदरभावेन सिद्धसमस्तार्थैः परिपूर्णो योगैश्वर्याणि वैहाय समनोजवांतर्धानपरकायप्रवेशदूरग्रहणादीनियदृच्छयोपगतानि नाजसाहृदयेनाभ्यनंदत् ३३ इति श्रीभागवते पंचमस्कंधे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ४४ ॥ ॥ राजोवाच ॥ न नूनं भगवन्नात्मारामाणां योगसमीरितज्ञानावभर्जितकर्मबीजानामैश्वर्याणि पुनः क्लेशदानि भवितुमर्हन्ति यदृच्छयोपगतानि १

यौ प्रक्षालनादिकं कर्म बीभत्सितं योगशास्त्रनिषिद्धमिति उच्चरितेन पुरीषेणादिग्धः उपलिप्तः उद्देशः देहप्रदेशो यस्य सः पुरीषसुरभिगंधेन सौगंध्यं यस्य स तथा ३२ लोकशिक्षार्थयोगचर्यातरमाह एवमिति आत्मभूते आधारभूते आत्मनि स्वाभिनिव्यवधानेनानंतरोदरभावेन निर्भेदब्रह्मभावेन नित्यसिद्धैः समस्तैरर्थैः पुरुषार्थैः परिपूर्णः वैहाय समनोजवादीनियोगैश्वर्याण्यंजसादर्शयितुं नैवाभ्यनंदति त्वन्वयः वैहायसमाकाशगमनं दूरग्रहणं दूरस्थितग्रहणं ज्ञानं यदृच्छया स्वेच्छया सदृशावा ३३ इति श्रीभागवते पंचमस्कंधो विज० टीकायां पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ शुभयोगिजनशिक्षार्थं शुभयोगिजनमोहनार्थं तत्प्रभृतिभिर्दोषैश्चास्त्रप्रवृत्तिप्रकाश इत्येतद्वचनं देवचरितापदेशेन निरूप्यते स्मिन् अध्याये तत्रादौ यद्यपि देवादीनामैश्वर्यभोगेन मनःसत्तयामुक्तिसंगानदहासेनास्ति तथाप्यल्पाधिकारिणां सस्यादित्यादितात्पर्यज्ञाप्यते अत्रानंतरासीताध्यायां ते योगैश्वर्याणि नाभ्यनंदति तत्पुक्ततत्र राजा शंक्ते न नूनमिति योगेन हरेरुपास्ति लक्षणेन समीरितमुत्पन्नं यत्ज्ञानं तेनावभर्जितं दग्धं कर्मबीजं रागादिलक्षणं येषां ते तथा ते पां परमात्मनिरतानां यदृच्छयानिच्छयोपगतानि योगैश्वर्याणि पुनः पश्चात्क्लेशदानि भवितुं नार्हन्ति नूनं कथं तानि नाभ्यनंदति त्वन्वयः १

अङ्गीकारेणपरिहरति सत्यमिते अनङ्गीकारपक्षमाह किंत्विति एकेमहात्मानः घटकिराटे नूतनघटे स्थितस्यजलस्येवानवस्थानस्यविसंभविश्वसं वाइत्यनेन ग्रहैश्वर्यस्वरूपोपिभगवानृषभो विराट् नैश्वर्याणिस्वकीयानित्यापयामाससर्ववित् उत्तमानांज्ञापनार्थं धर्मतत्त्वस्यकेशवः तेषामैश्वर्यभोगोहिमनःसक्तिव्रजेद्यदि । आनन्दोमुक्तिगोहासंवेकर्मकरणाद्भजेत् । धर्मार्थविहीनोपिभगवानृषभस्ततः तेषां धर्मज्ञापनार्थं नाविश्वक्रेपरांस्थितिं देवानां नाशुभाद्वासः शुभात्किंचित्सुखोन्नतिः आधिकारिकजीवानामेवमन्येषुतद्वयं अल्पाधिकारिणां तत्रहासोपिभवतिभ्रुव अशुभाभावजोन्नाहोमहाधिकारिणामपि अशुभेकृतेनभवतितारतम्याच्चसस्मृतः प्रजायाश्चतथादेवामहाधिकारिणः स्मृताः ऋष्यशीतिस्तथासप्तपितरोप्सरसांशतं गंधर्वाणां तथा राज्ञांविंशदन्यामुजातिषु अल्पाधिकारिणः प्रोक्ताअनधिकारिणः परइतिशास्त्रांतरप्रसिद्धतात्पर्यज्ञापयति मठकिराटइतिपठित्वावागुरेतिकेचिद्व्याचक्षते तेष्वेककाणां परिषद्यसप्रदायज्ञातिपरिहसनीयाइति ॥ २ ॥ त्रैलोक्यशिक्षार्थं श्लोकसंग्रहणमुक्तमित्याह तथाचोक्तमिति यथा मनोविश्वसेतपथादेर्विसंभवनंभवतितथाचोक्तमित्यर्थः ऐश्वरमीश्वरविषयं अनेनसौभर्यादीश्वराणामपियथातपःस्कंदितंतथेतिध्वनयति ॥ ३ ॥ छिद्रमवकाशं तंमनुकामानंतरंअरयःक्रोधादयः तेषांचछिद्रंददातीत्यर्थः कृतमैत्रस्यमनसासहेतेशेषः पुंश्चलीपुरुषमात्राभिगामिनीजाया पत्युररीणामुपपत्तीनांप्रवेशमिव ४ पात्रेप्राप्तेद्रव्यात्यागेच्छालोभः अतीतिदुःखस्मरणनिमित्तविचित्रविश्लेषः शोकः वैचित्यंविपरीतज्ञानमोहः पूर्वस्थितात्सचलनभयं कर्मणांसंसारबंधोयन्मनोमूलंयस्यसतथा कोनुबुधस्तन्मनोममेष्टमितिस्वीकुर्यादित्यर्थः ५ अ

ऋषिरुवाच ॥ सत्यमुक्तं किंत्विवहाएकेमनसोविसंभमनवस्थानस्यघटकिराटइवनसंगच्छंति २ तथाचोक्तम् ॥ नकुर्यात्कस्यचित्सख्यमनसिद्वनवस्थिते ॥ यद्विसंभ्राच्चिराच्चीर्णचस्कंदतपऐश्वरम् ३ नित्यंददातिका मस्यछिद्रंतमनुयेऽरयः ॥ योगिनः कृतमैत्रस्य पत्युर्जायेवपुंश्चली ४ कामोमन्युर्मदोलोभः शोकमोहभयादयः ॥ कर्मबंधश्चयन्मूलःस्वीकुर्यात्कोनुतद्बुधः ५ अथैवमखिललोकपालललामोविलक्षणोजडवदवधूतवेषभाषाचरितैरविलक्षितभगवत्स्वभावोयोगिनांसांपरायविधिमनुशिक्षयन्स्वकलेवरंजिहासुरात्मन्यात्मानमसंव्यवहितमनर्थीतरभावेनान्वीक्षमाणउपरतानुवृत्तिरुपरराम ६ तस्यहवा एवंमुक्तलिङ्गस्यभगवत्ऋषभस्ययोगमायावसानोदेहइमांजगतीमभिमानाभासेनचक्रममाणः ७

धुनाप्रासंगिकमोहंपरिहृत्यप्रकृतमनुसरति अथेति विष्णोःकलेवरत्यागोभूत्यागोन्योनविद्यते कलेवरत्यागोऽन्येषांपंचत्वंसमुदीरितमिति वचनात्सभगवान्स्वकलेवरंस्वाधीनांपृथिवींजिहासुःत्यक्तुमिच्छन्नुपररामविरतव्यापारोबभूवेत्यन्वयः कलेवरशब्दस्यप्रतीतएवार्थः किनस्यादित्याशङ्क्य वक्ष्यमाणानांविशेषणानांप्राकृतपुरुषेऽसंभवादुक्तएवार्थउचितइतिभावेनाह अखिलेति अखिललोकपालानां ललामश्चूडामणिः अनेनाप्राकृतत्वंकथमवगतमित्यतउक्तं विलक्षणइति लोकविपरीतलक्षणः अस्थूलमनष्वहस्वमित्यादेः कथंतीर्हितस्यप्रभावोनलक्ष्यतइत्यतउक्तं जडवदवधूतेति किमतःप्रयोजनमतउक्तं योगिनामिति सांपरायविधिभोक्षसाधनप्रकारं उपहितस्यास्यशिक्षाकथंभोक्षोपयोगिनीस्यादित्यतउक्तमात्मनीति आत्मानंस्वस्वरूपमात्मनिब्रह्मणिअनर्थीतरभावेनभिन्नोनास्मीतिमनसाअसंव्यवहितं व्यवधानरहितमन्वीक्षमाणोऽनुभवन्नुपरतानुवृत्तिः निवृत्तविषयानुवृत्तिः निवृत्तमुक्तयन्यवस्थोवा नित्यमुक्तयवस्थत्वादिति ६ इदानींहरेर्देहःसच्चिदानंदत्वेनतदभिन्नइतिदर्शयितुंस्वसंचरणप्रकारंवक्ति तस्यहवेति एकदर्पमस्यदेहइमांजगतींविचारेत्यन्वयः मुक्तलिङ्गस्यवर्णाश्रमादिलक्षणरहितस्य भौतिकशरीररहितस्यवा योगमायायोगसामर्थ्यं तस्यावसानंकाष्ठोत्कर्षोयस्यसतथा देहस्यजडस्यसंचरणकथंघटइत्यतउक्तमभिमानाभासेनेति अभितोज्ञानप्रकाशेनचक्रममाणः पुनःपुनःपादक्षेपंकुर्वाणः ज्ञानात्मकत्वात्गमनादिक्रियांकुर्वाणइत्यर्थः अनेनदेहदेहिनोरभेदोपिसूचितइति ७

कस्मात्कान्देशानुद्दिश्यगमनमित्यत उक्तं कांकटकर्णाटकादिति कांकटकर्णाटकाद्रीमरुपुपदनदीमातृकदेशादक्षिणकर्णाटकान्सौराष्ट्रादिदेशान्स्वेच्छयोपगतः तत्रनागपुरग्रामात्पूर्वत उत्तरन दीनामास्ति तस्यानिकटेकुटचाचलस्यकुटचपर्वतस्यप्राचीनसानौविद्यमाने उपवनेस्थितस्यकुताशमकवलःमुखांतर्गतपाषाणग्रासःअसंवीतोवस्त्राद्यावरणरहितःउन्मादे सतिपुमान्यथाचेष्टेतथेत्यर्थः८ इदानींतस्यदेहत्यागव्याजेनदावाग्निनिविष्टस्यजगत्संहारप्रकारमाह अथेति समीरवेगेनविधुताअन्योन्यमाकंपितायेवेणवःवंशास्तेषांनिकर्षाभिप्येषणाज्जातोयोदवानलोज्ज्वलज्जिह्वादिवमालेलिहानस्तेनाग्निनासाधनेनसहभगवांस्तदुपवनंददाहेत्यन्वयः वनमित्युपलक्षणंजगदपीतिशेषःअत्रप्रतीतमनगीकृत्यान्वार्थागीकारेकिंप्रमाणमत्रोच्यते ज्ञानानंदात्मकोदेहेऋषभस्यमहात्मनः तादृशेनैवमनसाक्रमश्चकुटचाचले दावाग्निमनुविश्याथतत्रस्थःप्रादहज्जगदिति कालांतरभाविनोविश्वसंहारस्येदानीमयंकर्तेतिकथंयुज्यतइतिचेन्न तदेहित्वेनाग्नेरभिव्यज्यतत्रास्थितस्यतस्ययोगात् तदुक्तं एवमग्नेरभिव्यक्तस्तस्थौविष्णुःसनातनइति नकेवलंविश्वक्षयपर्यंतमेवस्थितंकिंतुपश्चादपिमत्तं तर्हिस्वमाहात्म्यंकिंप्रकटितमितिचेन्न भूमावतारस्यदेवशिक्षणार्थत्वेनधर्माणामप्राकट्यस्यस्वधर्मत्वात् ऋषभत्वेनसंगोथधर्मानचापितत्रगःआस्तेसवासुदेवात्मावासुदेवोहमित्यजः सदास्थितइत्यनेनस्वरूपज्ञानस्यकदापितिरोभावोनास्तीतिसूचितं निर्लेपेनसर्वज्ञेनसर्वोत्तमेनहरिणाकिंप्रयोजनमकारीतिचेन्न असुरजनमोहनार्थत्वात् ९ किमेनेनतदभूदितितत्राह यस्येति जनानुपशिक्ष्यउत्कृष्यमाणेवर्धमानेभवितव्येनाविधिनानिजमनीषयेत्यनेनार्हस्यासुरत्वमसूचि मंदोनिर्भाग्यइत्यनेनआनदा

एकदातुकांकटकर्णाटकादक्षिणकर्णाटकान्देशान्स्वेच्छयोपगतःकुटचाचलोपवनेआस्यकुताशमकवलउन्मादइवमुक्तमूर्द्धजोऽसंवीतएवविचचार ८ अथसमीरवेगविधुतवेणुनिकर्षोपजातोदावानलस्तद्वनमालेलिहानःसहतेनददाह ९ यस्यकिलानुचरितमुपाकर्ण्यकांकटकर्णाटकानांदक्षिणकर्णाटकानां राजार्हनामोपशिक्ष्य कलावधर्मउत्कृष्यमाणेभवितव्येनविमोहितःस्वधर्मपथमकुतोभयमपहायकुपथं पाषंडमसमंजसंनिजमनीषयामंदःसंप्रवर्तयिष्यते १० येनहवाकलौमनुजापसदादेवमायाविमोहिताःस्वविधिनियोगशौचाचारविहीनादेवहेलनादीन्यपव्रतानिनिजेच्छयागृह्णानाअस्नाना नाचमनाशौच केशोच्छ्रंचनादीनिकालिनाऽधर्मबहुलेनोपहतिधियोब्रह्मब्राह्मणयज्ञपुरुषलोकविदूषकाःप्रायेणभविष्यन्ति ११

तमपुरुषार्थशून्यइतिध्वनयति भगवन्मततात्पर्येनजानातीतिवाउपाकर्ण्येत्यनेनस्थितिंतांतुशुश्रावाहौदुरात्मवानितिवाक्यंस्मारयति पाषंडमद्वैतमसमंजसंजैनमतमित्यनेनशास्त्रद्वयमनेनाकारीति सूचितं तदुक्तं पूर्वतुपौंड्रकोनामावासुदेवःसुदुर्मतिः जातिस्मरोद्विधाशास्त्रपाषंडनिर्मेनृपः एकंतुवासुदेवाख्यंवासुदेवोहमित्यपि कुत्सितंवासुदेवत्वप्रतिपादकमात्मनः लोकार्थचापरमितिचकारार्हतनामकमिति अनेनार्हस्यपूर्वजन्मनिपौंड्रकाख्यासुरत्वंस्पष्टीकृतं वासुदेवोहमित्यात्मनोजीवस्यवासुदेवत्वप्रतिपादकवासुदेवाख्यंकुत्सितमेकंशास्त्रं परमार्हतनामकंलोकार्थमाहिंसाधर्मप्रतिपादकमपरंचकारेत्यन्वयः १० शास्त्रस्यप्रचयगमनमाह येनेति येनशास्त्रद्वयेन हवाइतिनिपातद्वयेनतत्प्रशिष्येणक्रमुणाविरचितेनशास्त्रेणोतिस्मारितं तदुक्तं तत्प्रशिष्यःक्रमुर्नामनजानंस्तन्मतंपरं वासुदेवात्मतांसर्वजीवानामवदत्कुधीः कण्वाख्यंशास्त्रमकरोदभेदप्रतिपादकं कुशास्त्रंसर्ववेदानांविद्वन्तामसाल्यं तदृष्ट्यापिपर्वतवर्तिण्यांतितथाकलौ । अगौचाव्रताचारावासुदेवोहमित्यपीति एतदभिप्रायेणास्नानेत्याद्युक्तं मनुजापसदामनुष्याभासाः स्वविधिःस्वकीयोवेदःतस्यनियोगंलिङ्गाद्यर्थोमलवद्वाससानसंवदेतेत्यादिकः तेनविहितःशौचाद्याचारः विष्ण्वादिदेवानाहेलनादीन्यभेददर्शनावज्ञानादीन्यपव्रतानिवेदविरुद्धव्रतानि स्वेच्छयाप्रमाणंविना किंचास्नानादीनिशुद्धतः निमित्तमाह कलिनेति देवहेलनादिविशिनष्टि ब्रह्मेति ११

तत्फलमाह तैरपीति तैर्होक्तादिभिः क्रियमाणयाऽर्वाक्तनयानीचयां धरंपरयानिजलोकयात्रयास्वप्ननोरथकल्पितव्यवहारेण स्वशरीरजिवनेन वा तएवानास्थाः एकदापि व्यापारमंतरेण न स्थिताः दिशब्देनांधेनैव नीयमानायथाधा इति श्रुतिप्रमाणयति १२ न केवलमसुरमोहनार्थः किंतु स्वपादमूलशरणजनस्य मुक्तिसाधनार्थोपीत्याह अयमिति रजसागुणेनोपप्लुतस्य उपप्लुतस्य साधु जनस्य कैवल्यशिक्षणार्थो मुक्तिसाधनशिक्षणाभिप्राय इत्यन्वयः कुत इति तत्राह तस्येति तस्य कैवल्यसाधनोपदेशस्यानुगुणानुसूचानित्यर्थः १३ सप्तद्वीपेषु नवसुवर्षेषु एतद्गारतारूपसंख्यमधिपुण्य अधिकपुण्यसाधनं उपलक्षणमेतत् पापसाधनंचेति तदुक्तं विशेषाद्वारतेपुण्यंचरेयुः पापमन्यथा तथैव भगवद्भक्तिपृथिव्यां नान्यवर्षगा इति अनेनाष्टसाधनमेतदन्यानि भोगसाधनानीति विशेष उक्त इति ज्ञायते अवतारवन्ति प्रकाशवन्ति १४ प्रैयव्रतः प्रियव्रतसंबन्धी पुराणपुरुषेणावतीर्णनां किंप्रयोजनमभूदत्राह पुरुष इति अकर्महेतुं मोक्षहेतुं मोक्षकारणं धर्मलोकशिक्षार्थं च चारेति यद्यस्मात्तस्मादि ति शेषः पूर्णपुरुतत्स नोति ददातीति पूर्णफलं मोक्षं ददातीत्यर्थः इति कर्तारिदः ङप्रत्ययेन टिलोपः १५ ऋषभो नाम कश्चिद्योगी न हरिरिति तत्राह कोन्विति अभवाय मुक्तये लोकशिक्षणार्थमे वधर्माचरणं न तु तत्फलापेक्षयेत्याह यद्योगमायामिति श्रीहरिप्रेरणया कृतप्रयत्नाः महापुरुषाः येनोदस्तानित्यनिरस्तां योगमायां अणिमादिबाह्ययोगफलं स्पृहयंतीति यद्यस्मात्तस्मात्लोकशि क्षणार्थं धर्ममाचरतोऽस्य काष्ठांस्वरूपभूतां योगशक्तिं हरिमंतरेणापरः को नु योगी गच्छेन्न कोपीत्यन्वयः नित्योदस्तायोगशक्तिरनपेक्ष्यं फलं यतः नित्यस्वरूपभूतापि बाहिः फलविवर्जनात् अकर्मत्पुच्य

तैरपि ह्यर्वाक्तनयानिजलोकयात्रयां धरंपरया तएवानास्थास्तमस्यं धेस्वयमेव प्रपतिष्यन्ति १२ अ यमवतारो रजसोपप्लुतकैवल्यशिक्षणार्थः तस्यानुगुणा नृलोकान् गायन्ति १३ अहोभुवः सप्तमुद्रवत्या द्वीपेषु वर्षेष्वधिपुण्यमेतत् ॥ गायन्ति यत्र त्रयजनामुरारेः कर्माणि भद्राण्यवतारवन्ति १४ अहो नुवंशो यशसावदातः प्रैयव्रतो यत्र पुमान् पुराणः ॥ कृतावतारः पुरुषः स आद्यश्च चारधर्मैर्यदकर्महेतुम् १५ कोन्वस्य काष्ठा मपरो नु गच्छेन्मनोरथेनाप्यभवाय योगी ॥ यद्योगमाया स्पृहयंत्युदस्तां महत्तमा येन कृतप्रयत्नाः १६ इति ह स्म सकलवेदलोकब्राह्मणगवां परमगुरोर्भगवत् ऋषभाख्यस्य विशुद्धाचरितं पुं सांसमस्तदुश्चरिताभिहरणं परममहामंगलाय नमिदमनुश्रद्धयोपचितयानुशृणोत्याश्चा वयतिवावहितो भगवति तस्मिन्वासुदेवे एकांततो भक्तिरनयो रपि स म नुवर्तते १७

तेयद्वन्मोक्षः फलविवर्जनादिति वचनात् उदस्तामिति विशेषणाद्योगमायामिन्द्रजालमुच्यत इत्येतन्निरस्तं तस्मादणिमादियोगशक्तिर्नित्योदस्ता कुतः फलमनपेक्ष्यमिति पक्षः । तर्हि हरेः स्वरूप भूताणिमादिशक्तिर्नास्ति किमित्यत उक्तं नित्येति यद्यपि स्वरूपभूताणिमादिशक्तिरस्ति तथाप्यन्येच्छाविषयाणिमादियोगमायाबाहिर्नित्यस्वरूपशक्तेः पृथक् फलविवर्जनात् क्रियासाध्यफलानिच्छ त्वात् तत्र दृष्टांतः अकर्मैति यथामोक्षस्त्वकर्मैति वदन्ति तत्फलानिच्छत्वात् तथात्रेति १६ ननु कृष्णादिचरितवदस्य चरितमापयदिसंसारनाशनं स्यात्तदा यमपि श्रीनारायणांश इति निश्चयेन निरु पचरितभक्तिरस्यात्तत्कथमिति शंकां परिहरन्नुपसंहरति इतीति इति शब्दः प्रभृतिवचनः हस्मेति निपातौ श्रद्धातिशयजननार्थौ । न केवलं रामाद्यवतारवदुष्टभंजनः किंतु व्यासाद्यवतारवत् ज्ञानस्योपदेष्टे ति ज्ञापनाय परमगुरोरीति । विशुद्धाचरितं कथितमिति शेषः इदमाचरितं विशेषतः शुद्धमेव न तु दुष्टमर्हदयस्तु तात्पर्यापारिज्ञानादन्यथा गृहीतवन्त इति न तेनाशुद्धश्रद्धाकर्तव्येति विज्ञापयितुं विशुद्धे ति कुत एतदिति तत्राह पुंसामिति दुश्चरिताभिहरणं पापकर्मनाशनं न केवलमेतदेव फलमन्यच्चास्तीत्याह परमेति ननु फलोपयोगित्वेयुक्तमखिलं तत्कथमत्राह इदमिति उपचितयानुदिनमेध मानया इदमेव श्रेय इत्यंतः करणधर्मः विशेष श्रद्धा अनयोः श्रोतृप्रवक्तोः अपिशब्दात्पठतः वासुदेवे निर्वृद्धाभक्तिः समनुवर्तत इत्यन्वयः १७

नन्विष्यते पुसाधने पुसत्स्वयमेवोक्तं विशेषोच्यत इत्याशंक्य सामान्यमुक्तेरस्याः परमानंदहेतुत्वादित्याह यस्यामिति कवयोपस्यांभक्त्यां स्वात्मानं मनस्तापयंतस्तयैव भक्त्या जातया परयोत्कृष्टयानिर्वृत्त्याऽ
 त्प्राप्तिकर्मावर्गिकमपवर्गसंबन्धिनं पुरुषार्थस्वयं स्वतएव प्राप्तमपिनैवाद्रियंते कुतो नाद्रियंते तत्राह भागवतत्वेनेति भक्त्या भागवता भगवतो हरेर्विशेषप्रिया इति भावेनैव परिसमाप्ताः पूर्णाः सर्वार्थाः येषां ते तथा
 स्नापने निमित्तमाह अविरतेति अविरतानि निरंतराणि विविधानि वृजिनानि दुःखानि यानि तैर्युक्तोयः संसारः जननमरणलक्षणः तन्निमित्तसंतापेनोपतप्यमानं दंदं ह्यमानं अनुसवनं सर्वदा मुक्तेः पूर्वतस्यामना
 दरे कुर्वतां पश्चादानंदोत्कर्षः स्यादित्येतमर्थं हि शब्देनाह । ब्रह्मणोन्यस्य नो पूर्णा दद्याद्भक्तिजनार्दनः मुक्तिददाति सर्वेषामुच्चानां को ह्यधीशितेत्यनेन नाद्रियंते तु ये मोक्षपूर्वतेषां परं सुखम् स्वयंग्रं व्यज्यते
 मुक्तौ तच्चोक्तं तारतम्ययुगित्यनेन चात्र तात्पर्यमवगतं व्यं १८ भगवत्क्रियमाणाया भक्तेर्निर्वृतिजनकत्वेन पुरुषार्थत्वं यतो तस्तस्यामुक्तेरप्यतिदौर्लभ्यमाह राजन्निति एवं गुत्वादिकमस्तु तथाप्यविगानेन मु
 क्तिमयच्छति किं हि चित्स्मकदापि ब्रह्माणं विना न कस्मैचित् पूर्णभक्तियोगं प्रयच्छतीत्यन्वयः ब्रह्मणोन्यस्य नो पूर्णा दद्याद्भक्तिजनार्दन इत्यादेः अर्जुनादीनां ज्ञानोपदेष्टृत्वेन गुरुत्वम् १९ सिंहावलोकन्यायेनाव

यस्यामेव कवय आत्मानमविरतविविधवृजिनसंसारपरितापोपतप्यमानमनुसवनं स्नापयंतस्तयैव परयानिर्वृत्त्या ह्यापवर्गिकमायं तिकं परमपुरुषार्थमपि स्व
 यमासादितं नैवाद्रियंते भागवतत्वेनैव परिसमाप्तसर्वार्थाः १८ राजन्पतिगुरुलंभवतां यदूनां देवप्रियः कुलपतिः कचर्किकरोवः ॥ अस्त्वेवमंगभगवान्
 भजतां मुकुंदो मुक्तिददाति किं हि चित्स्मनभक्तियोगम् १९ नित्यानुभूतनिजलाभनिवृत्ततृष्णः श्रेयस्य तद्रचनया चिरसुप्तबुद्धेः ॥ लोकस्य यः करुणया भयसा
 त्मलोकमाख्यात्रमो भगवते ऋषभाय तस्मै २० इति श्रीभागवते पंचमस्कंधे षष्ठोऽध्यायः ६ श्रीशुक उवाच ॥ भरतस्तु महाभागवतो यदा भगवता वनितल
 परिपालनाय संचितितस्तदनुशासनपरः पंचजनीं विश्वरूपदुहितरमुपयेमे १ तस्यामुहवा आत्मजान् कात्स्न्येनानुरूपानात्मनः पंचजनयामास भूतादिरि
 व भूतसूक्ष्माणि २ सुमतिराष्ट्रभृतं सुदर्शनमावरणधूम्रकेतुमिति आजनामनामैतद्वर्षं भारतमिति यत आरभ्य व्यपदिशति ३ सहिबहुविन्महपतिः पितृपि
 तामहवदुरुवत्सलतया स्वेस्वे कर्मणि वर्तमानाः प्रजाः पर्यपालयत् ४

सांख्योपनिषदमाह नित्येति अतद्रचनया श्रेयो विरुद्धकर्मणा श्रेयसि चिरसुप्तबुद्धेः नष्टज्ञानस्य लोकस्य ज्ञानग्रहणयोग्यजनस्य यो भगवानात्मा लोकयते दृश्यते इत्यात्मज्ञानं मुक्तिसाधनं आख्यादा च खयौ तस्मा
 ऋषभाय नम इत्यन्वयः ऋषभोक्तार्थे विलंभाय ऋषभं विशिनष्टि नित्येति नित्यमनुभूतः परोक्षीकृतो निजलाभः स्वरूपानंदो यस्तेन निवृत्ता तृष्णायस्य स तथोक्तः अनेन नित्यानंदज्ञानपूर्णत्वेन नित्यसिद्धासि
 रूपद्वयविशेषत्वात्तदुक्तावाप्तिः सुतरां संभवतीति ज्ञायते २० इति श्रीभागवते पंचमस्कंधे विजयध्वजकृ० टीकायां षष्ठोऽध्यायः ६ श्रीनारायणप्रसादजनकज्ञानसाधनकर्मकरणप्रकारो निरूप्यते स्मिन्नध्याये
 तत्राकावृषभे साक्षात् नारायणावतारे राज्यरक्षणकर्मणो निवृत्ते तत्पुत्रो भरतः किमकार्षीदित्याशंक्य भगवद्भक्तकथाया अपि श्रीहरिकथातरभूतत्वात्तत्कथाप्रसंगः क्रियते भरतस्त्विति तु शब्द इतरराजकथाया अ
 स्य कथाया विशेषोक्तिः संचितितः संयंत्र्याभिषिक्तः संयंत्रणे तु संचितावर्चयामभिषेचन इत्युत्पलमालाया तस्य ऋषभस्यानुशासनमाज्ञा १ पंचसख्यामात्रत्वे दृष्टांतमाह भूतादिरिवेति भूतादिस्तामसाहंकारः
 भूतसूक्ष्माणि शब्दादीनि चेतनस्य चेतनदृष्टांतापेक्षार्था भूतादिः परमात्मा भूतसूक्ष्मशब्दवाच्यान् शब्दाद्यभिमानि देवानिव २ यतो भरतात् ३ ४

आहितः प्रतिष्ठितो म्रियेन स आहिताग्निः अग्निहोत्रादयः प्रकृतयः पशुसोमादयो विकृतयः समग्रां गयुक्तानि कर्मोणि प्रकृतयः एकदेशां गयुक्तानि विकृतयः पशुभिरेवाक्रयमाणा अभ्येधविधयः सांमैरसनी प्रत्यभा
णाः सोमयागाः चत्वारो होतारो यत्र तच्चातुर्होत्रं तल्लक्षणविधानेन ५ प्रचरत्सुकुर्वाणेषु अध्वर्युषु अतएव नानायोगेषु देवताध्यानलक्षणे पुपजनाद्युपायेषु वा क्रियमाणेषु सत्सु यदपूर्वक्रियाफलं धर्मसंज्ञं
तद्वासुदेवे भावयानः हर्यधीनत्वेन समर्पयन्त्ययजमानो ये हरेश्चक्षुराद्यवयवेभ्य उत्पन्नास्तान् यज्ञभाजो यज्ञभागाधिकारिणो देवान् सूर्यादीन् पुरुषस्य पूर्णज्ञानस्य हरेश्चक्षुराद्यवयवेषु तदुत्पत्तिरस्तदाश्रिता इत्यध्य
भावयदाचित्यदित्यन्वयः कदा अध्वर्युभिर्हविः पुष्ट्यमाणे पुसस्तु कर्मागत्वेन वासुदेवे समर्पणं न त्विष्टत्वेनेत्यत उक्तं परेति सर्वदेवतानां लिङ्गभूताः प्रकाशकोपे मंत्रास्तेषां वज्रधरत्वादीनां तन्मात्रावा अर्थ
नियामकतया ऐश्वर्याद्यर्थे प्रकृतेन मुख्यकर्तरि अभ्यार्हितत्वाच्चेत्युक्तं यज्ञपुरुष इति न चेदं सगुणफलप्राप्तय इत्याह परेति कषायपापं ६ अधुना कर्मणा साध्यफलमाह एवमिति भगवदर्पणे

इजे च भगवंतं यज्ञपुरुषं कर्तुं भिरुच्चावचैः श्रद्धया हिताग्निमग्निहोत्रदर्शपूर्णमासचातुर्मास्य पशुसोमानां प्रकृतिविकृतिभिरनुसवनं चातुर्होत्रविधिना ५ संप्रच
रत्सु नानायोगेषु विरचितां गक्रियेषु अपूर्वैस्तत्क्रियाफलं धर्मोऽख्यं परब्रह्मणियज्ञपुरुषे सर्वदेवतालिङ्गानां मंत्राणामर्थनियामकतया साक्षात्कर्तरि परदेवतायां
भगवति वासुदेवे एव भावयानः आत्मनः पुण्यमृदितकषायो हविः ध्वध्वर्युभिर्गृह्यमाणेषु सयजमानो यज्ञभाजो देवास्तान् पुरुषावयवेष्वध्यभावयत् ६ एवं कर्म
विशुद्धिविशुद्धसत्त्वस्यांतर्हृदयआकाशशरीरे ब्रह्मणि भगवति वासुदेवे महापुरुषोपलक्षणैः श्रवित्सकौस्तुभवनमालारिदरगदादिभिरुपलक्षिते निजपुरुषहृदु
ल्लिखितेनात्मनात्मनि पुरुषरूपेण विरोचमाने उच्चैस्तरां भक्तिरनुदिनमेधमानरया जायत ७ एवं वर्षायुतसहस्रपर्यं तावसानावसितकर्मनिर्वाणावसरोधिभु
ज्यमानं स्वतनयेभ्योरिक्थं पितृपैतामहं यथादायं विभज्य स्वयं सकलसंपन्निकेतात्स्वनिकेतनात् पुलहाश्रमं प्रवव्राज ॥ यत्र हवा भगवान् हरिरद्यापि तत्रत्यानां
निजजनानां वात्सल्येन सन्निधाप्यते इच्छारूपेण ८ यत्राश्रमपदान्युभयतो नाभिभिर्दृषच्चक्रैश्चक्रनदीनामसरि त्रिवरा सर्वतः पवित्रकरोति ९ तस्मिन्वावाके
लस एकः पुलहाश्रमोपवने विविधकुसुमकिसलयतुलसिकांबुभिः ॥ कंदमूलफलोपहारैश्च समीहमानो भगवत आराधनं विविक्त उपरतविषयाभिलाष उप
हृतोपशमः परां निर्वृतिमवाप १०

न कर्मणः शुद्धिस्तथा शुद्धं सत्त्वमेतः करणं यस्य स तथा तस्यांतर्हृदये आकाशशरीरे सूक्ष्मरूपे ब्रह्मण्यपरिच्छिन्ने महापुरुषस्य हरेरुपलक्षणैः चिह्नैर्महापुरुषं श्रीनारायणोयामिति उपलक्षयति ज्ञापयति महापु
रुषोपलक्षणैर्वी स्वभक्तानां हृद्युल्लिखितेन स्फुरितेनात्माकारेण कीदृशः स इत्यत आह पुरुषरूपेणेति आत्मनि स्वस्मिन्नेधमानरयावर्द्धमानवेगा ७ भरतस्य वैराग्योपजृम्भणप्रकारमाह एवमिति व
र्षायुतसहस्रावसाने अवसितस्य प्राग्बद्धकर्मणो निर्वाणावसरः नाशलक्षणो यस्य स तथा रिकथं राल्याख्यवित्तं सकलसंपन्निकेतात्सर्वसमृद्ध्या श्रयान्निकेतनाद्गृहात् पुलहाश्रमं शालग्रामक्षेत्रं न तत्रान्या
धीनत्वेन सन्निधानमित्यभिप्रायेणोक्ता मिच्छेति ८ कीदृशमिच्छारूपमित्यतस्तद्विवृणोति यत्रेति यत्र चक्रनदीनामसरि त्रिवरा उभयतो नाभिभिर्दृष्ट्वा ध्वजक्राकितैर्दृषच्चक्रैः शिलासमूहैः सर्वतः पवित्रा
करोतीत्यन्वयः ९ स एकस्तस्मिन् पुलहाश्रमोपवने परां निर्वृतिमवापेत्यन्वयः उपहृतः संहृतः पूर्णः उपशमो भगवन्निष्ठायस्य स तथा १०

प्रवर्द्धमानानुरागभारेण हृतं गतं हृदयशैथिल्यं संशयलक्षणं यस्य स तथा आत्मनि देहे रोमपुलककुलकः रोमांकुरसमूह औत्कण्ठ्यमंतःकरणधर्मविशेषः तेन प्रवृत्तमुत्पन्नं प्रणयबाष्पमामंदाश्रुतेन निरुद्धावलोकनं यत्तस्य स तथा निजरमणारुणचरणारविंदयोरनुधानेनोपचितेन प्रवृद्धेन भक्तियोगेन परिष्कृतपरमाह्लादश्चायंगभीरहृदयावगाढधिषणश्चेतिसतथोक्तः गभीरहृदये विष्णाववगाढामग्राधिषणा बुद्धिर्भूयस्य स तथा यद्वा परिष्कृतपरमाह्लादंगभीरहृदयं यस्य स तथा अतएव हराववगाढाधिषणायस्य स तथा ११ ऐणाजिनवाससाकृष्णाजिनाख्यवस्त्रेणानुसवनाभिषेकार्द्रकपिशकुटिलजटाकलापेन च सूर्यइव विरोचमानः १२ एतन्मंत्रार्थवाचकं पद्यमाह परो इति अथोशब्दवत्परोशब्दो व्ययनाम रजस प्रकृतेः परोपरः उत्तमः निरस्तरजोगुणो वा सवितः जगतः कर्तः जातसर्ववेत्तीति जातवेदा वेदस्तस्य संबुद्धिर्जातवेदः वेदप्रतिपाद्यत्वाद्देदस्य गर्भः वेदस्य तनय इत्यर्थः भगवानिदं जगज्जानजनयामास किमपकरणमत्राह मनसेति अनेन सवितृशब्दार्थो लक्षितः नियंतृत्वमप्यस्यैवेत्याह स्वरेतसेति स्वरेतसावीर्येणादः ब्रह्मादिजगत्प्रविश्यास्थितः दुःखिजगत्संबंधेन दुःखलेशोपि नास्तीत्याह हंसमिति सर्वस्य दुःखहंतृत्वाद्दंसः तंस्वंचतंत्रं गृध्राणां जीवानामृषभं स्वामिनं गृधुभिकाक्षायामिति धातुः

तथैवमविरतपुरुषपरिचर्यया भगवति प्रवर्द्धमानानुरागभारहृतहृदयशैथिल्यः प्रहर्षवेगेनात्मन्युद्भिद्य मानरोमपुलककुलकः औत्कण्ठ्यप्रवृत्तप्रणयबाष्पनि रुद्धावलोकनयनोभिरेमे ॥ एवं निजरमणारुणचरणारविंदानुधानेनोपचितभक्तियोगपरिष्कृतपरमाह्लादगभीरहृदयावगाढधिषणस्तां विक्रियमाणां भगवत्सपर्यायानसस्मार ११ इत्थं धृतभगवद्भूतऐणाजिनवाससानुसवनाभिषेकार्द्रकपिशकुटिलजटाकलापेन च विरोचमानः सूर्यइव भगवंतं हिरण्यं पुरुषं ददर्श सूर्यमंडलेऽप्युपतिष्ठन्नेतदुहोवाच १२ परो रजः सवितर्जातवेदो वेदस्य गर्भो मनसे दंज जान ॥ स्वरेतसादः पुनराविश्य च स्वं हंसं गृध्राणामृषभं संगृणीमः १३ ॥ इति श्रीभागवते पंचमस्कंधे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ४४ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एकदा तु महानद्यां कृताभिषेकनैगमिकावश्यको ब्रह्माक्षरममिष्टृणानो मुहूर्तत्रयमुदकांत उपविवेश ॥ तत्र तदाराजं हरिणीपिपासया जलाशयाभ्याशमेकैवोपजगाम ॥ तया पेपीयमाने उदके तावदेवा विदूरे ज न दतो मृगपतेरुहनादोलोकभयंकर उदपतत् १ तमुपश्रुत्य सामृगवधूः प्रकृतिविलुवाचलितनिरीक्षणा सुतरामपि हरिभयाभिनिवेशव्यग्रहृदया पारिप्लवद्दृष्टि रगत दृषाति भयात्सहसोच्चक्राम २

जीवानां सर्वाकांक्षा हि एवं विधत्वा संगृणीमः स्तुम इत्यन्वयः परो रजः सवितृत्वात् त्रयीद्वयत्वात् त्रयीसुतः गुणात्ययात्तुरीयश्च जातवेदाश्च सर्ववित् हंसो दुःखादिहानेन जीवेशत्वाच्च गृध्राट् कालः सर्वनियतृत्वात् परमात्मा प्रकीर्तित इति वचनात् उक्त एवार्थः परो रजा इत्यनेन शताक्षरगायत्रीप्रतिपाद्यो नारायणो ममेष्टदेव तेत्युक्तं परो रजः सवितृत्वादित्यत्र रजः सवितृत्वादिति पदच्छेदश्चादसत्त्वाद्युक्त इति सतोष्टव्यम् १३ इति पंचमस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ४४ ॥ सत्संगतिमंतरेणेतरसंगतिः संसारहेतुरिति एतन्निरूप्यते स्मिन्नध्याये तत्र भरतस्यैषावसंगत्यानर्थप्रकारकययितुमुपक्रमते एकदेति अभिषेकः स्नानमावश्यकं मूत्रपुरीषोत्सर्जनादिनैगमिकं नित्यकर्म अत्रक्रमस्त्वविवक्षितः एतावत्करोतीति क्रियमाणमनुष्ठानं नैगमिकसंध्यनुष्ठानमावश्यकमिति वा ब्रह्माक्षरं प्रणवः गायत्री वा अथ मर्षणसूक्तं वा जलाशयाभ्याशनदीसमीपं तावत्तदानीं मृगपतिः व्याघ्रः १ प्रकृत्या स्वभावेन विलुवा पारवश्योपेता ॥ अतएव चालितनिरीक्षणा चंचलावलोकना हरेव्याघ्राद्व्याभिनिवेशः भयोद्देगतेन व्यग्रं भ्रातृहृदयं यस्याः सा तथा हरिव्याघ्रे पंचमुखे भेके सूर्यसमीरयोरिति अतएव पारिप्लवद्दृष्टिः चंचलदृष्टिः तृतीयावतः उच्चक्रामोत्पपात २

अंतर्वत्स्यागभिण्याः उरुणाभयेनावगलितो निर्गतः स्रोतसि प्रवाहे प्रसवणं प्रसार उत्सर्पणमुत्पतनं हरिभयं च खेदश्च एतैरातुरादर्या महागते कृष्णसारसती कृष्णमृगप्रिया ३ एणकुणकं मंगवालकं अ
पविद्धबंधुं त्यक्तबंधुजनं मृतामातायस्य सत्तथातम् ४ योषणं तृणादिदानेन लालनमुत्सगारोपणादिना अनुधानं क्षेमचित्तनं पोषणाद्यनुचितनं वायमाहं सादयः पुरुषपरिचर्यादयो विष्णु गूजादयः
उदवसन् उत्सन्ना बभूवुः ५ ईश्वररथचरणस्य कालचक्रस्य परिभ्रमणरथेण गमनागमनवेगेन मामांगोपायनं गोप्ता रक्षितार शरणं प्राप्तस्योपेक्षया महान् दोषो भवतीति दोषविदुषा ६ मृगपोषणादिना भग

तस्या उत्पतंत्या अंतर्वत्स्या उरुभयावगलितो यो निर्गतो गर्भः स्रोतसि निपपात ॥ तत्प्रसवणोत्सर्पणभयखेदातुरास्वगणैर्वियुज्यमाना कस्यां चिद्वर्था कृष्णसा
रसती निपपातचाथममार ३ तंत्वेण कुणकं कृपणं स्रोतसा चोद्यमानमभिर्वीक्ष्यापविद्धबंधुं बंधुरिवानुकंपयाराजर्षिभिरत आदाय मृतमातरमेणमाश्रमपदमा
नयत् ४ तस्य हवा कुणक उच्चैस्तरांतस्मिन् कृतनिजाभिमानस्याहरहस्तत्पोषणपालनप्रीणनलालनानुधानेनात्मनियमाः सहयमाः पुरुषपरिचर्यादय ए
कैकशः कतिपयाहर्गणेन वियुज्यमानाः किल सर्व एवोदवसन् ५ अथेदमाह अहो बतायं हरिणकुणकः कृपण ईश्वररथचरण परिभ्रमणरथेण स्वगणसुहृद्बन्धुभ्यः
परिवर्जितः शरणं च मोपसादितो मामेवमावृपितृभ्रातृजातिभ्योधिकंगोपायनं नान्यं कंच न वेद मध्ये वाति विस्रब्धश्चात एवमयामत्परायणस्य पोषणपाल
नप्रीणनलालनमप्यनमूयुनानुष्ठेयं शरण्योपेक्षादोषविदुषा ६ नूनं ह्यार्याः साधव उपशमशीलाः कृपणसुहृद एव विधार्थे स्वार्थान् गुरुतरानुपेक्षते ७ इ
ति कृतानुषंगजासनस्नानाशनशयनादनस्थानादिषु सह मृगजह्नुना स्नेहानुबद्धहृदय आसीत् ८ कुसुमकुशसमित्पलाशफलमूलोदकादीन्याहारिष्यमा
णो वृकसालावृकादिभ्योभयमाशंकमानः सह हरिणकुणकेन वनमाविशति ९ पथिपथिचमुग्धभावेन तत्र तत्र विषक्तमतिप्रणयसारहृदयः ॥ कार्प
ण्यात्स्कंधेनोदहति एव मुत्संगे उरसि चाधायोपलालयन् परमामवाप मुदम् १० क्रियायां निर्वर्त्यमानायामंतराल उत्थायोत्थाय यदेनमभिचक्षीत तर्हि
वावसवर्षपतिः प्रकृतिस्थेन मनसा तस्मै हाशिष आशास्ते स्वति स्याद्वत्सते सर्वत इति ११ अन्यदा तु भृशमुद्विग्नमना नष्टद्रविण इव कृपणः सकृन्मति तर्पणह
रिणकुणकविरहविह्वलहृदयसंतापस्तमनुशोचन् किल कश्मलं महदाभिरंभित इति होवाच १२ अपि बत सवैकृपणैण बालको मृतहरिणी सुतो ममानार्यस्य श
ठकितवमतेरकृतसुकृतस्य कृतयिसंभ आत्मप्रत्ययेन तदा विगणयन् स्वजन इवागमिष्यति १३ अपिक्षेमेणास्मिन्नाश्रमोपवने शष्पाणि चरंतं देवगुप्तं द्रक्ष्यामि १४

वदुपासनाभंग इति तत्राह नूनमिति ७ इत्युक्तप्रकारेण कृतानुषंगः कृतस्नेहाभिनिवेशः मृगजह्नुना मृगबालकेन ८ आहारिष्यमाणानां पिष्यन् ९ १० वर्षपतिः भरतखंडनाथः प्रकृतिस्थे
न स्वस्थेन ११ अन्यदा अदर्शने अतितर्पण अत्युत्कटया कश्मलं विषादं अभिरंभित आश्रितः १२ आत्मप्रत्ययेन स्वमनः शुद्धया तन्ममौदासीन्यं अविगणयन् विचिंतयन् स्वजनः पुत्र इव
१३ क्षेमेण सुखेन १४

नैकचरः अष्टपान्मृगविशेषः १५ निम्लोचत्यस्तंगच्छति मृगवधून्यासः मृगीनिक्षेपलक्षणार्थः १६ विविधाश्चरुचिराश्चदर्शनीयाश्चनिजाः स्वजातिप्रयुक्ताश्चमृगदारकाणांमृगबालकानांयेविनो
दालीलाविशेषास्तैः १७ क्ष्वेलिकयामृगजातिक्रिययानादविशेषक्रिययावाप्रेमसंरंभेणस्नेहोद्रेकेण प्रणयकोपेनवा सचकितंसभयं पृषतःकृष्णमृगःअपरुषविषाणाग्रेणकोमलशृंगमुखेनलुठतिप
रिवर्तयतिअभिमुखीकरोतीत्यर्थः उपहंतीतिवा लुठउपघातइतिधातुः लुंठतीतिपाठेअनुष्ठानालस्यंकरोतिलुठिआलस्ये १८ आसादितअवरोपितंहविर्यस्मिस्तत्तथातस्मिन्बहिषिभक्षणादिनादूषितेसति
उपलब्धोभर्त्सितउपरतरभसःशांताभिनिवेशः अतएवावहितकरणकलापःसंवृतसर्वेन्द्रियव्यापारसमूहः १९ अनयाभूम्यातपआचरित तत्किमितिशेषः सविनयस्यकृष्णसारतनयस्य तनुतराभति
शयेनाणवश्चसुभगाःसुंदराश्चशिवतमाःसुखतमाश्च खराःपरुषाश्च खुरायेतेषांपदानां निक्षेपचिह्नानांपंक्तिभिर्द्रविणविधुरवद्दरिद्रवदातुरस्य नकेवलंममोपकरोति किंतुद्विजानामपीत्याह आत्मानामि

अपिनवृकःसालावृकोन्यतमोवानैकचरोजक्षयति १५ निम्लोचतिभगवान्सकलजगत्क्षेमोदयःसूर्यात्माद्यापिनमममृगवधून्यासआगच्छति १६
अपिस्विदकृतसुकृतंमामागत्यसुखयिष्यति ॥ हरिणराजकुमारोविविधरुचिरदर्शनीयनिजमृगदारकविनोदैरसंतोषंस्वानामपनुदन् १७ क्ष्वेलिकया
मांमुधासमाधिनामीलितदृशंप्रेमसंरंभेणसचकितमागत्यपृषतअपरुषविषाणाग्रेणलुठति १८ आसादितहविषिबहिषिदूषितेमयोपालब्धोभीतभीतःसप
द्युपरतरभसःऋषिकुमारवदवहितकरणकलापआस्ते १९ किंवाअरेआचरितंतपस्तपस्विन्यानयायदियमवनिःसविनयकृष्णसारतनयतनुतरसुभग
शिवतमस्वरसुरपदपंक्तिभिर्द्रविणविधुरातुरस्यकृपणस्यममद्रविणपदवींसूचयंत्यात्मानंसर्वतःकृतकौतुकंद्विजानांस्वर्गापवर्गकामानांदेवयजनंकरोति २०
अपिस्विदसौभगवानुडुपएनंमृगयतिभयान्मृतमातरंमममृगबालकंस्वाश्रमपीरभ्रष्टमनुकंपयाकृपणजनवत्सलःपरिपालयति २१ एषेतेहरिणकुलोप
निधिर्मयागुप्तइति ॥ किंवाआत्मजविश्लेषज्वरददहनशिखाभिरुपतप्यमानहृदयस्थलनलिनंमामुपमृत्योपसृतमृगीतनयः शिशिरशातानुरागगुणि
तनिजवदनसलिलामृतमयगभस्तिभिःस्वधयति २२

ति कृष्णसारतनयस्यपदपंक्तिभिःकृतकौतुकंकृतमंगलमात्मानं द्विजानांदेवयजनंचकरोति इदंप्रलयोत्थायबहिर्गत्यापश्यतोहिवचनम् यास्मिन्देशेकृष्णमृगस्तस्मिन्धर्मोभिबोधेतस्मिन् २०
अधुनेदूदयेप्यनागतंदृष्ट्वातत्प्रलापप्रकारमाह अपिस्विदिति उडुपश्चंद्रएनंमृगबालकंपरिपालयत्यपिस्विदित्यन्वयः २१ किंचरक्षित्वाचादुर्कुर्वन्मह्यंयच्छत्यपिस्विदित्याह एषइति उपसृतश्चासौमृ
गीतनयश्चेत्युपसृतमृगीतनयःउपसृत्यगभस्तिभिर्मास्वधयतिलेह्यपिस्विदित्यन्वयः शिशिराणिशितिलानेचतानि अनुरागेणगुणितानिबहुलीकृतानिचतानि निजवदननिर्गतसलिलानि
तान्येवामृतगभस्तपश्चंद्ररमयस्तैः किंविशिष्टंमा आत्मजइवात्मजोमृगीतनयस्तस्य विश्लेषानिमित्तोयोज्वरःसंतापःसएवददहनःवनाग्निस्तस्यशिखाभिरुपतप्यमानंदह्यमानंहृदयस्थलनलिनं
यस्यसतथातम् ॥ २२ ॥

संगफलमाह इतीति इत्यादिप्रलपन्सः योगतापसोभगतोयोगारंभणतोभगवदाराधनलक्षणात्कर्मणश्चावेभ्रंशितः परिमोचितइत्यन्वयः केन मृगदारकरूपेणासंतापतासतइतितेनस्वारब्धकर्मणामनुष्य
स्यैवमघटमानोमृगेमनोरथः स्नेहविशेषस्तेनाकुलहृदयंयस्यसतथा इतरथाप्रारब्धकर्मामवे जात्यंतरेऽस्मज्जातिविलक्षणमृगजातावासंगः स्नेहः कथंस्यात् योगोऽध्यानं तस्यभरतस्य कथंभूतस्यसाक्षा
न्निःश्रेयसस्यप्रतिपक्षतयाविद्यत्वेनहेतुनापूर्वपरित्यक्तास्त्यक्तुमशक्यहृदयाभिजाताऔरसाःपुत्राःयेनसतथातस्य एवमृगपोतलालनाद्याकुलचेतसोभरतस्यभरणसमयासत्तिमाह तस्येति अंतरायेणाव
घ्नेनविहतंयोगारंभणं ध्यानोपक्रमोयस्यसतथातस्य पोषणादिषुसतानुषंगेणनिरंतरस्नेहाभिनिवेशेनात्मानं श्रीहरेस्ववाऽविगणयतोचितयतः करालेभसोवेगोयस्यसतथा २३ इमलोकंभरतोपाध्युप
लक्षितशरीरंमृगेणसहवर्तमानंविस्तृज्यइतरमृगवन्मृगशरीरमवाप पूर्वकलेवरमनुत्स्यानुकूलत्वेनस्मृताजन्मानुस्मृतिर्जातिस्मृतिर्येनसतथा पूर्वदेहतत्क्रतुकर्मस्मृतिरित्यर्थः २४ भगवदाराधनस्यसमी
हानुष्ठानंतस्यसामर्थ्येन २५ किमाह अहोइति किंकर्षतदाह भ्रष्टइति आत्मवत्तानुपथात् आत्मास्वामीप्रमास्तीतिभाववतआत्मवतः परमात्मज्ञानिनइत्यर्थः तेषांसमूहःआत्मवत्ता जनताशब्दवत्

इतिचैवमघटमानमनोरथाकुलहृदयोमृगदारकाभासेनस्वारब्धकर्मणायोगारंभणतोविभ्रंशितः सयोगतापसोभगवदाराधनलक्षणाच्चकथमितरथाजात्यं
तरणकुणकेआसंगः साक्षान्निःश्रेयसप्रतिपक्षतयाप्राक्परित्यक्तदुस्यजहृदयाभिजातस्यतस्यैवमंतरायविहतयोगारंभणस्यराजर्षेर्भरतस्य तावन्मृगा
र्भकपोषणपालनप्रीणनलालनानुषंगेणाविगणयतआत्मानमहिरिवाखुबिलंदुरतिक्रमःकालःकरालरभसआपद्यत २३ तदानीमपिपार्श्ववर्तिनमात्मजं
बंधुमिवानुशोचंतमभिधीक्षमाणोमृगएवाभिवेशि तमनाविस्तृज्यलोकमिमं सहमृगेणकलेवरमनुस्मृतजन्मानुस्मृतिरितरमृगवन्मृगशरीरमवाप २४
तत्रापिहवाआत्मनोमृगत्वकारणंभगवदाराधनसमीहानुभावेनानुस्मृत्यभृशमनुत्प्यमानआह २५ अहोकष्टंभ्रष्टोहमात्मवत्तानुपथाद्यद्विमुक्तसमस्तसं
गस्यविविक्तपुण्यारण्यशरणस्यात्मवतः आत्मनिसर्वेषामात्मनांभगवतिवासुदेवेतदनुश्रवणमननसंकीर्तनाराधनानुस्मरणाभियोगेनाशून्यसकलयामेन
कालेनसमावेशितंसमाहितंकात्स्न्येनमनस्तत्तुपुनर्ममाबुधस्यरागान्मृगसुतमनुपरिसुप्ताव २६ एवंनिगूढनिर्वेदोविस्तृज्यमृगीमातरंपुनर्भगवत्क्षेत्रमुपशम
शीलमुनिगणदयितंशालग्रामंपुलस्त्यपुलहाश्रमंकालंजरात्प्रत्याजगाम २७ तस्मिन्नपिकालंप्रतीक्षमाणःसंगाच्चभृशमुद्विग्नआत्मसहचरःशुष्कपर्णतृणवी
रुधावर्तमानोमृगत्वनिमित्तावसानमेवगणयन्मृगशरीरंतीर्थोदकच्छिन्नमुत्सर्ज २८ इतिश्रीभागवतेपंचमस्कंधेआदिभरतचरितेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

स्यानुपथादनुगमनलक्षणमार्गात् आत्मास्यास्तीत्यात्मवानृतस्यभावःआत्मवत्तातस्यानुपथादनुसरणात् पथगतावितिधातोः भ्रष्टः आलंब्यमुक्त्वाधःपतितःकुतएतदितितत्राह यदिति सर्वेषामात्मनां
चेतनानामात्मनिअंतर्यामिणिवासुदेवेभगवति कात्स्न्येनकालेनसमावेशितंसमाहितं सन्निधायस्थिरीकृतयन्मममनः पुनस्तदेवममनःरागान्मृगसुतमनुसुप्तावानुसृतमभूदित्यन्वयः तस्मादितिशेषः
विविक्तंचतत्पुण्यसाधनंचतत्तत्परण्यविविक्तपुण्यारण्यंतदेवशरणंयस्यसतथातस्यात्मवतोबुद्धिमत्तः । कथंकात्स्न्येनेतिविशेषणंसंगच्छते क्षणार्धमन्यप्रसंगसंभवादितितत्राह तदिति तस्यवासुदेवस्या
नुश्रवणादिषुयोभियोगआग्रहलक्षणःप्रयत्नस्तेनाशून्याअविनाभूताः सफलाः सकलयायाःयस्मिन्सतथातेन २६ निगूढनिर्वेदोतर्गतवैराग्यः दयितंप्रियंकालंजराद्विरेः २७ आत्मसहचरएकाकी
मृगत्वनिमित्तस्यदुष्कर्मणः प्रारब्धस्यावसानंनाशमेवगणयन्श्रवयन्संख्याकुर्वन्भित्तिवा छिन्नमाद्रमिति २८ इतिपंचमस्कंधेवि०टी०अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

प्रायोवैराग्यसाधनसंग्रहसंपन्नस्यापि ब्राह्मणशरीरस्य सतः पुरुषस्य ज्ञानान्मुक्तिरित्यभिप्रेत्यास्मिन्नध्यायेनिरूप्यते तदर्थमुत्पन्नज्ञानस्यापि भरतस्याविप्रतनुत्वप्राप्तिमाह अथेति अथमृगशरीरोत्सर्ज-
नानंतरं । कल्याणकरभरतकथोच्यतइतिवा त्यागोदानं देवतामुद्दिश्यद्रव्यत्यागलक्षणो यज्ञो वा संतोषो यदृच्छालाभेनालंबुद्धिः शमाद्यात्मज्ञानांतं तैर्य आनदस्तेन युक्तस्य शमादीनामानदेन समृद्ध्या
युतस्येति वा आत्मनः पितुर्गुणसदृशश्रुतादिगुणायेषां तैतथा सोदर्या गजाः एकस्यामातुः उदरजातत्वात् सोदर्याः अंगजाः पुत्राः १ उत्सृष्टमृगशरीरं येन स तथा चरमशरीरेणात्यदेहेन २ तत्र विप्रजन्म
न्यापि लोकस्यात्मानमुन्मत्तादिरूपेण दर्शयामासेत्यन्वयः उद्विजमानः स्वस्थानप्रच्युतिरिति विभ्यत् गुणविवरणं व्याख्यानं विशेषेण दधतः आत्मनः स्वस्य श्रवणादेः प्रतिघाताविघ्नमाशंसमानः निरु-
पयन् अनुस्मृतास्वस्य पूर्वजन्मनामावालः परंपरायेन स तथा ३ सविप्रः पिता तस्यात्मजस्यापि लोकविद्विष्टस्यापि समावर्तनपर्यंतं सनः संस्कारान् विप्रजातिविहितान् जातकर्मादीन्यथोपदेशं विदधानः
कुर्वाणः पुनरुपनीतस्य शौचाचमनादीन् कर्मनियमाननभीष्टानपि समशिक्षयदित्यन्वयः अनभिप्रेताश्चेत्किमित्यशिक्षयदितितत्राह अनुशिष्टेनेति हवाइत्येतौ भरतस्यापरोक्षज्ञानित्वेन कामचारो न दो-

श्रीशुक उवाच ॥ अथ कस्यचिद्विजवरस्यांगिरसप्रवरस्य शमदमतपः स्वाध्यायाध्ययनत्यागसंतोषतितिक्षाप्रश्रयविद्यानसूयात्मज्ञानानंदयुक्तस्यात्मसदृ-
शश्रुतशीलाचाररूपौदार्यगुणानवसोदर्या गजावभूवुः मिथुनं च यवीयस्यां भार्यायाम् १ यस्तु तत्र पुमांस्तं परमभागवतं राजर्षिप्रवरं भरतमुत्सृष्टमृगशरी-
रं चरमशरीरेण विप्रत्वं गतमाहुः ॥ २ ॥ तत्रापि स्वजनसंगाच्च भृशमुद्विजमानो भगवतः कर्मबंधविध्वंसनश्रवणस्मरणगुणविवरणेन चरणारविंदयुगुलम्
मनसा विदधतः आत्मनः प्रतिघातमाशंसमानो भगवदनुग्रहेणानुस्मृतस्वपूर्वजन्मावलिरात्मानमुन्मत्तजडबधिररूपेण दर्शयामास लोकस्य ३ तस्यापि ह-
वात्मजस्य सविप्रः पुत्रस्नेहानुबद्धमना आसमावर्तनात्संस्कारान्यथोपदेशं विदधान उपनीतस्य च पुनः शौचाचमनादीन् कर्मनियमाननभिप्रेतानपि समशिक्षय-
त् अनुशिष्टेन हि भाव्यं पितुः पुत्रेणेत्यसदाग्रहः ४ स चापि तदुहपितृसन्निधावेव सघ्नीचीनमिव करोति ॥ छंदांस्यध्यापयिष्यन्सहव्याहृतिभिः सप्रणवशिर-
स्त्रिपदींसावित्रीं ग्रैष्मवासंतिकान्मासानधीयमानमप्यसमवेतरूपं ग्राहयामास ५ एवं स्वतनुजे आत्मन्यनुरागावेशितचित्तः शौचाध्ययनव्रतनियमगुर्वन-
लशुश्रूषणाद्यौपकुर्वाणकानिकर्माण्यतदभियुक्तान्यपि समनुशिष्टेन भाव्यमित्यसदाग्रहः पुत्रमनुशशास ॥ पिता स्वयं तावदनधिगतमनोरथः कालेनाप्रम-
त्तेन स्वयंगृहे प्रमत्त उपसंहृतः ६ अथ यवीयसी द्विजसती स्वगर्भजातमिथुनं सपत्न्यामुपन्यस्य स्वयमनुसंस्थया पतिलोकमगात् ॥ पितर्युपरते भ्रातर एनम-
तत्प्रभावविदस्रय्यां विद्यायामेव पर्यवसितमतयो न परविद्यायां जडमतिरिति भ्रातरमनुशासननिर्बन्धान्यवृत्संत ७

षायेति सूचयतः अतएवासदाग्रहइत्युक्तं ४ यत्पित्राशिक्षितं तदेव सघ्नीचीनं समीचीनं रमणीयमिव किंचिदन्यथा हेत्यनेन अतीतानागतज्ञानत्रैलोक्योद्धरणक्षमः इत्यादिस्मार्तन्यायमनुसंधानइवेति
दर्शयति सहप्रणवेन शिरसा त्रिपदी सप्रणवशिरस्त्रिपदीतां असमवेतरूपं असमंजसरूपं यथा तथा छंदांसि वेदान् ५ आत्मा वै पुत्रनामेति श्रुतेरात्मनीतिव्यपदेशः औपकुर्वाणकानि उपकुर्वाणयो-
भ्यानि उपकुर्वाणो विवाहभिक्षाटनं वा अतदभियुक्तानितस्यानपेक्षितानि एवमादीन्यपि कर्माणि ग्राहयन् पुत्रमशिक्षयदित्यन्वयः अनागतमनोरथः अप्राप्तनिजाभिप्रायः उपसंहृतो मृतो भूत् ६ अनुसंस्थ-
या अनुसरणेन अभिप्रवेशलक्षणेन त्रय्यां अभिष्टोमेन स्वर्गकामो यजेतेत्याद्याया कर्मप्रतिपादिकायां पर्यवसितमतयः पुरुषार्थबुद्धयः ब्रह्मविदाप्रोतिपरंतमेवं विद्वानमृतइह भवतीत्याद्यायाननिष्णातमतयः अनु-
शासननिर्बन्धाच्छिक्षालक्षणाग्रहात् न्यवृत्संतनिवर्तिनुमेच्छन् ७

अतः परमसौभरतः किमकरोदत्राह सचेति सचैवं विचारेत्यन्वयः कथं प्राकृतैरित्यस्य विवरणं द्विपदेति चतुष्पदः पशोर्द्विपदत्वमेव विशेषः ननु ज्ञानेन तादृशैर्मनुष्यैर्यदाह उन्मत्तेत्यादिनामभिरभिभाष्यमाणो भवति तदा तदनु रूपान्पुन्यन्मत्तादिवचनानुकूलवचनानि भाषते विष्टितः कर्तुः कर्मानुकूलद्रव्यद्विभंतेरण कर्मणा वेतनतो मौल्येन कर्मानुकूलद्रव्यद्व्युत्पेत्यर्थः कदन्नं कुत्सितान्नं अभ्यवहरति भुक्ते परकेवलं नैन्द्रियमीति निमित्तं न जिह्वादीन्द्रियतृप्तिकारणं ८ अत्र हेतुगर्भविशेषणमाह नित्येति नित्यनिवृत्तदुःखस्वसिद्धविशुद्धानुभवानंदोहमित्यर्थः स्वात्मलाभस्तमधिगच्छतीति सतथोक्तः यद्वा नित्यनिवृत्तदुःखत्वादिविशिष्टस्वात्मा परमात्मा स एव लाभः फलं जानातीति सतथोक्तः अतएवासंभावितो नृत्पादितो देहाभिमानो येन स तथा शुष्कजलनारिकेलफलसम इत्यर्थः ९ उपलिप्तभूमौ शयित्वानिद्राकरणस्य ढिलसंवेदनं अनुमर्दनं देहमलासागः अनुमज्जनं अस्त्रानं कर्पटैः पटचारेण जीर्णवस्त्रेणेत्यर्थः आवृताच्छादिता कटिर्यस्य स तथा उरुमणिणातिमलिष्टेन १० यदा परतः आहारं प्रति वेतनतः कर्महमान

सचप्राकृतैर्द्विपदपशुभिरुन्मत्तजडबाधिरैर्यभिभाष्यमाणोयदातदनुरूपाणिप्रभाषतेकर्माणिचसकार्यमाणःपरेच्छयाकरोति ॥ विष्टितोवेतनतोवायाञ्जया
यदृच्छयाचोपसादितमल्पंबहुमृष्टंकदन्नंवाभ्यवहरतिपरंनैन्द्रियप्रीतिनिमित्तम् ८ नित्यनिवृत्तदुःखस्वसिद्धविशुद्धानुभवानंदस्वात्मलाभाधिगतःसुखदुःख
योर्द्वैतनिमित्तयोरसंभावितदेहाभिमानः ९ शीतोष्णवातवर्षेषुवृषइवानावृतांगःपीनःसंहननांगःस्थंडिलसंवेशनानुन्मर्दनानुन्मज्जनेनरजसामहामणिरि
वानभिव्यक्तब्रह्मवर्चाःकर्पटावृतकटिरुपवीतेनोरुमषिणाद्विजातिरितिब्रह्मबंधुरितिसंज्ञयाज्ञजनावगतोविचचार १० यदानुपरतआहारंकर्मवेतनतईहमानः
स्वभावाभिरपिकेदारकर्मणिनिरूपितस्तदपिकरोति ॥ किंतुनसमंविषमंन्यूनमधिकमितिवेद ॥ कणपिण्याकफलीकरणकुलमाषस्थालीपुरीषादीन्यप्य
मृतवदारोचयति ११ अथकदाचिद्वृषलीपतिर्मद्रकाल्यैर्पुरुषपशुमालभतापत्यकामः १२ तस्यहदैवविमुक्तस्यपशोःपदवीतदनुचराःपरिधावंतोनिशि
निशीथसमयेतमसावृतायामनधिगतपशवजाकस्मिकेनविधिनाकेदारान्वीरासनेनमृगवराहादिभ्यःसंरक्ष्यमाणमांगिरसप्रवरसुतमपश्यन् १३ अथतए
नमनवद्यलक्षणमवमृश्यतेनभर्तुःकर्मनिष्पत्तिमन्यमानाबद्धारशनयाचंडिकागृहमुपनिन्युर्मुदाविकसितवदनाः १४ अथपण्यस्तंस्वविधिनाभिषिच्या
हतेनवाससाच्छाद्य भूषणानुलेपसक्तिलकादिभिरुपस्कृतंभुक्तवंतंधूपदीपमाल्यलाजकिसलयांकुरफलोपहारोपेतयावैशससंस्थयामहतागीतस्तुतिमृदं
गपणवधोषेणचतंपुरुषपशुंभद्रकाल्याःपुरतउपवेशयामासुः १५

श्रेष्ठमानस्तदास्वभ्रातृभिरपिकेदारकर्माणि निरूपितस्तत्कर्मापि करोति अस्यकर्मण इदं मूल्यं सभूमिदं विषममिदं अधिकमिदं न्यूनमिति न वेद कर्णपाषाणोपेताणुतरतंडुलं पिण्याकं नीरसतिलपिष्टं फलीक
रणमवहत्ततंडुलतुषं कुलमाषः कीटादिविद्धमाषः वनमाषो वा स्थालीपुरीषं स्थालीतंडुलमृदग्यान्न यावनालश्यामाककोद्रवादन्यादिशब्दगृहीतानि आरोचयति मधुरीकरोति ११ भक्षितकणादि
जीर्णीकरणं नातिशयितमाहात्म्यं औषधादिनापितत्संभवादित्याशक्यविष्णुमाहात्म्यगर्भितं माहात्म्यात्तरमाह अथेति अथान्यमाहात्म्यं वक्ष्यामीति शेषः १२ दैवविमुक्तस्य अदृष्टोद्बोधकपरमात्मोपेक्षया
क्षीणायुषः निशीथसमये मध्यरात्रिकाले अनधिगतपशवः अप्राप्तपुरुषाख्यपशवः केदारान्शालिक्षेत्राणि वीरासनेन मचे स्थित्वासंरक्ष्यमाणं पालयंतं यत्प्रत्ययस्तु स्वयंहंरिणा पाल्यत इति चोत्तनपरः
१३ रशनयारज्ज्वा १४ पणयो वृषलाश्चोरा वा स्वविधिना स्वागमोक्तमार्गेण अहतेनाच्छिन्नेन धौतेन वा किसलयः पल्लवः अंकुरो न वा कुरः वैशससंस्थया हिंसा विधानेन १५

वृषोयमौलीयतपभिरितिवृषलास्तेषां राजा वृषलराजः अतएवपणिश्चोरवृषलगजेषुचोरइत्यर्थः असृगासवेनरक्ताख्यमद्येन तस्याः भद्रकाल्यामंत्रेण शुभकर्णिविरूपाक्षिन्बस्तनिमहोदरि हनश
त्रुंनिशूलेनक्रुद्धस्यपिवशोणितमित्यादिनाभिर्मंत्रितंजपमांसंखड्गम् १६ उत्तिक्तमुच्छृखलंमनोयेषांतेतथातेषां भगवत्कलासन्निहितांगिरसकुलकदर्थीकृत्यवृषलानां ब्रह्मर्षिसुतस्य भरतस्यालंभन
हिसनमतिदारुणं यत्कर्मतदुपलभ्यदृष्ट्वा ब्रह्मतेजसाशत्रुदहनलक्षणभरतस्य श्रीहरिसामर्थ्येन भृशंदंष्ट्रमानेन देहेन युक्तासाभद्रकालीसहसोच्चचाल सद्योर्थः सहसाश्रुतइतिपादवः १७ यायष्टुमा
कांक्षितासैवेत्येवशब्दार्थः किंविशिष्टस्य सूनायां हिंसायामनभिमतस्यायोग्यस्य सर्वप्राणिहिंसका अपि ब्राह्मणहिंसां नानुमन्यंत इति अमर्षरोषयोर्भावेऽशः तस्य रभसेन कोलाहलेन विलसित प्रका
शितः भ्रुकुटिलक्षणो विटपः शाखा तथा कुटिलाभ्यां दंष्ट्राभ्याचारुणानामीक्षणानामाटोपेन चातिभयंकरं वदनं यस्याः सा तथा इदं जगद्धंतु कामेवाद्दहासं कुर्वतीततः पूर्वस्थानादुत्पत्त्योत्थायागत्य वृक्णा
निच्छिन्नानि शीर्षाणि येषां ते तथा तेषाम् १८ महत्स्वभिचारेण योतिक्रमः अनिष्टकरणं तदात्मने कर्त्रेकात्स्न्येनैकदेशमंतरेण फलति परिपाकं प्राप्नोति १९ आश्चर्यमेतच्च दंतकांतिकानीतोपि ब्राह्मण

अथ वृषलराजपणिः पुरुषपशोरसृगासवेन देवीं भद्रकालीं यक्ष्यमाणस्तदभिर्मंत्रितमासिमाति करालं निशितमुपापदे १६ इति तेषां वृषलराज्ञां रजस्तमः प्रकृ
तीनां धनमदरजसोत्तिक्तमनसां भगवत्कलांगिरसकुलकदर्थीकृत्योत्पथेन स्वैरं विहरतां हिंसाविहाराणां कर्मातिदारुणं वृषलानां यद्वह्मभूतस्य साक्षाद्ब्रह्मर्षि
सुतस्य निर्वैरस्य सर्वभूतसुहृदः सूनायामप्यनभिमतस्यालंभनं तदुपलभ्य ब्रह्मतेजसातिदुर्विषहेण दंदंष्ट्रमानेन वपुषा सहसोच्चचालसैव देवी भद्रकाली १७
भृशममर्षरोषावेशरभसविलसितभ्रुकुटिविटपकुटिलदंष्ट्राख्येक्षणोपातिभयानकवदनाहंतु कामेवेदं महदाद्दहासमतिसंरंभेण विमुंचतीतत उत्पत्त्यपापी
यसां दुर्भावानां तेनैवासिनावृक्णाशीर्ष्णांगलात्स्रवंत मसृगासवमत्युष्णं सहगणैर्निपीयाति पानमदविह्वलोच्चैस्तरां स्वपार्षदैः सह जगौ नर्तविजहार च शिरः
कंदुकलीलया १८ एवमेव खलु महदभिचारातिक्रमः कात्स्न्येनात्मने फलति १९ नवा एतद्विष्णुराताडुतं यदसंभ्रमः स्वशिरश्छेदन आपातितेपि विमुक्तदे
हाद्यात्मभावसुहृद्दहदयग्रंथीनां सर्वसत्त्वसुहृदात्मनां निर्वैराणां साक्षाद्भगवतानीमिषारिवरायुधेनाप्रमत्तेन वैस्तैर्भावैरभिरक्ष्यमाणानां तत्पादमूलमकुतोभ
यमाश्रितानां भागवतपरमहंसानाम् २० इति श्रीभागवते पंचमस्कंधेनवमोऽध्यायः ९ श्रीशुक उवाच ॥ अथ सिंधुसौवीरपतेरहूगणस्य व्रजतद्वक्षुमयास्त
टेनद्याभगवंतं कपिलऋषिं द्रष्टुं कस्मिंश्चिदाश्रमे स्थितं तत्कुलपतिना शिबिकावाहकपुरुषान्वेषणसमये दैवेनोपसादितः स द्विजवर उपलब्धः एष पीवायुवासहं
नांगः स्वरवत्धुरं वोढुमलमिति पूर्वविष्टिगृहीतैः सह गृहीतः प्रसभमतदर्ह उवाह शिबिकां सहि महानुभावः १

रनृष्णीं आसेति राजाभिप्रायज्ञो वा दरायणिराह नवा इतीति हे विष्णुरात परीक्षितस्वशिरश्छेदन आपातितेऽप्यसंभ्रम इति यदेतद्भागवतपरमहंसानामद्भुतं नवैवेत्यन्वयः विमुक्तो देहादावात्मभावलक्षण
सुहृद्दहदयग्रंथीयैस्ते तथा तेषां सर्वसत्त्वानां सुहृद्दहदहदयग्रंथीनां सर्वसत्त्वसुहृदात्मनां स्तेषां सुहृदात्मामनोयेषां ते तथा तेषां भित्तिवा साक्षात्प्रत्यक्षतुर्ययोरित्यभिधानात् साक्षाद्भगवतस्तु पूर्वमूर्तेर्हरानिमिषा
रिवरायुधेन कालरूपचक्राख्यश्रेष्ठायुधेन तैस्तैर्भावैर्भद्रकाल्यादिसंज्ञैः परितोरक्षमाणानामप्रमत्तेनैत्यनेन चक्रस्य चैतन्यमुपलभ्यति अतएव वैलक्षण्यसूचनाय भगवतः अनिमिषेत्यपसंधिः कृतः २० इति पंच
मस्कंधे विष्णुतटी नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ अत्र पुरुषांतरसंवादबाहुल्येन भ्रष्टातिशयो भवतीति पुनरापि पंचमस्कंधेनैव पुनरुक्तं तदर्थं ब्राह्मणरहूगणयोः संल्लापं घटयितुमाह अयेति इक्षुमत्यान

स्तैर्काश्चिदाश्रमेस्थितं कपिलं मुनिं द्रुष्टुं ब्रजतो रहूगणस्यां दोलिकावाहकपुरुषान्वेषणवेलायां तस्य राज्ञः कुलपातिना प्रधानपुरुषेण देवेनादृष्टप्रेरकं णरिणोपसादितः प्रापितः एषपीवापुष्टः सरवत्
शिबिकां वोढुमलं समर्थ इति निश्चित्य प्रसभं पूर्वविष्टिगृहीतैर्वाहकैः सह गृहीतोऽतर्द्धः वहनायोग्यः स ब्राह्मणः शिबिकामुवाहेत्यन्वयः किंचिन्नामिदमितितत्राह स होति स ब्राह्मणो महानुभावो हि यस्मात्तस्मा
ब्राह्मणेन वाहयितुं त्वमनुपपन्नमिदमस्यात्यंतायोग्यं महासामर्थ्योपेतत्वादित्यर्थः १ युगमात्रप्रदेशस्यावलोको दर्शनं युगमात्रावलोकः तदनुकूलागातिर्गमनस्य सतथा तस्य गत्या अन्येषां वाहकानां पु
रुषाणां गतिर्न समायुक्तानभवति यदा तदा रहूगणः अधिवहतो वोढुना हेत्यन्वयः अतिक्रमत्तपदं निक्षिपत् २ सोपालंभं सतर्जन ईश्वरस्य राज्ञः वचः तुर्यात्सामाद्युपायानां मध्ये चतुर्थादंडात् ३ भवतो
पमो नुशासनं तस्यानुपया अनुगुणमार्गाः द्रुतमस्मद्गमनानुगुणं न ब्रजति पारयामः पारंगच्छाम. ४ नूनमिदानीमेकस्यासांसर्गिकः संबंधात्संभूतः सभावनामात्रनतुतात्त्विकं विचारासहत्वादिति ममर्थ
संप्रनासूचयति अयं दुष्ट इति निसर्गेण निश्चयेन सिंधुविषयस्याधिपतिरहमित्यभिमानबलात्कृतः पूर्णः स्वभावांतरं राजसंप्राप्त इति वा अतएवोत्थितकोपः ५ अहो कष्टमिच्छामि विपरीतार्थो वेदि

यदा हि द्विजवरस्य युगमात्रावलोकानुगतेन समापुरुषगतिस्तदा विषमगतायां स्वशिबिकायां रहूगण उपधार्य पुरुषानधिवहत आह ॥ हे वोढारः साध्वतिक्र
मत किमिति विषममूह्यते यानमिति २ अथ तर्द्ध ईश्वरवचः सोपालंभमुपाकर्ण्य तुर्याच्छंकि त मनसस्तं विज्ञापयां बभूवुः ३ नवयं नरदेव प्रमत्ताः भवन्नियमानु
पयाः साध्वे ववहामः अयमधुनैव नियुक्तोऽपि न द्रुतं ब्रजति नानेन सह वोढुमिह वयं पारयाम इति ४ सांसर्गिको दोष एव नूनमेकस्यापि सर्वेषां सांसर्गिणां भवितुम
र्हतीति निश्चयं कृपणं वचो राजारहूगण उपासितवृद्धोऽपि निसर्गेण बलात्कृत इष दुत्थितमन्युरविस्पष्टब्रह्मतेजसं जातवेदसमिव रजसा तमसा वृतमतिराह ५
अहो कष्टं भ्रातृव्यं कृतमुत्परिश्रान्तो दीर्घमध्वानमेक एव ऊहितवानसुचिरं नातिपीवानाति संहननां गोजरसोपद्रुतो भवान्सखेनो एवापर एते संघट्टिनः ६ इति
बहुविप्रलब्धोप्यविद्यया विहितद्रव्यगुणकर्माशयस्वचरमकलेवर अवस्तुनिसंस्थानविशेषे अहं ममेत्यनध्यारोपितमिथ्याप्रत्ययो ब्रह्मभूतस्तूष्णीं शिबिका
मुवाह ७ अथ पुनः स्वशिबिकायां विषमगतायां प्रकुपित उवाच रहूगणः किमेतत्वं जीवन्मृतोऽसि मां कदर्थीकृत्य भर्तृशासनमतिचरासि ॥ प्रमत्तस्य ते करोमि
चिकित्सां दंडपाणि रिव जनतायाः यथा प्रकृतिं स्वां भजिष्यसीति ८

तव्याः भ्रातः सखे इत्याक्षेपे संबोधनं ज्ञातव्यं लोके भ्रात्रादिभिः सह विरोधो नान्यैरित्यत एतादृशैः शब्दैः संबोधनं कृतमित्यर्थः सघट्टिनः सहवाहकाः ६ इत्येवं विप्रलब्धोपि भातं सतोपितूष्णीं भूत्वा शिबिकामुवा
हेत्यन्वयः तूष्णींभावे कारणमाह ब्रह्मेति ब्रह्मभूतः ब्रह्मनिविष्टमना इत्यर्थः अत्रापि कारणमाह चरमेति इतः परं भौतिकं शरीरं भस्य नास्तीति द्योतनाय चरमेति स्वत्वेनाभिमतं तदेहेन अध्यारोपितो मि
थ्याप्रत्ययो येन सतथा अनात्मनिकर्तृत्वाभिमानो मिथ्याप्रत्ययः नर्त्तनार्वाच्यलक्षणः कस्माच्छरीरस्य हेयत्वमितितत्राह अवस्तुनीति अवस्तुत्वादनित्यत्वादित्यर्थः तदपि कुत इत्यत्राह संस्थानेति अ
वयवविन्यासविशेषत्वादित्यर्थः कनविन्यासविशेष इत्यत्राह अविद्ययेति हरीच्छयाप्रेरितया प्रकृत्या विहितानां द्रव्याणां पंचभूतानां गुणानां सत्त्वादीनां कर्मणां पुण्यपापलक्षणानां माशय समूहोऽयं
स्तत्तथा द्रव्यादीन्याशेरतैस्मिन्निति वा विहितद्रव्यगुणकर्माशयं च स्वचरमकलेवरं चेति विग्रहस्तस्मिन् ७ विचिकित्सया किं फलमत्राह यथेति प्रकृतिं समस्वभावम् ८

एवंराज्ञोपाख्यो ब्राह्मणः किमकरोदत्राह एवमिति अबद्धाभिभाषणे कारणमाह रजसेति फलांतरं चाह तिरस्कृतेति अशेषाये भगवत्प्रिया भागवतास्तत्कालभ्रममनुष्यास्तेषां निकैव आश्रयो विप्रजन्मायः
समस्तोऽशेषभगवत्प्रियनिकेतः तिरस्कृतो धिक्कृतोऽशेषभगवत्प्रियनिकेतो येन सतथा मनुष्यपदं प्रक्षिप्य किमिति समस्यत इतीयं शंका तत्कालस्थितभक्तेषु मानुषेष्वृषभात्मजः वरोपि धिक्कृतो राज्ञा
सुहृदावैष्णवेष्वापीत्यनेन परिहर्तव्येति सर्वभूतसुहृदो वैष्णवास्तेष्वात्मायस्य स तथा अतएव सुहृदावैष्णवेष्वाति तर्हि किमिति धिक्कार इत्यत उक्तं योगेश्वरेति योगेश्वराणां चर्यायां शुश्रूषाया व्यवहारे
वा नातिव्युत्पन्नमतिनाभ्यस्त बुद्धिस्मयमान इवेतीव शब्दो मंदहासस्य स्वरूपभूतः वंदर्शयति स्मयो नाम कश्चन दोषः स विगतो यस्मात्स तथा इंदराज आश्लेषवचनानामुत्तरम् ९ उरुपरिश्रान्तो दीर्घम
ध्वानमेककूटितवान् सुचिरमिति यदभ्यधापिराज्ञातत्रोत्तरमाह त्वयेति भो वीर निरूप्यमाणे सतियच हं भर्ता यदि च भर्तुर्भेदमसभारः स्याद्यदि वाहं गता यदि वा गतुर्ममाधिगम्यं विषयाख्यं किंचित्स्या
द्यदि वा ध्वामार्गः कश्चित्स्यात्तर्हि त्वयोदितमिदं सर्वव्यक्तं स्पष्टमविप्रलब्धं सत्यं भवेत् किंतु नाहं भर्तानतरां भारः नाह गतानतरां गंतव्यं न तमामार्ग इत्यर्थः स्वस्कंधे शिबिकादंडस्य प्रत्यक्षसिद्धत्वात् कथ
मेतद्वचनमित्यत उक्तं व्यक्तमिति भर्ता सन्त्रियमाणो विभर्ति यत्रिधा तु पृथिवीमुत चामित्यादि श्रुतौ भरणोर्देही रीनयत त्वस्य व्यक्तमुक्तत्वात्तदाभिप्रायेण भरतेनोच्यत इत्येतदपि भरणोर्देही रीतिरिति च
तय नृपमब्रवीदिति स्मृतिसिद्धं यदुक्तं नातिपीवेति तत्राह पीवेति पंचभूतात्मकेशरीरेपीवेति यः प्रवादः असौ विदां ज्ञानिनां पक्षेन शोभते देहस्य परिणामित्वेन चेतनस्या परिणामित्वेन सिद्धत्वात् १० नातिसं

एवं बह्वद्वमभिभाषमाणं मरदेवाभिमानिनं रजसा तमसानुविद्धेन मदेन तिरस्कृताशेषभगवत्प्रियनिकेतं पंडितमानिनं सभगवान् ब्राह्मणो ब्रह्मभूतः सर्वभूतसु
हृदात्मा योगेश्वरचर्यायां नातिव्युत्पन्नमतिस्मयमान इव विगतस्मय इदमाह ९ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ त्वयोदितं व्यक्तमविप्रलब्धं भर्तुः समस्याद्यदिवीरभारः ॥
गंतुर्यदि स्यादधिगम्यमध्वापीवेति चासौ न विदां प्रवादः १० स्थौल्यं कार्श्यं व्याधय आधयश्चक्षुर्भ्रमं कलिरिच्छा जरा च ॥ निद्राऽरातिर्मन्युरहं मदश्च देहेन
जातस्य हि मे न संति ११ जीवन्मृतत्वं नियमेन राजन्नाद्यंतवद्यद्विकृतस्य दृष्टम् ॥ स्वस्वामिभावो ध्रुव एष यत्र तर्ह्यच्युते साविति कृत्ययोगः १२ विशेषबुद्धेर्वि
वरं मनाक् पश्यामि यत्र व्यवहारतो न्यत्र ॥ कईश्वरस्तत्र किमीशितव्यमथापि राजन्करवामकिंते १३

हननांग इत्यादियदुक्तं तत्राह स्थौल्यमिति अत्र हि शब्द एवार्थे स्थौल्यादयो देहेन जातस्य देहाभिमानिनो ह्येव संति न मे संति देहाभिमानाभावात् देहमानी देहजातो विदेहो वा जित इति वचनात् देहाभिमानिन
एव स्थौल्यादिकानि नान्यस्येति बोद्धव्यं अरतिस्तंद्री अहमहंकारः ११ जीवन्मृतो सीत्यस्योत्तरमाह जीवन्मृतत्वमिति आद्यंतवदुत्पत्तिविनाशवद्यत्तस्य विकृतस्य जडस्य नियमेन जीवन्मृतत्वदृष्टं तथा
हि जीवनं प्राणयोगेन चेष्टावत्त्वं मृतत्वं प्राणत्यागेन रीतलक्षणसुखराहित्यमेतच्छरीरस्याविनाभूतं प्राणयुक्तेररत्याचजडं जीवन्मृतं स्मृतमिति स्मृतेः न चैवं ममचेतनस्य देहयोगीवियोगलक्षणजन्ममरणे
अंतरेण स्वतो विकाराभावेनाद्यंतवत्त्वायोगात् नित्यो नित्यानां चेतनश्चेतनानामिति श्रुतेः देहस्य सर्वथानाशादनाशाच्चेतनस्य चेत्यादेश्च अतएव देहेन जातस्येत्युक्तं ॥ यच्च मां कदर्थी कृत्यभर्तुं शासनमार्तिच
रसीत्युक्तं तत्राकर्णयेति भावेनाह स्वस्वामीति यत्र यद्येष स्वस्वामिभावो ध्रुवः सत्य इति त्वयोच्यते तर्ह्यसावच्युते हरौ मुख्य इत्युच्यता एष सर्वेश्वर इति श्रुतेः न तु त्वयि तवास्मास्वेकत्वात् भृत्यत्वे मेवमु
ख्यं सदुक्तं स्वामित्वं तु हररेव मुख्यमन्यत्र भृत्यतेति ॥ एष राजादंडनाथ इति वचनात् अच्युते मुख्यत्वं कथमत्राहंतीति ममस्वामी हरिर्नित्यसर्वस्य पतिरेव चेति स्मृतेः संध्योपासनवन्ममस्वामी ह
रि रीति तिकते व्यसालक्षणो योगउपासनं हरावेव विहितमिति यस्मात्तस्मादिति शेषः ध्रुव इति विशेषणादन्यत्राध्रुवस्य न्यायप्राप्तत्वाच्च १२ एको रुद्रो न द्वितीयो वतस्य इति श्रुतेः रुद्रादीनामपि स्वाभित्वप्रती
तेरिति तत्राह विशेषबुद्धेरिति मनागीषदपि विशेषबुद्धेरुद्रादौ मुख्यबुद्धेर्विवरमवकाशं स्वामिशब्दप्रवृत्तिनिमित्तं न पश्यामि भरतस्यापरोक्षज्ञानित्वेन करतलामलकवदशेषशब्दप्रवृत्तिनिमित्तस्यापरो

क्षत्वात् पश्यामीत्युक्तं । तस्मादेतद्दर्शनेन महानितिसूचितं च शब्देन कर्णताडितवच्छ्रूयमाणस्य कथं नोदनामिति तत्राह यद्वचवहारतो न्यसिति व्यवहारतो ब्रह्मलक्षणाद्यदन्यन्मुख्यतदितीशेषः अतो देवेषु प्रतीयमानं यत्स्वामित्वं तद्वरिण्यतमिति बोद्धव्यं तदुक्तं देवेषु तन्नियत्याचेति अनेन हरिर्मन्तरेण देवेषु यथा तारतम्यं स्वामित्वं मुख्यमिति च ज्ञातव्यं तर्हि सिंधुपतिरिति व्यपदेशो मम कथमित्यतो वाह विशेषेति सैवैरज्ञैस्त्वामुद्दिश्य व्यवहारो न तु मुख्य इत्यर्थः एतदप्युक्तं त्वदादेव्यावहारिकमिति । आदिशब्देन भवतो देशाधिपतय इति गृह्यते अस्तु व्यावहारिकमतः किं तत्राह कर्हश्चर इति हरौ देवेषु च स्वामित्वमृतेन यत्र मानुषेषु तस्य व्यत्यासात् को विशेषः व्यवहारमात्रा न्निर्मूलमिति तत्र तस्मिन्पक्षे स्थिते मानुषेषु कर्हश्चरः स्वामी ईशितव्यं समर्थनीयं च किं न किमपीत्यर्थः तदुक्तं मानुषेषु विशेषः को व्यवहारमृतेव । व्यत्यासादिति तत्र हरौ देवेषु स्वामित्वे मुख्यतो यथाक्रमं स्थितेन यत्र कर्हश्चर इति वा यथामानुषेषु स्वस्वामिभावस्य व्यत्यासो न तथा देवेष्विति द्योतनाय तत्रेति तदुक्तं न हि देवेषु व्यत्यासः स्वामितांगत इति । एवं विचार्यमाणेन्येभ्यो जीवेभ्यस्तव विशेषाभावेऽपि संभावनार्थं तव स्वामित्वमंगीकृत्याप्यस्माभिर्निकर्तव्यं तद्वदेत्यभिप्रेत्याह अथापीति विशेषबुद्धेर्यद्विवरं पश्यामि तद्वचवहारतो न्यत्र कुतः मनागल्पमज्ञविषयत्वादिति वान्वयविशेषः अवशिष्टपूर्ववत् १३ प्रमत्तस्य ते करोमि चिकित्सामिति यदुक्तं तत्र शृण्वित्याह उन्मत्तेति उन्मत्तादिस्वरूपपरिधौ तस्वतंत्रे हरौ स्थितवाप्राप्तस्य मे चिकित्सिते न दंडलक्षणेन भवता शिक्षितेन विहितेन तवार्थः कियान्नकोपि तव रोदनादिदर्शनेन मम मनस्तृप्तिर्भवतीति तत्राह स्तब्धेति स्तब्धश्चासौ प्रमत्तश्चेति तस्वप्रमत्तः तस्य पिष्टपेषणवन्निष्फलं चिकित्सितं शिक्षा

उन्मत्तमत्तजडवत्स्वसंस्थांगतस्य मे वीरचिकित्सितेन ॥ अर्थः कियान्न भवता शिक्षितेन स्तब्धप्रमत्तस्य च पिष्टपेषः १४ श्रीशुक उवाच ॥ एतावदनुवादपरिभाषया प्रत्युदीर्य मुनिवर उपशमशील उपरतानात्म्यनिमित्तमुपभोगेन कर्मरब्धं व्यपनयन् राजानमपि तथोवाह १५ स चापि पांडवेयासिंधुसौ वीरपति स्तत्त्वजिज्ञासायां सम्यक्श्रद्धया अधिकृताधिकारः तद्दृश्यग्रंथिविमोचनं द्विजवच आश्रुत्य बहुयोगग्रंथमतं त्वरया वरुह्य शिरसा पादमूलमुपगतः क्षमापयन् विगतनरदेवस्मय उवाच रहूगणः १६ कस्त्वं निगूढश्वरसिद्धिजानां विभर्षिः सूत्रं कतमो वधूतः ॥ कस्यासि कुत्र य इहापि कस्मात्क्षेमाय न श्वेदसि नो तशुकः १७ नाहं विशंके सुरराज वज्रा न्नयक्षशूलान्नयमस्य दंडात् ॥ नाभ्यर्कसो मानिलवित्तपास्राच्छंके भृशं ब्रह्मकुलावमानात् १८

सहस्रेणापि निर्मुक्तदेहाभिमानस्य मम व्ययानुभवाभावेन रोदनाद्यनुदयादिति द्विगुणितकोपवह्निना दग्धदेहसंतापमन्तरेणान्यत्प्रयोजनं नास्तीति भावः १४ ब्राह्मणः पुनः किमकार्षीदत्राह एतावदिति तथा पूर्ववदुवाहेति अनुवादपरिभाषया उक्तस्य पुनर्वचनमनुवादपरिभाषातया अनुद्यानूद्येत्यर्थः अनात्मा देहस्तत्संबन्धनात्म्यदेहांतरग्रहणं तस्य निमित्तं कारणं तदुपरतं निवृत्तं यस्य तत्तथा तादृशमारब्धं फलदानायोन्मुखं कर्मोपभोगेन व्यपनयन् व्यपनयन् यथा देहांतरोत्पत्तये न स्यात्तथा भुंजान इत्यर्थः १५ सरहूगणस्तं परित्यज्यान् येन वाहयित्वा विविक्षितगम्पगतः किं नेत्याह सचेति अपिपदेन स्वोक्तस्य गार्हंत्यं सूचयति अधिकृताधिकारः उपदिष्टज्ञानग्रहणयोग्यतावान् बहुयोगग्रंथमतं अनेकयोगशास्त्रसिद्धं हृदयग्रंथिरहंकारबन्धस्तं मोचयतीति हृदयग्रंथिविमोचनतत् १६ क किं जातिविशिष्टः न दृश्यते किं सत्यमित्याह द्विजानामिति सूत्रं लक्षणं यज्ञोपवीतमात्रं मलिनं बहुग्रंथिवरं न दृश्यते अतः संशयः किंचैवं विधा बहवो योगीद्राभवंति तेषामध्ये त्वंकतमो वधूतः योगीद्रः कस्य योगीद्रस्य वशे जातोसि कुत्रत्यः कस्मिन्देशे विद्यमानः इहास्मिन्देशे कस्मात्कारणादभूः चेद्यदि नोस्माकं क्षेमायासितर्हि शुकः कपिलः वासुदेवः उत किं स न भवति तल्लक्षणसामग्र्यभावादित्यर्थः १७ ननु यो वाको वास्तु तव तावच्छि विकावहनमलमिति चेत्तत्राह नाहमिति ब्रह्मकुलस्य ब्राह्मणकुलस्यावमानादपराधात् शंकेतस्माद्ब्राह्मणश्चेत्क्षमापयितुमिच्छया पृच्छामीत्यर्थः १८

यत्तद्वंशकेतत्तस्माद्यथाजडस्यसंगबुद्धिर्नास्ति तथातवापीत्यसंगः निगूढमप्रकाशितंविशिष्टंज्ञानवीर्यस्यसतथा अनवापारः अगाधः माहशानामितिशेषः योगेअध्यात्मविषयेग्रथितानिसंबद्धा निवचनानिमनसाविभेत्तुंविवेक्तुंनोस्माकंनक्षमंतेनशक्यानीत्यन्वयः मनसाविभेत्तुंनशक्नुमः किंपुनर्वचनेनेत्यतोमनसेति १९ अहमपिकार्यांतरमुद्दिश्यजनपदांतरंगमिष्यामीतिशंकामाभूत्किंतुज्ञाना धित्वेनकपिलवासुदेवं अतोज्ञानाधिकारित्वेनममतच्चमुपदेष्टुंग्यतास्तीत्यभिप्रेत्यविज्ञापयति अहंचेति अहमपीहससारेक्यमानानांजनानांयदतिअवगच्छतिजानात्यनेनतत्त्वमितिज्ञानलक्षणमरणं शरणंतत्किंप्रवृत्तइत्यन्वयः कपिलःकिमयंश्रोत्रियउतप्रवक्तैतितत्राह गुरुमिति श्रोतुरपेक्षिताशेषश्रोतव्यस्योपदेष्टारं केषांमुनीनां । किमेतेपाषाणवन्मौनशीलाश्चेन्नप्रवचनेनप्रयोजनमेतादृशशिष्यान् सृष्टव्याख्यासर्वस्यसुशकाचेतितत्राह तत्त्वेति तत्तत्पदार्थतत्त्ववित्त्वमाटविकानामप्यस्तीत्यतआत्मेति नचायंकपिलःसांख्यशास्त्रप्रणेतेत्याह हरिमिति नचायंशब्दःसावकाशइत्याह साक्षादिति नचा स्यान्न्यन्नव्यापृतत्वेज्ञानोपदेशानवसरइत्याह ज्ञानेति ज्ञानकामधेनुप्रवृत्तयेवतीर्णं कलकामधेनावितिधातुःकलविस्तारइतिवा ज्ञानव्याप्तयइतिवा वाइत्यनेनप्रमकार्यांतरेव्यापारोनास्तीतिदर्शयति २० त तःकिंप्रवृत्तइतितत्राह सवाइति भवान्सवैकपिलोभगवानेव लोकनिरीक्षणार्थसाध्वसाधुजनपरीक्षणार्थव्यक्तलिंगोभूत्वाविचरत्यपिस्वित्किमित्यन्वयः माहशानांसंशयःश्लाघ्यइत्याशयेनाह योगेश्वराणा मिति विचक्षीतजानीयात् अंधबुद्धित्वेकारणंगृहानुबद्धइति २१ अधुनायत्त्वयोक्तंभर्तुर्ममभारोनास्तिगंतुःकर्मतःश्रमोनास्तिइतितत्राह दृष्टइति यथात्मनोममभर्तुःकंठमुग्रताहेतुर्भारो गंतुर्गमनलक्षणात्कर्मतः

तद्ब्रूह्यसंगोजडवन्निगूढविज्ञानवीर्योविचरस्यपारः ॥ वचांसियोगग्रथितानिसाधोननःक्षमंतेमनसाविभेत्तुम् १९ अहंचयोगेश्वरमात्मतत्त्वविदांमुनीनां कपिलंगुर्वै ॥ प्रष्टुंप्रवृत्तःकिमिहारणंयत्साक्षाद्वरिंज्ञानकलावतीर्णम् २० सवैभवाँलोकनिरीक्षणार्थमव्यक्तलिंगोविचरत्यपिस्वित् ॥ योगेश्वराणांगतिमं धबुद्धिःकथंविचक्षीतगृहानुबद्धः २१ दृष्टःश्रमःकर्मतआत्मनोवैभर्तुर्मंतुर्भवतश्चाद्यमन्ये ॥ यथाश्रुतोदानयनाजिभावाःसमूलदृष्टोव्यवहारमार्गः २२ स्था ल्यमितापात्पयसोहितापस्तत्तापतस्तंडुलगर्भरंधिः ॥ देहेंद्रियास्वाशयसन्निकर्षात्तत्संसृतिःपुरुषस्यानुरोधात् २३

श्रमःपादवेदनालक्षणोदृष्टस्तथाभर्तुर्मंतुर्भवतोद्यवहनगमनादिक्रियादर्शनाच्छ्रमोयुक्तइतिमन्ये वैसर्वानुभवसिद्धइति नकेवलंदृष्टिःश्रुतिरप्यरतीत्याह श्रुतेति श्रुताउदानयनादिभावाइतिप्रयोगमुत्सृज्यएक पद्येनप्रयोगस्तुच्छांदसः उदानयनादिभावाजलाहरणसाधनघटादिपदार्थाःषोडशानांश्रमजनकाःश्रुताः इतीदमपिश्रमसद्भावेप्रमाणमित्यर्थः भावोलीलाक्रियाचेष्टाइत्यभिधानाज्जलानयनादिक्रियाःश्रमहे तवइतिवा किमतइतितत्राह समूलइति यतोवहनगमनादिक्रियाःश्रमजनकत्वेनसत्याःतस्माद्दानोपादानादिव्यवहारमार्गःसमूलःसप्रमाणः दृष्टःसाक्षिसिद्धइत्यर्थः केचिदुदानयनादिभावेनिपठंति तत्रश्रुतेतिपदच्छेदः क्रियावाचिनोभावशब्दस्यटापिकृतेस्त्रीलिंगत्वंसाधु अनेनजीवन्मृतत्वंनियमेनराजन्नित्यत्रयदेहस्येतिउक्तंतत्प्रत्युक्तं शतंकुंभंअसिंचंतंसुरायाइतिश्रुतेःक्रियायाश्चेतननियतत्वात् २२ स्थौल्यादयोनमेसंतीतियदवादितत्रोच्यते स्थालीति स्थाल्याःभांडस्याग्निनातापात्भांडस्थपयसांजलस्यतापःस्यात्तत्पयसस्तापात्तंडुलगर्भस्यतंडुलांतःसारस्यरंधिःपाकःसंयोगलक्षणसंबंधप र्यस्याऽन्नाख्यकार्योत्पत्तिर्यथातथा देहश्चेन्द्रियाणिचासवश्चाशयोतःकरणंतेतथातेषांसन्निकर्षात्संयोगलक्षणसंबंधात्यास्थौल्यादिलक्षणासंसृतिःसापुरुषस्यभवतीत्यन्वयः कुतः अनुरोधादिभिमानात् नचाभिमानोनास्तीतिवाच्यं देहसद्भावेभिमानस्यावश्यंभावित्वादभिसंतप्तायोवत् ननुहेयाहेययोःस्वरूपेसामान्यतोज्ञातेऽत्रप्रश्नपूर्वकविशेषतो जिज्ञासासंजाघटीतीतितदभावेस्तंभसंबोधनवद्बुद्धयर्थःस्था दित्यतोवा हेयस्वरूपंनिरूपयति स्थालीति अर्थस्तूकएव आत्मासंसारो संसारातःपातित्वादंतःकरणवत्सचसत्योर्थक्रियाकारित्वादात्मवदित्याद्युहनीयम् २३

स्तव्यममत्तस्यचपिष्टपेइतिपुक्तं तत्राह शास्तेति 'योऽपिष्टिदुष्टप्रजानांशास्ताशिष्टप्रजानां गोप्तादेवब्राह्मणमुनीनांकिंकरश्चस्वविहितंनित्यनैमित्तिकंकर्मच्युतस्याराधनंस्वधर्मपदीहमानःकुर्वाणश्चम
वति तर्हिसराजापिष्टेनापिनाष्टिनिष्कलव्यापारवानभवति किंतुसफळव्यापारवानेव एतत्कुतोवगम्यतइतितत्राह विजहातीति ज्ञानमंतरेणान्येननहन्यंतइत्यधानिदुःखान्याधिव्याधिनिमित्तानितंपामो
घोयस्मिन्संसारस्तथातंविजहाते मुंचति मुक्तोभवतीत्यर्थः एवंसंसारस्वरूपंनिरूप्य राज्ञःस्वधर्मनिरूपयतीत्यतोवाह शास्तेति २४ यतएवमज्ञानशबलनशुद्धंफलादर्शनादतः संसारनिर्मूलन
करंज्ञानमुपादिशेत्याह तन्मइति नराणांदेवोहमित्यभिमानानिभित्तमदेनतुच्छीकृतसत्तमस्यधिकृतसज्जनोत्तमस्यमेययाहशासदवध्यानंसज्जनावज्ञाननिमित्तमंहःपापंतरेयंतर्णिमिवामि तामैत्रीमित्रंस
र्वस्मादेष्टमोहरिस्ताद्विषयांश्शंकुषीष्ट अत्रकरणंनामप्रकाशनंविश्लिष्टंनर्त्वाविद्यमानस्यनिर्माणं प्रकाशयेत्यर्थः मुक्तौमुख्यंसाधनंब्रह्मज्ञानमेवान्यत्सर्वतत्साधनमितिचोतनापवाक्युषीष्टेत्युक्तं आर्त
बंधोइत्यनेनसंसारंधूपेपतितानांजनानांदीपिकालक्षणद्विष्टिदानेनसमुद्धरणबंधुभूतस्त्वमेवत्वादशोन्योनास्तीतिस्वाभिप्रायसिद्धयेप्रयुक्तमितिज्ञातव्यं हिगतावितिधातोर्गतेज्ञानस्यप्रतिबंधकत्वेनपा
पार्थेबंधइतिनिपातनात्साधुः २५ शिविकावाहनलक्षणयास्मदवज्ञयातवकोपादिविकारोनास्तीत्याह नविक्रियेति विश्वसुहृत्विश्वस्यविश्वात्मनासर्वप्रकारेणवासुहृत्श्रीनारायणः सएवसत्तायस्य
सत्तथा तस्यतेतवविक्रियासंतापलक्षणोमनासिविकारःकोपोवानास्ति केनहेतुनेत्यतउक्तं साम्येनेति मानावमानयोः समत्वकारणेन मानावमानयोस्तुल्यइतिस्मृतेः तत्रापिक्कारणमत्राह वी

शास्ताधिगोप्तानृपतिःप्रजानांयःकिंकरोवैनपिनष्टिपिष्टम् ॥ स्वधर्ममाराधनमच्युतस्ययदीहमानोविजहात्यधौघम् २४ तन्मेभवान्नरदेवाभिमानमदेन
तुच्छीकृतसत्तमस्य ॥ कृषीष्टमैत्रीदृशमार्तबंधोययातरेयंसदवध्यानमंहः २५ नविक्रियाविश्वसुहृत्सखस्यसाम्येनवीताभिमतस्तवापि ॥ महद्विमाना
स्त्वकृताद्विमादृग्धक्षत्यदूरादपिशूलपाणिः २६ इतिश्रीभागवतेपंचमस्कंधेदशमोऽध्यायः १० ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ अकोविदःकोविदवादान्वदस्यधो
नातिविदांवरिष्ठः ॥ नसूरयोहिव्यवहारमेनंतत्वावमर्शेनसहामनंति १

ताभिमतोरीतवीताविगताभिमतिरभिमानोयस्यसत्तथातस्य सामान्यज्ञानिनोपिमनसिविकारोन्नरया
द्विशिष्टज्ञानिनस्तस्यतर्वाक्वक्तव्यमित्यपिशब्दार्थः वीताभिमानत्वेनतवमनसिविकाराभावोपिसंभावितइतिवा ममतुदेहाभिमानोदुस्त्यजोपतोमहदवज्ञानेमाप्तेशास्त्रतःकर्तव्यआत्मदाहोनकृतइत्याशये
नाह महद्विमानादिति माहकूपुरुषःस्वकृतात्महतोभवादृशस्यविमानादवज्ञानाददूरात्तदानीमेवात्मानंधक्ष्यतिदहति नकेवलंमाहगेवात्मानंदहति किंतुमत्तोभ्यधिकःशूलपाणिःसदाशिवोपिस्वतोमहद
वज्ञानावात्मानंदहति ब्रह्महत्यासहस्रस्यपापशम्येत्कथंचन नपुनस्त्वदवज्ञानेकल्पकोटिशतैरपि स्वतोमहदवज्ञानाद्द्रोप्यात्मानमादहेदितिवाक्यद्वयंहिशब्देनोपात्तमितिज्ञातव्यं अतोभवतंप्रार्थयइत्यपि
शब्दार्थइति २६ इतिश्रीभागवतेविजयध्वजकृतटीकायांपंचमस्कंधेदशमोऽध्यायः १० अस्मिन्नध्यायेहेयत्वेनप्रथमतोवक्तव्यत्वेनसंसारस्वरूपंनिरूप्यतन्निवर्तकसाधननिरूपयति प्रथमतस्तदुक्तमाक्षि
पमिवाह अकोविदइति राजंस्त्वमकोविदोऽपंडितःकथं कोविदवादान्वदसि यत्कोविदानांपंडितानांवादवद्वचनवदवभासमानान्वादान्वचनविशेषान्ब्रूषइतिपस्मात्तस्मात्स्वधर्ममाराधनमच्युतस्ये
त्यादिवदतोममापांडिसंकथमत्राह नातिविदामिति भिक्षुकश्रुतगलोपरिवृत्तवद्वक्तृत्वान्नातिविदांष्टकरतलामलकरसत्त्वज्ञानामध्येगणनीयत्वेनशरिष्ठःनहिहेतुवद्भासमानान्प्रपंचामिध्यात्वेप्रयुक्ता
नृहश्यत्वादिहेतून्प्रयुंजानआनुमानिकेषुकोविदोभवतिकुतस्तर्वावरिष्ठः । कुतोवचसामाभासत्वमत्राह नसूरयइति सूरयःसर्वज्ञाःशब्दतत्त्वज्ञाःएनंव्यवहारंभर्तुर्गर्तुर्भवतश्चानुमन्येशास्ताधिगोप्तानृपतिः

प्रजानां स्थाल्यग्नित्वा पात्यसोमितायस्तत्तापतस्तंदुलगर्भेगंधिरित्यादिलक्षणतत्त्वावमर्शनयथास्थितवस्तुस्वरूपविवारेण सहनामर्नति देहेनजातस्याहिमेनसंति विशेषबुद्धेर्विवरंमनाक्पश्यामीत्यादिप्रं
यस्यार्थापरिज्ञानाद्विजृम्भितमिति एतद्विशब्देनाह अतःप्रेक्षावद्विःकटाक्षेणाप्यनभिवीक्षितत्वादुपेक्षणीयस्त्वयंपक्षइति १ ननुमाभूत्सूरिभिरामननवेदैः किंनस्यादितितत्राह तथेति यथासूरिसिद्धांतैस्त्वद्व्य
बहारोनेचकास्ति सदोषत्वाज्जलदच्छन्नद्युमणिवदल्पबुद्धीनावेदानांवादेषुमुखतःप्रतीयमानार्थप्रतिपादकलक्षणेपुवाक्येषुतत्त्ववादः परब्रह्मस्वरूपविषयज्ञानसिद्धांतो नानुचकास्तिन प्रकाशतेकथंनचका
स्तीत्यतउक्तं शुद्धइति स्वर्गकामोयजेतेत्यादिकर्मप्रतिपादकानांब्रह्मविदाप्रोतिपरमितिब्रह्मज्ञानप्रतिपादकानांचवाक्यानांयथैकवाक्यत्वंतथानप्रकाशतइत्यर्थः कस्मात्तथानप्रकाशनमत्राह उरुगार्हमेधेति
उरुविस्तीर्णगार्हमेधंयहस्थसंबंधिवितानंयज्ञकर्मतत्प्रतिपादकयाविचयाउरुधाविजृम्भितेषुसम्यगुद्बोधकेषुयतोल्पबुद्धीनांनप्रतीयतेततोमहाबुद्धीनांप्रकाशतइत्यतोहीति नवेदेष्वल्पबुद्धीनांब्रह्मतत्त्वसं
मोक्षयते महाबुद्धिस्तुवेदेषुपश्येद्ब्रह्मैवकेवलमिति वचनात् अल्पबुद्धीनांबाहुल्याभिप्रायेण प्रायेणेति अयोग्यानामयमेवार्थइत्यस्मिन्नर्थेएवशब्दः वादोविषयवक्तृत्वंमुखतोवचनस्मृतंइत्याभिधानं कर्मपरा
णांकर्मैवनतत्रविभागइतरेषामितरेष्वशुद्धः किंनस्यादितिनेत्याह साध्विति एकवाक्यत्वकरणमेवसाधुनान्यदित्यर्थः २ पुरुषार्थबोधकत्वेनप्रवृत्तस्यवेदस्यसर्वस्यपुरुषार्थित्वेनसर्वसाधारणस्यकेषांचित्त
त्वमकाशत्वंकेषांचित्तेतिविशेषेनघटतेवैषम्यादिदोषापत्तेरित्याशंक्यपुरुषदोषादिदमित्याह नतस्येति वरीयसीःवरीयस्योपौरुषेयत्वेनप्रशस्तावेदांतगताअपिवाचःतस्यपुरुषस्य साक्षात्तत्त्वग्रहणाय

तथैवराजन्नुरुगार्हमेधवितानविद्योरुविजृम्भितेषु ॥ नवेदवादिषुहितत्त्ववादःप्रायेणशुद्धोनुचकास्तिसाधु २ नतस्यतत्त्वग्रहणायसाक्षाद्वरीयसीरपिवाचः
समासन् ॥ स्वप्नेनिरुक्त्यागृहमेधसौख्यंनयस्यहेयानुमितंस्वयंस्यात् ३ यावन्मनोरजसापूरुषस्यसत्त्वेनवातमसावानुरुद्धम् ॥ चेतोभिराकूतिभिरातनोति
निरंकुशःकुशलंचेतरेवा ४ सवासनात्माविषयोपरक्तोगुणप्रवाहोविकृतःषोडशात्मा ॥ चित्रंपृथङ्नामभीरूपभेदमंतर्बहिष्ठःस्वपुरैस्तनोति ५ दुःखंसु
खंव्यतिमिश्रंचतीव्रंकालोपपन्नंफलमाव्यनक्ति ॥ आलिंग्यमायारचितांतरात्मास्वदेहिनंसंस्तुतिचक्रकूटम् ६

पुरुषार्थोपयोगिब्रह्मज्ञानाय नसमासन्नसम्पगभवन्नित्यन्वयः तच्छब्देनोक्तंयच्छब्देनविशिनष्टि स्वप्नइति यस्यपुरुषस्यगृहमेधसौख्यंस्वप्नेनिरुक्त्यारवप्रदृष्टांतेनस्वयमेवस्वतएवहेयत्वेनानुमितंनस्यादि
त्यन्वयः स्वप्नसुखवज्जाग्रत्सुखंहेयमिति लिंगज्ञानंनस्यादित्यर्थः अनेनविषयरागएववेदांतवाक्योक्ततत्त्वज्ञानानुदयेकारणंनान्यदित्युक्तमवति ३ ननु हेयाननुमितत्वेकिंकारणमित्यतोरहूग णस्याकोविदस्य
ख्यापनायतत्रिरूपितादन्यथासंसारस्वरूपंनिरूपयति यावदिति यावत्पुरुषस्यमनोरजआदिगुणैरनुरुद्धंगुणवशत्वेनस्थितंतावत्पर्यंतंचेतोभिर्बुद्धिवृत्तिभिरतएवाकूतिभिर्विषयसुखेच्छाभिः पूर्वानुभवसंस्कारै
रैवां निरंकुशःशास्त्रविधिमुत्सृज्यवर्तमानोयःपुरुषःकुशलाकुशलपरेकतरमातनोतीत्यन्वयः ४ कुशलाकुशलकर्मभ्यांकिंफलमापादयतीतितत्राह सवासनात्मेत्यादिश्लोकद्वयेन समापारचितांतरात्माप्रकृ
तिनिमित्तमनः पृथग्भङ्नामभिःस्वपुरैःस्वस्यजीवस्यसुरनरतिर्यगादिदेहेरूपभेदंसुरनरतिर्यगादिदेहभेदं चित्रंबहुविधंतनोति अंतरात्मानंविशिनष्टि वासनात्मेति नानाकर्मवासनामयः गुणानाप्रवाहोप
स्मिन्सतथा षोडशात्मादेशेन्द्रियाणिपंचप्राणाःस्वयमेकमनएवंषोडशभेदेनविकृतः अंतर्बहिष्ठःवासनारूपेणांतःस्थितंविषयरूपेणबहिःस्थितं संस्तुतिचक्रस्यकूटंराशिर्यस्मिन्सतथातं स्वदेहिनर्मालिंग्यव
शीकृत्यसुखंदुःखंव्यतिमिश्रंसुखमिश्रंदुःखं दुःखमिश्रंसुखंफलंचव्यनक्ति व्यंजयतीत्यन्वयः ५ ६

यावानहंमेत्याभिमानस्तावानयंव्यवहारः संसारः सुखदुःखलक्षणः अभिज्ञाभिवदनादिलक्षणोवाभवति ननु मनसः प्रवर्तकत्वांगीकारे प्रवृत्तेर्भगवत्कर्तृकत्वगतं स्यादिति तत्राह क्षेत्रज्ञेति क्षेत्रज्ञः श्रीनारायणः साक्षीप्राणः ताभ्यां प्रेरितेन मनसा जीवः संसारमनुभवतीत्यर्थः क्षेत्रवित्तुहरिः प्राणः साक्षीताभ्यां पुमान्सेरदितिवचनादुक्त एवार्थः स्थूलसूक्ष्मे देहो विषयः । मन एव मनुष्याणां कारणं बन्धमोक्षयोरित्यभिप्रेत्योपसंहरति तस्मान्मन इति यत एव श्रीहरिकटाक्षेक्षितमनसा संसारस्तस्माददो मनः परावरस्य पूर्वोत्तरकाले वर्तमानस्य गुणा गुणस्य मुख्यकर्तृहरेः प्रवृत्तौ गुणभूतस्य स्वतः सत्त्वादिगुणमुक्तस्यारयजीवस्य संसृतौ लिङ्गे हेतुवदति अयं व्यलीकोनेत्याह सदेति वादित्यनेन हेतुभूतं प्रमाणं सूचयति ७ एकस्योभयहेतुत्वं कथमत्राह गुणेति गुणानुरक्तं विषयाभिनिविष्टं गुणानां विषयाणां समुदाया गुण्यं निर्गतं विषयजाताद्यत्तन्निर्गुण्यं ब्रह्मतत्संबन्धिनैर्गुण्यं केवलो निर्गुणश्चेति श्रुतेः सत्त्वादिगुणरहिततत्संबन्धिनैर्गुण्यं क्षेमाय मोक्षाय मनो निषिक्तं भवतीत्यर्थः उभयत्रापि दृष्टान्तमाह यथेति घृतेन सह वर्तमानां वर्तिमास्थितोऽग्रसमानः प्रदीपो यथा सधूमां स्थितिं शिखालक्षणां भजति धूमसाहित्येन सम्यक् ज्वलतीत्यर्थः अन्यदा घृतवर्त्यभावे स्वरूपं तेजो मात्रलक्षणं निजस्वरूपलभेन सम्यक् प्रकाशितो भवति घृतवर्तिग्रासाभावे निर्मपीकस्वप्रकाशलक्षणं स्वरूपं ब्रजतीति वा ८ दिशब्देन लोकादृष्टं प्रमाणयति ८ तथा सत्त्वादिगुणैः पूर्वसंचितैः कर्माभिश्चानुबद्धपृष्ठबधनप्राप्तचोरवन्मनो बहिः पदं विषयं शब्दादिलक्षणं श्रयते सेवते पुनः पुनरुत्पन्नप्रवृद्धरागादिदोषां घीकृतमिदमेव श्रेयो नान्यदिति निर्धार्य वर्तत इत्यर्थः अन्यत्र तु च्छीकृतविषयसंपर्कत्वे तत्त्वमनारोपितं ब्रह्म स्वरूपं श्रयते निरस्तरागादिदोषत्वेन निर्मलं

तावानयं व्यवहारः सदा वै क्षेत्रज्ञसाक्ष्योर्भवति स्थूलसूक्ष्मः ॥ तस्मान्मनो लिङ्गमदो वदंति गुणा गुणस्यास्य परावरस्य ७ गुणानुरक्तं व्यसनाय जंतोः क्षेमाय नैर्गुण्यमथो मनः स्यात् ॥ यथा प्रदीपो घृतवर्तिमास्थितो स्थितिं सधूमां भजति ह्यन्यदा स्वम् ८ पदं तथा गुणकर्मानुबद्धं बहिर्मनः श्रयते न्यत्र तत्त्वम् ॥ एकादशासन्मनसोऽस्य वृत्तीराकूतयः पंचधियोभिमानाः ९ मात्राणि कर्माणि पुरंचतासां वदंति हेकादशवीरभूमिम् ॥ गंधाकृतिरुपशरसश्रवांसि विसर्गत्यर्त्यभिजल्पशिल्पाः १०

नोऽनादिमत्परं ब्रह्मेति स्मृतिबलादिदमेवानावृत्त्यनश्वरं श्रेयो न्यन्नश्वरं दुःखाकरमिति निश्चित्य तदेकानिष्ठं भूत्वा वर्तत इति भावः अतो विरुद्धधर्मांस्त्यात्वेकस्य मनसः उभयत्र प्रवृत्तिर्न घटत इति दोषो निरस्तो भवत्यनेनेति सिद्धं श्रोत्रादीन्द्रियेषु सत्सु मनस एव प्राधान्यं कथमित्याशंक्य तत्तद्दिन्द्रियद्वारा तत्तद्दिष्येषु मनसः प्रवृत्तेरित्याह एकादशेति अस्य मनस एकादशवृत्तीर्वृत्तय आसन्नित्यन्वयः अयमर्थः श्रोत्रादीनि दश एकं मनः स्वयमित्येकादशेन्द्रियाणि इन्द्रियद्वारेण बहीरूपादिषु प्रवर्तमानस्य मनस एकादशवृत्तय इत्युच्यते तदुक्तं एकादशेन्द्रियद्वारा स्युरेकादशवृत्तय इति अत्र कश्चिद्विभागोऽप्यस्ति एकादशधा विभक्तस्य मनस आकूतयः अहंशब्दं शृण्वानीत्यादिविषयानुभवेच्छा पंचशब्दादीनां च तावच्चास्ति श्रयलक्षणरूपांतरमास्थितस्याधियो बुद्धयः परपर्यायस्य मनसोभिमाना अहमधुरं शृणोमीत्यादिरूपाश्च पंच तदुक्तं शब्दाद्यास्तदभिमानास्तदिच्छाश्चैव पंचश इति कर्मेन्द्रियाणां स्पर्शातर्भावेन एकत्वेन पृथग्विषयाभावेन पंचपंचसंख्यात्वोपपत्त्या एकादशधापि विभक्तस्य मनस एकादशाकूतयोप्यपेक्षिता इति दुराग्रहो निरस्तः स्पर्शातर्भावतः कर्मस्वानां नैव पृथग्गतिरिति वचनात् ९ तर्हीन्द्रियचेष्टानामपि पंचत्वं स्यादित्याशंक्य विषयबाहुल्येन तावत्त्वं न घटत इत्यभिप्रेत्याह मात्राणीति मात्राणि श्रोत्रादिज्ञानेन्द्रियाविषयाः शब्दादयः कर्माणि वागादिकर्मेन्द्रियविषया गमनादिव्यापाराः पुरंशरीरंचेत्यतस्तासां मिन्द्रियवृत्तीनां भूमिमाधिष्ठानमेकादशवदंति हेत्यनेनेन्द्रियगणं च भूमिं वदति तदुक्तं एकादशैव चेष्टाः स्युरेन्द्रियाणां पृथक्पृथक् शीलकास्तदधिष्ठानंचैकादशनिगद्यत इति हेवीरज्ञानग्रहणेच्छालक्षणा व्यवसायांतगामिन् मात्राणीत्यादिनोक्ता भूमीः पृथक्पृथक् निदर्शयति गंधेति आकृतीरूपार्तिरूपस्थविषयः शिल्पो हस्तविषयः ॥ १० ॥

एकादशमधिष्ठानंममेतिस्वीकरणं संकल्पविकल्पलक्षणंस्वीकारयोग्यामिन्द्रियगणं चाहः । पुरितनौशेतइति श्रुतेः हृदयलक्षणनाड्यधिष्ठानसंभवात्कथमेकादशत्वमित्याशङ्क्यसंख्यांतरमाह माया मिति मायानानाधिष्ठानभूतानाडीमहामित्यभिमतव्यं मायानिश्चयज्ञानविषयीवा तदुक्तं एषसंसृतिसंभारोद्वाद्वादेशैवाथवाभवोदिति एकादशत्वचप्रसंगाद्वक्ति दशकंविषयाणांचममाहमितिचद्वयमितिस वीतभावेनद्वयमेववक्ति द्वयमेवममाहचेति मायामहमित्यनेनायमर्थो ध्वनितः तथाहि विषयाणादशकं मायामित्येकमहमित्येकमितिद्वादशमित्यर्थः ममेति वृत्तिविशिष्टमतःकरणंमायामितिज्ञातव्यं यद्वा द्वादशसख्याविंशष्टत्वेनोक्तमहमितिवृत्तिविशिष्टमतःकरणमेकमेवसंसृतिकारणमितिशेषः तदुक्तं संसृतिस्त्वहमेवचेति ११ शृंगग्राहिकयैवाभिव्यक्तिनिमित्तमाह द्रव्येति द्रव्यदेहादि. स्वभावोजीवस्यानादियोग्यता आशयःपूर्वानुभवसंस्कारः कर्मजन्मांतरकृतं पुण्यपापलक्षणमदृष्टं कालःफलपाचकः एतैरुद्बोधिताः अमीमनसःएकादशविकाराजायतइतिशेषः नकेवलंमनसएका दशैवविकाराःकिंतुमदमध्यमोत्तमविक्षेपभेदेनशतशआदिविकाराःसंतीत्याह सहस्रशइति क्रमभंगस्तुनियमभंगाय ननु देहाद्यैषांयदिनिमित्तंतर्हिजन्मादिसूत्रोक्तमसकोचेनब्रह्मकारणत्वमनर्थकस्या दपिचब्रह्मवाएतैःकारणैःकारयतीतिश्रुतिश्चापहस्तितास्यादितितत्राह क्षेत्रज्ञतइति क्षेत्रज्ञतोब्रह्मणोजीवांतर्यामिणोहरेरेतेविकाराःस्युः जीवस्येतिशेषः देहाद्यधिष्ठायजीवांतर्यामिहारीःजीवादष्ट मपेक्ष्यतद्भोगार्थमुत्पादयत्यतोदेहादेः कर्तृत्वोपचारोतोनश्रुतिसूत्रेव्यर्थइतिभावः नन्वन्योन्यापेक्षयामदिराद्रव्यवत्स्वतोवैषामुत्पत्तिःकिनस्यात् किमध्यब्रह्मकल्पनयोति तत्राह नमिथइति १२ नन्वेषांसत्यत्वेकिमानमितितत्राह क्षेत्रज्ञइति भोगयोग्यःकइत्यतउक्तं जीवस्येति उपादानाभावेनैन्द्रेजालसृष्टिवत्मिथ्याभूताइतिनेत्याह मायारचिताइति माययाप्रकृत्यारचिताः मायानुप्रकृतिं

एकादशंस्वीकरणंममेतिमायामहंद्वादशमेकमाहुः ११ द्रव्यस्वभावाशयकर्मकालैरेकादशामिमनसोविकाराः ॥ सहस्रशःशतशःकोटिशश्चक्षेत्रज्ञतोनामि थोनस्वतःस्युः १२ क्षेत्रज्ञएतामनसोविभूतोजीवस्यमायारचिताजनित्याः ॥ आविर्हिताःक्वापितीरोहिताश्चशुद्धोविचष्टेह्यविशुद्धकर्तुः १३ क्षेत्रज्ञआत्मा पुरुषःपुराणःसाक्षात्स्वयंज्योतिरजःपरेशः ॥ नारायणोभगवान्वासुदेवःस्वमाययात्मन्यवधीयमानः १४

विद्यादितिवचनात् नित्यत्वेकधरचितत्वमित्यतउक्तमनित्याइति नित्यस्यजीवस्यानित्यानामनुभवःकथमित्यतउक्तमाविर्हिताइति जाग्रत्स्वप्नयोराविर्हिताःक्वापिसुप्तीतिरोहिताःविचष्टेपश्यति दर्शनंसाक्षित्वेननत्वनुभवनं अनश्नन्नन्योअभिचाकशीतीतिश्रुतेः अविशुद्धकर्तुरित्यनेनसाक्षिणोहरेर्जीवंव्यावर्तयति १३ शुद्धाशुद्धत्वविशेषणाभ्यावैलक्षणेज्ञातेमंदस्यैकमेववस्तुशबलानिर्गु णभेदेनोच्यतइतिशंकास्यादितितत्परिहारायक्षेत्रज्ञंविशिनाष्टि क्षेत्रज्ञइति आत्माव्यापी यच्चाप्रोतियदादत्ते महान्तंविभुमात्मानमित्यादिश्रुतेः व्याप्तस्यनीरूपत्वेनाकाशवत्प्रतिपत्त्यनुपपत्तिरित्यतः पुरुषइति सहस्रशीर्षापुरुषइतिश्रुतेः पुरिशरीरेनिषण्णोभवतीतिनिरुक्त्यापुरुषश्चेत्तत्परिणामेतत्स्थस्यापिपरिणामप्रसंगइत्यतःपुराणइति शाश्वतोयंपुराणइतिश्रुतेः कतिपयदिनस्थायित्वेनापि पुराणशब्दार्थोपपत्तेरित्यतः साक्षादिति जडप्रकृतेरपिसाक्षात्पुराणत्वोपपत्तेरनादित्वादित्यतःस्वयंज्योतिरिति अत्रायंपुरुषःस्वयंज्योतिर्भवतीतिश्रुतेः स्वयंज्योतिषोपिजीववत्जननंकिनस्यादित्य तोऽजइति अजोनित्यइतिश्रुतेः नन्वयंहिरण्यगर्भःकिनस्यादित्यतःपरेशइति परोहिरण्यगर्भस्तस्येशः योब्रह्माणंविदधातिपूर्वमितिश्रुते ब्रह्मणोविपतिरितिश्रुते हिरण्यगर्भेशोपिपशुपतिःकिन स्यादित्यतोनारायणइति नरसमुदायोनारःतस्याश्रयइति कस्याचिद्वामाधिपतेरापिनारायणत्वस्यादित्यतोभगवानिति उत्पत्तिप्रलयंचैवभूतानामागतिं गतिं वेत्तिविद्यामविद्याचसवाच्योभगवानिति स्मृतेः ऋषिस्त्रिकालदर्शीस्यात्तस्मादपिभगवच्छब्दवाच्यत्वोपपत्तेरित्यतोवासुदेवइति अत्रव्यावृत्तिःपौराणिकरीत्योक्ता नतुन्यायशास्त्रोक्तिमवलंब्येतिनोपहासविषयोयमितिज्ञातव्यं नन्वेवलक्षणकः

१ ममेतेअहंकर्तेत्यभिमानद्वयं ।

क्षेत्रज्ञेति किमिति जनैर्न दृश्यत इत्यतः स्वमाययेति स्वमायया स्वेच्छया तन्मात्मनि स्वस्मिन्नेव व्यवधीयमानः तिरोहितत्वेन स्थितः स्वात्माधारः स्वेच्छयैव जीवदृष्टेस्तिरोहितः क्षेत्रज्ञेत्पुच्छते विष्णुर्जीवस्थः पुरुषोत्तम इति च अतो निर्वाच्या विद्यया च्छाद्यमानो न स्यादित्यर्थः तदुद्दर्शगूढमनुप्रविष्टगुहाहितंगह्वरेष्ठपुराणतितिश्रुतेश्च १४ ननु क्षेत्रज्ञो मनसो विभूतीः पश्यतीत्युक्तं तत्र दर्शनं बहिःस्थित्वोत्तांतस्थित्वा नाद्यः बहिष्ठस्यांतर्दर्शनायोगात् न द्वितीयः असंगो ह्ययं पुरुष इति श्रुतेरसंगस्य देहांतः प्रवेशायोगात्तद्योग्यसुखदुःखभोगप्राप्तेश्चेत्याशंक्याह यथानिल इति यथाऽनिल आत्मस्वरूपेण प्राणस्वरूपेण स्थावरजंगमानामंतर्निविष्टः स्थावरजंगमानामीष्टेष्टालक्षणमीशनं करोति अधीगर्थदयेषां कर्मणीति द्वितीयार्थेष्वपि न ह्येतावता वायोः सुखादिभोगश्रुतचरः एवं क्षेत्रज्ञनामा वासुदेवो भगवानिदं जगदात्मस्वरूपेणांतर्निविष्टः प्रविष्टः एतामनो विभूतीः पश्यतीति पूर्वोक्तान्वयः सर्वत्रोषित्वा क्रीडत इति वासुदेव इति वासुदेवपदप्रयोगेन दुर्भगशरीरयोग्यदुःखभोगाभावो जीवांतस्थत्वेन क्षेत्रज्ञशब्दार्थोपि दर्शित इति ज्ञायते न निलः संगो यस्यासावनिल इत्यतोऽसंगस्याप्यंतः प्रवेशो युज्यत इति १५ एवं संसारबंधस्य श्रीनारायणसाक्षिसिद्धत्वेन सत्यत्वं प्रसाध्याधुना श्रीहरिकटाक्षानुगृहीतरवा परोक्षज्ञानमंतरेण तन्निवृत्त्यनुपपत्तेस्तन्निवर्तकसाधनमाह नयावदिति तनुभृज्जीवो यावदावतं कालमहं मेति मनो निगूढा मेता सर्वसाक्षिसिद्धामायां भ्रातिवयुनोदयेन शास्त्रश्रवणजनितज्ञानोदयेन विधूय भ्रातिरेषति निश्चित्यार्थतत्त्वं सकलवेदांतविषयीभूतभगवत्स्वरूपं न वेद तावत्पर्यंतमिह संसारे पूर्वोक्तप्रकारेण भ्रमति पुनः पुनः जननमरणवृत्त्यावर्तते इत्यन्वयः कीदृशस्येदं घटत इत्यत उक्तं विमुक्तेति फलसंकरपरहितः अत्रापि किं कारणमित्यत उक्तं जितेति जिताः षडिन्द्रियशत्रवो येन स तथा पुरुषार्थविरुद्धचेष्टाहेतुत्वादिन्द्रियाणां संपत्तत्वं मन्यथा सुदृढत्वमिति भावः १६ ननु भ्रांतीनामनेकत्वे

वि० अ०

११

११

यथानिलः स्थावरजंगमानामात्मस्वरूपेण निविष्ट ईष्टे ॥ एवं परो भगवान् वासुदेवः क्षेत्रज्ञ आत्मेदमनुप्रविष्टः १५ नयावदेतांतनु भृज्जैर्द्रविधूयमायां वयुनोदयेन ॥ विमुक्तसंगोजितषट्सपत्नो वेदार्थतत्त्वं भ्रमतीह तावत् १६ नयावदेतन्मन आत्मलिङ्गं संसारतापावपनं जनस्य ॥ यच्छोकमोहामयसंगलोभवैरानुबंधं ममतां विधत्ते १७ भ्रातृव्यमेतन्मदभ्रवीर्यमुपेक्षयाप्येधितमप्रमत्तः ॥ गुरोर्हरेश्वरणोपासनास्रोजिह्वयलीकं स्वयमात्ममोहम् १८

नमस्तेकं तन्निवर्तनानुपपत्तेरतः कउपाय इति सुहृद्भावेन पृच्छंतमाह नयावदित्यादि श्लोकद्वयेन यावतं कालं जनस्य पदेतन्मनो ममतां विधत्ते ममेदमहमित्यभिमानमुत्पाद्य रवामिनं संसारयतीत्यर्थः तावतं कालं न निवर्तत इति शेषः कीदृशमात्मलिङ्गमात्मनो योग्यताज्ञापकं संसारतापप्यतेनेनेति संसारतापावपनं कीदृशतापवपतीत्यत उक्तं शोकेति शोकादीनामनुबंधोयेन तत्तथा शोकादिजनकत्वेन तापावपनमित्यर्थः १७ हेराजं स्त्वमेनमात्मनो मनसः उत्पन्नं मोहं विपरीतज्ञानमत एव भ्रातृव्यं शत्रुं जिह्वाशयेत्यन्वयः अल्पत्वेन स्वयमेव विरमतीत्यत उक्तमदभ्रमिति अदभ्रमहद्वीर्यस्य तत्तथा अदभ्रवीर्यत्वे हेतुमाह उपेक्षयेति अपि गर्हितेन पापेनैधितं वर्द्धितं शत्रुहननमस्त्रेण भाव्यं किमत्रास्त्रमित्यत उक्तं गुरोरित्यादि उपासनमेवास्त्रं यस्य स तथा प्रमादादवाप्तस्य हनेन अप्रमाद एव प्रथमसाधनमित्यभिप्रायेणोक्तं अप्रमत्त इति गुर्वादिचरणसेवादावंतरंगसाधनमनलीकत्वमित्यत उक्तं व्यलीकमिति कियाविशेषणमेतत् आत्मनो मोहविशेषणवा विविधवस्तुविषयं अनेनानेकाऽन्यथाज्ञानानीतिसूचित परकीयं चेद्दुःखसाधनं हननमत उक्तं स्वयमिति स्वकीयमित्यर्थः अत्रेदमाकूतं द्विविधं मनः चिदाचिदेदेन तत्र चिन्मनस्तु स्वरूपमभिन्नं मुक्तावानंदानुभवसाधनं तत्राशे स्वरूपनाश एव स्यात्तथा चाविनाशी वा अरेयमात्मानुच्छिच्छति श्रुतिधर्मेति व्याकोप स्यादितरन्मन आदिमंप्रलये लिंगशरीरवत्सूक्ष्मं यावन्मुक्तिः तदीयतया स्थितं सत्सृष्टावुपचितं स्थूलशरीरवर्तिनश्चेतनस्य ममेदमहमित्यभिमानमुत्पाद्य संसारापादनपदुस्वामिनाश्चिदानंदलक्षणस्य दुःखापादकत्वेन वैरिमनोर्जाहहनं तस्य हननेन तन्निमित्ताभिमानलक्षणमोहनाशेन व्यलीकं विगता चिन्मनःसंगी स्वयं स्वरूपभूतं सच्चिन्मनः स्वयमिति द्विरावर्तनीयं सुपूजितामिष्टमददैवं श्रीनारायणारूपं जहिगमयत द्विषयंकुरु अत्रार्थद्वयाभिप्रायेण हनहिंसागत्योरिति धातुः प्रयुक्त इति ज्ञायते अनेनाहमित्यभिमानसंसारहेतुः तन्मूला चिन्मनोनाशेन तदभावेन तदभाव इति परिहारः सूचित इति तदुक्तं अभिमानादेव संसारो न्यथानेति परिहार इति १८

इति श्रीभागवते विजयध्वजकृतटीकायां पंचमेकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ७ ॥ ॥ जन्माद्यस्य यतो न्वयादित्यत्र कारणत्वं हरेरुक्तं तदधुना हरेरेव नान्यस्येति सपुक्तिकमस्मिन्नध्याये निरूप्यते तत्रादौ ब्राह्मणस्तुतिव्याजेन तदंतर्गतामिणंस्तौति नमइति लोकानुग्रहलक्षणकारणाद्विग्रहो यस्य स तथा तस्मै अज्ञानांधस्य लोकस्य ज्ञानां जनदानाय देहं धृतवत इत्यर्थः स्वरूपापरोक्षज्ञानदीपेन तुच्छीकृतो धिक्कृतो विग्रहः पांचमौतिको देहो यस्य स तथा तस्मै किमर्थं तर्हि स्वसामर्थ्यं न प्रकाशयत इति तत्राह अवधूतेति अवधूतश्चासौ द्विजबन्धुर्ब्राह्मणाभासः तस्य लक्षणेन निगूढः संवृतो नित्यानुभवः स्वरूपसाधारण्यस्य स तथा तस्मै अवधूतद्विजा एव बन्धवो येष तितथा तेषां लिङ्गेनेति वा अवधूततुभ्यं नमइति वा तुभ्यंतं वांतर्गतामिणेनमः किं विशिष्टाय कस्यानंदस्यारणं शरणं विग्रहो यस्य कमेवारणं विग्रहो यस्येति तस्मात्तथा तस्मादानंदमूर्तय इत्यर्थः क्षितिभारासुरनिरसनलक्षणकारणमुद्दिश्य विग्रहो यस्य स तथा असुरनिरासाय स्वीकृतदेहायेत्यर्थः यदा यदा हि धर्मस्य ग्लानिर्भवति भारतेत्यादेः मायया कष्टोरणो येषां ते कारणा असुराः तैर्विग्रहो विरोधो यस्य स तथा तस्मै मायाभिरुत्तिसृक्षत इन्द्राद्यामारुरुक्षतः अवदस्यूरधूनुथा इति श्रुतेः स्वरूपेण चिदानंदलक्षणाकारेण दूरीकृतप्राकृतदेहाय द्विजबन्धुविति भावप्रधानो निर्वेशः द्विजानां बन्धुः तस्य भावो द्विजबन्धुत्वं तदेव लिङ्गं यस्य स तथा नितरांगूढश्छन्नो लोकोपेक्षया प्रकृत्या पिहितो नित्यानुभवो यस्य स तथा द्विजबन्धुर्लिङ्गश्चायं निगूढो नित्यानुभवश्च तस्मै १ किं फलं लभ्यते मुपलभ्यस्तौ पीतितत्राह ज्वरोति निदाघेन औष्ण्येन दग्धस्य तप्तस्य कुदेहमाना हि सुनष्टदृष्टेरिति पाठः दुष्टदेहाभिमानाख्यसर्पेण सम्यक्ज्ञानचक्षुषो मे अमृतममृतकल्पं सम्यग्उषो दाहो येषां

इति श्रीभागवते पंचमस्कंधे जडभरतचरितेरहूगणसंवादे एकादशोऽध्यायः ११ रूगण उवाच ॥ नमो नमः कारणविग्रहाय स्वरूपतुच्छीकृतविग्रहाय ॥ नमो वधूतद्विजबन्धुर्लिङ्गनिगूढनिनित्यानुभवाय तुभ्यम् १ ज्वरामयार्तस्य यथा गदं सन्निदाघदग्धस्य तथा हि मां भः ॥ कुदेहमाना हि सुनष्टदृष्टेर्ब्रह्मन्वचस्ते मृतमौषधं मे २ तस्माद्भवंतं मम संशयार्थं पृच्छामि पश्चादधुना सुबोधम् ॥ अध्यात्मयोगग्रथितं पुरोक्तमाख्याहिकौतूहलचेतसो मे ३ यदा ह योगेश्वरदृश्यमानं क्रियाफलं सद्यवहारमूलम् ॥ न ह्यंजसा तत्त्वविमर्शनाय भवानमुष्मिन् भ्रमते मनो मे ४ ब्राह्मण उवाच ॥ अयं जनो नाम चलन्पृथिव्यां यः पार्थिवः पार्थिवकस्य हेतोः ॥ तस्यापि चांघ्र्योरधिगुल्फजंघाजानूरुमध्योरः शिरोधरांसाः ५

ते औषास्तान् दधाति पुष्पातीत्यौषधं २ किमत इति तत्राह तस्मादिति यस्माद्भवद्वचनामृतं संसाराख्यरोगोन्मूलनकरं तस्मात्संशयार्थं कोटिद्वयारूढमर्थं यद्वा संशयनिवृत्त्यर्थं मशकार्थो धूमशतिवत् वक्तव्यत्वे निमित्तमाह पश्चादिति अधुना त्वसन्निधौ सुबोधं पश्चाच्च त्सन्निधिमंतरेणा सुबोधं ज्ञातुमशक्यं यस्मात्तस्मादिति शेषः किमुक्तार्थे प्रश्न उतार्थांतर इति विकल्पो माभूदित्याह अध्यात्मेति अध्यात्मयोगेन परमात्मज्ञानेन ग्रथितं बद्धं यत्पुरातनोक्तं वचनं तस्याभिप्रायं ममाख्याहि विस्तृत्य वदेत्यन्वयः ३ किंतु कृतं तदाह यदा हेति हे योगेश्वरदृश्यमानं प्रत्यक्षादिप्रमाणैर्ज्ञायमानं क्रियाफलं भरणगमन क्रियाजनितं भर्तृत्वगंतृत्वलक्षणं फलं लौकिकं अपामसोममित्यादिनानि रूपाण्यमाणं सोमपानादिक्रियाजातममृतत्वादिकं फलं वैदिकं च सद्यवहारमूलमबाधिताभिज्ञादिव्यवहारकारणं अंजसामुख्ययावत्त्या तत्त्वविमर्शनाय तत्त्वनिर्णयाय न भवति स्थापित्वेनैकनिष्ठं न भवतीति यद्भवत्तुः समेस्याद्यदिवीरभारः व्यवहारे न तत्त्वामर्शनं स हामनंतीति उरुगार्हमेधवितानविद्येत्यादिरूपभंवानाह अमुष्मिन्वचसि मे मनो भ्रमते अस्य वचनस्यार्थो यमेव नान्य इति स्थिरा स्थितिं न लभते सा यथा स्यात्तथा ख्याहीति भावः भ्रमत इत्यात्मनेपदप्रयोगेण सकृन्निगदितं निगदाभिप्रायापरिज्ञानेनात्मनोऽनुत्तमाविकारित्वं तत्त्वोपदेष्टृज्ञानिसद्बोधतस्मात्स्वयोर्यं स विशेषं ज्ञातव्यमन्यथानर्थः स्यादिति श्रोतृजनशिक्षार्थं चेति सूचयति ४ भर्तुः समेरयाद्यदिवीरभार इत्यादिनोच्यमानभरणादिकमंतर्गतामिहरिनीयतमित्येवमुक्तुणा स्मर्तव्यं एवं परमं भगवानित्युक्तेः यतो भरमं बरांत धृतेः यत्तत्रिधा तु पृथिवी भुतद्यामेको दाधार भुवनानि विश्वा आत्मा वा इदमेक एवाग्र आसीन्नान्यत्किंच नमिषत्स इमांल्लोकानमृजत इत्यादिनां

अयंजनइति हेपार्थिवयदिमूलकारणविवक्षानस्यात्तर्हिःपृथिव्यामुत्पन्न
त्वादत्रविद्यमानत्वाद्वापार्थिवोनामसोयंजन्यतइतिजनोदेहोदेहीवापृथिव्यामेवचलन्चलतीतिव्यवहारः कस्यहेतोःकुतोवर्तते प्रत्यक्षसिद्धंकथमपलपितुंशक्यतइतिचेत्तत्राह तस्यापीति तस्यजनस्या
पिपादाद्यवांतराधाराःसंतीतियस्मात्तस्मादस्यापिप्रामाणिकत्वात्पृथिव्यामिवपादादिष्वपिचलतीतिकस्मान्नभवेन्नचासावस्ति तस्मान्मूलकारणमेकमंगीकर्तव्यंतदनंगीकारेसर्वस्यापलापप्रसज्यते अ
त्राधिशब्दउपर्युपर्यर्थवाचकःतथाह्यंयोरंध्युपरिगुल्फौतयोरुपरिजंघेइत्येवंयोजना गुल्फौचजघेचजानुनीचऊरुचमध्यंचउरश्चाशिरोधराचअंसौचेततथा ५ दावीदारुमयीयस्यांशिबिकायांसौवीररा
जेत्यपदेशःशब्दमात्रं नतुरंजनाद्राजेत्यर्थोयस्यसतथापिंडास्ते यस्मिन्पंचभूतरचितेदेहलक्षणे पिंडेभवान्वर्ततेकथंभूतोभवान् दृढोबद्धमूलेनिजत्वेनाभिमानोदेहेयस्यसतथा अतएवसिंधुपुरा
जास्मीतिदुष्टोमदोस्तितेनांधश्चूरहितः ६ एतत्फलमाह शोच्यानिति तानिमान्वाहकान्विष्टानिगृह्यस्त्वंनिरनुग्रहोसि मधुरवचनाच्चनुग्रहरहितोसीति यस्मात्तस्मादिहामुत्रचतवाधिरगिकः
स्यादित्यन्वयः यथाशिबिकाभर्तृत्वंमदंतर्यामिमूलकारणनिष्ठंएवंजनस्यगोप्तास्मीतित्वयिकल्प्यमानंमूलगोमृत्त्वंचत्वदंतर्यामिहरिनिष्ठमित्यभिप्रेत्याह जनस्येति वृद्धसभासुविद्वत्समितिषु जनस्यगो
प्तास्मीतिविकत्थमानोबहुभाषमाणोदुष्टोयंतत्त्वंजानातीतिश्चाध्योनभवतीत्यर्थः ७ नन्वेवंतर्हिपृथिव्यामूलाश्रयत्वमापन्न तथाहि यदिमूलाश्रयविवक्षानस्यात्तर्हिपृथिव्यांचलतीतिव्यवहारो नस्यान्नच
तथा तस्मात्पृथिव्यामूलाश्रयत्वंविष्णुविवक्षायामसंगतंचेत्याशंकांशास्वाचंद्रन्यायेनोक्तमितिपरिहरति यदीति उत्पत्तिस्थित्योःपृथिव्यांदर्शनात्तस्याःमूलकारणत्वमित्यतोवाह यदीति यदिचरा

अंसेधिदावींशिबिकाचयस्यांसौवीरराजेत्यपदेशास्ते ॥ यस्मिन्भवान्दृढनिजाभिमानोराजास्मिंसिंधुष्वितिदुर्मदांधः ६ शोच्यानिमांस्तानधिकस्तवाधि
विष्टानिगृह्यन्निरनुग्रहोसि ॥ जनस्यगोप्तेतिविकत्थमानोनशोभसेवृद्धसभासुदुष्टः ७ यदिक्षितावेव चराचरस्यविदामनिष्ठांप्रभवंचनित्यम् ॥ तन्नामतोन्यद्व्य
वहारमात्रंनिरूप्यतांसत्क्रिययानुमेयम् ८ एवंनिरुक्तंक्षितिशब्दवृत्तमसन्निधानंपरमाणवोये ॥ अविद्ययामनसाकल्पितास्तेयेषांसमूहेनकृतोविशेषः ॥ ९॥

चरस्यंक्षितावेवनिष्ठांस्थितिततएवप्रभवमुत्पत्तिंचविदामविन्नःअविद्वद्ब्रूयेतिशेषः तथाप्यालोचने तन्नामतः प्रसिद्धक्षितिनाम्नोन्यद्व्यवहारमात्रंक्षितिशब्दव्यवहारयोग्यं सत्क्रिययाअबाधितार्थ
क्रियया क्षिनिवासगत्योरितिधातोः निवसत्यस्यामितिगच्छत्यस्यामितिनिवासगत्योरप्रतिहताश्रयभूतंयत्तदनुमेयंक्षितिशब्दमुख्यार्थमितिनिरूप्यतामित्यन्वयः यःपृथिव्यांतिष्ठन्पृथिव्यांअतरइ
तिश्रुतेः क्षितिशब्दमुख्यार्थोहरिरन्यस्याःपृथिव्यास्तन्नियतत्वेनतच्छब्दवाच्यत्वंतदधीनत्वादर्थवादितिसूत्रादितिसंचिंतनीयमित्यर्थः प्रथितत्वात्पृथुत्वाद्वापृथिवीतिपृथिवीशब्दवाच्यत्वंमुख्यहरेरेवेति
पृथिव्यांचलतीत्युक्तं नतुपृथिव्यामुख्याश्रयत्वविवक्षया अंध्याचाश्रयत्वनिरासायचेत्यतोनासंगतदोषोपीति उत्पत्तिस्थितींद्रजालवन्नयादच्छिन्नयौ किंतु प्रवाहरूपेणसदातनेइत्यतो नित्यामिति ८
फलितमाह एवमिति यथाप्रथितत्वयोगेनपृथिवीशब्दवाच्यत्वंहरौनिर्णीयते एवमाश्रयत्वात्क्षितिशब्दवृत्तंक्षितिशब्दप्रवृत्तिनिमित्तमपिनिरुक्तंनिर्णीतं हरावितिशेषः क्षितिशब्दरूपंनिर्वचनेनमु
ख्यंहरावेवदर्शितमितिवा प्रत्यक्षस्यक्षितेराश्रयत्वापलापेबाधकंकिमित्याशंक्य परमाणुमात्रायाःपृथिव्याआधारत्वानुपपत्तिरेवबाधिकेत्यभिप्रेत्याह असन्निधानमिति येपरमाणवः पार्थिवाइतिशेषः ।
येषांपार्थिवानांपरमाणूनांसमूहेनपुंजेनविशेषःपृथिवीलक्षणःपदार्थश्चकृतःतेपरमाणवश्चराचरस्याश्रयाइत्यसन्निधानदूरे ननूक्तस्यचोद्यस्यपरिहारःकथमागतइतितत्राह अविद्ययेति अविद्ययाऽज्ञानेनम
नसामनोरथेनाधारत्वेनकल्पिताः नतुमुख्याधाराइतिशेषः किमेकैकेपरमाणवश्चराचरस्याधाराउतमिलिताइत्युभयोरपीदमेवोत्तरमसन्निधानमिति येषांपार्थिवाःपरमाणवः तेषानिधानंनिरतांस्वातंत्र्ये
ण धानंधारणमसदनुपपन्नं येषांसमूहेनविशेषःकृतस्तेषांचासन्निधानंसामर्थ्यनास्ति ईश्वरनियतप्रकृतिमंतरेणेतिशेषः तत्कुतइत्यतउक्तंअविद्ययेति मनसेश्वरेच्छाविशिष्टेनतदतःकरणेननियतयाअविद्यया

प्रकृत्यात्तेपरमाणवभाधारत्वेनकल्पिताः ननुत्तर्त्तत्रादित्वा येषांपरमाणूनां द्व्यणुकादिसमूहेनेतिकाणादाः पुंजेनेतिबौद्धाः अविद्ययाकल्पितायैपरमाणवस्तेषांसमूहेनोर्त्तमायावादिनः तेषांसर्वेषांपक्षेपितेषांपरमाणूनांचराचरधारणमसन्निधानंदूरीभूतमितिभावइतिवा ९ ननुक्षित्यादिशब्दानांमुख्यार्थाद्विरेक्षराचरस्योत्पत्त्यवस्थानेयदिस्पातां तर्हिजगत्यांजगत्पृथिवीवाइदसर्वमित्यादिश्रुतेः प्रकृत्यादेवाच्याभावेनाप्रामाण्यमापन्नमिति तत्राह एवमिति असत्कारणंसत्कार्यं वाय्वाकाशौवा पृथिव्यप्तेजांसिवा जीवंचैतन्यविशिष्टवस्तु अजीवमन्यदस्वतंत्रंजडमिति यावत् अन्यन्मिथोविष्णोश्चभिन्नमेवविधंजगद्यथाहारेणाकृतं धृतंचैवमजयाभगवन्निपतया प्रकृत्योद्वितीयकारणंधारणंचकृतमवेहीत्यन्वयः अत्रायमाशयः राजादीनांगोष्ठ्वेपरमाणुमात्रायाभूमेराश्रयकारणत्वेचयोव्यवहारः सउपचारोयतो राजादीनांआश्रयोजनिकर्ताचब्रह्मातस्यप्रकृतिस्तस्याः श्रीनारायणोनान्याधारोतःसर्वाधारत्वादिकंमुख्यतःसर्वशब्दवाच्यत्वंचतस्यैव तदनुग्रहलेशेनप्रकृत्यादीनांतत्तत्कार्यकरत्वं तत्तच्छब्दवाच्यत्व शिरआद्यवयवाधारत्ववदाधारत्वंचामुख्यमिति एतदभिप्रायेणद्रव्यादिनान्येत्युक्तंचित्प्रकृतेर्द्रव्याद्यभिमानित्वेनान्यस्याःतदात्मत्वेनेतिशेषः राजागोप्ताश्रयोभूमिःकाणचेतिलौकिकः व्यवहारोनेतत्सत्यंतयोर्ब्रह्माश्रयोविभुः गोप्ताचतस्यप्रकृतिस्तस्याविष्णुःस्वयंप्रभुः तवगोप्त्रीतुपृथिवीनत्वंगोप्ताक्षितेःस्मृतः अतःसर्वाश्रयश्चैवगोप्ताचहरिराश्वरः सर्वशब्दाभिधेयश्चशब्दवृत्तेश्चकारणसर्वातरःसर्वबहिरैकएवजनार्दनः शिरसोधारतायद्वद्भीवायास्तद्वदेवतु आश्रयत्वंचगोष्ठ्वमन्येषामुपचारतइत्येतद्वाक्यमस्मिन्नुक्तार्थेजागर्ति अतइदमेवश्रद्धेयंनान्यत्स्वकपोलकल्पितमितिज्ञायते १० ननुहंतप्रकृत्यादिसर्वजगत्प्रवर्तकस्यहरेःस्वरूपंकीदृशं येनतदंतःपतितस्यापिनतन्मलालेपइतितत्राह ज्ञानमिति ज्ञानमनंतंब्रह्मेतिश्रुतेर्गुणगुणिनोरभेदाभिप्रायेणगुणव्यपदेशः वृत्तिज्ञानबद्धिषयोपरकंनेत्याह विशुद्धमिति विशुद्धंविषयसंसर्गेपितत्कृतदोषलेशस्पर्शोनास्तीत्यर्थः असंगोह्ययंपुरुषइतिश्रुतेः विशुद्धस्यापिकेनचित्पारदद्रववद्बाधःकिंनस्यादितिनेत्याह परमार्थमिति परमार्थउत्तमार्थअवा

एवंकृशंस्थूलमणुर्बृहद्यदसच्चसजीवमजीवमन्यत् ॥ द्रव्यस्वभावाशयकालकर्मनामयाजयावैहिकतंद्वितीयम् १० ज्ञानंविशुद्धंपरमार्थमेकमनंतरंनबाहिर्ब्रह्मसत्यम् ॥ प्रत्यक्प्रशांतंभगवच्छब्दवाच्यंयद्वासुदेवंकवयोवदंति ११ ॥

धितंवस्त्वित्यर्थः वस्तुहेतुनिवृत्तिष्वित्याभिधानात् तादृशमन्यदस्तीतिनेत्याह एकमिति एकं आत्मा वाइदमेकएवाग्रआसीदितिश्रुतेः लोकेसाम्याधिक्यदर्शनात्कथमस्यतदभावइति नेत्याह अनंतरमिति अंतःरिथत्वाप्रेरकोनास्तीत्यनंतरं अंतरभावे बहिःकिंनस्यादितिनेत्याह नबहिरिति बहिरपिप्रेरकोनेति घटादिवत्परिच्छिन्ननेत्यतोवाह अनंतरंनबहिरितियस्मादंतर्बहिश्चनास्तीति अंतर्बहिश्चतत्सर्वव्याप्यनारायणःस्थितइतिश्रुतेः अणोरणीयान्महतोमहीयानितिच किमस्यसंज्ञेत्यतउक्तं ब्रह्मेति कस्माच्चस्यांतर्बहिर्नास्तीत्यतोवाह ब्रह्मेति ब्रह्मपूर्णनिरुपमचारितमितिशेषः किमेकएवगुणइति नेत्याह सत्यमिति सत्यंसाधुसुखादिगुणयुक्तं किमिदंचतुर्मुखाख्यमितिनेत्यतोवाह सत्यमिति सत्यंज्ञानमनंतंब्रह्मेतिश्रुतेः मुख्यंब्रह्मेत्यर्थः गुणानांसाम्येपेज्ञानानंदयोर्लोकापेक्षयाप्राधान्यज्ञापनायावताराणांरामकृष्णयोरिवेत्यतोवाह सत्यमिति उत्कृष्टानंदज्ञानं सच्छब्दउत्तमं ज्ञादातिवैवदेत् यतिज्ञानंसमुद्दिष्टपूर्णानंददृशिस्ततइतिवचनात् एतद्वस्तुकुत्रसादितितत्राह प्रत्यागिति जीवस्यहृद्यभिमुखंविबरूपमिति यावत् रूपंरूपंप्रतिरूपोबभूवेतिश्रुतेः क्रुद्धस्वभावंनेत्याहप्रशांतमिति प्रशांतनिस्तरगस्तिमितसमुद्रकल्पं निष्कलंनिष्क्रियंशांतमितिश्रुतेः किमस्माकंकार्यमित्यत्राह भगवच्छब्दवाच्यामिति अस्माकंपूज्यइतिशब्देनोच्यते अत्रभवान् भगवानितिशब्दोवृद्धेःप्रयुज्यते अत्रभवान्पूज्यइतिद्वलायुध नन्वस्यशब्दस्यतापसमात्रेपिप्रयोगदर्शनात्कथंनिर्णयइतितत्राह यदिति कवयोयद्भगवच्छब्दवाच्यंवस्तुकीदित्वासर्वत्रवसनाद्वासुदेवनामगुणांतितज्ज्ञानादिगुणपूर्णंब्रह्मप्रकृत्यादिप्रेरकंजानीहीतिवाक्यशेषः उक्तानामनुक्तानांसर्वेषांगुणानांकवलीकरणेनेतिवाभगवच्छब्दवाच्यंतत्पातिपादनार्थंवासुदेवपदंवेतिबलज्ञानानंददयोश्चक्षते अस्वितिशत्रुनिरासपटीयोवर्यशौयोदार्पादयो

वेवेत्तिक्रीडाविजिगीषाकांत्यादयः एतेयत्रप्रत्येकंपूर्णतयान्योन्याविरुद्धतयाचविद्वत्प्रवसन्ति तद्वासुदेवसंज्ञं वदन्तीति समुदायार्थ इति वा अज्ञानामपि बुद्धयवतारार्थवसुदेवपुत्रत्वाद्वासुदेवमित्युक्तमिति वा ११ एतादृशवस्तुज्ञानमापकः कौतरंगोपाय इत्याशंक्य वैराग्यरसायनसेवया प्रवृद्धबलाभक्तिरेव सा च सुदृढातिविशदामहत्सेवामन्तरणनस्यात्तप आदयस्तदुपादिष्टा एव तस्यानिदानभूतास्तदर्थतत्त्वेवा चर्यमाविनीत्यभिप्रेत्याह रूगणेति यातिरत्रज्ञानं गतिं च वक्ति विद्यया शास्त्रविषययो केवलया निर्वसनं सन्यासः छंदसा ब्रह्मयज्ञेन जलाग्निसूर्यैः मेवितैरिति शेषः नायमात्मा प्रवचनेन लभ्यो न मे घयानबहुना श्रुतेनेत्यादि श्रुतेः १२ यत्रेयं महतां सकाशे प्रस्तूयते प्रसज्यते प्रकर्षेण स्तूयते वा ग्राम्यकथाविघातविषयवार्ताप्रसंगनाशनः सेवाफलमाह निषेव्यमाण इति भक्तिशाणोलीढा सतीति रुच्यते यच्छतिरत्र भक्तिनिशितज्ञानं दत्त्वासंसारोपरमं करोतीत्युभयार्थः ॥ १३ ॥ इदानीं भरतः स्वोक्तार्थं प्रिजननायकुत्रत्य इति चोद्यपरिहाराय च स्वहृदं स्वचरितं च वक्ति अहंपुरेति दृष्टेपुरा जादिविभवेः श्रुतेषु स्वर्गादिविषयेषु संगबंधः स्नेहबंधः दृष्टश्रुतसंगबंधः सविमुक्तो येन स तथा हतार्थः नष्टपुरुषार्थलक्षणप्रयोजनः १४ या पूर्वजन्मनि कृष्णार्चनजाता सामानोजहाति न त्यजति अधुना पिवर्तत इत्यर्थः अवधूतो ज्ञातलिङ्गः दुःसंगात् संसारो भवतीति शंक्याभियावधूतः कं पितः हृदयसाररहित इत्यर्थ इति वा १५ उपसंहरति तस्मादिति तस्माद्भगवतः पूजैतादृशफलात् तस्मान्नरः पुरुषः

रूगणैतत्तपसानयातिनविद्ययानिर्वसना बृहाद्वा ॥ न छंदसानो तजलाग्निसूर्यैर्विनामहत्पादरजोभिषेकम् १२ यत्रोत्तमश्लोकगुणानुवादः प्रस्तूयते ग्राम्यकथाविघातः ॥ निषेव्यमाणो नुदिनं मुमुक्षोर्मतिसर्तीयच्छति वा सुदेवे १३ अहंपुरा भरतो नाम राजा विमुक्तदृष्टश्रुतसंगबंधः ॥ आराधनं भगवत ईहमानो मृगो भवं मृगसंगाद्वतार्थः १४ सामांस्मृतिर्मृगदेहेपि वीरकृष्णार्चनप्रभवानोजहाति ॥ अथो अहं जनसंगाद्विमुक्तो विशंकमानो वधुतश्चरामि १५ तस्मान्नरोऽसंगसु संगजातज्ञानासि नैवेह विवृक्वणसंगः ॥ हरितदीहाकथनश्रुतिभ्यां लब्धस्मृतियार्याति पारमध्वनः १६ इति श्रीभागवते पंचमस्कंधे द्वादशोऽध्यायः १२ ब्राह्मण उवाच ॥ दुरत्यये ध्वन्यजयानिवेशितो रजस्तमः स त्वविभक्तकर्मदृक् ॥ स एष सार्थो र्थपरः परिभ्रमन् भवाटवीयाति न शर्म विंदति १ यस्यामि मेषद्वन्द्वं वदस्य वः स्वार्थं विलुपंति कुनायकं बलात् ॥ गोमायवो यत्र हरंतिसार्थकं प्रमत्तमाविश्य यथोरणं वृकाः २

संसारमतीत्याध्वनः संसारमार्गस्य अतिपारंतीरांतरां भूतं हरिं याति न्वयः केन साधनेन असंगानां दुष्टसंगरहितानां सतां सुष्ठु संगेन सेवा लक्षणेन ज्ञानेन ज्ञानाख्यासिपत्रिकया विवृक्वणाश्छिन्नः संगः स्वर्गादिफलस्नेहो यस्य स तथा । तस्य हेरेरोहानां चरितानां कथनेन श्रवणेन च लब्धा स्मृतिर्यस्य स तथा ससाराध्वनः पारां विष्णोर्लोकं मति याति अतिक्रम्य यातीत्यर्थो नुपपन्नः हरिमित्यस्यान्वयानुपपत्तेः अतोऽसंगतोऽयमर्थ इति १६ इति श्रीभागवते पंचमस्कंधे विजयः द्वादशोऽध्यायः ११ अस्मिन् अध्याये संसारविरक्तस्य हरौ सुदृढाभक्तिः स्यात्तया तदपरोक्षज्ञानं जायते तेन स्वयोग्यामुक्तिः स्यादित्यतः संसारस्य हेयत्वज्ञानेन तत्र विरक्तिस्तदर्थतत्त्वरूपं निरूपयति दुरत्यय इत्यादिना दुरत्यये हरिकटाक्षमन्तरेणात्येतुमशक्ये अजया प्रकृत्यारजस्तमः सत्वगुणैः विभक्तानियानि कर्माणि तानि पश्यति ममाहमित्यभि मन्यते इति रजस्तमः सत्वाविभक्तकर्मदृक् सार्थः परिषज्जनः वीणकसार्थवदर्थपरः स्वप्रयोजनाभिनिविष्टबुद्धिः भवाटवी ब्रह्मादिस्तंबपर्यंतं संसारवनं पाति तत्र शर्मस्वाभिप्रेतसुखं लभत इत्यन्वयः १ स्वार्थालाभे निमित्तमाह यस्यामिति षट्स्यवः श्रोत्रादिज्ञानेन्द्रियाणि मनश्चोति स्वार्थं पुण्यलक्षणं विलुपंति विषयोपभोगद्वारेणापहरन्ति कुत्सितः कामादिनायको यस्मिन् स तथा अंतःशत्रूनुक्त्वा बाह्यानाह गोमायव इति गोमायव इति लुप्तोपमा सृगालसदृशः पुत्रकुलआदयः सार्थकं संपद्युक्तं कलभाषणादिना मन आविश्य उरणमजां २

वि०३

१२

२३

वांरुघांमहत्या गुल्मान्यपूनिअंकुरादीनि समृद्धीरुत्तृणगुल्मवदपरिपक्वकामबीजः श्रौतस्मार्तकर्मभिर्गह्वरेयहस्थाश्रमेवर्तमानः कठोरमशकदंशकल्पैराजभटतस्का रादिभिष्पद्रुतोबाधितः अपहृतहिर
ण्यशाल्यादिकः क्वचित्संसारस्थानेगंधर्वैः कर्मभिर्निर्मितपुरंमनुष्याद्यन्यतमंशरीरं दृष्ट्वाऽऽविश्यचकर्मभुंक्तेइत्यर्थः अस्थिरत्वात्प्रसिद्धगंधर्वपुरसाम्यं असुहरः प्राणहरः उल्मुकग्रहः उल्मुकपिशाचः तत्स
दृशशब्दादिविषयपश्यतीतिशेषः ३ निवासतो न्यत्रयत्यस्मिन्द्रविणे आत्मबुद्धिर्यस्य स तथा तत्तत्तत्रतत्रधावतिधावनमेवावशिष्यते नतुकाचित्कार्यसिद्धिरित्यर्थः अत्रक्वचिच्छब्दा अनवरथान
वाचका इति । वात्योत्थितपांसुधूम्राः मंडलवायुसदृशस्त्रीनिमित्तरागादिलक्षणपांसुभिश्छन्नाः दिशंतिस्वाभिमतं प्रयच्छंतीतिदिशः सूर्यादिदेवताः रजस्वलाक्षः अविवेकविज्ञानः ४ अतिगहनवनवासि
न्योऽस्मिच्छयः कीटविशेषाः तेषांशब्दा एव दृश्यंतेनस्वरूपं दृश्यत इत्यदृश्यानां झिल्लीनां स्वनबहुः सहाराजचोरादिनिष्ठुरशब्दैः पूरितकर्णमूलः उलूकिवाग्भिः दुर्जनतर्जनैः व्यथितातरात्मापरिस्त्रिभृदयः कदा
चित्क्षुधादितः विषयतृष्णयाक्लिष्टः अपुण्यवृक्षान्कारस्करादिवृक्षवृष्टादृष्टफलशून्यपाखंडाश्रमान्मरीचितोयानि मरीच्युदकसदृशशब्दादीन् ५ वितोया अधरामृतशून्याः सारितः पुश्चलीः परस्परं
स्वादयतेस्वीकरोति पितृधनं पुत्रोलभते पुत्रधनं पिताव श्वत्भ्रात्रादिजनान्योन्यं शाब्दकुरुते धनविषय इति वा निरन्त्रोशनवसनादिपरिकरशून्यः दुनोतीति दावं प्रयोजकशून्यं वनसमं गृह शोकाग्निना

प्रमूतवीरुत्तृणगुल्मगह्वरेकठोरदंशैर्मशकैरुपद्रुतः ॥ क्वचिच्चगंधर्वपुरं प्रविश्य क्वचित्क्वचिच्चासुहरोल्मुकं ग्रहम् ३ निवासतो यद्रविणात्मबुद्धिस्तत्तत्ततो
धावतिभोजयाम् ॥ क्वचिच्चवात्योत्थितपांसुधूम्रादिशोनजानातिरजस्वलाक्षः ४ अदृश्यझिल्लीस्वनकर्णमूल उलूकवाग्भिर्व्यथितातरात्मा ॥ अपु
ण्यवृक्षाञ्छ्रूयते सुधादितो मरीचितोयान्यभिधावतिक्वचिद् ५ क्वचिद्वितोयाः सारितोभियातिपरस्परं स्वादयते निरन्त्रः ॥ आसाद्य दावं क्वचिदग्निप्रोनिर्वि
द्यते क्वचयक्षैर्हृतासुः ६ परैर्हृतस्वः क्वचिनिर्विण्णचित्तः शोचन्विमुह्यन्नुपयातिकश्मलम् ॥ क्वचिच्चगंधर्वपुरं प्रविष्टः प्रमोदतो निर्वृतवन्मुहूर्तम् ७ चलन्क्वचित्कं
टकशर्करांघ्रिर्नगारुरुक्षुर्विमनाइवास्ते ॥ पदेपदेभ्यंतरवह्निनादितः कौटुंबिकः क्रुध्यति वैजनाय ८ क्वचिन्निगीर्णोऽजगराहिना जनोनावैति किंचिद्विपिनेऽ
यविद्धः ॥ दष्टः रमशेते क्वचदंशूकैरंधोऽधकूपेपातितस्तमिसे ९

संतप्तः यक्षग्रहवत्प्रबलराजामात्यादिभिर्हृतासुः अपहृतबहिः प्राणाख्यहिरण्यः तदुक्तं कौर्मै हिरण्यं हि मनुष्यस्य प्राणास्ते बहिश्चरा इति ६ क्वचसंसारपरस्वापहारपटुभिर्ग्रांमाधिपतिभिः हृतस्वः अपहृतद्र
व्यः तेन विरक्तबुद्धिः देशत्यागकृतमनाः शोकमोहाभ्यां कश्मलं कष्टावस्थां याति क्वापिकर्मविशेषात् गंधर्वपुरं स्वर्गादिलक्षणलोकमाप्नोयावत्प्रारब्धसमाप्तिः सुखमनुभवति पतनभयान्निर्वृतवादित्यु
क्तं आकस्मिकापितृपितामहादिसंयोगं वा ७ कंटकशर्करांघ्रिः कंटकादिलभपादइवाशक्यगंतव्यकर्ममार्गः कंटकादियुक्तमार्गगतिशील इव दुःसहकर्ममार्गो वा अंगिरत्रगत्यर्थः क्वचिन्नगवत्दुर्गान
वृत्तिमार्गं आरुरुक्षुः शक्तः सन्नष्टमना इव तिष्ठति अत्युच्छ्रितारोहाशक्यपर्वतसदृशवेदविहितानेककर्मसंपादनेच्छुस्तदशक्त इव वा अभ्यंतरवह्निना जाठराग्निना ८ अजगराहिना अजगरः शयुरित्य
भिधानाभिद्राशीलो महासर्पः तद्विद्रयाकाललक्षणेन वा पिनोतेर्गतिकर्मणोर्व्युपपदायाविपरीतार्थायाः ज्ञानोपरतिलक्षणारात्रिरित्यर्थः तत्रापविद्धः तिरश्चीनागतशरविद्ध इव दुःस्वितोददशूकैः
पुनः पुनरुपद्रवशीलैरसज्जनैर्दंष्ट्रोधिभिर्भोयोविवेकशून्योऽधकूपसमानयोनिविशेषेतमिसे नरकवत् दुःस्वरूपे ९

परवनितासंगेनक्षुद्ररसानल्पानंदान्विचिन्वन्नन्वेष्टुर्वस्तन्मक्षिकाभिस्तासां वनितानां समानशीलैरन्योन्यवनितालोलैः स्वामिभिर्व्याधितस्ताडितो विमानो विगताभिमानस्तत्रापि परस्त्रीवेषधेपिक्र
त्स्वामिवचनायासेनप्रतिलब्धं स्त्रीधनादिअन्येराजानो बलात् विलुपंति अपहरंति अथततः तेभ्यः अन्ये उपपतयस्तं स्त्रीजनं अपहरंतीत्येवमनवस्थाविषयसुखस्य क्षुधंरंतीति क्षुद्राः अल्पत्वेनेति
तान्क्षुद्ररसानलक्षणान्विचिन्वस्तन्मक्षिकाभिस्तदन्नदातृभिरदानेन दुःखितो विमानोऽनाश्रयो भवति तत्र कचित्कालांतरे अत्यायासेन प्रतिनिधिनारवाम्युक्तकर्मकरणलक्षणेन लब्धनिष्पन्नमन्येऽन्य
णोपाचकाविद्याबलादपहरंति तेभ्योपाचकेभ्यो न्येततोप्यधिकविद्याबलेन महामार्गेणैव विप्रभोजनमपहृत्य भुंजत इति धर्मभोजनस्यासिद्धिः अथशब्दः आश्रयार्थे इति वा १० प्रतिक्रियां परिहारं
रणाद्यभावेनेति शेषः विषण्णक्रयविक्रयलक्षणं व्यवहारं कुर्वन्त्येकचिदपि विक्रेयं सलक्षणादिकमपि ऋच्छति प्राप्नोति ११ तस्मिन् व्यवहारे क्षीणधनः नष्टमौल्ययावच्छदादिरद्रः परमार्थयते तदापरा
स्मादप्रतिलब्धकामः प्रतिग्रहादिधर्मेणाप्राप्ताभीष्टधनः पारक्यदृष्टिः परकीयद्रव्यस्वीकारेच्छुश्रूषेणैति शेषः अवमानं बंधनताडनादिकं १२ लतावत्कोमलभुजाश्रयः अव्यक्तपदं अव्यक्तपदप्रकृतिः
स्त्रीजनस्य पदं स्थानं प्रसज्जतिप्रकर्षेण सक्तो भवति द्विजस्य कुले जातोपीति शेषः तदाश्रय इति हेतुगर्भविशेषणं स्त्रीजनाश्रयत्वादिति प्रभवति मनसि विवेको विदुषामपि शास्त्रसंभरतावज्ज निपताति

कर्हिस्माचित्क्षुद्ररसान्विचिन्वस्तन्मक्षिकाभिर्मथितो विमानः ॥ तत्रापि कृच्छात्प्रतिलब्धमन्ये बलाद्विलुपंत्यथतंततोऽन्ये १० क्वचिच्छीतातपवातवर्षप्रा
क्रियां कर्तुं मनीषास्ते ॥ क्वचिन्मथोविषण्ण्यच्च किंचिद्विक्रेयमृच्छत्युतवित्तशाठ्यात् ११ क्वचित्क्वचिच्छीणधनस्तु तस्मिन् शय्यासनस्थानविहारहीनः
यावत्परादप्रतिलब्धकामः पारक्यदृष्टिर्लभतेऽवमानम् १२ प्रसज्जतिक्वापिलताभुजाश्रयस्तदाश्रयो व्यक्तपदं द्विजस्य ह ॥ क्वचित्क्वदाचिद्धारिचक्रतत्त्वसन्
ख्यं विधत्ते बककंकगृध्रैः १३ तैर्वीचितो हंसकुलं समाविशन्नरोचयञ्छीलमुपैति वानरम् ॥ तज्जातिरासेन सुनिर्वृतेन्द्रियः परस्परान्वीक्षणविस्मृतावधिः १
हुमेपुरं स्यन्सुतदारवत्सलोभ्यवायदीनो विवशश्चरन्वने ॥ क्वचित्प्रमादाद्विरिकंदरेपतन्वल्लीं गृहीत्वा गजभीतजास्थितः १५

शिखायावर्चेदीवराक्षाणां इति प्रसिद्धिर्हशब्देनाह हरिचक्रतः कालचक्रात् असन्विभ्यत् बकभक्षणे किकिलौल्ये गृधुअभिकांक्षायां बकवदिक्षुदंडादिभक्षणशीलविघ्नेश्वरदेवतया ककवन्मैथुनलोलचित्तय
देवतयारुधिरासवाकाक्षारतभद्रकालीदेवतया च सेवालक्षणं सख्यं १३ वंचितो विपुलदंडः अभीष्टफलाभावादिशेषः हंसकुलं ब्राह्मणकुलं संन्यासाश्रमं वा हंसानां शीलमुपनयनादिसंस्कारं विषण्णज्ञाना
न्यादिकं वानरोचयन्पथ्यनेदामिति मन्वानो वानरः वानेनीहसयारमत इति शूद्रस्वभावं हिंसा लक्षणं वाने नरमत इति गमनागमनलक्षणं सेवां वा शूद्रवत्सेवावृत्तिमुपजीव्य वर्तत इत्यर्थः तज्जातिरासनगृध्रजा
हारसेन सुष्ठु निर्वृतानि मीतानीन्द्रियाणि यस्य स तथा परस्परान्वीक्षणविस्मृतावधिः स्त्रीपुरुषयोरन्योन्यमुखनिरीक्षणेन विस्मृतविहितकालमर्यादः १४ हुमेष्वैहिकफलभोगयोग्यलक्षणे पुष्टपुंरं स्यन् रा
नसुतदारेषु स्निग्धोभ्यवायेन मैथुनक्रियादीनः शोच्यादशमापन्नो त एव विवशो वने संसाराख्ये चरन् भवति ततः कदाचित्प्रमादाद्गवत्तत्त्वापरिज्ञानाद्विरिकंदरद्वयं करनरकेपतन्वल्लीं जन्मांतरो
तपुण्यकर्मलक्षणं पाशमवलंब्य गजभीतो भयंकरमृत्युभीतोपि १५

१ लताभुजाः लतानां शाखाः तदाश्रयः । द्विजस्य पक्षिसमूहस्य यत् अव्यक्तपदं कलभाषितं । तदाश्रयः तत्रैवासक्तचित्तः । प्रसज्जतिप्रकर्षेणासक्तो भवतीति वणिक्पक्षेयोज्यं ॥ दार्ष्टान्तिकेतु लतावत्कोम
लवियौ भुजौ तदाश्रयः ताम्यामालिगितः द्विजस्य लताश्रितपक्षितुल्यस्य स्रुयाश्रितापत्तादेः यदव्यक्तपदं कलभाषितं तदाश्रयः प्रकर्षेण सज्जति इति ॥

ततः आपदः कथंचिन्मुक्तो भूत्वा श्रद्धाधानः सार्धसदाचारोपेतवर्णाश्रमस्थानं प्रविशति संसाराध्वनिप्रवेशस्य प्रधानकारणमिदमेवेत्याह अध्वनीति १६ अजा कथंकारमज्ञानमुत्पादयतीति तत्राह अन्योन्येति अन्योन्यवित्तव्यतिषंगः परस्परद्रव्यदानादानसंबंधस्तेन वृद्धो वैरानुबंधः वैरपरंपरायस्य स तथा मिथोधिवहनकुटुंबपोषणं कुर्वन् अध्वनिविहरन् क्रीडन् रुणाच्छ्रेणां यद्विचिंत्य बाधोपरगैर्नाशलक्षणोपद्रवैर्विपन्नो विपात्तंगतः १७ स एव विधस्तत्र तत्र मनुष्यादिजन्मानि तांस्तान्विपन्नान्मृतानापदंगतान्वा पित्रादीन्स्वदेहान्वा विहाय जातजातमभिनवंपरिगृह्णाद्याप्यवर्तत इत्यन्वयः फलितमाह न कश्चिदिति हेवीर संसाराध्वनः पारं युज्यते नेनेतियोगो हरिस्तनोपैतीत्यन्वयः अत्र करतलामलकवदपरोक्षीकृतश्रीनारायणस्वरूपत्वाद्भरतस्येदं ज्ञानं पुक्तं तदुक्तं ऋतेहैहयदेव्यादाः नार्पमस्येह कः समः यस्योपदेशास्ति ध्वीशोददर्शकपिलं प्रभुमित्यतो नात्र शंका कार्येति १८ सोध्वनः परमाप्नोति योगी परं स्थानमुपैति चाद्यमित्यादेः कश्चिदध्वनः पारं नोपैति इति सर्वनिषेधः कथं युक्तिमानित्याशंक्य भक्तिहीनपुरुषविषयं योक्तुमन्यत्तद्विषयं । नायं दिग्जयवत्साध्य इति भावेनाह मनस्विन इति मनस्विनो नलंबुद्धयो राजानः निर्जितदिग्गजेन्द्रा इत्यनेनानलंबुद्धित्वं स्पष्टयति किमनेनेति तत्राह ममेति भुविभूमिविषये ममेयं महीति दुराग्रहग्राह्यस्तबुद्धित्वेन मिथो बद्धवैराभ्यत एव मृधेशयीरनृशत्रुशरशीर्णशरीराः पंचत्वमेवांचंति न तु मर्हं मुंचंतीत्यर्थः एते तत्र ब्रजंति चेत्को ब्रजतीति

ततः कथंचित्प्रतिमुक्त आपदः पुनश्च सार्धं प्रविशत्यरिंदम ॥ अध्वन्यमुष्मिन्नजयानिवेशितो भ्रमन् जनोद्यापिनवेदकश्चन १६ अन्योन्यवित्तव्यतिषंगवृद्धवैरानुबंधोधिवहन्मिथश्च ॥ अध्वन्यमुष्मिन्नुरुकृच्छ्रवित्तबाधोपसर्गैर्विहरन्विपन्नः १७ तांस्तान्विपन्नान्सहितत्रतत्रविहाय जातं परिगृह्य सार्धः ॥ आवर्ततेद्यापिनकश्चिदत्रवीराध्वनः पारमुपैतियोगम् १८ मनस्विनो निर्जितदिग्गजेन्द्राममेति सर्वे भुवि बद्धवैराः ॥ मृधेशयीरन्नतु तद्व्रजंति यन्न्यस्तदंडोगतवैरो भियाति १९ रहूगणत्वमपि ह्यध्वनोस्य संन्यस्तदंडः कृतभूतमैत्रः ॥ असज्जितात्मा हरिसेवया शितज्ञानासिमादाय तराति पारम् २० ॥ राजोवाच ॥ अहो नृजन्माखिलजन्मशोभनं किंजन्मभिस्त्वपरैरप्यमुष्मिन् ॥ नयद्दृषीकेशयशःकृतात्मनां महात्मनां वः प्रचुरः समागमः २१ न ह्यद्भुतं त्वच्चरणाजरेणाभिर्हतां हसो भक्तिरधोक्षजे मला ॥ मौहूर्तिकाद्यस्य समागमाच्च मेदुस्तर्कमूलोपहतोऽविवेकः २२

ब्राह्मण्यस्तदंड इति न्यस्तदंडो वागादिनिमित्तहिंसा रहितो गतवैरः योग्यतानुसारेण निरस्तभूतवैरः पुरुषो हरेर्यत्पदमभियाति तदित्यन्वयः १९ एवमुपवर्णितं संसारतत्त्वमूलनमसुकरमिति न संतर्कयतो भगवत्सेवानिशितज्ञानासिमादानस्य तव सुशकमित्याह रहूगणेति रहत्यागे गणसंख्या न इति संसाररहयन्गणोज्ञानं यस्य स तथा तस्य संबुद्धिः हेरहूगणेति वहमापण इत्यस्मादुत्पन्नवह्निशब्दवदयंशब्दः संसारातिक्रांतपारं हरिमुद्दिश्य संसारनर्दांतरेत्यन्वयः लेङ्कापताति कुटुंबाच्चेति वदुपपत्तेः पूर्वोक्तैव योजना २० सर्वेष्वपि जन्मसु नृजन्मैव श्रेयःसाधनमन्यानि भोगनिमित्तानीत्यभिप्रेत्याह अहो इति ननु सर्वस्मात्स्वर्गे जननं शोभनं किं तत्राह किंजन्मभिरिति कंगुणं निरीक्ष्याक्षिप्यत इति तत्राह अमुष्मिन्निति अमुष्मिन्स्वर्गे दृषीकेशस्य यशसाकृतः शिक्षितः आत्मांतःकरणं ये पातितः तेषां महात्मनां वीर्युष्माकंसंगमो न प्रचुर इति यस्मात्तस्मात् २१ नन्वस्मत्समागमेन तव किं फलमभूदिति तत्राह नहीति मे अधोक्षजेऽमलाभक्तिरभूदित्येतदद्भुतं न हीत्यन्वयः हिशब्देनानुभविकार्थमाह कृत एतदिति तत्राह मौहूर्तिकादिति यस्य तव मौहूर्तिका न्मुहूर्तकालभावात् समागमान्मे अविवेकोऽपहतो नष्ट इत्ययमर्थो ममानुभविक इत्यर्थः अस्मद्वत्तथ नोपजीवनेनास्मच्छिक्षा योग्या एतद्वत्तर्कः दृष्टा युक्तिर्मूलं यस्य स तथा दुस्तर्कमूलयति प्रतिष्ठापयतीति वा मूलप्रतिष्ठापामिति धातुः २२

वि.सं.

۱۰۰

29

दुर्चितं तथाहि मधुद्विषोदरेःसेवायामनुरक्तधियां महतामभावोमोक्षोपिफलगुरुअल्पः आदरणीयोनभवतीत्यर्थः सेवायाअलंबुद्धयगोचरत्वात् अत्रतात्पर्यार्थस्तु अतैहैह्यवैत्यादीनेत्यादिप्रमाणेनपूर्वां
 क्तइति ॥ २८ ॥ यज्ञायइज्यायधर्मपतयेसकलैरनुष्ठीयमानपुण्यस्वामिने विधौकर्मणिनैपुणायकुशलबुद्धबुपेताय योगायकर्मकरणोपायज्ञायसार्वभौमेश्वराय शिरःपूर्वनि
 पातंकृत्वासार्वभौमपदस्यज्ञानार्थत्वेनायमर्थःसिद्धयति अस्मैश्वरत्वंस्वतएवतनुकृत्रिमंरुद्रादेरिवेत्यतःप्रकृतीश्वरायलक्ष्मीपतयइतिवा नारायणायहरंपनमइतिमन्त्रद्वयसूचनायप्रसिद्धनामोपादानंकृतं
 अपरोक्षज्ञानिनोभरतस्यमृगत्वंघटितवानित्यतोवायोगाय समुदाजहारज्जत्ससर्ज २९ आत्मनएवसर्वाआशिषआशास्तेप्राप्तुमिच्छति प्राप्नोतिचेति हिशब्दश्चार्थेइति शब्दोभरताख्यानसमाप्त्यर्थइति ३०
 इतिश्रीभागवतेपंचमस्कंधेविजय०त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

अत्रपूर्वाध्यायोक्तमेवप्रश्नपूर्वकंकथयति योहवाइत्यादिना बहुपूर्णतायामितिहरेःपूर्णतावेत्तीतिबहुवित्तेनसार्वभ्यंवेदमेव पारोक्ष्येणपरोक्षविषयेणवाचोव्यंग्यभंग्या जीवलोकस्यजीवराशेः भवाध्वासंसार मार्गः आर्यमनीषयापंडितबुद्ध्याकल्पितविषयःनिर्णीतार्थःअव्युत्पन्नेनशब्दव्यंग्यार्थपरिज्ञानशून्येनलोकेनजनेनमुख्यतःसमाधिगतोभवतीतिनाजसाव्युत्पन्नलोकसमाधिगतः परोक्षप्रियाइवहिदेवा प्रत्यक्षद्विषइतिश्रुत्यर्थहवाइत्यनेनाह एतदेवाह अथेति अथतस्मात्समवेतानुकूल्येनउक्तशब्दार्थवाच्यवाचकरूपेण समवेतंयथाज्ञातुंयोग्यंतथानुकूल्येन पुनःकथनेनेतिवा १ एवंपरीक्षितापृष्ठःश्रीशुकम् निःकिमुवाचेतिशौनकप्रश्नंहृदिकृत्वाउवाच सूतइति सूतःकिमुवाचेतितत्राह सहोवाचेति सश्रीशुकःराजप्रश्नपरिहारायपदुवाच अहमपित्वत्प्रश्नपरिहारार्थवच्चीत्येतमर्थहेत्यनेनसूचयति दुरत्यये ध्वनीत्यस्याभिप्रायंकथयति यइति यएषमसिद्धोजीवोऽसुगमेदुर्गमेध्वन्यापतितइत्यन्वयः अजयेत्यस्यविवरणमाययेति कस्येयमित्याशंका निवृत्तये ईश्वरस्येति आच्छाद्यविक्षिपतिस्फुरदात्मतत्त्वमित्यद्वैतमतनिरासायोक्तंवशवर्तिन्येति मायाकथंकारंपातयतीत्यत्रोपपत्तिर्दर्शयति देहेति देहात्ममानिनादेहएवात्मेतिमन्यमानानांसंबंधाभिःसत्त्वादिगुणविशेषैर्विकल्पितानिविभक्तानिपानिकुश

राजोवाच ॥ योहवाइहबहुविदामहाभागवतत्वयाभिहितःपारोक्ष्येणवचसाजीवलोकस्यभवाध्वासह्यार्यमनीषयाकल्पितविषयोनांजसाऽव्युत्पन्नलोकस माधिगतः अथतदेवदुरवगमंसमवेतानुकूल्येननिर्दिश्यताम् १ ॥ सूतउवाच ॥ सहोवाच यएषदेहात्ममानिनासत्त्वादिगुणविशेषविकल्पितकुशलाकुश लसमवहारविनिर्मितविविधदेहावलिभिर्वियोगसंयोगाद्यनादिसंसारानुभवस्यद्वारभूतेनषडिन्द्रियवर्गेणतस्मिन्नुर्गाध्ववदसुगमेऽध्वन्यापतितईश्वरस्यभ गवतोविष्णोर्वशवर्तिन्यामाययाजीवलोकोयंयथावणिक्सारथ्योर्थपरःस्वदेहनिष्पादितकर्मानुभवन्श्मशानवदशिवतमायांसंसाराटव्यांगतोनाद्यापिवि फलबहुयोगसहस्रहृत्तापोपशमनीहरिगुरुचरणारविंदमधुकरानुपदवीमवरुंधे २ यस्यामुहवाएतेषडिन्द्रियनामानःकर्मणादस्यवइवतद्यथा ॥ पुरुषस्यध नंकिंचित्साक्षाद्भौपयिकंबहुकृच्छ्राधिगतंयत्परमपुरुषाराधनलक्षणंसांपरायिकमुदाहरंति ॥ तद्वर्त्म्यधनंदर्शनस्पर्शनश्रवणास्वादनावघ्राणसंकल्पसम वायेनगृहेग्राम्योपभोगेनकुनाथस्याजितात्मनोविलुपंति ३ अथचयत्रकौटुंबिकस्यदारापत्यादयोनाम्नाकर्मणावृकसृगालाइवानिच्छतोपिकदर्यस्यकुटुं बिनउरणकवत्संरक्ष्यमाणंमिषतोपहरंति ४

लाकुशलमिश्राणिकर्मणितैर्निर्मिताभिर्विविधाभिर्देहावलिभिरुपलक्षितस्तासांसंयोगादिलक्षणोनादिसंसारोयस्तदनुभवस्यद्वारभूतेनश्रोत्रादिषडिन्द्रियवर्गेणद्वारेणमाययाध्वन्यापतितइत्यर्थः समवहारो मिश्रं स्वदेहनिष्पादितकर्मत्यनेनरजस्तमःसत्त्वेतिव्याख्यात नशर्मविदतीत्यस्यार्थमाह नाद्यापीति हरिगुरुचरणारविंदयोर्मधुकरइव निरंतरसेवकायेतेषामनुपदवीमनुगमनयोग्यमार्गसेवालक्षणना द्याप्यवरुंधइत्यन्वयः विफलाश्चबहवश्चयोगाउद्योगायेतन्निमित्ततःसहस्रशोहृत्तापास्तेषामुपशमनीनाशकरी २ यस्यामिषेडित्यस्यार्थदर्शयति यस्यामुहवेति कुनाथस्यतद्वर्त्म्यधर्मसाधनंविलुपंती त्यन्वयः धर्मौपयिकंधर्मसाधनयोग्यं सांपरायिकंमोक्षोपयोगि एतदेवाह यत्परमेति कथंविलुपंति दर्शनेने संकल्पोमतोरथःदर्शनादीनासमवायेननित्यसंबंधेनगृहेग्राम्योपभोगोपरतेन २ गोमायवोयत्रेत्यस्यार्थमाह अथेति ४

मभूतवर्तुषोत्पत्त्यर्थमाह यथाहनुवत्सरमिति आवपनकालेजीजक्षेपसमये ५ ६ यएषावसथोऽपकानाकामानांकरंडः करिदंतनिमित्तपात्रविशेषः तत्रावसथे कचिभगंधर्वपुरामेत्यस्यार्थमाह कचित्परिवर्तमानइति कचित्कचिच्चासुहरोल्मुकग्रहमिन्यस्यार्थमाह कचिच्चेति अशेषदोषाणांनिषदनस्थानंपुरुषविशेषदेहलक्षण पुरुषाकारविशिष्टरथतरपदेहस्यवर्णगुण कातिगुणस्तेनउल्मुकपिशा चमुपादित्सति सुवर्णमिव पुरुषविशेषंउल्मुकपिशाचमुपादित्सतीतिवा अग्निकामवत्कातरः अशेषदोषाणापात्रीभूतंपुरुषविशेषाकारंउल्मुकपिशाचमग्निरज्ज्वाज्वल्यमानंदृष्टांतिकमुपागम्यसुवर्णबुद्ध गोपा दातुमिच्छति शीतात्तौमिमिव द्रष्टुःसहंशीतंस्यात्तदेवमुक्तिरितिभावः पुरुषविशेषं यारुपं प्राप्यभोगार्थं सुवर्णस्वीकरोतिअग्निसेवाकामउल्मुकपिशाचमिवेतिवा ८ निवासतोपादित्यस्यार्थमाह अंशेति

वि० अ०

१४

यथाहनुवत्सरं कृष्यमाणमप्यदग्धबीजक्षेत्रंपुनरेवावपनकालेगुल्मवृणवीरुद्विर्गह्वरमेवभवति ५ एवमेवगृहाश्रमःकर्मक्षेत्रंयस्मिन्नहिकर्माण्युत्सीदंति ६ यदपक्वामकरंडएषावसथस्तत्ररतोदंशमशकसमापसदैर्मनुजैःशलभशकुंततस्करमूषकादिभिरुपरुध्यमानबहिःप्राणःकचित्परिवर्तमानोस्मिन्नध्वन्यवि द्याकामकर्मभिरुपरक्त मनसानुपपन्नार्थनरलोकगंधर्वनगरमुपपन्नमितिमिथ्यादृष्टिरनुपश्यति ७ कचिच्चाशेषदोषनिषदनंपुरुषविशेषमुपेत्यतद्वर्णगुणनि हितमतिःसुवर्णमुपादित्सत्यग्निकामकातरइवोल्मुकपिशाचम् ८ अथकदाचिद्गृहपानीयद्रविणाद्यनेकात्मोपजीवनाभिनिवेशएतस्यांसंसारदव्यामित स्ततःपरिधावति ९ कचिच्चवात्योपमयाप्रमदयारोहमारोपितस्तत्कालरजसाग्जनीभूतंकुजनइवासाधुमर्यादोदिग्देवताअतिरजस्वलमतिर्नविजानाति १० कचिदुलूकझिल्लीस्वनवदतिपरुषरमसाटोपंप्रत्यक्षंपरोक्षंवारिपूराजकुलनिर्भर्त्सितेनातिव्यथितकर्णमूलहृदयः ११ मयदादग्धपूर्वसुकृतस्तदाकारस्क रकाकतुंडाद्यपुण्यद्रुमलताविषोदपानवदुभयार्थद्रविणशून्यान्जीवन्मृतान्स्वयंजीवन्म्रियमाणउपधावति १२ कचित्सकृदवगतविषयवैतथ्यःस्वयंवि षयामिध्यानेनभ्रंशितमतिरतएवमरीचितोयप्रायांस्तानेवाभिधावति १३ एकदातुप्रसंगान्निकृतमतिर्व्युदस्रोतश्चलनवदुभयतोपिदुःखदंषाषंडमुपधाव ति १४ यदातुपरबाधयार्थआत्मनोनोपनमतितदापितृपुत्रान्बालान्खलुभक्षयति १५ कचिदासाद्यगृहंदाववन्प्रियार्थविधुरमसुखोदर्वैशोकामिनाद ह्यमानोभृशंनिर्वेदमुपगच्छति १६ कचित्कालविषमितराजकुल यक्षापहतप्रियतमधनासुर्मृतकइवविगतजीवलक्षणआस्ते १७ कदाचिन्मनोरथावग तपितृपितामहाद्यसत्सदितिस्वप्ननिर्वृतिलक्षणमनुभवति १८

१५

गृहाद्यनेकस्वरूपेष्वेकमंतरेणापिजीवनंनस्तीतिदुराग्रहवान् ९ कचिच्चवात्येति । आरोहमकं तत्कालरजसाविषयसेवासमयरोगेण १० अद्वयझिल्लीत्यस्यार्थमा ह कचिदुलूकेति आटोपःसभ्रमः ११ अपुण्यवृक्षानित्यस्यार्थमाह सयदेति १२ मरीचितोयान्यभिधावतीत्यस्यार्थमाह कचित्सकृदिति १३ कचिद्वितोयाःसरितइत्येताद्विवृणोति एकंदेति उभयतइहपरत्रापि व्युदस्रोतसश्चलनवत्मृगतृष्णिकाजलप्रवाहवत् १४ परस्परंस्वादयतइत्येतत्प्रतिवाक्ते यदात्विति भक्षयतिपीडयति १५ आसाद्यदावमिन्यस्यार्थमाह कचिदासाद्येति १६ कचित्कालेत्यादिनाकच्यक्षैरितिनिवृत्तं परैर्हेतुस्वइत्येतदप्यनेनव्याख्यातं १७ कचिच्चगंधर्वपुरमित्येतद्वाख्याति कदाचिन्मनोरथेत्यादिना १८

कचिद्गृहाभ्येत्यादिनाचलन्कचिदित्येतद्विचित्रते गृहाभ्रमचोदितकर्माण्येवातिभारागिरयस्तानारुरुक्षन् १९ पदेपदेभ्यंतरवाह्निनेत्येतद्व्याख्यातं कचिच्चदुःसहेनेत्यादिना गृहीतसारःगतधैर्यः २० कचिन्निगीर्णइत्येतद्व्याचष्टे सएवेत्यादिना दष्टस्मशेतइत्येतद्व्याख्याति कचिद्गमनाइत्यादिना निद्राक्षणाःनिद्रालक्षणावसरः २१ कर्हिस्मचिदित्यस्यार्थदर्शयति कर्हिस्मचित्कामेत्यादिना काममधुलवानितिपाठेकाम्यंतइतिकामाविषयास्तएवमधुलवामकरंदलेशास्तानित्यर्थः २२ तत्रापिच्छूादित्यस्याभिप्रायमाह अथचेति २३ २४ कचिच्चशीतातपेत्येतद्विवृणोति कचिच्चशीता तपेत्यादिना २५ कचिन्मिथोविपणमित्येतद्विवृणोति कचिन्मिथइत्यादिना विपणिकःवाणिक २६ कचित्क्षीणधनइत्यस्यार्थमाह कचिच्चेत्यादिना २७ अन्योन्यवित्तेत्यस्यार्थमाह एववित्ते ति २८ यतआरब्धोनरलोकसार्थस्तमीश्वरमध्वनःपारमुपदिशंति विद्वांसः २९ केतंगच्छंतीतितत्राह यदिदमिति योगमनुशास्तीतियोगानुशासनंएतद्व्यशंतमंसुखतम उपशमशीलामुनयः

कचिद्गृहाभ्रमचोदितकर्मातिभारागिरीनारुरुक्षमाणोलौकिकव्यसनकर्षितमनाःकंटकशर्कराक्षेत्रप्रविशन्निवसीदति १९ कचिच्चदुःसहेनकायाभ्यंतरवाह्नि नागृहीतसारःस्वकुटुंबायक्रुध्यति २० सएवपुनर्निद्राजगरगृहीतोऽधेतमसिमग्नःशून्यारण्यइवशेतेनान्यत्किंचनवेदशवइवापविद्धः ॥ कचिद्गमनाद ष्टोदुर्जनदंशूकैरलब्धनिद्राक्षणोव्याथि तद्दयेनक्षीयमाणविज्ञानोऽधकूपैधवत्पतति २१ कर्हिस्मचित्कामसुखलवान्विचिन्वन्यदापरदारपरद्रव्याण्यवरुं धानोराज्ञास्वामिभिर्निहतःपतत्यपारेनिरये २२ अथचतस्याशुभप्रक्षालनकर्मसंसारावपनमुदाहरंति २३ यदिचमुक्तस्ततोबंधाद्देवदत्तउपाच्छिनत्तित स्मादपिविष्णुमित्रइत्यनवस्थितिः २४ कचिच्चशीतातपवातवर्षाद्यनेकाधिदैविकभौतिकात्मीयानांदुःखानांवारणायाकल्पोदुरंतचितयाविषण्णआस्ते २५ कचिन्मिथोभ्येत्यविपणिकःकाकणिकामात्रमप्यपहरतिकिंचिद्विविद्वेषमुपयातिवित्तशाठ्येन २६ कचिच्चक्षीणधनःशय्यासनाद्युपभोगहीनोयावद प्रतिलब्धमनोरथःपरस्वाप्तयेव्यवसितमतिस्ततोवमानादीनिलभते २७ एवंवित्तव्यतिषंगविवृद्धवैरानुबंधोपिपूर्ववासनयामिथउद्धतःसएवोद्धति २८ यतआरब्धएषनरलोकसार्थस्तमध्वनःपारमुपदिशंति २९ यदिदंयोगानुशासनमेतदेवशंतमंतेउपशमशीलाउपरतात्मानउपतिष्ठंति ३० कापिदेवमाय यास्त्रियामुजलतोपगूढःप्रस्कन्नविवेकविज्ञानस्तद्विहारगृहारंभानकुर्वंस्तदाश्रमासक्तःसुतदुहितृकलभाषितावलोकविचेष्टितापहृतहृदयआत्मानमजिता त्मापरिंयतमसिप्रहिणोति ३१ कदाचिदीश्वरस्यभगवतोविष्णोश्चक्रात्परमाण्वादिद्विपराद्धापवर्गकालोपलक्षणपरिवर्तनेनवयोहरतआब्रह्मस्तंबादीनामि षतांवित्रस्तहृदयस्तमेवेश्वरंकालचक्रनिजायुधंसाक्षाद्गवंतंयज्ञपुरुषमनादृत्यपासंढदेवताःकंकटध्रुवकप्रायाआर्यहंसमयपरिभूताःसाकल्येनाभिवर्ते ३२

उपतिष्ठंतिमासुवंतीत्यन्वयः ३० प्रसज्जतीत्यस्यार्थमाह कापिदेवमाययेति प्रस्कन्नविवेकविज्ञानःप्रविवेकविज्ञानःतस्याःस्त्रियाः विहारार्थगृहोपक्रमान् सुतादीनांकलभाषितैरवलोकैर्विचिन्वन्तिश्चापह तंहृदयस्यसतथाआत्मानमंधेतमसिप्रहिणोतिगमयति हिगतावितिधातुः ३१ कचित्कदाचिद्वारिचक्रतइत्येतद्व्याख्याति कदाचिदिति कदाचित्कस्यांचिदवस्थायांईश्वरस्यचक्राद्विप्रस्तहृदयस्तमीश्वरम नादृत्यपासंढदेवताःसाकल्येनाभिधेतभजतीत्यन्वयः परमाणुद्विपराद्धापवर्गकालोपलक्ष्यतेनेनेतितयोक्तं तेनपरिवर्तनेनपरिभ्रमणनमिषतांजीवानांवयःआयुर्लक्षणहरतश्चक्रादपवर्गोवसानपरमा णुकालमादिर्यस्यसतथाद्विपराद्धस्यापवर्गोवसानंयस्यसतथा केषांमिषतामाब्रह्मस्तंबादीनाब्रह्माणवधौकृत्यस्तंबमुपक्रम्यवर्तमानानांकालचक्रनिजायु धय रयसतथातम् ३२

तैर्वचितइत्येतद्व्याचष्टे यदातुताभिरिति यज्ञपुरुषाराधनतेषांशीलंयत्तदरोचयन्अपथ्यमन्वानःअनिगमपरिशुद्धंवेदशुद्धिरहितं यस्यशूद्रकुलस्यमिथुनीभावःकुटुंबभरणंनान्यदितिशेषः निरवरोधः
भार्यारहितः अनिवारणइतिवा ३३ हुमेपुरंस्त्यन्त्रित्यस्यार्थदर्शयतिकचिद्ब्रुमवीदति व्यवायोग्राम्यरातिःतदर्थमेवलक्षणःकात्रोयस्यसतथा ३४ कचित्प्रगादादित्येतद्व्याचरोति एवमध्वन्यवरु
धानइति ततःकथंचिदितिइदंविवृणाति कर्मवल्लोमेति ॥ ३५ ॥ बिभ्यन्भयमापन्नः मनस्विनइत्येतद्व्याचष्टे यदपीति ॥ ३६ ॥ बाधोपसर्गैरिगत्रांक्तानुपसर्गानाह यस्यामेति ॥ ३७

वि० १०

३५

यदातुताभिःपाखंडदेवताभिरात्मवंचकैरुखंचितोब्रह्मकुलंसमाविशंस्तेषांशीलमुपनयनादिकर्मानुष्ठानेनभगवतोयज्ञपुरुषस्याराधनमेवपुनस्तदरोचयं
शूद्रकुलंभजत्यनिगमपरिशुद्धम् यस्यहिमिथुनीभावःकुटुंबभरणंयथावानरजातेस्तत्रापिनिरवरोधःस्वैरेणविहरन्नतिकृपणबुद्धिरन्योन्यमुखनिरीक्षणा
दिग्राम्यकर्मणैवविस्मृतकालावधिः ३३ कचिद्ब्रुमवैदिकार्थेषुगृहेपुरंस्त्यन्त्रित्यस्यार्थदर्शयतिकचिद्ब्रुमवीदति व्यवायोग्राम्यरातिःतदर्थमेवलक्षणःकात्रोयस्यसतथा ३४ कचित्प्रगादादित्येतद्व्याचरोति एवमध्वन्यवरु
यात्तमसिगिरिकंदरप्रायेपतन्कर्मवल्लीमवलंब्यततआपदःकथंचिन्नरकाद्विमुक्तःपुनरप्येवंसंसाराध्वनिवर्तमानोनरलोकसार्थमुपयाति ३५ एतास्मिन्सं
साराध्वनिनानाक्लेशोपसर्गविततेआपन्नास्तत्रवियुज्यजातंजातमुपादायशोचन्मुह्यन्स्विद्यन्बिभ्यन्हृष्यन्रुदन्गायन्साधुवर्जितोनैवावर्ततेद्यापिअमा
धुवनएव यदपिदिगिभजयिनोराजर्षयोनैवैतद्ब्रजंतिकिंतुमृधेशयीरन्मयैवेयंमहीतिकृतवैरानुबंधाःयांविमृज्यस्वयमुपसंहताः ३६ यस्याभिमुपसर्गाः
सुखदुःस्वरागद्वेषभयाभिमानप्रमादमदशोकमोहमात्सर्यैर्षावमानक्षुत्पिपासाधिभ्याधिजराजन्ममरणादयः ३७ ॥ इतिश्रीभागवतेपंचमेचतुर्दशोऽध्या
यः॥१४॥ श्रीशुकउवाच ॥ भरतस्यात्मजःसुमतिर्नामाभिहितोयमुहवावकेचित्पाखंडिनोविलोक्य ऋषभपदवीमनुवर्तमानमनार्याअवेदसमाम्नातांदेव
तांस्वमनीषयापापीयसिकलौकल्पयिष्यंति १ तस्यांगृध्रश्येनायांदेवपादिर्नामपुत्रोभवत् २ अथासुर्याततनयोदेवसुमस्ततोधेनुमत्याःसुतःपरमेष्ठीत
स्यसुवर्चायांप्रतीहउपजातःयआत्मविद्यायांस्वयंसिद्धोमहापुरुषमनुसस्मार ३ प्रतीहात्सुवालायांप्रतिहर्त्रादयस्त्रयआसनइज्याकोविदाःसूनवःप्रतिह
र्तुःस्तुत्यांव्योमभूमानावजनिषाताम् ४ व्योमऋषिकुल्यायामुद्गीथःततःप्रस्तोतादेवकुल्यायांप्रस्तोतुर्विरुत्सायांहृदयजआसीत्विभुःविभोःस्थयांचपृ
थुषेणस्तस्मान्नक्तआकृत्यांजज्ञेनक्तादतिपुत्रोगयोराजर्षिप्रवरउदारश्रवाअजायतसाक्षाद्भगवतोविष्णोर्जगदभिरक्षया गृहीतसत्त्वस्यकलात्मवत्ताभिलक्षणे
नमहापुरुषतांप्राप्तः ५

३७

इतिश्रीभागवतेविजयध्वजटीकायापंचमस्कंधेचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ राजसंततौविशिष्टराजज्ञानंभगवन्माहात्म्यज्ञानोपयोगीत्यतस्तज्ज्ञानायावशिष्टवंश्याननुक्रामत्यस्मिन्नध्याये यमुहवावेति उह
वावेतिचतुर्भिर्निपातैरवैदिकमतस्य वैभाषिकादिचतुर्भावेदःसूच्यते अवेदोवेदविरुद्धःआगमस्तत्रप्रतिपादितांपन्नावतीत्यादिनामवर्ती १ २ तस्यदेवपादेस्तनयः ३ ४ हृदयजऔरसपुत्रः अभिरक्षयाज
गद्रक्षाकारणेनगृहीतसत्त्वगुणस्यकलायाः अंशस्यआत्मवत्तामूर्त्तदेहवस्त्वेनप्रकाशमानं तस्याभिलक्षणं विग्रहवत्कलांशेनकरचरणादिचक्रचिह्नेन सर्वैर्गीयमानत्वादयः ५

स्वधर्मेणावनिमज्जुगुह्यैः स्वधर्मेणेतत्स्पष्टयति प्रजापालनेति सर्वात्मनेस्त्यादिव स्वधर्मेणेत्यस्य विशेषणं निर्व्याजेन सर्वसमर्पणाख्यचिह्नेन ब्रह्मविदां चरणानिरंतरनिषेवया भक्तिसाधनमेतत्परिभाषितं वशीकृतं अतएव विशुद्धं सत्त्वमंतःकरणं यस्य स तथा उपरतं निवृत्तमनात्म्यं देहधर्मोयस्मिंस्तथा तस्मिन् स्वात्मनि स्वहृदये उपलभ्यमानः अपरोक्षीक्रियमाणो ब्रह्मानुभावो यस्य स तथा अपीत्यनेन गज्यपालनं संभावितं न भवति तथापीत्यर्थो द्योतयति निरभिमान इत्यनेनानुपपत्तिपरिहरति तस्येमां गाथां मित्यनेन गीयमानत्वाद्द्रोपेति शब्दार्थसूचयति ६ पुराविदः पुराणज्ञाः गाथां विषमाक्षरगुरुपादोपेतां तथोदाहरन्ति गयमित्यादिना अन्यः कः कर्मभिः गयनृपं प्रतियाति प्रतिनिधिर्भवति कीदृशः यज्वेत्यादिगुणकर्मवान्सतासदसस्पतिः कोपिवास्तीति नेत्याह भगवत्कलामिति भगवतां ज्ञानभक्त्या भाग्यवतां कर्मदेवानां कलामंगमेकमंतरेण तदुक्तं प्रियव्रतोगयश्चैव कर्मदेवसमौ गुणैरिति ७ सतीः सत्यः दक्षकन्याः कीर्तिः श्रीर्वाक् स्मृतिर्मेधा धृतिः क्षमेत्याद्याः स्वयं गुणवत्त्वेन स्तुतमूधोपरयाः सा तथा सा ध

सवैस्वधर्मेण प्रजापालनपोषणप्रीणनोपलालनानुशासनलक्षणेनेज्यादिना च भगवति महापुरुषे परब्रह्मणिसर्वात्मनार्पितपरमार्थलक्षणेन ब्रह्मविच्चरणानुसेवया पादित भगवद्भक्तियोगेन चाभीक्षणशः परिभावितविशुद्धसत्त्व उपरतानात्म्ये स्वात्मानि स्वयमुपलभ्यमान ब्रह्मानुभावोपि निरभिमान एवावनिमज्जुगुपत् ६ तस्येमां गाथां पांडवेय पुराविद उपगायन्ति ॥ गयं नृपंकः प्रतियातिकर्मभिर्यज्वाभिमाना बहुविद्धर्मगोप्ता ॥ सदागतश्रीः सदसस्पतिः सतां सत्सेवको न्यो भगवत्कलामृते ७ यमभ्यर्षिचन्परया मुदा सतीः सत्याशिषो दक्षकन्याः सारिद्धिः ॥ यस्य प्रजानां दुदुहे धराशिषो यथोपेसत् वै गुणवत्स्नुतो धाः ८ छंदां स्य कामस्य च यस्य कामान् दुदुहुराजं हुरथो बलिं नृपाः ॥ प्रत्याहृता युधिधर्मे च विप्राय स्याशिषः षष्ठमं शं प्रजाश्च ९ यस्याध्वरे भगवानध्वरात्मा मघो निमाद्यत्युरु सोमपीथे ॥ श्रद्धाविशुद्धाचलभक्तियोगसमर्पिते ज्याफलमाजहार १० यत्प्रीणनाद्वर्हिषिदेवतिर्यङ्मनुष्यवीरुत्तृणमाविरिंचात् ॥ प्रीयेत सद्यः सह विश्वजीवः प्रीतः स्वयंप्रीतिमगाद्रयस्य ११ गयाज्यं त्यांचित्ररथः स्वातिरवरोध इति त्रयः पुत्रा बभूवुश्चित्ररथादूर्जायां सम्राडजनिष्ट १२ तत उत्कलायां मरीचिर्मरीचे बिंदुमत्यां बिंदुमानुदपद्यत तस्मात्सुषेणायां मधुर्नामा भवत्तमधोः सुमनस्यां वीरव्रतस्ततो ब्रजायां मन्युप्रमन्यूजज्ञाते मन्योः सत्यायां भुवनस्ततो दोषायां त्वष्टा अजनिष्ट त्वष्टुर्वैरजो विरोचनायां विरजस्य शतजित्प्रवरं पुत्रशतं कन्याचविषूच्यां किल जाता १३

रा गयस्य राज्ञः सतीनां प्रजानां यथेप्सिताः आशिषो दुदुहे वा इत्यनेन सकलजगद्वशीकरणशक्तिसमुद्रश्रीपुरुषोत्तममंत्रसिद्धोगयइतिसूच्यते ८ वेदा अपि तदुक्तफलानिच्छत्वोपि सर्वाभीष्टान् दुदुहारित्याह छंदांसीति नृपान्विशिनाष्टि प्रत्याहृता इति युद्धे पराजिता इत्यर्थः विप्राधर्मे प्रत्याहृता धर्माभिमुखीकृताः प्रजाश्च यस्याशिषो धनलक्षणाः षष्ठमं शमाजं हुरित्यन्वयः अनुष्ठितपुण्यलक्षणाशिषो वा ९ उरुसोमपीथे बभूवुः सोमयाने अध्वरस्य सारमादत्ते कर्तृभ्यः फलं ददाति चेत्तयध्वरात्मा मघो निदेवेंद्रे माद्यति मदंगच्छति सति श्रद्धया विशुद्धो योचलभक्तियोगः तेन समर्पितमिज्याफलयागादिपूजालक्षणं कर्मफलं आजहारदक्षौ १० यस्य हरेः प्रीणनाज्जगत्प्रीयेत प्रीतिं स्यात् स्वयं स्वतः प्रीतः ११ १२ शतजिन्नामपुत्रः प्रवरो ज्येष्ठो यस्यात्तच्छतजित्प्रवरं १३

अत्यलमसीवालमकरोत् १४ इति श्रीभागवते पंचमस्कंधे वि० पंचदशोऽध्यायः ॥१५॥ भूवल्लयतद्विशेषज्ञानं श्रीनारायणमहिमोपलक्षणत्वात्तदावश्यकं मोक्षोपयोगीत्यतस्तत्परिमाणादिवर्णयति पंचमस्कंधे
पेषुतत्रपरीक्षितिशेषतोपिज्ञातुमुक्तानुवादपूर्वकं श्रीशुकं पृच्छति इत्युक्तं इति आदित्योयावत्पर्यंतं तत्पक्षसौचंद्रमाश्च यत्र ज्योतिषां नक्षत्राणां गणैः सह दृश्यते त्वया भूमंडलायामविशेषस्तानां नित्युक्तं १ तत्र भूमंडले
पि प्रियव्रतस्य नेन योवा इहेत्येतदनुवदति यत्त एतस्या इत्यनेन यत्त एवं कृता इत्येतदनुवदति अयमाशयः प्रियव्रतस्य रथचरणनेमिनैशित्यपरिस्तात् सप्तसिंधव आसन्त्यास्तस्य रथचरणानि गतपर्यं सी
तोत्थितपर्यस्तमृत्तिकाघनपंकजस्तत्तत्परिस्वापर्यवांतरप्रदेशवर्तिन्यस्ताः सप्तद्वीपा आसन् तेषां नामानि कथितानीति सूचित इत्यनेन विशेषो नोक्त इति तत्कितं ब्राह्मणं एतादिति स्वर्गपुराणितयथानभव
तितथानिखिलं अंतराले एतदुपयोग्येवनान्यदित्यर्थ एव शब्दः मानं परिमाणं लक्षणं वर्तुलचतुरस्राकारादि न केवलमिदमेव किंतु यत्सप्तसागरादिभ्यः परस्तात्काचन भूम्यादिकंतर्दपि न केवलं तावतालमपि त
त्रापि विद्यमानं सर्वमनुर्वरीकृत्यैतदभिप्रायेण पुनश्च सर्वशब्दप्रयोग इत्यर्थः जिज्ञास्यामीत्यनेन ज्ञानेच्छैव न तु विचार इत्यतः परस्मैपदप्रयोगः अहमित्यनेनान्येषां प्रयोजनसद्भावेऽपि मया तीव्रप्रयोजनमिति
सूचयति अन्यथा जिज्ञास्यामीति सामान्योक्तिसंभवात् २ किंतु दतीव प्रयोजनमिति विवृत्यदर्शयति भगवत इति इत्पूर्वगुणमये सत्त्वादिगुणविरचिते स्थूलरूपे पातालाच्च चेतनावपवविशिष्टे आवर्गे गतं

तत्रायं श्लोकः प्रियव्रतं वंशमिमं विरजश्चरमोद्भवः ॥ अकरोदत्यलं कीर्त्या विष्णुः सुरगणं यथा १४ इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे प्रियव्रतवंशवर्णनं नाम पं
चदशोऽध्यायः १५ राजोवाच ॥ इत्युक्तं त्वया भूमंडलायामविशेषोयावदादित्यस्तपतियत्र चासौ ज्योतिषां गणैश्चंद्रमाः सह दृश्यते १ तत्रापि प्रियव्रतरथचरण
परिस्तातैः सप्तभिः सप्तसिंधव उपकृताः यत्त एतस्याः सप्तद्वीपविशेषकल्पस्त्वया भगवन्स्वस्तु सूचितः एतदेव निखिलमहं मानतो लक्षणतश्च सर्वं जिज्ञास्यामि २ भग
वतो गुणमये एव स्थूलरूपे आवेशितं मनो ह्यगुणेऽपि सूक्ष्म आत्मज्योतिषि परे ब्रह्मणि भगवति वासुदेवाख्ये क्षममावेशितुं तदुह वै तत्तु गुरोऽहं स्य नुवर्णयेतुमिति ३
ऋषिर्वाच ॥ न वै महाराज भगवतो मायागुणविभूतेः स्थानविशेषाणां नामरूपतः काष्ठां मनसा धिगंतुमलं विबुधा युषेणापि पुरुषस्तस्मात्प्राधान्येनैव भूगो
लकविशेषं नामरूपमानलक्षणतोऽप्याख्यास्यामः ४ योवा अयं द्वीपः कुवलयकमलकोशाभ्यंतरकोशोऽनियुतयोजनविशालः समवर्तुलो यथा पुष्करपत्रम् ५

निधायाभ्यस्तं विशेषस्मरणसमर्थं हि यत्तन्मनोऽगुणेऽपि सत्त्वादिगुणप्रवृत्तिश्चान्येऽपि सच्चिदानंदाकारे अतएव सूक्ष्मेऽनुग्रहमंतरेणादृश्ये तर्हि किंतमोरूपं नेत्याह आत्मज्योतिषि स्वयंप्रकाशे । किनाश्रि परे
ब्रह्मणि परब्रह्मसंज्ञे भगवति ऐश्वर्यादिगुणपूर्णे । वैदिकमंतरेण लौकिकं नाम किंतं ब्राह्मणं वासुदेवाख्ये अनेनात्र किं वदंती प्रमाणा मिति सूचितं आवेशितुं क्षमं समर्थं तदेतदेव हेत्यनेनान्यत्र नापष्टः करपाचिद्व्या
दित्यनपेक्षमाह ३ मायागुणविभूतेः प्रकृतिगुणप्रवृत्तये यद्विविधं भवन्नबहु रूपग्रहणं यस्य स तथा तस्य महिमागुणविभूतेर्वा काष्ठां मनसा धिगंतुमलं विबुधा युषेणापि पुरुषस्तस्मात्प्राधान्येनैव भूगो
पश्चिमाभ्यां दक्षिणोत्तराभ्यां पार्श्वोभ्यां सामुद्रं जलं पिबतीति द्वीपः तदभावे तर्णकिरणसंतापेन घनीभावं मुक्तापरमावशेषेण द्वीपस्थितजनस्याधाराभावेन जलमज्जनं न सर्वनाशप्रसंगः स्यादीर्घनिपातनात्सा
धुरिति सोऽयं नियुतयोजनविशाल एकादशस्थानादिसंख्याक्रमेण नियुतसंख्यायाः लक्षणसंख्यात्वं ज्ञायते तेन लक्षणां जनेन विस्तार इति परिमाणमुक्तं भवति गृग्राहिकयैव तत्प्रकारं ज्ञापयति कुवलयं भूमि
लंतदेवकमलतस्य कोशस्येतरद्वीपलक्षणस्याभ्यंतरकोशोऽतः स्थितकोशवद्वर्त्तमानः लक्षणमाह समवर्तुलः अत्र दृष्टांतमाह यथा पुष्करपत्रं अंतरकोशदलान्यंतराले विरलानि भवन्ति न तथा पुष्करपत्रमेकत्वेन
विच्छेदाभावादित्युच्यते पत्रोदाहरणं वा इत्यनेनैव मेवमानादिकं नान्यत्रोक्तमिति विशदयति ५

वि० अ०

१५

२

२

यस्मिन् द्वीपे ६ येषां वर्षाणां यस्येलावृतस्य नामिस्थाने मध्य इत्यर्थः जंबूद्वीपस्य यावान् लक्षयोजनपरिमित आया मस्तावान् स मुन्नाह उच्छ्रायो यस्य स तथा लक्षयोजन उच्छ्रित इत्यर्थः मानमुक्त्वा लक्षणमाह कर्णिकाभूत इति भूमंडललक्षणपञ्चस्य कर्णिकास्थानीयः ननु नियुतयोजनविशालो द्वीपो द्वीपायामसमुन्नाह इत्येतत्कथं विशदं स्याच्चतुराशीतिसाहस्रयोजनानां समुच्छ्रय इति पराशरवचनं जागतीति चेन्न न तदीदृशगिति ज्ञेयं न वाच्यं न च तर्क्यते पश्यंतोऽपि न जानंति मेरोरूपं विपश्चित इति वचनात् पराशरस्यान्यथा ज्ञानसंभवादिद्रुस्तुवर्तुलाकारं पंचकोणबृहस्पतिरिति द्वादीना मप्यज्ञानकथनाच्च ऋषिस्त्रिकालदर्शी स्यादिति वचनाद्गवत्प्रसादापन्नज्ञानपराशरवचनस्यान्यथा ज्ञानमूलत्ववचनमिति साहसमिति चेन्न प्रामाणिकत्वात् परमात्मानमंतरेणान्येषां तत्र तत्राज्ञानदर्शनाच्च नन्वेवं निरासलक्षणवैरमंतरेणैकवाक्यत्वांगीकारे महान् प्रहर्षः स्यादिति चेद्वैतैवं तर्हि शृणु प्रविष्टः षोडशशस्तादितियोजनावगमात् ननु तावतांतर्भूम्यां प्रविष्ट इति मेरोर्लक्षयोजनोच्छ्रायादधिकपारिमाणोक्तोरिति चेन्न भूमिप्रविष्टरूपेण सहस्रयोजनोच्छ्रायोपपत्तेः वचनलाघवाय मूलेशोडशसहस्र इति प्रस्तावेतावतेत्युक्तत्वात् दूरस्थग्रहणानुपपत्तिपरिहारोपपत्तेः किंच चतुराशीतीत्यत्र चतुराशीतीति वक्तव्ये आकारग्रहणात् कश्चिद्विशेषोऽस्तीति ज्ञायते स भगवतोक्त एव ग्राह्यः न ज्ञानापारवारिधेर्व्यासस्य वचनस्यान्यथात्वं शक्यं तथैव तथा च भागवतोक्तप्रकारेण भुवनकोशादिकं ग्राह्यं तथा चोक्तं यथा भागवते तूक्तमौवनं कोशलक्षणं त

यस्मिन्नववर्षाणि नवयोजनसहस्रायामान्यष्टभिर्मर्यादागिरिभिः सुविभक्तानि भवंति ६ येषां मध्ये इलावृतं नामाभ्यंतरवर्षे यस्य नाम्नामवस्थितः सौवर्णः कुलगिरिराजो मेरुद्वीपायामसमुन्नाहः कर्णिकाभूतः कुवलयकमलस्य मूर्द्धनि द्वात्रिंशत्सहस्रयोजनविततो मूले षोडशसहस्रस्तावतांतर्भूम्यां प्रविष्टः ७ उत्तरोत्तरेणेलावृता नीलः श्वेतः शृंगवानिति त्रयोरस्य क हिरण्यमय कुरुणां त्रयाणां मर्यादागिरयः प्रागायता उभयतः क्षारोदावधयो द्विसाहस्रं पृथवः एकैकशः पूर्वस्मादुत्तरोत्तरादशं शेनदैर्घ्य एव न्हसंति ८ एवं दक्षिणेनेलावृता निषधो हेमकूटो हिमालय इति प्रागायता यथानीलादयः अयुतयोजनोत्सेधाः हरिवर्ष किंपुरुषभारतानां यथा संख्यम् ९ तथैवेलावृतमपरेण पूर्वेण च माल्यवद्रं धमादनावानीलनिषधायतौ द्विसहस्रपृथुलौ केतुमालभद्राश्वयोः सीमानां विदधाते १० मंदरो मेरुमंदरः सुपार्श्वः कुमुद इत्ययुतयोजनविस्तारोन्नाहाः मेरोश्चतुर्दिशमवष्टंभगिरय उपक्षिप्ताः ११ चतुर्ष्वेषु चूतजंबूकदंबन्यग्रोधाश्चत्वारः पादपप्रवराः पर्वतकेतव इव अधिसहस्रयोजनोन्नाहास्तावद्विटपविततयः शतयोजनपरिणाहाः १२

स्याविरोधतो योज्यं सर्वग्रंथांतरस्थितं मंडोदे पूरणं चैव व्यत्यासं श्रीरसागरे राहुमोमरवीणां च मंडलाद्विगुणोक्तीनां विनैव सर्वमुन्नेयं योजनाभेदतो न त्विति ७ इलावृतात्संख्यादुत्तरोत्तरेण शृंगैः पूर्वस्यां दिशि मुग्रवत्स्थिताः प्रागायताः द्विसहस्रपृथवः द्विसहस्रयोजनविस्ताराः दैर्घ्य एव न्हसंति नोर्ध्वपृथुते ८ एवमिलावृतादक्षिणेन निषधादयः यथानीलादयो दैर्घ्येण न्हसंति तथानिषधादयोऽपि अत्रायं विशेषः नीलनिषधौ लक्षप्रमाणाव न्येदशां शहीनाः तदुक्तं लक्षप्रमाणौ द्वौ मध्येदशहीनास्तथापर इति वैष्णवे जंबूद्वीपप्रमाणेन निषधः परिकीर्तितः तस्माच्च दशभागे नेहमकूटः प्रतीयत इति वाराहे यथा संख्यं मर्यादागिरय इति शेषः ९ तथैवेलावृतामिति यथेलावृतादुत्तरदक्षिणतो नीलनिषधादयस्तथेलावृतस्यापरेण पश्चिमेन पूर्वेण च माल्यवद्रं धमादनौ यथा संख्यं स्त इति शेषः आनीलनिषधायतौ नीलनिषधपर्यंतविस्तारो तत्संबद्धादित्यर्थः सीमानमवधिम् १० अवष्टंभगिरयः पीठस्थानीयपर्वताः ११ एतेषु मंदरादिषु पर्वतकेतवः मंदरादिपर्वतानां ध्वजा इव स्थिताः अधिसहस्रयोजनोन्नाहाः सहस्राधिकैकशतयोजनोच्छ्रायाः तदुक्तं एकादशशतायामापादपागिरिकेतव इति अत्रायामशब्देनोच्छ्राय उच्यते तावद्विटपविततयः यावदुच्छ्राययोजनसंख्या न तावत्संख्या कशास्वाविस्ताराः शतयोजनपरिणाहाः परितः शतयोजनस्थूलाः १२

१३ देवोद्यानानिदेवानांकीडायोग्यस्थानानि अमरललनानांसुरस्त्रीणांमध्येयाललामभूताःश्रेष्ठास्तासांपूथस्यपतयोपास्त्रियस्ताभिः सहिताःसहामरललनाललामयूपतयः अमरपरिवृढादेवध
ष्टाः १४ १५ मंदरोत्संगेमंदरपर्वतस्यांकस्थानीयेतटे देवोपभोगयोग्यत्वादेवचूतस्तस्यशिरसोप्रदेशात् १६ तेषांफलानाअतिमधुरादिलक्षणेनरसोदेनरसाख्यजलेन पूर्वेणलावृतभिलावृतवर्षस्यपूर्व
प्रदेशं ॥ उपधावतीतिकेचित्तत्र धावुगतिशुद्ध्योरितिधातोः शुद्धं करोतीत्यर्थः स्वजलप्रवाहेणोतिशेषः १७ उपजोषाविषेवणात् अनुचरीणांदासीना अनुवासयति सौरभ्ययुक्तं करोति १८ अत्र
स्थिप्रायाणांबहुलमनंतबीजानामिभकायनिभानामितिबुद्ध्यारोहार्थमुक्तं ननुतावत्परिमाणनिश्चयेन अरत्तीनांशतान्यष्टावेकषष्ठ्यधिकानिच फलप्रमाणमाख्यातमृपिभिस्तत्त्वदर्शाभिरितिवापुपुगण

हृदाश्चत्वारःपयोमध्विधुरसमृष्टजलाःयदुपस्पर्शिनउपदेवगणायोगैर्ध्यानिस्वाभाविकानिभरतर्षभधारयंति १३ देवोद्यानानिचभवंतिचत्वारिनंदनंचै
त्ररथैवभ्राजकंसर्वतोभद्रमिति १४ येष्वमरपरिवृढाःसहामरललनाललामयूपतयःउपदेवगणैरुपगीयमानमहिमानःकिलविहरंति १५ मंदरोत्संगएकाद
शशतयोजनोत्तुंगदेवचूतशिरसोगिरिशिखरस्थूलानिफलान्यमृतकल्पानिनिपपंति १६ तेषांविशीर्यमाणानामतिमधुरसुरभिबहलारुणरमोदेनारुणोदाना
मनदीमंदरगिरिशिखरात्रिपतंतीपूर्वेणलावृतमुपप्लावयति १७ यदुपजोषाद्रवान्याअनुचरीणांपुण्यजनवधूनामवयवस्पर्शसुगंधवातोदशयोजनंसमंतादनु
वासयति १८ एवंजंबूफलानामत्युच्चनिपातविशीर्णानामनस्थिप्रायाणामिभकायनिभानांरसेनजंबूनदीमेरुमंदरशिखरादयुतयोजनादवनितलेनिपतंती
दक्षिणेनात्मानंयावदिलावृतमुपस्यंदयति १९ तावदुभयोरीपरोधसोर्यामृत्तिकातत्रफलरसेनानुविध्यमानावाय्वर्कसंयोगविपाकेनसदामरलोकाभरणं
जांबूनदंनामसुवर्णभवति २० यदुहवाविविबुधादयःसहयुवतिभिःकटकमुकुटकटिसूत्राद्याभरणरूपेणखलुधारयंति २१ यस्तुमहाकदंबःसुपार्श्वनि
गूढस्तस्यकोटरेभ्योनिःसृताःपंचव्यामपरिणाहाःपंचमधुधाराःसुपार्श्वशिखरात्पतंत्योपरेणात्मानंइलावृतमनुमोदयंति २२ यात्युपभुंजानानांमुख
निर्वासितोवायुःसमंताच्छतयोजनमनुवासयति २३ एवंकुमुदनिगूढोयःशतवलशोनामवटस्तस्यस्कंधेभ्योर्वाचीनाःपयोदधिवृतमधुगुडान्नाद्यंवरश
य्यासनाभरणादयःसर्वकामदुधानदाःकुमुदाग्रात्पतंतउत्तरेणलावृतमुपभोजयंति २४ यानुपजुषाणानांनकदाचित्क्वचिदपिप्रजानांवलीपलितकमस्वेददो
र्गंध्यजरामरणमृत्युशीतोष्णवैवर्ण्योपसर्गादयस्तापविशेषाभवन्ति ॥ यावज्जीवंसुखंनिरतिशयमेव २५ कुरंगकुररकुमुंभवकंकतत्रिकूटशिशिरपतंगरुच
कनिषधशितिवासकपिलशंखवैदूर्यजारुधिहंसर्षभनीरनागकालंजरनारदादयोगिरयोमेरोःकर्णिकायाइवकेसरभूतामूलदेशेपरितउपकृप्ताः २६

वचनात्तत्प्रमाणमवगतव्यं अयुतयोजनादितिशिखरस्यैवतावच्चनं किंतु शिखरादवनितलांतरालप्रदेशस्यतावत्त्वमित्यवगतव्यं इलावृतमात्मानंदक्षिणेनदिग्भागेनयावदुपरपंदयतितावत्स्थलमुभयो
रोधसोस्तीर्योर्जंबूफलरसेनानुविध्यमानाप्रतिहन्यमाना यामृत्तिका साजांबूनदंनामसुवर्णभवतीत्यन्वयः तत्रहेतुर्वाय्वर्केति १९ २० २१ कोटरेभ्यःपृष्ठविरेभ्यः व्यामोहस्तावाधिःरमृतइतिहला
युधःअपरणेपश्चिमेन २२ मुखनिर्वासितः मुखनिर्गतः २३ इलावृतस्थजनानुपभोजयंति २४ उपसर्गोभूताद्युपद्रवः २५ कुरंगकुररादिपर्वताः मेरोर्मूलदेशेपरितउपकृप्ताः मेर्वाख्यपञ्चकर्णिकायाःके
सरारवस्थिताः २६

अष्टादशयोजनसहस्रेदूरप्रदेशे मंदरागिरिपूर्वभागे जठरदेवकूटौ स्थितौ भवतः उदगायतौ उत्तरदीर्घौ मेरुपूर्वतः इलावृतमेवोर्मध्ये अष्टादशयोजनसहस्रे इति स एवार्थो योजनाभेद इति वा । एवमपरेण एवमेवो पश्चि-
मभागस्थितसुपार्श्वगिरैः पश्चिमभागे इलावृतमेवोर्मध्ये अष्टादशयोजनसहस्रे दूरे पवनपारियात्रौ गिरीतिष्ठतः तावप्युदगायतौ एवमेवोर्दक्षिणतः कैलासकरवीरौ मेरुमंदरागिरेरपि बिहिर्भागे स्थितौ पूर्वपश्चिमा-
यतौ एवमेवोत्तरभागे कुमुदपर्वतादपि बिहिर्भागे शृंगमकरौ नाम गिरी आस्तां अष्टादशयोजनानां सहस्र इति सर्वत्र योज्यं तावपि प्रागायतौ द्विसहस्रपृथुत्तुगत्वचसर्वत्र समयादभैः परिस्तृतौ ग्निस्तथैवैतरेष्टभि ५
वैतैः परितः परिस्तृतो लंकृतश्च कास्तिकांचनगिरिरित्यर्थः । एवमुक्तगिरिपुत्रागायतत्वादिकं लक्षणं द्विसहस्रपृथुत्तुगमानमवगंतव्यं २७ मेरोर्मूर्धनि द्वात्रिंशत्सहस्रयोजनवितते तस्य मेरोर्मूर्धोर्मध्ये आत्मयोने
र्विरचस्य शतकोटिनामपुरीवदंति शतकौर्भिसुवर्णमयी २८ तुरीयभागेन विरंचिपुर्याश्चतुर्थीशप्रमाणेन सार्धाद्विसहस्रयोजनप्रमाणेनेत्यर्थः पुरःपुर्यः तामनुपरित इत्यस्य विवरणयथादिशमिति २९
इति श्रीभागवते पंचमस्कंधे विजयध्वजटीकायां षोडशोऽध्यायः १६ अयत्नेन भागीरथीजलनिषेघानिर्मलांतःकरणस्य पुंसो हरौ निरतिशयभक्तिः स्यादिति तन्महिमगर्भतदवतारो निरूप्यते स्मिन्न

जठरदेवकूटौ मेरुपूर्वतो अष्टादशयोजनसहस्रे उदगायतौ द्विसहस्रपृथुत्तुगौ भवतः ॥ एवमपरेण पवनपारियात्रौ दक्षिणेन कैलासकरवीरौ प्रागायतौ एवमुत्तरतः
शृंगमकरौ इत्यष्टभिरेतैः परिस्तृतौ ग्निर्वपरितो मेरुश्च कास्तिकांचनगिरिः २७ मेरोर्मूर्धनि तन्मध्यतो भगवत आत्मयोने रुपकृष्णां पुरीं अयुतयोजनसाहस्रीं सम-
चतुरस्रां शतकौर्भिशतकोटिवदंति २८ तामनुपरितो लोकपालानामष्टानां यथादिशं यथारूपं तुरीयभागेन पुरोष्ठावुपकृताः ॥ २९ ॥ ॥ इति श्रीभाग-
वते पंचमस्कंधे भुवनकोशपरिवर्णनं नाम षोडशोऽध्यायः १६ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ तत्र भगवतः साक्षाद्यज्ञलिंगस्य विष्णोर्विक्रमतो वा मपादां गुष्ठनखनिभि-
न्नोर्ध्वाडकटाहविवरेणांतःप्रविष्टाया बाह्यजलधारातच्चरणपंकजावने जनारुणकिंजल्कोपरंजिताखिलजगदधमलापहोपस्पर्शनामला साक्षाद्भगवत्पदीत्यनु-
पलक्षितवचोभिरभिधीयमानातिमहताकालेन युगसहस्रोपलक्षणेन दिवोर्मूर्धन्यवततार १ यत्तद्विष्णुपदमाहुः यत्र हवाववीरव्रतऔत्तानपादिः परमभागव-
तोऽस्मत्कुलदेवताचरणारविंदोदकमितियामनुसवनमुत्कृष्यमाण भगवद्भक्तियोगेन दृढं हृदयं औत्कंठ्याद्विवशामीलितलोचनयुगलकुड्मलवि-
गलितामलबाष्पकलयाभिव्यज्यमानरोमपुलककुलकअधुनापि परमादरेण शिरसा विभर्ति २

ध्याये तत्रेत्यादिना या बाह्यजलधारा अडकटाहाद्बहिःस्थिता जलस्य निरंतरसंतापरूपा सा यत्तद्विष्णुपदं शिशुमारात्मनो हरेः स्थानमाहुः तत्र दिवोर्तरिक्षस्य मूर्धनि भुवलोके अवततारप्रकाशितस्वरूपा भृद-
त्यन्वयः स्वतोऽमलाधवला तथाप्यरुणैवेत्याह तच्चरणोति यस्य हरेश्चरणरक्तपद्मयोरवने जनेन प्रक्षालनेन चरणतललप्रजोमिश्रितत्वाद रुणकिंजल्करजसोपरंजितारागीकृतेव तर्हितन्निषेविणारागजन-
कत्वेन पापजननी स्यादित्यत उक्तं अखिलोति अखिलजगतः पापमलापहमुपस्पर्शनं यस्याः सा तथा आचमनमात्रेण सर्वपापक्षयकरा किमुत्सन्नानादिनेत्यर्थः नामकीर्तनादपि दुरितहरा किमुत्स्पर्शनादिने-
ति भावेनाह साक्षादिति अनुपलक्षितवचोभिरुपलक्षणरहितवचोभिर्वेदपुराणगतैः शालग्रामशिलाभिषेकजलस्य पादोदकत्वमिवौपचारिकं न भवतीत्यतः साक्षादनुपलक्षितेति पदद्वयं ॥ कल्पगेदाह पापादे-
ति व्यत्यस्योक्तं नत्वेकस्मिन्कल्पयति तदुक्तं वाराहे वामपादं चतुर्दशेऽध्याये दक्षिणं पादकल्पेऽध्याये भगवानुज्जहार त्रिविक्रम इति १ यत्र भुवलोके २

ततोभुवलोकात् उपेक्षिताभन्यार्था अन्यविषयाआत्मगतिर्येस्तेतथा ३ ततःसप्तार्धलोकात्देवयानेनमार्गेणैन्द्रादिपुरसंबन्धेनब्रह्मसदनेमेरुमध्यस्थितेशतकोटिनाभिपुरे ४ तत्रब्रह्मसदनागणे नदनदीपतिसमुद्रम् ५ चतुर्धाभिन्नायागंगायागतिभेदमाह सीतेति क्षाररससमुद्र लवणसमुद्रं ६ ७ मेरुशिरसोव्योम्नानिपतंती नीलगिरिशिखरेपतित्वा ततोनीलगिरिशिखरादाकाशेनभ्ये तगिरिशिखरमवस्यंदमानापुनस्तदप्यतिहायअतिक्रम्याकाशेनशृंगवतःशृंगंप्राप्ता ततोपिस्यंदमानोत्तरकुरूनतिक्रम्य निषधस्यगिरेःबहूनि कूटानिगृगाण्यतिक्रम्याकाशेनहेमकूटहिमाचल्यो गिर्योर्मध्येव्योम्नापतंतीकूटान्यतिक्रम्य ८ रभसतरःसंभ्रमातिशयस्तस्यवेगेनोपर्यधः पाषाणशिखरेपुलुठंतीस्त्रालित्वापरिवर्तमाना ९ नवानांवर्षाणांविशेषमाह अत्रापीति कर्मक्षेत्रपुण्यपापलक्ष णकर्मचरणस्थानंव्यपदिशति अन्यान्यष्टवर्षाणिरवर्गिणापुण्यकर्मणास्वर्गप्राप्तानांतत्रस्थित्वापुण्यफलभोगयोग्यानांस्वर्गप्राप्त्यवशिष्टपुण्यानुभवस्थानानिव्यपदिशतीत्यन्वयः किंनानीत्यत्राह भो

वि० ३५०

१०

ततःप्रथमरतत्प्रभावज्ञाक्रा षिलोकेइंयननुतपसआत्यांतिकिसिद्धिरेतावतीतिभ गवतिसर्वात्मनिवासुदेवेऽनवरतभक्तियोगलाभेनैवोपेक्षितान्यार्थात्मगतयो मुक्तिमिवागतामुमुक्षवःसबुद्धानमेवाद्यापिजटाजूटैरुद्धहंति ३ ततोनेकसहस्रकोटिविमानानीकसंकुलदेवयानेनावतरंतीदुमंडलमाप्लाव्यब्रह्मसदनेनिपत ति ४ तत्रचतुर्धाभिद्यमानाचतुर्भिर्नामभिश्चतुर्दिशमभिस्यंदतीनदनदीपतिमेवाभिनिविशति ५ सीतालकनंदाचक्षुर्भद्रोति सीतातुब्रह्मसदनात्केमराद्रि शिखरेभ्योघोघःपतंतीगंधमादनमूर्ध्निपतित्वांतरेणभद्राश्वं वर्षे प्राच्यांदिशिक्षाररससमुद्रंप्रविशति ६ एवंमाल्यवच्छिस्वरान्निष्पतंत्यनुपरतवेगाकेतुमा लमभिचक्षुःप्रतीच्यांदिशिसरित्पतिंप्रविशति ७ भद्राचोत्तरतोमेरुशिरसोनिपतंतीगिरिशिखराद्रिरिशिखरमतिहायशृंगवतःशृंगादभिस्यंदमानाउत्तरा स्तुकुरूनतिक्रम्योदीच्यांदिशिलवणार्णवंप्रविशति ८ तथैवालकनंदादक्षिणेनतुब्रह्मसदनाद्बहूनिगिरिकूटान्यतिक्रम्यहेमकूटहिमकूटान्यतिरभसतरंह सालुठंतीभारतमेववर्षेदक्षिणस्यांदिशिजलनिधिंप्रविशति ९ अन्येनदानद्यश्ववर्षेस्मिन्संतिबहुशोमेर्वादिगिरिदुहितरः अत्रापिजंबूद्वीपेभारतमेववर्षेकर्म क्षेत्रंअथान्यान्यष्टवर्षाणिस्वर्गिणांपुण्यशेषोपभोगस्थानानिभौमानिस्वर्गपदानिव्यपदिशंति १० येषुपुरुषाणामयुतवर्षायुषादेवकल्पानांनागायुतप्राणा नांवज्रसंहननबलवयोमोदप्रमुदितमहासौरतनिरतनरवरावरोधमिथुनव्यवायापवर्गधृतैकगर्भकलत्राणांत्रितायुगसमःकालोवर्तते ११

मानीति भूमिसंबन्धदुःखादिसंभिन्नस्थानानि १० येषुवर्षेषुवसतांत्रितायुगसमःकालोवर्ततइत्यन्वयः नरवरावरोधेराजयोग्यगृहे मिथुनानांयोव्यवायःग्राम्यधर्मलक्षणारतिरतस्यापवर्गेअवसाने धृतएको गर्भेपैस्तानिधृतैकगर्भाणितानिचकलत्राणियेषांतेधृतैकगर्भकलत्रास्तेपांवज्रवदृढंसंहननंशरीरंबलंवयश्चमोदश्चसाधारणंसुखंप्रमुदितंप्रमोदः विशिष्टसुखंचयेषांते तथामहत्सौरतनिरंतरसुरतक्रियातरयां निरताश्चवज्रसंहननबलवयोमोदप्रमुदिताश्चमहासौरतनिरताश्चनरवरावरोधमिथुनव्यवायापवर्गधृतैकगर्भकलत्राश्चते तथा तेषांबहुगर्भधारणेदेहशैथिल्यात्कलत्रतारुण्यनाशात्संभोगानुपपत्तिभयाच्च दवसानेसंतत्यर्थमेकमेवगर्भधारयंतीतिकिंवदंती ११

३०

यत्रयेषुदेवपतयः स्वैरविहरंतिकिलेत्यन्वयः केषुस्थानेष्वितितत्राह उपशोभमानेत्यादिना सर्वतुसमुद्रूतानांपुष्पस्तवकानांफलानांकिसलयानांचश्रियासंपदानानभ्यमानाभृशंनमंत्योविटपलतायेषांतेतथा तेचआविटपिनःभारतखंडवृक्षविलक्षणावृक्षायेतैरुपशोभमानेषु रुचिरेषुकाननलक्षणाश्रमेध्यायतनेषुवर्षभगिरीणांद्रोणीषुपार्श्वद्वयोन्नतमध्यान्निमलक्षणप्रस्थेषुअमलजलाशयेषु निर्मलसरस्सु विकचानां विविधानांवनरुहाणांभ्रानामामोदजन्यमदेनमुदितैःराजहंसादिभिःभृगाणामाहतिभिः शब्दैरुपकूजितेषुशब्दितेषु सरोविशेषणमेतत् सुष्ठुगृंगारयुतसुरस्त्रीणांकामेनकालिलैर्विलासादिभिराक्रष्टामनोदृष्टयो येषांतेतथा मनांसिचदृष्टयश्चमनोदृष्टयः १२ नकेवलनववर्षस्थानांव्यवायादिक्रियया कालयापनमपितु श्रीनारायणसपर्ययेतिभावेनाह नवस्विति आत्मनःस्वस्यतत्त्वानामनारोपितरूपाणाव्यूहे ननवसंख्याविशिष्टेनसमूहेनावह्य सन्निधाप्यपूज्यतइत्यर्थः वर्षस्थैःपुरुषैरितिशेषः १३ इलावृतेतुविशेषोस्तीत्याह इलावृतइति तत्रेलावृतमारभ्यनववर्षसन्निहितरूपाणितदुपासकांशक्रमेणेत्यतोवाह इलावृतइति १४ भवानीपार्वती नाथायेषांतानितथातैः अवरुध्यमानः परिव्रियमाणःवासुदेवादिचतुर्मूर्तेःतुरीयांचतुर्थांशभूतांतामसीसंहारकारणतमोगुणप्रवर्तनीमात्मनःस्वरथ भवस्य प्रकृतिप्रकृष्टकारणभूतामात्मसमाधिरूपेणमनसएकाग्रताकारणेनउपधावत्युपास्ते १५ ज्ञानादिसर्वगुणैःसमभेदेनख्याताय विज्ञानमानंदंब्रह्मेतिश्रुत्यादिषुप्रख्याताय अनंतायेत्यने

यत्रहदेवपतयःस्वैःस्वैर्गणनायकैर्विहितमहार्हणाःसर्वतुकुसुमस्तवकफलकिसलयश्रियानानभ्यमानविटपलताविटपिभिरुपशोभमानरुचिरकाननाश्रमा यतनवर्षगिरिद्रोणीषुतथाचामलजलाशयेषु विकचविविधवनरुहामोदमदमुदितराजहंसकलहंसजलकुकुटकारंडवसारसचक्रवाकादिभिर्मधुकरनिकरासृति भिरुपकूजितेषुजलक्रीडादिभिर्विविधविनोदैःसुललितसुरसुंदरीणांकामकलिलविलासहासलीलावल्लोकाकृष्टमनोदृष्टयःस्वैरंकिलविहरंति १२ नवस्वपि वर्षेषुभगवान्नारायणोमहापुरुषःपुरुषाणामनुग्रहायात्मतत्त्वव्यूहेनावह्याद्यापिसन्निधीयते १३ इलावृतेतुभगवान्भवएकएवपुमान्नह्यन्यस्तत्रनिविशति भवान्याःशापनिमित्तज्ञःयत्प्रविश्यस्त्रीस्वभावस्तत्पश्चाद्वक्ष्यामः १४ भवानीनाथैःस्त्रीगणार्बुदसहस्रैरवरुध्यमानोभगवतश्चतुर्मूर्तेर्महापुरुषस्यतुरीयांता मसीमूर्तिप्रकृतिमात्मनःसंकर्षणसंज्ञांआत्मसमाधिरूपेणसन्निधायैतदभिगृणन्भवउपधावति १५ भवउवाच ॥ ॐनमोभगवतेमहापुरुषायसर्वगुणरां ख्यातायानंतायाव्यक्तायनमइति १६ भजेभजन्यारुणपादपंकजंभगस्यकृत्स्नस्यपरंपरायणम् ॥ भक्तेष्वलंभावितभूतभावनंभवापहंत्वांभवभावमीश्वरम् १७

नशेषांतःस्थितस्तन्नामाविष्णुस्तेनसहशिवेनोपास्यतइतिध्वनयति तदुक्तं अनंतांतःस्थितोविष्णुरनंतश्चसहामुना इज्यतेगिरिशेनेशइलावृतगतेनत्विति ननु यदिविष्णुनासहशेषोप्युपास्यतेशिवेन तर्हिहैक्यंभवापहमित्यादिगुणाःशेषेषुज्यंतइतीयमाशंका जीवव्यपेक्षयाचैवतथांतर्याम्यपेक्षया मिश्रास्तुस्तुतयोज्ञेयाविष्णोरन्यत्रकेवलमित्यनेनपरिहर्तव्येति १६ भजन्यंभजनीयंचारुणंचपाद पंकजंयस्यसतथातं हेभक्तेष्वलंभावितअत्यर्थव्यात वशीकृतेतिवा नित्यवृत्ततयास्थितेतिवा भवंसंसारमपजहातित्यजतीतिभवापहःनित्यमुक्तइत्यर्थः भक्तसंसारनाशयतीतिवातं भवस्यपुण्यलक्ष णस्यभद्रस्यभवउत्पत्तिःयस्मात्सतथातं कृत्स्नस्यभगस्यऐश्वर्यादिगुणसामग्र्याःपरंपरायणंअत्युत्तमाश्रयंसर्वरयोपपादकमीश्वरमिति सर्वसमर्थनशीलं स्थेशभासपिसकसोवरजिदितिताच्छील्यसूत्रात् अनेनशेषांतर्यामिणोहरेःस्तुतिध्वनयति तथाहि भक्तेषुत्वत्सेवकेषुअलंभावितसंपूर्णानुग्रहलक्षणवित्तत्त्वदुत्तमत्वात्त्वदंतर्यामिणंभजनिषेवस्व ईभजन्यारुणपादपंकजंईर्लक्ष्मीस्तियाभजनीयरक्ततलात्रि पद्मंकृत्स्नस्यभगस्यसौभाग्यस्यपरंपरायाआश्रयं अनेनब्रह्मादिसकलचेतनराशिसमेतसौभाग्यस्यपरंपरायास्तारतम्योपेतायाःअयनमित्युक्तंभवति भूतभावनंअतीतानागतवर्तमानजगज्जनकं भव तिप्रभवत्युत्पद्यतइतिभवोजगत्तस्यापहर्तारंसंहर्तारंनकेवलमुत्पादकंसंहर्तारमपीत्यर्थः इरतोष्टिलोपेनापहोतिरूपंसाधु शिष्टंसमं इःस्मरःप्रोच्यतेप्राज्ञैरीर्लक्ष्मीरुद्रःस्मृतइत्यभिधानम् १७

ननु जगदुत्पत्तौ वर्तमानस्य हरेः सकलभगाश्रयत्वं कथं घटते मायागुणसंपर्केणानीशत्वापत्तेरस्मद्वदितितत्राह नेति प्रकृतिगुणनिर्मितशब्दादिषु गताचेत्तवृत्तिभिः सर्वनिरीक्षतो यस्य तैनाष्टिः स्वरूपवानं मायागुणचित्तवृत्तिभिः प्रकृतिगुणसंबद्धचित्तव्यापारैरण्वपीषदापि नाज्यते न लिप्यते दृष्टेर्गुणसंबंधाभिभवो नास्तीत्यर्थः हिशब्दएवार्थे सत्रहेतुमाह ईशइति ईशेश्वर्यशनिधातोर्निरूपणदादार्पिकप्रत्ययेन ईदृशिशब्दरूपं सिध्यति तेन शइति षष्ठी ईदृश्यादोषलेपनिवारणो निरतिशयेन समर्थत्वादित्यर्थः अत्र व्यातिरेकदृष्टान्तमाह यथोति अजितमन्युः क्रोधवगेयैरेतत्तथानपानोऽम्माकं ज्ञानं यथा अभिभूयते तथानाज्यत इत्यर्थः आत्मन ईतकृद्योगेषु षष्ठीति वचनादात्मानमने जिगीषुः पुरुषः तत्त्वानमन्यत श्रोत्रादीन्द्रियेषु सन्निधाय शब्दादिषु प्रयोज्य तज्ज्ञानमुत्पाद्य सुखसंपादने नात्यंतोपकारकं तं तद्वन्तरेण रसज्ञः कोनसेवेतसेवेतैवेत्यर्थः आत्मनः स्वरूपमिति वा १८ सर्वातर्यामित्वेनातिनिकटवर्तिनो हरेः स्वरूपज्ञानसम्यक्ज्ञानिन एव नान्यस्येत्याशयवानाह असंदृशं यो माययाऽऽकृष्टा दकजत्तयाऽसंदृशः सम्यक्ज्ञानरहितस्य पुंसः वृक्षकोटरजन्यं मधुनारिकेरादिषु ज्ञान्य आसवस्तयोरेकतरपानेन ताम्रेलोचने यस्य स तथा दुःशास्त्रश्रवणजनितान्यथा ज्ञानलक्षणपारिणामविषायमा णमधुरसुरासेवानष्टज्ञानस्य स्वयमपि तादृशः क्षीबेवमत्तइति प्रतिभाति अत्र विभक्तिविपरिणामेनार्थकथनं द्रष्टव्यं मध्वासवताम्रविलोचनरयमत्तस्यासंदृशः पुंसो मध्वासवताम्रविलोचनो मत्तइव प्रति भाति दुष्टेन्द्रियस्य पुंसः स्थाणुः पुरुष इव यथा आभातितथेति क्षीबेति प्रयोगस्तु छंदोभंगमया द्वैदिकत्वाद्वादांशतइति ज्ञातव्यं न सदृशेति श्रुतिरूपमस्येति श्रुतेः विद्वन्मुग्धवक्ष्यकेशनो वेदनात्तदिति स्मृते

नयस्य मायागुणचित्तवृत्तिभिर्निरीक्षतो ह्यपि दृष्टिरज्यते ॥ ईशो यथानोऽजितमन्युरंहसां कस्तं न मन्येत जिगीषु गत्मानः ॥ १८ ॥ असंदृशो यः प्रतिभाति मायया क्षीबेवमध्वासवताम्रलोचनः ॥ न नागवधोर्हणमीशिरे हियायत्पादयोस्पर्शनधर्षितेन्द्रियाः १९ यमाहुरस्य स्थितिजन्मसंयमां त्रिभिर्विहीनं यमनंत मीश्वरम् ॥ न वेदसिद्धार्थमिव क्वचित्स्थितं भूमंडलं मूर्धसहस्रधामसु २० यस्याद्य आसीदुणविग्रहो महान्विज्ञानधिष्ण्यो भगवानजर्किल ॥ यत्संभ वोहं त्रिवृतास्वतेजसा वैकारिकं तामसमैन्द्रियं सृजे २१

अ इदानीं हेतुकथनव्याजेन मिश्रस्तुतिमाह ननागेति इन्द्रियधर्षणप्रवृत्तिमन्वान्मत्तत्वमिति अहं णं पूजाकर्तुं नेशिरे इत्यन्वयः १९ इदानीं भगवद्विज्ञानाय तल्लक्षणान्याह यमाहुरिति अयजगताः स्थितिजन्मसंयमकारणं यतस्तज्ज्ञाने स्थित्यादीनि लक्षणानि इति ज्ञातव्यं स्वयमेतद्व्यंजितश्चेत्कथमेतल्लक्षणैर्ज्ञेय इत्यत उक्तं त्रिभिरिति त्रिभिः स्थित्यादिभिर्विहीनं विरहितं जाग्रदाद्यवस्थाविशेषां कालत्रये अपरिच्छिन्नमाहिमत्वाद्युक्तमिति भावेनाह अनंतमिति तदपि कथमत उक्तमीश्वरमिति ईश्वरत्वं विशदयति न वेदोति य इत्यध्याहृत्यान्वेतव्यं मूर्धसहस्रधामसु मध्ये कचिदेकारमन्मूर्द्धनसिद्धार्थसर्वपमिव स्थितं भूमंडलं न वेद गुरुत्वाभावादित्यन्वयः लाघवात्तद्वारिमाणं न जानातीत्यनेनांतःस्थितानंतनामहरिमहिम्ना शेषस्यापि भूमंडलधृतिसामर्थ्यमिति बोद्धव्यं २० पूर्वोक्तस्यैव क्रममाह यस्यति यस्य तव सकाशात् अजो ब्रह्माद्यः सृज्यपदार्थानामादिभूत आसीत् प्रकृतिसृज्यवस्तुषु महत्तत्त्वस्यादित्वात्तदभिमानित्वेन ब्रह्मण आदित्वयुक्तमिति भावेनोक्तं महानिति निर्देहस्याभिमानित्वकथमित्यत उक्तं गुणविग्रहइति रजोगुणेन निर्मितो विग्रहो यस्य स तथा देहित्वेपि ज्ञानलोपो न्यदेहि वदस्य नास्तीत्यभिप्रेत्याह विज्ञानेति विज्ञानस्य धिष्ण्यनिधानस्थानं धिष्ण्य इति पाठो विज्ञानमेव स्वरूपं यस्य स तथेत्यर्थः महत्तत्त्वस्य सृष्ट्या सृष्टिक्रमः कथं ज्ञाप्यत इत्यत उक्तं यत्संभवइति यस्मान्महत्त्वात्संभवो यस्य स तथा अहं त्रिवृता वैकारिकादिभेदेन त्रिधा वर्तमानेन स्वतेजसा स्वरूपमहिम्नावैकारिकादि क्तदभिमानिदेवादिकंच सृजइत्यन्वयः २१

अस्मत्सर्जनंच श्रीनारायणानुग्रहेण न स्वातंत्र्येणेत्याह एतदिति वयमिति के इति तत्राह महानिति ब्रह्मप्रभृतय इत्यर्थः सूत्रयंत्रिताः सूत्रबद्धाः शकुंताः पक्षिणः वैकृता वैकारिकदेवाः तामसाः पंचभूतदेवाः
 ऐन्द्रिया इन्द्रियाभिमानिनो देवाः शब्दाद्यभिमानिदेवताश्च २२ व्यतिरेकमुखेन सारतरणोपायमाह यन्निर्मितामिति अयं जनोपेन भवता जनमोहयत्विति निर्मिता कल्पिता कर्मपर्वणां विहितनिषि
 द्धलक्षणानि कर्माणि र्वाणियस्याः सा तथा तां मायां बधकशक्तिमासाद्य कर्ह्यपि रुदापि मायायानिस्तारणोपायमंजसानवेद तत्रार्किकारणमिति तत्राह गुणेति गुणसर्गोपेधाते गुणसर्गाः शब्दादिवि
 यास्तैर्मोहितः शब्दादिनिमित्तान्यथा ज्ञानकारणमित्यर्थः अनेन तत्कर्तृज्ञानपूर्वकं तज्ज्ञानं संसारतरणोपाय इति ध्वनितमिति इदमेव भगवत्प्रीतिकरं सर्वसाधारणमयत्नसाध्यं साधनमिति भावेनोपसंहरति
 तस्मादिति तद्विलयोदयात्मने तस्यामायायानिवर्तकज्ञानरवरूपाय अनेन प्रणतिप्रसन्नश्रीनारायणस्वरूपज्ञानं मायानिवर्तकमिति सूचितमतो मुमुक्षुणा तज्ज्ञानमापाद्यमिति भावः २३ इति श्री
 भागवते पंचमस्कंधे वि० टी० सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ अनंतजीवराशेः स्वयोग्यतानुसारेण पूज्याहरेरनंताः प्रादुर्भावविशेषाः सतीति दर्शयितुमिलावृतवर्षभवैः पूज्यां देवतानि गद्यावशिष्टवर्षभवैः पूज्यादेव
 ताः क्रमेणाभ्यामध्यायाभ्यानि रूपयति तथाचेत्यादिना तस्य भद्रश्रवसः कुलपतयः धर्ममयी ज्ञानोपदेशेन सर्वजगद्धारणप्रदानभूता हयगताविति धातोः हयंति अवगच्छंति बुद्ध्यते सर्वमिति हयः

एते वयं यस्य वशे महात्मनः स्थिताः शकुंता इव सूत्रयंत्रिताः ॥ महानहं वैकृततामसंन्द्रियाः सृजाम सर्वयदनुग्रहादिदम् २२ यन्निर्मितां कर्ह्यपि कर्मपर्वणां मायां ज
 नोयं गुणसर्गमोहितः ॥ न वेद निस्तारणयोगमंजसा तस्मै नमस्तद्विलयोदयात्मने २३ इति श्रीभागवते पंचमस्कंधे सप्तदशोऽध्यायः १७ श्रीशुक उवाच ॥
 तथा च भद्रश्रवानामधर्मसुतस्तत्कुलपतयः पुरुषा भद्राश्चैव वर्षे साक्षाद्भवतो वासुदेवस्य प्रियांतनुं धर्ममयीं हयशीर्षाभिधानां परमेण समाधिना सन्निधाप्येदम्
 भिगृणंत उपधावन्ति १ भद्रश्रवस ऊचुः ॥ ॐ नमो भगवते धर्मायात्मशोधनाय नम इति २ अहो विचित्रं भगवद्विचेष्टितं व्रतं जनोयं हि मिषन्नपश्यति ॥ ध्याय
 न्न सद्यर्हो विकर्मसेवते निर्हृत्य पुत्रः पितरं जिजीविषुः ३ वदन्ति विश्वं कवयश्च नश्वरं पश्यन्ति चाध्यात्मा विदो विपश्चितः ॥ तथापि मुह्यन्ति तवाजमायया सुविस्मयं
 कृत्यविदं नताः स्मृतम् ४

सर्वज्ञा ब्रह्मादयस्तेषां शीर्षः प्रधान इति हयशीर्षः १ ज्ञानं दत्वात्मानं शोधयतीत्यात्मशोधनस्तस्मै २ आत्मशोधनपदार्थमाह अहो इति अयं जनो व्रतं स्वमृत्युं मिषन् पश्यन्नपि न पश्यति हि
 यस्मात्तस्माद्विचित्रं भगवद्विचेष्टितमहो कालात्मनो मृत्योश्चरितं निद्रालोरिव पश्यतोऽप्यदर्शनोक्तकारणमिति तत्राह ध्यायन्निति शास्त्रतोऽसदमंगलं शब्दादिविषयजातं ध्यायन् विकर्मसेवते यर्हो परमा
 तस्मात्पापलक्षणां जनप्रतिबद्धचक्षुर्न पश्यतीत्यर्थः अत्र लुप्तोपमाह निर्हृत्येति पुत्रो मृतं पितरं निर्हृत्य दहनादिपितृमेधक्रियां कृत्वा जिजीविषुः स्वजीवनमेवेच्छन्मत्पितृमरणवन्ममापि मरणं भवेदि
 त्थि युक्तिबलान्न चित्तयन्नपि स्वात्मनो मृत्युन चिंतयति यथा तथायं जन इति अतस्तव प्रसादेन शुद्धांतःकरणस्य गुरुपस्य कारतलमलकमद्विश्वं प्रकाशत इति भावः ३ न केवलमाकृतजनमोहकस्त्वं किंतु
 कवीनामप्येतो निरतिशयमहिम्नस्तव चरितं चित्रं इत्यतस्त्वन्नतिरेव त्वत्प्रसत्तौ प्रधानं साधनमित्याशयवानाह वदन्तीति अनेन कवीनां पराक्षज्ञानिनां वचनमध्यात्मविज्ञापरोक्षज्ञानिनां दर्शनं च जगत्प्रजा
 हनित्यत्वे प्रमाणमुक्तं भवति तथापि ज्ञानसामग्रीमंतोपित्वदनुग्रहमंतरेण तव विषये मुह्यन्ति अनेन मुह्यन्ति यंभूरित्येताद्विवृतं भवति सुषुप्तिगतं रमयाख्यो दोषो यस्मात्स तथातं सुविस्मयो यथा भवति तथेति
 क्रियाविशेषणं वा यत्पूर्वज्ञानिनोपि कर्तव्यं त्वन्माययानजानन्ति अतो भवानेक एव तज्ज्ञ इत्याह कृत्यविदमिति ४

इदं चास्माकं तव चरित्रं चित्रमिति पाह विश्वेति जगत्सर्जनादलक्षणं कर्तव्यं त्वयैव कर्तव्यं नान्येनेति यदतस्त्वमेव तदभिज्ञ इत्यतो वै तत्प्रतिपादयति विश्वेति न तस्य कार्यकरणं च विद्यते इति श्रुतेः कार्यकारणादिरहितस्य हरेः प्रपञ्चनिर्माणादिकथं घटत इत्याशङ्क्य महःशक्तित्वादित्यतो वाह विश्वेति अपिशब्द एवार्थे हि शब्दः अकर्तुं कर्तृत्वघटकद्योतकः हे हरे अकर्तुं न तव जगत्सर्जनादिकर्माङ्गीकृतमवने तद्गुणमपावृतवेदादिषु प्रकाशितं मृदव्रवीदित्यादिवेदसिद्धं मृदादिवक्तृत्वं युक्तिविरुद्धत्वाद्यथानाङ्गीक्रियते तथात्रापीतितत्राह युक्तमिति न हरेः कर्तृत्वमात्रं निषिध्यते किंत्वापासेन अप्रयासेन कर्तृत्वमकर्तृत्वमिहोच्येते महाशक्तित्वतस्तच्च युज्यते परमस्य त्विति मृदादीनां वक्तृत्वस्य प्रत्यक्षतोऽदर्शनाद्वाप्यग्राहकप्रमाणाभावादनूपस्यात आङ्गीक्रियते अत्र तु ज्ञानिप्रत्यक्षसिद्धत्वाद्देविकत्वाच्च युक्तं हीत्यभिप्रायः तथापि निर्विकारस्य हरेः मायाकर्तृत्वमन्तरेण सात्त्विककर्तृत्वाङ्गीकरणं चित्रमिति तत्राह न चित्रमिति ज्ञानदौर्बल्यादस्माकमेव चित्रत्वयिन चित्रं कुतो न चित्रं कार्यकारणे पाश्चर्यलक्षणकार्यस्यापि कारणत्वात् इतोपि नेत्याह सर्वात्मनि सर्वस्वामिनि ननु कार्यकारणत्वे मृदादेव तदभिज्ञत्व आपन्नमिति तत्राह व्यतिरिक्त इति निमित्तकारणत्वेन तद्विन्नवयुक्तमिति च शब्देन ध्वनयति तर्हि लोकविलक्षणश्चेच्छून्यकल्प इति तत्राह वस्तुनीति ५ धर्मापेति पदस्याभिप्रायमाह वेदानिति तत्र सामधुना न्नादित्येनांतरस्कृतानपहतान्प्रत्याददे सृष्टौ दत्तान् पुनश्च नानेव दैत्यापहतान् दत्तवानित्यर्थः

विश्वोद्भवस्थाननिरोधकमते ह्यकर्तुं रङ्गीकृतमप्यपावृतम् ॥ युक्तं न चित्रं त्वयि कार्यकारणे सर्वात्मनि व्यतिरिक्ते च वस्तुनि ५ वेदान्युगांते तमसातिरस्कृतान् रसातलाद्यो नृत्तुरङ्गविग्रहः ॥ प्रत्याददे वैकवये भिया च ते तस्मै नमस्तेऽवितथे हिताय ते ६ हरिर्वर्षे चापि भगवान्नरहरिरूपेणारस्ते तद्रूपग्रहणनिमित्तमुत्तरत्राभिधास्यामः तद्वयितं रूपं महापुरुषगुणभाजनो महाभागवतो दैत्यदानवकुललतीर्थीकरणशीलाचरितः प्रह्लादोऽव्यवधानानन्यभक्तियोगेन सह तद्वर्षपुरुषैरुपास्ते इदं चोदाहरति ७ ॐ नमो नृसिंहाय ते जस्ते जसे आ विरा विर्भव जनस्ववज्रदंष्ट्रकर्माशयान् रं धय रं धय तमो ग्रसस्वाहा अभयमभयमात्मने भूयिष्ठात् ॐ हों ८ स्वस्त्यस्तु विश्वस्य स्वस्त्यस्तु प्रसीदतां ध्यायंतु भद्राणि शिवं मनो धिया ॥ मनश्च भद्रं भजता दधोक्षजे ओ वश्यतां नो मतिरप्यहैतुकी ९ मागारदारात्मज देहबंधु पुंसं गोयदिस्याद्भगवत्प्रियेषुनः ॥ यः प्राणवृत्त्या परितुष्ट आत्मवान् सिद्धयत्यदूरात् तथैन्द्रियप्रियः १०

कवये ब्रह्मणे अवितथे हितायेत्यनेन भगवत्तदित्यस्यार्थोक्तः ऐश्वर्यादिगुणसामग्रीमत एव सत्यकर्मत्वोपपत्तेः अशक्ताः सत्यसृष्टौ हिमाया सृष्टिवितन्व त इत्यादेः ॥ ६ ॥ वीर्यशीर्षादयो भाक्तिज्ञानादयो वामहापुरुषगुणास्तेषां भाजनं पात्रं महापुरुषगुणभाजनः पुंल्लिङ्गस्तु श्रुतं दसः तान् भजतीति वा प्रकृष्टे ह्नादः शांत्यादिगुणो यस्य स तथा दैत्यदानवकुलस्य तीर्थीकरणशीलबालचरितचयस्य स तथा फलकामलक्षणव्यवधानरहितश्चानन्य असदृशभक्तियोगस्तेन ७ सूर्यादितेजोभ्यधिकतेजोरूपाय तमो दत्यमज्ञानं वा ग्रससंहरं भूयिष्ठादित्यव्ययं भावय ८ विश्वस्यार्थस्वस्त्यस्तु नृसिंह प्रसीदतां हे हरिर्वर्षजना भद्राण्युद्दिश्य नृहरिं ध्यायंतु शिवं नित्यशुद्धं मनो धिया शास्त्रमनेन उपासनालक्षणध्यानेन च मनश्च भद्रसकलमंगलरूपं हरिं भजतात् नोस्माकमतिरप्यधोक्षजे आविश्यतां अहैतुकी फलाभिस धिरहिता ९ मनश्चादेर्हर्षैकविषयत्वे इत्यभावलक्षणसाधनमाह मागारेति गृहादिषु संगोमाभूत् यदि संग आवश्यकस्तर्ह्यस्माकभगवत्प्रियेषु स्यात् ननु ग्रहादिसंगाभावे जीवनाभावेन देहपातलक्षणानर्थः स्य इति तत्राह यदिति यः प्राणवृत्त्या प्राणधारणलक्षणजीवनस्थितिमात्रेण परितुष्टः स आत्मवान् वशीकृतमना अदूराच्छीघ्रं सिद्धयति संसारमुक्तो भवति यथामुक्तसंगस्तथैन्द्रियाद्रियो मुक्तो न स्यादित्यर्थः १०

महात्मनां संगतिं फलं स्यादब्राह्म यत्संगेति येषां भगवात्प्रियाणां सेवा लक्षणसंगोद्धरेर्ने ज मोत्पत्तिकीर्त्यमाहात्म्यं वैभवं विभुत्वं व्याप्तलक्षणं च यस्मिन्तीर्थे तत्तथा तादृशं तीर्थं वेदां तशां च मुहुर्निरंतरं संस्पृशतां श्रवणादिना भवस्यतां पुंसामानसविषयसंसर्गगतं मनोगतं महोहरति अज कथं श्रुतिभिः श्रवणैर्द्रियद्वारेणांतर्गतः हृदयं प्रविष्टः ततः किं यत एवं विधेः फलमतः को वै मुकुंदविक्रमनसेवेत रसज्ञ इति शेषः यद्वा यस्य हरेः श्रीपादसंगाल्लब्धं यस्य तीर्थस्य निजवीर्यवैभवतादृशं गंगादितीर्थं मुहुः संस्पृशतां दर्शनस्पर्शनादिना सेवमानानां पुसां मानसमंहः सोऽजो हरति हियस्मात्तस्मान्मुकुंदस्य गृहीतवामनाद्यवतारस्योवक्रमंत्रैर्लोक्यविक्रमलक्षणं चरितकः पुरुषो न सेवेत यद्यपि ब्रह्मज्ञानादिना हरत्यांतरमंहः कथमित्यत उक्तं अंतरीति बहुवारश्रोतव्यमित्यभिप्रायेण श्रुतिभिरित्युक्तमिति ११ भक्तेरिन्द्रियाधीनत्वेनेन्द्रियाणां च स्वाभिमानिदेवताधीनत्वेन तत्प्रसादमंतरेण इन्द्रियाणामात्मावशत्वेन भक्तिकरणानुपपत्तिरित्याशंक्य भगवद्भक्त्या देवप्रीतिरपि तदभिनाभूतेति भावेनाह यस्येति व्यतिरेकेणापि हरौ भक्तिः कर्तव्येत्याह हराविति महतां गुणाः असत्यमंगले बाहिः शब्दादिविषये धावनमेवावशिष्यते नत्वात्मसुखमित्यतो धावत इति १२ भगवद्भक्त्या अभिमानिदेवप्रीतिमुपपादयति हरिर्हीति आत्मा जीवनः अत्रा

यत्संगलब्धं निजवीर्यवैभवं तीर्थं मुहुः संस्पृशतां हिमानसम् ॥ हरत्यजो हः श्रुतिभिर्गतो तः को वै न सेवेत मुकुंदविक्रमम् ११ यस्यास्ति भक्तिर्भगवत्यकिंच नास वैर्गुणैस्तत्र समासते सुराः ॥ हरावभक्तस्य कुतो महद्गुणामनोरथेनासति धावतो बाहिः १२ हरिर्हि साक्षाद्भगवांश्छरीरिणामात्मा झषाणामिव तोयमीप्सितः ॥ हित्वा महान्तं यदि सज्जते गृहे तदामहत्त्वं वयसादंपतीनाम् १३ तस्माद्रजोरागविषादमन्युमानस्पृहाभयदैन्याधिमूलम् ॥ हित्वा गृहं संसृतिचक्रवालं नृसिंहपादं भजता कुतो भयमिति १४ केतुमाले भगवान्कामदेवस्वरूपेणास्ते लक्ष्म्याः प्रियचिकीर्षया प्रजापतेर्दुहितृणां चतुर्ष्वपतीनां पुरुषायुषा होरात्रपरिसंख्यानां यासां गर्भामहापुरुषमहास्त्रतेजसो द्वेजितमनसां विध्वस्ता व्यसवः संवत्सरा ते निपतन्ति १५ अतीव सुललितगतिविलासविलासितरुचिरहासलेशा बलोकलीलया किंचिदुत्तंभित सुंदरभूमंडलसुभगवदनारीवंदीश्रयारमारमयि त्रिन्द्रियाणि रमयते १६ तद्भगवतो मायामयं रूपं परमसमाधियोगेन रमा देवी संवत्सरस्य रात्रिषु प्रजापतेर्दुहितृभिरुपेता हस्सुतद्रव्यभिरुपेतोपास्ते ॥ इदं चोदाहरति १७

पिव्यतिरेकमाह हित्वेति महातमनाद्यनंतकालीनं हरिं हित्वा यदि गृहे सज्जते बहुकालं जीवति तदा वयसा आयुषादंपतीनां महत्त्वं न गुणतः गुणतो महत्त्वं हरिभक्त्यैवैत्यर्थः १३ उपसहरति तस्मादिति यस्माद्गृहं रजोरागादिमूलं तस्मात्त्रिसिंहपादं भजतेत्यन्वयः संसृतिचक्रवालं ससारावृत्तिहेतुभूतम् १४ कामदेवस्वरूपेण कामदेवसन्निहितप्रद्युम्नाख्यात्मरूपेण प्रजापतेर्दुहितृणां केतुमालवर्षपतीनां लक्ष्म्याश्च प्रियचिकीर्षयेत्यनेन हरेर्भक्तवत्सलत्वेन प्रयोजनं नान्यदिति दर्शितं पुरुषायुषा शतवर्षसंख्यानेन यान्यहोरात्राणि तैः षड्विंशत्सहस्रैः परिसंख्यानं गणनं यासां तास्तथा तासां महापुरुषो हरिस्तस्य प्रहास्त्रतेजसा सुदर्शनचक्रतेजसा व्यसवः गतमाणाः १५ उत्तंभितं ऊर्ध्वनीतसुभगसुंदरमिन्द्रियाणि रमयते द्रष्टृणामिति शेषः १६ मायामय इच्छामयं रमा देवी भगवतो रूपमुपास्त इत्यस्येदतात्पर्यं भगवत्तन्यरतिसन्निहितारमा देवो कामांतः स्थितं हरेरुपं उपास्ते रतिस्तु विष्णोः प्रतिमा स्थानीयं कामदेवं कामदेवस्थितं विष्णुमुपास्ते श्रीरतिस्थिता कामदेवं रतिश्चापि विष्णोस्तु प्राकृता तनुमिति रमतेः अनेन मायामयमित्यस्य प्राकृतमित्यर्थः सूच्यते संवत्सरस्य रात्रिषु प्रजापतेर्दुहितृभिरहरसुतासां भर्तृभिरुपेता १७

येधेसर्वविशेषाव्यावर्तकधर्मास्तांस्तान्वदंतीति सर्वविशेषविदो ब्रह्मादयस्तेष्विन्द्रमावासस्थानमात्मा देहोपस्पसतयातस्मै आकृतीनामभिप्रायाणां पृथानुनवसरंकाराणां चित्तानास्मरणकारणानां अस्त. करणविशेषाणां चेतसां बुद्धवृत्तीनां वृत्तिविशेषाणां चाधिपतये सर्वमयायसर्वोत्तमाय उभयत्रातर्बहिश्च श्रुत्या द्रक्ष्या इति शेषः १८ लोके विद्यमाना धियो नानाप्रतैरिन्द्रियत्वाभिन्नं तापारा गतात्तो न्यपतिमाशासते गविगतिप्राप्तुर्वन्तीत्यर्थः त्वमेनेन व्रनलक्षणः राधेनेन हेतुना तासां प्रत्यं प्रियं भर्तारमुपभोगसाधनं धनान्यायूप्यहोरात्रगमागमलक्षणानिरर्भास कृत्ताः धियः पतित्वगवृत्ताः पुरुषाश्चात्र तत्रास्तत्पालने शक्तिहीना यतो तस्तत्पतित्वव्यावहारिकमित्यर्थः १९ तर्हि मुख्यपतिः कइति तत्राह सनाइति यः स्वयमकुतोभयः सन्मयातुरं जनं समंततः पातिसवैसावपतिः स्यात् नन्ववतर्हि बहवः किं न स्युरिति तत्राह एकइति भवानिति शेषः इतरथा बहूनां पतित्वे मिथोन्योन्यं भयं स्यान्मंडलेश्वराणां भवेति शेषः अतस्त्वमेक एव पतिरित्यर्थः इतोऽपि त्वलाभ एव पुष्पा इत्याह भजति त्वं भजन्पुरुष आत्मलाभात् त्वलाभात्परमन्यमध्यधिरुनेव मन्यते अभावादिति शेषः एकमेवाद्वितीयमिति श्रुतेः २० अतोऽप्यस्यैव पुष्पार्थप्राप्तिहेतुत्वादित्याह यइति निरुपमचरितपतिर्यस्तस्य तत्तव पादसरोरुहयोरर्हणं पूजननितरां कामयेत्सोऽखिलकामलंपटः अपेक्षितारोपपुरुषार्थप्राप्तिपटुतरः हेर्हि पितमेष्ट अतस्त्वदर्चितमेवाभीप्सितं नान्यदर्वनं विशिष्टफलहेतुत्वात् अतिरूपस्वननिर्धारयति य

ॐ ह्रीं हूं ॐ नमो भगवते तृषी केशाय सर्वविशेषवित् क्षेत्रात्मने आकृतीनां चित्तानां चेतसां विशेषाणां चाधिपतये षोडशकलाय छंदोमयायात्रमयायामृतमयायसर्वमयायसहसे ओजसे बलाय कांताय कामाय नमस्ते उभयत्र भूयात् १८ स्त्रियो व्रतैस्त्वां तृषी केशमीश्वरमाराध्य लोके पातियाशा मतेन्यम् ॥ अनेन तासां परिपास्य पत्यं प्रियं धनायुं पियतोऽस्वतंत्राः १९ सवैपतिः स्यादकुतोभयः स्वयं समंततः पाति मयातुरं जनम् ॥ स एक एव इतरथामिथो गजैवात्मलाभाद धिमन्यते परम् २० यस्तस्य ते पादसरोरुहार्हणं निकामयेत्सोऽखिलकामलंपटः ॥ तदेव चाभीप्सितमीप्सितार्चितं यद्वग्नया च्छो भगवन्प्रतप्यत २१ मत्प्राप्तये ससुरासुरादयस्तप्यंत उग्रंत पण्ड्रिये धियः ॥ ऋते भवत्पादपरायणं न मां विदं त्यहं त्वद्धृदयाय तोजित २२ मत्वं गमापि कुरु शीर्षणि स्वकं कुरु जंयत दधायि सात्वताम् ॥ विभर्षि मालक्ष्मवरेण्यमायया कर्द्वेश्वरस्ये हितमृहितुं विभुः २३ रम्यके च भगवतः प्रियतमं मात्स्यमवताररूपं तद्वर्षं पुरुषस्य मनोः प्राक्प्रदर्शितं सइदानीमपि महता भक्तियोगे नाराधयन्निदं चोदाहरति २४ ॐ नमो भगवते सुख्यतमाय नमः सत्वाय प्राणायौजसे बलाय महामत्स्याय नमइति २५

इमेति अयं भावः यत्कामोन्यपादार्चनं करोति तस्मात्फलानुदयात्प्रतप्यतइति यद्यस्मात्तस्मादिति च शब्देन पूर्वमर्चितमिदानीमर्च्यते उत्तरत्रार्चिष्यतइति सूचयति २१ अन्यपादार्चकस्य भग्नया च्छत्वमत्र द्रष्टव्यमित्याह मत्प्राप्तयइति ये ऐन्द्रिये धियः इन्द्रियविषये धीर्घाते तथा शब्दादिविषयरागाधीभूतबुद्धयः ससुरासुरादय उग्रंत मरतप्यंते ते मानविदति यत्तार्भाष्टफलं विदतात्यनकारणमाह ऋतइति भवत्पादपरायणमर्चनमृते त्वच्चरणार्चनाभावः कारणं हेतुं तत्रमाह अहमिति अजित अहं त्वद्धृदया यतस्तस्मादिति शेषः त्वधिहृदयस्याः सा तथा यस्त्वत्पादार्चकस्तरयम प्रसादयोनतस्य नास्तीति अयं भावोऽसप्रज्ञातमथपामया ज्ञायतइति २२ स्वाशिरसि निवृत्तकरांबुजत्वेऽपि भगवत्पूजकेरेवं प्रार्थनीयमित्याशयवत्याह सन्वमिति यत्करांबुजसात्वतास्त्रीणां भित्ति शेषः शिरस्त्वधाधियेन त्वया सत्वं मम मूर्धन्यपितकुर्वित्यन्वयः किंच सर्वस्मान्मयितवमसादाधिक्यमस्तीति द्योतयति विभर्षीति हेवरेण्यत्वद्वक्षसि मामालक्ष्मि चिह्नं विभर्षिदतो मायेश्वरस्य इह तमृहितुं कोवि मुनेकोपि स मर्थः २३ मनोदैवस्वतस्य २४ २५

उरुर्गुरुः योनः परमपुरुषः इदं जगद्रशे अनयन्तीतवान् सत्वमीश्वरः साक्षान्नारायणः आत्मा स्वामी यद्वा यथा आत्मा आदानसमर्थः इदं जगद्रशे नयन्वर्तते सत्वमीश्वर एष र्यादिगुणसमुद्र इति २६ लोकपालादिविश्वस्येश्वरवशत्वेतददृष्टरूपत्वं कथमस्येत्याशंक्यस्पर्द्धाहेतोरिति भावेनाह यमिति च शब्दो विकल्पार्थे यत्वां हित्वा लोकपालाः पृथग्वा समेत्यवा यतंतो गिद्विपदश्चतुष्पद इत्यादियत्सरीप्रस्थास्तुचराचरमत्र दृश्यते श्रुतिद्विष्टिषि यतं त्पातुं न शेकु रित्यन्वयः अशक्तत्वे निमित्तमाह मत्सरे इति मात्सर्याख्यज्वरग्रस्तत्वादित्यर्थः वार्तासभावयोः किलेति वचनादिदं स्पर्द्धालक्षणं मात्सर्यसंभावनामात्रं न तु मुख्यमाज्ञानिमित्तं दैत्यावेशनिमित्तं वेति गमयितव्यं तदुक्तं स्पष्टं तद्वदेवास्तु हरिणायत्रकुत्रचित् हररेवाज्ञया कापि दैत्यावेशादथापि वेति अनेन स्पर्द्धाया अन्यानिमित्तत्वेन पालनाशक्तिः स्वरूपकृतेति ज्ञातव्या २७ यद्यप्यस्तुमूलरूपस्य हरेर्जगत्पालनशक्तिः स्वरूपभूता तथाप्यवताराणां सानसमाप्तीत्याशंक्यद्वयोरपि कोपि माहात्म्ये विशेषो नास्तीति भावंनाह भवानिति भवान्युगांतार्णव इमाक्षोणी मूहे इत्याहेत्यन्वयः तस्मै जगत्प्राणगुणात्मने जगच्चष्टकगुणस्वरूपाय मत्स्याय हरये नम इत्यन्वयः २८ २९ न कूपे आरोगमनयस्य सतथा तस्मै महासमुद्रनिवासायेत्यर्थः सर्वसत्वगुणाः पराक्रमगुणा गवविशेषगवस्य सतथा तस्मै सर्वसत्वगुणा ज्ञानानंदादिगुणा इति वा नोपलक्षितस्थानाय अज्ञातस्वरूपाय वर्षर्षेभक्ताभीष्टवर्षणशीलाय प्रमाणाय सम्यग्गङ्गेवा प्रमाणबोधनेयत्तामर्यादाशास्त्रहेतुषु सम्यग्गङ्गारिचास्यात्प्रमाणं मरणे गताविति यादवः वर्षर्षेभे प्रमाणयोरिति च अनेन दिव्यतिर्यग्योनेरपि सम्यग्वक्तृत्वमाहात्म्यसूचितं भूयसे महते महतो महीयानिति श्रुतिः अवस्थानाय जगत्स्थितिहेतवे ३० मंत्र

अंतर्बहिश्चाखिललोकपालैरदृष्टरूपो विचरस्युरुश्चनः ॥ स ईश्वरस्त्वं य इदं वशेऽनयन्नात्मा यथा दारुमर्या नरः स्त्रियम् २६ यं लोकपालाः किल मत्सरज्वराहित्वा यतंतोपि पृथक्समेत्यच ॥ पातुं न शेकु र्द्विपदश्चतुष्पदः सरीसृपस्थास्तु यदत्र दृश्यते २७ भवान्युगांतार्णव ऊर्मिमालिनिक्षोणीमिमामोषाधिनिहन्तीति ॥ मया सहो रुक्रम ऊहोजसा तस्मै जगत्प्राणगुणात्मने नम इति २८ हि रण्मयेपि भगवान्निवसति कूर्म तनुं विभाणस्तस्य प्रियतमां तनुमर्थमासहतद्वर्षपुरुषैः पितृगणाधिपतिरुपधावति मंत्रमिमं चानुजपति २९ ॐ नमो भगवते अकूपाराय सर्वसत्वगुणविशेषणाय नोपलक्षितस्थानाय प्रमाणाय नमो भूयसे नमो वस्थानाय नमस्ते ३० यद्रूपमेतन्निजमाययार्पितमर्थस्वरूपं बहुरूपरूपितम् ॥ संख्यानयस्यास्त्ययथोपलंभना तस्मै नमस्तेऽव्यपदेशरूपिणे ३१ जरायुजं खेदजं मंडजोद्भिजं चराचरं देवर्षिपितृभूतभेदम् ॥ द्यौः संक्षितिः शैलसंरिस्तमुद्रद्वीपग्रहर्क्षेत्यभिधेय एकः ३२

चित्गुणविशिष्टत्वेन श्रीहरेस्तौति यद्रूपमिति यद्रूपमेतद्विश्वं निजमायया तव स्वरूपेच्छया र्पितं मदाधारतया तिष्ठति चित्माययेत्युक्त्या निर्गच्या विद्याकल्पितां किं न स्यादित्यतोर्येति अत्राधितरूपं जरायुजादिबहुरूपेण रूपितं शब्दितं यस्येयत्तेति संख्याचनास्ति परमाणुप्रदेशोपि हानताः प्राणिराशय इति वचनात् यच्चोपलंभनादयथा अयथा दृश्यते च स्थानतिष्ठति विकारित्वात् उर्वारुहफलादेरन्यथा दर्शनाच्च तत्तावत्तैतथ्यं विश्वं सत्यमित्यादि श्रुतेः अतः प्रवाहरूपेण नित्यमित्येष्टव्यमित्यर्थः रूपं तन्निधानयोग्यप्रतिमास्थानीयमित्यर्थः तस्मै तु भूयसे नम इत्यन्वयः नव्यपदेशो यस्य तदव्यपदेश तादृशं रूपमस्यास्तीति अव्यपदेशरूपी तस्मै वाङ्मनसा गोचररूपत्वादित्यर्थः अनेन सर्वसत्वविशेषणाय नोपलक्षितस्थानायेति पदद्वयं विवृतं ३१ सन्धः सन्धः इति सदनुविद्धत्वेन प्रतीयमानत्वात् सर्वसत्त्वाविवर्ततेति श्रुतेश्च विश्वस्य ब्रह्मात्मकत्वमुख्यं किं न स्यादित्याशंक्यतत्सृष्ट्या तदेवानुप्राविशदित्यादेः सर्वातर्यामिकत्वाच्चुर्वनामाहरिः स्वयं न तु सर्वस्वरूपत्वाद्रूपत्वं तृपचारत इति स्मृतेश्च सर्वातर्यामित्वेन तत्तरात्ताप्रदत्वेन तच्छब्दप्रवृत्तिनिमित्तस्य तदधीनत्वेन तत्तन्नामत्वं हरेरित्याभिप्रेत्याह जरायुजमिति देवादीनां भेदोपस्मिस्तत्तथा इति शब्द आदिवचनः कृतादिना यत्र नेकावत्यनेन यो देवानां नागशाकपृथिवीति श्रुतिः सूचयति नमो वर्षर्षेण नमो भूयसे इति मंत्रादयस्याभिप्रायः सूचित इति ३२

असंख्येयविशेषाः व्यावर्तकधर्मासंख्येयानिनामानिनारायणादीनिशुक्लादीनिरूपाण्यस्याः सातथातादृशी आकृतिर्विग्रहोपस्यसतथातस्मिन्नेवविधेयमनूत्यादिदशावताराइत्यादिकेषां संख्याक विभिः कल्पिताजगत्स्थितिलक्षणरक्षणायेतिशेषः नेयसंख्यातात्विकोत्याह यथेति यथादशावताराइत्यादिकयासंख्येयामर्दास्तत्त्वदशावस्तुयाथात्म्यं पश्यता जातावकवचन विनीयतेविशेषेणनीय तेशिष्यप्रशिष्यादिषूपदिश्यप्रवर्त्यतइति अनेनयथोपदेशकवयंतः कवयो न भवन्तीति कृतु अपरोक्षं पश्यंतः उत्पुक्तं नचेद्वृत्तिज्ञानं संख्याप्रणयनस्य विशेषग्रहणस्य व्यर्थत्वापातादतः स्वरूपज्ञानमेवांगीकर्तव्यं आचार्यैरप्येतदभिप्रायेणोक्तं तज्ज्ञानं तद्रूपमेवहीति जीवस्य तिरोहितं स्वरूपज्ञानं च श्रीनारायणप्रसादेनाविर्भवतीत्यभिप्रायेण तं श्रीहरिविशिनष्टि सांख्यनिदर्शनाय साख्ययथार्थज्ञानस्वरूपविषयानि दर्शयतिसम्प्रज्ञापयति प्रदीपग्राहिवत् इति सांख्यनिदर्शनः तस्मै बलमानंदओजश्च सहो ज्ञानमनाकुल स्वरूपाण्येव जीवस्य व्यज्यंते परमाद्विभोरिति वचनात् स्वरूपज्ञानमतीत्यत्र किं निदर्शनमित्यतो वातत्स्थलमाह साख्येति हरेर्ज्ञानं यथा तद्रूपमेव जीवज्ञानमित्यर्थः सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्मेति श्रुतेः इदं च भगवत्पादाभिप्रेतं इति ज्ञायते तज्ज्ञानं तद्रूपमेवहीति अनेन यथा ब्रह्मज्ञानं ब्रह्मस्वरूपं तथा जीवज्ञानं जीवस्वरूपमेव तत्र ब्रह्मज्ञानं नित्यं प्रकाशितं जीवज्ञानं स्वादृष्टेन तिरोहितं श्रीहरिप्रसादेन प्रकाशितं भवतीति विशेषं हि शब्देन प्रथयति ३३ उपनिषदषट्कर्णागोचरं मंत्रम् ३४ गंतं तत्तर्लिंगाय मंत्रं तत्स मूर्तये मंत्रार्थं प्रपनाय वा यज्ञक्रतवे यज्ञसंकल्पविषयाय कर्मणा क्रियया पराक्रमलक्षणया शुक्लाय शुद्धाय त्रिषु युगेषु अवतारो यस्य सा सौ त्रियुगस्तस्मै ३५ वनगाचरस्य वराहस्य मंत्रं तत्तर्लिंगादिकं कथमु

यस्मिन्नसंख्येयविशेषना मरूपाकृतौ कविभिः कल्पितेयम् ॥ संख्यायया तत्त्वदशा विनीयते तस्मै नमः साख्यनिदर्शनाय हि ३३ उत्तरेषु कुरु भगवान्यज्ञ पुरुषः कृतवरा हरूप आरते ॥ तंतु देवी हैषाभूः कुरुभिरस्खलितभक्तियोगेनोपधावति इमां च परमामुपनिषदमावर्तयति ३४ ॐ नमो भगवते मंत्रं तत्तर्लिंगाय ययज्ञक्रतवे महीधराय महापुरुषाय नमः कर्मशुक्लाय त्रियुगाय नमस्ते इति ३५ यस्य स्वरूपं कवयो विपश्चितो गुणेषु योनिष्विव जातवेदसम् ॥ मथनंति मथनाम नसादिदृक्षवो गूढं क्रियार्थैर्नमईरितात्मने ३६ द्रव्यक्रियाहेत्वयने शकटं भिर्मायागुणैर्वस्तुनिरीक्षितात्मने ॥ तथैव तत्रातिशयात्मबुद्धिभिर्निरस्तमायाकृत येन मोनमः ३७

पपद्यत इत्याशंक्य प्रेक्षावद्भिर्विग्रहपत्वेन पुरुषोत्तमत्वावगमात्तदवतारत्वेनोपपद्यत इत्याह यस्येति काव्यकर्तृत्वेन कवय इति न तु वेदांतवेद्यवस्तुज्ञत्वेनेत्यन्यथा प्रतीतिनिरासाय विपश्चित इति गुणेषु सत्त्वा विकार्येषु शरीरैर्द्रियादिषु नियामकत्वेन सन्निहितं यस्य तव स्वरूपं विपश्चितः कवयो मनसामध्यायो निषुकाष्टेषु जातवेदसममिव मथनंति आग्नेडयंति विचार्य जानतीत्यन्वयः शरीरादौ सन्निहितश्चेत्कुतो न प्रकाशत इति तत्राह गूढमिति एको देवः सर्वभूतेषु गूढः विदं ज्योतिर्हृदय आहितं यदित्यादि श्रुतिः क्रियार्थैर्न विपश्चितैर्द्राग्न्यादिनामभिरीरितात्मने प्रतिपादितस्वरूपाय ३६ शरीरादिगूढेष्वसद्भावे ब्रह्मादिप्रत्यक्षं च प्रमाणमित्याह द्रव्येति द्रव्यक्रियाहेत्वयने शक्यतरिश्चेति तथा ईशशब्दः प्रत्येकमभिसंबध्यते हेतुः कारणमयनमाधारः द्रव्यादीनामीशैः शंकरगुरुब्रह्मवायुभिर्जगत्कर्तृभूतैर्मायागुणैर्ह रीच्छानुसारिभिर्वस्तुयथा तथा निरीक्षितात्मने साक्षात्कृतस्वरूपाय । त्वत्प्रसादबलाच्च त्साक्षात्कारे बुद्धिपटवंचैवामस्तीत्याह तत्रेति तत्र तव स्वरूपे यथाशक्त्या स्वर्लावेषदर्शनपटुतरबुद्धिभिः पदुन्यते ब्रह्मविवर्तवादिभिर्मायारूपमेव श्रुतेन तात्त्विकमिति तत्राह निरस्तोति शंकरादीनां द्रव्यादीशत्व द्रव्येशः शंकरः प्रोक्तः क्रियेशः गुरुः स्मृतः कारणेशस्तथा ब्रह्मावापुराधारवान् स्मृत इति वाक्यसिद्धं यथैषा वस्तुनिरीक्षणं शक्यते तथेति एव शब्देनान्येषामेतादृशशक्तिनिवारयति ३७

ब्रह्मादीनामपित्वत्कटाक्षलेशमंतरेणत्वज्ज्ञानादौपाठवंनास्तिअतोनिर्मातृत्वंचमुख्यतैवैत्यभिप्रेत्याह करोतीति योविश्वस्थित्यादिकं करोतिब्रह्मादयश्चयस्यतवेप्सितमीक्षितुमैशतैस्त्वादिभिर्मोहित
त्वादितिशेषः ब्रह्मादीनामपितदीप्सितज्ञानशक्त्यभावेपिलक्ष्म्याःशक्तिःसास्तुतदनुवर्तमानत्वादित्याशंक्याह मायेति यदाश्रयायस्त्वगाश्रयोपरयाःसातथामायालक्ष्मीभ्रमतिअतत्त्वात्स्वरूपंनगोच्छि
नत्ति अनुवृत्तिरपिनस्वाधीनाकिंतुद्वयधीनेत्यत्रदृष्टांतमाह यथेति अयस्कांतरत्नसन्निधानाद्यथाऽयोभ्रमतेचेष्टतेतथंयमापित्वत्सन्निधानाच्चामनुवर्ततइत्यर्थःत्वत्सन्निधानाभावेजडप्रायेतिद्योतना
यायोनिदर्शनमितिभावः अनेनत्वत्सन्निहितलक्ष्मीसंनिधानाज्जडप्रकृतिःकार्येषुप्रवर्तते तत्रेदंनिदर्शनमितिचोक्तंभवति तथाचयोजना यस्यतवाश्रयामायाजडप्रकृतिभ्रमतीति अयस्कां
तस्यायश्चेष्टकत्वशक्तिरीश्वरनियतेतिज्ञापनाययदाश्रयेति अतएवग्रावणइति अयस्कांतैसन्निधायद्रव्यांतरचेष्टाशक्तिप्रदत्वात्तद्वत्स्थिरत्वाद्वातच्छब्दवाच्याय एतदेवसूचितं गुणकर्णेति चेतनाचे
तनाश्रयगुणकर्मणोःसाक्षिणे कर्तृत्वेनेतिशेषः ३८ प्रतिवारणंप्रतिगजस्थानीयंनिरस्तनिवारणंवा अग्रदंष्ट्रेदंष्ट्राग्रे जगदादिःश्रीनारायणएवसूकरः जगदादिश्चायंसूकरश्चसुषुक्रोतीतिसूकरएवसूकर
शुमित्यनुकारशब्दंकरोतीतिसूकरोवराहः बवौशसावितिप्राच्याइतिसूत्रात्शसयोरभेदः ३९ इतिपंचमोविज०टी०अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ७ ॥ सीतामभिरामयतीतिसीताभिरामस्तम् १

करोतिविश्वस्थितिसंयमोदयंयस्येप्सितंनेक्षितुमीशतेगुणैः ॥ मायायथाऽयोभ्रमतेयदाश्रयाग्रावणेनमस्तेगुणकर्मसाक्षिणे ३८ प्रमथ्यदैत्यंप्रतिवारणंमृधे
योमांससायाजगदादिसूकरः ॥ कृत्वाग्रदंष्ट्रेनिरगादुदन्वतःक्रीडन्निवेभःप्रणतास्मितंविभुम् ३९ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेपंचमस्कंधेअष्टादशोऽध्यायः १८ ॥
श्रीशुकउवाच ॥ किंपुरुषेतुवर्षेभगवंतमादिपुरुषंलक्ष्मणाग्रजंसीताभिरामंरामंतच्चरणसन्निकर्षाभिरतःपरमभागवतोहनुमान् सहकिंपुरुषैरविरतभक्तिरु
पास्ते १ आर्ष्टिषेणेनसहगंधर्वैरनुगीयमानांपरमकल्याणींभर्तृभगवत्कथांसमुपशृणोतिस्वयंवेदंगायति २ ॐ नमोभगवतउत्तमश्लोकायनमःआर्य
लक्षणशीलव्रतायनमःउपाश्रितात्मनेनमःउपासितलोकायनमःसाधुवादनिकर्षणायनमोब्रह्मण्यदेवायमहापुरुषायमहाराजायनमइति ३ यत्तद्विशुद्धा
नुभवमात्रमेकंस्वतेजसाध्वस्तगुणत्रयवस्थम् ॥ प्रत्यक्प्रशांतंसुधियोपलंभनमनामरूपंनिरहंप्रपद्ये ४ मर्त्यावतारस्त्विहमर्त्यशिक्षणंरक्षोवधायैवनेकेवलं
विभोः ॥ कुतोऽन्यथास्यूरमतःस्वआत्मनसीताकृतानिव्यसनानीश्वरस्य ५

भगवत्कथामित्युक्तेकस्यचित्पूज्यस्यकथामितितद्व्यावृत्त्यर्थंभर्तिती भर्तासन्निभयमाणोविभर्तीतिश्रुतिरपिसंगृहीतानेनेतिज्ञातव्यम् २ आर्यस्यहरेर्लक्षणंशीलनित्यनिर्दोषत्वंसत्यजगत्सृष्ट्वादिवि
व्रतंचयस्यसतथातस्मै विश्वंसत्यंमधवानापुवोरिदापश्चनपमिनंतिव्रतंवामितिश्रुतिः उपाश्रिताआत्मानोजीवायस्यसतथातस्मै लोकानुग्रहायांगीकृतावेग्रहायेतिवा उपासितउपासनायुक्तोऽलोकोऽयगृहि
शयसतथातस्मै साधुरयमिति वादस्यवचनस्यनिकर्षणायसम्यग्विचारकाय यद्वा साधूनांवादस्यविवादस्यविरोधस्यनिकर्षणायपरिहारकाय ३ अहंतंत्वांशरणंप्रपद्येइत्यन्वयः यत्तत्तवस्वरूपंविश
द्धानुभवमात्रंप्रकृतिप्राकृतवैकृतसर्वधरहितज्ञानात्मकेंद्रियादिमत्स्वतेजसास्वरूपसामर्थ्येनध्वस्तानिरस्तागुणाःसत्त्वादयश्चातिस्रोजाग्रदाद्यवस्थाश्रयेनसतथातं ध्वस्तागुणनिमित्ताःतिस्रोव्यायेनसत
थातंवा प्रत्यक्जीवाभिमुखावस्थितं प्रशांतंप्रकृष्टसुखपूर्णं प्रसन्नाकारंवा सुधियाशोभनबुद्ध्योपलभ्यतंइतिसुधियोपलंभनं प्रत्यक्षपदार्थवत्प्रत्यक्षप्रमाणेननोपलभ्यतेप्राकृतनामरूपपरहितत्वादित्याह
अनामरूपमिति अतएवनिरहंअहंकारशून्यम् ४ ननुश्रीरामस्यप्रिशुद्धानुभवादिविशेषणानिकथंसंगच्छंते सीतावियोगादिनादुःखाज्ञानादिप्रदर्शनादितितत्राह मर्त्येति विभोव्याप्तस्यहरे
र्मर्त्यावतारमर्त्याकाररूपग्रहणंरक्षोवधायैवनेकेवलं तावन्मात्रंनभवति किंतुमर्त्यशिक्षणं यमुद्दिश्यगुरोराज्ञाकरणंशरणागतपालनमभीष्टदानमित्यादिमर्त्यैःकर्तव्यमिति एतत्कुतानेनकृतमितिज्ञायते

इत्याशक्यदशरथाज्ञाकरणवनाभियानसीतान्वेषणादिप्राप्त्यसनशरणागतसुग्रावाभाषकरणवभाषणराज्यदानादिभ्योवगम्यतइत्याह कुतइति स्वेआत्मनिस्वस्वरूपेणमहोरममाणस्यभगवतःकरिभ्र
 तिष्ठितइतिस्वेमहिम्नीतिश्रुतेः ५ ईश्वरश्चेन्नदुःखानुभवीतदनुभवीचेन्नेश्वरइतितत्राह नवाइति सआत्माइतिपदद्वयेन आत्मावाद्दमेवाग्रआसीदितिश्रुतिपरामृशति वाइत्यनेनानरनिष्ठोनिरवच्छातिश्रु
 तिप्रमाणयति हिशब्दोहेत्यर्थः कश्चलंमुरतलक्षणं अपिपदेनसीतामपीत्याह अतोभक्तानुकंपयाकृतावतारस्यश्रीरामदेवस्यदुःखभोगाभावेनेश्वरत्वाविराधात्भक्तिज्ञानेएवतत्प्रोतिजनके नजन्मादिक
 वानरासुरादिपापयोनिजातस्यापिभक्तिज्ञानसद्भावेमोक्षस्यसुनियतत्वात्तदुक्त यस्यसम्भूतभगवतिज्ञानंभक्तिस्तथैवच निश्चितस्तस्यमोक्षःस्यात्सर्वपापकृतापितु योममत्वादिनादोषपरमत्वन्यविषयःस्मृत
 इत्यभिप्रेत्याह नजन्मेति अन्यविषयस्तदाश्रितदृष्टजीवविषयइत्यर्थः महतोमहात्मनोमुक्तियोग्यस्य अगआष्टिरेण कस्माज्जन्मादिस्तोषहेतुर्नभवतीतितत्राह तैर्यग्विसृष्टानिर्तितिर्यक्संबाधियोनौवि
 सृष्टान्जातान्वराहादियोनेवा नरयोनेनैकदृष्टत्वद्योतनायवनौकसइति एतदेवाहापिपदेनगार्हितत्ववाचिना चशब्देनकृपाशीलत्वमेवप्रयोजनमित्याह ६ ७ अतःपुरुषार्थभक्तिज्ञानाभ्याश्रीराममेवभज

नवैसआत्मात्मवतामधीश्वरोभुंकेहिदुःखंभगवान्वासुदेवः ॥ नस्त्रीकृतंकश्मलमश्रुवीतनलक्ष्मणंचापिजहातिकर्हिचित् ६ नजन्मनूनमहतोनसौभगं
 नचांगबुद्धिर्नाकृतिस्तोषहेतुः ॥ तैर्यग्विसृष्टानपिनोवनौकसश्चकारसख्येचसलक्ष्मणाग्रजः ७ सुरोऽसुरोवाथनरोथवानरमर्मात्मनायःसुकृतज्ञमुत्तम
 म् ॥ भजेतरामंमनुजाकृतिहरियुत्तराननयद्रकोसलान्दिवमिति ८ भारतेपिवर्षेभगवान्नरनारायणाख्यःआकल्पांतमुपचितधर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्योप
 शमोपरमात्मोपलंभोनुग्रहायात्मवतामनुकंपयातपोऽव्यक्तगतिश्चरति ९ तंभगवान्नारदोवर्णाश्रमवतीभिर्भारतीभिःप्रजाभिर्भगवत्प्रोक्ताभ्यांसांख्य
 योगाभ्यांभगवदनुभावोपवर्णनंसावर्णैरुपदेक्ष्यमाणःपरमभक्तिभावेनोपसरति इदंवादाहरति १० ॐनमोभगवतुपशमशीलायोपरतानात्म्यायाकि
 चनवित्तायऋषिऋषभायनरनारायणायपरमहंसायपरमगुरवेआत्मारामाधिपतयेनमोनमइति ११ गायतिचेदम् ॥ कर्तास्यसर्गादिषुयोनबद्ध्यतेन
 हन्यतेदेहगतोपिदैहिकैः ॥ द्रष्टुर्नदृश्यस्यगुणैर्विदूष्यतेतस्मैनमोऽसक्तविविक्तसाक्षिणे १२

तेत्याह सुरोसुरोवेति योमुमुक्षुःसपुरुषःश्रीराममेवभजेतेत्यन्वयः असुरादिजातेर्ममत्वादिदोषसंभवेनरामभजनंकर्यसंभाव्यतइतिचेन्न तस्यमुक्त्ययोग्यासुरजातिविषयत्वाद्योग्यस्यतज्जत्येपितदभावा
 द्योममत्वादिनादोषःसत्वन्यविषयःस्मृतइतिस्मृतेश्च महदेवानामसुरत्वमेकमितिश्रुतेः मुक्तियोग्यानामसुरजातित्वमस्तीतिज्ञायतेइत्यभिप्रायेगासुरइति नतुतमोयोग्यजात्यभिप्रायेणेति नकेवलंमूल
 रूपस्यैवमोक्षदावृत्तशक्तिरपित्ववताररूपस्याप्यस्तीतिआशयेनाह यइति उत्तरान्कोसलानयोध्यावासिनोदिवंवैकुण्ठं ८ उपशमोधिकभगवन्निष्ठा उपरमोभनआर्दीन्द्रियनिग्रहस्तपश्चरतामेवमपेक्षितामि
 तिदर्शयितुं नतुस्वस्य नित्यनिष्ठहीतेंद्रियत्वात् आत्मनःस्वरूपस्योपलंभोन्त्यापरोक्षतायस्यसतथा ९ सांख्ययोगाभ्याययार्थज्ञानतत्साधनाभ्यां भगवतोहरेरनुभावस्यमाहात्म्यस्योपवर्णनं
 तिपादनंयस्मिस्तत्तथातत्पंचरात्रं सावर्णेर्मनोःउपसरत्युपास्ते १० उपरतानात्म्यायनिवृत्तदेहादिधर्माय आत्मारामाणामधिपतये ११ सर्गादिषुकर्तातथापिदेवदत्तवद्योनबद्ध्यतेदेहगतोपिदैहिकैर्देह
 संबन्धिभिर्दोषैः योनहन्यतेनपीड्यतेद्रष्टुर्नदृश्यस्यगुणैर्दर्शनायोग्यरूपादिभिः नदूष्यतेदर्शननिमित्तंपापंनसंबद्ध्यतेतस्मैनमः अत्रहेतुगर्भविशेषणमाह असक्तेति असगत्वात्तुलक्षणत्वात्सा
 क्षित्वात्तुल्यनादिदोषाभावइत्यर्थः १२

बहुजन्माजितधर्माद्युपायपाठवमिदमित्याह इदंहीति हिरण्यगर्भयोगनैपुणंयोगपाठवमिदमेवजगाद इदंकेतत्राह यदिति निर्गुणत्वयि भक्त्यातकालेमनोनिधायदुष्कलेवरमुज्जतीतिपत्तादिद
मितिभावः यस्यसम्यक्भगवतिज्ञानंभक्तिस्तथैवचेत्यादिवाक्यमत्रापिप्रमाणमितिबोद्धव्यं १३ यतएवंसर्वमनित्यंतस्माद्विदुषाऽज्ञवदेहत्यागादौशंकाभयनकार्यामित्याह यथेति यथैहिकामुष्मिककामे
षुलंपटोरागीसुतादौनाशवितयन् शकेतमपिमृतेसुतादयोनाशंगमिष्यंतीति तथविद्वानपियदिकुशरीरत्यागाच्छकेततर्हितस्ययःशास्त्रश्रवणादौप्रयत्न संकवलंश्रमएव नकिंचित्फलमित्यर्थः
अतोनाशंकिंतव्यमित्यर्थः १४ यतस्त्वदनुगृहीतमेवसफलंअतइमंत्वदनुग्रहजनकंउपायमस्मभ्यंदेहीत्याह तन्नइति योगंज्ञानंध्यानउपायंवा येनयोगेन अहंममतासंभूतदोषस्यमुक्तिपारिपथित्वा
त्तन्नाशःप्रार्थ्यते तदुक्तं योममत्वादिनादोषःसत्त्वन्यविषयःस्मृतइति १५ इदानीमस्मिन्भारतवर्षेपर्वततत्तटजानदीःप्राधान्येनवाक्ते भारतइति १६ आत्मनावायेनातरेणउपस्पृशंति आ
इदंहियोगेश्वरयोगनैपुणंहिरण्यगर्भोभगवान्जगादयत् ॥ यदंतकालेत्वयिनिर्गुणेमनोभक्त्याविधायोज्जातिदुष्कलेवरम् १३ यथैहिकामुष्मि
ककामलंपटःसुतेषुदारेषुधनेषुचिंतयन् ॥ शंकेतविद्वान्कुक्लेवरात्ययाद्यस्तस्ययत्नःश्रमएवकेवलम् १४ तन्नःप्रभोत्वंकुक्लेवगापिंतांत्वन्माययाहंमम
तामधोक्षज ॥ भिद्यामयेनाशुवयंसुदुर्भितांविधेहियोगंत्वयिनःसुभावितमिति १५ भारतेप्यस्मिन्वर्षेसरिच्छैलाःसंतिबहवःमलयोमंगलप्रस्थोभैनाकस्त्रि
कूटऋषभःकनकःकोलःसह्योवेदगिरिःऋष्यमूकःश्रीशैलोवेंकटोमहेंद्रोवारिधारोर्विध्यःशुक्तिमान्दक्षगिरिःपारियात्रोद्रोणश्चित्रकूटो गोवर्धनो रैवतकःककुभो
नीलःकोकामुखइंद्रकीलःकामगिरिरितिचान्येचशतशःसहस्रशःशैलास्तेषांनितंबप्रभवानदानद्यश्चसंत्यसंख्याताः १६ एतासामपोभारत्यःप्रजानामभिरेव
पुनंतीनामात्मनाचोपस्पृशंति १७ चंद्रवटाताम्रपर्णीअवटोदकाकृतमालावैहायसीकावेरीवेणपियोदाशर्करावतार्तुंगभद्राकृष्णाभीमरथीगोदावरीनिर्वि
ध्यापयोष्णीतापीसुरसानर्मदाचर्मण्वतीसिंधुःअंधःशोणश्चनदौ वेदस्मृतिःऋषिकुल्याविसोमाकौशिकीमंदाकिनीयमुनासरस्वतीदृषद्वतीगोमतीसरयूरो
धवतीसप्तवतीघोषणासुषोमाशतमालाचंद्रभागाशुतुद्रीमरुद्वधावितस्ताअसिक्रीविश्वेतिमहानद्यः १८ अस्मिन्नेववर्षेपुरुषैर्लब्धजन्मभिःशुक्लोहितकृ
ष्णवर्णेनस्वारब्धेनकर्मणादिव्यमानुषनारकगतयोबह्व्यआत्मनजानुपूर्व्येण सर्वाह्येवसर्वेषांविधीयंतेयथावर्णविधानमपवर्गश्चापिभवति १९ योसौभ
गवतिसर्वभूतात्मन्यनात्म्येऽनिरुक्तेऽनिलयनेपरमात्मनिवासुदेवेऽनन्यनिमित्तभक्तियोगलक्षणोनानागतिनिमित्ताविद्याग्रंथिरंधनद्वारेण यदाहिमहा
पुरुषसंगतिः एतदेवहिदेवागायंति २०

यमनस्नानाभ्यामितिशेषः १७ १८ पुण्यपापार्जनंचसत्त्वादिगुणैःक्रियते तत्फलभूताःस्वर्गादिगतयोपीत्याह अस्मिन्नेवेति शुक्लोहितकृष्णवर्णेनसात्विकराजसतामसभेदभिन्नेनस्वारब्धेन
स्वफलदानाद्योपक्रांतेनस्वर्गादिगतयजानुपूर्व्येणपर्यायेणात्मनःपरमात्मनःप्रेरणयासर्वेषांविधीयंते यथावर्णविधानंवर्णाश्रमविहितानुसारेण ननु भारतीनाप्रजानांयदितिसोगतयस्तर्हिनिजानंदा
विभाविलक्षणोमोक्षोदुरवस्थःकिमितितत्राह अपवर्गश्चेति नकेवलंस्वर्गादिगतयोपितुसंसारदुःखनिवारणसमर्थोमोक्षश्चेतिचशब्दार्थः १९ अपिशब्दाद्यदामहतापुरुषाणाश्रीनारायणपरायणानासंगतिस्त
दायोसौभगवत्यनन्यनिमित्तभक्तियोगलक्षणउपायोभवतीत्यन्वयः नअन्यत्प्रेष्वर्थादिप्राप्तिनिमित्तंयस्यसोनन्यामिमित्तःतादृशोभक्तियोगलक्षणस्तस्मात्स्वरूपानंदाविभाविलक्षणोमोक्षोभवतीतिज्ञातव्य
केतप्रकारेण तदुच्यतेनानागतीति पूर्वोक्तानांनानागतीनानिमित्तहेतुभूता याअविद्याग्रंथिस्तस्यारंधनद्वारेण दहनप्रकारेणभक्तियोगोप्येवंप्रकारेणोत्पादनीयइतिदशप्रतिसर्वभूतात्मनिभूतभवद्भविष्य

त्सर्वजगदंतर्गमिणि अनात्म्येजीवधर्मरहिते अनिरुक्तेवेदैरपि सर्वात्मनानिर्वक्तुमशक्ये अनिलपने अनन्याधारे पराप्रकृष्टा माश्रीर्येषांते परमा मुक्तास्तेषामप्यानंददानादिकर्तारि संज्ञामाह वामुदेव इति अवताररूपाणामपि मुक्तिदानसामर्थ्यमस्तीति द्योतयितुं वा वासुदेव इति हि शब्दो भक्त्युत्पत्तौ सत्संगतिः प्रयोजिकेति दर्शयति भक्त्या मुक्तिर्भवतीत्येतदेव गायति विद्वांसः २० एषामिति पञ्चीवृत्तीयर्थे किशोभनं कर्म उतस्त्विह भारतेऽजिरे भारताख्यप्रांगणे मुकुंदसेवायाः औपयिकं जन्मलक्षणोपायस्तत्र पृहात्मभिरिच्छामनस्कैः २१ द्युजयेन स्वर्गजयेन यत्र स्वर्गेश्वरीनारायणपादपद्ममृतिः प्रमुष्टा कुतः अतिशयेन्द्रियोत्सवा द्विपयभोगातिरेकात् स्वर्गस्थान्कर्मिण उद्दिश्येदं वचनं न देवान्तेषां सततं हरिस्मरणस्य प्रमाणसिद्धत्वात् २२ भारतलब्धजन्मनामपि पुनर्जन्मसंभवात् कथं भारतभूजयो वर इति प्रशस्यत इति तत्राह क्षणेनेति मनस्विनः क्षणकालेन मर्त्येन नश्वरेण देहेन कृतं कर्म हरौ सन्यस्य हरेरभयं पुनर्जन्म भयराहितं पदं संयातीति यस्मात्तस्मादिति शेषः कल्पायुषामित्यनेन महारादिलोकस्थालक्ष्यते कल्पायुषोऽद्विबुधारमत इति स्वोक्तेः २३ महारादिलोके विशिष्टभोगसंभवात् कथं नीचीक्रियते भारतखंडादिति तत्राह नयत्रेति यत्र महर्लौकादिषु तदाश्रयाः श्रीनारायणचरणसरसिजस्मरणजनकाः साधवो रागद्वेषादिदोषलेशशून्या भागवतानुसुलभाः यथेहात एवैकुण्ठकथा मृतापगा अपि न अत एव विष्णुविषयपज्ञाश्च न सति तैः प्राप्य फलाभावात् पूर्वचीर्णकर्मफलभोगोत्सवेन गच्छत्कालत्वेनावसराभावान्मिथस्तूष्णीभावाच्च ध्यायंतीति देवमनुष्या इति श्रुतेः सुरेशस्वामिलोको महारादिः सेव्यतां न याति प्राप्य फलान्तरत्वेनेति शेषः २४ इतोऽपि भारतपुण्यक्षेत्रमाहुरि

अहो बतैषां किमकारि शोभनं प्रसन्न एषां स्विदुतस्वयं हरिः ॥ यैर्जन्मलब्धं नृषु भारताजिरे मुकुंदसेवौपयिकं स्पृहात्मभिः २१ किंदुष्करैर्नः क्रतुभिस्तपोव्रतैर्दानीदिभिर्वा द्युजयेन फल्गुना ॥ नयत्र नारायणपादपंकजस्मृतिः प्रमुष्टातिशयेन्द्रियोत्सवात् २२ कल्पायुषां स्थानजयात्पुनर्भवात् क्षणायुषां भारतभूजयो वरः ॥ क्षणेन मर्त्येन कृतं मनस्विनः सन्यस्य संयात्यभयं पदं हरेः २३ नयत्रैकुण्ठकथा सुधापगानसाधवो भागवतास्तदाश्रयाः ॥ नयत्र यज्ञेशमस्वामहोत्सवाः सुरेशलोकोऽपि न याति सेव्यताम् २४ प्राप्ता नृजातिं त्विह ये च जंतवो ज्ञानक्रियाद्रव्यकलापसंभृताः ॥ न चेद्यतेरनपुनर्भवाय ते भूयो वनौका इव यांति बंधनम् २५ यैः श्रद्धया बहिर्षिभागशोहविर्निरुप्तमिष्टं विधिं मंत्रवस्तुतः ॥ एकः पृथङ्नामभिराहुतो मुदा गृह्णाति पूर्णः स्वयमाशिषां प्रभुः २६

त्याह प्राप्ता इति इह भारते ये जंतवः प्राणिमात्रनामानोऽपुनर्भवाय मोक्षाय नयतेरंश्चेत्ते भूयो वनौका इव निरयवासिन एव न चैषा पुनरुत्थिति रित्याह यातीति वनतु नरकां वद्याद्भजनं वारिकानने इत्यभिधानं ये च नृजातिपुरुषत्वेन जननं प्राप्ताः जातिः सामान्यजन्मनो रित्यभिधानं मुक्तये नयतेरंश्चेत्ते सुतरां भूयो वनौकामहातमस्थानयोग्याः एधशब्दवदोक्तशब्दोकारांतः नानार्थेषु शब्दानामनैकांतत्वेन पाठात् बहिर्नाग्नौ न पुंसक इत्यादिषु च न नय इति धातोर्ज्ञानकर्मयोग्यविप्रजातिप्राप्तास्ते ततोऽपि भूयो वनौकाः २५ अशेषसाधनत्वेन भारतस्योत्तमत्वात् मंत्रसंज्ञेऽप्योयतोऽत्र क्रियमाणं कर्म यज्ञादिलक्षण श्रीहरिप्रीतिजनकमतः स्तुवंतीत्याह योरिति भारतवासिभिर्यैः श्रद्धया बहिर्षिपुत्रैर्निरुप्तमिष्टं विधिं मंत्रवस्तुतः स्वयं मुदा गृह्णाति । कथं निरुप्तविधिं मंत्रवस्तुतोऽत्र भागश इष्टं इंद्राय निर्वपामि प्रजापतये निर्वपामीति पृथक् इष्टं इंद्रयजाग्निं यजेति पृथगिष्टविधिं मंत्राणां इंद्रादिष्वित्येन सिद्धत्वात् कथमेको हरिर्गृह्णातीति पुच्यते इति तत्राह नामभिरिति इंद्रादिनामभिराहुतः मित्रे चरादिवत् प्राप्त्यन्यफलापेक्षी नेत्याह पूर्ण इति कुतः आशिषां प्रभुत्वात् २६

नकेवलं हविरादायतूष्णीमास्ते हरिः फलं च प्रयच्छतीत्याहु रित्याह सत्यमिति अर्थितो हरिस्तेषां यज्वनानृणां अर्थितं स्वर्गादिकं दिशतीति सत्यं शपथेन प्रतिजानीते प्राप्तस्वर्गैरर्थितोऽपि पुनः फलं नैव दिशतीति इदं च सत्यं अर्थिनो मोदो भवतीति यद्यस्मात् अपामसो ममित्यादेः तस्मात्पुनरर्थितं प्राप्य पुनः प्रार्थयमानस्य प्रार्थितो न दिशतीति अयमदृशति यदिति वा तर्ह्यत्रत्यानां स्वर्गादिकमेव दिशति न मोक्षमित्याह सैकामामूदित्याहु रित्याह स्वयमिति इच्छाया विधानं यस्मात्तदिच्छा विधानं अभीष्टदं निजपादपल्लवं भजतां फलमनिच्छतां भक्तिमतरेण तेषां स्वयं आत्मानं विधत्ते ददाति २७ स्वाभिप्रेतमाहु रित्याह यद्यत्रेति यत्र यस्मिन् भारते वर्षे हरिर्निजपादपद्मं भजतां शंसुस्वन्तोतीति यद्यस्मात्तस्मान्नः स्विष्टादेः स्वर्गसुखावशेषितं स्वर्गसुखमनुभूयावशिष्टं चोभनतेन पुण्येन नोस्माकमवजनाभस्मृतिनिमित्तं जन्मरया दिति प्रार्थयामहे तदुक्तं अनाधिकारिणो देवाः स्वर्गस्था भारतोद्भवं वांछन्त्यात्मविमोक्षार्थमुद्रेकार्थे अधिकारिण इति वेदैर्गीतमिति ज्ञायते अनेन शास्त्रतात्पर्यार्थोऽपि निस्संदिग्ध इति बोद्धव्यं २८ एक इति विशेषणं

सत्यं दिशत्यर्थितमर्थितो नृणां नैवार्थितो यत्पुनरर्थिनो मोदः ॥ स्वयं विधत्ते भजतामनिच्छतामिच्छा विधानं निजपादपल्लवम् २७ यद्यत्र नः स्वर्गसुखावशेषितं स्विष्टस्य दत्तस्य कृतस्य शोभनम् ॥ तेनाजनाभस्मृतिजन्मनः स्याद्वर्षे हरिर्यद्भजतां शन्तनोति २८ श्रीशुक उवाच ॥ जंबूद्वीपस्य च राजन्नुपद्वीपानष्टौ ह्येक उपदिशंति सगरात्मजै रश्वान्वेषण इमां महीं परितो निखनद्विरुपकल्पिताः २९ तद्यथा स्वर्णप्रस्थश्चंद्रशुक्ल आवर्तनोरमणको मुदाहरणः पांचजन्यः सिंहलो लंकेति ३० एवं तव भारतोत्तम जंबूद्वीपवर्षे विभागो यथोपदेशमुपवर्णितः ३१ इति श्रीभागवते पंचमस्कंधे भुवनकोशे जंबूद्वीपवर्णनं नाम एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ऋषिरुवाच ॥ अतः परं प्लक्षादिद्वीपानां प्रमाणलक्षणं संस्थानतो वर्षविभाग उपवर्ण्यते १ जंबूद्वीपो यं यावान् प्रमाणविस्तारस्तथावता क्षारो दधिना परिवेष्टितो यथा मेरुर्जंबूवाख्येन लवणो दधिरपिततो द्विगुणविशालेन प्लक्षाख्येन परिक्षिप्तो यथा परिखा बाह्योपवनेन प्लक्षो जंबू प्रमाणो द्वीपाख्यातिकरो हिरण्यमयः प्लक्ष उत्थितो यत्राग्निरुपासक्त उपास्ते सप्तजिह्वः तस्याधिपतिः प्रियव्रतात्मज इध्मा जिह्वः स्वंद्वीपं सप्तवर्षाणि विभज्य सप्तवर्षनामभ्य आत्मजेभ्य आक लय्य स्वयमात्मयोगेनोपरराम रशिवं यशस्यं सुभद्रं शांतं क्षेमममृतमभयमिति वर्षाणि तेषु गिरयो नद्यश्च सप्त सप्तैवा सन्नाभे ज्ञाताः ३ मणिकूटो वज्रकूट इंद्रे सेनो ज्योतिष्मान् धूम्रवर्णो हिरण्यग्रीवो मेवमाल इति सेतुशैलाः अरुणा अनुगुणा आंगिरसी सा वित्री सुप्रभाता ऋतं भरासत्यं भरेति महानद्यः यासां जलोपस्पर्शनं विधूत रजस्तमसो हंसपतंगगोभ्यायन सत्यांगसंज्ञाश्च त्वारोवर्णाः सहस्रायुषो विबुधोपमसंदर्शनं प्रजननाः स्वर्गद्वारं त्रय्या विद्यया भगवंतं त्रयमियं सूर्यात्मानं यजंते ४

द्विशेष विवक्षितोऽष्टावुपद्वीपानुपदिशंति ॥ सामान्यविवक्षवस्तान्समुद्रैकदेशानिति २९ ३० ३१ इति श्रीभागवते पंचमस्कंधे विज० कृतटी० एकोनविंशोऽध्यायः १९ प्लक्षादिद्वीपप्रमाणादिज्ञानेन श्रीनारायणमाहात्म्यमेव ज्ञाप्यते स्मिन्नध्याये प्रमाणमियत्ता प्रमाणं बोधने यत्तामयां दाशास्त्रहेतुष्विति यादवः लक्षणमेतावद्विरसि रद्विधावृत्तं संस्थानं वर्तुलचतुरस्रत्वादिरव रूपप्रकारः १ तावता विस्तारेण लक्षयोजनप्रमाणेन ततो जंबूद्वीपात् प्लक्षाख्येन बहिः स्थितेन तत्र दृष्टांतो यथेति यत्र द्वीपे प्लक्ष उत्थितः असौ प्लक्ष जंबू प्रमाणः द्वीपाख्यातिकरत्वे जंबू प्रमाणी करोति अधिसहस्रयो जनो आह इति वा यत्रेत्युत्तरत्रापि संबद्ध्यते श्रीहरि मिति शेषः आकलय्य दत्वा २ अभिज्ञाताः प्रसिद्धा प्रधानावा ३ सेतुशैलाः मयां दागिरयः विबुधोपमसंदर्शनं प्रजननं सुरतवलंचयं पतितथा सूर्यात्मानं सूर्यस्वरूपं ४

प्रत्नस्यपुरातनस्यविष्णोर्व्याप्तस्यहरेर्यद्रूपं प्रतिमास्थानीयं पञ्चसत्यर्तस्यवाचिककायिकसुकृतप्रेरकस्यब्रह्मणोर्विचित्रस्यरूपसंनिधाननिमित्तं यन्नामृतस्यामरसमूहस्यमृत्योर्मारिकस्यमहेश्वरस्यरूपं एवं त्रिमूर्तिनिवासयोग्यं तत्सूर्यमात्मानमीमहिशरणं प्राप्नुम इति संज्ञार्थः ननु सूर्यातः स्थितं हरिं शरणं प्रपद्यामह इति व्याख्यानं किं प्रमाणं प्रतोतार्थं पारित्यज्या न्यायार्थांगीकारस्य प्रमाणसापेक्षत्वादित्यमाशका सूर्यसोमाग्निवारीशविधातृषु यथाक्रमं पृक्षादिद्वीपसंस्थासु स्थितं हरिमुपासत इत्येतेन परिहर्तव्येति १ ६ परिवृत्तेन वर्तुलेनेत्येतत्सर्वद्वीपसमुद्रेण नुमधेयम् ७ यत्र शाल्मलीसगुतात्रासद्वीपः शाल्मलः पृक्षा यामेत्यनेन शाल्मल्याः परिमाणसम्यक्न ज्ञातं स्यादित्यतः साध्यर्थाति सुपर्णोत्तिगुरुत्मानित्यादिच्छंदोभिर्वेदैः स्तूयत इति छंदःस्तुतः ८ ९ १० ११ शुक्रकृष्णयोरुभयोः पक्षयोरपि स्वर्गोभिः सुधालक्षणैः

प्रत्नस्यविष्णोर्व्यद्रूपं पञ्चसत्यर्तस्यब्रह्मणः ॥ अमृतस्यचमृत्योश्चसूर्यमात्मानमीमहीति ५ पृक्षादिषु पञ्चसु पुरुषाणामायुरिन्द्रियमोजः सहो बलं बुद्धिर्विक्रम इति च सर्वेषामौत्पत्तिकीर्तिद्विरविशेषेण वर्तते ६ पृक्षस्तु समानेनेक्षुः सोदेनावृतो यथा द्वीपोपि शाल्मलो द्विगुणविशालः समानेन सुरोदेनावृतः परिवृत्तेन ७ यत्र ह वै शाल्मली पृक्षायामास्यं वाव किल निलयमाहुर्भगवतः छंदःस्तुतः पतत्रिराजस्य साध्यर्थाजंबूत उपलक्ष्यते ८ तद्वीपाधिपतिः प्रियव्रतात्मजो यज्वबाहुः स्वसुतेभ्यस्तन्नामानिसप्तवर्षाणिव्यभजत्सुरोचनं सौमनस्यं रमणकंदेव बर्हवारिभद्रमाप्यायनमभिजातमिति ९ तेष्वद्वयो नद्यश्च सप्तैवाभिज्ञाताः सुरसः शतशृंगो वामदेवः कुंदो मुकुंदः पुष्पवर्षः सहस्रतिरिति अनुमतिः सिनीवाली सरस्वती कुहूरजनी नंदाराकेति १० तद्वर्षपुरुषाः श्रुतधरवीर्यधरवसुंधरोर्ध्वधरसंज्ञा भगवन्तं वेदमयं सोममात्मानं वेदेन यजन्ते ११ स्वर्गोभिः पितृदेवेभ्यो विभजन् कृष्णशुक्लयोः ॥ अंधः प्रजानां सर्वासां राजानामोममस्त्विति १२ एवं सुरोदाह हि स्तद्विगुणः समानेनावृतो वृतो देन यथा पूर्वः कुशद्वीपो यस्मिन् कुशस्तंबो देवकृतस्तद्वीपाख्यापनो ज्वल न इवापरः शश्वत्स्व शष्परोचिषादिशो विराजयति १३ तद्वीपपतिः प्रियव्रतो राजन् हिरण्यरेतानामस्वद्वीपसप्तभ्यः पुत्रेभ्यो यथा भागं विभज्य स्वयं तु तप आतिष्ठत् १४ यमुदानददरुचिनाभिगुप्तसत्यव्रतविप्रवामदेवनामभ्यस्तेषां वर्षेषु सीमागिरयो नद्यश्चाभिज्ञाताः सप्तैव तु बभूवुः ॥ चक्रश्चतुर्गुणः कपिलश्चित्रकूटो देवानां कर्ध्वरो माद्रविण इति १५ रसकुल्यामधुकुल्या श्रुतविदामित्रविदा देवगर्भा घृतच्युता मंत्रमालेति नद्यः यासां पयोभिः कुशद्वीपौ कसः कुशलको विदाभि युक्तकुरुक संज्ञा भगवन्तं जातवेदः स्वरूपिणं कर्मकौशलेन यजन्ते १६ परस्य ब्रह्मणः साक्षाज्जातवेदोऽसि हव्यवाद् ॥ देवानां पुरुषांगानां यज्ञेन पुरुषं यजेति १७ तथा बहिः क्रौंचद्वीपः कुशद्वीपा द्विगुणसमानेन क्षीरोदेन परित उपकृतो वृतो यथा कुशद्वीपो घृतो देन यस्मिन् क्रौंचो नाम पर्वतराजो द्वीपनाम निवर्तक आस्ते १८

पितृदेवानुद्दिश्य सोमलक्षणमंधोर्ध्वविभजन् राजा चंद्रांतर्यामी सर्वासां प्रजानां नोस्माकं च राजारंजकोऽस्त्विति प्रजानां नो धो विभजन् पित्रादिभ्यः सोमं विभजन् राजानः सोमं सुखमस्त्विति वा १२ संख्यया कुशद्वीपसमानेन यथा पूर्वः शाल्मलः सुरोदेनावृतस्तथा स्वशष्पाणमनिजबालतृणानां तेजसा १३ १४ १५ १६ हेजातवेदः सर्वज्ञ त्वं साक्षात्परस्य ब्रह्मणः श्रीनारायणस्यार्थे हव्यवाडसि हव्यलक्षणहाविषोनेतासि तथा पुरुषशब्दवाच्यस्य हरेरंगभूतानां देवानां च हव्यवाडसि सत्त्वमस्मत्सन्निहितो भूत्वा यज्ञलक्षणेन कर्मणा पुरुषं यज्जनामानं श्रीहरिं यजयाजयास्माभिरिति शेषः १७ क्षीरोदेन मंडोदेन मंडोदे पूरणं चैव व्यत्यासं क्षीरसागरे राहुसोमवीणां च मंडलाद्विगुणोक्तीनां विनैव सर्वमुन्नेयं योजनाभेदतो त्रित्वितिवचनाद्व्यत्यासो ज्ञातव्यः १८

गुहस्यषण्मुखस्यप्रहरणेनशक्त्याख्येनोन्मथिताःपीडितानितंबाश्चकुंजलतादिपिहितोदराअणुतरागिरिविशेषामिथुनानांक्रीडायोग्याश्चयस्यस्तथा क्षीरोदेनमंडोदेनाभिषिच्यमानः १९ रिक्थादान्दा
 दादान्पुत्रानित्यर्थः २० २१ अम्मयंजलाधिदैवतंदेवक्रीडादिगुणसंपन्नं २२ याआपःपुरुषवीर्याःश्रीनाराणस्यरेतोभूताःआपोनाराइतिप्रोक्ताआपोवैनरसूनवइतिस्मृतेः भूर्भुवःसुवःपदं
 त्रैलोक्यमपिपुनंतीःपुनंत्यःयाश्चाघघ्नीःपापहराःभवेभवार्थंशुद्धिलक्षणसुखार्थमात्मनादेहेनचांतरेणचसंस्पृशेताआपःपुनीयुःगुनंत्वित्यन्वयः २३ दधिमंडोदेन अनाम्लंतुदधिक्षीरंक्षीरसांद्रंतथादधि
 योसौगुहप्रहरणोन्मथितनितंबकुंजोपेक्षीरोदेनासिच्यमानोभगवतावरुणेनाभिगुप्तोविभयोबभूव १९ तस्मिन्नपिप्रैयव्रतोघृतपृष्ठोनामाधिपतिः सप्तद्वीप
 वर्षाणिसप्तधाविभज्यतेषुपुत्रनामसुसप्तरिक्थादान्वर्षपान्निवेश्यस्वयंभगवतःपरमकल्याणस्यात्मभूतस्यहरेश्वरणारविंदमुपजगाम २० आमोमज्योमेव
 पृष्ठःसुधामाक्रुषिज्वालोहितावर्णोवनस्पतिरितिघृतपृष्ठसुतास्तेषांवर्षगिरयःसप्तसप्तैवनद्यश्चाभिख्याताःशुक्लोवर्धमानउपबर्हणउपभोजनोनंदोनंदनःसर्व
 भद्रइति २१अभयाजमृतौघाआर्यकातीर्थवतीरूपवतीपवित्राशुक्लेतियासामंभःपवित्रमुपयुंजानागुरुऋषभद्रविणदेवसंज्ञावर्षपुरुषाअम्मयंदेवमपांपूर्णनां
 जलिनायजंते २२ आपःपुरुषवीर्याश्चपुनंतीर्भूर्भुवःसुवः ॥ तानःपुनीयुरघघ्नीःसंस्पृशेतात्मनाभवइति २३ एवंपरस्तात्क्षीरोदात्परितउपवेशितःशाकद्वी
 पोद्वात्रिशलक्षयोजनायामःसमानेनचदधिमंडोदेनपरितउपकृप्तःयस्मिन्निहिशाकोनाममहीरुहःस्वक्षेत्रव्यपदेशकोयस्यहिमहान्सुरभिगंधस्तंद्वीपमनुवा
 सयति २४ तस्यापिप्रैयव्रतएवाधिपतिर्नामामेधातिथिःसोपिविभज्यसप्तवर्षाणिपुत्रनामानितेषुस्वात्मजान्पुरोजवमनोजववेपमानधूम्रानीकविचित्रे
 फबहुरूपविश्वाधारसंज्ञान्निधायाधिपतीन्स्वयंभगवत्यनंतआवेशितमतिस्तपोवनंप्रविवेश २५ तेषुवर्षमर्यादागिरयो नद्यश्चसप्तसप्तएवईशानउरुशृंगोब
 लभद्रःशतकेसरःसहस्रस्रोतोदेवपालोमहानसइति २६ अनघाआयुर्दाउभयस्पृष्टिरपराजितापंचपदीसहस्रश्रुतिर्निजधृतिरिति २७ तद्वर्षपुरुषाधृतव्रत
 सत्यव्रतदानव्रतानुव्रतनामानोभगवंतंवाय्वात्मकंप्राणायामविधूतरजस्तमसःपरमसमाधिनायजंते २८ अंतःप्रविश्यभूतानियोविभर्त्यात्मकेतुभिः ॥ अंत
 र्यामीश्वरःसाक्षात्पातुनोयद्वशेइदमिति २९ एवमेवदधिमंडोदात्परतःपुष्करद्वीपस्ततोद्विगुणायामःसमंततउपकल्पितःसमानेनस्वादूदकसमुद्रेणबहिरात्र
 तःयस्मिन्बृहत्पुष्करंज्वलनशिखामलकनकपत्रायुतंभगवतःकमलासनस्याध्यासनंपरिकल्पितंतद्वीपमध्येमानसोत्तरनाभैकएवार्वाचीनपराचीनयोर्वर्ष
 योर्मर्यादाचलौयुतयोजनोच्छ्रायायामोयत्रतुचतसृष्टिदिक्षुचत्वारिपुराणिलोकपालानामिन्द्रादीनांयदुपरिष्ठात्सूर्यरथस्यमेरुंपरिचंक्रमतःसंवत्सरात्मकंच
 क्रमहोरात्राभ्यांपरिश्रमति ३०

त्यभिधानात् क्षीरोदार्थदधिमंडोदशब्दः २४ २५ २६ २७ २८ आत्मकेतुभिःआत्मस्वरूपैःप्राणादिभिर्वृत्तिभेदैर्वा २९ दधिमंडोदात्क्षीरोदात्ज्वलनशिखावदमलानाकमकपात्राणा
 अणुतंस्यतत्तथा अर्वाचीनपराचीनयोर्बाह्याभ्यंतरप्रदेशस्थितयोर्यस्यमानसोत्तरपर्वतस्य अहस्त्रिनाभिःसूर्यस्यएकचक्रस्यवैस्मृतं अराःसंवत्सराःपंचतेभ्यःषड्भूतवःस्मृताइतिमत्स्यपुराणे च
 क्रस्यसंवत्सरसत्त्वमुक्तं त्रिनाभिचक्रमजरमनर्व पंचारेचक्रइत्यादिच ३०

३१ अकर्मकेण ध्यानलक्षणेन कर्मणा ध्यानस्य चित्तनिरोधलक्षणकर्मसाध्यत्वात् फलाभिसंधिरहितेन वा ३२ हे भगवन् यत्तव लिङं सर्वलक्षणसंपन्नं स्वरूपं कर्मणाऽज्ञलक्षणेन मीयते ज्ञायत इति कर्ममय वे
दप्रतिपाद्येषु प्रधानं वा ब्रह्माचतुर्मुखं लोकां प्रतिमायस्य तत्तथा जनोर्चति कथं भेदेन विरिंचात्सर्वजगतश्चैलक्षणेन एकांतनियमेन अद्वैत स्वगतभेदवर्जितं यत्तस्मै भगवते तुभ्य नम इति मंत्राय विरिंचस्य यत्
तीक्ष्णशरीरं पुण्यकर्मनिमित्तं ब्रह्मणो हरेर्लिङ्गविशेषसन्निधानयोग्यं एकांतमवसाने प्रलये केवलं निर्व्यापार एके मुख्यान्पकेवला इत्याभिधानं अद्वैतं मुक्तौ संसारे च श्रीनारायणमत्यन्तभेदेन प्रवर्तमानं गच्छामि
विष्णुपादाभ्यामित्याद्यनुसंधानवचनात् मुख्याद्वैतौ कनस्यादत्राह भेदेनेति विरिंचपरमात्मनो भेदेन जनः पूजयति तस्मै भगवते पूज्यापविर्वाचय नम इति वा ३३ ततः परस्ताद्वाहिः ३४ मानसोत्तरमेवो
पर्वतयो रंतरमंतरालस्थलं यावद्योजनं षोडशलक्षाधिकदशकोटिप्रमितमस्ति तावती भूमिः काचनोत्तरोहिरण्यमी भूमि रित्यन्यत्रासीद्विः ततो हेममयी भूमिर्दशकोट्योवरानने देवानां क्रीडनार्थाय लो
कालोकस्ततः पर इति षण्णवतिलक्षमितिकेचित् आदर्शतलोपमादर्पणतलसदृशी देवतदनुगव्यतिरिक्तसर्वसत्त्वपरिहृता द्विगुणाकां चनी भूमिः सर्वसत्त्वविवर्जितेत्यत्र पूर्वभूमेः सकाशात् काचन्या भूमौ द्वि
गुणसुखदेतुत्वं देवान् प्रत्युच्यते न पुनः संख्याया द्विगुणत्वग्रंथांतरविरोधात् ॥ ३५ ॥ लोकालोक इति समाख्या सम्पगाख्या अन्वर्थसंज्ञा तत्कथमिति तदाह यदिति अनेनाचलेन लो

तद्वीपस्याधिपतिः प्रैद्यव्रतोर्विति होत्रो नामास्वस्यात्मजौरमणधातकिनामानौ वर्षपती नियुज्यस्वयं पूर्वजवद्भगवत्कर्मशील एवास्ते ३१ तद्वर्षपुरुषाभगवंतं
ब्रह्मरूपिणमकर्मकेण कर्मणा चाराधयंतीदं चोदाहरंति ३२ यत्तत्कर्ममयं लिङं ब्रह्मलिङ्गं जनोर्चति ॥ भेदेनैकांतमद्वैतं तस्मै भगवते नम इति ३३ ततः परस्ता
लोकालोकनामाचलः लोकालोकयो रंतराले परित उपकृतः ३४ यावन्मानसोत्तरमेवो रंतरं तावती भूमिः काचन्यादर्शतलोपमायस्यां प्रहितः पदार्थो न
कथंचित्पुनः प्रत्युपलभ्यते तस्मात्सर्वसत्त्वपरिहृतासीत् ३५ लोकालोक इति समाख्यायदनेनाचलेन लोका लोकावंतरवर्तिना स्थाप्यते इति ३६ सलो
कत्रयांते परित ईश्वरेण विहितः यस्मात्सूर्यादीनां ध्रुवापवर्गाणां ज्योतिर्गणानां गभस्तयोर्वाचीनां स्थिलोकां चितन्वानान कदाचित्पराचीना भवितुमुत्सहंते ताव
दुन्नहनायामः ३७ एतावाँ लोकविन्यासो मानलक्षणसंस्थाभिर्विचिंतितः कविभिः सतुपंचाशत्कोटिगुणितभूगोलकस्य तुरीयभागेन यावाँ लोकोलाकाचलः ३८

कश्चालोकश्चाप्येते विविच्य ज्ञाप्येते अंतर्धाना लोकालोकयोर्मध्यवर्तिनोति यद्यस्मात्तस्मादिति शेषः असौ लोकालोकाचल इति ३६ सलोकालोकाचलो लोकत्रयांते लोकत्रयपृष्ठचनंतरं मया दासि
द्वयर्थपरित उपकृतः केन परमेश्वरेण अथवा लोकत्रयांते लोकत्रयावसाने किंच लोकत्रयं योजनत एकपंचाशल्लक्षतया यावदुच्छंतावानपंचोच्चविस्तृतत्वे सार्द्धपंचाशल्लक्ष इति शेषः तावदुन्नहनायाम इति
वचनंच आयामे कथंचिदेवतावानिति ज्ञातव्यं सपंचाशत्सहस्रश्रेतिवचनात् ध्रुवोपवर्गं अंते येषां ते ध्रुवापवर्गास्तेषां पराचीना उपरिवर्तमानाः ३७ एतावान् लोकविन्यासः देवमनुष्यादिव्यवहारयोग्यलोक
इत्युच्यमानप्रदेशस्य स्वरूपस्थितिपरिमाणमेतावत् सार्द्धत्रिकोटियोजनात्मकं सलोकविन्यासश्च पंचाशत्कोटिगुणितस्य पंचाशत्कोटिविस्तारयोजनात्मकस्य भूगोलस्य ब्रह्माडलक्षणस्य तुरीयभागेन चतुर्धा
शत्वेन तिष्ठति ब्रह्मांडप्रदेशे चतुर्धा विभक्त एकांशः सर्वस्मात्प्रतिविद्यमानो घनोदकाख्यः द्वितीयस्तत आभ्यंतरो धंतम आख्यः तृतीयो लोकालोकाचलाख्यः चतुर्थस्तु कां चनी भूमिमारभ्य मेरुपर्यंतप्रदे
सः अपंचतुर्थभागो लोकशब्दितः अपंचयावल्लोकालोकः यत्र लोकालोकाचलस्तिष्ठति तावत्पर्यंतत्वेन विद्यते योर्तर्विस्तारः लोकालोकाचलाद्यल्लोक परिमाणं सार्द्धत्रिकोटियोजनात्मकं एतेन परि
माणेना लोकपरिमाणं व्याख्यातं भवति १८

३९ ॥ ४० ॥ लोकालोकाचलाद्द्विःस्थलंतस्यालोकशब्दवाच्यस्यलोकपरिमाणेनव्याख्यातमित्यर्थः ॥ ४१ ॥ योगेश्वराणामष्टाणिमादिसिद्धीर्नागतिमुदाहरति ॥ ४२ ॥ पंचाशत्तत्को
टिगुणितोब्रह्मांडकटाहइत्युक्तं तस्यदशदिगपेक्षयामध्यप्रदेशःकियानितितत्राह अंडेति द्वावापृथिव्योर्यदंतरंअंतरिक्षंतस्मिन्मन्त्रस्थितःसूर्यः अंडमध्यगतः अतरिक्षप्रदेशेयत्रसूर्यमंडलसंचारःसौ
डमध्यप्रदेशः सर्वदिगपेक्षयासूर्याडगोलयोर्मध्येसर्वदिक्ष्वपिसंभयपंचविंशतिकोटियोजनानिस्फुरित्यर्थः ४३ एषसूर्य एतस्मिन्मृतेजीवरहितेअचेतनइतियावदंडेअभूदचेतनब्रह्मांडमध्येवर्ततइतिय
यस्मात्तस्मान्मार्तंडइतिव्यपदेशः यद्यथाहिरण्यांडसंभवोविरेचोहिरण्यगर्भइत्युच्यतेतथेति ४४ सूरिमाप्यत्वात्तदंतर्यामित्वाच्चसूर्यस्तेनहीरणिदिगादयोविभज्यंतेयदतःसूर्यःआत्माश्रीनाराय
णःसर्वेषांद्वादशिरितिकथितः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ इतिश्रीभागवतेपंचमस्कंधेविजयध्वजटीकाषांविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ चतुर्भिःसाकंनवतिचनामभिश्चक्रंनवृत्तंव्यतार

तदुपरिष्ठाच्चतसृष्वशास्वात्मयोनिनाखिलजगद्गुणाभिनिवेशितायेद्विरदपतयःऋषभःपुष्करचूडोवामनोपराजितइतिसकललोकस्थितिहेतवः ३९ ते
षांस्वविभूतीनामहेन्द्रादीनालोकपालानांविविधवीर्योपबृंहणायभगवान्परमपुरुषोमहाविभूतिरंतर्याम्यात्मविशुद्धसत्त्वधर्मवैराग्यैश्वर्याद्यष्टमहासिद्धयुप
लक्षणाविष्वक्सेनादिभिःपार्षदप्रवरैःपरितोनिजवरायुधोपशोभितैर्भुजदंडैःसंधारयमाणस्तस्मिन्गिरिवरेसमंतात्सकललोकस्वस्तयआस्ते ४० आकल्पमे
षभगवानात्मयोगमाययाविरचितविविधलोकयात्रागोपीथायाथयोंतर्विस्तारएतेनह्यलोकपरिमाणंव्याख्यातम् ४१ यद्वाहिलोकालोकाचलात्ततःपरस्ता
द्योगेश्वरगतिविशुद्धामुदाहरति ४२ अंडमध्यगतःसूर्योद्वावाभूम्योर्यदंतरम् ॥ सूर्याडगोलयोर्मध्येकोटयःस्युःपंचविंशतिः ४३ मृतेडएषएतस्मिन्मृतमूत
तोमार्तंडइतिव्यपदेशः ॥ हिरण्यगर्भइतियद्विरण्यांडसमुद्भवः ४४ सूर्येणहिविभज्यंतेदिशःसंव्यौर्महीतथा ॥ स्वर्गापवर्गनरकरसौकांसिचसर्वशः ४५ दे
वतिर्यङ्मनुष्याणांसरीसृष्ट्णगवीरुधाम् ॥ सर्वजीवनिकायानांसूर्यआत्मादगीरितः ४६ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेपंचमस्कंधेद्वीपसमुद्रवर्षपरिमाणलक्ष
णंनमविंशोऽध्यायः २० श्रीशुकउवाच ॥ एतावानेवभूवल्यस्यसन्निवेशःप्रमाणलक्षणतश्चव्याख्यातःएतेनैवहिदिवोमंडलमानंतद्विदुपदिशंति १ यथाद्विद
लनिष्पावादीनांतदंतरेणांतरिक्षमुपसंधितम् २ यन्मध्यगतोभगवांस्तपतांपतिस्तपनजातपेनत्रिलोकान्प्रतपतिअवभासयत्यात्मभासाएषउदगयनदक्षिणा
यनवैषुवसंज्ञाभिर्दीर्घह्रस्वसमानाभिर्गतिभिरारोहणावरोहणसमस्थानेषुयथासवनमभिपद्यमानोमकरादिपुराशिष्वहोरात्राणिदीर्घह्रस्वसमानानिविधत्ते ३

वीविषत् ॥ भीषास्माद्वातःपवतेभीषोदेतिसूर्यइत्यादिश्रुतेरखंडस्वामिनोहरेराज्ञयास्वाधिकारेषुप्रवर्तमानानामिष्टदेवतात्वेनलोकैर्निषेव्यमाणानांतस्यैवविशेषनिवासस्थानानांसूर्यादीनांस्वरूपज्ञानमपिभगव
ज्ज्ञानोपयोगीत्यभिप्रायेणतन्निष्पद्यत्यस्मिन्नध्याये तत्रातीताध्यायार्थानुवादमुखेनैतमध्यायमवतारयति एतावानिति भूवल्यस्यलोकात्मकस्यसन्निवेशःविस्तारविशेषः १ द्विदलनिष्पावादीनानिष्पाजरा
जमाषद्विदलानांसर्वप्रकारेणपरिमाणतःसमत्वमेवंभूवल्यस्यसर्वस्यपरिमाणतःसमत्वमेव यस्यांतरिक्षस्यमध्यगतस्तदंतरिक्षतयोर्द्वावापृथिव्योरंतरेणमध्यउपसंधितंस्थापितम् २ आत्मनःपरमात्मनोभा
सा यदादित्यगतत्वेज्ज्ञात्यादेः एषसूर्यउदगयनमुत्तरायणंतत्संज्ञयागत्याआरोहणसंज्ञेषुमकरादिभियुनातेपुराशिषु यथासवनंतत्तन्मकरादिमासकालमनातिक्रम्यतत्तत्तत्तत्रैश्वोदयमभिपद्यमानोदक्षिणा

यनसंज्ञयागत्याऽवरोहणसंज्ञकेषुकर्कटादिधनुःपर्यन्तेपुराशिषु तत्तत्कर्कटादिमासकालमनावर्कितम्पतत्तन्नक्षत्रैश्चोदयमभिपद्यमानस्तथा वैषुवसंज्ञयागत्यासमस्थानसंज्ञयोर्मेषतुल्योराशयोस्तन्नक्षत्राभ्यामुदयमाभुवन्नहोरात्राणिदीर्घह्रस्वसमानानिकरोति ३ ४ एतदेवविचिष्यदर्शयति यदोति वृषभादिकन्यातेषुवृद्धिश्चासम्भवतः सौम्यतावितितत्राह मासीति वर्द्धतेहसतिचेतिशेषः अत्रवृद्धिश्चास्योरैकैकाघटिकेतिनियमोनास्ति त्रिचतुरादिवृद्धिदर्शनात् तर्हिमुहूर्तानामपिवृद्धिश्चासौस्यातामिति नेत्याह तुल्यंदिवसमितित्रिंशन्मुहूर्तमेवादिवसमाहुरित्यर्थः कथतुल्यतेतितत्राह वर्द्धमानानीति वर्द्धमानान्यहानिभवतितावतीस्तावत्योवर्द्धमानारात्रयसंक्षीयमाणाः हसंत्यश्चयास्ताःसमुद्धृत्यघटिकाभिरेकीकृत्यात्रिंशन्मुहूर्तान्यहोरात्राणिसमानानिभवन्ति वृश्चिकादिपुमिनांतेषुअहोरात्राणिविपरीतानिअहानिहसन्तिरात्रयोवर्द्धते ५ मकरादिषुवृश्चिकादिषुमेषतुल्योरित्येतेषुकथितसंज्ञाह यावदिति अथवाभावहप्रवहोद्वहसंवहविवहपरावहपरिवहनामानःसप्तवायवाज्योतिश्चक्रस्यप्रवर्तकास्तत्रज्योतिश्चक्राधिपत्यादित्यगमनस्यातेस्वावीध्योमध्यमोत्तरादक्षिणाच तदुक्त सर्वग्रहाणांत्रीण्येवस्थानानिद्विजसत्तमाः स्थानंजारद्वयमध्यंतथैरावतमुत्तरं वैश्वानरदक्षिणतोनिर्दिष्टमिह तत्त्वतइति तच्चवीथीत्रयमेकैकंत्रिधाभिपद्यते अश्विन्यादिनक्षत्राणांत्रिभिस्त्रिभिर्नक्षत्रैर्नागवीथीगजवीथ्यैरावतवीथीत्युत्तरमार्गवीथीत्रयं आर्षमणिर्वीथीजारद्वयचेति वैषुवेमध्यमार्गवीथीत्रयं अजवीथीमृगवीथीवैश्वानरीचेतिदक्षिणमार्गवीथीत्रयं एतद्वायुपुराणेकार्यं अश्विनीकृत्तिकायाम्यानागवीथीतुशब्दिता रोहिण्याद्रागृगशिरोजगवीथ्यभिधीयते । पुष्पाश्लेषातथादित्यावीथीचैरा

यदामेषतुल्योवर्द्धतेतदाहोरात्राणिसमानानिभवन्ति ४ यदावृषभादिषुपंचसुराशिषुचरतितदाहान्येववर्द्धतेहसन्तिचरात्रयः मासिमास्येकैकाघटिकातुल्यंदिवसंवर्द्धमानान्यहानितावतीरनुसंक्षीयमाणारात्रयःसमुद्धृत्यसमान्यहोरात्राणित्रिंशन्मुहूर्तान्येवभवन्ति यदावृश्चिकादिषुपंचसुवर्द्धतेतदाहोरात्राणिविपरीतानिभवन्ति ५ यावदक्षिणायनमहानिवर्द्धतेहसन्तिचरात्रयःयावदुदगयनमहानिहसन्तिरात्रयोविवर्द्धते ६ एवंनवकोटयएकपंचाशलक्षाणिचयोजनानांमानसोत्तरगिरिवर्तमानस्योपदिशन्ति तस्मिन्त्रैद्रीपुरीमेरोःपूर्वस्माद्देवधानीनामदक्षिणतोयाम्यासंयमिनीनामपश्चाद्धारुणीनिम्लोचनीनामोत्तरस्तःसौम्याविभावरानीनामतासूदयमध्याह्नास्तमयनिशीथानीतिभूतानांप्रवृत्तिनिवृत्तिनिमित्तानिसमयविशेषेणमेरोश्चतुर्दिशम् ७

वतीमता एतास्तुवीथयस्तिस्त्रोत्तरोमार्गउच्यते तथाद्वेचापिफाल्गुन्यौमघाचैवार्षभीमता । हस्तचित्रे तथास्वातीगोवीथीतिशब्दिता । ज्येष्ठाविशाखानुराधावीथीजारद्वयमता । एतास्तुवीथयस्तिस्त्रोमध्यमोमार्गउच्यते याम्याभरणी आदित्याभदितिदेवताकापुनर्वसुः मार्गमृगवीथी तत्रचयुगाक्षकोटिसंबद्धवायुपाशद्वयस्यध्रुवेणाकर्षणंयदातदाभ्यंतरमंडलगमनायथनीडस्यारोहण वायुपाशशैथिल्येचबहिर्मंडलगमनार्थमवरोहणं आकृष्येतेयदातौध्रुवेणसमधिष्ठितौ । तदाभ्यंतरतःसूर्योभ्रमतेमंडलानितु ध्रुवेणमुच्यमानेनपुनारश्मियुगेनतु तथैवबाह्यतःसूर्योभ्रमतेमंडलानिचेति तत्रबाह्यवीथ्यांगतस्यशीघ्रगतित्वादिनह्रासोरात्रिवृद्धिश्च अभ्यंतरवीथ्यांगतस्यमंदगतित्वाद्रात्रिषोडशिनवृद्धिश्च मध्यवीथ्यांगतस्यसमानगतित्वादहोरात्रसाम्यमित्यादिविशेषस्तुकालविशेषवोदिभिरवगम्यतइति तदधिकारित्वादस्माभिरत्रयत्नोनक्रियतइति ६ इदानीमेकाहोरात्रगतंमार्गसंख्यामाह एवमिति एवंत्रिविधगतिभिःत्रिविधराशिषुवर्तमानस्यादित्यस्यरथचक्रस्यैकस्मिन्नहोरात्रेमानसोत्तरशिखरेयत्परिवर्तमानं परितोगमनं तस्यमार्गमेकपंचाशलक्षाधिकनवकोटयइतिव्यपदिशन्ति तन्मार्गज्ञातिशेषः तस्मिन्मानसोत्तरपर्वतेपूर्वस्मान्मेरोःपूर्वदिकसूत्रानिपातेदक्षिणतःआदिष्वेवंसौम्यासोमस्याविद्यमाना तासुपुरीषुतत्पुरद्वारेष्यादित्यस्ययानिगमनान्युदयादिसंज्ञानिस्तुः समयविशेषेण संकेतविशेषेण नहिसर्वदासंचरतःउदयादिकमस्ति मेरोश्चतुर्दिशंस्थितानांभूतानांप्रवृत्तिनिवृत्तिनिमित्तानि तत्रोदयमध्याह्नेप्रवृत्तिनिमित्ते अस्तंगमनमीषमिवृत्तिनिमित्तं । निशीथमद्विरह्रासंचरमाणानांसम्पद्निवृत्तिनिमित्तभूता निशीथमर्द्धरात्रम् ७

तत्रत्यानापिलावृतखंडनिवासिनां सव्येनाचलमचलस्य मेरुनाम्नोवापश्वर्गतोगच्छन्नचलंदक्षिणेन स्वस्य दक्षिणतः सर्वदा करोति सर्वेषां द्वीपवर्षाणामेह रुत्तरतः स्थित इति न्यायेन सर्वदेहमुखस्यापि मेरोः पूर्वाभिमुखत्वात् सर्वत्र गच्छन् सव्येनैव गच्छत्यादित्य इत्यर्थः गतिघटनोपरिवक्ष्यते च ८ यत्रोदेति तत्समानसूत्रनिपाते पश्चिमभागे निम्लोचति दक्षिणायने किंचित्किंचिदक्षिणभागे दये सति किंचित्किंचिदक्षिणभागे पश्चिमे निम्लोचति एवमुत्तरायणे किंचित्किंचिदुत्तरतः उदयनिम्लोचौयाति एवमुद्यन्नादित्य उदयप्रदेशसूत्रनिपाते विहाय यत्र कापि न स्पंदते न चलति तस्योदयस्थस्य समानसूत्रनिपाते विभावरी पुरिद्वारि स्थितो न्यजनान् प्रस्वापयति निद्रितान् करोति उद्धतशृंगच्छायापि हिततत्र विभावया गतं न पश्यंति जना इति शेषः ९ सार्धद्वादशलक्षाणि साधिकानीति पंचविंशतिसहस्राधिकानि सार्धद्वादशलक्षाणीत्यर्थः १० ११ देवधान्यानिर्गत्य संपमर्नप्रवेक्ष्यन् पंचदशघटिकाभिः कालावयवैः पादोनाष्टत्रिंशल्लक्षोत्तरकोटिद्वयमतिक्रम्य प्रविशति तपनः एवं चतुर्गुणितान्येतानि योजनानि सैकपचाशल्लक्षणव कोटिसंख्यानीति सर्वात्मना ज्ञातव्यं १२ यस्य रविरथस्यैकमेव चक्रं द्वादशमासाभिमानि देवताभिर्मन्यमाना द्वादशाराः यस्य तत्तथा षड्भक्त्यभिमानि देवताभिर्मन्यमानाः षण्णेमयो यस्य तत्तथा चातुर्मास्याभिमानि देवताभिर्मन्यमानास्त्रिनाभयो यस्य तत्तथा स्वयंसंवत्सराभिमानि देवताभिर्मन्यमानास्तस्य रथस्याक्षप्रमाणं सार्धकोटिद्वयं सप्तलक्षाधिकं सार्धकोटिद्वयं प्रोक्तं सप्तलक्षाधिकं तथा रथाक्षस्य रवेर्मेरो

तत्रत्यानां दिवसमध्यगत एवादित्यस्तपति सव्येनाचलंदक्षिणेन करोति ८ यत्रोदेति तत्समानसूत्रनिपाते निम्लोचति यत्र कचन स्पंदते अभितपति तत्र हेषसमानसूत्रनिपाते प्रस्वापयति तत्र गतं न पश्यंति ये तमनुपश्येन् ९ यदा चैद्र्याः पुर्याः प्रतिचलति पंचदशभिर्घटिकाभिर्याम्यां सपादकोटिद्वयं योजनानां सार्धद्वादशलक्षाणि साधिकानि चोपयाति १० एवंततो वारुणी सौम्या भैद्री च पुनः पुनस्तथान्ये च ग्रहाः सोमादयो नक्षत्रैः सह ज्योतिश्चक्रेण समभ्युद्यंतिसह च अभिनिम्लोचंति ११ एवं मुहूर्तेन चतुस्त्रिंशल्लक्षयोजनानि अष्टशताधिकानि सौरोरथस्य मयो सौ चतसृषु परिवर्तते पुरीषु १२ यस्यैकचक्रं द्वादशारं षण्णे मित्रिनाभिस्वयंसंवत्सरात्मकं समामनंति तस्याक्षो मेरोर्धूर्ध्वनिकृतो मानसोत्तरे कृते तरभागे यत्र प्रोतरं विरथचक्रं तैलयंत्रवन्मानसोत्तरे गिरौ परिभ्रमति १३ तस्मिन्नक्षेत्रे तमूलो द्वितीयोक्षस्तुरीयमानेन संमितः १४ तैलयंत्राक्षवद्भुवेकृतो परिभागो रथनीडस्तु षड्विंशल्लक्षयोजनाय तस्तुरीयभागविशालस्तावान् रविरथयुगो यत्र हयाश्छंदोनामानः सप्तरुणयोजिता वहंति देवमादित्यम् १५ पुरस्तात्सवितुररुणः पश्चान्नियुक्तः सौत्ये कर्मणि किलास्ते १६

मानसोत्तरवर्तिन इति यत्रेतरभागे रविरथचक्रं प्रोतं यः सूर्यरथाक्षश्चक्रप्रोतैकभागो मेरुमूर्ध्नि प्रोतैकभागः १३ तस्मिन् दीर्घाक्षे चक्रप्रोतैकभागस्तस्मिन् दीर्घाक्षे चक्रप्रोतदेशे कृतमूलः कीलितपृष्ठभागस्तुरीयमानेन संमितः दीर्घाक्षचतुर्भागसमानः द्वितीयाक्षोस्ति १४ सतुध्रुवलोके कृतो परिभागः रथनीडः सूर्यस्य पीठस्थानीयस्तुरीयभागविशालो नवलक्षविस्तारस्तावान् रविरथयुग इति पूर्वप्रस्तुतदीर्घाक्षसमानः प्रकृते संबंधाभावात् दूरस्थपरामर्शः प्रमाणान्तरसिद्धत्वाच्च अक्षप्रमाणमुभयोः प्रमाणं तद्युगार्धयोः च्छ्वाक्षस्तद्युगार्धेन ध्रुवाधारो रथस्य वा इति अक्षप्रमाणं अक्षयोः दीर्घाक्षह्रस्वाक्षयोः परिमाणमुभयोर्युगार्धयोर्युगं च तदर्थं च युगार्धे तयोर्युगार्धयोर्धथाक्रमं प्रमाणं युगस्योत्तरभागोऽथ स्कंधे निवेशितः दक्षिणभागस्तु ध्रुवस्थानादवलंबमानो वायुपाशेन बद्धः युगार्धस्त्वथ स्कंधान्निर्गतयुगाग्रे कीलितः चक्रप्रोतदीर्घाक्षोऽग्रे कीलिता परभागः तत्र रथस्य पोह्रस्वाक्षस्तत्रैव कीलितस्तेन युगार्धेन सह ह्रस्वाक्षः ध्रुवाधारो भवति उत्तानपादपुत्रलोके वायुपाशेन बद्ध इत्यर्थः अश्वस्थित्या चायमर्थो विगम्यते सप्ताश्वरूपच्छंदासिव हतो वा मतो धुरं चक्रपक्षनिबद्धानि चक्रे चाक्षः समाहित इति रविरथनीडविशालसमान इति केचित् तच्च मरुणो विजानाति ईषादंष्ट्रपरिमाणमपि तदनुसारेणोत्प्रेक्षणीयं युगमध्ये निर्गता ईषादंष्ट्रः ॥ १५ ॥ सवितुः पुरस्तात् अश्वानां पश्चात्पृष्ठे १६

१७ ग्रामण्यस्तक्ष्णः ग्रामाधिपेतक्ष्णिचग्रामणीःपरिकीर्तितइतिपादवः १८ १९ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेविजयध्वजकृतटीकायांपंचमस्कंधेएकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ उक्तैवाध्यायसंगतिः रा
शीनाप्रचलनमपिप्रदक्षिणतइतियस्मात्तस्मादेतस्यादित्यस्यराशीनामभिमुखप्रचलनमप्रदक्षिणगमनंघटतेतदनुपपन्नं भगवतातदभिमुखप्रचलनमुपवर्णितं यस्मात्तस्मादमुष्यादित्यस्याभिमुखतयाग
मनस्यराशीनांप्रचलनस्याभिप्रायैक्यमनुमीमहि युक्तिपूर्वकंबुद्धयामहइति १ प्रदक्षिणतोभ्रमताकुलालचक्रेणसहप्रदक्षिणीक्रियमाणाअपितद्रताःपिपीलिकादयोयथास्वप्रयत्नसाध्यगसाविपरी.गच्छ
त्येवंप्रदक्षिणेनभ्रमताज्योतिश्चक्रेणसहप्रदक्षिणीक्रियमाणोपिसविता स्वगत्यापूर्वापरीभावतया शीघ्रमंदमध्यभेदेनराशीनामभिमुखचलतीत्यभिप्रायः राश्यादयःप्रत्यादित्यंपृष्ठतो गच्छंतीत्येके विबप्र
तिविबवत् २ वसंतादिष्वृतुषुक्रियमाणानां कर्मणांविशुद्धेर्निमित्तं तदर्पणत्वेनेतिशेषःकविभिःभूतभाविष्यद्वर्तमानज्ञैःब्रह्मविद्भिःयथोपजोषंयथाक्रमं ३ द्वादशधाविभक्तेःकारणमाह तमेतमिति वर्णाश्रमा

तथावालसिल्याऋषयोऽगुष्ठपर्वमात्राःषष्टिसहस्राणिपुरतःसूर्यमूक्तवाकायनियुक्ताःसंस्तुवंति १७ तथान्येचऋषयोऽगंधर्वाप्सरसोनागाग्रामण्योयातुधा
नादेवाइत्येकैकशोगणाःसप्तचैकैकशोरथस्थामासिमासिभगवंतंसूर्यमात्मानंनानानामानंपृथङ्नामानःपृथक्कर्मभिर्द्वादशउपासते१८ लक्षोत्तरसार्धनवको
टियोजनपरिमंडलभूवल्यस्यक्षणेनगव्यूत्युत्तरद्विसहस्रयोजनानिसंभुक्ते १९ इतिश्रीभागवतेपंचमस्कंधेज्योतिश्चक्रानुवर्णनं नाम एकविंशोऽध्यायः॥२१॥
राजोवाच ॥ यदेतस्यभवगतआदित्यस्यमेरुध्रुवंचप्रदक्षिणेनपरिभ्रमतोराशीनामभिमुखचप्रचलनंभगवतोपवर्णितंअमुष्यवयंकथमनुमीमहीति १ सहो
वाचशुकःयथाकुलालचक्रेणभ्रमतासहभ्रमतांतदाश्रयाणांपिपीलिकादीनांगतिरन्यैवप्रदेशांतरेष्वप्युपलभ्यमानत्वात्एवंनक्षत्रराशिभिरुपलक्षितेनका
लचक्रेणध्रुवमेरुप्रदक्षिणतःपरिधावतासहधावमानानांतदाश्रयाणामूर्यादीनांग्रहाणांगतिरन्यैवनक्षत्रांतरेराशयंतरेचोपलभ्यमानत्वात् २ सएषभग
वानादिपुरुषःसाक्षान्नारायणोलोकानांस्वस्तयआत्मानंत्रयीमयंकर्मविशुद्धिनिमित्तंकविभिरपिवेदेनविज्ञास्यमानोद्वादशधाविभज्यषट्सुवसंतादिषुऋ
तुषुयथोपजोषमृतुगुणानविदधाति ३ तमेतमिहपुरुषास्त्रय्यांविद्यायांवर्णाश्रमाचारानुपथाउच्चावचैःकर्मभिराम्नातैर्योगविता नैश्चश्रद्धयायजंतोजसाश्रे
यःसमधिगच्छंति ४ अथसएषआत्मा लोकानांद्यावापृथिव्योरंतरेणनभोवल्यस्यकालचक्रमतोद्वादशमासान्भुक्तेतानेवराशिसंज्ञान्संवत्सरावयवा
न्मासान्पक्षद्वयंसपादक्षद्वयमुपदिशंतियावताषष्ठमंशंभुंजीतसवैऋतुरित्युपादिश्यतेसंवत्सरावयवः ५

चारमनुपथंविअनुगच्छंतीतिवर्णाश्रमाचारानुपथाः पथगतावितिधातोः योगवितानैरीश्वरार्पणबुद्धिलक्षणोपायविस्तारैः आम्लातैःप्रतिपादितैः ४ अथसइतितच्छब्देनसूर्यातर्यामीनारायणःपरामृश्यते
प्रस्तुतत्वात् लोकानामात्मेत्युक्तेश्च अथशब्दाच्चारयणाधिष्ठानभूतःसूर्योवाद्यावापृथिव्योरंतरेणमध्येस्थितस्यनभोवल्यस्यमध्यवर्तीकालचक्रमतःभुंक्तेवर्तयति राशीनासंज्ञापेषांमासानांतेतथातान्मे
षवृषादीनित्यर्थः संवत्सरस्यद्वादशांशोमासइतिज्ञापनायसंवत्सरावयवानितिविशेषणं पक्षद्वयमित्यनेनमासपरिमाणं सपादक्षद्वयमित्यनेननक्षत्रनिमित्तमासपरिमाणतिथ्यात्मकालाशभोक्तृत्वंचेत्यन
नोक्तं कृत्तिकापादयुक्ताश्विनीभरणीमेषइत्यादिक्रमेणबोद्धव्यं पक्षद्वयात्मकालभोगेनसहसपादक्षद्वयात्मकालस्यभुज्यमानत्वादुभयंचयुज्यतइत्यर्थःसंवत्सरस्यषष्ठमंशंमासद्वयंयावताकालेननभोवीथ्या
अर्द्धेनप्रचरितंकालमयनमाहुः दक्षिणायनमुत्तरायणं उत्तरायणेमंदगतिर्दक्षिणायनेत्वारितागतिर्वैषुवेसमानागतिरिति ५

६ द्यावापृथिव्योर्मंडलाभ्यांसह नभोमंडलं प्रचलति तं कालं संवत्सरादिपंचभेदेन सूर्यस्य मंदादिगतिभेदाद्ब्रूयते तज्ज्ञादिति शेषः ७ अर्कस्य संवत्सरभुक्तिर्द्वादशराशिप्राप्तिं पक्षाभ्यां शुक्लपक्षसंज्ञाभ्यां भुक्ते मासभुक्तिसपादक्षाभ्यां सकृत्तिकाश्विनीभरणीभ्यां इत्यादिक्रमेण प्राप्नोति पक्षभुक्तिमेकनक्षत्रसंमितां देनेनैव भुंक्ते चंद्र इत्यर्थः अत्र हेतुमाह अग्रवारीति नक्षत्राणामग्रणीत्वमग्रचारित्वं ८ सर्वजीवराशिचेष्टकः जीवश्च प्राणधारकश्च दिनेन पक्षभुक्तिं स्पष्टयति एकमिति त्रिंशन्मुहूर्तैस्त्रिंशद्दिनेर्मुहूर्तैः ९ सर्वजीवनिवहप्राण इत्युक्तं स्पष्टयति देवेति उपजीव्य प्रधानत्वात् सर्वमप्यइत्यर्थः १० कालानयने तादर्थ्ये सप्तमी

अथ च यावता द्वेन नभोर्वीथ्याः प्रचरति तं कालं मयनमाचक्षते ६ अथ च यन्नभोमंडलं सह द्यावापृथिव्योर्मंडलाभ्यां कार्त्स्न्येन भुंजीत तं कालं संवत्सरं परिवत्स रमिहावत्सरमनुवत्सरं वत्सरमिति ज्ञानोर्मध्यं द्वयसमानगतिभिः समामनंति ७ एवं चंद्रमा अर्कगमस्तिभ्य उपरिष्ठा लक्ष्यो जनत उपलभ्यमानो अर्कस्य संव त्सरभुक्तिपक्षाभ्यां मासभुक्तिसपादक्षाभ्यां दिनेनैव पक्षभुक्तिमग्रचारी दुततरगमनो भुंक्ते ८ अथ चापूर्यमाणाभिरुपक्षीयमाणाभिश्च कलाभिः पितृणामहोरा त्राणि पूर्वपक्षापरपक्षाभ्यां वितन्वानः ॥ सर्वजीवनिवहप्राणो जीवश्चैकमेकं नक्षत्रं त्रिंशन्मुहूर्तैर्भुंक्ते ९ य एष षोडशकलः प्ररुषो भगवान् मनोमयो ब्रह्ममयो मृतमयो देव पितृमनुष्यभूतपशुपक्षिसरीसृपवीरुधां प्राणाप्यायनशीलत्वात् सर्वमप्यइति वर्णयंति १० तत उपरिष्ठा लक्ष्यो जनतो नक्षत्राणि मेरुं दक्षिणेनैव कालानयन ईश्वर योजितानि सहाभिजिताष्टाविंशतिः ११ तत उपरिष्ठा दुशनाद्विलक्ष्यो जनादुपलभ्यते पुरतः पश्चात्सहैवार्कस्य शैव्यमांघ्र्यादिभिर्गतिभिर्कवच्चरति लोकानां नित्यदानुकूल एव प्रायेण वर्षेयस्थितिद्वारेणानुमीयते स वृष्टिविष्टं भग्नहोपशमनः १२ उशनसाबुधोपिव्याख्यातः तत उपरिष्ठाद्विलक्ष्यो जनतो बु धः सोमसुत उपलभ्यमानः प्रायेण शुभकृद्यदार्कमतिरिच्येत तदातिवाताभ्रप्रायाऽनावृष्ट्यादिभयमाशंसते १३ तत ऊर्ध्वमंगारकोपियोजनलक्षद्वितय उप लभ्यमानस्त्रिभिः पक्षैरेकैकशो राशीन्द्वादशानुभुंक्ते यदि न वक्रोति वर्तते प्रायेण शुभग्रहो घशंसः १४ उत उपरिष्ठाद्विलक्ष्यो जनांतरगतो भगवान् बृहस्पति रेकैकस्मिन् राशौ परिवत्सरं प्रचरति यदि न वक्रः स्यात् प्रायशो नुकूलो ब्राह्मणकुलस्य १५ तत उपरिष्ठाद्योजनलक्षद्वयात् प्रतीयमानः शनैश्चर एकैकस्मिन् राशौ त्रिंशन्मासान् विलंबमानः सर्वानेवानुपर्येति तावद्भिरनुवत्सरैः प्रायेण हि सर्वेषामशांतिकरः १६ तत उत्तरस्माद्विषय एकादशलक्ष्यो जनांतर उपलभ्यंते य एवं लोकान्समनुभावयंतो भगवतो विष्णोर्यत्परमं पदं प्रदक्षिणं प्रक्रमंति १७ अथ तस्मात्परतस्त्रयोदशलक्ष्यो जनांतरतो यत्तद्विष्णोः परमं पदमभिवदंति यत्र म हाभागवतो ध्रुवोत्तानपादिरग्निनेद्रेण प्रजापतिना कश्यपेन धर्मैर्गव ॥ समकालयुग्मिः सबहुमानंदक्षिणतः क्रियमाण इदा नीमपि कल्पजीवानामाजी व्यउपास्ते तस्येहानुभाव उपार्णितः १८

कालज्ञापनार्थमीश्वरनियुक्तानि कालचक्रा इति वा अभिजित् उत्तराषाढाश्रवणयोः संयोगः अश्विनीरेवत्योः संधिरितिकेचित् ११ यस्योशनसः स्थितिद्वारेण वृष्टिविष्टं भग्नहोपशमनः १२ तस्योपशावेक्य शुभग्रहसंयोगे शुभसूचकोऽन्यथा घशंसो दुःखसूचक इत्यतः प्रायेण शुभग्रह इति १३ १४ १५ तावद्भिर्त्रिंशद्भिरनुवत्सरैः सर्वराशीननुपर्येति राशिषु विलंब्यसंचरणाच्छनैश्चर इति नाम प्रायेणैकादशे शुभकरत्वात् १६ १७ ध्रुवेण समकालं सायुज्यमाग्निः उपास्ते श्रीहरिमिति शेषः १८

अनिमिषेणोन्मीलितलोचनेनाक्रमणपशवः परिवर्तमानाबलीवर्दामेढीस्तंभेबद्धास्तामभितोभ्रमंतइत्यर्थः त्रिभिःसवनैःशैव्यमाद्यसमसंचरैर्यथास्थानंविहितादन्वयानकचिन्नंतिभूमंडलानिमेढी
स्तंभपरितःस्थानानि ॥ १९ ॥ आदिशब्दगृहीतास्तारकाःकेचिद्भुवस्यांतर्योगेनकेचिद्बहिर्योगेनसंचरंतीत्यर्थः आवहादिशब्दवाच्येनवायुतोदीर्यमाणाःप्रेर्यमाणः ॥ २० ॥ नन्वेतेनिरालंबा कथन
पतंतीतितत्राह यथेति अयनादिलक्षणं कर्मैव सारार्थिरेषांतेतथाऔत्पत्तिकेवगारूपसंस्कारोवाअदृष्टवास्त्रीपुरुषसंयोगेनानुगृहीतैरापादितैर्नभःसंचरणहेतुभूतैःकर्मभिर्निर्मितगतित्वात् ॥ २१ ॥
२२ शिशुमारसंस्थानस्यशिशुमारवपवोपेतस्य योगबलेनधारणक्रियायांस्थितिमनुवर्तयंति ॥ २३ ॥ कुंडलीभूतदेहस्यवक्त्रीकृतशरीरस्य पुच्छाग्रउपकल्पितोध्रुवः पुच्छाग्रव्यतिरिक्तेरथले

सहिर्सेवषांज्योतिर्गणानांग्रहनक्षत्रादीनामनिमिषणाव्यक्तंरहसाभगवताकालेनभ्रम्यमाणानांस्थाणुरिवावष्टमईश्वरेणविहितःशश्वदवभासतेयथामेढी
स्तंभआक्रमणपशवःसंयोजितास्त्रिभिःसवनैर्यथास्थानंमंडलानिचरंति १९ एवंभगणाग्रहादयएतस्मिन्नंतर्बहिर्योगेनकालचक्रआयोजिताध्रुवमेवाव
लंब्यवायुनोदीर्यमाणाआकल्पांतंपरितश्चक्रमंति २० नभसियथामेघाःश्येनादयोवायुवशाःकर्मसारथयःपरिवर्तंते २१ एवंज्योतिर्गणाःप्रकृतिपु
रुषसंयोगानुगृहीतकर्मनिर्मितगतयोभुविनपतंति २२ केचनैतज्ज्योतिरनीकंशिशुमारसंस्थानस्यभगवतोवासुदेवस्ययोगधारणायामनुवर्णयंति २३
यस्यपुच्छाग्रेऽर्वाक्षिरसःकुंडलीभूतदेहस्यध्रुवउपकल्पितस्तस्यलांगूलेप्रजापतिरग्निर्द्रो धर्मइति ॥ २४ ॥ पुच्छमूलेधाताविधाताचकट्यांसप्तर्षयः
तस्यदक्षिणावर्तकुंडलीभूतशरीरस्ययान्युदगयनानिदक्षिणपार्श्वेतुनक्षत्राण्युपकल्पयंति ॥ २५ ॥ दक्षिणायनानितुसव्येयथाशिशुमारस्यकुंडलीभो
गसन्निवेशस्यपार्श्वयोरुभयोरप्यवयवाःसमसंख्याभवन्ति २६ पृष्ठेत्वजवीथीआकाशगंगाचोदरतःपुनर्वसुपुष्यौदक्षिणवामयोःश्रोण्याराद्रीश्लेषाचद
क्षिणवामयोःपादयोरभिजिदुत्तराषाढेचदक्षिणवामयोर्नासिकयोर्यथासंख्यंचश्रवणपूर्वाषाढेचदक्षिणवामयोर्लोचनयोर्धनिष्ठा मूलं च दक्षिणवामयोःकर्ण
योर्मघादीन्यष्टनक्षत्राणिदक्षिणायनानिवामपार्श्वपंक्तिषुयुंजीत २७ तथैवमृगशीर्षादीन्युदगयनानिदक्षिणपार्श्वेषुप्रातिलोम्येनप्रतियुंजीत २८ शत
भिषक्ज्येष्ठेद्वेस्कंधयोर्दक्षिणवामयोर्यथैव ॥ २९ ॥ उत्तरहनावगस्त्यःअधरहनौयमोमुखेचांगारकःशनैश्वरउपस्थेबृहस्पतिःककुदिवक्षस्यादित्यो
हृदयेनारायणोमनसिचंद्रोनाभ्यामुशनास्तनयोरश्विनौबुधःप्राणापानयोराहुर्गलेकेतवःसर्वांगेषुरोमसुसर्वैतारागणाः ३० एतदुहैवभगवतोविष्णोःसर्व
देवतामयरूपमहरहःसंध्यायांप्रयतोवाग्यतोनिरीक्षमाणपठतिष्ठेतनमोनमोज्योतिर्लोकायकालायनायानिमिषांपतयेमहापुरुषायधीमहीति ३१ ग्रहक्ष
तारामयमादिदैविकंरूपंहरैर्मंत्रकृतस्त्रिकालम् ॥ नमस्यतस्तुवतो नश्यतेवैस्वयंत्रिकालंकृतमाशुपापम् ३२ इतिश्रीभा० म०पंच०द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥

लांगूलेपुच्छमध्यइत्यर्थः २४ २५ २६ यान्युदगयनानित्यादेर्विस्तारोमघादीनीत्यादिः २७ प्रातिलोम्येनपूर्वाभाद्रपदामारभ्यमृगशीर्षातानीति २८ २९ ३० अनिमिषादेवास्तेषां
थाय किंप्रत्यायांतत्वेनानिमिरितिरूपंसिद्धयति ३१ शिशुमाररूपग्रहणप्रयोजनमाह ग्रहेति मंत्रकृतोजपतोनमस्यतोनमस्कारंकुर्वतःपुंसइतिशेषः प्रातरादित्रिकालंकृतपापंस्वयंसर्वान्मना
नश्यतेइत्यन्वयः बाइत्यनेन नारायणोनामनरोनराणामित्यादिवाक्यंप्रमाणयति ३२ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेविजयज्जकृतटीकायांपंचमस्कंधेद्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥

अथावशिष्टां लोकां निवासिनामैश्वर्यं श्रीनारायणमाहात्म्यव्यंजकमिति तदिह निरूपयति तत्रादौ शनैश्चरयन्तानां ग्रहाणां स्थितिं निरूप्य राहोः स्थितिः किमिति न निरूपितेति त्वरितमतेर्मदस्याशंकां प
रिहरंस्तानि रूप्यसूर्यादीनां मंडलपरिमाणानि रूपयति अधस्तादिति एकेपौराणिकाः स्वर्भानुर्नक्षत्रवन्नभोमध्यमंडले मेरुपरितः प्रादक्षिण्येन चरतीति वदंतिकेचिन्मौहूर्तिकाः मानसोत्तरवर्हिर्भूतप्रांतभूमं
रागत्य समुदेत्य पुनः पश्चिमभागे भूभावे वास्तमित्वा पातालविपरमध्य एव पूर्वदिशं गत्वा मानसोत्तरे वाहिः प्रांतभूमेरेव पूर्वस्यां दिशि उदेत्य पश्चिमस्यां दिशि भूभावे वास्तमेतीत्येवं संगिरंते अतएव कदाचित् पातालग्रह
णमभूदिति च भाषन्ते अपरे मेरोरप्रादक्षिण्येन नभोवलये चरन् पश्चिमत उदेत्य पूर्वस्यां दिश्य स्तंगच्छतीत्याचक्षते अतदर्हं अमरत्वायोग्यः ॥ १ ॥ तरणिमंडलं दशसहस्रयोजनविस्तृतं ततो द्वि
गुणं सोममंडलं विंशत्सहस्रयोजनविस्तृतं द्वादशसहस्रं द्विदशसहस्रमित्यर्थः सोममंडलात् द्विगुणं चत्वारिंशत्सहस्रयोजनेन विस्तृतराहुमंडलं त्रयोदशसहस्रमित्यनेनात्रिदशेति युक्त्या त्रिंशत्संख्या
लभ्यते पुनश्च दशसंख्या सोममंडलाद्विगुणोक्त्या । कुत एवं कल्पना यथा स्थितव्याख्यानमंतरेणेति चेन्न राहुसोमरवीणां तु मंडलाद्विगुणोक्तीनां विनैव सर्वमुन्नेयमिति वचनात् २ भागवत
श्रीशुक उवाच ॥ अधस्तात्सवितुर्योजनायुते स्वर्भानुर्नक्षत्रवच्चरतीत्येके यो सावमरत्वं ग्रहत्वं चालभत भगवदनुकंपया स्वयमसुरापसदः सैहिके यो ह्यतदर्ह
स्तस्य तात जन्मकर्मणी चोपरिष्ठाद्वक्ष्यामः १ यददस्तरणे मंडलं प्रतपतितद्विस्तारतो योजनायुतमाचक्षते द्वादशसहस्रं सोमस्य त्रयोदशसहस्रं राहोः पर्वणि
तद्यवधानकृद्देवानुबंधात् सूर्या चंद्रमसावभिधावति २ तन्निशाम्योभयत्रापि भगवतारक्षणाय प्रयुक्तं सुदर्शनं नाम भागवतं चक्रं दुर्विषहपरिवर्तमानमभ्य
वस्थितो मुहूर्तमुद्विजमानश्च कितहृदय आरादेव निवर्तते तदुपराग इति वदंति लोकाः ३ ततो धस्तात्सिद्धचारणविद्याधराणां सदनानि तावन्मात्र एव ४ ततो
धस्ताद्यक्षरक्षः पिशाचभूतप्रेतगणानां विहाराजिरमंतरिक्षं यावद्वायुर्वातियावन्मेघा उपलभ्यन्ते ५ ततो धस्ताच्छतयोजनांतरे च यं पृथिवीयावद्द्वसभासश्ये
न सुपर्णादयः पतन्निप्रवरा उत्पतन्तीत्युपवर्णितं भूमेर्यथा संनिवेशमवस्थानम् ६ अवेनरप्यधस्तात्सप्तभूविवरा एकैकशो योजनायुता यामविस्तारास्तारतम्ये
नोपकृप्ताः अतलं वितलं सुतलं तलातलं महातलं रसातलं पातालमिति ७ एतेषु हि बेलस्वर्गेषु स्वर्गादप्याधिकाः सकलसंपत्समृद्धयः कामभोगैश्वर्यानि
दविभूतिभिः सुसमृद्धमवनोद्याना क्रीडाविहारेषु दैत्यदानवकाद्रवेयानित्यप्रमुदितानुरक्तकलत्रापत्यसकलसंपत्समृद्धयः बंधुमुहूदनुचरा गृहपतय ईश्वरादप्य
प्रतिहतकामविनोदानिवसन्ति ८ येषु महाराजमयेन मायया निर्मिताः पुरो नानामणिप्रवेकविरचितविचित्रभवन प्राकारगोपुरसभाचैत्यचत्वरायतनादिभि
र्नानास्वनमिथुनपारावतशुकसारिकाकीर्णकृत्रिमभूमिभिर्विवरेश्वरगृहोत्तमैः समलंकृताश्च कासन्ति ९

भगवतः प्रियं तदस्य प्रियमित्यस्मिन्नर्थे अणुप्रत्ययः परिवर्तमानं मंडलमिति शेषः चक्राभिमुखमवस्थितः उद्विजमानः वेगेन चलन् आरात् दूरात् ३ तावन्मात्रे अयुतमात्रे ४ ५ ६ भूवि
वराः पातालादयः तारतम्येनोपकृप्ताः सुखादिसामान्यविहारविशेषाभ्यामूर्ध्वधः क्रमेणेति वा ७ समृद्धिरुद्रेकविभूतिः संततिपरंपरासमृद्धमवनोद्याना क्रीडेषु आविहारोपत्रते तथा तेष्वक्रीडः मिथुनक्रीडा यो
ज्यपर्वत आविहारो भूलोकविलक्षणत्वात् ईश्वरात् शिवात् तथा त्वं वराद्वा ८ येषु विवरेषु पुरःपुराणि च कासन्ति विलसन्तीत्यन्वयः माययार्थक्रियाकरणशक्तिलक्षणोपादानभूतयानि निर्मिता नानामणी
नामैकैः श्रेष्ठैर्विरचितविचित्रभवनादिभिरुपलक्षिताः चैत्यं देवालयं आयतनं पापाणबद्धवृक्षमूलस्थानं नानास्वनैः मिथुनतो वर्तमानैः पारावतादिभिराकीर्णैः कृत्रिमभूमयोपेषु ते तथा तैर्विवरेश्वरा
णां गृहोत्तमैः पुरश्रेष्ठैः ९

वेषुविशेषूद्यानानिचकासति विटपिनांवृक्षाणांमनआर्दीन्द्रियानंदहेतुभिर्विदपैःशाखाभिःकृताभिःश्रीभिःसमृद्धिभिः कनकेतिवृक्षविशेषणं अमृतजलपूर्णानांसमिथुनानांविहंगकुलानांकोलाहलशब्द
युक्तानांजलाशयानांसरसांसंबंधिनामत्स्यकुलानामुल्लंघनेनोत्पत्त्यपतनेनक्षुभितनीरचचलनीरजादिसमुदायेषुकृतनिवासाना अनेकविहाराकुलानामधुकराणामाद्रियोत्सवैर्मधुकरस्वनादिभिःस्वर्गभि
यमतिशयितानिअतिशयोपेतान्पुद्यानानीतिसंबंधः नीरजंसामान्येनकमलं कलारंसौगंधिकं शतपत्रंरक्तकमल आदिशब्देनपुंडरीकादयोऽग्रांते पुडरीकंसितांबुजमित्यभिधानं १० ११ शर्वरं
शर्वरीजन्यमिवास्थितंतमः १२ पानसहितस्नानात् आधयोमनोदुःखानि ग्लानिर्मनोबलक्षयः क्लमःशारीरबलक्षयःवयोवस्थाःशैशवादिवयोलक्षणाः १३ १४ यास्मिंश्चक्रे पुंसवनानिगर्भाः

उद्यानानिचातितरांमनइंद्रियानंदिभिःकुसुमफलस्तवककिसलयावनतरुचिरविटपैर्विटापिनांकनकलतालिंगितानांश्रीभिःसमिथुनविहंगकुलकोलाहलज
लाशयानाममलजलपूर्णानांझषकुलोल्लंघनक्षुभितनीरनीरजकुमुदकुवलयकल्लारनीलोत्पलशतपत्रादिवनेषुकृतनिकेतानामनेकविहाराकुलमधुकराणाम
धुकरविविधस्वनादिभिरिन्द्रियोत्सवैरमरलोकश्रियमतिशयितानि १० यत्रहवानभयमहोरात्रादिभिःकालविभागैरुपलक्ष्यते ११ यत्रहिमहा
हीश्वरशिरोमणयःशर्वरंतमःप्रबाधंते १२ नवाएतेषुवसतांदिव्यौषधरसपानस्नानादाधयोव्याधयोवलीपलितजरादयश्चदेहवैवर्ण्यदौर्गन्ध्यस्वेदश्रम
ग्लानिक्लमादितिवयोवस्थाश्चभवंति १३ नहितेषांकल्याणानांप्रभवतिकुतश्चनमृत्युर्विनाभगवत्तेजसश्चक्रापदेशात् १४ यस्मिन्प्रविष्टेऽसुरवधूनांप्रा
यःपुंसवनानिभयादास्रवंतिपतंतिच १५ अथातलेमयपुत्रोऽसुरोबलोनिवसतियेनहवाइहसृष्टाःषण्णवतिर्मायायाःकाश्चनाद्यापिमायाविनोधारयं
तियस्यचविजृम्भमाणस्यमुखतस्त्रयःस्त्रीगणाउदपद्यंतस्वैरिण्यःकामिन्यःपुंश्चल्यः १६ यावैबिलायनप्रविष्टंपुरुषंरसेनहाटकाख्येनपाययित्वास्वविला
सावलोकनानुरागस्मितसल्लापोपगूहनादिभिःस्वैरंकिलरमयंतीति १७ यस्मिन्नुपभुक्तेपुरुषाईश्वरोहंसिद्धोहमित्ययुतमहागजबलात्मानःकथंतेमदांधाइ
व १८ ततोवितलेहरोभगवान्हाटकेश्वरःस्वपार्षदभूतगणावृतःप्रजापतिसर्गोपबृंहणायभवोभवान्यासहमिथुनीभूयास्तेयतःप्रवृत्तासरिप्रवराहाटकाना
मभवयोर्वीर्येणयत्तच्चित्रभानुर्मातरिश्चनैध्यमानअंजसापिबति ॥ तन्निष्पन्नंहाटकाख्यंसुवर्णंभूषणेनासुरेन्द्रावरोधेषुपुरुषाःसहपुरुषीभिर्धारयंति १९ ततो
धस्तात्सुतलेउरुश्रवाःपुण्यश्लोकोविरोचनात्मजोबलिर्भगवतामहेन्द्रस्यप्रियंचिकीर्षमाणेनादितेलब्धकायोभूत्वाबटुनामनरूपेणपराक्षितलोकत्रयो भगव
दनुकंपयैवपुनःप्रवेशितइंद्रादिष्वविद्यमानयासुसंवृद्धयाश्रियाभिजुष्टः स्वधर्मेणाराधयंस्तमेवभगवंतमपगतसाध्वसआस्ते २०

१५ एवंसामान्येनविवरलक्षणमुक्त्वाविशेषेणाह अथेति नाम्नावल तासुकाश्चनमायाः त्रयोजातिभेदेन स्वैरिण्यःस्वेच्छानुवृत्तयः कामिन्योतर्गतकामोद्रेकाः पुंश्चल्यःपुरुषमात्रेणसुरतमाकांक्ष
माणाः पुरुषदर्शनमात्रेणपरिहृतेन्द्रियावा १६ सर्वापिनियतपुरुषानभवन्तीत्याह याइति बिलायनंबिलस्थानं सल्लापमिथोभाषणमुपगूहनमालिंगनंचुंबनादिकमादिपदग्रहीतं १७
१८ यस्मिन्नुपभुक्तेपुरुषाईश्वरोहंसिद्धोहमित्ययुतमहागजबलात्मानःकथंतेमदांधाइव १९ उरुणःबहुनःशास्त्रस्यश्रवःश्रवणयस्यसतथा
पराक्षितमाकृष्टंस्वाधीनंलोकत्रयंयस्यसतथा प्रवेशितंलोकत्रयेणप्रतिवत्सरांक्रियमाणपूजायामितिशेषः २०

सर्वस्य जीवराशेरधिकं बलैर्यैर्धरयेभूमिदानफलं तस्य फलं मुक्तिरैव किंतु पूर्वजन्माजितं किंचित् पुण्यफलं भवितुं वर्तते इति याह अधुनापीति अधुनापि बलैर्बलानिलये सुतल्लोके यदैर्धरयेतद्भूमिदानस्य साक्षाद्भरोनो एव मुख्यफलं नैव कुतोनेति तत्राह भगवतीति परमात्मनि सम्यक्प्रतिपादितस्य सपात्रं चेत्कथं तदिति तत्राह पात्रइति पात्रगुणमाह तीर्थतमइति अतिशयेन शुद्धे अनोयुक्तमित्याह उ पपन्नइति अन्येषु महात्मसु तस्वस्यैवोपपत्तिः कथमिति तत्राह जीवेति केषामत्राह अशेषेति जीवभूतत्वे दुःखित्वेनाशुद्धिरापन्नेति तत्राह आत्मभूतइति सदास्वामिनि इदं स्वामित्वं न लोक र्भक्तितु सदा तनमित्यतो भूतइति स्वतंत्रत्वाद्दुःखनिवारणसमर्थइत्यर्थः आत्मवत्सर्वभूतप्रेष्ठइति वा तर्हि किंतस्य फलमत्राह साक्षादिति नन्वश्रद्धया हुतं दत्तमित्यादेः श्रद्धया सहितेन दत्तस्यासकल्पत्वादस्यापि तथात्वेन कथं मुक्तिद्वारत्वमिति तत्राह परयेति प्रत्यक्षफलदर्शनाच्चायमवपोत्रभूतइत्याह यस्येति निर्भयं विष्णुना म्रैव यथेष्टं पदमागतं इत्येतदस्मिन्नर्थे प्रमाणमित्याह हेति यथानामसंकीर्तनात् कर्मबंधनिर्ध्वंसो भवत्येव बलैरपीत्यास्मिन्नर्थे वेति वाविकल्पोपमानयोरित्यमरः आदिशब्दात्स्वप्नादिभयदर्शनइति गृह्यते २१ तमेवाविद्वानमृतइह भवतीति श्रुतेर्ज्ञानमंतरेण नाम्ना कर्मबंधहानिः कथमत्राह यस्येति प्रतिबोधनं ज्ञानं नाम संकीर्तनलक्षणकर्मद्वारा ज्ञानं भवति कर्मणा ज्ञानमातनोतीति श्रुतेरित्येतद्वेत्यनेनाह आविगानेन सर्वेषां चेतनानामात्मदज्ञानजननद्वारा सायुज्यफलप्रदं य

अधुनापि नो एवैतत्साक्षाद्भूमिदानस्य यद्भगवत्पशेषजीवनिकायानां जीवभूतात्मभूते परमात्मनि वासुदेवे तीर्थतमे पात्र उपपन्ने परया श्रद्धया परमादरसमाहितमनसा संप्रतिपादितस्य साक्षादपवर्गद्वारस्य यद्विलनिलयैर्धरयस्य ह वाक्षुत्पतनप्रस्खलनादिषु विवशः सकृन्नामाभिगृणन्पुरुषः कर्मबंधमंजसा विधुनोति २१ यस्यैव प्रतिबोधनं तु मुमुक्षुर्वोजसा होपलभंते यत्तद्भगवान्नाम सर्वेषामात्मनामात्मदमेव २२ नवैभगवान्नूनं मनुष्या ननु जग्राह यदुत पुनरात्मानुसंभृति मोक्षणं मायामयभोगैर्धर्यमेवातनुते २३ यत्तद्भगवतानधिगतान्योपायेन च याच्नाच्छलेनापहृतस्वशरीरावशेषितलोकत्रयो योवरुणपाशैश्च बद्धो गिरिदर्यां चापविद्धइति होवाच २४

अस्मात्तद्भगवन्नाममुमुक्षुक्षिरभ्यसनीयमेवेत्याह यत्तदिति तस्मिन्वासुदेवइति पूर्वत्रान्वयः २२ भगवन्नामात्मदं चेत्तन्नामजापिनो मनुष्यान् किमिति नानुजग्राह भगवानित्याशंक्य भक्तज्ञानाद्यतिशयाभावादित्यभिप्रेत्याह नवाइति नूनशब्दसामर्थ्यादत्र मनुष्यशब्देन संसृतिर्योग्या गृह्यते मनुष्यानुद्दिश्य नानुजग्राह प्रस्तुतत्वादेतादृशमैर्धर्यमिति शेषः तर्हि आत्मदानलक्षणमोक्षमनुजग्राह किं नेत्याह यदिति पूर्ववाक्यस्थितनञोऽध्याहारः कर्तव्यः यत्पुनरात्मानुसंभृतिमोक्षणं तत् यवाग्वा अपिसंदेहे कोकुडस्य तु काकथेति वन्नानुजग्राहोति किमुत तर्हि तन्नामापासनं व्यर्थं किमिति नेत्याह मायामयेति मायामयं प्रकृतिनिर्मितं नश्वरं त्वनश्वरमित्येवार्थः २३ इतो भक्त्याद्यतिशय एवैर्धर्ये निमित्तं यतो राज्यापहरणादिलक्षणापकारकारिणि हरौ भक्त्यातिशयोदरी दृश्यते बलैर्दरीलक्षणकारागृहे निवसतस्तेन बद्धप्रमुक्तस्य न हि मनुष्याणामेतादृश्यामापयेतादृशीया भक्तिः समस्तगुणेष्वसूयिनामित्याशयवानाह यत्तदिति न अधिगतो भिक्षाव्यतिकरेणान्यः सुखसाध्यउपायो येन स तथा तेन भगवता याच्नाव्याजेनापहृतं स्वशरीरावशेषितलोकत्रयं यस्य स तथा भगवदाज्ञया गरुडेन प्रथमं वरुणपाशैर्बद्धश्च शब्दाद्बद्धादीनायाच्नयापश्चान्मुक्तः पुनश्च त्वया प्रतिश्रुतं त्वेव गंतव्यमिति तेन कारागृहइति गिरिदर्यामपविद्धइति रुद्रो बलिरिति वक्ष्यमाणप्रकारेण जगाद हेत्यनेन प्राणात्ययेऽपि भगवद्भक्तिं न भुञ्जामीत्यभिर्साधितं दर्शयतीति यद्यस्मात्तस्मान्मनुष्यान्नानुजग्राहेत्युच्यते २४

इन्द्रस्य सचिवो बुद्धिः सहायभूतो यदा यो सौ बृहस्पतिरस्मत्संवा नार्थमिद्रेण प्रेषितं कांततो मंत्रा यदृतस्संनद्धस्तदा तमप्यतिहा य संधानात्पूर्वमेव समागत्य भर्माथे पु स्वपादभेदनाद्यभिप्राये पु निष्णातस्तत्सेवनादि
कमेव दातुमुद्युक्तोऽयं भगवान् स्वयमुपेद्रेण बहुवामनरूपेणात्मने स्वस्मै त्रीणि पदान्यतदहं पावना योग्यमामया चतनो एवाशिष इति यत्तस्यायमाभिप्रायः इदं लाकत्रयचतुर्दशभुवनापक्षया किं दल्पं हितदपिका
लग्राह्यस्तमित्याह गंभीरवेगस्य महतः कालस्य मन्वंतरलक्षणावयवमितमत एवानित्यंतस्मादैश्वर्यनिमित्तमदोनस्यादित्यस्मै बलपेराज्यं न दास्यामीति त्रिपदच्छलेनापहृतं नूनं निश्चितं बतभक्तेम
य्यनुकंपया यस्यानुग्रहमिच्छामि हरिष्येतद्धनं शनैरित्यादिस्ववचनात् २५ हरोरिममभिप्रायमस्मत्पितामह एवोत्तिनमादश इत्याह यस्येति स्वपितारि हरिष्य कशिपुना भ्रिविरमिते मृते भगवता
दीपमानं स्वापिच्यं पितृधनत्वाच्चो ज्यमपि यदकुतो भयं निहतकंठकत्वात्पदं राज्यलक्षणं तन्नवत्रे किं सुयस्य हरेरनुदास्यं सेवा रूपमेव वत्रे कोसावित्यस्मत्पितामहः प्रह्लादः तस्य चास्माकमहदतरमस्तीत्या
ह तस्येति तस्य प्रह्लादस्यानुगमनमनुवर्तितुमस्मादशः पुरुषः कोवालंनकोपीत्यर्थः कीदृशः परिहीनः भगवदनुग्रहो यस्य स तथा अमृदितकषायोऽनिरस्तपापोनालमिति किं वक्तव्यमित्यर्थः इति
नूनं वतायं भगवानर्थेषु निष्णातो यो सा विंद्रस्य सचिवो मंत्राय धृत एकांततो बृहस्पतिस्तमतिहाय यदा स्वयमुपेद्रेणा तदहं मामया चत पदान्यात्मन आशिषो
नो एव न दास्यामि गंभीरस्यस्य कालस्य मन्वंतरपरिमितं कियल्लोकत्रयमिदम् २५ यस्यानुदास्यमेवास्मत्पितामहः किल वत्रे न तु स्वापिच्यं राज्यं यदकुतो भयं प
दं दीपमानं भगवता विरमिते स्वापितरितस्य महानुभावस्यानुपथमनुवर्तितुमलममृदितकषायः कोवास्मद्विधः परिहीन भगवदनुग्रह उपगमिष्यतीति २६
तस्यानुचरितमुत्तरस्माद्विस्तीर्यते यस्य भगवान् स्वयमखिलजगद्गुरुनारायणो द्वारिगदापाणिस्वतिष्ठते निजजनानुकंपितहृदयो येन पदांगुष्ठेन दशकंधरो यो
जनायुतं दिग्विजये उच्चाटितः २७ ततो धस्तात्तलातले मयोनामदानं वेदं स्त्रिपुराधिपतिर्भगवता पुरारिणा त्रिलोक्याः शंचिकीर्षुणानिर्दग्धस्वपुरत्रयस्तत्प्रसा
दा लब्धपदो मायाविनामाचार्यो महादेवेन परिरक्षितो विगतसुदर्शनभयो महीयते २८ ततो धस्तान्महातले काद्रवेयाणां नैकशिरसां क्रोधवशो नामगणः कु
हकतक्षककालियसुषेणादिप्रधाना महाभोगवंतः पतत्रिराजाधिपतेः पुरुषोत्तमवाहादनवरतमुद्विजमानाः स्वकलत्रापत्यसुहृत्कुटुंबसंगेन क्वचित्प्रमत्ता विचरं
ति २९ ततो धस्ताद्रसातले दैतेयादानवाः पणयोनाम निवातकवचाः कालकेया हिरण्यपुरवासिन इति विबुधप्रत्यनीका उत्पत्त्यामहौजसो महासाहसिनो भ
गवतः सकललोकमहानुभावस्य हरेरेव तेजसा प्रतिहता वले पाविलेश या एव निवसंतिये वै सरमयेंद्रदूत्या वाग्भिर्भैत्रवर्णाभिरिंद्राद्विभ्यति ३०

शब्दोवाक्यसमाप्तिवर्तते २६ तस्य प्रह्लादस्य उत्तरस्मात्सप्तमे इदं शिशुकवाक्यं पुनरपि हरेर्भक्तानुकंपितत्वमाह यस्येति वामनाख्यो नारायणः स्नदत्तवरात्तथावस्थानीमतिद्योतयितुमवतिष्ठते इति आत्मने
पदप्रयोगः अखिलजगद्गुरुत्वमुपपन्नं तस्यापदि स्वपादप्रणतजनरक्षकत्वेनेत्यभिप्रेत्याह येनेति रावणस्यादिग्विजये उच्चाटितः प्रक्षिप्तः दूरीकृत इत्यर्थः एवं विधस्य हरेर्भक्तजनप्रयोजनार्थितयाना
पीन्द्रस्य राज्यदानेच्छया स्मद्राज्यापहरणलक्षणं कार्यं नान्यदिति वाक्यशेषः २७ शंसुस्वमहीयते स्वभृत्यैरिति शेषः २८ महाभोगवंतः स्थूलशरीरवंतः पुरुषोत्तमस्य वाहोवाहनतस्मात् २९ प
णयो दैत्यादानवा निवातकवचाः कालकन्यापुत्राः कालकेयाः विबुधप्रत्यनीका देवशत्रवः प्रतिहता वले पाविना शितगर्वाः योगबलाद्विलेशयाः सर्पाकारापेण यइंद्रदूत्या सरमया शुन्योक्ताभिर्भैत्रव
र्णाभिर्वाग्भिः इन्द्रस्य दूतीरिषिता चरामि महच्छंती पणयो निधीन्व इत्यादि मंत्रवर्णात्मकगीर्भिः श्रुताभिरिंद्राद्विभ्यतिमितास्तिष्ठंतीति यस्मात्तस्माद्विलेशयाकारानिवसंतियर्थः सरमात्वं दूरादध्वनो ब
हिर्गताभिर्जिह्वाभिर्जगुरिः किमपि निगर्तंती किमिच्छंत्यत्र मानद्व्यायासीः दिगताविति धातोः अस्यास्तव अस्मे अस्मा सुहृतिर्गतिः कांकि कार्यमुद्दिश्यान्नागमनं ते तव कापारितक्मया तस्यार्थे दूतस्यार्थे

दूतक्रियासीत् स्वरसायाः पयांसिकथमतरइतिपणिभिः पृष्ठासरमाब्रूते अहमिन्द्रस्यदूतीतेनमेविताचराम्यागतास्मि व्यत्ययोबहुलमितिसूत्रात् किमिच्छंतीत्यस्यपरिहारमाह देवणयोरोमहोलक्षणानि
पीनिच्छंती अपहर्तुमितिशेषः नोस्माकमतिस्कंदोभियसास्वामिनोभयेनतत्तदावत् आवागमनंनयातस्माद्रसायाः पयांस्यतरमितिसरमायाःपणीन्प्रतिपरिहारवचनमितिमंत्रवर्णार्थः ३० महाभोगि
नःशूलशरीराबहुभोगयुक्तावा शीर्ष्णामितिवक्तव्येशीर्ष्णामितीतरपुरुषशिरोवैलक्षण्यद्योतनाय विगतंरचितंरचनपेषांतेतथा औत्पत्तिकाइत्यर्थः विधमंतिनिरस्यंति ३१ तस्यपातालस्यतामसतिमो
गुणप्रवर्तनीअनंतस्ययत्स्वरूपंद्रष्टुंश्वेतनस्यहृदयस्यशरीरस्यसंनिकर्षणंसामीप्यापादकमभेदग्राहकं कथं देहोहमितितर्हिइदं सत्यं किंनेत्याह अभिमानलक्षणंभ्रांतिप्रत्यापादकमित्यर्थः तत्स्वरूपसंकर्षणं

ततोघस्तात्पातालेनागपतयोवासुकिप्रमुखाःशंखकुलिकमहाशंखश्चेतधनंजयधृतराष्ट्रंशंखचूडकंबलाश्चतरदेवदत्तादयोमहाभोगिनोमहामर्षानिवसंति
येषामुहवैपंचसप्तदशशतसहस्रशीर्ष्णांफणासुविरचितामहामणयोरोचिष्णवःपातालविवरतिमिरनिकरंस्वरोचिषाविधमंति ३२ तस्यमूलदेशोत्रिंशद्योजन
सहस्रांतरेआस्तेयवैकलाभगवतस्तामसीसमाख्यातानंतइति सात्वतोयद्भृष्टशयोःसन्निकर्षणमहमित्यभिमानलक्षणसंकर्षणमित्याचक्षते ३२ त
स्येदंक्षितिमंडलंभगवतो नंतमूर्तेःसहस्रशिरसएकस्मिन्नेवशीर्ष्णिध्रियमाणंसिद्धार्थइवलक्ष्यते ३३ यस्यहवाइदंकालेनोपसंजिहीर्षतोमर्षविरचितरु
चिरभ्रमहुवोरंतरेणसांकर्षणोनामरुद्रएकादशव्यूहत्र्यक्षस्त्रिशिखंशूलमुत्तंभयन्नुदतिष्ठत् ३४ यस्यांग्रिकमलयुगलारुणविशदनखमणिखंडमंडलेष्वहि
पतयःसहसात्वतर्षभैरेकांतभक्तियोगेनावनमंतःस्ववदनानिपरिस्फुरत्कुंडलप्रभामंडलमंडितगंडस्थलान्यतिमनोहराणिप्रमुदितमनसःकिलविलोकयंति॥
३५यस्यैवहिनागराजकुमार्यआशिषआशासानाश्चावैगवलयविलसितविशदविपुलधवलसुभगरुचिरभुजरजतस्तंभेष्वगुरुचंदनकुंकुमपंकानुलेपेनावलि
पमानास्तदभिमर्शनोन्मथितहृदयमकरध्वजावेशरुचिरललितस्मितास्तदनुरागसमुदितामदाघूर्णितारुणावलोकनयनवदनारविंदसंघ्रीडंकिलविलोकयं
ति ३६ सस्यभगवाननंतोनंतगुणार्णवआदिदंवउपसंहृतामर्षरोषवेगोलोकानांस्वस्तयआस्ते ३७ ध्यायमानःसुरासुरोरगसिद्धगंधर्वविद्याधरमुनिगणैरन
वरतमदमुदितविकृतिविह्वललोचनःसुललितमुखरितामृतेनाप्यायमानःस्वपार्षदविबुधयूथपतीनपरिम्लानरागनवतुलसिकामोदमध्वासवेनमाद्यन्मधु
करव्रातमधुरगीतश्रियंवैजयंतीस्वांवनमालांनीलवासाएककुंडलोहलककुदिकृतसुभगसुंदरभुजोभगवान्माहेंद्रोवारणेंद्रइवकांचनीकक्ष्यामुदारलीलोवि
भर्ति ३८ यएषएवमनुश्रुतोभिध्यायमानोमुमुक्षूणामनादिकालकर्मवासनाग्रथितमविद्यामयंहृदयग्रंथिसत्वरजस्तमोमयमंतर्हृदयंगतआशुनिर्भिनति
४९ तस्यानुभावमिमंभगवान्स्वायंभुवोनारदःसहतुंबुरुणासभायांब्रह्मणःसंश्लोकयामास ४०

मित्याचक्षते ३२ सात्वतःगुरुतरक्षितिमंडलंसर्पपलाघववद्धारयतोपरिभितबलत्वेनानतत्वयुक्तमित्यभिप्रेत्याह तस्येति सिद्धार्थः सर्पपः ३३ एकादशव्यूहः एकादशधाविभक्तरूपविशेषः उत्तंभगनृज
त्कंपयन् ३४ ३५ तदभिमर्शनेनभुजस्पर्शनेन सघ्रीडमितिक्रियाविशेषणं ३६ शृंगाराद्यनंतगुणार्णवः ३७ अपरिम्लानोरागःकांतिर्यस्याःसातथा आमोदमध्वासवेनसौरभरूपमधुरसन हलरयनिजा
युधस्यककुब्धमे कक्ष्यामुदरबंधां ३८ ३९ संश्लोकयामासपद्यलक्षणवाक्यैःकथयामास ४०

हरेश्चतसृषुमूर्तिषु द्वितीयमूर्तिः शेषविशेषसन्निधानात्तस्योपपन्नान्गुणाञ्छेषस्यैव कीर्तयति उत्पत्तीति अस्य जगतः उत्पत्त्यादिहेतवः सत्त्वाद्याः प्रकृतिगुणायदीक्षया कल्पाः समर्था आसन्नुत्पत्त्यादाविति शेषः नन्वेतन्नस्य स्वतः प्रवृत्त्यनुपपत्तेस्तत्संबन्धेन प्रवृत्तौ तस्यापि तद्विकारापत्तिरिति तत्राह यद्रूपमिति ध्रुवंशब्देन प्रकारं कुतः अकृतमक्रान्तिमत्त्वात्तस्य अपि जीवस्य शरीरसंबन्धेन विकारादकृतस्यापि प्रधानस्य कार्यरूपेण तु तच्च दर्शनादस्याकृतत्वमौपचारिकं किं न स्यादिति तत्राह यदेकमिति यदेकं केवलं कार्यात्मना तत्संगेन वा विकारिन भवति सच्चत्यच्चाभवदिति श्रुतेः कार्यत्वश्रुतेः कथनतन्पुरुषं स्यादित्यत्राह आत्मन्निति आत्मन्नात्मनि स्वाधारतयानानाविधं जगदधातुधृतवान् न तु तद्रूपत्वेन यत्तन्निधानुपृथिवीमुतद्यामिति श्रुतेः किं चाचित्यमहिमत्त्वात्तत्स्वरूपं दुर्ज्ञेयमित्याभिप्रेत्य यत्तदौसवध्नाते कथमिति तस्य शेषांतर्यामिणः संकर्षणनामधेयस्य हरेर्वर्त्मवर्तनं कथमुहवेद न कथमपीत्यर्थः मुहूर्तियं सूरय इति स्वोक्तिहेत्यनेन स्मारयति ४१ आत्मन्नानाधादित्येतत्संक्षिप्याह मूर्तामिति सत्त्वं बलज्ञानसमाहारलक्षणमत एव संशुद्धं लोकदृष्ट्या मूर्त्तपरिमितं यत्र रूपे इदं सदसत्कार्यकारणात्मकं अधिकरणाधेययोर्नामभेदः शङ्कनीयः मृगपतिः सिंहो यस्य लीलां शौर्यादिलक्षणा माददे अशिक्षत लीलाकरणप्रयोजनमाह आदातुमिति अनेनात्मन्नानाधादित्यत्र स्वाभिनामत्स्यादिनानावतारा अप्यकृता इति ज्ञायते ४२ यन्नामस्मरणमात्रेणाशेषजन्मार्जितपापक्षयश्रवणात्तन्नामकीर्तनेनाघक्षयो भवतीति किं वक्तव्यमित्यभिप्रेत्य स्तुवता शेषांतर्यामी श्रीनारायण एव स्तूयते अजामिलादौ दर्शनाच्चान्यनामकीर्तनेन तादृक्फलादर्शनाच्चेति भावेनाह यन्नामिति शेषाच्छेषांतर्यामिणो हरेरन्यंकपुरुषं मुमुक्षुरित्य

उत्पत्तिस्थितिलयहेतवोस्य कल्पाः सत्त्वाद्याः प्रकृतिगुणायदीक्षया सन् ॥ यद्रूपं ध्रुवमकृतं यदेकमात्मन्नानाधात्कथमुहवेदतस्य वर्त्म ४१ मूर्तयः पुरुषरूपया बभारं सत्त्वं संशुद्धं सदसदिदं विभातियत्र ॥ यलीलां मृगपतिराददेन वद्यामादातुं स्वजनमनां स्युदारवीर्यः ४२ यन्नामश्रुतमनुकीर्तयेदकस्मादातो वायदिपतितः प्रलोभनाद्वा ॥ हंत्यंहः सपदि नृणामशेषमन्यं कं शेषाद्गवत आश्रयेन्मुमुक्षुः ४३ मूर्द्धन्यर्पितमणुवत्सहस्रमूर्ध्नो भूगोलं सगिरिसरित्समुद्रसत्त्वम् ॥ आनंत्यादविदिता विक्रमस्य भूम्नः को वीर्याण्यपि गणयेत्सहस्रजिह्वः ४४ एवं प्रभावो भगवाननंतो दुरंतवीर्यः स्वगुणानुभावः ॥ मूलैरसायाः स्थित आत्मतंत्रो यो लीलया क्षमां स्थितये विभर्ति ४५ एता ह्येवेह नृभिरुपगंतव्यागतयो यथा कर्मविनिर्मिता यथोपदेशमनुवर्णिताः ४६ कामान्कामयमानस्यैतावत्यो हि राजनृपुंसः प्रवृत्तिलक्षणस्य धर्मस्य विपाकगतय उच्चावचा विसदृशायथाप्रश्रव्याख्याताः किमन्यत्कथयाम इति ४७ इ० भा० पं० वि० त्रयोविंशोऽध्यायः २३

नेन अहंभोगप्रदो वत्समोक्षदस्तु जनार्दन इत्युक्तिस्मारयति ४३ गुरुगिर्यो दिधरधरागोलधृतिरपिशेषस्य हरिसन्निधानादेवान्यकृतानेति भावेनाह मूर्द्धनीति विक्रमाणां मानंत्यात्साकल्येनाज्ञातपराक्रमस्य सहस्रजिह्वः शेष इत्यनेन स्पष्टयते ४४ शेषेत्वं संभावितगुणकर्मकथनपूर्वकं स्तवनमुपसंहरति एवमिति दुरंतवीर्य इत्यनेनानंतनामहरेरेव मुख्यं नान्यस्य अतो न तेन लिगमप्यनंत इत्यादिसूत्रस्मृतीप्रमाणमिति दर्शयति स्वगुणानेवानुभवति भुंक्त इति कर्मण्यण्प्रत्ययः देहिदेहस्थितत्वेन दुःस्नानुभवस्यापि संभवात्कथं स्वगुणभोग इत्यत उक्तं आत्मतंत्र इति भारस्य भर्तुः श्रमदर्शनादौपचारिकमिदं स्वातंत्र्यं किं न स्यादित्यत उक्तं यो लीलयोति ४५ परीक्षित्यश्रपरिहारार्थं उपसंहरति एता हीति गम्यंत इति गतयो लोका उपगंतव्या धर्मफलत्वेन यथा कर्मनिर्मितास्तारतम्येनेति शेष एव शब्देन निषिद्धकर्मप्राप्यस्थानमंतरेणान्यव्यवच्छेदः क्रियते हि शब्दः प्रमाणप्रासिद्धिवाक्ते ४६ मुक्तिगतेरन्यस्याऽविद्यमानत्वात्कथमेतावत्प्रतीयते तत्राह कामानिति मुक्तेरपीच्छाविषयत्वादि त्यत सामान्येनोक्तं विशिष्टां प्रवृत्तिलक्षणस्योति उच्चावचानां सालक्ष्यनां स्तीत्याशयेनोक्तं विसदृशा इति यथाप्रश्रव्याख्याता इत्यनेनान्योपि वक्तव्यांशोस्तीति ज्ञायते तत्र वक्तव्याशा बहवः सन्ति तेषु किं वक्तव्यं तदाख्याहि तस्यापि परिहरं कथयाम इत्याशयेनाह किमन्यदिति ४७ इति श्रीभागवते महापुराणे विजयध्वजटीकायां पंचमस्कंधे त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ७ ॥

अतिबहुलदुःखभोगस्थानत्वेन नरकलोकस्य हेयत्ववर्णनेन संसारस्यातिहेयत्वेन वैराग्यस्य दाढ्यातिशयो जायत इति तन्निरूपयत्यस्मिन्नध्याये तत्रादौ पूर्वोक्तार्थे प्रश्नमुद्रावपरिहृत्य वक्तव्यार्थं प्रतिजानीते महर्षे इति अयमर्थः लोकस्य स्वर्गादिपातालान्तस्थानस्य विशेषात्तत्स्थस्य जनस्यैतत्प्रत्यक्षेण त्वद्वचनादागमेन चासिद्धत्वात् प्रत्यक्षवदेतदित्युच्यते वैचित्र्यं कस्याचित्सुखित्वं कस्याचिदुःखित्वं कस्याचिदुभयरूपत्वं कथं घटते सुखादिसामान्यविशेषहेतुत्वं च सुखेदुःखे चाल्पमहत्त्वभेदेन तारतम्यं च कथमिति किंचैतागतयः सर्वाः सर्वेषां भवन्ति किंचैकैकस्यैकैकागतिरुतैकस्यानेकागतिरित्येतत्सर्वं परिहरति बहुगुणत्वादिति अयमर्थः कर्तुः श्रद्धाया एवमितः प्रेत्याभिसंभावितास्मीति बुद्धिलक्षणाया बहुगुणत्वाद्बहुविधत्वाद्युक्तमत्वादिगुणवैचित्र्येण निर्मितत्वाल्लोकवैचित्र्ययस्मात्सर्वाः कर्मगतयः सर्वस्य भवन्ति १ २ अथ तस्माच्छान्तिपिद्वस्याधर्मस्य तथैव कर्तुः श्रद्धाया वैसादृश्याद्विरुद्धस्वरूपत्वात् कर्मफलमपि विरुद्धं ३ ततः किं तत्राह याहीति अनाद्यविद्यया विलसितकामानां प्राणिनां त

राजोवाच ॥ महर्षेय देतद्वैचित्र्यं लोकस्य कथमिति १ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ बहुगुणत्वात् कर्तुः श्रद्धायाः कर्मगतयः पृथग्विधाः सर्वा एव सर्वस्य तारतम्येन भवन्ति २ अथेदानीं प्रतिपिद्वलक्षणस्याधर्मस्य तथैव कर्तुः श्रद्धाया वैसादृश्यात् कर्मफलं विसदृशं भवति ३ याद्व्यनाद्यविद्याकामानां तत्परिणामलक्षणाः सृजयः सहस्रशः प्रवृत्तास्ताः प्राचुर्येणानुवर्णयिष्यामः ४ राजोवाच ॥ नरकानामभगवन् किं देशविशेषाः अथवा बहिस्त्रिलोक्या आहोस्विदं तराल इति ५ ॥ ऋषिरुवाच ॥ अंतराल एव त्रिजगत्यास्तु दिशि दक्षिणस्यामधस्ताद्भूमेरुपरि दण्डजलाशयस्याग्निष्वात्तादयः पितृगणाय स्यादं दिशि स्वानां गोत्राणां परमेण समाधिना सत्या एवाशिष आशासाना निवसन्ति ६ यत्र हवावभगवान् पितृराजो वैवस्वतः स्वविषयं प्रापितेषु स्वपुरुषैर्जंतुषु संपरेतेषु यथा कर्मावद्यमेवानुलंघितं भगवच्छासनः स गणोदमं धारयति ७ तत्र हैकेन रकानेकां विंशतिं गणयन्ति अथ तांस्ते राजन्नाम रूपलक्षणतोऽनुक्रमिष्यामः तामिस्रो धतामिस्रो रौस्वो महारौस्वः कुंभीपाकः कालसूत्र असिपत्रवनं सूकरमुखो धकूपः कृमिभोजनः संदंशस्तप्तमू मिर्वज्रकंटकशाल्मली वैतरणी पूयोदः प्राणरोधो विशसनं लालाभक्षः सारमेयाद नमवीची पूरं रेतः पानमिति ८ किंचान्येपि क्षारकर्मोरक्षोगणभोजनः शूलप्रोतो दंशूकोऽ वटनिरोधः पर्यावर्तनः मूचीमुख इत्यष्टाविंशतिनरका विविधया तनाभूमयः ९

त्परिणामलक्षणास्तेषां नानाद्यविद्याकामानां परिपाकनिमित्तपापकर्मविकारलक्षणायाः सृजयोगतयः सहस्रशः प्रवृत्तारताः प्राधान्येनानुवर्णयिष्याम इत्यन्वयः ४ पृष्ठेनैवोत्तरं वाच्यं इत्यतः परीक्षित्पृच्छति नरका इति किंचेन देशविशेषाः उत महादुःखानुभवलक्षणशब्दवाच्याः प्रथमेनैल्लोक्याद्बहिरंतर्वा द्वितीये कस्यादिशि कियदधस्तात्कियदुपरीति ५ परिहरति अंतराल इति दुःखानुभवसद्भावेऽपि न तच्छब्दवाच्याः किंतु तदधिकरणदेशविशेषां त्रैलोक्यांतराले तत्रापि भारतखंडादक्षिणसूत्रपाते भूमेरधस्तादण्डजलाशयस्य गर्भोदकराशेरुपरि दण्डजलाशयस्य दक्षिणस्यादिशि निर्द्धारणार्थमेतद्वचनं ६ यथा कर्मनिमित्तपापमनुलंघितमनतिक्रान्तं भगवतोदरेः शासनमाज्ञायेन स तथा ७ तस्यादिशिविद्यमानान्नरकानेकां विंशतिं संख्याति तत्र हैति तत्र हैत्यनेन सप्तप्रधानाः संतीति स्मृतिप्रसिद्धिद्योतयति ८ नैतावता समाप्तिः किंतु यापि संतीत्याह किंचेति तान्देशान् विंशति विविधया तनाभूमयः नानाविधदण्डस्थानविशिष्टाः यातनातीव्रवेदनेति वचनात् दुःखासंभिन्नभेदा इत्यर्थः ९

अविदितपरव्यथानामज्ञातपरच्छेदानामीश्वरेणविधात्राकल्पितासहजत्वेनवृत्तिःमनुष्यादिशरीरभक्षणलक्षणायेषामत्कुणादीनांतानितथातेषामपकल्पितवृत्तिःतद्वृत्तिकल्पनासमर्थः पुरुषेणश्रीहरीणो
पकल्पिताभावणादिलक्षणावृत्तिर्यस्यसतथापीतिवा यूकाः शूळमुखाः आदिशब्दात्स्वेदजादयःप्राणिविशेषाःशिरआदिनिलयागृह्यते कुशरीरेकुष्ठादिदूषितदेहे १९ यस्तुयत्किंचनप्राप्तमन्नफ
लादिकमसंविभज्यातिथिभृत्यबालवृद्धादीनभोजयित्वास्वयंभुंक्तेसच यश्चानिर्वृतयज्ञोपायमकृतदेवतापूजालक्षणयागादिश्रेयःसाधनंतदन्नमश्नातिसच यश्चासंस्कृतयाज्याद्युपकारेणभूयंतदन्न
मश्नातिसोपि कृमिभोजननाम्निनिरुष्टनरकेपताते कृमयएवभोजनंयस्यसतथा यावत्यावान्अग्रमत्तस्यातिथिदेवतादिभ्योऽप्रदत्तस्याकृतस्यासंस्कृतस्यप्रारब्धापरिसमाप्तस्यकर्मणोवानिर्वेशःप्रायश्चि

यस्त्विहवैभूतानामीश्वरकल्पितवृत्तीनामविदितपरव्यथानांस्वयंपुरुषोपकल्पितवृत्तिर्विदितपरव्यथोव्यथामाचरतिसपरत्रांधकूपेतदभिद्रोहेणनिपततित
त्रहासौतैर्जैतुभिःपशुमृगपक्षिसरीसृपैर्मशकयूकमत्कुणमक्षिकादिभिर्येकेचनेहाभिद्रोग्धारस्तैःसर्वतोभिद्रुह्यमाणस्तमसिविहतनिद्रावृत्तिरलब्धावस्थानःप
रिक्रामतियथाकुशरीरेर्जीवः १९ यस्त्विहवाऽसंविभज्याश्चातियत्किंचनोपनतमनिर्वृतयज्ञोपायमसंस्कृतंसपरत्रकृमिभोजनेनरकाधमेनिपततितत्रशत
सहस्रयोजनेकृमिकुंडेकृमिभूतःस्वयंकृमिभिरेवभक्ष्यमाणःकृमिभोजनोयावत्तदप्रत्ताकृतनिर्वेशेनात्मानंयातयति २० यस्त्विहवैस्तेयेनबलाद्वाहिरण्यरत्ना
दीनिब्राह्मणस्यचापहरत्यन्यस्यवानापदिपुरुषस्तममुन्नराजन्नयमपुरुषाजयस्मयैरग्निवर्णैःसंदंशैस्त्वचिनिष्कालयंति २१ यस्त्विहवागम्यांस्त्रियंपुरुषंवा
योषिदपिगच्छतितावमुन्नकशयाताडयंतस्तर्जयंतस्तप्तयासूम्यालोहमध्यापुरुषमालिङ्गयंतिस्त्रियंचपुरुषरूपयासूम्या २२ यस्त्विहवैसर्वाभिगमस्तममु
न्निरयेवर्तमानंवज्रकंटकशाल्मलीमारोप्यनिष्कर्षयंति २३ येत्विहवाराजन्याराजपुरुषावापाषंडाधर्मसेतून्निर्दिंतितेसंपरेत्यवैतरण्यानिपतंतिभिन्नमर्या
दाःतस्यांनिरयपरिखाभूतायांनद्यांयादोगणैरितस्ततोभक्ष्यमाणाआत्मनानवियुज्यमानास्तेस्वासुभिरुह्यमानाश्चोदेनकर्मपाकमनुस्मरंतोविष्णून्प्रपूयशो
णितकेशनखास्थिमेदोमांसवासवाहिन्यामुपतप्यंते २४ येत्विहवैवृषलीपतयोनष्टशौचाचारनियमास्त्यक्तलज्जाःपशुचर्योचरंतितेचापिप्रेत्यपूयविष्णून्प्रक्षे
प्समलपूर्णार्णवेनिपतंतितदेवातिबीभत्सितमश्नंति २५ येत्विहवैश्वर्गदभपतयोब्राह्मणादयोमृगयाविहाराजतीर्थेषुमृगान्निघ्नंतितानपिसंपरेतालक्ष्यभूता
न्यमपुरुषाइषुभिर्विद्वंयति २६

चलक्षणाप्रतिक्रिया तत्तावतात्मानंनरकाद्यातयतिउद्धारयति अग्रमत्तेतिपाठेयावदग्रमत्तंबुद्धिपूर्वमकृतोनिर्वेशोयेनसतथा तावत्तमात्मानंनरकयातयतिप्रापयतीति वेत्येतत्सर्वत्रानुकर्षणीयम् २० संदंशैः
सूचीविशेषैस्त्वचिनिष्कालयत्युद्धाटयंति २१ सूम्यालोहादिमयपुस्तक्या २२ सर्वाभिगमःसर्वाभिःस्त्रीभिः कृतसौरतःसंवादाभावोपिबलाद्गमनमभिगमः शाल्मलीकंटकतरुः २३ आत्मनादेहेन स्वासुभिः
स्वप्राणैश्च ओधेननिरयप्रवाहेण उह्यमानाअपिवियुज्यमानाअपितेयोगंप्राप्यमाणाअग्निपमाणाइत्यर्थः विष्णून्ब्राह्मणात्मनास्यदमानायाम् २४ २५ अतीर्थेअपान्निदिश्याविहितकालेवा २६

दांभिकाधर्मध्वजिनः विशसंतिसंढशः संढयंति २७ सवर्णास्ववर्णसमानवर्णा २८ सार्थान्पाथान्जनान् २९ द्रव्यविनिमयेवाणिज्यव्यवहारे साक्ष्येसाक्षिणावक्तव्ये अवीचिमज्जलंयत्तदश्वपृष्ठस्थलं दूरादर्शनेजलमिव दृश्यते तस्मिन्वीचिमतिजलशून्येपाषाणपृष्ठेनिरवकाशेनिरालंबने ३० सोमपीथाः कृतसोमपानाः विप्राणां नित्यनिषिद्धं राजन्यतद्गार्वाणां सोमपानानंतरं पूर्ववीथे पानलक्षणं वारुणीपानसमवात्तद्गार्वाणां सुरते मधुपानात् वैश्यानां च पूर्वोक्तवत्पित्रादिभृतिनिमित्तदीक्षालक्षणव्रतस्थानां वैत्यादिविशेषो वगंतव्यः ३१ बरीयसः बहुमानयोग्यान्पुरुषान्मृतकः जीवन्मृतः क्षारकदर्दमेकवणा

ये त्विह वैदांभिकादंभयज्ञेषु पशून्विशसंतितानमुष्मिं लोके वैशसनेन रकेपतितान्निरयपतयः पातयित्वा विशसंति २७ यस्त्विह वैसवर्णाभांयां द्विजो रेतः प्रापयतिकाममोहितस्तं पापकृतममुत्रेतः कुल्यायां पातयित्वा रेतः पाययंति २८ ये त्विह वैदस्यवो ग्निदागरदाग्रामान् सार्थान्वा विलुंपयंति राजराजाभटा वातांश्चापि हि परेतान्यमदूता वज्रदंष्ट्राः श्वानः सप्तशतानि विंशतिश्चतैः सरभसं स्वादयंति २९ यस्त्विह वा अनृतं वदति साक्ष्ये द्रव्यविनिमये दाने वा कथंचित्सदै प्रेत्य नरके अवीचिमत्यधः शिरानिरवकाशे योजनशतोच्छ्रयादिरिशृंगां विपात्यते ॥ यत्तज्जलमिव स्थलमश्वपृष्ठमवभासते तदवीचिमति तिलशो विशीर्यमाणशरीरेन म्रियमाणः पुनरारोपितो निपतति ३० ये त्विह वै विप्रो राजन्यो वैश्यो वा सोमपीथास्तत्कलत्रं वा सुरां व्रतस्थितो वापि बतितेषां निरयनीतानामुरासि पदाक्रम्यास्येव ह्निना द्रवमाणं काष्ण्याय संनिषिंचति ३१ अथ यस्त्विह वा आत्मसंभावेन स्वयमधमो जन्मतपो विद्याचारवर्णाश्रमवतो वरीयसो न बहु मन्येत स मृतक एव मृत्वा क्षारकदर्दमे निरयेऽवाक् शिरानिपातितो दुरंता यातनाद्यश्रुते ३२ ये त्विह वै पुरुषाः पुरुषमेधेन यजेन्न शास्त्रीयान् वा पशून् स्वादंतियाश्च स्त्रियोथ पशूंश्च स्वादंति तांश्च ताश्च वै पशव इह निहतास्ते यमसादने यातयंतो रक्षोगणाः सौनिका इव स्वधितिनाऽवदायाः स्युः किंप्रवृत्तिं नृत्यंति गायंति हंसंति च हृष्यमाणायथे हपुरुषादाः ३३ ये त्विह वा अनागसोरण्ये ग्रामे वा वैसंभकैरुपविशंभग्य जिजीविषून् शूलसूत्रादिषूपप्रोतान् क्रीडनतया पातयंति तेऽपि च प्रेत्य यमयातना सुशूलसूत्रादिषु च प्रोतात्मानः क्षुत्तृड्भ्यां चाभिहताः कंकबलायादिभिश्चेतस्ततस्तिग्मतुं देराहन्यमाना आत्मशमलं स्मरंति ३४ ये त्विह वै भूतान्युद्वेजयंति नरा अत्युल्बणस्वभावा यथा दंदशूकास्तेऽपि प्रेत्य नरके दंदशूकाख्ये निपतंति यत्र नृपदं दशूकाः पंचमुखाः सप्तमुखा उपसृप्य ग्रसंति यथा बिलेशयाः ३५

त्मकपंके दुरंतयातना अनवसानदुःखानि ३२ पुरुषमेधेन पुरुषहत्यालक्षणयज्ञेन यमसादने नरके स्वधितिना विशसनस्वदेनावदायसंढयित्वा सौनिका हिंसकाः पशुमारा इत्यर्थः ३३ वैसंभकैः विश्वासोपायैः उपविशंभग्य विश्वास्य आदिशब्दाद्गुपातनं क्रीडनतया लीलाकरणभावेन यमयातना सुयमेनाधिकृतनरकेषु बलाकादीर्घतुंडाः श्वेन विशेषाः दंदशूकाः सदा दर्शनशीलाः सर्पाः उद्वेजयंति भयमुत्पादयंति उपसृप्य प्राप्य इह लोके यथा बिलेशया अजगराः बिलेशयस्त्वजगरः शयुरुक्तो मनीषिभिरिति ३४ ३५

अवटनिरुच्छासविले कुसूलं ग्रीहिगर्तगृहंकारागृहंआदिशब्दात्तज्जलमज्जनंदारुपात्रंवा सगरेणविषसहितेनाग्निनाकृतं ३६ अपचक्षुषातिरश्चनिनेनेत्रेण ३७ अर्थेषुअभिमातिराभिमानोयस्यसतथा
अहंकृतिरहंकारस्वरूपः व्ययविनाशयोश्चितयाग्रहः ब्रह्मराक्षसादिलक्षणोयथानिधिमन्येभ्योभिरक्षति तथेत्येषः तस्यार्थस्यसंपादनेअर्जनेउत्कर्षणेवृद्धीकरणेसंरक्षणेचयच्छमलंतद्रुह्मातीति
तत्संपादनोत्कर्षणसंरक्षणशमलग्रहः वित्तग्रहंअर्थलुब्धपिशाचं वायकाःपटञ्चराःकंथानिर्माणनिपुणाः क्षुरधारानिशितैःसूत्रैःपरिवयतिओतप्रोतक्रिययाविद्वयंति ३८ नइयंतएवनरकाःकित्वेतादृशा
अन्येनरकाअसंख्याताःसंतीत्याह एवंविधाइति ३९ उत्तरत्रस्वर्गादौ इहमनुष्यलोके पुनर्भवेपुनरुत्पत्तौ उभयशेषाभ्यांधर्माधर्मशेषाभ्याम् ॥ ४० ॥ चतुर्दशधालोकप्रकारेण ॥ ४१ ॥
स्थविष्ठंस्थूलतममणिष्ठसूक्ष्मतमं ४२ उभयोरूपयोः कस्मिन्नूपेप्रथमप्रतिपत्तिरितिक्रममाह श्रुत्वेति आत्मानंमनः सूक्ष्मधिया सूक्ष्मरूपोपासनया ४३ उक्तार्थमुपसंहरन्प्रतिपत्त्यर्थसंकलय्याह

येत्विहवाअवटकुसूलगृहादिषुभूतानिरुंधंतितथामुत्रतेष्वेवोपवेश्यसगरेणवह्निनाधूमेननिरुंधंति ३६ यस्त्विहवाअतिथीनभ्यागतान्वागृहपतिरसकृदुप
मतमन्युर्दिग्धक्षुरिवापचक्षुषानिरीक्षते तस्यचापिनिरयेपापदृष्टेरक्षिणीवक्रतुंडागृध्रकंककाकबलाकादयःप्रसह्योरुबलादुत्पाटयंति ३७ यस्त्विहवार्थाभिमा
तिरहंकृतिस्तिर्यक्प्रेक्षणःसर्वतःशंकीव्ययविनाशचितयापरिशुष्यमाणहृदयवदनोनिर्वृतिमनुपगतोग्रहइवार्थमभिरक्षति ॥ सचप्रेत्यतत्संपादनोत्कर्षण
संरक्षणशमलग्रहःसूचीमुखेनरकेनिपततियत्रहवित्तग्रहंपापपुरुषंधर्मराजपुरुषावायकाइवसर्वतोऽंगेषुसूत्रैःपरिवयंति ३८ एवंविधानरकायमलोकेसंतिश
तशःसहस्रशस्तेषुसर्वेषुसर्वेएवाधर्मवर्तिनोयेकेचिदिहोदिताअनुदिताश्चावनिपतेपर्यायेणविशंति ३९ तथैवधर्मानुवर्तिनउत्तरत्रइहतुपुनर्भवेउभयशेषा
भ्यांनिविशंति ४० निवृत्तिलक्षणमार्गआदावेवव्याख्यातःएतावानेवांडकोशोयश्चतुर्दशधापुराणेषुविकल्पितउद्गीयते ४१ यत्तद्भगवतोनारायणस्य
साक्षान्महापुरुषस्यस्थविष्ठंरूपमात्ममाययागुणमयमनुवर्णितमादृतःपठतिशृणोतिश्रावयतिसएवायंभगवतःपरमात्मनोह्यणिष्ठमतिश्रद्धधानोभक्तिवि
शुद्धबुद्धिर्वेद ४२ श्रुत्वास्थूलंतथासूक्ष्मंरूपंभगवतोयतिः ॥ स्थूलेनिर्जितमात्मानंशनैःसूक्ष्मंधियानयेदितिक्रमः ४३ भूद्वीपवर्षसरिद्रिनिभःसमुद्रपाता
लदिङ्मनस्कभागणलोकसंस्थम् ॥ गीतंमयातवनृपाद्भुतमीश्वरस्यस्थूलंवपुःसकलजीवनिकायधाम्नः ४४ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेपंचमस्कंधेनरकानु
वर्णनंनामचतुर्विंशोऽध्यायः २४ सप्तमोऽयंपंचमस्कंधः ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ॥

भूद्वीपेति सकलजीवानांनिकायस्यधामयआश्रयस्तस्य सकलजीवनिकायोधामयस्यसतथावा तस्येश्वरस्याद्भुतंस्थूलंवपुर्मयातवगीतमित्यन्वयः कीदृशं भूद्वीपादिलोकाएवसस्थाअवयवायस्यतसथातत्
४४ चारिजवासावारिजयोनित्रिनयनज्ञतमस्वमुखसुरमुकुट श्रेणिनिषण्णश्रीपदपीठं ससलिलसलीलद्वगतिरुचिरुचिरं ॥ मृदुहासंद्धानंदितलोकं दारितदितिसुतततिगिरिशिखरं ॥ कृष्णमक्रुष्णं वितयनेत
शुचितरगतियुगयदुकुलतिलकं १ विजयध्वजतीर्थार्थैरचिताश्रीतयेहरेः ॥ पदरत्नावलीनामपंचमस्कंधसंगता ॥ इतिश्रीमन्महेंद्रतीर्थपूज्यपादशिष्यविजयध्वजभट्टारकस्यकृतौश्रीमद्भागवतटी
कायांपदरत्नावल्यांपंचमस्कंधेचतुर्विंशोऽध्यायः २४

॥ इति श्रीमद्भागवते पंचमः स्कंधः समाप्तः ॥

॥ अथ श्रीमद्भागवते षष्ठः स्कंधः प्रारभ्यते ॥

श्रीलक्ष्मीनारायणाभ्यां नमः ॥ भवभयजटाघोरायस्याभिधानमघच्छिदोदलयतिनृणां सद्यः संकीर्तितं स्वस्वनादिषु । अहिरिपुरहेईत्याद्यं होजहौहियदर्चयाशरणमनिशं शांतं कांतं नमामि मुराद्विषम् १ अ
 वारूढः पंचमस्कंधशैलादहं षष्ठस्कंधं सिंहावगाधे । अनुज्ञावः प्रार्थयेन्नातुकामो भवंतः संतो गुणार्थं कलुब्धाः २ अस्मिन् स्कंधेऽतीतस्कंधार्थमध्ये तृप्रवक्तृश्रोतृणां फलाधिक्यप्रकटनाय सक्षिप्य निरूप्यते
 तत्र प्रारिप्सिते ध्यायेत् सर्वाधिकारिकं सुखसाध्यं श्रीहरिप्रसादजनकज्ञानसाधनमपि भक्त्या हरेर्नामसंकीर्तनं पापपरिहारद्वारा वश्यकं मुक्तिसाधनमिति निरूप्यते तदर्थं ज्ञानदरिद्रजनदयालुर्विद्वानपि परीक्षिते
 न विना पापाविनाशो न स्यात्तदभावे ज्ञानानुदयः तस्मिन्सति मोक्षमात्रमपि न स्यात् अतस्त्वया तदवश्यं वक्तव्यमिति मेवाथैवादायितुं द्वितीयस्कंधोक्तार्थमनुवदति निवृत्तिमार्ग इति आदौ द्वितीयस्कंधा
 रं भेदरीयानेषते भ्रष्टा इत्यादिना निवृत्तिमार्गः स्वस्वरूपानदाविर्भावलक्षणमोक्षसाधनविशेषः ननु साधनविशेषप्रपंचनमंतरेण सृष्ट्यादिकथनं कुत्रोपयोगितया संगच्छत इति तत्राह यथेति यथावत्सृष्ट्यादिक
 क्षणे न दोषप्रयति न लक्षितं श्रीनारायणस्वरूपं मुख्यपुरुषार्थोपयोगीत्यभिप्रायेण तत्प्रपंचितमिति भावः तस्य फलमाह क्रमयोगेति यद्यस्मान्निवृत्तिमार्गादनुष्ठिता ज्ञातेन ब्रह्मणा सर्वगुणपूर्णे श्रीनाराय
 णेना संसृतिः संसाराभावलक्षणं फलं भवति जीवस्येति शेषः कर्तृकरणयोस्तृतीयोति अत उभयथापि मुख्यत्वं श्रीहरेरेवेति प्रकटनाय ब्रह्मणोति तृतीया अथ कस्मादुच्यते ब्रह्मेति ब्रह्मंतो ह्यास्मिन् गुणा इति श्रुतेः
 गुणपरिपूर्णतया ज्ञात एव पुरुषार्थप्रदः न निर्गुणत्वेन इत्यतो ब्रह्मेति पदं प्रायोजि । कथं ज्ञातेनेति तत्राह क्रमेति क्रमेणानुष्ठितेन योगेन वैराग्यभक्तिनिरंतरध्यानज्ञानलक्षणोपायेनोपलब्धेन दृष्टेन प्रथमं स्मरण
 यश्चादेकैकावयवध्यानंतदनंतरं समग्रां गध्यानमिति वा क्रमयोगः १ ब्रह्मवर्चसकामस्तु यजेत ब्रह्मणस्पतिमिति प्रवृत्तिलक्षणशब्दात्कथितः स किं फल इति तत्राह त्रैगुण्येति त्रिगुणात्मकपुरंदरादिदे

राजोवाच ॥ निवृत्तिमार्गः कथित आदौ भगवता यथा ॥ क्रमयोगोपलब्धेन ब्रह्मणा यदसंसृतिः १ प्रवृत्तिलक्षणश्चैव त्रैगुण्यविषयो मुने ॥ यो सावलीनप्र
 कृतेर्गुणसर्गः पुनः पुनः २ अधर्मलक्षणानाना नरकाश्चोपवर्णिताः ॥ मन्वंतरश्च व्याख्यातः आद्यः स्वायंभुवो यतः ३ प्रियव्रतोत्तानपदोर्वैशस्तश्चरितानि च ॥
 द्वीपवर्षसमुद्राद्रि नदी नदवनानि च ४ धरामंडलसंस्थानं भागलक्षणमानतः ॥ ज्योतिषां विवराणां च यथेदमसृजद्विभुः ५

वत्तास्थानप्राप्तिफल इत्यर्थः तत्फलं किं नित्यं नेत्याह यइति योसौ प्रवृत्तिमार्गः कामकर्मविदूषितांतः करणदोषमर्जनासमर्थत्वादलीनप्रकृतेराविनष्टप्रकृतिशक्तेः पुरुषस्य पुनः पुनर्गुणभूतस्य देहस्य सर्गो
 यस्मात्स तथा सत्त्वादिगुणैः सर्गो यस्मादिति वा भूयोजननमरणे प्राप्य चक्रवर्त्यरिभ्रमणफलं ददातीत्यर्थः अलीनप्रकृतेर्योगुणसर्गः सत्त्वादिगुणनिमित्तोत्पत्तिः असावपितृतीयस्कंधादौ कथित इति वा योग
 विभागः २ अधर्मेण लक्ष्यं ते हश्यंते अनुभूयंते पृथक् संज्ञावस्त्वेन क्रियंत इति वाऽधर्मलक्षणाः अधर्मलक्षयंतीति वा नास्ति रतिः कंचन येषु ते नरका उपवर्णिताः पंचमांत इति शेषः मन्वंतरो मन्वंतरविषयो वि
 चारश्चतुर्थारं भेद व्याख्यातः कोसाविति तत्राह आद्य इति आद्यः प्रार्थामकः केन सृष्ट इत्यत उक्तं स्वायंभुव इति स्वयंभुवा कल्पितः यतः यस्मिन्मन्वंतरे स्वयंभुवो जातो मनुराद्यः सर्वमनूनामाद्यभूत इति
 वा ३ ननु स्वायंभुव इति सामान्योक्तौ मनुविशेषः कुतो निश्चीयते न च तच्छब्दादिति वाच्यं अश्रवणात् न च तेनैव स्वयंभुजातानां सर्वेषामपि तत्संबंधितया तच्छब्दाच्च त्वोपपत्तेः न च रूढ्या तदगीकारः
 किं न स्यादिति वाच्यं विशेषमंतरेण केवलानि श्वेतुमशक्यत्वात् स्वायंभुवकया वृत्त्यावर्तितं ते परं वय इति अन्नारदपरत्वेन रूढेरपहाराच्चेतीयमाशंकायतः शब्दमुत्तरत्र संबद्धचपरिह्रियते यत इति यतो
 यस्मात्स्वायंभुवान्ममोर्जातयोः प्रियव्रतोत्तानपदोर्वैशः तयोश्चरितानि चतुर्थे पंचमेव व्याख्यातानीत्यनेन स्वायंभुवो मनुरेवोच्यत इति निश्चीयत इति द्वीपादयश्च पंचमेव व्याख्याता इति शेषः ४ भागतो
 विभागतो लक्षणतो मानतश्च ज्योतिषां स्वरूपमिति शेषः विवराणामधोभवनानां संस्थानमिति शेषः विभुरिदं जगद्यथा येन प्रकारणा सृजत्सोऽपि द्वितीयतृतीयादौ कथित इति शेषः ५

प्रवक्तुर्व्याख्यानेदृष्टेः ककारणावस्थस्योक्तार्थग्रहणसामर्थ्यप्रदर्शयविवक्षितार्थपृच्छति अधुधनेति अधुनेममर्थं भवंतं पृच्छामीति शेषः । इह जीवलोके दुष्कर्मोपि नरो यथायेन साधनेन नानोग्रयातना नरका
त्रेयात्रगच्छेदधुना दुष्कर्मपरिहारपटीयः साधनं व्याख्यातुमर्हसीत्यन्वयः यातनातीव वेदनेत्याभिधानात् नानाविधायातनास्तीव वेदनायेषु नरकेषु तथातानिति नरकविशेषणमेतत् ६ नचेदिहावेदी
न्महती विनष्टिरिति श्रुत्यर्थं पश्यन्प्रवक्ति नचेदिति यः पुरुषः मनउक्तिपाणिभिर्मनोवाक्कायैः कृतस्यांहसः अपचितिंप्रायश्चित्तोपलक्षणं नाशमिहैव न कुर्याच्चित्तहिंसपापी प्रेत्य नरकानुपैतीत्यन्वयः कीदृ
शानन्नाह येकीर्तिताइति वाइत्यनेन पारंपर्येणेतीममर्थमाह कथंकारमपचितिः स्यादित्यत उक्तं यथेति अंहसोगुरुलाघवयथा तथा प्रायश्चित्तकरणमित्यर्थः नचेदमपचारिकं ध्रुवं निश्चित
मिति यस्मिन् जन्मन्याचरितं तस्मिन् प्रायश्चित्तं चेच्छ्वपि भिन्नं गुरुदोषनिवृत्तिक्षणफलदमित्यनेन दर्शयति ७ यस्मादेवमनर्थप्राप्तेस्तरमादेहावियोगात् पूर्वमेव कालक्षेपमंतरेण पापनिष्कृतौ पापपरिहारे
यत्नेन यत्नसमिपमध्यमेव यस्येवेत्याभिप्रायेणोक्तमविपदिदिति । बाल्येवार्धकेवादीर्बल्यलक्षणविपत्ति संभवात्तारुण्ये तदयोगात्समर्थ इत्यर्थः अनेन द्रव्यादिसंपत्तावेव प्रयत्ननीयमिति ध्वनितं यथेत्युक्तं वि
वृणोति यदात्मन इति आत्मनो दोषस्य यद्गुरुत्वं लघुत्वं च तद्दृष्ट्वा तदनुसारेणेत्यर्थः अत्रैव दृष्टान्तमाह यथेति रुज्जारोगाणां निदानं त्वादिकारणमित्यभिधानान्मूलनिमित्तज्ञानीभिषग्वैद्यो यथाचि

अधुनेह महाभाग यथैव नरकान्नरः ॥ नानोग्रयातना त्रेयातन्मे व्याख्यातुमर्हसि ६ श्रीशुक उवाच ॥ नचेदिहैवापचितिं यथांहसः कृतस्य कुर्यान्मनउक्ति
पाणिभिः ॥ ध्रुवं सवै प्रेत्य नरकानुपैतियेकीर्तितामेभवतस्तिग्मयातनाः ७ तस्मात्पुरैवाश्विह पापनिष्कृतौ यतेतमृत्योरविपद्यदात्मनः ॥ दोषस्य
दृष्ट्वा गुरुलाघवं यथाभिषक् चिकित्सेतरुजां निदानवित् ८ राजोवाच ॥ दृष्टश्रुताभ्यां यत्पापं जानन्नप्यात्मनो हितम् ॥ करोतिभूयो विवशः प्रायश्चित्तमथो
कथम् ९ कचिन्निवर्ततेऽभद्रात्कचिच्चरति तत्पुनः ॥ प्रायश्चित्तमथोऽपार्थमन्ये कुंजरशौचवत् १० श्रीशुक उवाच ॥ कर्मणा कर्मनिर्हारेण ह्यात्यंतिक इष्य
ते ॥ अविद्वदधिकारित्वात् प्रायश्चित्तं विमर्शनम् ११

चित्सेतचिकित्सेते आत्मनो दोषस्य गुरुलाघवज्ञानाभावेतद्गुरुमुखादापि ज्ञात्वा कर्तव्यमिति सूचितमनेन दृष्टान्तेन । यद्वा यत्पापदात्मनो देहस्य मृत्योः सकाशात् यन्मरणलक्षणविपन्नभवति तस्मात्ता
वत्पुरैव पापस्य गुरुलाघवज्ञानपूर्वकं निष्कृतौ यतेत इममर्थं सदृष्टान्तमाह दोषस्येति ८ राजानिष्कृतेर्वैयर्थ्यशङ्कते दृष्टेति चौपादिकारिणो राजदंडादिदर्शनेन मृतो नरकमभ्येति ह्यगम्यागमनान्नर इति श्रु
तेः सच्चात्मनः पापमहितं दुःखसाधनं जानन्नपि विवशः स्वकर्माधीनः भूयः पश्चादपि पापं करोतीति यद्यस्मादथो तस्मात्प्रायश्चित्तं कथं भवतीत्यन्वयः ९ असंभवं विवृणोति कचिदिति कचिदभद्रात्प्रायश्चि
त्तेन निवर्तते कचित्तत्सदृशमभद्रमाचरतीति यद्यथो तस्मात्प्रायश्चित्तं अपार्थमन्ये निष्प्रयोजनत्वे कुंजरशौचवदिति दृष्टान्तः शौचेन स्नानलक्षयति १० प्रायश्चित्तलक्षणं कर्मार्थमिति वदन् किकेवलव्यर्थ
मुत विद्वद्विधिमृश्याविहितमाहोस्विज्ज्ञानपूर्वकमपि क्रियमाणं तदिति तत्राद्यः संमत इत्याह कर्मणेति प्रायश्चित्तलक्षणेन कर्मणा कर्मनिर्हारः पाप कर्मविनाशः आत्यंतिकः छिन्नमूलत्वेन नेष्यते उभयोरप्यज्ञानमू
लत्वेनाधिकृतत्वात् द्वितीयं न व्यर्थमित्याह प्रायश्चित्तेति विद्वद्विरविदुषो धिक्कृत्य प्रायश्चित्तं कर्मविमर्शनं कृत्वा विहितं कर्मव्यर्थं नेष्यत इति पूर्वोक्तान्वयः ११

१. इहैव पापप्रायश्चित्तं न वेदीन्महतीहानिरिति श्रुत्यर्थः । १ पाणिहस्त इति स्यात् कदाचिद्देह उच्यत इत्यभिधानम् ।

तृतीयेदं पापमिति जानतातदकुर्वाणेन स्वविहितं क्रियमाणमुत मया कृतं पापमिति ज्ञात्वा तस्येदं प्रायश्चित्तमिति जानतेति पक्षद्वयेपि क्रियमाणं कर्मव्यर्थं किंतु सार्थकमिति भावेनाह नाश्रत इति एवमिति च नाश्रयेत्यव्याहर्तव्यं पथ्यमेवात्र नाश्रतं पुंसो व्याधयो नाभिभवन्ति यथा देहमिति शेषः । अत्यंबुपानाच्च न जीर्यते न मनंबुपानाच्च स एव दोषः तस्मान्न रोवद्विविधं नायमुहुर्मुहुर्वारिपिबेदभूरीत्या दिविधानं हि शब्देनाक्षिप्तं स्पष्टयति एवमिति नियमकृत्पापकर्माकुर्वन्स्वविहितं कुर्वन् शनैर्बहुजन्मात्यये पुण्यप्रचयेन ज्ञानोत्पत्तौ क्षेमाय कल्पते मोक्षाय समर्थो भवति १२ ज्ञातेन तप आदि प्रायश्चित्तकर्मणामहदघं क्षपंतीत्यन्वयः १३ १४ दुर्बलकायादिमतां तप आद्या चरणाशक्तानां केन पापक्षयः स्यादिति तत्राह केचिदिति १५ इदमशक्ताधिकारिकं चेन्निकृष्टार्थं न कितु ततोऽप्युत्तममिति भावेनाह न तथेति कृष्णेऽर्पिताः प्राणाः श्रोत्रादयो यस्य स तथा कृष्णाः पित्तप्राणस्तत्र केन स्यादत्राह तत्पूरुषेति तस्य कृष्णस्य पूरुषाः तेषां निषेवया भक्त्या त्वनन्यया शक्य इत्यादिप्रसिद्धिः हि शब्देन दर्शयति १६ अत्र त्रिषु दुष्कृतपरिहारमार्गेषु भक्तिमार्गस्यैव प्राधान्यमिति याह सध्रीचीन इति लोके प्रायश्चित्तलक्षणसाधनसमूहे आनदरूपत्वात् क्षेम इत्युच्यते । तत्राधिकारिण आह

नाश्रतः पथ्यमेवात्र व्याधयोऽभिभवन्ति हि ॥ एवं नियमकृद्वाजञ्छनैः क्षेमाय कल्पते १२ तपसा ब्रह्मचर्येण शमेन च दमेन च ॥ त्यागेन सत्यशौचाभ्यां नियमेन यमेन च १३ देहवाग्बुद्धिजं धीराधर्मज्ञाः श्रद्धयान्विताः ॥ क्षपंत्यघं महदपिवेणुगुल्ममिवानलः १४ केचित्केवलयाभक्त्या वा सुदेवपरायणाः ॥ अघंधुन्वंतिकात्स्न्येन नीहारमिव भास्करः १५ न तथा त्वघवान् राजन्पूयेत तप आदिभिः ॥ यथा कृष्णाः पित्तप्राणस्तत्पूरुषनिषेवया १६ सध्रीचीनोऽत्ययं लोके पंथाः क्षेमोऽकुतो भयः ॥ सुशीलाः साधवो यत्र नारायणपरायणाः १७ प्रायश्चित्तानि चीर्णानि नारायणपराऽमुखैः ॥ न वै पुनंति राजेन्द्रसुराकुंभमिवापमाः १८ सकृन्मनः कृष्णपदारविंदयोर्निवेशितं तद्गुणरागिभैरिह ॥ न ते यमपाशभृतश्च तद्गटान्स्वप्नेऽपि पश्यन्ति हि चीर्णनिष्कृताः १९ अत्रेवोदाहरन्ती भमिति हासं पुरातनम् ॥ दूतानां विष्णुयमयोः संवादं तं निबोध मे २० कांन्यकुब्जे द्विजः कश्चिद्दासीपतिरजामिलः ॥ नाम्ना नष्टसदाचारो दास्याः संसर्गदूषितः २१

सुशीला इति १७ तप आदीनामपि भक्त्योपचितबलानां पापनिर्हरणहेतुत्वं न केवलानामित्यतोऽपि भक्तेरेव प्राधान्यमिति याह प्रायश्चित्तानीति १८ ननु केवलभक्त्या पापनिर्हरणप्रकारः कथमत्राह सकृदिति । पापनिर्हरणं तप आदाविव चिरसाध्यं न भवति किंतु क्षिप्रसाध्यमित्यतो वा भक्तेः प्राधान्यमिति याह सकृदिति कृतपापानुतापपूर्वकं श्रीकृष्णांघ्रिपद्मे सकृन्मनो निवेशनेन चीर्णनिष्कृताः कृतप्रायश्चित्ताः १९ नन्वेवं वैदिकानामस्तु अवैदिकानां स्त्रीशूद्रादीनां पापप्रायश्चित्तकथं स्यादित्याशंक्य भक्त्या तेषां नाम संकीर्तनेन दुष्कृतनिष्कृतिः स्यादिति ममर्थमिति हासेन दर्शयति । अत्रेति । भक्त्या भगवन्नामसंकीर्तनादीपदुष्कर्मनाशः स्यात्किमुक्तव्यं निरंतरमेकमनस्कत्वेन श्रीहरिचरणस्मरणादिनेत्यतो वेममर्थमारुपायिकया दर्शयति अत्रेति । अत्र वैदिकानामवैदिकानामपि भक्त्या नाम संकीर्तनादघक्षये एवकारेणायोगं व्यवच्छिनत्ति । न त्वन्ययोगं तथा त्वेपूर्वोक्ताव्यर्थाः स्युरित्यर्थः २० अजयाप्रकृत्या ज्ञानस्य मलिमलिनं तिरोभावो यस्य स तथा पश्चादजादरेः पूर्वपुण्ये स पन्नज्ञानस्याभील उन्मूलनं यस्य स तथेत्युभयथावाजामिलत्वयुक्तं नृस्वत्वं छादसं सन्समीचीन आचारः सदाचारः २१

१ यत्र ब्रह्मणा भासमानवामस्य हारिणः । तमन्वेर्निकटदेशं कांन्यकुब्जं वदति हि

बन्दीप्रहणैरक्षैर्देवैः कितवः स्यादनृतवादी कैतवंतस्यभाषणमित्यभिधानात् असत्यव्यवहारैश्चैर्यैः परस्वापहरणलक्षणव्यापारैः वृत्तिवर्तनं जीवनोपायं देहिनं यातयामास नरकगमनाभिमुखमकरा
त् शरीरयात्रायुक्तमकृतेति वा २२ अष्टाशीत्यायुषोयाः समाः ये संवत्सराः तत्परिमाणलक्षणः कालः २३ अवमः कनिष्ठः २४ २५ अंतकं मृत्युम् २६ मृत्युकाले देहावियोगलक्षणकाले मृत्योः सर्वदोषा
पहरस्यहरेरनुग्रहात्कालेदत्तज्ञानलक्षणे उपस्थिते तद्दिप्रकाशिते तनये पूर्णज्ञाने बाले पंचवर्षकल्पे प्रादेशमात्रे नारायणाह्वये मूर्तिविशेषे मतिस्मरणसमर्थचित्तचकार भक्त्याऽस्मरादित्यर्थः
अज्ञाबिलोपि स्मरणाद्भक्त्या मृत्योरमुच्यते ते तद्वाक्यमशेषाघहरां वदुरित्यत्र प्रमाणत्वेन वक्ष्यमाणमत्राप्यनुसंधेयमिति ज्ञातव्यम् २७ २८ दूरे अंडाद्वहिः स्थितं जगत्सर्जनादिलीलाविलासोपेतं पु
त्राभ्यो नरकात्प्रातारं । नारायणनामानं उच्चैः प्लावितेन चतुरादिमात्रात्मना स्वरेण पूर्वाचरितपुण्यप्रचयेनोत्पन्नया भक्त्या कुलेंद्रियः २९ हरेः कीर्तनं किं गुणरूपेनेत्याह भर्तुरिति भर्तुः स्वामिनो ना

बन्धक्षैः कैतवैश्चैर्यैर्गर्हितां वृत्तिमाश्रितः ॥ बिभ्रत्कुटुंबमशुचिर्यातयामास देहिनम् २२ एवं निवसतस्तस्य लालयानस्य तत्सुतान् ॥ कालोत्थगान् महान्राज
न्नष्टाशीत्यायुषः समाः २३ तस्य प्रवयसः पुत्रादशतेषां तु योऽवमः ॥ बालो नारायणो नाम्नापित्रोश्च दयितो भृशम् २४ सबद्धहृदयस्तस्मिन्नर्भके कलभाषिणि ॥
निरीक्षमाणस्तल्लीलां मुमुदेजरठो भृशम् २५ भुंजानः प्रपिबन् स्वादन्बालकस्येह यंत्रितः ॥ भोजयन्पाययन्मूढो न वेदागतमंतकम् २६ स एव वर्तमानोऽज्ञो मृत्युका
ल उपस्थिते ॥ मतिचकार तनये बाले नारायणाह्वये २७ सपाशहस्तां स्त्रीन्दृष्ट्वा पुरुषान् भृशदारुणान् ॥ वक्रतुंडानूध्वरो मणजात्मानं नेतुमागतान् २८ दू
रे क्रीडनकासकं पुत्रं नारायणाह्वयम् ॥ प्लावितेन स्वरेणोच्चैराजुहावाकुलेंद्रियः २९ निशम्य म्रियमाणस्य मुखतो हरिर्कीर्तनम् ॥ भर्तुर्नाम महाराजपार्षदाः
सहसापतन् ३० विकर्षतो तर्हृदयाद्वासीपतिमजामिलम् ॥ यमप्रेष्यान्विष्णुदूतावारयामासुरोजसा ३१ ऊर्चुर्निषेधितास्तां स्तेवैव स्वतपुरःसराः ॥ के
यूयं प्रतिषेद्धारो धर्मराजस्य शासनम् ३२ कस्य वा कुत आयाताः कस्मादस्य निषेधथ ॥ किं देवा उपदेवा वा यूयं किं सिद्धसत्तमाः ३३ सर्वे पद्मपलाशाक्षाः पीत
कौशेयवाससः ॥ किरीटिनः कुंडलिनो लसत्पुष्करमालिनः ३४ सर्वे च नूतनवयसः सर्वे चारुचतुर्भुजाः ॥ धनुर्निषंगासिगदाशंसचक्रांबुजश्रियः ३५ दिशो
वितिमिरालोकाः कुर्वतः स्वेन रोषिषा ॥ किमर्थं धर्मपालस्य किं करान्नो निषेधथ ३६ श्रीशुक उवाच ॥ इत्युक्ते यमदूतैस्तेवासु देवोक्तकारिणः ॥ तान् प्रत्यूचुः
प्रहस्येदं मेघानिर्हृदयागिरा ३७ विष्णुदूता ऊचुः ॥ यूयं वै धर्मराजस्य यदि निर्देशकारिणः ॥ ब्रूत धर्मस्य नस्तत्त्वं यच्चा धर्मस्य लक्षणम् ३८

रायणेति नामरूपं दोषहरणशीलं कीर्तनं यस्य नाम्नस्तद्धरिकीर्तनं भर्तुर्नाम निशम्येति वा । हरिरित्यक्षरद्वयं नारायणे त्यक्षरचतुष्टयं अनेनोक्तमिति ज्ञापनायान्वितत्वेनोक्तमिति वा अनेन पुनस्तेहमंत
रेण्यमाचीनादृष्टबलादुद्धूतया भक्त्या भगवन्नामसंकीर्तनं कृतमिति ज्ञायते ३० ओजसाऽवष्टंभेन बलेन वा ओजोवष्टभलयोरित्यादवः ३१ ३२ निषेधथ अस्य नयनमिति शेषः ३३ नूतन
वयसः षोडशवर्षवयसः धनुरादिभिः श्रियैर्षांते तथा ३४ ३५ वितिमिरालोका इत्यत्र वीत्युपसर्गः प्रत्येकमभिसंबद्धयते विगतानिति मिराणि विगताः आलोकाः अन्यप्रकाशाश्च यासु दिक्षु तास्तथानिरस्ता
धकारान्यमकाशा इत्यर्थः ३६ ३७ तत्त्वमनारोपितं रूपं लक्षणं व्यावर्तकधर्म ३८

कथंस्वित्केनप्रकारेण स्थानदेशविषयोवा नृणांमध्येकारिणःकर्मकारिणःसर्वेपिदंड्याःकिमाहोस्वित्कतिचिदेवदंड्याःतत्रापिककारिणोवाकिमकारिणोवाइतिब्रूत ३९ यच्चाधर्मस्पलक्षणमि
त्यत्राहुरित्याह वेदेति वेदएवधर्माधर्मोमिथोव्यावर्त्यवक्तीत्यनेनप्रमाणंचोक्तं । धर्मस्यतत्त्वब्रूतेत्यत्रोत्तरमाहुरित्याह वेदइति वेदोनारायणवक्तृकःतपःशक्त्याहप्रवेदवक्तृमानेव्यावर्त्यसाक्षादिति ।
तदुक्तं । वेदानांप्रथमोवक्ताहारिवयतोविभुः अतोविष्ण्वात्मकावेदाइत्याहुर्वेदवादिनइति । देवदत्तन्नारायणोपिकिमन्यस्मादवाप्तदेहइतिनेत्याह । स्वयभूरिति अनेननारायणवक्तृत्वेऽपौरुषेयत्वे
नानारोपितरूपत्वाभावेनतदुक्तधर्माधर्मनिश्चयायोगइत्याशंकापरिहृता । तेषांस्वयंभूत्वेनाभिव्यक्तिरेवहरेर्नतुपुराणादिवदन्यथारचितत्वं । यावद्ब्रह्मविष्ठितंतावतीवागितिश्रुते. ४० नन्वेतावताना
रायणइतरस्मात्कथंव्यावृत्ततयाज्ञायतइतितल्लक्षणमाह येनेति स्वधाम्निस्वाधारतया गुणाःशुक्लादयः । नामान्यध्वमहिषदेवदत्तादीनि । क्रियाःपचतिपठतीत्यादयः रूपाणिद्विपाञ्चतुष्पादि
त्यादीनि क्रियापंचविधकर्मैतिवा गुणाःशमदमादयःरूपाणिशुक्लादीनि । यथातथमसांकर्येणविभाव्यंतेउत्पाद्यंते४१ किवास्यस्थानमीप्सितमित्यत्राहुरित्याह सूर्योभिरिति गावआपःगौभिरापइतिव
चनात् संध्याचाहश्चसंध्याहनी । कालाभिमानोदेवः स्वयंपापपुण्ययोःकर्ता देवशब्दवाच्यःश्रीहारिर्वाकालः हृदयंमनइतिद्वेस्वयमित्यनेनव्याख्याते धर्मस्येत्युपलक्षणंअधर्मस्यापि साक्षादीक्षितइति
साक्षिणः ४२ धर्माधर्मलक्षणपुण्यपापदग्धिभिरैतैःसूर्यादिभिः नधर्मोयस्यसोधर्मः अधर्मइतिविज्ञातोयःपुरुषःसएवदंडस्यस्थानंदंडइत्युच्यते यमस्तुदंडएवाधिकृतः कथंस्वित्प्रियतेदंडइत्यस्योक्त

कथंस्वित्प्रियतेदंडःकिवास्यस्थानमीप्सितम् ॥ दंड्याःकिंकारिणःसर्वेआहोस्वित्कतिचिन्नृणाम् ३९ यमदूताऊचुः ॥ वेदप्रणिहितोधर्मोह्यधर्मस्तद्विष
यः ॥ वेदोनारायणःसाक्षात्स्वयंभूरितिशुश्रुम ४० येनस्वधाम्न्यमीभावारजःसत्त्वतमोमयाः ॥ गुणनामक्रियारूपैर्विभाव्यंतेयथातथम् ४१ सूर्यो
ग्निःसंमरुद्रावःसोमःसंध्याहनीदिशः ॥ कालःस्वयंधर्मइतिएतेधर्मस्यसाक्षिणः ४२ एतैरधर्मोविज्ञातःस्थानंदंडस्यगुच्यते ॥ सर्वेक्रमानुरोधेनदंडमर्हति
कारिणः ४३ संभवंतिह्यभद्राणिविपरीतानिचानघाः ॥ कारणंगुणसंगोस्तिदेहवान्नह्यकर्मकृत् ४४ येनयावान्यथाधर्मोह्यधर्मोवासमीहितः ॥ सएवत
त्फलंभुंकेतथातावदमुत्रवै ४५ यथेहदेवप्रवरस्रैविध्यमुपलभ्यते ॥ भूतेषुगुणवैचित्र्यात्तथान्यत्रानुमीयते ४६

रमाहुरित्याह सर्वइति कारिणःपापकारिणःसर्वेक्रमानुरोधेनपापकर्मतास्तन्यानुकूल्येन । दंड्याःकिंकारिणःसर्वइत्यत्राहुरित्यतोवाआह सर्वइति पापकारिणःसर्वेदंडअर्हतीत्यनेनपापकारिणएवय
मेनदंड्याःनपुण्यकारिणइतिचब्राह्मम् ४३ ननृभयेषामपिदृष्टश्रुताभ्यामैहिकेसुखदुःखफलेजानताउभयविधकर्मसंभवःकथमत्राह संभवंतीति विपरीतानिपापविरुद्धपुण्यानिराज्याद्यवाप्तिनिमित्तसुख
फलप्रदानि आसुतुर्दशमाहर्षात्कर्माणिनियमेनतु दशावराणामित्येतद्विशब्दगृहीतं संभवेपिकिकारणमत्राह कारणमिति त्रिगुणसंबंधएवकारणमितिभावः नन्वेतल्लिङ्गशरीरिण्यनैकांत्यं तस्यक
र्माकरणादित्याशंक्यस्थूलदेहविवक्षयोक्तमितिभावेनाह देहवानिति योगुणसंगेपिपुण्यवान्नकर्मकरोतिज्ञानादितिचेत्तत्राह देहवानितिवा देहीचेदकर्मकृन्नास्येव गुणानांतादृशशक्तिमत्त्वात् कार्यतेह्यव
शइत्युक्तेः ४४ किमतइत्यतःफलितमाह येनेति अमुत्रपरलोके ४५ ननु यावज्जीवंसुखंजीवेहणंकृत्वावृत्तंपिबेत् भस्मीभूतस्यदेहस्यपुनरागमनंकुतइतिवचनात्सएवामुत्रस्वकृतंभुंकेइतिनघटतइत्य
त्राह यथेहेति स्वकृतफलदातारोदृश्यंतेप्रमाणतइतिशेषः वाक्यप्रामाण्यानंगीकारेपिप्रत्यक्षगृहीतव्याप्तिकानुमानात्सिद्धमित्याह त्रैविध्यमिति सत्त्वादिगुणानांवैचित्र्याद्भूतेषुउत्तमाधममध्यमत्वभेदे
नत्रैविध्यमुपलभ्यते यथाप्रत्यक्षेणेतिशेषः अन्यत्रजन्मांतरे परलोकेवा ४६

अनुमानस्य प्रामाण्यं ग्राहयितुं एतदर्थं सदृष्टान्तमुपपादयतीत्याह वर्तमान इति वर्तमानः प्रतीयमानः वसंतादिकालः अन्ययोः अतीतैष्वद्वयसंतयोः गुणानां फलपुष्पादिकार्याणां अभिज्ञापको यथा एवमेतद्वर्तमानं जन्मधर्माधर्मज्ञापकमनयो रतीतानागतजन्मनोः यौधर्माधर्मौ तौ नितरां दर्शयति ज्ञापयतीति धर्माधर्मनिदर्शनम् ४७ इतोऽप्यनुमानप्रमाणमिति ज्ञापयितुं जीवसमवेतधर्माधर्मसद्भावे हरेः प्रत्यक्षं प्रमाणयंतीत्याह मनसेति पुरे जीवशरीरे स्थितो देवः श्रीनारायणः जीवस्य पूर्वरूपमपूर्वमनागतरूपं च तत्समवेतधर्माधर्मौ च स्वमनसैव विपश्यति अपरोक्षीकृत्य वर्तते दर्शनस्य कापि बाधो नास्तीति लट्प्रयोगः अन्येषामदर्शने मेव किं नेत्याहुरित्याह अनुमीमांसते इति अजः परमेष्ठी भगवान् मनसाऽनुमीमांसते तदनुग्रहेणालोच्य विचार्य पश्यतीत्यर्थः सर्वजीवसाधारणा जज्ञब्दप्रयोगादन्ये देवा अपि यथा योग्यं जानंतीति ग्राहं । किञ्च जीवात्मनोऽपि धर्माधर्मसमवेतपूर्वापररूपे वर्तमाना सिद्धे इत्याहुरित्यतो वाह मनसेति सुरनरतिर्यगादिपुरे देवः क्रीडन् भगवान् भाग्यगुणोपेतः जीवः पूर्वानुभवसंस्कारसंस्कृतेन मनसैव पूर्वरूपं धर्माधर्मसमवायात्मकं रूपं विपश्यति विजानाति अपूर्वमनागतं मनसा अनुमीमांसते विचार्यानुमिनोति अजो ह्येको जुषमाणो नुशेते इति श्रुतेः ४८ पूर्वापररूपे जानाति चेत्तर्हि कथमन्यत्र मृतोऽन्यत्र जातोऽहमिति न जानातीत्याशङ्क्य श्रीनारायणानुग्रहमन्तरेण तादृशज्ञानं न सुलभं सर्वेषामित्याह यथेति अज्ञोऽब्रिवेकी अव्यक्तप्रकृतिर्निर्मितदेहमेवोपास्ते देहात्मनो रभेदं कल्पयति । व्यक्तमेव पुरःस्थितमेव जानाति नतु पूर्वापरे इति वा । तत्र कारणमाहुरित्याह तमसे वि विपरीतप्रत्ययापादकतमोगुणयुक्तत्वात् अतएव पूर्वमपरं च न वेद यथा तथा नष्टजन्मविषयस्मृतिः पुरुषोऽन्यत्र जात इत्यादिकं न जानातीत्यर्थः अ

वर्तमानोऽन्ययोः कालो गुणाभिज्ञापको यथा ॥ एवं जन्मानयोरेतद्धर्माधर्मनिदर्शनम् ४७ मनसैव पुरे देवः पूर्वरूपं विपश्यति ॥ अनुमीमांसते पूर्वमनसा भगवानजः ४८ यथा ज्ञस्तमसा युक्तोपास्ते व्यक्तमेव हि ॥ न वेद पूर्वमपरं नष्टजन्मस्मृतिस्तथा ४९ पंचभिः कुरुते स्वार्थान् पंचवेदाथ पंचभिः ॥ एकस्तु षोडशेन त्रीन् स्वयं सप्तदशोऽश्रुते ५० तदेतत् षोडशकलं लिङ्गं शक्तित्रयं महत् ॥ धत्तेऽनुसंमृतिं पुंसि हर्षशोकभयार्तिदम् ५१ देह्यज्ञोऽजित षड्गोऽनिच्छन् कर्माणि कार्यते ॥ कोशकार इवात्मानं कर्मणाच्छाद्य मुह्यति ५२

नेन यावज्जीवं सुखं जीवेदिति चार्वाकमतमज्ञप्रलपितमिति ज्ञायत इति भावः ४९ देही चेत्कर्म करोत्येवेत्युक्तं तत्र कर्मकरणप्रकारं दर्शयति पंचभिरिति पंचभिर्वागादिकर्मैर्द्रियैः स्वार्थान् स्वविषयानभिवदन सिलपगतिविसर्गानंदारुणान् पंचभिः श्रोत्रादिज्ञानैर्द्रियैः पंचशब्दादीन् सप्तदशस्वयमेक आत्मा षोडशेन षोडशभेदयुक्तेन लिङ्गशरीरेण त्रीन् सत्त्वादिगुणैर्ब्रिधाविभक्तं सुखं दुःखं मिश्रं च भुङ्क्ते सत्त्वमुखे संयोजयतीत्यादेः देहात्मनो रभेदप्रकाशनाय सप्तदश इत्युक्तम् ५० तर्हि कस्मात्संसारोऽस्येति तत्राह तदेतदिति षोडशकलाः श्रोत्रादीं द्रियाणि मनश्च पंचभूतानि यस्मिन् सत्तथा शक्तीनां प्रकाशक्रियावरणलक्षणा मां त्रयैर्यस्मिन् सत्तथा सत्त्वादिगुणशक्तियुक्तमित्यर्थः अतएव महापुरुषार्थाभिभवसमर्थं त्रिशक्तियुक्तत्वाद्धर्षादिप्रदं लिङ्गं लिङ्गशरीरं पुंस्यनुरवकर्मानुकूल्येन सद्यति धत्त इत्यन्वयः । अधिकरणत्वमात्रमदर्शनाय पुंसीतिसप्तमी तस्मादभिमाननिमित्तमिदं सर्वमित्यर्थः ५१ आत्मनः संसारप्रकारानिरूपयति देहीति अवशीकृत षड्द्रियवर्गोऽनिच्छन्नपि कर्माणि कार्यते गुणाधीन षड्द्रियैरिति शेषः । विष्टिगृहीतवद्बलात् कार्यमाणश्चेत्स्वसंपाद्विषदो वेत्ति किं नेत्याह कोशकार इति । यथा कोशकारः कृमिः स्वकर्मणानिर्मितकोशेनात्मानमाच्छाद्य कोश एव वसन्मुह्यति कोशनाशानाशौ न जानाति सथादेऽपि कर्मणात्मानमाच्छाद्य मुह्यतीत्यर्थः ५२

मोहोऽस्यास्तीतिकुतोऽज्ञायतइत्याशंक्यपुनः पुनः कर्मकरणादित्यभिसंधिमतः स्वोक्तार्थे प्रमाणं दर्शयतीत्याह नहीति ५३ जननमरणेऽपि देहस्यैव आत्मनस्तदभिमानादुपचर्यते इत्याहुरित्याह लब्ध्वेति संसारनिमित्तमव्यक्तं प्रकृतिकार्यशरीरं लब्ध्वाव्यक्ताव्यक्तमुत जन्ममरणमपि भवति जीवस्योपचारइति शेषः । देहस्य सर्वथानाशादनाशाच्चेतनस्य चेत्पादेः । निमित्तकारणमव्यक्तप्रकृतिलब्ध्वाप्राप्यव्यक्ताव्यक्तं जन्ममरणात्मकं शरीरं भवति जीवस्येति शेषइति वा कथं यथा योनि पश्चादियोनिमनतिलंघ्य । यथा बीजं कर्मराशिमनतिक्रम्य सत्त्वादिनिमित्तस्वभावेन ५४ एव संसारप्रसंगमुक्त्वानिवृत्त्युपायमाहुरित्याह एषइति येषः पुरुषस्य विपर्ययः संसारः प्रकृतिसंगेनासीत् स एष ईश्वरसंगादीश्वरसेवालक्षणाच्चिरात्प्रविलीयते स मूलविच्छिद्यते ५५ विद्वत्तादिगुणसंपन्नत्वेन बुद्धिपूर्वकमेव पापकारित्वेन प्रायश्चित्तानधिकारित्वेन नाममात्रोच्चारणस्य प्रायश्चित्तत्वे सर्वेषामपि मुक्तिप्रसंगेन दंडवजनाभावेन युष्मत्स्वाम्याज्ञाकारिणो यमस्याज्ञालंघनदोषप्रसक्त्याऽधिकारहानिलक्षणानर्थः स्यादित्यतो यममहिकश्चित्क्षणमपि जातु तिष्ठत्यकर्मकृत् ॥ कार्यते ह्यवशः कर्मसर्वः प्रकृतिजैर्गुणैः ५३ लब्ध्वानिमित्तमव्यक्तं व्यक्ताव्यक्तं भवत्युत ॥ यथा योनियथा बीजं स्वभावेन वलीयसा ५४ एष प्रकृतिसंगेन पुरुषस्य विपर्ययः ॥ आसीत् स एव न चिरादीशसंगाद्विलीयते ५५ अयं च श्रुतसंपन्नः शीलवृत्तगुणालयः ॥ धृतव्रतो मृदुर्दत्तः सत्त्ववान्मंत्रविच्छुचिः ५६ गुर्वग्न्यतिथिवृद्धानां शुश्रूषुर्निरहं कृतिः ॥ सर्वभूतसुहृत्साधुर्मितवागनसूयकः ५७ एकदाऽसौ वनं यातः पितृसंदेशकृद्विजः ॥ आदाय तत आवृत्तः फलपुष्पसमित्कुशान् ५८ ददर्श कामिनं कंचिच्छूद्रं सह भुजिष्यया ॥ पीत्वा तु मधुमैरेयं मदाघूर्णितनेत्रया ५९ मत्तया विश्रुत्वा व्याहृषे तं निरपत्रपम् ॥ क्रीडंतमनुगायंतं हंसं तमनयांतिके ६० दृष्ट्वा तां कामलिप्तेन बाहुना परिरंभिताम् ॥ जगाम हृच्छयवशं सहसैव विमोहितः ६१ स्तंभयन्नात्मनात्मानं यावत्सत्त्वं तथा श्रुतम् ॥ न शशाकसमाधातुं मनो मदनवेपितम् ६२ तन्निमित्तस्मरव्याजग्रहग्रस्तो विचेतनः ॥ तामेव मनसा ध्यायन् स्वधर्माद्विररामह ६३ तामेव तोषयामास पैत्र्येणार्थेन यावता ॥ ग्राम्यैर्मनोरमैः कामैः प्रसीदेत यथा तथा ६४ विप्रांस्वभार्यामिप्रौढांकुले महति लंभिताम् ॥ विसृज्या चिरात्पापः स्वैरिण्यापांगविद्धधीः ६५ इतस्ततश्चोपनिन्ये न्यायतोऽन्यायतो धनम् ॥ बभारा स्याः कुटुंबिन्याः कुटुंबमंदधीरयम् ६६ यदसौ शास्त्रमुलंघ्य स्वैरचार्यार्थिगर्हितः ॥ आवर्तत चिरं कालमघायुरशुचिर्भलात् ६७ तत एनंदं ढपाणेः सकाशं कृतकिल्विषम् ॥ नेष्यामोऽकृतनिर्वैशं यत्र दंडेन शुद्धयति ६८ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठस्कंधे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥ सकाशं गत्वाऽयं तत्र दंडेन शुद्धो भवत्वित्याहुरित्याह अयंचेति मंत्रविद्वेदज्ञः ५६ ५७ आवृत्तो निवृत्तः ५८ भुजिष्यया दास्या भैरेयाख्यं मधुविशेषणं ५९ विश्रुतं तीनीवीवत्प्रथिर्यस्याः सा तथा ६० स्वेदकपादिलक्षणजनकेन कामेन लिप्तेन वशीकृतेन त्वच्छयः कामः तस्य वशं ६१ यावत्सत्त्वं यथा शक्ति यथा श्रुतं शुद्रायां योनौ पतेद्रेत इत्यादिशास्त्रश्रवणमनुसृत्य मदनवेपितं कामबीजावपनस्य क्षेत्रीभूतं वा ६२ स्मरइति व्याजग्रहेण ग्रस्तः विचेतनः शास्त्रविरुद्धज्ञानः ६३ ग्राम्यैः कामभोगसाधनैः काम्यंत इति कामाः विषयास्तैः ६४ अप्रौढा मनवाप्तयौवना ६५ ६६ स्वैरचारी निरंकुशत्वेन वर्तमानः अघायुः पाषाणजीवनः मलाद्रागादिदोषात् ६७ अकृतनिर्वैशं यावता निर्वैशेन पापशुद्धिः स्यात्तावत्पापप्रायश्चित्तं न कृतं वांस्तं यत्र नीतो यमभटकृतदंडेन शुद्धो भवति ६८ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे विजयध्वजकृतटीकायां षष्ठस्कंधे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

श्रीहरिनामसंकीर्तनमाहात्म्यमस्मिन्नध्यायेवक्ति तदर्थं श्रीविष्णुदूतायमदूतान्प्रत्युपोद्धातरचयंतीत्याह बादरायणिरिति नवकोविदाः प्रायश्चित्तशास्त्रोक्तन्यायसूक्ष्मपंडिताः १ २ ३ यद्वाक्यं प्रमाणत्वेन करोति तद्वाक्यमनुसृत्य वर्तते लोकोज्जनः ४ स्वयंपरबोधमंतरण पशुः पूर्वापरादिदिगनभिज्ञः ५ सः प्रमाणभूतः पुरुषः आत्मन्यर्पितआत्मासर्वस्वलक्षणोपेन सतयातं अचेतनमज्ञानिनं विसंभणीयो वेश्वसनीयः घृणद्रवीभावइतिधातोः परकेशदर्शनेयस्यचित्तद्रवीभवतिससघृणः ६ अकृतनिर्वेशमित्यत्राहुरित्याह अयमिति यमदूतान्दृष्ट्वा पुत्रे साकेतितमापिनारायणनाम स्मृत्वा स्यनाम्नो हरिरेवमुक्त्यर्थ इति प्राचीनपुण्यनिचया इति ज्ञानोदयादुत्पन्नभक्त्या विवश इतीममर्थं हि शब्दोवाक्ते ७ विश्वासजननार्थं पुनरुक्तार्थं द्रढयति एतेनेति ८ न केवलं दासीसंगप्राप्तपापहरं हरिनामकीर्तनं स्तैन्यादिप्राप्तसर्वपापक्षयकरमित्याहुरित्याह स्तेनइति ९ यतस्तद्विषयेत्यनेन भक्तिपूर्वकत्वमाह १० ब्रह्मादिभिर्वेदवादिभिः तन्नाम उदाहरणं उत्तमश्लोकस्य हरेः गुणानानंदादीन् उप

श्रीबादरायणिरुवाच ॥ एतत्ते भगवद्दूतायमदूताभिभाषितम् ॥ उपधार्याथ तान् राजन् प्रत्याहुर्नयकोविदाः १ ॥ विष्णुदूता ऊचुः ॥ अहो कष्टं धर्मदृशाम धर्मः स्पृशते सताम् ॥ यत्रादं डचेप्सव पापेषु दंडो यैर्ध्रियते वृथा २ ॥ प्रजानां पितरो ये च शास्तारः साधवः समाः ॥ यदि स्यात्तेषु वैषम्यं कंयांति शरणं प्रजाः ३ ॥ यद्यदा धरति श्रेयानि तरस्तत्तदीह ते ॥ स यत्प्रमाणं कुरुते लोकस्तदनुवर्तते ४ ॥ यस्यां केशिराधाय लोकः स्वपिति निवृतः ॥ स्वयं धर्ममधर्मैवानाहिवेदय थापशुः ५ ॥ सकथं ह्यर्पितात्मानं कृतमैत्रमचेतनम् ॥ विसंभणीयो भूतानां सघृणो द्रोघुमर्हति ६ ॥ अयं हि कृतनिर्वेशी जन्मकोट्यंहसामपि ॥ यद्याजहा रविशोनामस्वस्त्ययनं हरेः ७ ॥ एतेनैव ह्यधो नोऽस्य कृतं स्यादधनिष्कृतम् ॥ यदानारायण इति जगाद चतुरक्षरम् ८ ॥ स्तेनः सुरापो मित्रधुक् ब्रह्महा गुरु तल्पगः ॥ स्त्रीराजपितृगोहंता ये च पातकिनोऽपरे ९ ॥ सर्वेषामप्यववतामिदमेव सुनिष्कृतम् ॥ नामव्याहरणं विष्णोर्यतस्तद्विषयामतिः १० ॥ न निष्कृतै रुदितैर्ब्रह्मवादिभिस्तथा विशुद्धचतुष्टयवान्ब्रतादिभिः ॥ यथा हरेर्नामपदैरुदाहृतैस्तदुत्तमश्लोकगुणोपलम्बकम् ११ ॥ नैकांतिकं ताद्विकृतेऽपि निष्कृते मनः पुन र्धावति चेदसत्पथे ॥ तत्कर्मनिर्हारमभीप्सतां हरेर्गुणानुवादः खलु सत्त्वभावनः १२ ॥ अथैनं मापनयत कृताशेषाधनिष्कृतम् ॥ यदसौ भगवन्नामम्रिय माणः समग्रहीत् १३ ॥ सांकेत्यं पारिहास्यं वास्तोभं हे लनभेववा ॥ वैकुण्ठनामग्रहणमशेषाधहरं विदुः १४

लम्बयति तत्प्रतिबिम्बभूतान्प्रापयतीति तदुत्तमश्लोकगुणोपलम्बकम् ११ हरेर्नामसंकीर्तनेनैव पापनिर्मूलनं न तप आदिभिरित्येतदुपपादयति नेति निष्कृते पापप्रायश्चित्ते कृतोपि अधवतः मनः पुनरसत्पथेशा स्तान्निषिद्धमार्गे धावति चेत्तत्राश्रितमेकांतिकं नियतं अव्यभिचारिन भवतीति यस्मात्तस्मात्कर्मनिर्हारमाकांक्षमाणानां हरेर्गुणानामनुवाद एकांतिक एवेत्यन्वयः नन्वेनेनापि मनोदोषानाशे पूर्वस्मादविशेषः स्वादितितत्राह खल्विति सत्त्वभावनोतः करणशुद्धिहेतुः खलु १२ अथ तस्मात् १३ नन्वेनेन हरेर्नामाग्राहि किंतु पुत्रनामैवेति तत्राह सांकेत्यमिति पुत्रादिसंकेतादिविषयत्वेन नारायणेत्यादिभगात्नाम संकीर्तनमशेषाधहरं तदुक्तमाचार्यैः नारायणोयमित्यन्यहेलनविषयत्वेनोक्तमधहरमिति भक्तिपूर्वकमेवोदाहृतं हरिनामाशेषाधहरमिति तात्पर्यमवबोद्धव्यमेतदप्युक्तं सार्थाधरं विष्णोर्नामन भक्ति पूर्वकं अभक्त्योदाहृतं नैव फलदा तृमविष्यति नामस्वामितया न्नस्य स्मरणं जायते यतः भक्तस्यातो नामकीर्तिः संकेतादावपीरिता अजामिलोपि स्मरणाद्भक्त्या मृत्योरमुच्यतेति स्मरणं प्राप्नुयैतदंशनाय सां केत्यादिस्थलबाहुल्यकथनं संकेतेरुद्धिमात्रेण व्यवहारनिर्वाहात्स्मरणासंभवेन परिहासे तस्मात्स्मरणसंभवति चित्तविकासोद्रेकव्यवहारात् ततोऽपि रतोभेस्मरणं कोपजननायनमवचनस्तोभः अधुमाक्षि

कासूदनासमयेस्त्वंकिंमधुसूदितवान् असौहरिश्चेन्मधोर्वेधान्मधुसूदनइत्युपपन्नमिति ततोपिहेलनेनामस्वामिस्मरणंहरेरन्यंनारायणादिनाम्नापित्रादिभिर्दत्तेनोपचारितंकचनपुरुषंष्टाण्डिनिदये
त्साक्षात्पयोधिशयोनारायणःकिलेति हरिद्वेषेणहरिनामकीर्तनमघहरंनस्यात् अमत्तयोदाहृतनैवफलदातृमविष्यतीत्यादेश्च नामस्वामिस्मरणाभावेदेवदत्ते नामपीडितार्थमिति मधो सृदन्नाम
धुसूदनइत्यर्थस्याभावात् हरीतद्भावात् अतोऽजामिलेनमत्तयानामस्वामिनेस्मृतवानामकीर्तनंक्रतमितिज्ञातव्यं तदुक्तच नामस्वामितयातस्यस्मरणंजायतेयतइत्यादि यानियानिहरेर्नामानितानि
सर्वाणिपापहरणसामर्थ्येपितानिभवंतीतिज्ञापनायवैकुण्ठनामेतिअत्रैव हरिरित्यवशेनाह यःपुमानितिवक्ष्यति स्मरणंचज्ञानपूर्वकमपेक्षितमित्यतोविदुरिति १४ संदष्टःसर्पादिनाआहतोलुपुटेनयातनादु-
सं १५ ननु नामसंकीर्तनेनपापपीरहोर्गुरुलघुपापपरिहारार्थगुरुलघुप्रायश्चित्तविधानंव्यर्थमित्याशंक्यप्रायश्चित्तेनतत्तत्पापपीरहोरेपिसंसारहेतुभूतपापसंस्कारव्यजकंप्राकृतांलग्नमनोभगवदनुग्रहेण
लीयते नान्येनेत्याह गुरुणामिति १६ हृदयंलिङ्गमनः १७ अजामिलस्यापिसकृन्नामकीर्तनेनवृषलीसगावाप्तपापहारेणदेहवियोगलक्षणमृत्योर्मुक्तिः नतुससारात्तदर्थतन्नामोच्चारणादिसेवाहरहः
कर्तव्येतिविधीयते धर्मशति धर्मोनामसंकीर्तनलक्षणः आत्मनःशुद्धिःअचिन्मनोनाशेनचिन्मनसःकैवल्यलक्षणाशुद्धिर्भवति वासतोनिर्णेजनेनेतिशेषः १८ नन्वीश्वरसेवयायथामनःशुद्धिस्तथानिरं

पतितस्खलितोभग्नःसंदष्टस्तमआहतः ॥ हरिरित्यवशेनाहपुमानार्हतियातनाम् १५ गुरुणांचलघूनांचगुरुणिचलघूनिच ॥ प्रायश्चित्तानिपापानां
ज्ञात्वोक्तानिमहर्षिभिः १६ तैस्तान्यधानिपूयंततपोदानव्रतादिभिः ॥ नाधर्मवीजंहृदयंतदपीशांघ्रिसेवया १७ धर्मोद्योयमुपन्यस्तःपरमस्तुसनातनः ॥
क्रियतेऽहरहःशुद्धिरात्मनोवाससोयथा १८ नैकांतशुद्धिःस्यात्कर्तुःक्रिययाऽकर्तृतायतः ॥ अकर्तुरात्मनस्तस्माद्भजेतानीहयाहरिम् १९ अज्ञानादथवा
ज्ञानादुत्तमश्लोकनामयत् ॥ संकीर्तितमधुपुंसोदहृत्येधोयथानलः २० यथाऽगदंवीर्ययुतंसूपयुक्तंयदृच्छया ॥ अजानतोप्यात्मगुणंकुर्यान्मंत्रोप्युदा-
हृतः २१ पतिवःपृच्छतभटाधर्मेऽस्मिन्यदिसंशयः ॥ सवेदपरमंगुह्यंधर्मस्यभगवान्यमः २२

तरप्रायश्चित्तक्रिययापिसांकिनस्यादितितत्राह नैकांतशुद्धिरिति अकर्तुःस्वकर्तृतारहितस्यात्मनःजीवस्यप्रायश्चित्तकर्मकर्तुः प्रायश्चित्तक्रियया एकांतशुद्धिर्मनःशुद्धिपूर्विकाशुद्धिर्नस्यात् अकर्तृता
स्वतंत्रकर्तृत्वंनास्तीतिवतः तस्मादनीहयानिषिद्धकर्माकरणेननिरंतरहरिनामकीर्तनलक्षणक्रिययाहार्भजेतेत्यन्वयः १९ नामसंकीर्तनस्यकर्तव्यतामर्थवादरूपेणोपसंहरति अज्ञानादिति अ-
ज्ञानादित्यनेनसर्वात्मनाज्ञानाभावोपिनविवक्ष्यते किंतु अरविरुद्धत्वाच्चाःगुणाःतेषामाश्रयोनारायणःइत्याद्यर्थविषयवेदनाभावः अन्यथाहरेःसर्वशब्दवाच्यत्वेनघटपटादीनांतन्नामत्वेपितान्वि-
हायनारायणादिनामकीर्तनानुपपत्तेः अतउपचारमात्रमिदमितिज्ञातव्यं २० सर्वशब्दानांभगवन्नामत्वेपितंदावृत्त्यापिफलानुदयात् नारायणादिनाम्नातदुदयोपलंभादुभयेषांविशेषःकस्मादित्या-
शंक्य मंत्रोऽगदवदित्याहुरित्याह यथेति अजानतइत्यत्रापिउपदेशादिनासामान्यज्ञानमस्त्येव सूपयुक्तमित्यस्योपदेशापेक्षितत्वाद्यथेतरस्तंबमूलशब्दमात्रेभ्यःमंत्रौषधयोः वैशिष्ट्यफलत्वचेस्वरकृपदेव-
तासन्निधानात्तथान्नापीतिभावः २१ भवद्विरस्मदुक्तार्थोविलम्बणीयः युष्मत्पृष्ठस्वाम्युक्तार्थस्यैकत्वोपपत्तेरित्याशयेनाहुरित्याह पतिवइति २२

मृत्योर्देहवियोगलक्षणात् २३ विष्णुदूतैः सदुत्तरीकृताः याम्यापुनः किमकुर्वन्नितितत्राह इतीति २४ अजामिलेन मुक्तमृत्युना पुनः किमकारीतितत्राह द्विजइति प्रकृतिगतः सात्विकावस्थाप्राप्तः २५ मर्त्यदेहस्थेन तेनाद्विजेन सल्लापायोगाद्विष्णुदूतैः किं कृतमत्राह तं विवक्षुमिति २६ प्रकृतिगतइत्युक्तं विवक्षोति अयेति त्रैविद्यं त्रिवेदविहितं धर्म एतदेव स्पष्टयति गुणाश्रयामिति २७ स्वर्गादिविषय श्रुत्वा पथिकवदुदासीनो भूत्किमत्राह भाक्तिमानिति अभूदेति शेषः कृतदोषप्रापश्चित्ताभावे हरौ भक्तिः सुदृढानस्यादित्यतस्तत्प्रापश्चित्तक्रियाप्रकारमाह अनुतापइति २८ ब्रह्मब्राह्मण्यं विष्णुवितं वि नाशितं जायतारेतोरूपेण जायमानेन २९ कुलकज्जलं ब्राह्मणकुलमपीभूतम् ३० ३१ ३२ ३३ भुवोधः नरकम् ३४ यत्किंचित्पुण्यमस्ति चेद्विष्णुदूतसंदर्शनसाधनं तत्स्यादिति प्रार्थयते अथापीति ये

श्रीशुकउवाच ॥ एवं ते सुविनिर्णीयधर्मभागवतंचृप ॥ तं याम्यपाशान्निर्मुच्यविप्रं मृत्यो रमूमुचन् २३ इति प्रत्युदिता याम्यादूतायातायमांतिकम् ॥ य मराज्ञे यथा सर्वमाचचर्युरारिंदम २४ द्विजः पाशाद्विनिर्मुक्तो गतभीः प्रकृतिगतः ॥ ववं देशिरसाविष्णोः किं करान्दर्शनोत्सुकः २५ तं विवक्षुमभिप्रेत्य महा पुरुषकिं कराः ॥ सहसा पश्यतस्तस्य तत्रांतर्दधिरेऽनघ २६ अथाजामिल आकर्ण्य दूतानां यमकृष्णयोः ॥ धर्मभागवतशुद्धं त्रैविद्यं च गुणाश्रयम् २७ भ क्तिमान् भगवत्याशुमाहात्म्यश्रवणाद्वरेः ॥ अनुतापो महानासीत् स्मरतोऽशुभमात्मनः २८ अहो मे परमं कष्टमभूदविजितात्मनः ॥ येन विप्लावितं ब्रह्मवृष ल्यां जायतात्मना २९ विड्मां विगर्हितं सद्भिर्दुष्कृतं कुलकजलम् ॥ हित्वा बालां सतीं यो हं सुरापामसतीमगाम् ३० वृद्धावनाथौ पितरौ नान्यबंधूतपस्वि नौ ॥ अहो मयाऽधुना त्यक्ता वकृतज्ञेन नीचवत् ३१ सोऽहं व्यक्तं पीतप्यामि नरके भृशदारुणे ॥ धर्मघ्नाः कामिनो यत्र विदति यमयातनाः ३२ किमिदं स्व प्रमाहोस्वित्साक्षाद्दृष्टमिहाद्भुतम् ॥ क्रयाता अद्य ते ये मां व्यकर्षन्पाशपाणयः ३३ अथ ते क्व गताः सिद्धाश्च त्वारश्चार्दृशनाः ॥ व्यमोचयन्नीयमानं बध्वा पाशैरघोभुवः ३४ अथापि मे दुर्भगस्य विबुधोत्तमदर्शने ॥ भवितव्यं मंगलेन येनात्मा मे प्रसीदति ३५ अन्यथा म्रियमाणस्य नाशुचेर्वृषलीपतेः ॥ वैकुं ठनामग्रहणं जिह्वावक्तुमिहार्हति ३६ क्व चाहं कितवः पापो ब्रह्मोज्झो निरपत्रपः ॥ क्व च नारायणे त्येतद्भगवन्नाममंगलम् ३७ सोऽहं तथा यतिष्यामि यतचित्तं द्वियानिलः ॥ यथानभूय आत्मानमंधेतमसिमज्जये ३८ विमुच्यतमिमं बंधमविद्याकामकर्मजम् ॥ सर्वभूतसुहृदांतो मैत्रः करुण आत्मवान् ३९ गोच ये प्ररतमात्मानं योषिन्मय्यात्ममायया ॥ विक्रीडितो यथैवाहं क्रीडामृगइवाधमः ४० ममाहमिति देहादौ हित्वा मिथ्यार्थधीर्मतिम् ॥ धास्ये मनो भग वति शुद्धं तत्कीर्तनादिभिः ४१ इति जातसु निर्वेदः क्षणसंगेन साधुषु ॥ गंगाद्वारमुपेयाय मुक्तसर्वानुबंधनः ४२ स तस्मिन् देवसदन आसीनो योगमास्थितः ॥ प्रत्याहृतेन्द्रियग्रामो युयोजमन आत्मनि ४३ ततो गुणेभ्य आत्मानं वियुज्यात्मा समाधिना ॥ युयोज भगवद्वाग्निब्रह्मण्यनुभवात्मनि ४४ यर्ह्युपारतधी र्स्तस्मिन् ब्राह्मी त्पुरुषान्पुरः ॥ उपलभ्योपलब्धान् प्राग्बवं देशिरसाद्विजः ४५

न पुण्येनात्मानः ३५ अन्यथा पूर्वचीर्णपुण्याभावे ३६ ब्रह्मोज्झः त्यक्तब्राह्मण्यः ३७ ३८ ३९ आत्ममायया हरेराधीनया लोकमोहनशक्त्या यथा यथावत् ४० ४१ गंगाद्वारं नागतीये विशपं ४२ प्रत्या हृतो वशीकृतइन्द्रियग्रामो येन स तथा तस्योपास्तिप्रकारं वक्ति युयोजोति आत्मानि हरौ ४३ गुणेभ्यः शरीरेन्द्रियादिभ्यः आत्मानं स्वस्वरूपं भगवद्वाग्निभगवत्स्वरूपे त्रह्मणि व्याप्ते अनुभवात्मानि ज्ञानात्म नि ४४ यर्ह्युपारतधीः बाह्यविषयाभिवृत्त्यहरावेव निरतबुद्धिरभूत्तस्मिन्काले पुरः स्वस्याग्रभूमौ प्रागुपलब्धान् दृष्टान् ४५

भगवत्पार्श्ववर्तिनामुक्तानां स्वरूपनिर्दोषत्वादिलक्षण ४६ ४७ नामसंकीर्तने अद्वातिशयजनयन् उपसंहरति एवमिति दास्याः पतिरित्याक्रोशेषी अजामिलनाममुक्त्वा दास्याः पतिरित्याह्वय
तिलोकइत्यर्थः ४८ अन्यथातीर्थपदानुकीर्तनं विना ४९ ५० अमंगलोपद्यपि तथापि ५१ दासीसंगादवाप्तपापमुक्तिरुरींतेनारायणस्मृतिरिति जानन्नजामिलोऽपि मुक्तं कर्मतपोपञ्चनयानित्याभ्यासे
नमरणसमयेपि नामस्मरणार्थं पुत्रोपचारितं कृत्वा श्रद्धया पुत्राह्वानव्याजेन कीर्तयन् मुक्तिमगात् नतु पुत्रस्नेहेन । भगवति श्रद्धया भक्तियोगो भवति तन्नामग्रहणादिभिरित्युत्तरत्र वक्ष्यमाणत्वात् पुत्रादि
सांकेतिकं नाम उक्त्वा मुक्तकर्मत्वेन श्रीहरिनामकीर्तयन् किमुत श्रद्धयेत्पुच्यते अस्य फलाधिक्यं च दर्शयितुं पृथगेवोक्तिरिति ज्ञातव्य ५२ इति श्रीभागवते महापुराणे विजयध्वजकृतटीकायां षष्ठस्कंधे द्वितीयो
ऽध्यायः ॥ २ ॥ भक्तिपूर्वकं नामसंकीर्तनं मुक्तिसाधनमित्येतास्मिन्नध्यायेभिधीयते । तत्र राजापृच्छति निश्चयेति हता आज्ञायस्य सद्वृत्ताः । मुरारे नैदेशिकैः आज्ञाकारिभिः किं करिष्येति विह्वलान् प्रतिहता

हित्वा कलेवरं तीर्थगंगायां दर्शनादनु ॥ सद्यः स्वरूपं जगृहे भगवत्पार्श्ववर्तिनाम् ४६ साकविहाय साविप्रो महापुरुष किं करैः ॥ हेमं विमानमारुह्य ययौ यत्र
श्रियः पतिः ४७ एवं स विप्लावित सर्वधर्मो दास्याः पतिः पतितो गह्वरकर्म ॥ निपात्यमानो निर्येह तत्र तः सद्यो विमुक्तो भगवन्नाम गृह्णन् ४८ नातः परं कर्म
निबन्धकं तनं मुमुक्षुतां तीर्थपदानुकीर्तनात् ॥ नयत्पुनः कर्मसु सज्जते मनो रजस्तमोभ्यां कलिलं न चान्यथा ४९ य एवं परमं गुह्यमिति हासमवाप हम् । शृणु
याच्छ्रद्धया युक्तो यश्च भक्त्या नुकीर्तयेत् ५० न वै स नरकं गच्छेन्नैक्षितो यम किं करैः ॥ यद्यप्यमंगलो मर्त्यो विष्णुलोके महीयते ५१ श्रियमाणो हरेर्नाम गृह्णन् पुत्रो
पचारितम् ॥ अजामिलोऽप्यगाद्वाम किमुत श्रद्धया गृणन् ५२ इति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठस्कंधे द्वितीयोऽध्यायः २ ॥ राजोवाच ॥ निश्चये देवः स्वभटोपव
र्णितं प्रत्याहं किं तानपि धर्मराजः ॥ एवं हताज्ञो विह्वलान् मुरारे नैदेशिकैर्यस्य वशे जनोऽयम् १ यमस्य देवस्य न दंडभंगः कुतश्च नर्षे श्रुतपूर्व आसीत् ॥ एवं मुने वृश्च
तिलोकसंशयं न हित्व दन्य इति मे विनिश्चितम् २ श्रीवादरायणिरुवाच ॥ भगवत्पुरुषैराजन्याभ्याः प्रतिहतोऽद्य माः ॥ पतिं विज्ञापयामासुर्यमसंयमनपितिम् ३
यमदूता ऊचुः ॥ कति संतीह शास्तारो जीवलोकस्य वै प्रभो ॥ त्रैविध्यं कुर्वतः कर्मफलाभिव्यक्तिहेतवः ४ यदि स्युर्बहवो लोकेशास्तारो दंडधारिणः ॥ कस्य स्यातां
नवाकस्य मृत्युश्चामृतमेव च ५ किंतु शास्त्रं बहुत्वे स्याद्बहूनामिह कर्मिणाम् ॥ शास्त्रं तु मुपचारो हियथामंडलवर्तिनाम् ६

न स्वामिनिर्देशकारणाशक्त्या पीडितानित्यर्थः अयं जनो यस्य वशो वर्तते १ दंडभंगः आज्ञाभंगः वृश्चति छिनत्ति २ वाचं यमेतत्पतौ यमनेच यमः स्मृत इत्यभिधानात् संशयनिराकरणाय संयमनीपिति
मिति ३ फलाभिव्यक्तिहेतवः फलदांतारः कति संतीत्यस्यायमर्थः । किमेक शास्ताऽथवा बहवः । तत्रापीयंत इति नियमोऽस्ति किं वनेति ४ द्वितीयं प्रत्यहुरित्यह यदि स्युरिति इयंत इति सख्याता बहवः
मृत्युमृतयोः दानसमर्थाज्जन । न द्वितीय इत्याहुरित्याह कस्योति मृत्युलक्षणो बन्धः अमृतलक्षणो मोक्षश्च कस्य स्यातामिति वक्तव्यं न कस्यापि स्यातां दातृत्वे सामर्थ्याभावात् । प्रथमं परिहरतीत्याह नवोति
लोकस्य न स्यातां सर्वेषामपि स्यातां सामर्थ्यात् ५ न चैतद्युक्तमसंभवात् भिद्यो विरोधापातादित्याहुरित्याह किंत्विति मंडलवर्तिनां मंडलेश्वराणां ६

यत्तएवंबह्वेदेष 'अतएकःशारता सचैकस्त्वमेवेतिप्रथमपक्षोऽभिमतइत्याह अतइति शुभाशुभविवेचनःशुभाशुभविवेककर्ता ७ ८ ९ १० यमःस्वदूतान्प्रतिवक्तीत्याह इतीति ११ यदुक्तंभवाद्भि
स्त्वमेकएवशास्तेतितदनालोच्यकथितं मदन्यस्यात्युत्तमस्यसत्त्वादित्याह परइति मदन्योजगतोजंगमस्यतस्थुषःस्थावरस्यचशास्ताऽस्ति सकइत्यतउक्तं परइति परोरिपरमात्मनोरित्यभिधा
नात् सशास्तापरःपरमात्मातस्यलक्षणमाह ओतमिति अयमर्थः पटवत्पथाकंथापटःसूत्रेतंतौदीर्घतयाओतःतिरश्चीनतयाप्रोतःतंत्वाधारत्वेनस्थितः तथेदंविश्वंयत्रपरमात्मानिओतप्रोतधर्मेणतदाधार
त्वेनस्थितं यस्मिन्निदं संविचेतिसर्वं यथाकंथापटःसूत्रओताःप्रोताश्चसंस्थिताः एवंविष्णाविदंविश्वप्रोतंप्रोतंचसंस्थितामित्यादिश्रुतिस्मृतिबलादेतल्लक्षणमव्याप्त्यतिव्याप्त्यादिदोषरहितं यद्यस्यधारको
नस्यात्तद्विपतिष्यति वेगाख्यसंस्काररहितशरवदित्यादितर्काच्च लक्षणांतरंचाह यदंशतइति यस्यांशतोवासुदेवादिवस्वर्णशैर्भेन्नाशैर्बद्धादिभिरस्यजगतः स्थितिजन्मसंहाराः भवंतीतिशेषः यतोवाइमा

अतस्त्वमेकोभूतानांसेश्वराणामधीश्वरः । शास्तादंडधरो नृणांशुभाशुभविवेचनः ७ तस्यतेविहतोदंडो नृलोकेवर्ततेऽधुना ॥ चतुर्भिरद्भुतैःसिद्धैर्गजातेवि
प्रलंभिता ८ नीयमानंतवादेशादस्माभिर्यातिनागहम् ॥ व्यमोचयन्पातकिनंछित्त्वापाशान्प्रसह्यते ९ तांस्तेवोदितुमिच्छामोयदिनोमन्यसे
क्षमम् ॥ नारायणेत्यभिहितेमाभैरित्याययुर्दुतम् १० श्रीशुकउवाच ॥ इतिदेवःसजापृष्ठःप्रजासंयमनोयमः ॥ प्रीतःस्वदूतान्प्रत्याहस्मरन्पादां
बुजंहरेः ११ यमउवाच ॥ परोमदन्योजगतस्तस्थुषश्चओतंप्रोतंपटवद्यत्रविश्वम् ॥ यदंशतोऽस्यस्थितिजन्मनाशानस्योतवद्यस्यवशेचलोकः १२
योनामभिर्वाचिजनंनिजायांबध्नातितंत्यामिवदामभिर्गाः ॥ यस्मैबलितइमेनामकर्मभिर्निबंधबद्धाश्चकितावहंति १३ अहंमहेंद्रोनिर्ऋतिःप्रचेताःसोमो
ग्निरीशःपवनोविरिचिः ॥ आदित्यविश्वेवसवोऽथसाध्यामरुद्रणारुद्रगणाःससिद्धाः १४ अन्येचयेविश्वसृजोऽमरेशाभृग्वादयोऽस्पृष्टरजस्तमस्काः ॥
यस्येहितंनविदुःस्पृष्टमायाःसत्त्वप्रधानाजर्पिकततोऽन्ये १५

निमूतानिजायंतइत्यादिश्रुतेः यदायदाहिधर्मस्यग्लानिर्भवतिभारत अभ्युत्थानमधर्मस्यतदात्मानंसृजाम्यहंइत्यादेर्व्यासकृपेणोपिधारकत्वंतस्यैवेतिनिश्चयायचशब्देनपुनर्ग्रहणं जन्मनाशावेवलक्षणात
रेइतिजातपक्षपक्षिवत्पुनरस्याधीनंनस्यादितिनेत्याह नसीति नसिनासिकायांओतागावइतिच १२ हरेःशास्त्वत्वंनामदंडधरस्यदंडेनवनाकिंतुवेदलक्षणयावाचेत्याह यइति यईशः निजायांस्वरमादभि
व्यक्तायां वाचिवेदलक्षणायां नामभिर्बद्धादिलक्षणैर्बध्नाति निजमात्मीयानित्ययोरित्याभिधानं बंधनेनकिंप्रयाजनमत्राह यस्याइति नामकर्मणामानंत्यप्रकटनायबहुवचनं अन्यथा नामकर्मभ्यामित्य
लं हृदबंधोर्निबंधस्तेनबद्धाः १३ लोकतःसर्वज्ञानामस्माकंस्वविषयज्ञानजनकत्वमाहात्म्यंचश्रीहरिलक्षणमित्याह अहमित्यादिना १४ नस्पृष्टरजस्तमोभ्यामस्पृष्टरजस्तमस्काः शुद्धसात्त्व
काइत्यर्थः ततोभृग्वादिभ्योन्येमन्वादयः सत्त्वप्रधानाइत्यनेनसत्त्वंचरुंअन्येरजस्तमसीच किंचित्स्तइतिज्ञायते कुतइत्यतउक्तं स्पृष्टेति ईहितमिच्छाविषयमभिप्रायम् १५

१ कंचानिमणिायच्छिन्नाःपटाः यथात्रिगुणीकृतसूत्रेओताः प्रोताश्चतथाब्रह्मणीविश्वओतेनाते । तथाचमूलेपटशब्देनकथापटस्यमूत्रशब्देनत्रिगुणकृतसूत्रस्याविवक्षितत्वेनभेदाभेदशकानास्ति । २ व्यासरूपमन्तरे
णकृपान्तरेणापि०५॥७

तत्प्रमादमंतरेणादृष्टलक्ष्यवेधवचक्षुरादीन्द्रियाविषयत्वेन तद्विषयज्ञानदुष्करमित्याह यंवाइति गोभिश्चक्षुरादीन्द्रियैः असुभृतोजीवाः आत्मानां जीवानां आत्मानमंतर्गतामिणं स्वरूपांतरं चाह अंतर्हं
दिसंतं अथवात्मानमंतर्हं दिसंतं आकृतयो रूपाणि स्वप्रकाशचक्षुरिन्द्रियं अनेन निवृत्तवर्तिनां चक्षुरादीन्द्रियाभिमानिनां देवानां पितृद्विषयज्ञानाभावोक्तइति ज्ञातव्यं स्वरूपत्वेन नाकृतयः पश्यन्तीति चे
त्तत्राह ततइति ततः आकृतिभ्यः परं विलक्षणं भिन्नमित्यर्थः इदमापि हरिलक्षणं सपरइति पूर्वोक्तान्वयः १६ तांस्तु वेदितुमिच्छामइत्यरयोत्तरमाह तस्येति मायाधिपते लक्ष्मीपतेः आत्मतंत्रत्वलक्ष्मीपतित्वेप
र्वोक्तलक्षणसाधके इति ज्ञातव्यं प्रायेणेति कथितार्थनिर्धारणाय तस्य हरेः रूपं श्यामवर्णं गुणाः विप्रप्रियत्वादयः स्वभावो नित्यनिर्दोषत्वं येषां तेषां १७ तेषां किंकृत्यमिहं तितत्राह भूतानीति विष्णोर्भूतानि
पार्षदाः दुर्दर्शलिङ्गानि दर्शनायोग्यलक्षणानि तद्वक्तिमतः विष्णुभक्तिमतः १८ विष्णुदूताश्चेत्तर्हि पातकिनां किमित्युदमूचन्नितितत्राह धर्मत्विति तु शब्दात्सूक्ष्मज्ञानयुष्माकनास्तित्याह १९ तर्हि के

यैवैनगोभिर्मनसासुभिर्वाहृदागिरावासुभृतो विचक्षते ॥ आत्मानमंतर्हं दिसंतं मात्मानां चक्षुर्यैवाकृतयस्ततः परम् १६ तस्यात्मतंत्रस्य हरेरधीशितुः परस्य
मायाधिपतेर्महात्मनः ॥ प्रायेण दूता इह वै मनोहराश्चरन्ति तद्रूपगुणस्वभावाः १७ भूतानि विष्णोः सुरपूजितानि दुर्दर्शलिङ्गानि महाद्भुतानि ॥ रक्षन्ति तद्वक्ति
मतः परेभ्यो मत्तश्च मर्त्यानि यः सर्वतश्च १८ धर्मस्तु साक्षाद्भगवत्प्रणीतं न वै विदुः ऋषयो नापि देवाः ॥ न सिद्धमुखा असुरामनुष्याः कुतो नु विद्याधरचारणादयः १९
स्वयं भूर्नारदः शंभुः कुमारः कपिलो मुनिः ॥ प्रह्लादोजनको भीष्मो बलिर्वैयासकिर्वयम् २० द्वादशैते विजानी मोधर्मे भागवतं भटाः ॥ गुह्यं विशुद्धं दुर्बोधं यज्ज्ञा
त्वाऽमृतमश्नुते २१ एतावानेव लोके स्मिन्पुंसां धर्मः परः स्मृतः ॥ भक्तियोगो भगवतितन्नामग्रहणादिभिः २२ नामोच्चारणमाहात्म्यं हरेः पश्यत पुत्रकाः ॥
अजामिलोऽपियेनैव मृत्युपाशादमुच्यत २३ एतावतालमघनिर्हरणाय पुंसां संकीर्तनं भगवतो गुणकर्मनाम्नाम् ॥ विक्रयपुत्रमधवान्यदजामिलोऽपि ना
रायणेति प्रियमाण इयाय मुक्तिम् २४ प्रायेण वेदतदिदं न महाजनोऽयं देव्या विमोहितमतिर्बतमाययाऽलम् ॥ त्रय्यां जडीकृतमतिर्मधुपुष्पितायां वैतान
के महति कर्मणि युज्यमानः २५ एवं विमृश्य सुधिया भगवत्यनं ते सर्वात्मना विदधते खलु भावयोगम् ॥ ते मे न दंढमर्हं त्यथ यद्यमीषां स्यात्पातकं तदपि हंत्युरुगाय
वादः २६ ते वेदसिद्धपरिगीतपवित्रगाथायै साधवः समदृशो भगवत्प्रपन्नाः ॥ तान्नोपसीदत हरेर्गदयाऽभिगुप्तान्नैषां भयं न च वयं प्रभवामदंढे २७ तानानयध्वम
सतो विमुस्वान्मुकुंदपादारविंदमकरंदरसादजस्रम् ॥ निष्किंचनैः परमहंसकुलैरसंज्ञैर्जुष्टाद्दृष्टे निरयवर्त्मनि बद्धवृष्णान् २८

विदुरितितत्राह स्वयं भूरिति २० २१ किंच धर्मस्वरूपं निवेदयतु भवानित्याशंक्य उक्तमंधर्मवदामीत्यभिप्रायेणाह एतावानिति तस्य हरेर्नामग्रहणादिभिर्भगवतियो भक्तियोग एतावानुत्तम
परोधर्मः स्मृतइत्यन्वयः एष मे सर्वधर्माणां धर्मो धिक्तमो मत्तइति स्मृत्युक्त २२ २३ नारायणेत्यादिगुणनाम्नामधुसूदनेत्यादिकर्मनाम्नां गुणानां कर्मणां नाम्नां वा यत्संकीर्तनं एतावता पापनिर्हरणाय लंसा
धनांतरं नापेक्षितमित्यन्वयः विक्रयपुत्र आहूय २४ देव्या बहुविधलिङ्गासोपेतया मधुपुष्पितायां स्वर्गादिपुष्पप्रकाशिकायां वैतानिके वेदो विहिते यज्ञसंबन्धिनिवायुज्यमानः प्रेरमाणः २५ भावयोग भक्तियोग
उरुगायवादः भगवन्नामकीर्तनम् २६ गाथाः संकीर्तनानि वेदादिभिर्नित्यगीतसंकीर्तनाः गदया कौमोदक्या २७ असतः लोकां न दित कर्म निरतान् निरयवर्त्मनि नरकद्वारे गृहेभार्यादौ २८

अकृतविष्णुकृत्स्नान् अननुष्ठितविष्णुपादार्चनादिकर्मणः २९ कृष्णांघ्रिपद्मधुलिङ्गकृष्णपादारावेदमकरंदं संसेवमानः पुमान् स्वकर्मेनिर्मेतेषु मायागुणेषु विषेषु न रमते पुरुषार्थवृद्धिं करोति यतः
कर्मणः पुनः रजः रागः स्यात्साहचर्यं तु शब्देन कर्दमजलेन कर्दमप्रक्षालनमिवेति दर्शयति ३० यत्स्वपुरुषैरसत्कृतं नोऽस्माकं तत्क्षम्यतामित्यन्वयः न विदुषां हरेर्माहात्म्यमज्ञानता ननु क्षांत्यर्थं कोदंड इ
तितत्राह रचितेति किमनेनानायासेनेतितत्राह नमइति द्रव्यादिलक्षणदंडमंतरेण कथं क्षांतिरिति तत्राह क्षांतिरिति वरीयसि वरतरे परतमे पुरुषाय नमः इत्येतावता द्रव्यादिदानाधिकेन क्षांतिर्भवती
तिशेषः मूयिष्ठातेन मज्जां विधेमेति श्रुतेः सर्वदा सन्निहिता सातिष्ठते महति क्षमेति सप्तमी ३१ ३२ अहंसां पापानां एकांता विनिष्कृतं नित्यं प्रायश्चित्तं न केवलं स्त्रीशूद्रादीनां नाम संकीर्तनं विधायते अन्ये
षामपीति भावेनाह महतामिति ३३ सर्वाणि साधनान्यनुष्ठियमानान्यापि भक्तिसहितानि बलवन्तीत्याभेदेत्याह शृण्वतइति ३४ कुंभसंभवोऽगस्त्यः मन्त्रये पर्वते ३५ इति श्रीभागवते षष्ठस्कंधे विंटीकाया तृती
योऽध्यायः ॥३॥ मुहूर्तं त्रयं सूरय इत्यत्र यदुक्तं ब्रह्माद्यज्ञेयमाहात्म्यं हरेस्तज्जन्माद्यस्य यत इत्यत्र च यः सर्गविशेषः प्रतिज्ञातः सोऽपि भगवदेकनिष्ठ इति प्रतिपाद्यते स्मिन् अध्याये तत्र तृतीयादौ कथितः सर्गो भगवदेकनिष्ठ

जिह्वानवक्तिभगवद्गुणनामेधेयंचेतश्चनस्मरतितच्चरणारविंदम् ॥ कृष्णायनोनमतियच्छिरस्कदापितानानयध्वमसतोऽकृतविष्णुकृत्यान् २९ कृष्णां
त्रिपद्ममधुलिङ्गपुनर्विसृष्टमायागुणेषुरमतेवृजिनावहेषु ॥ अन्यस्तुकामहतआत्मरजःप्रमार्ष्टुमीहेतकर्मयतएवरजःपुनःस्यात् ३० तत्क्षम्यतांसभगवान्पु
रुषःपुराणोनारायणःस्वपुरुषैर्यदसत्कृतंनः ॥ स्वानामहोनविदुषांरचितांजलीनांक्षांतिर्वीर्यासिनमःपुरुषायभूमे ३१ श्रीशुकउवाच ॥ इत्थंस्वभर्तृगदितं
भगवन्महित्वंसंस्मृत्यविस्मिताधियोयमकिंकरास्ते ॥ तेनाच्युताश्रयजनंप्रतिशंकमानाद्रष्टुंचबिभ्यतिततःप्रभृतिस्मराजन् ३२ तस्मात्संकीर्तनंविष्णो
र्जगन्मंगलमंहसाम् ॥ महतामपिकौरव्यविद्वद्येकांतविनिष्कृतम् ३३ शृण्वतोऽगुणतोवीर्याण्युद्दामानिहरेर्मुहुः ॥ यथासुजातयाभक्त्याशुद्ध्यन्नात्माव्रता
दिभिः ३४ इतिहासमिमंगुह्यंभगवान्कुंभसंभवः ॥ कथयामासमलयआसीनोहरिमर्चयन् ३५ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेषष्ठस्कंधेतृतीयोऽध्यायः ॥३॥
॥ राजोवाच ॥ देवासुरनृणांसर्गोनागानांमृगपक्षिणाम् ॥ सामासिकस्त्वयाप्रोक्तोयस्तुस्वायंभुवेंतरेऽतस्यैवव्यासमिच्छामिश्रोतुंतेभगवन्पुनः ॥ अनु
सर्गेयथाशक्त्याससर्जभगवान्परः २ ॥ सूतउवाच ॥ इतिसंप्रश्नमाकर्ण्यराजर्षेर्बादरायणिः ॥ प्रतिनंद्यमहायोगीजगादमुनिसत्तमः ३ ॥ ऋषिरुवाच ॥
यदाप्रचेतसःपुत्रदशप्राचीनवर्हिषः ॥ अंतःसमुद्रादुन्मग्नाददृशुर्गोदुर्मेवताम् ४ हुमेभ्यःकुध्यमानास्तेतपोदीपितमन्यवः ॥ मुखतोवायुमग्निंचसत्सृजुस्त
द्विधक्षया ५ ताभ्यानिर्दह्यमानांस्तानुपलभ्यकुरुद्वह ॥ राजोवाचमहान्सोमोमन्युंप्रशमयन्निव ६

उत्तान्यनिष्ठः आहोस्विदन्यनिष्ठोपिभगवत्प्रसादायत्तइत्यभिप्रेत्यराजोक्तार्थमनूयतद्विस्तरं ब्रूहीत्याह देवेति सामासिकः संक्षिप्तः १ व्यासंप्रपंचेतेतवसकाशादनुसर्गअवांतरसर्ग २ शुकेनराजप्रश्रयाह
त्यपरिहारउक्तउतानाहत्यान्यकथांतरमवादि श्रुत्वास्मिन्वातूष्णींस्थितं किमिति शौनकादीनां हादं प्रश्नपरिहरतिसूतइत्याह सूतइति अनेनसूतशौनकसंवादोनसमाप्तः किंचशौनकादिप्रश्नाप्ययमेव
अयमेवपरिहारोपीतिध्वनितं ३ भगवत्प्रसादायत्तत्वात्तमंददृष्ट्यान्यनिष्ठवत्प्रतीयमानोपितदेकीनष्टइतिलक्षणस्यनातिव्याप्तिरितिदर्शयितुंप्रकृतार्थानुवादपूर्वकमुपक्रमते यदिति प्रचेतसइतितुल्यनामानः
प्राचीनबर्हिष. दशपुत्रान्यदांतःसमुद्रादुत्थिताः द्रुमैर्वृतांगाभूमिददृशुः ४ तदामुखतोवायुमाभिचससृजुरित्यन्वयः तेषांवृक्षाणादिधक्षयादहनेच्छया ॥ ५ ॥ तत्रचंद्रेणतत्कोपशांतिप्रकारंकथयति
ताभ्यामिति ताभ्याअग्निवायुभ्यां ६

किमाहेतितत्राह मादुमेभ्य इति क्रुधदुहेत्यादेशतुर्यो तत्रहेतुमाह विवर्धयिषव इति विवर्धयिषवः प्रजावृद्धिकारिणवः धूयंपतयः पातारः स्मृता इति यदतोदुमेभ्यो द्रोग्धुनाहयेत्यन्वयः ७ दा हेनारायणानुग्रहदूरत्वमवतांस्यादित्याभिप्रेत्याह आदाविति उर्जपित्रं इपदेवानम् ८ वनस्पत्योषधीनां लज्जाल्यान्तत्वं कथमत्राह अन्नमिति अचराश्रणामन्नइत्याद्यन्वेतव्यम् ९ १० मा गीचिशिनाष्टि पित्रेति ११ अनन्यशरणानां वृक्षाणां दाहेशरणागतवधदोषोपियुष्माकं स्यादित्याशयवानाह लोकानामिति लोकानां बालानां पितरौ मातापितरौ बंधू इत्येतत्सर्वत्रान्वेतव्यं गृहीतस्थः भिक्षूणां अज्ञानां ज्ञानदानाख्यजीवनेन १२ किंचानेनेश्वरद्रोहोपि स्यादित्याशयवानाह अंतरिति भूतानामिति विशेषणादृक्षदाहेनेश्वरदाहः कथं स्याद्भूतदाहाकरणादितितत्राह सर्वमिति तस्य हरोर्ध्वं ण्यं निवासस्थानं अनेन दर्शनेन किं फलं स्यादत्राह एवमिति असौ हरिः १३ इतोपिकोपोनकार्य इत्याह यः समुत्पतितमिति देहे आकाशात् हृदयाकाशादुत्पतितमुज्ज्वलितं मन्युं यो यच्छेत् क

मादुमेभ्यो महाभागादीनेभ्यो द्रोग्धुमर्हथ ॥ विवर्धयिषवो यूयं प्रजानां पतयः स्मृताः ७ आदौ प्रजापतिपतिर्भगवान्हरिरव्ययः ॥ वनस्पतीनोषधीश्च ससर्जोर्जमिषं विभुः ८ अन्नचराणामचराह्यपदः पादचारिणाम् ॥ अहस्ताहस्तयुक्तानां द्विपदांच चतुष्पदः ९ यूयंच पित्रात्वादिष्टा देवदेवेन चानवाः ॥ प्रजासर्गाय हि कथं वृक्षान्निर्दग्धुमर्हथ १० आतिष्ठत सतां मार्गोऽप्यच्छतदीपितम् ॥ पित्रापितामहेनापि जुष्टं वः प्रपितामहैः ११ लोकानां पितरौ बंधू दशः पक्ष्मस्त्रियः पतिः ॥ नृपः प्रजानां भिक्षूणां गृह्यज्ञानां बुधः सुहृत् १२ अंतर्देहेषु भूतानां मात्मास्ते हरिरीश्वरः ॥ सर्वतद्विष्णुमीक्षध्वमेवंस्तोपितो ह्यसौ १३ यः समुत्पतितं देह आकाशान् मन्युमुल्बणम् ॥ आत्मजिज्ञासया यच्छेत्स गुणानतिवर्तते १४ अलंदग्धैर्द्रुमैर्दानैः खिलानां शिवमस्तु वः ॥ वाक्षीं ह्येषा वराकन्या पत्नी त्वेप्रतिगृह्यताम् १५ इत्यामं व्यवरारोहां कन्यामाप्सरसीं नृप ॥ सोमो राजायथौ दत्त्वा ते धर्मोपयेमिरे १६ तेभ्यस्तस्यामभूद्राजन् दक्षः प्राचेतसः किल ॥ यस्य प्रजाविसर्गेण लोका अपूरितास्त्रयः १७ यथा ससर्ज भूतानि दक्षो दुहितृवत्सलः ॥ रेतसामनसा चैव तन्ममावहितः शृणु १८ मनसैवामृजत्पूर्वं प्रजापतिरिमाः प्रजाः ॥ देवासुरमनुष्यादीन् भस्थलजलौकसः १९ तमबृंहितमालोक्य प्रजासर्गं प्रजापतिः ॥ विंध्यपादानुपव्रज्य सोऽचरद्दुश्चरंतपः २० तत्रावमर्षणं नाम तीर्थं पापहरं परम् ॥ उपस्पृश्यानुसवनंतपसाऽतोषयद्धारिम् २१ अस्तौ षीदं सगुह्येन भगवंतमधोक्षजम् ॥ तुभ्यंतदभिधास्यामि कस्यातुष्यद्यतो हरिः २२

यमात्मनः परमत्मानः जिज्ञासया विचारेण अंतर्बहिश्च तत्सर्वं व्याप्य नायणः रिधत इति श्रुत्यर्थपर्यालोचनया भूतद्रोहेण श्रीनारायणद्वैहएवस्यादिति चिंतया सपुमान्गुणान्संसारहेतुभूतास्तरतीत्यन्वयः १४ वाक्षीं वृक्षदुहिता वरावरणीया १५ वरः श्रेष्ठः आरोहो नितंबप्रदेशो यस्य स्याः सा तथातां आप्सरसीं अप्सरोजातिमतीं १६ यस्य दक्षस्य १७ १८ पूर्वमादिष्टौ इमाः प्रजाः मनसैवामृजत् प्रजापतिर्ब्रह्मा १९ यो ब्रह्मणा कृतः प्रजासर्गः तमबृंहितमपूर्णं दृष्ट्वा ब्रह्मानुज्ञया विंध्यगिरेः पादान् प्रत्यंतपर्वतानुपगम्य तपोऽचरत् स प्राचेतसो दक्ष यो मनसाऽमृजत् स तपोऽचरदित्येकवाक्यं वा २० २१ नास्माहं सगुह्येन स्तोत्रेण कस्य दक्षस्य यतो येन २२

सर्वनामसंज्ञाभावाद्धोक्त्वैलक्षण्यप्रदर्शनायपरायनमइत्यन्वयः परत्वमुपपादयति अवितथेत्यादिना अवितथा यथार्था काप्यप्रातिहत्यानुभूतिर्यस्यसतथातस्मैसत्यज्ञानाय सत्यंज्ञानमिति श्रुतेः गुणत्रयेणाभासः सृष्टिस्तन्निमित्तयोः प्रकृतिपुरुषयोर्बहुभूताय तत्रस्थित्वाताभ्यामृष्टौ प्रवर्तमानाय गुणत्रयप्रतीतिनिमित्ताव्यक्ताश्रयायवा सतोबंधुमसतिनिरावेदामिति श्रुतेः गुणेषुशब्दादिविषयेषु यथा ये बुद्धिर्येषां तितथा तैर्बहिर्मुखैरदृष्टधाम्नेऽज्ञातस्वरूपाय नचक्षुषापश्यतिकश्चिदेनमिति श्रुतेः । निवृत्तोमानावाधिः परिमाणलक्षणेयत्तायस्मात्सतथातस्मै अनन्तब्रह्मेति श्रुतेः । जन्मादिमतः कथमनंतत्वं मितितत्राह स्वयंभुवइति स्वयंभुवेत्वतः सिद्धाय सभगवान्कस्मिन्प्रतिष्ठितइतिस्वेमद्विज्नीति श्रुतेः २३ गुणतत्त्वबुद्धिभिरदृष्टधाम्नइत्येतदुपपादयति नयस्येति अयंपुरुषोयस्यसख्यंनवेत्तितस्मै महेशायशिवात्पुत्तमायनमस्करोमीत्यन्वयः कीदृशस्य अस्मिन्पुरेशरीरेसंवसतः स्वयंचसहैववसन् तदूरेतदतिकइति श्रुतेः । सख्युः सखेत्येतदेकस्मिन्पुरेवर्तमानत्वादुभयोः सम । द्वासुपर्णासुजासखायासमानंवृक्षमिति श्रुतेः । अत्रदृष्टांतमाह गुणइति यथाकश्चित्पुरतःस्थितोपिगुणभूतोभूत्यःगुणिनःप्रधानभूतस्यराज्ञो ममासौसखेतिगंभीरेणराज्ञोचतितंसख्यंनवेत्ति । कुतोत्राह अव्यक्तेति अस्पष्टदृष्टिः भूत्यस्यस्थूलज्ञानत्वात्त्राज्ञःसूक्ष्मदृष्टित्वादित्यर्थः गुणोऽरूपादिगुणिनोद्रव्यस्यसंबन्धं यथानवेत्ति । कुतः अव्यक्तदृष्टिःदृष्टिरहितत्वाज्जडत्वादित्येतदपव्याख्यानं यथाराज्ञ प्रियत्वंतुभूत्योवेद नचात्मनः तथाजीवोनयत्सख्यंवेत्तितस्मैमोस्तुतइत्यनेनापहस्तितमितिज्ञातव्यं २४ मुहूर्तियंसूरयइतियदुक्तंतदधुनास्पष्टयति देहइति ताआपेक्षेतेत्यादिवेदेहादीनांजडानांज्ञानृत्वादिधर्मानुपपत्त्यातद्व्यतिरिक्तःकश्चित्ज्ञानाश्रयांगीकर्तव्यः जीवस्यज्ञानाश्रयत्वेपिसम्यक्स्वरवेदनासामर्थ्यस्यप्रत्यक्षत्वेनपरस्यहरेस्तज्ज्ञानाविषयत्ववर्णनेनमाहात्म्यमाविर्भूतंनस्यादितिकश्चिद्विशिष्टः सर्वज्ञोपे

प्रजापतिरुवाच ॥ नमःपरायावितथानुभूतयेगुणत्रयाभासनिमित्तबंधवे ॥ अदृष्टधाम्नेगुणतत्त्वबुद्धिभिर्निवृत्तमानावधयेस्वयंभुवे २३ नयस्यसख्यंपुरुषोवेत्तिसख्युःसखावसन्संवसतःपुरेऽस्मिन् ॥ गुणोयथागुणिनोऽव्यक्तदृष्टिस्तस्मैमहेशायनमस्करोमि २४ देहोऽसवोऽक्षामनवोभूतमात्रानात्मानमन्यं चविदुःपरंयत् ॥ सर्वेषुमान्वेदगुणांश्चतज्ज्ञोनवेदसर्वज्ञमनंतमीडे २५

क्षितस्यसर्वज्ञत्वविशिष्टान्यसद्भावेघटते तेनान्यैश्वर्यसंभ्याप्यवेचमहिमाहरिरिखनेनहरेर्निरतिशयमाहात्म्यंविज्ञातंस्यादिति तदर्थं देहादिशब्देनतदभिमानित्वेनतेलक्ष्यंतेसंबन्धात् तथाहि प्रधानाभिमानित्वाद्देशवणादयोदेहादयइतिसामानाधिकरण्येनोच्यंते नतुतादात्म्यात् देहःअभिमानिवैश्वर्यः असवःप्राणाभिमानिनोमरुतः अक्षाइंद्रियाणितदभिमानिनः इंद्राग्निवरुणादयः मनवइतिमनसोतःकरणस्यवृत्तिबाहुल्याद्भवचर्नं तस्याभिमानिरुद्रः भूतानामभिमानिनःपृथिव्याद्याः सुपर्णाद्यावा मात्राःशब्दादयःतदेवताःरुद्रसूनवःसौपर्णाद्यावा इत्येतेदेवाःवैश्वर्याद्याः आत्मानंस्वस्वरूपमन्यंस्वव्यतिरिक्तंप्रपंचंनविदुः यदुभयस्मात्परमुत्तमंब्रह्मतत्त्वविदुरितेकिमुततत्प्रसादमंतरेणेतिशेषः पुमान्जीवाभिमानिब्रह्मास्वात्मानंप्रपंचंवेत्तिसर्ववेद नकेवलतावदेवकिंतुतत्तद्वस्तुममेवेतगुणांश्चशब्दांस्तद्विशेषांश्चक्रियादींश्चवेद तर्हिपरमात्मानंवेदकिं नेत्याह तज्ज्ञइति तानिसर्वाणिजानातीतितज्ज्ञोपिब्रह्मा तंसर्वज्ञहरिंनवेद यथासौहरिःस्वात्मानंस्वव्यतिरिक्तंसर्ववेत्तितथेतिशेषः तस्मैसौस्वपरिच्छेद्यत्वेनपरिमितःकिंनेत्याह अनंतमिति अनंतमात्मानमपरिच्छेद्यत्वेनज्ञातारं तस्यज्ञानस्ययथार्थत्वात् अतःसएवसर्वमुख्यः सर्वज्ञो नब्रह्मेति तद्ब्रह्मावैतद्वहं ब्रह्मास्मीतिश्रुतिः विष्णोर्नुकंवीर्याणीतिश्रुतिश्च एवंविधंपरमात्मानंईदइत्यन्वयः एतत्सर्वदेहाभिमानिवैश्वर्योमरुतः प्राणमानिनः इंद्राद्याइंद्रियात्मानोरुद्रांतःकरणात्मकः नैतेविदंतिसवात्मानंपरंचापिविमोहिताः जीवाभिमानिब्रह्मातुसर्ववेदप्रजापतिः सोपिवेदहरिर्नैवसम्यक्सैवहिसर्वविदिखनेनसिद्धं २५

१ देहादयोर्नविदुरित्यत्रदेहादीनांजडत्वेनतज्ज्ञानप्रसक्तेरभावाज्जाविदुरिति असंगतमित्यताऽत्रदेहादिशब्दविवक्षितार्थप्रमाणेनाह । देहमानीत्यादिना । भा० ता०

अनुमानतोपितज्ञानसुकरमित्याह यदेति यदास्वप्नसुषुप्त्यादौ नामरूपरूपस्य नामरूपात्मकप्रपञ्चापादकस्य मनसो दृष्टिस्मृतिसंप्रमोषात् चाक्षुषस्मरणलक्षणज्ञाने प्रमुष्यापहत्योपरामः निर्व्यापिरा-
 स्था तदायः केवल्यास्वसंस्थया ईयते जीवस्यास्वातंत्र्यात् स्वप्नावबोधादिदर्शनाच्च जीवेच्छाराहित्येन शुद्धयास्वरूपसत्तया स्वप्नादिनियामकत्वेन जीवादन्य ईश्वरोस्तीति ज्ञायत इत्यन्वयः तस्मै हंसायानि-
 त्यशुद्धाय स्वासंस्थापयानमः उपरिस्तिर्विशेषाधिष्ठानेन च भाव्येति अतस्तद्भावमाह शुचिसन्न इति शुचिर्वायुरेव सन्नानिवासस्थानं यस्य स तथा तस्मै नामरूपात्मकप्रपञ्चविषये जीवस्य चाक्षुषमानसा-
 ज्ञानापहाराद्वा । यदोपरामो मनसः स्वप्नसुषुप्त्यादिषु तदावस्थाप्रबोधादिकारणत्वेन केशवः अस्वातंत्र्यात्तु जीवस्य विद्यते न्योनियामकः जीवप्रवृत्त्यानुकूल्याज्ज्ञायते ऽसौ सदा विभुरित्येतत्प्र-
 माणानुगृहीतव्याप्तिकत्वाच्छिगमव्यभिचारीति भावः २६ विद्वत्प्रत्यक्षानुगृहीतत्वाच्च लिङ्गबलिष्ठमित्याशयेनाह मनीषिण इति मनो नियमनसमर्था मनीषिणः मनीषया तर्ह्यदिसन्निवेशितभग-
 वन्तं निष्कृष्येति निष्कृष्य ज्ञानं तीत्यन्वयः कथमिव अग्निविदो दारुणि गूढं बह्विर्निर्मथ्य ज्ञानं तियथा तथा इह जीवराशि शरीरे तर्हितमिति शेषः त्रिवृद्धिः इच्छा ज्ञानक्रियात्मना त्रिधा वर्तमानाभिने-
 वभिर्दिमलोत्कर्षणी ज्ञानक्रियेत्यादिन वत्त्वसंख्याविशिष्टाभिः स्वरूपभूताभिः शक्तिभिर्लक्षितमिति शेषः । दर्शेन्द्रियमनोबुद्धिप्राणप्रधानाख्यानि चतुर्दश तत्त्वानि तेभ्य उक्तमत्वेन पञ्चदशाश्रयत्वात्पां-
 चदश्यं मनोबुद्धश्चकारचित्तचेतनाभेदेन तत्प्रेरकतया स्थितत्वाद्वा तदुक्तं इच्छादित्वेन त्रिविधा विमलाद्यास्तु शक्तय इति च शब्दात्तद्विनास्तज्जाताश्चान्याः संतीति ग्राह्यं तदप्युक्तं विष्णोः स्वरूपभूता-
 यास्ताभ्यस्तन्नामिकाः पराः ज्ञाप्येते तत्प्रसादेन ताश्च पीठे ऽभिपूजयेत् तद्विन्न जीवास्तस्यैव प्रसादात्तत्समीपगा इति अनेन नवभिः नवद्वाराभिव्यक्ताभिः त्रिवृद्धिः गुणत्रयात्मभिरित्येतन्निरस्तम् । दर्शेन्द्रि-

यदोपरामो मनसो नामरूपरूपस्य दृष्टिस्मृतिसंप्रमोषात् ॥ य ईयते केवल्यास्वसंस्थया हंसाय तस्मै शुचिसन्नेन नमः २६ मनीषिणो तर्ह्यदिसन्निवेशितं स्व-
 शक्तिभिर्नवभिश्च त्रिवृद्धिः ॥ वह्नियथा दारुणि पाञ्चदश्यं मनीषयानिष्कृष्यं तीह गूढम् २७ सवैममाशेषविशेषमायानिषेधनिर्वाणसुखानुभूतिः ॥ सस-
 र्वनामासच विश्वरूपः प्रसीदतामनिरुक्तात्मशक्तिः २८

याद्याश्रयत्वेन पाञ्चदश्य इति व्याख्यातं तत्र किं मानमितीयमाशङ्का दर्शेन्द्रियाणि च मनोबुद्धिप्राणप्रधानकाः चतुर्दशैषां परमः पाञ्चदश्यो हरिः स्मृतः बुद्धिभेदेन चैतेषु पाञ्चदशोऽयं संस्थित इत्यनेन परिहर्तव्यम् ।
 अनेन पञ्चदशीति संख्यातिथौ वर्तमानत्वात्पाञ्चदश्यमित्येतदप्यव्याख्यातं निरस्तामिति ज्ञातव्यम् २७ यो मनीषिभिर्निर्मथ्य ज्ञातः सहरिर्मम प्रसीदतामित्यन्वयः किमन्येभ्यो विशिष्य अस्य प्रसादः प्रा-
 र्थ्यते प्रजापते न त्वेदेतान्यन्य इत्यादि श्रुतेः अन्येषामप्यतिशयितमाहात्म्यप्रतीतिरित्याशङ्क्य एष ह्येव शतानन्द इत्यादि श्रुतेः इतरेषामानन्दोदेरियत्ता विशिष्टत्वात् एतस्यानन्दस्यान्यानि भूतानि मात्रा मुप-
 जीवन्ति न ते विष्णो जायमान इत्यादि श्रुतेः अस्यापारिच्छिन्नानन्दानुभवरूपत्वादित्याह अशेषेति अशेषो विशेषः इयत्तारूपः अशेषविशेषः सच माया प्रकृतिश्च ते अशेषविशेषमाये तयोर्निषेधो यस्य तत्तथा-
 तच्च निर्वाणमशरीरभोग्यं च यत्सुखं तस्याशेषविशेषमायानिषेधनिर्वाणसुखस्यानुभूतिः एतादृशानन्दो ह्यमिति स तथा अपरिमिता प्राकृतशरीरभोग्यानन्दानुभवरूप इत्यर्थः इयत्ता तु विशेषः स्यादानन्दो-
 तदुज्जितः सर्वैर्विशेषैरहित उच्यते हारिरव्ययः अप्राकृतस्वरूपत्वान्निर्मायश्चेति कथ्यत इति अतो यमेवार्थ इति ज्ञायते प्रजापत्यादिशब्दमुख्यार्थोऽपि अयमेवेति भावेनाह ससर्वनामेति अनेनोपन्यस्ता-
 श्रुतिः सावकाशो विज्ञातव्यं यो देवानामिति श्रुतेश्च नीरूपस्य सर्वनामत्वं कथमित्यत उक्तं सचेति विश्वानिरूपाण्यस्य स तथा विश्वस्य रूपमिव रूपस्येत्यत्र विश्वरूपसदृशो विश्वरूप इति अन्यथा योज्यं
 ननु प्रतीतिार्थपरित्यज्य अप्रसिद्धार्थकल्पने किं कारणमित्यतश्च शब्दसूचितायाः तद्रूपसदृशं रूपं यतः सर्वस्य सर्वदा सर्वरूपो यतः शब्दमुख्यार्थः सर्वनामक इति स्मृतेः समाख्यानं कारणं सस इति तच्छब्द-
 ह्येन तच्छ्रुत्युक्तं सर्वनामत्वसर्वरूपत्वे परामृशति नन्वदृष्टत्वादेकस्य सर्वनामत्वादिकथं युज्यते न च श्रौतत्वाद्युक्तिमत् । श्रुतीनां अमृतत्वेनैकत्रान्यथोक्तिसंभवादिति तत्राह अनिरुक्तेति विचित्रशक्तिः पुरुषः

पुराणइति श्रुतेः गतिसामान्यादितिसूत्रेण श्रुतीनामेकविषयत्वेन ज्ञानोत्पादनधर्मत्वस्य निर्णयित्वात् ननु हरेः सर्वनामत्वे अवचने नैव प्रोवाचेत्यादि श्रुतेः कागतिरित्यतो वाह अनिरुक्तेति सर्वात्मनेति शेषः
 अनिरुक्तास्वकीया ज्ञानशक्तिरित्येच्छुतेर्गुणाविर्भावलक्षणायाः दोषाविष्कारोक्त्यसंभवेनासंगतस्यादिति अलौकिकत्वान्नो विष्णुरनिरुक्तो निरूपितः तथापि वेदेषूक्तत्वादुक्तो रूपी स एवेति वाक्यविरुद्ध
 त्वाच्चोक्त्यर्थः २८ सच विश्वरूप इति विश्वरूपोक्तिविशदयति यद्यदिति वचसा घटत इति निरुक्तं धियाऽक्षभिर्मनसानिरूपितं यद्यत्तत्तदस्पृहरेः स्वरूप माभून्न भवति कुतः सत्त्वादिगुणमूढेन
 बोधितत्वात्तद्विषयीकृत इति तत्राह सवा इति सत्त्वादिगुणानामपायः राहित्यमेव निसर्गलक्षणं स्वाभाविकलक्षणं यस्य स तथा वा इत्यनेन केवलो निर्गुणश्चेति श्रुतिप्रमाणायति अनेन जगद्गुणान्निगुणात्मकं भग
 वद्गुणमप्राकृतमिति निरणायि माभूदित्यनेन जगत्साक्षाद्गवद्गुणं न जानीहीत्यर्थोऽपि सूचित इति ज्ञातव्यं २९ कालकारणत्वं ब्रह्मणः स्वरूपलक्षणमित्याह यस्मिन्निति यास्मिन्नधिकरणभूते
 काल इदं वर्तते यतो यस्मादपादानभूतात्कालादभूत् येन कारणभूतेन कालेन जायते यस्य संबंधभूतस्य कालस्याधीनामिदं यस्मै संप्रदानभूताय कालाय कल्पते यं कर्मभूतकालं प्रतीक्षते यः कर्तुंभूतः

यद्यनिरुक्तं वचसानिरूपितं धियाऽक्षभिर्वामनसोतयस्य ॥ माभूत्स्वरूपं गुणरूपबृंहितं स वै गुणापायविसर्गलक्षणः २९ यस्मिन् यतो येन च यस्य यस्मै
 यं यो यथा कुरुते कार्यते वा ॥ परावरेषां परमं प्राक् स्वसिद्धं तद्ब्रह्मतद्देतुरनन्यदेकम् ३० यच्छक्तयो वदतां वादिनां वै विवादसंवादभुवो भवन्ति ॥ कुर्वन्ति ते
 षां मुहुरात्ममोहं तस्मै नमो नंत गुणाय भूमे ३१ अस्तीति नास्तीति च वस्तुनिष्ठयोरेकस्थयोर्भिन्नविरुद्धधर्मयोः ॥ अपेक्षितं किंच न सांख्ययोगयोः संप्रप
 रं ह्यनुकूलं बृहत्तत् ३२

कालः प्रेरयति यथा येन प्रकारेण पुरुषः कर्म कुरुते स्वयं चापरेण कार्यते तत्तस्य सप्तविभक्त्यर्थस्य कालस्य प्रकाराणां प्रेरकस्य च यत्परावरेषां ब्रह्मादीनां सत्ताकाशात् प्राक्पूर्वस्वसिद्धं कार्यकारणात्मकप्रपंच
 व्यतिरिक्तत्वेन स्वत एव सिद्धं । अत एव परममत्युत्तमं । अनन्यदन्यसादृश्यरहितं । एकं अवतारादिरूपाभिन्नं । तद्ब्रह्म हेतुः कारणमित्यन्वयः । तत्तत्कालस्य सदा तन सत्ताप्रदत्वमरथैव नान्यस्योतिद्योतना
 यस्य विभक्त्यर्थत्वेन कालो विशेषितः । अन्यथा कालस्य कारणं ब्रह्मेति कृतं स्यादिति तदुक्तं सर्वसत्ताप्रदत्वत इति तत्तत्कालीनसर्ववस्तुसत्ताप्रदत्वाद्वा कुतस्तत्कल्पत इति चेत् विभक्त्यर्थस्य कालस्य
 प्रकाराणां च कारणं एक एव परो विष्णुरिति स्मृतेः अयमेवार्थो न तु यस्मिन्नित्यादिना क्रियमाणकारकफलरूपेण ब्रह्मैवावस्थितामिति । अनन्यः सदृशाभावादेको रूपाद्यभेदत इति वचनादनन्यदेकजदयो
 रूक्त्यर्थः ३० अनिरुक्तात्मशक्तिरित्येतद्विवृणोति यच्छक्तय इति विवादसंवादभुवः विप्रतिपत्तिसंप्रतिपत्त्योर्भुवो विषयाः वदतां वादं कुर्वतां । वादिनां मतमज्ञाननिमित्तमित्याह कुर्वन्ति ते ३१
 विवादसंवादौ च कथंकारं स्यातामिति तत्राह अस्तीति याद्विन्नयोर्विरुद्धयोरपेक्षितं विषयः किमाकारयोर्मदन्य ईश्वरोऽस्ति नास्तीति वादिभिः प्रतिपाद्यमानयोः भिन्नत्वनिरुद्धत्वे कथमत्राह वस्तिवति मि

१ अस्तीति नास्तीति श्लोकस्यायमर्थः । भिन्नविरुद्धधर्मयोः । भिन्नविरुद्धधर्मप्रतिपादकयोः । एकस्थयोः एकवस्तुविषयकयोः । अस्तीति नास्तीति च वस्तुनिष्ठयोः । मदन्यदिति शेषः । मदन्यदीश्वराख्यवस्तु ज
 स्तीति द्वैवमतं । तादृशं वस्तु नास्तीति आसुरमततयोर्मतयोरित्यर्थः । अपेक्षितं तन्मतं विषयः । किंच न लोकविलक्षण । समउच्चनीचस्थानयोरेक्योग्यफलप्रदं । अनुकूलतादृशमतभेदेनाद्विविधबुद्धिजनक । सांख्ययो
 ग्योऽज्ञानयोगकर्मयोगयोः । परं मुख्यज्ञात्पर्यविषयं । यत्तत्तद्बृहत्ब्रह्मेति ॥

अवस्तुनिष्ठत्वात् एकस्मिन्वस्तुनिस्थितयोरित्यंगीकारोविद्वयोः यद्यप्येकस्यस्वरूपेण सत्त्वं परस्वरूपेणासत्त्वं इति द्वौ धर्मौ स्तः तथापि नैतादृशी एते सत्त्वाः सत्त्वे स्वरूपस्यैवेति यत इति चोतनायोतपद
द्वयं यच्चैकिकचालौकिकं यच्च सांख्ययोगयोः समं कर्मानुष्ठानलक्षणयोगप्रतिपादककर्मकांडेतत्फलदातृत्वेन प्रतिपाद्य साख्ये च यथार्थज्ञानसाधने वेदाते विचारितं यच्चानुकूलसंवेष्टाप्रियतमं तत्तद्वादि
नांतत्तदुद्भिजनकत्वेन तत्तदनुरूपफलदातृत्वेन वर्तमानत्वात् तत्परंबृहत्परब्रह्मप्रपञ्चइति वाक्यशेषः सर्वदा वर्धमान न कदाप्यन्यथाभूतमित्यतो बृहादिति अस्तित्वपक्ष एव श्रेयाश्चात्त्वितरः । तस्य दुष्ट
त्वादिति विशदीकरणाय सांख्ययोगयोरितिविशेषणं सर्ववेदाय तदमामनंतीति श्रुतिरिह शब्देन सूचयति अस्तित्वे त्वं वस्त्विति निष्ठा सांख्ययोगयोः । नास्तित्वे त्वं वस्त्विति निष्ठाऽऽसुरीत्यतो
वाहीति तदुक्तं मदन्यो नास्ति सर्वेश इति विद्वद्यासुरं मतं अस्तीति देवमुभयोर्हरिरेव श्लोकेन निषेधविध्योर्विषयः फलदाता च केशवः तादृग्बुद्धेः काष्णं च स्थानयोश्चोच्चनीचयोरिति ३२ इतोपि मद
न्य ईश्वरोस्तीति पक्ष एव श्रेयानित्यभिप्रेत्याह योऽनुग्रहार्थमिति योऽनंतो भगवान्पादमूलं भजतामनुग्रहार्थं जन्मकर्मभिर्नामानिरूपाणि च भजे स परमो मह्यं प्रसीदतामित्यन्वयः अलौकिकत्वनंतं विश
नष्टि अनामरूप इति देवदत्तकर्मवदीशकर्मणामप्रत्यक्षत्वाद्दिष्णुमित्ररूपवदीशरूपाणामदर्शनादनामरूपः न तु स्वरूपकर्मोऽज्ज्ञतत्वात् यदापश्यः पश्यते रुक्मवर्णकर्तारमीश अथैनमाहुः सत्यकर्म
ति सर्वकर्मासर्वनामासर्वरूपइत्यादि श्रुतेः अवतारैर्नामकर्मणां दर्शनाच्च तदुक्तं तत्कर्मणामदृष्टत्वादनानामावाप्यदर्शनात् अरूपस्त्ववतारेण रूपकर्मणि दर्शयन् नित्यरूपो नित्यकर्मण्यव्यक्तत्वं
भवेत्स्यतत् अरूपकर्मैत्युदितो रूपकर्मोऽज्ज्ञतेर्न त्विति किंच भगवद्व्यतिरिक्तपुरुषानुपपन्नार्थवाचिनामप्यसोऽनामा यथामुक्तानां परमागतिः कमलाकांत इति कंसादिनिग्रहादवाप्तकंसारिभुरारिरे

योऽनुग्रहार्थं भजतां पादमूलमनामरूपो भगवाननंतः ॥ नामानिरूपाणि च जन्मकर्मभिर्भजे समह्यं परमः प्रसीदतु ३३ यः प्राकृतैर्ज्ञानपथैर्जनानां यथाशयंदे
हगतो विभाति ॥ यथाऽनिलः पार्थिवमाश्रितो गुणं स ईश्वरो मे कुरु तान् मनोरथम् ३४

त्यादिवाच्यार्थसमत्वात्सनामा मूलरूपस्यात्यंतमव्यक्तत्वादरूपः अनामासोधिकार्थत्वादव्यक्तत्वादरूपकः कंसारिस्वादिसाम्यार्थोऽव्यक्तरूपोऽवतारगति लोकदृष्ट्याधिकार्थानिमूलनामानिकेशवे
अथ दामोदरादीनि लोकदृष्ट्या समानितु आनंदोऽव्यक्तरूपस्तु मूलरूपमुदाहृत स एव व्यक्तिमापन्नः प्रादुर्भाव उदाहृत इति अनेन उक्तस्मृत्यर्थोऽपि स्पष्टीकृत इति ज्ञातव्यम् ३३ यथाधिकारस्वाविषयज्ञान
स्य तारतम्यजनकत्वेन प्रमाणसिद्धत्वान्मदन्यो नास्तीति मत्मासुरमित्याशयेनाह यः प्राकृतैरिति यो भवान्प्राकृतैर्ज्ञानपथैर्जनानां स्वबुद्धचनुसृतां सदा तेन विभाति स ईश्वरो मे मनारथं कुर्यादित्य
न्वयः कश्चित्तइत्यत उक्तं देहोति अयं भावः अधमानां जनानां जीवदेहगतो जीवः तदभिन्न इति प्रतीयेत अहं ब्रह्मास्मीति मध्यमानां जनानां देहगतः संदेहगतोऽनिर्णीत इति यावज्जीवस्तदन्यो वाहरि
रिति उत्तमानां जीवानां प्रकर्षेणाप्राकृतेनौत्पत्तिकेन ज्ञानेन देहगतो देहगाज्जीवाद्भिन्न इति शेषः ईश्वरः पूर्णानंदादिगुण इति प्रकाशते तत्रोदाहरणं यथेति यथाऽनिलो वायुः पार्थिवं पृथिवीकार्यगु
णं सुखदुःखभोगसाधनं शरीरमाश्रितः प्रकृतिविकृतैर्ज्ञानसाधनैरिन्द्रियैः प्राकृतानां श्वास इति मध्यमानां शरीरः प्राण इति अप्राकृतानामुत्तमानां सर्वदेवोत्तमं सूत्रात्मेति प्रतिभाति तथेति स्वदेहरथं ह
रिप्राहुरधमाजीवमेव तु मध्यमाश्चाप्यनिर्णीतजीवाद्भिन्नजनार्दनं पूर्णानंदादिगुणकसर्वजीवाविलक्षणं उत्तमास्तु हरिप्राहुस्तारतम्येन तेषु बुद्धिशुद्धयनुसारेण यथाप्राणं शरीरिणां श्वासमात्रं जनाः
प्राहुरनिर्णीतं च मध्यमाः देवदेवेश्वरं सूत्रमानंदं प्राणवेदिन इति स्मृतिसमाख्यासिद्धत्वाच्चैविध्येनार्थकथनं युक्तमिति भावः ३४

नेयंस्तुतिर्जिह्वाप्रगुडवस्तुत्पचित्द्रवविकारहेतुरितिभावेनाह इतीति ३६ ३६ ३७ ३८ ३९ नेदंरूपंमायाकल्पितंकिंतुनिअमेवअर्थक्रियाकारेत्यादित्यागवेनाह कामेति ४० -हृदिन्यः
 ऋदिनीभवोजलनिर्गमः ४१ इदमपिनिजस्वरूपत्वसाधकमित्याशयेनाह संतथेति ४२ भावंभोक्त ४३ बृंहणंप्रजापूरणयोजनं कामोऽभिप्रायः ४४ विभूतयःममविशे
 षेणसन्निधानस्थानभूताः । विशेषव्यक्तिपात्रस्वाह्वाद्यास्तुविभूतयः तदंतर्यामिणश्चैवमत्स्याद्याविभवाइतीतिवचनात् ४५ ब्रह्मपूर्णतपोमेहृदयप्रियं कुतस्तपोभिमानीरुद्रःममहृदयाज्जातःतदा
 श्रितश्चेत्येवंकथारूपेयं । विद्याममतनुःस्वरूपं विद्याभिमानिभ्युमातनोर्जातातदाश्रिता क्रियाभिमानीत्वेद्रोहरेराकृतिःशृंगाराद्याकाराज्जातस्तदाश्रितश्च कृतवोयज्ञा-संकल्पावातदाश्रिताश्चअभिमानी
 चपूर्वोक्तपञ्च धर्मोधर्मराज हरेरात्मामध्यदेहाज्जातःतदाश्रितश्च । सुराःसुशोभमानमं व राःकुल्याऽन्नंयस्यसःसुराःवायुश्चित्तगतःहरेरतिप्रियःअसोहरेःप्राणाज्जातस्तदाश्रितश्च । असवइतिबहुव
 चनमप्यशब्दवत् । ब्रह्माद्याःसुराश्चहरेरसुशब्दवाच्येभ्यःश्रोत्रादीन्द्रियेभ्यज्जन्माःतदाश्रिताश्चेतिद्विरावृत्त्याव्याख्येयं । तपोभिमानीरुद्रश्चविष्णोर्हृदयमाश्रितः [विद्यारूपास्तथाचोमाविष्णोस्तनुमुपा

श्रीशुकउवाच ॥ इतिस्त्वैःसंस्तुवतःसतस्मिन्नधर्मर्षणे ॥ प्रादुरासीत्कुरुश्रेष्ठभगवान्भक्तवत्सलः ३५ कृतपादःसुपर्णीसेप्रलंबाष्टमहाभुजः ॥ शंसचक्रा
 सिचर्मेषुधनुःपाशगदाधरः ३६ पीतवासाधनश्यामःप्रसन्नवदनेक्षणः ॥ वनमालानिर्वीतांगोलसच्छ्रीवत्सकौस्तुभः ३७ महाकिरीटकटकस्फुर
 न्मकरकुंडलः ॥ कांच्यंगुलीयवलयनूपुरांगदभूषितः ३८ त्रैलोक्यमोहनंरूपंविभ्रात्रिभुवनेश्वरः ॥ वृत्तोनारदनंदाद्यैःपार्षदैःसुगूथपैः ॥ स्तूयमा
 नोनुगायद्भिःसिद्धगंधर्वचारणैः ३९ रूपंतन्महदाश्चर्यविलक्ष्यागतसाध्वसः ॥ ननामदंडवद्रूमौप्रहृष्टात्माप्रजापतिः ४० नकिंचनोदीरयितुमशक्ती
 व्रयासुदा ॥ आपूरितमनोद्वारोऽहृदिन्यद्वनिर्गैः ४१ तंतथावनतंभक्तंप्रजाकामंप्रजापतिम् ॥ चित्तज्ञःसर्वभूतानामिदमाहजनार्दनः ४२ ॥ श्रीभगवा
 नुवाच ॥ प्राचेतसमहाभागसंसिद्धस्तपसाभवान् ॥ यच्छ्रद्धयामत्परयामयिभावंपरंगतः ४३ प्रीतोऽहंतेप्रजानाथयत्तेस्याबृंहणंतपः ॥ ममैषकामो
 भूतानांयद्भूयासुर्विभूतयः ४४ ब्रह्माभवोभवंतश्चमनवोविबुधेश्वराः ॥ विभूतयोममह्येताभूतानांभूतिहेतवः ४५ तपोमेहृदयंब्रह्मतनुर्विद्याक्रियाकृतिः ॥
 अंगानिकृतवोजाताधर्मआत्माऽसवःसुराः ४६ अहमेवैदमासाग्रेनान्यत्किंचांतरंबहिः ॥ संज्ञानमात्रमव्यक्तंप्रसुप्तमिवविश्रुतः ४७

श्रिता शृंगाराद्याकृतिगतःक्रियात्मापाकशासनः । अंगेषुक्लृप्तवःसर्वमध्यदेहेचधर्मराट् । प्राणोवायुश्चित्तगतोब्रह्माद्याःस्वेषुदेवताइतिवचनादुक्तएवार्थोग्राह्यः रुद्रादीनांहरेस्तदंगशब्दवाच्यत्वं य
 दाश्रयंयद्भवतितत्तन्नामकमीरितमित्यभिधानात्सिद्धं ४६ अत्राद्वैतवादिनोनिर्गुणवाङ्मनसागोचरंजगत्कारणंसगुणमितिद्विविधंकल्पयन्ति तन्मतनिराकरण्याह अहमेवेत्यादिना सप्तसुप्रथमेति
 सूत्रात् अहंममयदिदंस्वरूपंत्वयातपसादृष्टंदेवाग्रेसृष्टेःप्राक्कल्येआस अन्यद्वाङ्मनसगोचरंनास सतोर्बुधमसतिनिरविदन्द्दिदृशतीष्याकत्रयोमनीषेतिश्रुतेः असतिप्रक्ये । कीदृश असर्बहिः
 सवीतःस्थितं सर्वस्माद्गहिरापिस्थितं अंतर्बहिश्चतत्सर्वव्याप्यनारायणःस्थितइतिश्रुतेः तपसादृष्टंप्राकृतं चेदुक्तार्थानुपपत्तिरित्यतउक्तं संज्ञानमात्रमिति समित्यनेनज्ञानस्यस्वरूपाभेदध्वनयति मा

१. राशब्दश्चकुल्याज्ञवाचिस्वात्कुल्याज्ञमित्युक्तं । कुल्याज्ञलातव्यमुलयोग्यात् । अपशब्दोदित्यनेनअपशब्दोन्वयबहुवचनात्इतिमुच्यते । पुंसिभूयसव प्राणइत्यभिधानं । सुराःमुरायीसुरायइतिरूपं ।

प्रशब्देन प्रकृतिमाकृतं रूपं राहित्यं अवताररूपाणां च तदात्मत्वं सूचयति सत्यं ज्ञानमिति श्रुतेः अतएवाव्यक्तं अतिसूक्ष्मं । तदव्यक्तमाहतीति सूत्रात् । हरेः स्वापवचनमपिलोकं धामोहनायेति भावेनाह प्रसुप्तमिवेति कृतचक्षुर्निमीलनमात्रं न त्वज्ञानात्मकनिद्रायुतं श्रियं विना वस्थितं स्वापावस्थाभागत्यर्थः सर्वहरी लीनं चेन्मुख्यतस्तदपिशेष एव किं न स्यादित्यत उक्तं विश्वत इति विश्वस्माद्विजगमिति शेषः अनेन हरेर्नावावर्णत्वं तथा कश्चरेणाद्यवयवत्वं श्रियमंतरेणावस्थानं ध्वनितं तत्कथं युज्यत इति यमाशंका नानावर्णो हरिस्त्वेको बहुशीर्षभुजोरूपात् आसील्लयेतदन्यत्तु सूक्ष्मरूपं श्रियं पिना असुप्त सुप्त इव च गी लिताक्षो भवेद्द्वारिः अन्यत्रानादराच्छीश्च विष्णो लीने वक्ष्यते सूक्ष्मत्वेन हरौ स्थाना ल्लीनमन्यदपीष्यते इत्यनेन परिहर्तव्येति सृष्टौ स्वीकृतं नानावर्णं ज्ञानात्मकावयवव्यपदं दृष्टं तदेव प्रलये स्वोदरलीनप्रपंचं नि त्यप्रबुद्धमपि स्वलीनवत्स्थितं श्रीतत्त्वेन मीलिताक्षं अपरिच्छिन्नं श्रीहरिरूपमिति भावः ४७ लयमुक्ता सृष्टिमाह मयीति मयि मत्संबंधिना भेः यत्पद्ममासीत् ततः पद्मादेव स्वयं भूः समभूदित्यन्वयः कोसोस्वयं भूरित्यत उक्तं अज इति अजाविष्णु हरच्छागा इत्यतः कथं निर्णय इत्यत उक्तं आद्य इति जगदादौ भूतश्चतुर्मुख एवेत्यर्थः अजः पितामहो ब्रह्मेत्याभिधानाच्च कीदृशे मयि अनंतगुणे असंख्यातज्ञानादिगुणे गुगतो नं

मप्यनंतगुणेऽनंतगुणतोऽनंतविग्रहे ॥ यदासीत्ततएवाद्यः स्वयं भूः समभूदजः ४८ सवैद्यदामहादेवो मम वीर्योऽपबृंहितः ॥ मेनेकल्पमिवात्मानमुद्य तः सर्गकर्मणि ४९ अथ मेऽभिहितो देवस्तपो तप्यत दारुणम् ॥ नवविश्वसृजो युष्मान्येनादावसृजद्विभुः ५० एषा पंचजनस्यांगदुहिता वै प्रजाप तेः ॥ असिक्नीनामपत्नी त्वे प्रजेश प्रतिगृह्यताम् ५१ मिथुनव्यवायधर्मस्त्वं प्रजासर्गमिमं पुनः ॥ मिथुनव्यवायधर्मिण्यां भूरिशोभा वधिष्यति ५२ त्वत्तोऽधस्तात् प्रजाः सर्वा मिथुनीभूयमायया ॥ मदीयया भविष्यति हरिष्यति च मे बलिम् ५३ इत्युक्त्वा मिपतस्तस्य भगवान्विश्वभावनः ॥ स्वप्नो पलब्धार्थ इव तत्रैवा तर्द्धे हरिः ५४ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठस्कंधे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ४३ ॥ श्रीबादरायणिरुवाच ॥ तस्यां सपांचजन्यां वै विष्णुमायोऽपबृंहितः ॥ हर्यश्च संज्ञानयुतं पुत्रानजनयद्विभुः १ अपृथक् धर्मशीलास्ते सर्वे दाक्षायणा नृप ॥ पित्रा प्रोक्ताः प्रजासर्गे प्रती चीं प्रययुर्दिशम् २ तत्र नानारायणसरस्तीर्थे सिंधुसमुद्रयोः ॥ संगमो यत्र सुमहन्मुनिसिद्धानिषेवितम् ३ तदुपरुषर्शनादेव विनिर्धूतमलाशयाः ॥ धर्मे पा रमहंस्ये च प्रोत्पन्नमतयोऽप्युत ४ ते पुस्ते तप एवो ग्रं पित्रा देशेन यंत्रिताः ॥ प्रजाविवृद्वये यत्तान् देवर्षिस्तान् ददर्श ह ५

ते प्रत्येकशोऽप्यसंख्याते अनंतविग्रहे असंख्यातरूपे प्रत्येकशोऽगुणानां तु निःसीमत्वमुदीर्यते अनंतत्वं तु गुणतस्ते चानंता हि संख्याया अतोऽनंतगुणो विष्णुर्गुणतो नंत एव चेति वचनं चात्र मार्गं ४८ महादेवः दे वेभ्यो महानुत्तमः स ब्रह्मा अकल्पमशक्तं सृष्टुर्मिति शेषः ४९ अथ तदा भेमसायेन तपसा ५० ५१ ५२ मदीयया मत्सृष्ट्या मायया स्त्रीरूपिण्या अधस्तादवाचीना बन्धिमेषहं हरिष्यति दास्यांत ५३ मिप तः पश्यतः ५४ इति श्रीभागवते षष्ठस्कंधे विंशतीकायां चतुर्थोऽध्यायः ४ ज्ञानमंतरेण केवलकर्मणा परमश्रेयःसाधनत्वं निषिध्यतेऽस्मिन् अध्याये तत्रोपोद्घातं रचयति तरयापिति पांचजन्या पंचजननाम्नः प्रजा तेषु पुण्यां विष्णुमायया विष्णुमहिम्ना १ २ तत्र प्रतीच्यां सिंधुसमुद्रयोः संगमोऽस्ति यत्र संगमेनारायणसरोनामतीर्थं चास्ति सुमहांतो मुनयश्च सिद्धाश्च सुमहन्मुनिसिद्धाः नैर्निषेवितं ३ तस्य तीर्थं जलस्य ज्ञाना चमनादिना विनिर्धूतमलः आशयोऽप्येतत्तथोक्ताः ४ यत्तान् सन्नद्वान् ५

हेहर्षथाः सर्जनलक्षणकर्मप्रयोजनेनभवितव्यं तत्कथंसेत्स्यति नकथमापि ज्ञानाभावात्तच्चात्मानात्मविवेकलक्षणवाइत्यनेनसूचयति । परोक्षमियाइवहिदेवाःप्रत्यक्षाद्विषयिभ्युतेः इतरेषांदुर्बोधा
वहर्षथानामौत्सर्गिकज्ञानसद्भावप्रकटनायचपरोक्षवचनेनज्ञानाभावंदर्शयति अदृष्टेति यस्माद्बालकाः अतएवचबालिशइत्युपचारमात्रवचनम् ६ ७ ८ अनुरूपमात्मानात्मविवेकलक्षणम् ९ औ
त्पत्तिकमनीषयास्वाभाविकज्ञानसंपन्नयाधियाविचारविशुद्धयाबुद्ध्या वाचःकूटं वचनसमूहं गुह्यभाषात्मकत्वेनकूटमिवप्रतीयमानंवाअल्पबुद्धिभिर्दुर्बोधा स्वयंपरोपदेशविनाविमृशुः विचार्या
लौक्यनिश्चितवंतइत्यर्थं मननेच्छामनीषास्याज्ज्ञानंबुद्धिर्मतेस्तथेत्यभिधानं कूटंतुकेतवंज्ञेयंसमूहोभेलनंतथेतिच औत्पत्तिकमनीषयानिरूप्योक्तं धियाविमृशुरितिवा १० कथनिश्चिक्युरितित
आह भूःक्षेत्रमिति भुवोतमित्यत्रभूशब्देनक्षेत्रंसूक्ष्मशरीरालिगशब्दवाच्यमुच्यते कस्यविद्यमानमत्राह बीजेति बीजसंज्ञस्यजीवस्ययच्छरीरमनादिकालमारभ्यजीवनितरांबध्नातीतिअनादिनिब
धनं अस्मिन्कालेप्रारब्धमित्यनियमादनादि अनेनलिगशरीरस्यभूशब्दवाच्यत्वंयुक्तं भूसत्तायामितिधातोः सत्तायारतथात्वात् तस्यशरीरस्यांतनिर्वाणंसर्वात्मनानाशमदृष्ट्वाऽनेनोपायेननाशो
भवतीत्यज्ञात्वाऽसत्कर्मभिरात्मानात्मविवेकाजनकैःसर्जनलक्षणैःकर्मभिःकिंफलंनकिमपीत्यर्थः ११ तथैकपुरुषंराज्यमित्यस्यविमृष्टार्थमाह एकएवेति तुर्योऽवस्थात्रयातीतः अभवंभव.संसार.

उवाचचाथहर्षथाःकथंसक्षयथवैप्रजाः॥ अदृष्टांतंभुवोयूयंबालिशवतबालकाः६ तथैकपुरुषंराज्यंबिलंचादृष्टनिर्गमम्॥ बहुरूपांस्रियंचापिपुमांसंपुंश्र्वली
पतिम् ७ नदीसुभयतोवाहांपंचपंचाद्भुतंगृहम् ॥ कचिद्वंसंचित्रकथंक्षुरांतंचस्वयंभ्रमिम् ८ कथंस्वपितुरादेशमविद्वांसोविपश्चितः ॥ अनुरूपमविज्ञा
यअहोसर्गंकरिष्यथ ९ श्रीशुकउवाच ॥ तन्निशम्याथहर्षथाऔत्पत्तिकमनीषया ॥ वाचःकूटंचदेवर्षेःस्वयंविमृशुर्धिया १० भूःक्षेत्रंबीजसंज्ञस्ययद
नादिनिबंधनम् ॥ अदृष्टातस्यनिर्वाणंकिमसत्कर्मभिर्भवेत् ११ एकएवेश्वरस्तुर्योभगवान्स्वाश्रयःपरः ॥ तमदृष्ट्वाऽभवंपुंसःकिमसत्कर्मभिर्भवेत् १२
पुमान्नापैतियद्भत्वाबिलंस्वर्गगतोयथा ॥ प्रत्यगात्माविदइहकिमसत्कर्मभिर्भवेत् १३ नानारूपात्मनोबुद्धिःस्वैरिणीवगुणान्विता ॥ तन्निष्ठागतस्ये
हकिमसत्कर्मभिर्भवेत् १४ तत्संगभ्रंशितैश्वर्येसंसरंतंकुभार्यवत् ॥ तद्गतीरबुधस्येहकिमसत्कर्मभिर्भवेत् १५

उत्पत्तिर्वायस्यसतथातंनित्यमुक्तमित्यर्थः अदृष्ट्वाऽविज्ञाय पुरुषस्यपशुहिंसालक्षणैः भगवदपणबुद्धिशून्यैःयागादिकर्मभिर्किंनित्यंफलंभवेन्नस्यादित्यर्थः पुंसोऽभवंमुक्तिप्रदंवा १२ बिलंचादृष्टनिर्ग
ममित्यस्यालोचितार्थमाह पुमानिति पुमान्यत्प्रत्यगात्मनासर्वात्मनाऽनुगतंब्रह्मस्वरूपंगत्वानापैति तदतिशयितबलात्मकत्वाद्विलशब्दवाच्यंब्रह्माविदोऽजानत.पुंसइहजीवलोकेनित्यनैमित्तिका
यसत्कर्मभिःइतरविषयैः बिलंस्वर्गेतिव्यतिरेकदृष्टांतः अनेनअदृष्टनिर्गममित्यस्यपुनरावृत्तिशून्योर्थःइतरत्रानिष्क्रमणार्थइतिसूचितं १३ बहुरूपामित्यस्ययुक्तार्थमाह नानारूपेति आत्मनोजी
वस्ययाबुद्धिः चिदचिदात्मिकासत्वादिगुणैरुपरक्ताविकृतावाअतएवनानारूपा अजामेकांलोहितशुक्लकृष्णामितिश्रुतेः नानाविधसंस्काराधिवासितत्वात्स्वैरिणीस्वच्छंदवर्तिनीस्त्रीव तन्निष्ठांतस्याःबु
द्धेश्वेतनायाः निष्ठाभगवत्परतामचिदात्मिकायाः नाशमगतस्यभगवद्वक्त्यादिसामग्रीमकुर्वतः पुरुषस्य बुद्धिदोषनाशसमर्थैः दानादिलक्षणैःकर्मभिः १४ पुमांसंपुंश्र्वलीपतिमित्यस्यविवक्षितार्थ
माह तत्संगेति तस्याःरजस्तमःप्रकृतेर्बुद्धेःसंगेनवशवर्तिलक्षणेनभ्रंशितंविस्वस्तंनष्टमैश्वर्यभगवज्ज्ञानलक्षणंशमदमादिलक्षणंवायस्यसतथातं अतएवसंसरंतंसुखदुःखेभुंजानंजीवं तद्गतीःतस्यजविस्व
स्वर्गनरकादिलक्षणाश्चाबुधस्याजानत.पुंसः असद्भिःभगवदनुदेशेनप्रसक्तैःकर्मभिःतीर्थस्नानादिलक्षणैःदुःस्वनिवृत्तिःफलंभवेत्किं कुतिसताशास्त्रलोकनिदिताभार्यापुंश्र्वलीयस्यसतथा तरययानरका
दिगतिस्तद्वत्अनेनपुंश्र्वलीपतिशब्दार्थउक्तः १५

नदीभयतोवामित्यस्याहामितामहं सृष्टीति वेलाकूलशब्दाभ्यांसृष्टिसंहारौलक्ष्येते तयोरेतयोर्वाहशब्दोपलक्षितवेगयुक्तांस्थितौशनैःप्रवर्तमानांतयोक्तां क्रमव्युत्क्रमतः उभयतोवाहत्वं एवंवि
धामीश्वरमायां मत्तस्यविषयरागेणविस्मृतस्य अतएवतदविज्ञानात्तद्विषयज्ञानाभावादसाङ्गिकर्मभिः अश्रद्धयाकृततपआदिलक्षणैः मायाविनिवर्तकफलं प्रसिद्धनद्याश्रवृद्धिहासाभ्याउभय
तोवाहत्वंसिधुसंगमेदृष्टं नदीमातृकेदेशेसस्यादिसंहारेच १६ पंचपंचत्यस्यविमर्शप्रकारमाह पंचेति पंचविंशतितत्त्वानामद्भुतत्वेनदृश्यतइत्यद्भुतदर्शनः गृहस्थानीयोय पुरुषरतमध्यात्ममात्मानम
धिकृत्यवर्तमानमिन्द्रियं वाबुधस्याजानतः पुरुषस्यासत्कर्मभिः ओमित्येकाक्षरं ब्रह्मव्याहरन्मामनुस्मरन्निति स्मृतिविहितविषयैर्योगाभ्यासादिलक्षणैः वायुप्रसादादिफलं अनेनपंचपंचेत्यत्रपचकत्रयग्रा
ह्यमिति सूचितं १७ कचिद्वंसंचित्रकथमित्यस्यार्थदर्शयति ऐश्वर्यमिति ईश्वरप्रातिपादकं समाध्यादिभाषात्रयेणचित्राः कथाः यस्मिंस्तत् बधमोक्षानुदर्शयतीतिबंधमोक्षानुदर्शनं अतएवहसं विविक्तपदंविदि
क्तं सर्वतः सारभूतं पंचतेमाप्रोतिअनेनपुरुषइति हसोयथासारंक्षीरमेवगृह्णातितथेदमितिलुप्तोपमं एवंविधंभारतादिशास्त्रमुत्सृज्याज्ञात्वाऽसत्कर्मभिर्बोद्धादिशास्त्रश्रवणलक्षणैः ज्ञानलक्षणंफलं १८ क्षुरां
तंस्वयंभ्रमिमित्यस्यानुरूपार्थमाह कालचक्रमिति भ्रमिमित्यनूच्यसर्वजगन्निष्कर्षयेदिति व्याख्याति भ्रामयन्सर्वभूतानीतिस्मृतेः क्षुरातमित्यस्यार्थस्तीक्ष्णमिति क्षुरातः क्षुरधारातद्वत्तीक्ष्णमित्यर्थः

सृष्ट्यप्ययकरीमायांवेलाकूलांतवेगिताम् ॥ मत्तस्यतदविज्ञानात्किमसत्कर्मभिर्भवेत् १६ पंचविंशतितत्त्वानांपुरुषोद्भुतदर्शनः ॥ अध्यात्ममबुधस्येह
किमसत्कर्मभिर्भवेत् १७ ऐश्वरंशास्त्रमुत्सृज्यबंधमोक्षानुदर्शनम् ॥ विविक्तपदमज्ञात्वाकिमसत्कर्मभिर्भवेत् १८ कालचक्रंभ्रमितीक्ष्णसर्वनिष्कर्षयेज्ज
गत् ॥ स्वतंत्रमबुधस्येहकिमसत्कर्मभिर्भवेत् १९ शास्त्रस्यपितुरादेशंयोनवेदनिवर्तकम् ॥ कथंतदनुरूपायगुणविश्रंभ्युपक्रमेत् २० इतिव्यवसितारा
जन्महर्षश्चाएकमेधसः ॥ प्रययुस्तंपरिक्रम्यपंधानमनिवर्तकम् २१ स्वरब्रह्मणिनिर्भातेहृषिकेशपदांबुजे ॥ अखंडंचित्तमावेश्यलोकाननुचरन्मुनिः २२
नाशंनिशम्यपुत्राणांनारदाच्छीलशालिनाम् ॥ अन्वतम्यतकःशोचन्सुप्रजास्त्वंशुचांपदम् २३ समूयःपांचजन्यायामजेनपरिसांतितः ॥ पुत्रानज
नयद्वक्षःशबलाश्वान्सहस्रिणः २४ तेपिपित्रासमादिष्टाःप्रजासर्गेधृतव्रताः ॥ नारायणसरोजमुयंत्रसिद्धास्तुपूर्वजाः २५ तदुपस्पर्शनादेवविनिर्धूतम
लाशयाः ॥ जपंतोब्रह्मपरमंतेपुस्तत्रमहतपः२६अब्जक्षाःकतिचिन्मासान्कतिचिद्वायुभोजनाः ॥ आराधयन्मंत्रमिममभ्यसंतइडस्पतिम्२७ओंनमोना
रायणायपुरुषायमहात्मने ॥ विशुद्धसत्त्वधिष्ण्यायमहाहंसायधीमहि२८इतितानपिराजेंद्रप्रजासर्गधियोमुनिः ॥ उपेत्यनारदःप्राहवाचःकूटानिपूर्ववत्२९

स्वपमित्यस्यार्थः स्वतंत्रमिति एतैरर्थैः किंलक्ष्यतइतितदाह कालचक्रमिति द्वादशमासादिदलाद्यन्वितत्वाच्चक्रव्यपदेशः तत्स्वरूपमप्यजानतः पुंसस्तत्तत्कालविहिताविषयैः कालजयलक्षणंफलम् १९ क
थंस्वपितुरादेशमित्यस्यानुगुणार्थमाह शास्त्रस्येति मातेवरक्षतिपितेवहितेनेयुंक्तेइतिवचनात् पितेवहितोपदेष्टृत्वात्पितृशब्देनशास्त्रमुपलक्ष्यते प्रातरुत्थाययथासध्यामुपासीतेत्यादेः अनुरूपसंसारनिव
र्तकंशास्त्रलक्षणंपितुरादेशंयोनवेद सगुणविश्रंभी गुणविश्वासीपुरुषस्तदनुरूपायशास्त्रविधानानुगुणायकथंसत्कर्मउपक्रमेदज्ञानादितिशेषः २० इतिऋषेरेभिप्रायंव्यवसिताः निश्चितवंतः एकमेधसः एकबु
द्धयः अनिवर्तकंपंधानंसंन्यासलक्षणंमार्गं संन्यासानंतरंपुनराश्रमांतराभावादनिवर्तकंवा ननिवर्तकंस्यसतथातम् २१ स्वरब्रह्मणिषड्जादिस्वरलक्षणब्रह्मणिगांधर्वे नितरांभातेप्रकाशिते यथाअखंडं
जितंरंभवतितथा । निर्भातितितिपाठेचित्तविशेषणं निष्णातमित्यर्थः २२ क्रोदक्षः सुप्रजास्त्वंशोभनसंततिमत्त्वं शुचांशोकानापदस्थानमितिसंचित्य । सुप्रजास्त्वमंगिरसोवोअस्त्वितिछंदोनुकारिप्रयो
गः २३ सहस्रंरूपैर्गामस्तीतितहस्रिणः २४ २५ २६ अभ्यसंतः अभ्यस्यंत इडस्पतिंइलापतिं २७ विशुद्धसत्त्वधिष्ण्यायविशुद्धसत्त्वगुणाश्रयायनिर्दोषबलज्ञानस्वरूपायवा महाहंसायसारग्राहिश्रेष्ठाय २८ २९

३१ सग्रीचीनंशोभनं प्रतीचीनमाभिमुख्येनवर्तमानं परस्यपरमात्मनःअनुपथमनुगुणंपंधानं । पश्चिमाःयामिनीयामिन्यः
 ३२ प्रजापतिर्दक्षः ३४ ३५ साधोरिवलिंगंजटायज्ञोपवीतशमदमादिलक्षणंयस्यसतथातेनत्वया नःसाधूनामर्भकाणांभिक्षोःसंन्यासिनःमार्गःप्रदर्शितइतियदतोऽसाध्वमंगलमकारी
 ३६ ननुभिक्षुमार्गस्यसंन्यासेनतनुंत्यजेदित्यादिनाविहितत्वात्कथममंगलकृतमित्युच्यतइतितत्राह ऋणैरिति ब्रह्मचर्येणऋषिभ्योयज्ञेनदेवेभ्यःप्रजयापितृभ्यइतिश्रुतेः त्रिभिःऋणैरमुक्तानां
 ३७ एवंविचार्यमाणेसति बालानांक्रत्याकृत्यविवेकज्ञानशून्यानां मतिभिर्बुद्धिभेदकत् यशसोहानिर्यस्मात्सतथायशोनाशंकृतवान्वा निरनुक्रोशःनिर्गताअनुकंपायस्मात्सतथा ३८ एतदेवाह
 नन्विति सौहृदम्रमित्यस्याविवरणंवैरंकरमिति सशप्रत्ययेनदक्षस्यकोपोद्रेकंदर्शयति एतदेवविस्फुरिताधरइत्यनेनाप्यसूचि ३९ विषयप्रसक्त्यारागोद्रेकसंभवेनसंसारानिवृत्तिःस्यादतोवैराग्या
 द्वाध्यायःसंशृणुतगदतोनिगमंमम ॥ अन्विच्छतानुपदर्विभ्रातृणांभ्रातृवत्सलाः ३० भ्रातृणांप्रायणंभ्रातायोऽनुत्तिष्ठतिधर्मवित् ॥ सपुण्यबंधुःपुरुषो
 सुरुद्धिःसहमोदते ३१ एतावदुक्ताप्रययौनारदोमोघदर्शनः ॥ तेपिचान्वगमन्मार्गंभ्रातृणामेवमारिष ३२ सग्रीचीनंप्रतीचीनंपरस्यानुपथंगताः ॥ नाद्या
 पितेनिवर्ततेपश्चिमायामिनीरिव ३३ एतस्मिन्कालउत्पातान्ब्रूहून्पश्यन्प्रजापतिः ॥ पूर्ववन्नारदकृतंपुत्रनाशमुपाशृणोत् ३४ चुक्रोधनारदायासौपुत्रशो
 कविमूर्छितः ॥ देवर्षिमुपलक्ष्याहरुषाप्रस्फुरिताधरः ३५ दक्षउवाच ॥ अहोअसाधोसाधूनांसाधुलिंगेननस्त्वया ॥ असाध्वकार्यभ्रकाणांभिक्षोर्मार्गःप्रद
 र्शितः ३६ ऋणैस्त्रिभिरमुक्तानाममीमांसितकर्मणाम् ॥ विधातःश्रेयसःपापलोकयोरुभयोःकृतः ३७ एवंत्वंनिरनुक्रोशोबालानांमतिभिर्द्वरेः ॥ पार्ष
 दमभ्येचरसियशोहानिरपत्रपः ३८ ननुभागवतानित्यंभूतानुग्रहकातराः ॥ ऋतेत्वांसौहृदम्रंवैरंकरमवैरिणाम् ३९ नेत्थंपुंसोविरागःस्यात्त्वयाकेवलि
 नाविना ॥ मन्यसेयद्युपशमंस्नेहपाशनिवर्तनम् ४० नानुभूयनजानात्तिपुमान्विषयतीक्ष्णताम् ॥ निर्विद्यतेस्वयंतस्मान्नतथाभिन्नधीःपरैः ४१ यन्नस्त्वं
 कर्मबंधानांसाधूनांगृहमोघिनाम् ॥ कृतवानसिदुर्मर्षेविप्रियंतवमर्षितम् ४२ तंतुकृत्तनयानांत्वमभद्रमचरःपुनः ॥ तरमाल्लोकेषुतेमूढनभवेद्भ्रमतःपदम् ४३
 श्रीशुकउवाच ॥ प्रतिजग्राहतद्वाढंनारदःसाधुसंमतः ॥ एतावान्साधुवादोहितितिक्षेतेश्वरःस्वयम् ४४ इतिश्रीभागवतेषष्ठस्कंधेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

यमप्राहितमुपादेशीतितत्राह नेत्यमिति केवलिनासंध्योपासनादिकर्मशून्येनभागवताभिमानिनात्वयाविनाइत्थंबोधनेनपुंसोविरागेनस्यादित्यन्वयः ननु विषयस्नेहाद्रागःउपशमात्स्नेहनिवृत्त्यारा
 यनिवृत्तिरितिचेत्तत्राह मन्यसइति यद्युपशमंस्नेहनिवर्तकमन्यसेतथापिसव्यर्थेइतिमन्यइतिशेषः ४० कुतोव्यर्थइतितत्राह नेति नानुभूयाननुभूयविषयसेवामकृत्वेत्यर्थः विषयतीक्ष्णतांससारापा
 दमपहृतांतज्ज्ञानाद्वैराग्यस्यात्किमितितत्राह निर्विद्यतेइति यथाविषयभोगेनतत्तत्क्षयंज्ञात्वास्वयंपरोपदेशमंतरेणतस्माद्विषयग्रामाभिर्विद्यतेविरक्तोभवतितथापरैर्भिन्नधीःप्रबोधितबुद्धिः नविरक्तो
 भवति अज्ञातविषयतीक्ष्णत्वादितिशेषः ४१ गालीवचनमंतरेणक्रोधफलमाह यदिति त्वंदुर्मर्षेदुःसहविरोधंकृतवानसीतियत्तन्मातिसोढव्यमेवेत्यन्वयः ४२ तर्हि किमर्षितइतितत्राह तंतिवति
 हेमूढअस्मदभिमतविरुद्धबोधक तंतुकृतांसंततिकराणांनःतनयानां अभद्रमैहिकसुखानुभवविरोधिरूपमचरःपुनःयस्मात्तस्माल्लोकेषुभ्रमतस्तेपदमेकत्रनिवासलक्षणंस्थानं नभवेदित्यन्वयः ४३
 स्वयंशोभनवैवोनारदइश्वरःप्रतिशप्तुंसमर्थोपिनशशाप दक्षशापंतिक्षेतेसहेतु हियदेतावान्साधूनांवादःस्वभावलक्षणः ४४ इति श्रीभागवतेषष्ठस्कंधेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥

संदसज्जनतारतम्यज्ञानचमगवन्माहात्म्यज्ञानोपयोगीत्यभिप्रेत्यदक्षपत्न्यसिक्त्रिप्रसूतिप्रसरंप्रपंचयत्यस्मिन्नध्याये ततःप्राचेतसइत्यादिना १ कालस्यनयनेज्ञापने युक्ताःयोग्याःसप्तविंशतिंददा
वितिशेषः अपराःषट्पंचाशत्संख्याताभ्यःशिष्टाश्चतस्रःकन्यास्ताक्षर्यापददावितिशेषः २ सापत्यानांअपत्यतदपत्यादिभिःसहिताना प्रसूतिप्रभवैःपुत्रपौत्रादिभिः भान्वादीनासपुत्राणांनामधेयमे
ममसकाशादितिशेषः ३ ४ ततोवेदर्षभात् ततइंद्रसेनात् ५ यतःसंकटात्जामीपुत्राःजामेयाः दुर्गाण्यगम्यस्थानाभिमानिनः ६ अग्रजान्पुत्ररहितान् तत्सुतःसाध्यगणसुतः ७ ८ माहूर्तिका-मुहूर्ता
भिमानिनः यथाफलंयथोचितंफलंस्वस्वमुहूर्तजं ९ १० आभेमतिः अभिमानदेवता । हर्षादयः हर्षाचंतःकरणदेवताः ११ सहआयुःप्रभृतयःपुत्राः । पुरः पुराभिमानिदेवताः १२

श्रीशुकउवाच ॥ ततःप्राचेतसोऽसिक्त्र्यामनुनीतःस्यंभुवा ॥ षष्टिसंजनयामासदुहितृःपितृवत्सलाः १ ददौसदशधर्मायकश्यपायत्रयोदश ॥ कालस्य
नयनेयुक्ताःसप्तविंशतिर्मिदवे ॥ भूतांगिरःकृशाश्वेभ्योद्वेद्वेताक्षर्यायचापराः २ नामधेयान्यमूषांत्वंसापत्यानांचमेशृणु ॥ यासांप्रसूतिप्रभवैर्लोका
आपूरितास्रयः ३ भानुर्लंबाककुब्जामिर्विश्वासाध्यामरुत्वती ॥ वसुर्मुहूर्तासंकल्पाधर्मपत्न्यःसुताञ्छृणु ४ भनोस्तुवेदऋषभइंद्रसेनस्ततोऽनृपः ॥
विद्योतजासीलंबायास्ततश्चस्तनयित्नवः ५ ककुभःसंकटश्चासीत्कीकटस्तनयोयतः ॥ भुवोदुर्गाणिजामेयाःस्वर्गोऽनदिस्ततोऽभवत् ६ विश्वेदेवास्तु
विश्वायामग्रजांस्तान्प्रचक्षते ॥ साध्यगणस्तुसाध्यायामर्थसिद्धिस्तुतत्सुतः ७ मरुत्वांश्चजयंतश्चमरुत्वत्यांबभूवतुः ॥ जयंतोवासुदेवांशउपेद्रइतियंवि
दुः ८ मौहूर्तिकादेवगणामहूर्तायाश्चजज्ञिरे ॥ यथाफलंप्रयच्छंतिभूतानांस्वस्वकालजम् ९ संकल्पायाश्चसंकल्पःकामःसंकल्पजःस्मृतः ॥ वसवो
धौवसोःपुत्रास्तेषांनामानिमेशृणु १० द्रोणःप्राणोध्रुवोऽर्कोऽग्निर्दोषोवस्तुर्विभावसुः ॥ द्रोणस्याभिमतःपत्न्याहर्षशोकभयादयः ११ प्राणस्योर्जस्वती
भार्यासहआयुःपरोजवः ॥ ध्रुवस्यभार्याधरणीत्वसूतविविधाःपुरः १२ अर्कस्यवासनाभार्यापुत्रास्तर्षादयःस्मृताः ॥ अग्नेर्भार्यावसोर्धारापुत्राद्रविण
कादयः १३ स्कंदश्चकृत्तिकापुत्रोयेविशाखादयस्ततः ॥ दोषस्यशर्वरीपुत्रःशिशुमारोहरेःकला १४ वस्तोरांगिरसीपुत्रोविश्वकर्माकृतीपतिः ॥ ततो
मनुश्चाक्षुषोऽभृद्विश्वेशाद्यामनोःसुताः १५ विभावसोरसूतोषाव्युष्टरोचिषमातपम् ॥ पंचयामोथभूतानियेनजाग्रतिकर्मसु १६ भूतस्यभार्याभूताया
रुद्राएकादशस्मृताः ॥ सुरूपासूतभूतस्यभार्यारुद्रांश्चकोटिशः १७

वसोःपुत्रस्याग्नेर्भार्या धारास्वाहापरपर्याया द्रविणकादयस्तत्पुत्राः १३ स्कंदश्चाग्निपुत्रःधात्रीत्वेनकृत्तिकापुत्रःउपचारमात्रमेतन्मुख्यतस्तुसदाशिवपुत्रः येविशाखादयः तेतत्स्कंदाज्जाता ।
दोषभार्याशर्वरीतत्पुत्रःशिशुमारः । कोसावितितत्राह हरेरिति १४ वस्तोर्भार्यागिरसी तत्पुत्रःविश्वकर्माकृतिपतिः कृतीनांशिल्पानां ईरच्छातस्याःपतिः शिल्पिनाकुलाचार्यइत्यर्थः कृ
त्याःदेव्याःपतिरितिवा ततोविश्वकर्माणः १५ अथपंचयामोदिवसाभिमानि आतपाज्जातइतिशेषः येनपंचयामेन १६ भूतस्यसततिमाह भूतस्यभार्यानाम्नाभूताभार्याएकादशरुद्रानसूत ।
तस्यान्याः सुरूपा भार्याकोटिशोरुद्रानसूत तथारुद्राणांपार्षदानसूत तथामेतविनायकांश्च प्रधानरुद्ररूपाणांनामान्याह १७

रैवतइति १८ अंगिरसः प्रजापतेः नाम्ना स्वधापत्नीपितृनसूत अथ तस्यैवान्याभार्या अथर्वांगिरसं वेदं पुत्रत्वेऽकरोत् १९ वेदशिरा इति कृशाश्वस्य नामांतरम् २० पुत्रर्णाजातिभेदसूचना
नृष्यामिनी इति संधिकार्याभावः ॥ २१ ॥ अरुं ऊरु र हित मरुणा मित्यर्थः ॥ २२ ॥ यक्षग्रहादितः क्षयरोगार्तः कीदृश्यः कलाः कृष्णपक्षेक्षयाक्षीणाः शुक्लपक्षे एधिताः वर्धिताः वृद्धयभाव
इति सः एधवृद्धाविति धातोः अथवा इधिदीप्ताविति धातुः निष्ठायां नुमो लोपे इधिता इति रूपं सिद्धयति तस्य गुणः २३ शकराणि सुखकराणि ॥ २४ ॥ भन्नापि मिथो वैलक्षण्यद्योतनाय सांघि

रैवतोऽजो भवो भीमो वाम उग्रो वृषाकपिः ॥ अजैकपादहिर्बुध्न्यो बहु रूपो महानिति ॥ रुद्रांश्च पार्षदांश्चान्यान्वोरान्प्रेतविनायकान् १८ प्रजापतेरांगिरसः
स्वधापत्नीपितृनथ ॥ अथर्वांगिरसं वेदं पुत्रत्वे चाकरोत्सती १९ कृशाश्वोऽर्चिषिभार्यायां धूमकेतुमजीजनत् ॥ धिषणायां वेदशिरा देवलं च सुतं
मनुम् २० ताक्ष्यस्य विनता क्रदूः पतंगीयामिनी इति ॥ पतंग्यसूतपतगान्यामिनीशलभानथ २१ विनतामूतगरुडं साक्षाद्यज्ञेशवाहनम् ॥ सूर्य
सूतमनूरुचक्रदूर्नागाननेकशः २२ कृत्तिकादीनि नक्षत्राणीदोः पत्न्यस्तु भारत ॥ दक्षशापात्सोऽनपत्यस्तासु यक्षग्रहादितः ॥ पुनः प्रसाद्य तं सोमः क
लालेभेक्षयेधिताः २३ शृणुनामानि लोकानां मातृणां शंकराणि च ॥ अथ कश्यपपत्नीनां यत्प्रसूतामिदं जगत् २४ अदितिर्दितिर्दनुः काष्ठा अरिष्टासु
रसा इला ॥ मुनिः क्रोधवशात्ताम्रासुरभिः सरमातिमिः २५ तिमेर्यादोगणा आसन्श्चापदाः सरमासुताः ॥ सुरभेर्महिषागावो ये चान्ये द्विशफानृप ॥ ताम्रा
याः श्येनगृध्राद्यामुनेरप्सरसांगणाः २६ दंदशूकादयः सर्पाराज न क्रोधवशात्मजाः ॥ इलायामूरुहाः सर्वे यातुधानाश्च सौरसाः २७ अरिष्टायाश्च गंधर्वाः का
ष्ठायाश्च शफेतराः ॥ सुतादनोरेकषष्टिस्तेषां प्राधानिकाञ्छृणु २८ द्विमूर्धाशंबरोऽरिष्टो हयग्रीवो विभावसुः ॥ अयोमुखः शंकुशिराः स्वर्भानुः कपिलोऽरुणः
२९ पुलोमा वृषपर्वा च एकचक्रोऽनुतापनः ॥ धूम्रकेशो विरूपाक्षो विप्रचित्तिस्तु दुर्जयः ३० स्वर्भानोः सुप्रभां कन्यामुवाहनमुचिः किल ॥ वृषपर्वणस्तु
शर्मिष्ठां ययातिर्नाहुषो बली ३१ वैश्वानरसुतायाश्च तत्सुश्चारुदर्शनाः ॥ उपदानवीहयशिराः पुलोमा कालिका तथा ३२ उपदानवीहिण्याक्षः क्रतुर्हयशिरां
नृप ॥ पुलोमा कालिका च द्वे वैश्वानरसुते नृप ३३ उपये मेच भगवान् कश्यपो ब्रह्मचोदितः ॥ पौलोमाः कालिकेयाश्च दानवा युद्धशालिनः ३४ तयोः षष्टि
सहस्राणि यज्ञघ्नांस्ते पितुः पिता ॥ जघान स्वर्गतो राजने क इंद्रप्रियंकरः ३५ विप्रचित्तिः सिंहिकायां शतं चैकमजीजनत् ॥ राहुज्येष्ठं केतुशतं ग्रहत्वं यउपाग
तः ३६ अथातः श्रूयतां वंशो योऽदितेरनुपूर्वशः ॥ यन्नारायणो देवः स्वांशेनावतरद्विभुः ३७ विवस्वानर्थमापूषा त्वष्टाऽथ सविता भगः ॥ धाता वि
धाता वरुणो मित्रशक्र उरुक्रमः ३८

कार्याभावः २५ सूचीकटाह्न्यायेन प्रातिलोम्येन संततिमाह तिमेरिति २६ मूरुहाः वृक्षाः सुरसायाः पुत्राः सौरसाः २७ द्विशफेतराः एकशफाः प्राधानिकं प्रधानविषयसंख्यानं २८ २९ ३० ३१
३२ ३३ ३४ तेन पितुरभिमान्योः पितार्जुनः ३५ ३६ ३७ ३८

३२ भुवि वर्तमानेति शेषः नाम्ना वडवा ४० ४१ विवृतद्विजः प्रकाशितदंतः दक्षायकुपितं हरमिति शेषः ४२ तयारोचनया त्वष्टु सन्निवेशो नाम सुतो जज्ञे विश्वरूपपरया भूदिति शेषः ४३ तद्विश्वरूपं रोचनादे
वानामपि स्वसाउभयेषां कश्यपपुत्रत्वेन मिथो भ्रातृत्वादेवानां स्वस्तीयं स्वमुः पुत्रद्विषतामसुराणामपि स्वस्तीयमित्यर्थः देवैः सह द्रेणा विमतेना वज्ञातेना गिरसेन गुरुणा बृहस्पतिना र्पा रत्यक्ता अभवन्निति यदतोऽसु
रजघार्थं विश्वरूपं वज्रिरे इत्यर्थः ४४ इति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठस्कंधे विज० षष्ठोऽध्यायः ६ गुरुद्वारा प्रसादक दहत्विचि चना दुरुपसाद एव बलीयान् भक्तिज्ञानादिसमुद्रेकसिद्धये तदभाव सद्योऽनर्थपरपराहे
तुरतो ज्ञानाद्यधिना पुरुषेण स्वप्ने पि गुरुर्नावमंतव्यः किंतु निरंतरं स बहुमानं प्रसादसमृद्धये निषेवणीय इति एतास्मिन्नध्याये निरूप्यते तत्र राजापृच्छति यस्येति यस्यकस्य आत्मनः आचार्येण शिष्याणां पुत्राणां
विवस्वतः श्राद्धदेवं संज्ञाऽसूयत वै मनुम् ॥ मिथुनं च महाभागाय मंदेवं यमीतथा ३९ सैव भूत्वाऽथ वडवानासत्यौ सुषुवे भुवि ॥ छायाशनैश्चरं लेभे मावर्गि
चमनुंततः ॥ कन्यां च तपतीया वैवत्रे संवरणं पतिम् ४० अर्यम्णो मातृकापत्नी तयोश्चर्षणयः सुताः ॥ यत्र वै मानुषी जातिर्ब्रह्मणा चोपकल्पिता ४१
पूषाऽनपत्यः पिष्टादो भग्नदंतोऽभवत्पुरा ॥ योऽसौ दक्षाय कुपितं जहास विवृतद्विजः ४२ त्वष्टुर्देयानुजाभार्यारोचनानामकन्यका ॥ सन्निवेशस्तया जज्ञे वि
श्वरूपश्च वीर्यवान् ४३ तं वज्रिरे सुरगणाः स्वस्तीयं द्विषतामपि ॥ विमतेन परित्यक्ता गुरुणा गिरसेन यत् ४४ इति श्रीभागवते षष्ठस्कंधे षष्ठोऽध्यायः ६ ॥
राजोवाच ॥ यस्य हेतोः परित्यक्ता आचार्येणात्मनः सुराः ॥ एतदा च श्वभगवन् शिष्याणामक्रमं गुरौ १ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इंद्रस्त्रिभुवनैश्चर्यमदोल्लंघित
सत्पथः ॥ मरुद्भिर्वसुभीरुद्रैरादित्यैर्ऋभुभिर्नृप २ विश्वेदेवैश्च साध्वैश्च नासत्याभ्यां परिश्रितः ॥ सिद्धचारुणगंधैर्मुनिभिर्ब्रह्मवादिभिः ३ विद्याधराप्सर
भिश्च किन्नरैः पतंगोरगैः ॥ निषेव्यमाणो भगवांस्तूयमानश्च भारत ४ उपगीयमानो ललितमास्थानाभ्यासनाश्रितः ॥ पांडुरेणातपत्रेण चंद्रमंडलचारु
णा ५ युक्तश्चान्यैः पारमेष्ठ्यैश्चामरव्यजनादिभिः ॥ विराजमानः पौलोम्या सहार्धासनयाभृशम् ६ स यदा परमाचार्यं देवानामात्मनश्च ह ॥ नाभ्यनंदतमं
प्राप्तं प्रत्युत्थानासनादिभिः ७ वाचस्पतिं मुनिवरं सुरासुरनमस्कृतम् ॥ नोच्चालासनादिद्रः पश्यन्नापि समागतम् ८ ततो निर्गत्य सहसा कविरागिरसः
प्रभुः ॥ आययौ स्वगृहं तूष्णीं विद्वाञ्छ्रीमदविक्रियाम् ९ तर्ह्यवप्रतिबुद्धयेद्रोगुरुहे लनमात्मनः ॥ गर्हयामास सदसि स्वयमात्मानमात्मना १० अहो ब
तमयाऽसाधुकृतं वैदभबुद्धिना ॥ यन्मयैश्चर्यमत्तेन गुरुः सदसि कात्कृतः ११ को गृह्येत्पंडितो लक्ष्मीं त्रिविष्टपपतेरपि ॥ ययाहमासुरं भावं नीतोऽद्य भिबु
धेश्वरः १२ यो पारमेष्ठ्यधिषणमधितिष्ठन्नकंचन ॥ प्रत्युत्तिष्ठेदिति ब्रूयुर्धर्मतेन परं विदुः १३

अक्रममपराधं १ राजमश्रं परिहर्तुं मुपक्रमते इंद्र इति २ ३ ४ आरथानं संभा तत्राभ्यासनं सिंहासनं आश्रितः ५ पारमेष्ठ्यैः श्रेष्ठैः ६ न अभ्यनंदतं संतुष्टयानां पूजयत् ७ प्रत्येकशः पूजाहेतव इति द्योत
नायवाचस्पत्यादिविशेषणबाहुल्यं ८ श्रीनिमित्तमदस्य विक्रियां विकारं ९ तर्ह्येव तदानीमेव गुरोर्हेलनं अवज्ञान १० सदसीत्यनेनावज्ञानस्योद्रेकतामाह दभ्रबुद्धिनाऽल्पबुद्धिना कात्कृतं धिक्कृतं ११
को गृह्येदिति शृणु अभिकांक्षाया १२ राजयोग्यं सिंहासनमधिष्ठितो न प्रत्युत्तिष्ठेदिति शास्त्रकारवचनात्कथमासुरं भावं नीत इति चेत्तत्राह यदिति पारमेष्ठ्यधिषणं सिंहासनस्थानमधितिष्ठन् राजा कंचनने
त्तिष्ठेदिति प्रत्युत्थानं न कुर्यादिति येषां षडितमन्या ब्रूयुस्ते परमं धर्मं न विदुरित्यन्वयः १३

तादृशानां वाक्ये विश्वासेन प्रवर्तमानस्यानर्थफलहेतुत्वाद्बुद्धिमत्तानकर्तव्यमित्यभिप्रेत्याह तेषामिति अश्मनाकृताः पुषाः नावोऽश्मपुषाः १४ यतएवमनर्थोऽथ तस्मादगाधाधिषणंगभीरबुद्धिम् १५ अ
ध्यात्ममायया योगसामर्थ्येन अदृष्टांगतिमदृश्यलक्षणां स्थितिम् १६ संज्ञां स्वरूपविषयं ज्ञानं स्वराद्वन्द्वः १७ १८ निर्भिन्नान्यंगानि शरीराणि उरवश्च बाहवश्च येषां ते तथा १९ आत्मनः परमात्मनो भ
वतीत्यात्मनः २० वदति पृथ्वी तृतीयार्थे युष्माभिरित्यर्थः २१ तस्यानयस्यान्यायस्य परिपाक कोसावितितत्राह परेभ्य इति २२ काव्यं शुक्रं २३ निलयनं युष्मदधिकृतस्वर्गमिति शेषः भृगुर
वदेव तां येषां ते भृगुदेवताः जनाः ममापि अभेद्यनिलयनं आदरीरन् दारयंतीति वा २४ अनुशिक्षितं सम्यक्साधितोऽर्थोऽप्येते तथा भृगूणां मंत्राः त्रिविष्टपमभेद्यंगणयंति किं नैव ब्राह्मणशक्तिराचित्यवि
भवेत्याह न विप्रेति विप्राश्च गोविंदश्च गावश्च ईश्वराः येषां ते तथा तेषां विप्रभक्तिर्गोविंदगोभक्त्यविना भूतेति दर्शनाय सहैवाकं सापितारतम्योपेता शुभदेवतोगवीति २५ तत्तस्मात्तपस्वित्वादिगु

तेषां कुपथद्रष्टृणां पततां तमसि ह्यधः ॥ येश्रद्धधुर्वचस्ते वै मज्जंत्यश्मपुषा इव १४ अथाहममराचार्यमगाधाधिषणं द्विजम् ॥ प्रसादयिष्ये विशठः शीर्ष्णात
चरणं स्पृशन् १५ एवं चितयतस्तस्य मधो नो भगवान् गृहात् ॥ बृहस्पतिर्गतोऽदृष्टांगतिमध्यात्ममायया १६ गुरोर्नाधिगतः संज्ञां परीक्षन् भगवान् स्वराद् ॥
ध्यायन् अधियासुरैर्युक्तः शर्मना लभतात्मनः १७ तच्छ्रुत्वा सुराः सर्वे आश्रित्यौशनसं मतम् ॥ देवान् प्रत्युद्यमं च क्रुर्दुर्मदाजाततायिनः १८ तौर्विसृष्टेषु मि
स्तीक्ष्णैर्निर्भिन्नां गुरुबाहवः ॥ ब्रह्माणं शरणं जग्मुः सहैद्रानतकंधराः १९ तांस्तथाऽभ्यर्दितान् वीक्ष्य भगवानात्मभूरजः ॥ कृपया परया देव उवाच परिसांस्व
यन् २० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अहो बत सुरश्रेष्ठा ह्यभद्रं वः कृतं महत् ॥ ब्रह्मिष्ठं ब्राह्मणं दांतमैश्वर्यान्नाभ्यनंदत २१ तस्यायमनयस्यासीत् परेभ्यो वः पराभवः ॥ प्र
क्षीणेभ्यः स्ववैरिभ्यः समृद्धानां च यत्सुराः २२ मधवन् द्विषतः पश्य प्रक्षीणान् गुर्वतिक्रमात् ॥ संप्रत्युपचितान् भूयः काव्यमाराध्य भक्तिः २३ आदरीरन्
निलयनं ममापि भृगुदेवताः २४ त्रिविष्टपं किं गणयंत्यभेद्यं मंत्राभृगूणामनुशिक्षितार्थाः ॥ न विप्रगोविंदगवीश्वराणां भवंत्यभद्राणि नरेश्वराणाम् २५ तद्विश्व
रूपं भजता शुविप्रतपस्विनं त्वाष्ट्रमथात्मवंतम् ॥ सभाजितोऽर्थान्सविधास्यते वो यदि क्षामिष्यध्वमुतास्यकर्म २६ श्रीशुक उवाच ॥ तएव मुदिताराजन् ब्र
ह्मणा विगतज्वराः ॥ ऋषित्वाष्ट्रमुपव्रज्य परिष्वज्येदमब्रुवन् २७ देवा ऊचुः ॥ वयं तेऽतिथयः प्राप्ता आश्रमं भद्रमस्तु ते ॥ कामः संपाद्य तां तातापितृणां स
मयोचितः २८ पुत्राणां हि परो धर्मः पितृशुश्रूषणं सताम् ॥ अपि पुत्रवतां ब्रह्मन् किमुत ब्रह्मचारिणाम् २९ आचार्यो ब्रह्मणो मूर्तिः पितामूर्तिः प्रजापतेः ॥
आतामरुत्पतेर्मूर्तिर्माता साक्षात्क्षितेस्तनुः ३०

आधिको गुणोऽप्यस्तीत्याह अवेति आत्मवत्त्वादपरः कल्याणगुणो नास्तीत्यतोऽथेति नैकएवार्थेनेन किं त्वपेक्षिताशेषार्थोऽप्यस्तीत्यतोऽर्थानिति नेदानीमुत्तरत्राप्ययमेवालमित्यतो विवास्पत इति
तत्रेति कर्तव्यतामाह यदीति उताप्यर्थः २६ ते देवाः २७ पितृणां नः समयोचितः एतत्कालयोग्यः । काम्यत इति कामोर्थः २८ सतापुत्राणां ब्रह्मचारिणा अपुत्रवतां पुत्राः उभयेषामपि
शुश्रूषणं कुर्वतीत्यर्थः २९ पित्रादिशुश्रूषणेन रुद्रादिदेवताशुश्रूषणमपि कृतं स्यात्तेषां तेषु विशेषसन्निधानादित्याह आचार्य इति ब्रह्मणश्चतुर्मुखस्य मूर्तिः सन्निधानस्थानं प्रजापतेः रुद्रस्य प्रजापतिः
शिवः स्थाणुरभेशो वृषवाहन इत्याभिधानात् मरुत्पतेर् रुद्रस्य अतिथिः स्वयं धर्मस्यात्मा मूर्तिः अभ्यागतः प्राहुः किं आत्मनः सर्वभूतानि मूर्तिः एको देवः सर्वभूतेषु गूढ इति श्रुतेः ३०

भा. ५.

३१ स्वात्तवाभ्यस्यकतव्यत्वमुक्तानगमयात् तस्मादिति परेभ्यः शत्रुभ्यः प्राप्तपराभवलक्षणामातिअपनयन् ३२ त्वात्वां ३३ नन्वहं युष्मदुपाध्यायश्चेत्कनिष्ठस्यमपादाभिर्वदन्निर्दिष्टं भवतामिति तत्राह नेति अर्थेषु प्रयोजनेषु प्रविष्टस्य कनिष्ठस्य आचार्यादेव विद्याविदितासाधिष्ठं प्रापयति सर्वादेवतावेदविद्विब्राह्मणे निवर्त्ततीत्यादि श्रुतेः वेदाभिज्ञानमेव ज्येष्ठस्य कारणं न वय इत्याह छंदोभ्य इति अत्र छंदोभ्य इत्यनेन तदभिज्ञानं लक्ष्यते वेदाभिज्ञानमन्तरेण ज्येष्ठस्य कारणं वयोन भवति तज्ज्ञानमेतत्तवास्ति तस्मात्त्वदं धिर्वदनेन निर्दिष्टं धौम्यादौ पांडवादीनां दृष्टत्वादित्यर्थः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ धर्मग्रांले विगर्हितं पौरोहित्यमिति शेषः कस्मादिति तत्राह ब्रह्मेति ब्रह्मवर्चसः उपव्ययोनाशो यस्मात्तत्तथा पौरोहित्ये ब्रह्मवर्चः उपगतव्ययं प्राप्तनाशं स्यादिति यत्तस्माद् धर्मशीले विगर्हितं भित्तिवायोजना तर्हि तत्र शक्यमित्युच्यतामिति चेत्तत्राह कथं न्विति हेनायाः लोके शैः अभियाचितो मद्भिधो विप्रः कथं नु प्रत्याख्यास्यति कथमपि न निराकरोतीत्यर्थः गुर्वाज्ञालंघने दोषापत्तेरित्याभिप्रेत्याह ताच्छिष्य इति पर

वि० ३५०

दयायाभगिनीमूर्तिर्धर्मस्यात्माऽतिथिः स्वयम् ॥ अग्रेभ्यागतोमूर्तिः सर्वभूतानि चात्मनः ३१ तस्मात्पितृणामार्तानामातिपरपराभवाम् ॥ तपसाऽपनयं स्तातसंदेशं कर्तुमर्हसि ३२ वृणीमहे त्वोपाध्यायं ब्राह्मिष्ठं ब्राह्मणं गुरुम् ॥ यथांजसा विजेष्यामः सपत्नांस्तव तेजसा ३३ न गहयंति ह्यर्थेषु यविष्ठांघ्रयभिवादनम् ॥ छंदोभ्योऽन्यत्र न ब्रह्मन् वयोज्येष्ठस्य कारणम् ३४ ॥ ऋषिरुवाच ॥ अभ्यर्धितः सुरगणैः पौरोहित्ये महातपाः ॥ स विश्वरूपस्तानाह प्रसन्नः श्लक्ष्ण यागिरा ३५ विश्वरूप उवाच ॥ विगर्हितं धर्मशीले ब्रह्मवर्च उपव्ययम् ॥ कथं नु मद्भिधो नाथालोके शैरभियाचितः ॥ प्रत्याख्यास्यति तच्छिष्यः स एव स्वार्थ उच्यते ३६ अकिंचनानां हि धनं शिलोच्छनं स तेन निर्वर्तितसाधुसत्क्रियः ॥ कथं विगर्हीतुं करोम्यधीश्वराः पौरोधसं हृष्यति येन दुर्मतिः ३७ तथापि न प्रतिब्रूयां गुरुभिः प्रार्थितं कियत् ॥ भवतां प्रार्थितं सर्वप्राणैरर्थैश्च साधये ३८ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ तेभ्य एवं प्रतिश्रुत्य विश्वरूपो महातपाः ॥ पौरोहित्यं ततश्च परमेण समाधिना ३९ सुरद्विषां श्रियं गुप्तमौशनस्यापि विद्यया ॥ आच्छिद्या दान्महेन्द्राय वैष्णव्या विद्यया विभुः ४० यया गुप्तः सहस्राक्षो जिग्ये सुरचमूर्विभुः ॥ तां प्राह समहेन्द्राय विश्वरूप उदारधीः ४१ यां प्रविश्या सुराञ्छ्वत्कक्ष्यां नारायणात्मिकाम् ॥ अजैषीद्वृषभस्तात सिंहः क्षुद्रमृगानिव ४२ इति श्रीभागवते षष्ठस्कंधे सप्तमोऽध्यायः ७ ॥ राजोवाच ॥ यया गुप्तः सहस्राक्षः स वाहानरिपुसैनिकान् ॥ क्रीडन्निव विनिजत्यत्रि लोक्या बुभुजे श्रियम् १

कार्यत्वेन निराकार्यमिति तत्राह स एवेति ॥ ३६ ॥ एतदेव स्पष्टमाह अकिंचनानामिति लूनसस्येकेदारस्वामिना च परित्यक्ते एकैकावशिष्टमंजरीग्रहणं शिलं तादृशे क्षेत्रे एकैकव्रीहिग्रहणं उच्छनं शिलं चोच्छनं यत्तेनैव न प्रतिग्रहादिना निवर्तिताः साधूनासत्यः क्रियाभिर्होत्रलक्षणा यस्य स तथा एवं विधो विगर्हितं पौरोधसं कथं करोमि । दुर्मतिः दुःस्वितमतिः विषयाकृष्टचित्त इत्यर्थः येन पौरोहित्येन प्राप्तेन हृष्टो भवति तदिति शेषः ३७ गुरुभिः प्रार्थितं कियदिति धिक्कृत्य न करोमीति न वच्मीति कथं तर्हि निर्णय इति तत्राह भवतामिति ३८ ३९ औशनस्याऽऽशनसः शुकस्य विद्यमाना औशनसी तथा आच्छिद्यस्वीकृत्य विष्णुदेवता अस्या इति वैष्णवीतया ४० ४१ कक्ष्यां कवचलक्षणारक्षाम् ४२ इति श्रीभागवते महापुं षष्ठस्कंधे विज० टीकायां सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ अकामः सर्वकामो वामोक्षकामो यजेद्भारिमित्युक्तं प्रपंचयत्यनेनाध्यायेन तत्र राजातीताध्याये संक्षिप्य कथितं नारायणकवचं नाम स्तोत्रं लोकोपकाराय विस्तरतः श्रोतुं पृच्छति ययोति गुप्ते रक्षितः रिपुसैनिकान् शत्रुसेनानायकान् ॥ १ ॥

१ पौरोहित्यं चार्चकत्वं माहापत्यं तथैव च ॥ यः करोति स देवोपि श्वानयोर्निसमश्नुत इति ॥

१५

तदित्युचरन्निमानुसारेण यथाततायिनः इतीत्यभावेन श्रोतुं पुनर्वचनं यथायेनेत्यभावेन समित्यं भावंत्वमाख्याहीतिशेषः २ ३ धौतौ प्रक्षालितावंधीपाणीचयस्यसतथा धौतेत्यारम्भो वि
ष्णवेनमइत्यनेन ग्रंथेन तद्वर्गधारणे इत्यं भावं वक्ति कृतः स्वांगे करयोश्च न्यासो येन सतथा ४ सन्नहोत् बध्नीयात् दैवाद्रूपे अनावृष्टिलक्षणे भूतेभ्य उन्मादादिलक्षणे आत्मकर्मणः कुष्ठभगंदरादिलक्षणे
५ आनुपूर्व्यात्संप्रदायक्रमात् ६ विपर्ययशिरादिर्वा करन्यासं संक्षिप्योक्तं विस्तारार्थमाह करन्यासामेति ओं नमो भगवते वासुदेवायेतीयं द्वादशाक्षरविद्या ७ न्यसेद्धृदय इत्यादिना षडगान्याह
न्यसेदिति अनुओं कारन्यासानंतरं प्रत्येकमोंकारमनुगतं कृत्वेति वा ललाटोपरि वा ८ तुनावर्णदेवतास्मरणसूचयति शिखया शिखायां मुकुटप्रदेशे ९ अस्त्रमसुरनिरासमुद्दिश्य कुर्यादिति शेषः मंत्रमू
र्तिः मंत्रदेवतासंविधानयुक्तदेह इति विसर्गेण सहितं फडित्यक्षरावसानमंत्रं अंतरक्षसां नाशकरं फडक्षरं वा तं मकारं स्वाहा विसर्जनीय सहितं फडक्षरं चेति वा १० व्यत्यस्योक्त्या विष्णवेन मइत्यन्यथा प्रतीति
निरासाय प्रतीकं पठति ओं विष्णवेन मइतीति अनंतरं ध्येयदेवताप्रकारं निरूपयति आत्मानमिति परमात्मानं विप्रतिपत्तिनिरासायोक्तं ध्येयमिति ऐश्वर्यादिषट्शक्तिभिः उत्साहप्रभुमंत्रज्ञानक्रियेच्छा

भगवंस्तन्ममाख्याहिर्वर्मनारायणात्मकम् ॥ यथाततायिनः शत्रून् येन गुप्तोऽजयन् मृधे २ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ वृतः पुरोहितस्त्वाश्रोमहेन्द्रायानुपृच्छते ॥ नारा
यणाख्यं वर्माहतदिहैकमनाः शृणु ३ ॥ विश्वरूप उवाच ॥ धौतांघ्रिपाणि राचम्यसपवित्र उदङ्मुखः ॥ कृतः स्वांगं करन्यासो मंत्राभ्यां वाग्यतः शुचिः ४
नारायणमयं वर्मसन्नहोद्वय आगते ॥ दैवभूतात्मकर्मभ्यो नारायणमयः पुमान् ५ पादयोर्जानुनोरुर्वोरुदरे हृदयथोरासि ॥ मुखेशिरस्यानुपूर्व्यादोंकारादीनि
विन्यसेत् ६ ओं नमो नारायणायेति विपर्ययमथापि वा ॥ करन्यासंततः कुर्याद्वादशाक्षरविद्यया ७ प्रणवादिकारांतमंगुल्यंगुष्ठपर्वसु ॥ न्यसेद्धृदय
ओंकारं विकारमनुमूर्धनि ८ षकारं तु भ्रुवोर्मध्येणकारं शिखयादिशेत् ॥ वेकारं नेत्रयोर्ध्वं ज्यान्नकारं सर्वसंधिषु ९ मकारमस्त्रमुद्दिश्य मंत्रमूर्तिर्भवेद्भुवः ॥ स
विसर्गं फडंतं तु सर्वोदिक्षु विनिर्दिशेत् १० ओं विष्णवेनमः इत्यात्मानं परं ध्यायेद्द्वेयं षट्शक्तिभिर्युतम् ॥ विद्यातेजस्तपोमूर्तिरिमं मंत्रमुदाहरेत् ११ ओं हारिर्वि
दध्यान्मम सर्वरक्षां न्यस्तांघ्रिपद्मः पतंगेन्द्रपृष्ठे ॥ दरारिचर्मासि गदेषु चापपाशान्दधानोऽष्टगुणोऽष्टबाहुः १२ जलेषु मारक्षतुमत्स्यमूर्तिर्यादोगणेभ्यो वरुणस्य
पाशात् ॥ स्थले च मायाबटुवामनोऽव्यात्त्रिविक्रमः खेऽवतु विश्वरूपः १३ दुर्गेष्वटव्याजिमखादिषु प्रभुः पाया नृसिंहोऽसुरयूथपारिः ॥ विमुंचतो यस्य महाह
हासं दिशो विनेदुर्न्यपतंश्च गर्भाः १४ रक्षत्वसौमाऽध्वनियज्ञकल्पः स्वदंष्ट्रयोन्नीतधरो वराहः ॥ रामोऽद्रिकूटेष्वथ विप्रवासिसलक्ष्मणो व्याघ्ररताग्रजो माम् १५

शक्तिमिवा तपोनामशत्रुसंतापनशक्तिर्ज्ञानं वा इमं मंत्रमिति वक्ष्यमाणमिति ११ हारिर्विदध्यादित्यादिना नारायणाख्यं कवचमुच्यते अणिमाद्यष्टगुणः सृष्ट्याद्यष्टगुणो वा व्यापगुणो वा अशूढव्या
घ्राविति धातुः शुभलक्षणं गुणमेव मुक्ते नत्वशुभलक्षणं दुःखमिति वाष्टगुणः अशूभोजन इति धातुः शुभं पिबत्यसौ नित्यनाशुभसहारीः पिबेदित्यादेः १२ यादासि जलजतव इत्यतो वरुणपाशस्य यादोगणा
तमैतत्त्वोपलब्धस्य मरणाविना भूतत्वेन तत्परिहारार्थं ग्रहणं मथ्नाति हिंसतीति मत् असुरस्तं स्पतीति मत्स्यः माथि हिंसायां शिरोममंथतरसेति प्रयोगाच्च इतरस्तु मथित्वा विन्दोडचमरनीति मत्स्यः
यविन्दोडन इति धातुः सृगतावित्यस्मात् डचप्रत्ययः माययेच्छया गृहीतबटुवामननाममूर्तिर्विश्वरूपः स्थूलरूपः १३ अटवीचथाजिश्चमसश्चादिषु पातानितथातेषु गर्भा असुरस्त्रीणामिति शेषः १४ अ
ध्वनिमायां स्वदेहेन यज्ञकल्पयतीति यज्ञकल्पः यज्ञो विष्णुस्तत्समः स एवेत्यतो वा रामः परशुरामः विविधप्रवासे भरताग्रजः दाशरथीरामः १५

छंदःसाम्यद्योतनाय उग्रधन्वा अखिलप्रमादादित्युक्तं नरनामाविष्णुः हासादुन्मादकृतहासात् अयोगाभारायणस्मरणाद्युपायैकल्यात् १६ सनत्कुमारो ब्रह्मवारिवपुः ब्रह्मपुत्रसनत्कुमाराविष्टः सनत्कुमारनामा तु ब्रह्मचर्यवपुर्हरीः सनत्कुमारमपरं ब्रह्मपुत्रं विवेशयः समायोगेतरात्कामात्पातुर्विश्वेश्वरः भूमिरिति वाक्यमत्र मानं कामानयोगधान्मयादिविषयान् देवयतिगमयति आत्मनीतिदेवः तस्मादेवर्षिर्वर्यः महिदासः पुरुषांतरार्चनात्विष्णोः परिवारत्वमंतरेण प्राधान्येनान्यदेवतार्चनादोपात्तं महिदामस्तु वैर्षिः पातुर्मां विष्णुरव्ययः तदनर्पितकर्मभ्यस्तदस्मरणतस्तथेति वाक्यद्योतनाय महिदासेति प्रसिद्धनाममुक्ता देवर्षिर्वर्य इत्यबाधि अनालक्षणकर्मणः सथात्स्यात्स्मरणपूर्वकानर्चनाच्च महिदासस्तु देवर्षिः पातुर्मां विष्णुरव्ययः तदनर्पितकर्मभ्यस्तदस्मरणतस्तथेति वाक्यद्योतनाय महिदासेति प्रसिद्धनाममुक्ता देवर्षिर्वर्य इत्यबाधि अनेन वैष्णवानामेवात्राधिकारो नान्येषां तेषामेव विशेषस्मरणज्ञानपूर्तेरितिसूचितं केचित्पुरुषार्चनांतरादित्यनृच्यांतरायवाचित्वमंतरशब्दरयोचुस्तच्चित्त्यं अंतरःपरिधानीयेबाह्येस्वीयेतरात्मनीत्यादौ एवं प्रयोगात् १७ शरीररोगजनकादपथ्यद्रव्यान्निर्जितात्मावशीकृतेन्द्रियग्रामः । तत्कृताद्यज्ञकर्मापादितादनित्यफलात्स्वर्गादेर्यज्ञनामायागप्रवर्तकोविष्णुः बलः बलभद्रः स एवाहीन्द्रः शेषनामा शेषदेवः सहस्राक्षः सहस्रांघ्रिशिरोभुज इत्यादेः बलं शक्तौ बलोरामे बलिष्ठे च बलस्तथेत्यभिधानात् बलिष्ठो हीन्द्र इति वा १८ धर्मावनाय धर्मपरिपालनाय उरुप्रपातु भूयो भूयो रक्षति

वि० अ०

८

मामुग्रधन्वा अखिलप्रमादान्नारायणः पातु नरश्च हासात् ॥ दत्तस्त्वयोगादथ योगनाथः पायादुणेशः कपिलः कर्मबंधात् १६ सनत्कुमारोऽवतु कामदेवाद्वयशीर्षो मां पथि देवहेलनात् ॥ देवर्षिर्वर्यः पुरुषांतरार्चनात्कूर्मो हरिर्मां निरयादशेषात् १७ धन्वंतरिर्भगवान्पात्वपथ्याद्वद्वाद्रयादृषभो निर्जितात्मा ॥ यज्ञश्च लोकादुततत्कृतान्नो बलोगणात्क्रोधवशादहीन्द्रः १८ द्वैपायनो भगवानप्रबोधाद्बुद्धस्तुपाखंडगणात्प्रमादात् ॥ कल्कीकलेः कालमलात्प्रपातु धर्मावनायोरुक्तावतारः १९ मां केशवो गद्याप्रातरव्याद्रोर्विद आसंगवजात्तवेणुः ॥ नारायणः पातु सदात्तशक्तिर्मध्यं दिने विष्णुरसींऽद्रपाणिः २० देवोऽपराह्णे मधुहो ग्रधन्वा सायं त्रिधामाऽवतु माधवो माम् ॥ दोषे हृषीकेश उतार्धरात्रे निशीथ एकोऽवतु पद्मनाभः २१ श्रीवत्सलक्ष्माऽपररात्र ईशः प्रत्यूष ईशोऽसिधरो जनाद नः ॥ दामोदरोऽव्यादनुमंभ्यं प्रभाते विष्णुः श्रीमान् भगवान्कालमूर्तिः २२ चक्रं युगांतानलतिग्मनेमि भ्रमत्समं ताद्रगवत्प्रयुक्तम् ॥ दंढिग्धिदंढिग्धिरसैन्यमाशुकक्षयथावातसखो हुताशः २३ गदेशनिस्पर्शनविस्फुलिगे निष्पिठि निष्पिठ्यजितप्रियासि ॥ कूष्माण्डवैनायक यक्षरक्षोभूतग्रहांश्रूण्यचूर्णयारीन् २४

त्यर्थः १९ प्रातरारभ्य पंचभिः पंचभिर्घटिकाभिः अहोरात्रविभागं कृत्वा तेष्वेकैकामूर्तिसंकल्प्याह मां केशव इति गोष्ठेभ्यो निर्गत्य दैकत्रगावः संयुज्यंते सकाल आसंगवस्तस्मिन्काले २० दोषेरात्रिभोजनकाले रात्रिसामान्यविवक्षायां दोषशब्दोऽव्ययवाची स्त्रीलिङ्गोवा रात्रिविशेषकालविवक्षायां पुल्लिङ्गः निशीथात्पूर्वयामोर्धरात्र उच्यते तस्मिन्काले निशीथे पंचदशघटिका तुलिते एकः पञ्चनाम एवावतु २१ प्रत्यूषे अरुणोदयप्रारम्भे अनुसंधयं संध्या निकटे प्रभाते सूर्योदयासन्नसमये २२ युगांतेऽग्निवत्तिग्मातीक्ष्णानेमिर्यस्य तत्तथा स्वरूपमुक्त्वा संबोधयति ददग्धीति हे सुदर्शन अरि सैन्यमाशु दंढिग्धि अतिशयेन दह अनेन सुदर्शनमहाज्वालकोटिसूर्यसमप्रभ अज्ञानांधस्य मे नित्यं विष्णोर्मां गम्य दर्शयेति मंत्रोऽर्थत उद्धृतः २३ स्पृश उपताप इति धातोः स्पर्शनतपनं अशनिवात्रिधा तव त्स्पर्शना स्तापकरा विस्फुलिगा अग्निकणाय स्याः सा तथा अशन्योर्वज्रयोः स्पर्शनेन संघट्टनेन जाता ये विस्फुलिगास्तादृशा विस्फुलिगाय स्याः सा तथा इति वा संबंधेन अशनिशब्देन मेघवाह्निर्लक्ष्यते तस्य स्पर्शनबहुः सहा विस्फुलिगाय स्याः सा इति वा तस्याः संयुद्धिः अशनिस्पर्शनविस्फुलिगे हे गदे निष्पिठि नितरां पिष्टं कुरु निष्पिष्टीति वा पाठे पिष्टिषेण इत्यस्य रूपम् २४

१६

दरेंद्रशंखश्रेष्ठयातुधानादेहाष्टवत्तुधाराहोष्टयंषातितथातान्अरीन्द्रावयेत्यन्वयः अनेन पांचजन्यनिजध्वानध्वस्तपातकसंचय पाहिमापापिनंघोरसंसारार्णवपातिनामित्ययंमंत्रःसूचितः २५ मम
छिंधीतितुगागमोविकल्पेनेतिवक्तव्यं द्विषांचक्ष्णपिछादय नोऽस्माकमघंहरेत्यन्वयः शतचंद्रेतिचर्मणोनाम २६ केतुभ्यइत्यनेनउल्कापातायुह्यंते केतोग्रहेभ्यइत्यनेनगतार्थत्वात् अघेभ्योऽप्यस
नेभ्यः २७ श्रेयःप्रतीपकाः श्रेयोविरोधिनस्तेचअमुराः २८ स्तोत्राणास्तोमःसमूहःस्तोत्रस्तोमःतल्लक्षगच्छंदःसामवेदस्तन्मयस्तत्प्रधानइत्यर्थःभगवान्पूज्य विष्वक्सर्वत्रसेनायस्यसतथा स्वस्यस्वामिनो
नामाभिः । विष्वक्सेनश्चहरेर्निवेदिताशनः २९ यानरंथः षार्षदाश्चभूषणाश्चपार्षदभूषणाः भूषणानामपिज्ञानाश्रयत्वज्ञापनायपुल्लिगप्रयोगः तत्कठगंकोस्तुभमासधातेत्यादेः ३० सर्वस्वस्विदं ब्रह्मेतिशु
तेः भगवानेवयत्सदसदस्तुवस्तुतस्तन्नियामकतयातद्रूपउच्यतइतियथासत्यंतत्सृष्टातदेवानुप्राविशत्तदनुप्राविश्यसद्व्यवस्थाभवदितिश्रुतिविहितत्वादव्यभिचरितेनसत्येन द्रव्यकर्मचकालश्चस्वभावोजी
वएवचेत्यादिवाक्यंचशब्दगृहीतं एवशब्देन सत्येनानेनमादेवःपातुविष्णुश्चतुर्भुजइतिस्मारयति ३१ भूषणादीनामचेतनत्वेनचेतनवत्प्राप्येतदातृत्वकथामित्याशंक्यतेषुहरेस्तत्तत्कार्षक्षमशक्तिस्वरूपेणा
त्वंयातुधानप्रमथप्रेतमातृपिशाचविप्रग्रहघोरदृष्टीन् ॥ दरेंद्रविद्रावयकृष्णपूरितोभीमस्वनोऽरीन्द्रदद्यानिकंपयन् २५ त्वंतिग्मधारासिवरारिसेन्यमी
शप्रयुक्तोममछिंधिछिंधि ॥ चक्ष्णपिचर्मञ्जुतचंद्रछादयद्विषामघंनोहरपापचक्षुषाम् २६ यन्नोभयंग्रहेभ्योऽभूत्केतुभ्योनृभ्यएवच ॥ सरीसृपेभ्योदंष्ट्रि
भ्योभूतेभ्योऽघेभ्यएवच २७ सर्वाण्येतानिभगवन्नामरूपास्त्रकीर्तनात् ॥ प्रयांतुसंक्षयंसद्योयेऽन्येऽश्रेयःप्रतीपकाः २८ गरुडोभगवांस्तोत्रस्तोमश्छंदोम
यःप्रभुः ॥ रक्षत्वशेषकृच्छ्रेभ्योविष्वक्सेनःस्वनामभिः २९ सर्वापद्मोहरेर्नामरूपयानायुधानिनः ॥ बुद्धीन्द्रियमनःप्राणान्पांतुपार्षदभूषणाः ३० यथा
हिभगवानेववस्तुतःसदमद्यत् ॥ सत्येनानेननःसर्वेयांतुनाशमुपद्रवाः ३१ यथैकात्म्यानुभावेनविकल्परहितःस्वयम् ॥ भूषणायुधलिंगारूपावतेश
क्तीःस्वमायया ३२ तेनैवसत्यमानेनसर्वज्ञोभगवान्हरिः ॥ पातुसर्वैःस्वरूपैर्नःसदासर्वत्रसर्वगः ३३ विदिक्षुदिक्षुर्ध्वमधःसमंतादंतर्बाहिर्भगवान्नारसिंहः ॥
प्रहापयंलोकभयंस्वनेनस्वतेजसाग्रस्तसमस्ततेजाः ३४ मघवन्निदमारुह्यातंवर्मनारायणात्मकम् ॥ विजेष्यस्यंजसायेनदंशितोऽसुरयूथपान् ३५ एतद्वारय
माणस्तुयंयंपश्यतिचक्षुषा ॥ पदावांसंस्पृशेत्सद्यःसाध्वसात्सविमुच्यते ३६ नकुतश्चिद्वयंतस्यविद्यांधारयतोभवेत् ॥ राजदस्युग्रहादिभ्योऽव्याध्या
दिभ्यश्चकर्हिचित् ३७

वस्थानं यथासत्यंतेनसत्येनहरिःपात्वित्याह यथेति एकात्म्यानुभावेनतत्तद्वस्तुस्थितरूपाणामेकात्मत्वापरोक्षज्ञानेनविकल्परहितःस्वगतभेदवर्जितोपिस्वमाययास्वरूपसामर्थ्येनस्वयमेवभूषणादि
संज्ञाःस्वाधीनत्वाच्छाक्तशब्दवाच्याधत्तइतियथापत्सत्यंतेनसत्येनअनेनसत्प्राख्यप्रमाणेनयथार्थेनसर्वज्ञत्वमपिसत्यत्वेप्रमाणमितिज्ञोतनायविशेषणीकृतं ३२ नकेवलमायुधादिष्वेवसार्थाहृतत्वं किंतु स
र्वत्रापीतिभावेनाह सर्वेति एकएवपरोविष्णुर्भूषाहेतिध्वजेध्वजः तत्तच्छक्तिस्वरूपेणस्वयमेवव्यवस्थितः सत्येनानेनमादेवःपातुसर्वेश्वरोहरिरितिअतोभूषणादिषुविशेषतःसन्निहितत्वादुच्यतइतिज्ञातव्यं
३३ मूलरूपस्यसर्वगतत्वंनावतारस्येतिशंकांपारिहरन्सर्वगतत्वंयथासत्यंतेनसत्येनतथानारसिंहःपात्वितित्यात्पर्याद्विशेष्याह विदिक्ष्वाति प्रहापयामितिस्वार्थेणच पारिहरन्नित्यर्थःस्वतेजसाग्रस्तानि
अभिभूतानिसमस्तानितेजासिसूर्यादीनियेनसत्तथा ३४ मघवन्धनवन्दंशिनः ३५ साध्वसाद्रयात् ३६ ३७

१ विष्क्वसेनः पार्षदोभविष्यपुरादावुक्तः ।

कौशिकः कुशिकगोत्रे विद्यमानः योगधारणया योगाभ्यासेन मरुधन्वनि निर्जलप्रदेशे ३८ द्विजक्षयः द्विजमरणं ३९ ४० प्रास्यनिरस्य ४१ ४२ एतद्वारयमाण इत्यादिनायत्फलमुच्यते तस्य कस्माद्वै लक्ष्यदर्शनमिति चेदुच्यते गुरुशिष्ययोर्मिथो योग्यतावैकल्याद्योग्यत्वेपि नासंस्तरवासिने प्रब्रूयादिति विधेर्गुरुकुलवासापूर्त्या गुरुप्रसादाभावेन लोकोपकं रादिनावागुरोः प्राप्ताविद्या शिष्यस्य यथोक्तफलं दानस्यात् गुरुशिष्ययोरयोग्यत्वाद्गुरुवृत्तेरपूर्तिः अत्र साक्षाद्गुरोर्विद्यामयथोक्ताफलप्रदेत्युक्तेः तर्हि गुरुपदेशमतरेण यथा लिखितपाठादिना प्राप्ताफलदास्यादिति चेन्न गुरोः प्राप्तायाः फलप्रदत्वात् विद्याकर्मणि च सदा गुरोः प्राप्ताः फलप्रदाः अन्यथानैव फलदा इत्युक्तेः तस्मात्प्रसन्नगुरुवृत्तायथोक्तफलदा इति मंतव्यं प्रसन्नोक्ताः फलप्रदा इति वचनात् अत उक्तफलासाकल्यादृष्ट्यानाश्रयेयमिति भावः ४३ इति पी भागवत्समहापुराणेषु विजयध्वजकृतटीकाया अष्टमोऽध्यायः ८ ब्रह्माद्यन्यतमामरापरिहार्यं यत्तत्परिहर्तृत्वमहिमावर्णनेन हरावभिवृद्धनिश्चितभक्तिकुठारस्य योग्याधिकारिकरगतस्य ससारतरुनिर्मूलनपटु

इमां विद्यां पुरा कश्चित् कौशिको धारयन् द्विजः ॥ योगधारणया स्वांगं जहौ समरुधन्वनि ३८ तस्योपरि विमानेन गंधर्वपतिरेकदा ॥ ययौ चित्ररथः स्त्रीभिर्वृतो यत्र द्विजक्षयः ३९ सांगनोन्यपतत्सद्यः स विमानो ह्यवाक्क्षिराः ॥ विद्यामिमां धारयतो मृतस्यास्थिविलंघनात् ४० सवालखिल्यवचनादस्थीन्यादाय विस्मितः ॥ प्रास्यप्राची सरस्वत्यां स्नात्वा धामस्वमन्वगात् ४१ यद्दंशूण्यात्काले यो धारयति चादृतः ॥ तं न मस्यंति भूतानि मुच्यते सर्वतोभयात् ४२ एतां विद्यामधिगतो विश्वरूपाच्छतक्रतुः ॥ त्रैलोक्यलक्ष्मीं बुभुजे विनिर्जित्य मृधेऽसुरान् ॥ ४३ ॥ इति श्री भा० ष० अष्टमोऽध्यायः ८ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ तस्यासन्निश्चरूपस्य शिरां सिन्ध्रीणि भारत ॥ सोमपीथं सुरापीथमन्नादमिति शुश्रुम १ सवैवर्हिषि देवेभ्यो भागं प्रत्यक्षमुच्चकैः ॥ अददाद्यस्य पितरो देवाः संप्र श्रयं नृप २ स एव हि ददौ भागं परोक्षमसुरान् प्रति ॥ यजमानोऽवहद्भागं मातृसहवशानुगः ३ तद्देवहेलनंतस्य धर्मालीकं सुरेश्वरः ॥ आलक्ष्य तरसा भीतस्तच्छीर्षाण्यच्छिनदृषा ४ सोमपीथं तु यत्तस्य शिरासीत् कापि जलः ॥ कलर्विकः सुरापीथमन्नादं यत्स तित्तिरिः ५ ब्रह्महत्यामंजलिना जग्राह यदपीश्वरः ॥ संवत्सरांते तदध्वंभूतांशं साविशुद्धये ॥ भूम्यंबुदुमयोषिद्व्यश्चतुर्धा व्यभजद्वारिः ६ भूमिस्तुरीयं जग्राह स्वातपूर्वरेण वै ॥ ईरणं ब्रह्महत्यायारूपं भूमौ प्रदृश्यते ७ तुरीयं छेदरोहेण वरेण जगृहुर्दुर्माः ॥ तेषां निर्यासरूपेण ब्रह्महत्या प्रदृश्यते ८ शश्वत्कामवरेणाहस्तुरीयं जगृहुः स्त्रियः ॥ रजोरूपेण तास्वं होमासिमासि प्रदृश्यते ९ द्रव्यभूयो वरेणापस्तुरीयं जगृहुर्मलम् ॥ तासु बुद्धदफेनाभ्यां दृष्टं तद्वारिकिल्विषम् १०

ताभिरेयतेस्मिन्नध्याये तन्नादौ बीजदोषस्वभावो दुःसह इति प्रकटयितुं विश्वरूपस्य विप्रत्वेऽपि रचनाजनितत्वेन दोषित्वेनासुरपक्षपातं तावदाह तस्येति सोमं सुरां पिबन्तीति सोमपीथं सुरापीथं १ भागं हविर्भागं यस्य विश्वरूपस्य २ परोक्षमज्ञातवत्मातुः रचनायाः स्नेहस्य परः ३ धर्मालीकं धर्मदोषधर्मैकपदं वा अयमात्मानमपि हंतीति भीतिः ४ ५ यदपि यद्यपि द्रो ब्रह्महत्यादोषनिशरणे ईश्वरः समर्थः तयाप्यंजलिना ब्रह्महत्याजग्राहेत्यन्वयः भूतांशं साविशुद्धये लोकापवादपरिहाराय भूतहिंसापापशोधनायेति वा हरिर्निद्रः तद्वतोषिगुर्वा ६ स्वातस्य स्वतएव पूर्तिः स्यादिति स्वातपूर्वरस्तेन हरिदत्तेन ईरणं उखं लवणोपरक्तरस इत्यर्थः ७ छेदरोहः पुनर्वर्धनं तेन वरेण ८ शश्वत्कामेन निरंतरविषयमेवाभिलाषलक्षणवरेण रजोरूपेण रागरूपेण ९ द्रव्याणां पंचानां भूतानामभ्येस्वभूयस्त्वलक्षणवरेण तापापनोदोभूयस्त्वमभसोवृत्तयस्त्वमा इत्युक्तेः १०

वि० अ०

९

१७

इंद्रस्य इत्यादिना त्वष्टा हतपुत्रोपींद्रसोममाहरदित्यादिवेदवाक्यं सूचयति इन्द्रः शत्रुर्यस्य वृत्रस्य स इन्द्रशत्रुः इन्द्र एव तस्य संबुद्धिरिंद्रशत्रो इति अनेन यजमानस्यानभिप्रेतार्थोऽपि सूच्यत इति ज्ञातव्यम् ११ अन्वाहार्यपचनादक्षिणाग्नेः लोकानां क्षयाय १२ संध्याकालाभ्रमालावत्कपिशंवा सोयस्य स तथात १३ तिस्रः शिखाः शिरांसि यस्य तत्तथा तस्मिन् १४ दरीगंभीरवक्त्रेण गुहावदगाधमुखेन १५ रौद्ररूपे दंष्ट्रे यस्य तत्तथा तेन मुखेन जृम्भयंतं व्याददानम् १६ निरुक्तिपूर्वकं नामानि दिशति येनेति त्वाष्ट्रलक्षणा मूर्तिर्यस्य तत्तथा तेन तमसा आवृता इति येन ततः सोऽसुतो नृत्र इति ख्यातः वृत्रं जघन्वा अपतद्द्वारेति श्रुतेः दैत्यभेदे चांधकारे वृत्रशब्दः प्रयुज्यत इत्यभिधानाच्च पातीतियः पालः परमात्मा धर्मो वा तस्मादपगतः पापः एतदेव सूचयति परमदारुण इति १७ १८ श्रीनारायणानुग्रहमंत्रेण वृत्रजयो दुःसाधन इति कृत्वा देवानां हरि शरणप्रकारं वक्ति तत इति प्रत्यंचं प्रत्यगात्मानं आदिपुरुषं सष्टेरादौ भक्तानुग्रहाय गृहीतपुरुषरूपम् १९ वाय्वाद्यभिमानिनो ब्रह्मादयो ये त्रिलोकाः ते वयं यस्मै बलिं हराम । त्रिलोकी बहिष्ठं लक्ष्मी तच्च तदनि यतं स्वतंत्रमस्तीति शंका मा भूदित्याह अंतक इति असावंतकः मूलप्रकृतिर्दुर्गादिनामभिर्भिन्ना यस्मान्महां तकादरेर्बिम्बानि भीतिवत् द्वशेवर्तते यतस्ततः सहरिर्न अस्माकं अरणं शरणमस्ति त्वत्पन्वयः ननु ब्रह्मादयो वयं यस्मै बलिं हराम यस्माच्च असावंतकोऽपि बिभेति ततस्तस्मात्परमेश्वरादरणं भेदो भवत्विति प्रतीतिर्यथैक

हतपुत्रस्ततस्त्वष्टा जुहावे द्रायशत्रवे ॥ इंद्रशत्रो विवर्धस्व माचिरं जहिविद्विषम् ११ अथान्वाहार्यपचनादुत्थितो घोरदर्शनः ॥ कृतांत इव लोकानां युगांत समये यथा १२ विष्वग् विवर्धमानं तमिषुमात्रं दिने दिने ॥ दग्धशैलप्रतीकाशं संध्याभ्रानीकवाससम् ॥ तप्तताम्रशिखाश्मश्रुमध्याह्नार्कोग्रलोचनम् १३ देदीप्यमानो त्रिशिखेशूल आरोप्यरोदसी ॥ नृत्यंतमुन्नदंतं च चालयंतं पदामहीम् १४ दरीगंभीरवक्त्रेण पिबंतं च नभस्तलम् ॥ लिहंतं जिह्वया क्षाणिग्रसंतं भुवनत्रयम् १५ महतारौद्रदंष्ट्रेण जृम्भयंतं मुहुर्मुहुः ॥ वित्रस्तादुद्वुर्लौका वीक्ष्य सर्वे दिशो दश १६ येनावृता इमे लोकास्तमसा त्वाष्ट्रमूर्तिना ॥ सवैवृत्र इति प्रोक्तः पापः परमदारुणः १७ तं निजगुरभिद्वयसगणा विबुधर्षभाः ॥ स्वैः स्वैर्दिव्यास्त्रशस्त्रौघैः सोऽग्रसत्तानि कृत्स्नशः १८ ततस्ते विस्मिताः सर्वे विषण्णा ग्रस्ततेजसाः ॥ प्रत्यंचमादिपुरुषमुपतस्थुः समाहिताः १९ देवा ऊचुः ॥ वाय्वंबराभ्यर्क्षितयस्त्रिलोका ब्रह्मादयो ये वयमुद्विजंतः ॥ हरामयस्मै बलिमंतको सौ बिभेति यस्मादरणंतोनः २० अविस्मितं तं परिपूर्णकामं स्वेनैव लाभेन समं प्रशांतम् ॥ विनोपसर्पत्य परं हि बालिशः श्वलांगुलेनातिपिपति सिंधुम् २१ यस्यां रुग्ं गेजगतीं स्वनावं मनुर्यथा बद्धयत तारदुर्गम् ॥ स एव नस्त्वाष्ट्रभया हुरंतात्राता श्रितान्वारिचरोऽपि नूनम् २२

रमादालयत इति चेन्न कालोत्तकः प्रधानं च मृत्युरव्यक्ता मित्यपि उच्यते प्रकृतिः सूक्ष्मा श्रीर्भूर्भुवोतिनामभिः सैव ब्रह्मादिभ्यदा विष्णोस्तु वशवर्तिनी अभयापि बिभेती वतद्वशत्वादुदीर्यत इति स्मृतिविरोधात् वायुश्चांबरं दग्धश्च आपश्च क्षितिश्चेति वाय्वंबराभ्यर्क्षितयः २० एवं स्थिते शिराद्यन्यतमस्य शरणमिच्छन् बालिश इत्याह अविस्मितमिति यो ब्रह्माद्युपात्तपूजस्तं स्वेनैव लाभेन स्वरूपानंदानुभवेनैव परिपूर्णकाम अतएवाविस्मितं कुतूहलबुद्धिरहितं सममेकप्रकारं प्रशांतं समुद्रवत् स्थितिं विनायोऽपरं रुद्राद्यन्यतममुपसर्पति श्वलांगुलेन तरीस्थानेन सिंधुं समुद्रमतिपिपति पारमतिक्रामति तद्विचितमिति पाह हीति बालिशो हियस्मात्तस्मादुचितमित्यर्थः २१ ननु ययकस्य चिद्धरि शरणमुपगतस्यापदर्णवसंतरणं दृष्टपूर्वचेत्तमतरणान्यं शरणमिच्छन् बालिशत्वेन श्वलांगुलेनापारमकृपारंतितीर्षतीति पराहस्य स्यात् तदेव कथमिति तत्राह यस्येति मनुर्यस्य हरेरुगणिशृंगे जगती महीमया स्वनावं स्वस्य मनोरथेन कृपातरा यथा यथा बद्धमाबध्य दुर्गमन्योपायेन तर्तुमशक्यं प्रलयार्णव लक्ष्मं कुं त तार नूनं मितानीमपि सवारिचरो मत्स्यावतारो हरिरेवाश्रितानित्यं संशरतानो दुरंतास्वाष्ट्रभयात्रातास्ति त्वत्पन्वयः यथा ततारतथा तरणायाश्रितानिति वा २२

इतोपि श्रीहरेमसादादतेतद्वयतरणं दुःसाधनमितिभावेनस्तुवंतीत्याह पुरेति पुरादिसृष्टौ संयमांभसिप्रलयोदके स्थितादरविंदात्मकस्यात्मनःपञ्चात्पतितःस्वयंभूर्भवंततार सहारिर्नस्त्वाष्टमपार्णवस्य पारः पारमदर्शकोस्त्वित्यन्वयः तत्रत्योवायुरापिप्रकृत्यात्मान्यथानेदृशबलमन्यस्यादित्यतस्तल्लयजलंविशिनष्टि उदीर्णैति उदीर्णेनवातेनप्रकृत्यात्मनावायुनोन्नमितानामूर्धोणारवैःकरालेभयंकरे पञ्चादीनांप्रकृत्यात्मत्वंकस्माद्विशिष्योच्यतइतिशंकामाभूत् यत्रवायूदपश्चादिरूपेणप्रकृतिःस्थिता एकस्तत्रविभेद्व्याविचार्यभयमत्यगात् अतर्गतोहारिस्तस्यध्यातोभयमपानुददित्युक्तेः भयनिमित्तमाह एकइति एकाकित्वाद्वितीयवस्तुनोऽनुत्पन्नत्वात् सोबिभेरसद्वितीयमैच्छदिति श्रुतेः ननुकिमर्थं ब्रह्मणाभयमदर्शित्यत उक्तमपीति स्वमृज्यजनानां भयादिस्वभावसंभावनार्थं जनिष्यतां जनानां तुरवभावानां प्रसिद्धये इत्युक्तेः अपिसंभावनइति च संभावनामंतरेण स्वाभाविकोक्तं न स्यादित्यस्यापीदमुत्तरमपीति अज्ञानाद्विभयमुत्पद्यते ब्रह्मणस्तुतत्रास्ति ज्ञानादिगुणपूर्णं रयब्रह्मणोपीत्युक्तेः तर्हि किंयंतकालमनुवर्ततइत्यस्यापीदमुत्तरं पूर्णज्ञानस्यचिरकालीनं भयादिकं गहितं क्षणार्थगाः भयादिका भवन्तीव कथं तास्मिन् स्थिरालया इत्युक्तेः स्वसृज्यजनभयस्वभावप्रदर्शनमंतरेणान्यत्किंप्रयोजनमित्यस्यापीदमेवोत्तरमपीति भयमदर्शनेन भगवत्प्रीतिलक्षणमन्यदपिविद्यतइत्यर्थः भगवत्प्रीतयेनित्यं ब्रह्मणोपेभयादयः न वृथा तस्यभावः स्यात्कश्चित्पेक्षणार्थगा इत्युक्तेः भयादिकमपि किमेकवारं बहुवारमुतेत्यस्यापीदमुत्तरं नैकवारं किंतु बहुवारमस्तीत्यर्थः अज्ञानं तु चतुर्वारं द्विवारं भयमेव च शोकोपितावान्नान्यत्र कदाचिद्ब्रह्मणो भवेदित्युक्तेः इदमपि हरेप्रीतिजनकत्वेनोन्नतिकारणं तत्रापि भगवत्प्रीत्या उन्नत्यैवास्यतद्भवेदित्युक्तेः २३ किंचास्माकं सृष्ट्वेन संबंधत्वादापि निजस्वरूपं न बुद्ध्यामहे किंतु लक्षणमेव पश्यामः अतो वयं तमेव शरणं ग्राम इत्याहुः एकइति एकः केवलः ईशः ऐश्वर्यादिगुणपूर्णः यो निजमायया स्वाधी

पुरास्वयंभूरपिसंयमांभस्युदीर्णवातोर्मिरवैःकराले ॥ एको रविंदात्पतितस्ततारतस्माद्वयाद्येन स नोऽस्तु पारः २३ य एक ईशो निजमायया नः ससर्जयेना नुसृजाम विश्वम् ॥ वयंच यस्यापि पुरः समेताः पश्यामलिंगं पृथगीशमानिनः २४ योनः सपत्नैर्भृशमर्द्यमानान् देवर्षितिर्यङ्मृषुनित्य एव ॥ कृतावतारस्तनु भिस्वमायया कृत्वा त्मसात्पातियुगेयुगे च २५ तमेव देवावयमात्मदैवतं परं प्रधानं पुरुषं विश्वमाद्यम् ॥ ब्रजाम सर्वेशरणं शरण्यं स्वानां स नो धारयति शं महात्मा २६ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इति तेषां महाराज सुशणामुपतिष्ठताम् ॥ प्रतीच्यां दिश्य भूदाविः शं स्वचक्रगदाधरः २७

नया प्रकृत्या नः ससर्ज येन वयं प्रेरिता विश्वमनुसृजाम यस्य पुरोऽग्रतः स्थिताः समेताः संगता अपि वयं लिंगं लक्षणमेव पश्याम न तु स्वरूपं तत्सृष्ट्वेन तदनुगृहीतकर्तृत्वेन वाऽर्चित्य वै भवमेव लक्षणं बुद्ध्यामहे तत्सच्चिदानंदादिस्वरूपं अदर्शने कारणमाह पृथगिति पृथक् पृथगीशाभिमानित्वात् अयंच कदाचित्क एव न तु सनातनः तदुक्तं कदाचिदभिमानस्तु देवानामपि सन्निव प्रायः कालेषु नास्त्येव तारतम्येन सोपित्विति अनेन पृथगित्यनेनाभिमानस्य तारतम्यं ध्वनयति हे ईश अभिमानिनो वयं पृथक् तारतम्योपेता इति वार्थः संपद्यते २४ करचरणादिदेहवत्त्वेपि देवदत्तवदनित्यदेहो नास्ति अतः रवाभिमतसिद्धयै संप्रार्थनीय इति भावेनाहुः योनइति तनुभिर्देवर्ष्यादिषु कृतावतारोपि नित्य एव निर्विकार एव न तु यो नि कृतदुःखादिमान् न केवलमनुयुगं रक्षाति हरिः किंतु अन्यदापीत्यर्थे च शब्दः २५ यत्तच्छब्दे रेवोक्ता विशिष्टगुणैर्विशेष्यतं शरणं प्रार्थयंते तमेवेति अन्ययोगव्यवच्छेदार्थ एव शब्दः देवा इत्यनेन देवानां शरणं हरिरेव नान्य इत्येव शब्दाथो विवृतः वयमित्यनेन हरेः स्वेषां मिथो भेदाभिमानध्वनयति न केवलमिष्टदेवतात्वेन शरणं ग्रामः अपितु सर्वोत्तमत्वादिगुणा विशिष्टत्वाच्चेति भावेनाह परं प्रधानमिति प्रकृतिः किं नेत्याह पुरुषमिति तर्हि जीवः किं नेत्याह विश्वमिति नम्रपंच इत्याह आद्यमिति प्रपञ्चस्यादिभूतं वासुदेवो वा इदमग्र आसीदिति श्रुतेः नृशंसस्वभावश्चेत्कथमयमिष्टः स्यादत्राह शरण्यमिति शरणं प्राप्यत्वाच्च नृशंसो न भवतीत्यर्थः नास्मिन्नस्मासु विप्रतिपत्तिरित्याह सर्वइति शरणं प्राप्तवापि उदासीनो न भवति किंतु वज्ञान्यवदभीष्टं ददातीत्याहुः स्वानामिति २६ स्तुतिफलमाह इतीति २७

अत्यक्षीभूतं तं मगर्वतं संदृश्य देवाः किंच कुरितितत्राह आत्मतुल्यैरिति अनेन दर्शनावस्थायां किं गुणविशिष्ट इति शंका पर्यहारि आत्मतुल्यैः आत्मनोभूतैः अतएव आत्मतुल्यैः मूलभूतस्य हरेः सदृशैः सामर्थ्या दिगुणैरनूनैः षोडशभिर्वासुदेवादिदामोदरांतैः पर्युपासितं तेषां मध्यस्थावृत्तिरूपेण स्थितं मूलरूपस्याप्राकृतत्वात् प्रादुर्भावानां शुक्रशोणितसंपर्केण जातत्वात् कथमन्योन्यतुल्यत्वमिति तत्राह विनेति श्री वत्सकौस्तुभौ विना प्रकृतिपुरुषाभ्यां विना प्रकृतिपुरुषातीतत्वेन तदनिमित्तशरीरैरित्यर्थः अनेन सप्तदशरूपाण्यपि गुणक्रियादिनाविशेषरहितानीत्युक्तमिति श्रीवत्सकौस्तुभरहितैरात्मतुल्यैः षोडशभिः पार्षदमुखैरुपासितमिसंगीकारस्तु श्रीवत्सः प्रकृतिर्ज्ञेया ब्रह्माख्यः कौस्तुभः पुमान् तदतीतैः षोडशभिः स्वरूपैरप्युपास्यत इति प्रमाणविरोधादप्रामाणिकः तेषां तद्वत्त्वादप्यलक्षणतुल्यं चाप्रामा णिकम् अतः प्रकृतिपुरुषानधीनत्वेनान्योन्यतुल्यत्वं वासुदेवादीनामेव तदुक्तं अपुं प्रकृत्यधीनत्वाद्वासुदेवादिकाहरेः तुल्याश्च केशवाद्याश्च न च भिन्नाः कथंचनेति अनेन मूलरूपस्यावताराणामित्योभेदरा हित्यमुक्तमिति ज्ञातव्यं हरेः प्रकृतिपुरुषराहित्यं च न कादाचित्कं किंतु सनातनं श्रीवत्सकौस्तुभाभ्यामुविनाभावप्रदर्शयेत् पुं प्रकृत्यात्मकाभ्यां सधत्ते नित्यं जनार्दन इति वाक्यात् । प्रकृतिपुरुषराहित्यं च तदतीतत्वं तदवशत्वं च तदुक्तं यदस्याभ्यामतीतत्वं यद्वशो नानयोर्हरिरिति श्रीवत्सकौस्तुभाभ्यामुविनाभावः स एव च इति इयचोपासिकामक्ता तु कं पित्वेन हरेः परं कीदृश आत्मैव सप्तदशधा स्वयंभूत्वा जनार्द नः मध्यस्थावृत्तिरूपेण क्रीडते पुरुषोत्तम इत्युक्तेः संवीतश्चतुरात्मभिः स्वसदृशैः श्रीकेशवाद्यैरतश्चक्राद्यैरितैरधीश्वरमुखैर्वज्रादिभिस्तत्परं । संसेव्यं स्वयमताराबुजमहापीठे विराजन् हरिर्भूत्यैश्रोपुरुषोत्तमो भवतुवः श्रीवल्लभः संततमिति तत्रांतरोक्तमत्रानुसंधेयं २८ पूर्वहरेः प्रत्यक्षाया धुना स्वाभिप्रेतार्थासिद्धयर्थस्तुतिरिति विशेषः २९ रतुतेः प्रतीकं गृह्णाति नमस्त इति यज्ञस्य वीर्यरेतः स्रष्टेत्यर्थः तस्मै । यज्ञोवी

आत्मतुल्यैः षोडशभिर्विना श्रीवत्सकौस्तुभौ ॥ पर्युपासितमुन्निद्रशरदंबुरुहेक्षणम् २८ दृष्ट्वा तममराः सर्वे ईक्षणा लहादविकृताः ॥ दंडवत्पतिताभूमौ श नैरुत्थाय तुष्टुवुः २९ देवा ऊचुः ॥ नमस्ते यज्ञवीर्याय वयसे उत ते नमः ॥ नमस्ते जस्तु चक्राय नमो ऽरतु पुरुहूतये ३० यत्ते गतीनां तिसृणामीशितुः परमं प दम् ॥ नार्वाचीनो विसर्गस्य धातुर्वेदितुमर्हति ३१

यैयस्य सतथाभिव्यक्त्य इति शेषः तस्मै ह्येयज्ञ वीरेषु स्थित्वा वीरत्वप्रदायेति वा । उत किंतु वयसे बंधकशक्त्या जीवानां संसारे बंधकाय वयंबंधन इति धातोः । वयः सर्वस्य वयनाद्भगवान्पुरुषोत्तम इति वचनात् व यशब्दो बंधवचनः मातंतुच्छेदिवयतो धियं मे मामात्रा शार्धपसः पुरः क्रतोरिति श्रुतेश्च ॥ अतो वयो विहंगो विहगो विहंगम इत्यभिधानेऽपि प्रकृतानुपयुक्तत्वात् न पक्ष्यत्र ग्राह्यः श्रुतेरयमर्थः देवो धियं वयतो वयसो मे तंतुः संततिर्माच्छेदि उत्सन्नो मामूत् । क्रतोः पुरः ज्ञानोत्पत्तेः पूर्वमपसः कर्मणः मात्रामानं परिमाणं माशरिः श्रुतिं सायामिति धातोः फलदानेन नष्टमाभूत् कर्मणा ज्ञानमातनोतीति श्रुतेः ज्ञानमनुत्पाद्य नश्य त्वित्यर्थः स्वकृतं बंधनं स्वयमेव हंतुं शक्नो नान्य इति ज्ञापनाय संधिकार्याभावः । चक्राय पुनः सृष्ट्यादिकर्त्रे करोतेर्दङ्लुगंतशब्दरूपं सर्वहन्त्रे चरतेर्भक्षणायार्थरूपं वा सर्वविपत्परिहर्तुं सुदर्शनाख्यावताराय वा अनाप्यनन्यसाध्यकरणशक्त्यादिमत्त्वप्रदर्शनाय सध्यभावः पुरवो बहवो हूतयो नामानियस्य सतथा तस्मै नामानि सर्वाण्यमाविशंतीति श्रुतेः । इंद्राया हि चित्रमानो इत्यादि बहुभेदैर्हूतिराहूतिर्यस्य सतथा तस्मै वा शुचिः शुचिमतः शुद्धः पुरुहुः शुद्धिरुच्यत इत्यभिधानात् पुरुहुः शुद्धाकृतिर्यस्य सतथा तस्मै वा ३० ईशितुस्तेन यत्तिसृणा गतीनां देवलोकपितृलोकनिरयसंज्ञायाः सकाशात् परमं उत्क्रष्टव्यं पदं वेतुं तादि स्थानं तद्भातुर्ब्रह्मणे विसर्गस्य विविधसृष्टेरर्वाचीनीनो नंतरकालीन इदानीं तनोमनुष्यो वेदितुं लब्धुं प्राप्तुं नार्हति न योग्यो विद्वानेव योग्य इत्यन्वयः । देवलोकपितृलोकान्निरया चापि तत्परं तितृभ्यः परमं स्थानं वैष्णवं विदुषां गतिरिति वचनात् विद्वल्लभ इति धातुः पद्लुगता विति च अनेन वैष्णवपदमाती ज्ञानमेव प्रयोजकं न कर्मादिकमिति सूचयति ३१

हरेः प्रसन्नतायां गुणोत्कर्षप्रकाशिकास्तुतिरेव प्रयोजिकेति पर्ययैः प्रथिताः कतिपयगुणा एव प्रकाशं तदित्यनोपेक्षिता गेषु गुणप्रकाशनायैः स्तुवंति नमस्तइति भगवदादिशब्दैराविष्कृतगनयेतेतुभ्यं नम इत्यन्वयः । परित्राजकाश्चतुर्विधाः कुटीचकबहूदकहंसनिष्क्रिया इति तेषां मध्ये परमहंसारूपपरित्राजकैः परमेणोत्तमेन आत्मयोगेन परमात्मध्यानेन यः समाधिश्चित्तैकाग्रता तेन परिभावितः प्रवर्धितः परिस्फुटितश्च प्रकाशितो यः पारमहंस्यनामाधर्मः ज्ञानारूपः तेनोद्घाटिततमः कपाटद्वारमज्ञानारूपकपाटद्वारेण सतथातेनापावृते प्रकाशिते आत्मलोके वैकुण्ठादिनाम्नि स्वयमुपलब्धप्रयत्नदृष्टः यो भगवान् स्वरूपसुखानुभवस्तस्य तव विहारयोगः अगज्जन्मलयादिहेतुभूतकीटोपायोदुरवबोधइव त्वदनुग्रहमंतरेण दुर्बोध एवेत्यर्थः कुतो दुर्ज्ञान इति तत्राह यदशरण इति अशरणोऽधिष्ठानरहितोऽशरीरो ज्ञानसाधनशरीररहितोऽप्राकृतत्वादनपेक्षितोऽस्मत्समवायः साहाय्यलक्षणोऽप्येन सतथा अगुणो निर्गुणः स्वयंसत्त्वमाविक्रियमाणेन स्वतः परतो वा विकाररहितेनात्मनैव स्वभावेनैव भोगादिप्रयोजनमंतरेणोदं जगत्सृजसिरक्षसि संहरसीति यद्यस्मात्तस्मात्कुलालादिविलक्षणत्वादिति भावः २२ भगवत्स्वरूपनिर्धारणार्थं पूर्वपक्षयंति अथेति सृष्ट्यादिकर्मणि प्रवर्तमानो भगवान् अथेह गुणविसर्गापतितः संसारांतः ।

ओं नमस्तेस्तु भगवन्नारायणवासुदेवादिपुरुषमहापुरुषमहानुभावपरममंगलपरमकल्याणपरमकारुणिकपरमहंसपरित्राजकैः परमेणात्मयोगसमाधिना परिभावितपरिस्फुटितपारमहंस्यधर्मेणोद्घाटिततमः कपाटद्वारेणापावृते आत्मलोके स्वयमुपलब्धो निजसुखानुभवो भवान् दुरवबोधइव तव विहारयोगो यदशरणोऽशरीरइदमनपेक्षितोऽस्मत्समवायः स आत्मनैवाविक्रियमाणेन सगुणमगुणः सृजसि पासिहांसि ३२ अथ तत्र भगवान् किं देवदत्तवदिह गुणविसर्गापतितः पारतंत्र्येण स्वकृतकुशलाकुशलफलमुपाददाति ॥ अहोस्विदात्माराम उपशमशीलः समजसदर्शन उदास्त इति ह वा वनविदामः ॥ नहि विरोध उभयं भगवत्परिगणितगुणगणेश्वरे अनवगाह्यमाहात्म्ये अर्वाचीनवितर्कविकल्पविचारप्रमाणाभासकुतर्कशास्त्रकलिलांतः करणदुरवग्रहवादिनां च विवादानवसरे उपरत समस्तमायामये केवलस्वात्ममायामंतर्धाय कोनु दुर्घट इव भवति स्वरूपद्वयाभावात् ॥ समविषममतीनां मतमनुचरसि ॥ यथारज्जुखंडः सर्पादिधियाम् ॥ स एव पुनः सर्ववस्तुषु वस्तुस्वरूपः सर्वेश्वरः सकलजगत्कारणकारणभूतः सर्वप्रत्यगात्मत्वात् सर्वगुणाभासोपलक्षित एक एव पर्यवशेषितः ॥ अथ ह वा वतवमहि

पाती देवदत्तवत्परवशमयास्वकृतपुण्यापुण्यफलमुपादत्ते किं । कुतः आत्मारामः स्वमहिम्नि स्थितः उपशमशीलः पूर्णानंदानुभवः समजसदर्शनः शुद्धज्ञानः एते प्रत्येकं हेतवो नुपादाने भवतीति न विदामो ह वा व न बुध्यामहे हि वावेत्येताभ्यामज्ञानिन एव वदंतीति सूचयंति न ज्ञानिन इति कस्मिन्सति किं स्यादिति तत्राह नहीति कुशलाकुशलस्योपादानमनुपादानं चेत्पुण्यमितरत्र विरुद्धमत्र नहि विरोधः कथं तत्राह भगवतीति भगवति कोनु दुर्घट इव भवति सर्वः सुघट एवेत्यन्वयः सौघट्यं बहुभिर्विशेषणैरुपपादयंति अपरिगणितोति न परिगणिता गुणानां गणाः यस्य स तथा तस्मिन् कुत इत्यत्राह ईश्वर इति अघटितघटकत्वशक्तिमत्त्वाद्युक्तमित्यर्थः इतोऽपि गुणानां अगणितत्वं युक्तमित्याह अनवगाह्योति अपरिच्छेद्यमहिमत्वात् । अयमीशः स्वस्वेतरवृत्तित्वानाक्रांतपारिच्छिन्ननिष्ठाविकरणमेतत्त्वाद्धटवदित्यादिमहाविद्यालक्षणवितर्केण देवदत्तवदयं कुशलाकुशलभोक्तानवेति विकल्पेन अत्र कर्मणः पुरुषार्थहेतुत्वसमर्थतादस्ति शास्त्रादिसगतिरित्यादिलक्षणमीमांसया मयाऽरिम

१ अत्र साध्ये स्वपदद्वयं बुद्धिस्थात्मपरमेव । परिच्छिन्ने निष्ठा आधेयतायस्येति व्युत्पत्त्या परिच्छिन्नत्वसमानाधिकरण इत्यर्थः । अनाक्रांतेत्यंतमस्याविशेषण तथा च आत्मवृत्तित्वआत्मेतरवृत्तित्वैतदुभयाभाववान्यः पारिच्छिन्नत्वसमानाधिकरणो धर्मः तदधिकरणत्वसाध्यमिति दृष्टांतैर्घटत्वादिधर्ममादाय साध्यसत्त्वनिर्वाहः । पक्षे आत्मत्वादिधर्ममादाय साध्यसिद्धावपि तस्य पारिच्छिन्नत्वासिद्धेः तत्समानाधिकरणस्य निवेशः ।

ननु लोकेष्वप्यप्रोदशोऽप्यादिविद्यमानेन प्रमाणवदवभासमानेन यदीशोर्भगशरीरेरिथितस्तर्हि देवदत्तवत्तद्वत्तु स्वभोगः प्रसज्येत इत्यादिकुतर्केण चावगाह्यमाहात्म्यत्वादितितत्राह अर्वाचीनेति अर्वाचीनाऽप्या
 म्यादिरहिताः विकल्पादयो येषु तानि तथोक्तानि तैः शास्त्रैः वैशेषिकादिभिः कलिलेन व्याकुलितेनांतःकरणेन मनसादुरवग्रहोयेपाते तथा ते च वादेन स्तेषां विवादानवसरे विप्रतिपत्त्यगोचरेऽतोऽपि विवादा
 विषय इत्याह उपरतसमस्तोति केवलस्वात्ममायां अद्वंद्वरूपसामर्थ्यं अंतर्धायावष्टभ्योपरतसमस्तमायामये प्राकृतस्वभाववर्जिते एवं विधेऽपि पुण्यापुण्यभोक्तृत्वं वयनविग्रहे येवदंति ते मूढाः
 असुरप्रकृतय इत्याभिप्रेत्य स्वयमेव समाधत्ते स्वरूपेति एकमेवाद्वितीयं निरनिष्ठो निरवद्य इत्यादि श्रुतेः सुखीदुःखीत्यादि स्वरूपद्वयानुपपत्ते न चायं संशयः सुराणां स्वतंत्रः परतंत्रो वा ज्ञो ज्ञोदुःखी सुखी नु किं
 इत्यादि संशयः कस्याज्ज्ञानिनां पुरुषोत्तम इति विरोधात्तर्हि ज्ञानिनः कथं वदंति चेदुच्यते अनंतगुणत्वात् पूर्णशक्तित्वाच्च स्वातंत्र्यादिकमेव जानंति तदुक्तं तस्यानंतगुणत्वाच्च पूर्णशक्तित्वतो हरेः स्वातंत्र्या
 विक्रमे वास्य विदो जानंति निश्चयादिति निरवयवस्य जीवस्य पुण्यापुण्यभोक्तृत्वं घुच्यते घटकत्वाद्दुर्घटस्य दुर्ज्ञेयत्वाच्च सर्वशः तच्छक्तेरविदो जीवंपरतंत्रवदं त्यमुं एवं दुर्घटया शक्त्या ज्ञोऽज्ञानां पर
 भेश्वर इति वचनात् यद्वा पारतंत्र्येण कुशलाकुशलादिकमनुभवातीकं उत स्वातंत्र्येणोदास्त इति संशयं न विदामः किं त्वनंतशक्तेरनंतगुणस्य हरेः पारतंत्र्यादिकं कुतो घटत इति निश्चिनुमः अस्मिन्नर्थे च
 स्वतंत्रः परतंत्रो वा ज्ञो ज्ञोदुःखी सुखी नु किं इत्यादि मानमनुसंधेयं इतोऽपि न घटत इत्याह नहीति । विरोधो हियस्मात्तस्मादुभयमेकस्य न युक्तमित्यर्थः ननु निर्गुणस्य हरेः गुणित्व आकेंचनरये शित्व

मामहामृतरससमुद्रविष्णुषाऽसकृल्लीढया स्वमनसि निष्यंदमान निरवरत सुखेन विस्मारित दृष्टश्रुतविषय सुखलेशाभासाः परमभागवता एकांतिनो भगवति स
 र्वभूतप्रिय सुहृदिसर्वात्मानि निरंतरनिर्वृतमनसः कथमुहवा एते मधुमथनपुनः स्वार्थकुशलाद्यात्मप्रिय सुहृदः साधवस्त्वच्चरणां युजानुसेवां विसृजंति न यत्र पु
 नरयंसंसारपरिवर्तः ॥ त्रिभुवनात्मभावन त्रिविक्रम त्रिनयन त्रिलोक मनोहरानुभावतैव विभूतयोऽभूवन् इति जदनुजादयश्चापितेषामनुपक्रमसमयोऽयमि
 ति स्वात्ममायया सुरनरमृगमिश्रितजलचराकृतिभिर्यथापराधदंडमधथावतीर्य ३३

स्वव्यतिरिक्तस्वरहितस्य माहात्म्यं अवाङ्मनसगोचरस्य विचारविषयत्वं अकर्तुः कर्तृत्वं इत्यादिसर्वदुर्घटमिति तत्राह भगवतीति तर्हि उपाधिभेदादौर्घट्यपरिहारो रित्यतितत्राह त्वरूपेति ननु ममानि
 शितशरीरैर्विद्यमानत्वं चिद्विलसत्कवचेऽस्तु कृष्णआत्मेत्यादिकथं संगच्छत इति चेत्तत्राह समेति सममतीनामनंतसच्चिदानंदलक्षणब्रह्मेति यथार्थबुद्ध्यानुसरसितथात्वेन प्रकाश इत्यर्थः विषयम
 तीनामसुरप्रकृतीनां मतमभूतिरित्यसुरा इति मिथ्या बुद्ध्यादुःखी छिन्नो विद्ध इत्याद्याकारेण दृश्य स इत्यर्थः अत्र दृष्टा तमाह यवेति यथारज्जुखंडः सर्पोऽयमिति मंदांधकारे मंदितेन्द्रियस्य ज्ञानं स एव पुनर
 लोकादिनालोकिते स्थले निर्दुष्टेन्द्रियस्य रज्जुखंड एष इति तदुक्तं यथारज्जुः सर्पधियारज्जुबुद्ध्यावगम्यते तथा यथार्थबुद्ध्याच मिथ्या बुद्ध्यावगम्यते स्वेच्छयैव महाविष्णुः फलदश्चानुसारत इति तथा
 स एव पुनर्भगवान्सर्ववस्तुषु वस्तुस्वरूपो प्रतिहतस्वरूपः वसनाद्वा स एव द्वस्तु नित्याप्रतिहतत्वत इत्यादेः तादात्म्यं किं नरयादत्राह सर्वेश्वर इति प्रत्यगात्मत्वेन सर्वेश्वरत्वं हरेरेवेत्याह सकलेति ननु कुलाला
 दिवद्वाह्यकारणत्वं अस्तु नांतः परिच्छिन्नत्वापत्तेः तथा च सकलकारणकारणत्वमुक्तमत्राह सर्वप्रत्यगिति सर्वेषामपि प्रत्यगात्मत्वेनातर्क्यमित्वेन तत्तद्वस्तु तत्तच्चष्टादिकारणत्वेन अपरिच्छिन्नरयापि आ
 काशवदुपपत्तेः तदंतःस्थस्य तत्तददृष्टमाप्यदौर्भाग्यप्राप्तिः स्यादत्राह सर्वोति सर्वगुणानामाभासेन सम्यक्प्रकाशेनोपलक्षितो ज्ञानिभिः सम्यग्दृष्ट इतरेरेनुमीयत इत्यर्थः न च स्थानभेदात्तस्य भेद इत्याह ए
 क इति सवा एष आत्मानेति तेतीत्यादि परिशेषलक्षणप्रमाणात् एक एवेति निश्चित इत्यर्थः महतामनुभापरपर्यायसाक्षिप्रत्यक्षं हरेरेकत्वेन दीप्तत्वे संसारनिवर्तकमहामहिमत्वे प्रमाणमाहुः अर्थेति विष्णुषा

विदुषा असकृच्छीदयानिरंतरसेवितया नितरास्यदमानेन निरवर्तनेनिरंतरेण स्वरूपसुखेन हेमधुमधेन परमास्वसर्वोत्तमः सर्वगुणपूर्णः सर्वान्मगानिर्दोषः सर्वतर्पणी अथ तस्मादेकांतिनोहरा
 चोपेक्षशरीरेन्द्रियमाणसर्वस्वाः भागवताः ये एतेकथंस्वच्छरांजुजसेवांविस्तृजंतीत्येवेत्यन्वयः हवावदित्येतैर्निपातैः परमः परार्थ इति श्रुतेः महिम्नः परमपराध्यत्वं सूच्यते सर्वभूतप्रियाः संप्राप्तिनोऽजातशत्रु
 वस्तेषांसुहृत् सर्वभूतानांपरेणाभीष्टकर्तृत्वात् प्रियश्चसुहृच्च परेयंप्रियनामेतिवचनात् निरंतरं संतुष्टमनसः अविसर्जनेकारणमाहुः स्वार्थेति यत्रत्यचरणाज्जसेवाया पारितः परिभ्रमणावा
 मिप्रायंविज्ञापयितुमुपोद्धातमाहुः त्रिभुवनेति त्रिभुवनमेवात्मभवनं यस्य स तथा त्रिभुवनस्य उपद्रवः सोऽवश्यं परिहर्तव्य इति चोत्तनायेदं विशेषणमिति ज्ञातव्य एवमेतत्तरिः पणानि अभिप्रायः पणानि
 त्रीणि न पनानि यस्य स तथा नृसिंह इत्यर्थः विष्णोर्नृसिंहनामानि त्रिनेत्रादि कानि तु इति वचनात् नृसिंहसुदर्शनादयस्त्रिनेत्रादिनामानः त्रयो लोकाश्चिच्छेदविषया ज्ञानलक्षणाः प्रकाशाः यस्य स त
 था सर्वज्ञ इत्यर्थः त्रिलोकस्य त्रिलोकनिवासिनो जनस्य मनोहरो नुभावो यस्य स तथातिवा मायागुणव्यतिकराद्यदुरुर्विभासीति वचनाद्विभूतय इत्युच्यते देवादयो न तु स्वरूपत्वात् अपिशब्दान्मत्स्यादय
 वसाक्षाद्विभूतय एव गम्यन्ते विविधभावस्य पात्रत्वात् सर्वविष्णोर्विभूतय इति च ये विभूतिशब्दवाच्यादिति ज्ञादयोऽभूवन् तेषामनुपक्रमसमयः क्षयप्रारम्भकालाभिमिति मत्वा स्वात्ममाययारूपभूत-तया
 स्वमहिम्नाशुक्रशोणितसंबन्धमंतरेण वा सुराद्याकृतिभिरवतीर्य यथा परार्थे त्रिलोक्यापहरणादिलक्षणा पराधमनुसृत्य ब्रह्मादीनां धृतवानसीत्यन्वयः मिश्रिताकृतिभिर्नरासंज्ञादिभिः सुराद्या रूपाभिः रयने

एवमेनमपि भगवन् जहत्वा प्रवृत्तासुरं यदिमन्यसे ॥ अस्माकं तावकानां तव चरणनलिनयुगुलध्यानानुबद्धहृदयनिगडानां स्वलिमविधारणेनात्मसात्कृता
 नामनुकंपानुरंजिता विशदरुचिरशिशिरस्मितावलोकनेन विगलितमधुरमुखरितवचसामृतकलयाचांतस्तापमनघार्हसि शमयितुम् ॥ अथ भगवंस्तवा
 स्माभिरखिलजगदुत्पत्तिरिथितिलयनिमित्तायमाना दिव्यमायाविनोदस्य सकलजीवनिकायानामंतर्हृदयेषु बहिरपि च ब्रह्मप्रत्यगात्मस्वरूपेण प्रधानरूपेण
 यथादेशकालदेहावस्थानविशेषंतदुपादानोपलभकतयानुभवतः सर्वप्रत्ययसाक्षिण आकाशशरीरस्य साक्षात्परब्रह्मणः परमात्मनः कियानिहवा अर्थविरोपो
 विज्ञापनीयः स्याद्विस्फुल्लिगादिभिरिव हिरण्यरेतसः ॥ अतएव स्वयंतदुपकल्पयास्माकं भगवतः परमगुरोस्तव चरणशतपलाशच्छायां विविचयं जिनसं
 सारपरिश्रमोपशमनीमुपसन्नानां वयं यत्कामेनोपसादिताः ॥ अथोईश जहत्वा प्रसंतं भुवनत्रयम् ॥ ग्रस्तानियेन नः कृष्णतेजांस्यस्त्रायुधानि च ३१

न विभूतिर्विवृतमिति ज्ञातव्यं ३२ किंवदूक्तेनापेक्षितं वक्तव्यमिति तत्राह एवमिति यदि मन्यसे कर्तव्यं तर्ह्यतिशेषः किंवदं कर्तव्यमिति प्रार्थयते अस्माकमिति हृदयनिगडानां हृदयारूपसं
 लानां चक्रशंखादिलाछनानां स्पष्टतया धारणेनात्मसात्कृतानां तद्ब्रूतानां अनुकंपया रंजितस्निग्धंच विशदं निर्मलंच रुचिरंचारुचिशिशिरं शीतलंच यत्स्मितं तेन युक्तेनावलोकनेन निरीक्षणेन विगलितनि
 र्गतंच मधुरंच मधुरितं मुखरितं मंदंच यद्वचस्तेनामृतकलयायुक्तेनेति शेषः वचोलक्षणया मृतकलयेति वा बुभुक्षितबालवत्सर्वज्ञस्य तव हृदयभाजातिरेकादुत्कायितामिव यद्विज्ञापनमस्मदीपंतदस्मद
 ज्ञाननिमित्तमित्यभिप्रेत्याहुः अथेति दिव्यमायया स्वरूपेच्छया विनोदोलीलायस्य स तथा निकायानां राशीनां ब्रह्मस्वरूपेण बहिः प्रत्यगात्मस्वरूपेणातः यथादेशादिक्रियाविशेषणं तेषां देशकाला
 दीना उपादानोपलभकतया कारणत्वमापकत्वेनोपादानत्वेनोपलभकत्वेनेति वा सर्वमनुभवतः आकाशशरीरस्याकाशवत् सूक्ष्मरूपस्य आकाशशरीरं ब्रह्मेति श्रुतेः लिंगशरीरस्य व्यावृत्त्यर्थं परब्रह्म गइति
 मुक्तजीवस्य व्यावृत्त्यर्थं साक्षादिति साक्षात्परब्रह्मत्वचित्प्रकृतेरस्य स्तीत्यतः परमात्मन इति हिरण्यरेतसो मे महाप्रकाशस्य विस्फुल्लिगादिभिरल्पप्रकाशैरभिक्रयैः खद्योतैश्च यतस्त्वमस्माकमर्वापदापरिह
 र्तासि अतो वयं यत्कामेन त्वाद्ब्रह्म न लक्षणवांछया तव पादकमलच्छायामुपगताः तदुपसन्नानां अधीहि भगवो ब्रह्मेति समित्पाणिशिष्यवच्छरणंगतानां मस्माकं तत्कार्यमुपकल्पय समर्थं स्वेत्यन्ययः बहुमार्थ
 येव स्वाभीष्टफलप्राप्तिः स्यादिति दर्शयितुमेवं गद्येन विज्ञापितमेव च प्रबन्धेन विज्ञापयति अथोइति तेजासितामर्थलक्षणानि ३४

हंसवत्सारग्राहिणे दध्निलयाय हृदयाकाशनिवासाय तस्यांते सुषिरं सूक्ष्मं तस्मिन् सर्वप्रतिष्ठितमिति श्रुतेः निरीक्षकाय चेतनकर्मसाक्षिणे कृष्णाय कृषिर्भूवाचक शब्दोणश्च निर्वृतिवाचक इत्यतः संततं पूर्णानंदाय कृतौ पूर्णौ पणौ बलप्राणौ यस्य स तथा तस्मै निरुपक्रमाय श्रमजनकप्रयत्नमंतरेण जगत्कर्त्रे निरुपक्रमो हरिर्नित्यमप्रयत्नोऽप्युपक्रमेदित्यतः सत्तासंग्रहो यस्य स तथा तस्मै भवपांथा संसारमार्गे वर्तमानाः तेषां निजाश्रयाय निजमात्मीयानित्ययोरित्यभिधानं शश्वदेकप्रकारा वरिष्ठा धर्मादेरित्युत्तमागतिर्मुक्तिलक्षणाय स्मात्सतथा तस्मै हरये आपत्परिहरणशीलाय ३५ स्वमुपस्थानं स्वविषयांस्तुतिं ३६ मधुपस्थानलक्षणया विद्यया पुंसां मातृमैश्वर्यस्मृतिर्माहात्म्यस्मृतिः मायि भक्तिश्च भवतीत्यन्वयः ३७ प्राप्ते प्रत्यक्षे तथापि फलप्राप्त्यनायासेऽपि भक्तिज्ञानप्रसादेभ्योन्यत् अत्र हेतुस्तत्त्ववित् अनेनायमधिकारिषु सुखाधिक्यप्राप्ते योग्य इति ज्ञायते ३८ तत्त्ववित् तथास्त्वभिलाषकस्य किं फलं इति तत्राह नेति यः कृपणः कामानभिलषन् स्वस्य मोक्षणं श्रेयो न वेद कुतः गुणवस्तुदृक् स्वर्गादेर्गुणानां शब्दादिविषयाणां वस्तुदृक् अप्रतिहतत्वदर्शी नित्यत्वज्ञानीत्यर्थः अहमिच्छतो भिलाषकस्य तस्य तान्कामान्यच्छेदयां त्वां भजमानस्य तथा विधफलदातृत्वं तव कथं युक्तमिति तत्राह यदीति यदिसमां भजमानोऽपि तथा विधः न श्वरफलस्वीकारयोग्यः उत्तमाधिकारी न स्यात्तर्हि तस्मै ऐहिकान्कामान्दद्यां यश्च त्रैविध्योत्तमो न स्यात् तस्मै स्वर्गादिकामान्दद्यामिति विशेषमभिप्रेत्याचार्यैरुत्तमो न भवति चेदिति व्याख्यातं यच्छेदिति पाठेऽयमर्थः । त्वद्भक्तादन्यः कथमिति तत्राह नेति गुणवस्तुदृक् त्रिगुणजन्यशरीरादेर्वस्तुत्वज्ञानी दीनोऽयं मुग्धः श्रेयो मोक्षाख्यं न वेद तद्विनान्यद्वांछेत् तस्य सेवकस्य से

हंसाय दध्निलयाय निरीक्षकाय कृष्णाय मृष्टयशसे निरुपक्रमाय ॥ सत्संग्रहाय भवपांथनिजाश्रयाय शश्वद्वरिष्ठगतये हरये नमस्ते ३५ श्रीशुक उवाच ॥ जयैवमीदितो राजन् सादरं त्रिदशैर्हरिः ॥ स्वमुपस्थानमाकर्ण्य प्राहतानभिनंदितः ३६ श्रीभगवानुवाच ॥ प्रीतो हं वः सुरश्रेष्ठामदुपस्थानविद्यया ॥ आत्मैश्वर्यस्मृतिः पुंसां भक्तिश्चैव ययामयि ३७ किंदुरापं मायि प्राप्ते तथापि विबुधर्षभाः ॥ मय्येकांतमतिर्नान्यन्मतो वांछति तत्त्ववित् ३८ न वेद कृपणः श्रेय आत्मनो गुणवस्तुदृक् ॥ तस्य तानिच्छतो यच्छेदिसोऽपि तथा विधः ३९ स्वयं निःश्रेयसं विद्वान्न वक्तव्यज्ञाय कर्मभिः ॥ नरातिरोगिणोऽपथ्यं वांछतोऽपि भिषक्तमः ४० मध्वन्यात भद्रं वोदध्यं च मृषिसत्तमम् ॥ विद्याव्रततपः सारंगान्त्रयाचतमाचिरम् ४१

व्योपितथाविधोत्तमो न भवति चेत्तर्हि तादृशान्कामान्यच्छेदयात्तत्प्रेरित इति शेषः ३९ कथमत्युत्तमो न भवतीति तत्राह स्वयमिति विद्वांस्तत्तद्योग्यमुक्तिविशेषं जानन्नत्युत्तमः स्वयमज्ञाय अज्ञानिने पुंसे कर्मभिर्निःश्रेयसं न वक्ति नोपदिशति किंतु तमेवं विद्वानिति श्रुतेः ज्ञानेनैव यथापथ्यमेव अभिषिचति ददाति नापथ्यमित्यल्लोपेन भिषक् भिनत्ति रोगं स चित् आप्याययति प्राणमिति यावैव पानीयं वा छान्दोऽवरादि रोगार्तस्यापथ्यं पानीयादिद्रव्यनरातिन ददाति तस्मादनीदृश उत्तमो न भवतीत्यर्थः ननु कृपणः कर्मणा सिद्धिकामित्वादिनात्युत्तम इत्यभिप्रेतं तत्कथमुच्यते । लोकसंग्रहमेवापि मंपउपयुक्तं तु मर्हसि यदि ह्यहं न वर्तेयं जातुकर्मण्यतं द्रित इत्यादौ भगवतैव कर्मविधानादत्राह स्वयमिति मादृशो विद्वान्स्वयं केवलैः कर्मभिरज्ञाय अज्ञानिने निःश्रेयसं न वदाति किंतु ज्ञानद्वारा शुद्धात्करणाय यथाभिप्रायं पिकेवलफलकामिन एव तादृशफलं दीयते अतः साकल्यफलस्वीकारयोग्य इति नियम्यते तर्हि किमर्थं तस्मै तादृशमपि दीयत इति चेन्न युष्मद्वक्तत्वेन फलदानस्य युष्मदिष्टत्वात्तदेव मम प्रियं युष्मत्कामाभावे तत्फलं न दद्यां भवता च मत्प्रियकामित्वादेतदाचार्यैरुक्तं युष्मत्कामो मत्प्रिय एवाव्ययान्दद्यामिति भावः विष्णोः प्रियकामयति देवानैवाप्रियं कंचित् यद्यप्रियं कामयंति नराती शोऽदितोऽप्यत इति ननु यदि पुरुषेण निष्कामेन भवितव्यं तर्ह्यस्मत्कामो निष्फलो भवतोऽनिष्टत्वादि तिशंका माभूत्वा ह्यहं न स्यमपेष्टत्वादिष्टमेव युष्माभिरुक्तमिति मित्यतो वाचाचार्यैः युष्मत्काम इत्याद्युक्तम् ४० एतत्कुत इत्य

शक्यत्वाद्गहननोपायमाह मघवन्निति मानं ज्ञानं प्रायत इति यात्रंगतिसाधनत्वाद्वा ॥ ४१ ॥ जगतोधारकत्वादधिब्रह्म तदंशतिगच्छतीति दध्यद् सोऽधिगतोधिकज्ञानवान्वै प्रख्यातः दध्यद्
हयन्मध्वाथर्वणोवागमस्यशीर्ष्णाग्रयदीमुवाचेति श्रुतिः एतदेवाह अश्विभ्यामिति यस्मादधीचोऽश्विनीदेवताभ्यां ब्रह्मविद्यालक्षणं नितरां कृतं आपादितं स्वीकृतमिति यावत्स इति यद्वा निष्कृतं प्रव
र्ग्यार्यं कर्म ब्रह्मचाश्विभ्यामुक्तवानिति शेषः यद्वा ब्रह्माश्विनीदेवताभ्यामुक्तवान् किमिति निष्कृतं सत्यप्रतिपालननिमित्तं दधीचाब्रह्मदास्यामीति प्रातिज्ञातत्वात् तदनुपदेशेऽनृतवादित्वं स्यात् तत्रा
माह अश्विशिरमिति यदधीचाश्विभ्यामुपादिष्टं यच्चतयोर्विद्यावित्युक्त्वादेवैर्दुर्लभा कृतामृतयोरश्विनोरमरतामरणराहित्यं व्यधात्तद्ब्रह्माश्विशिरं नाम अत्रेतिहासमाचक्षते अथर्वणो दध्यद् प्रवर्ग्यब्रह्मविद्ययो
र्दक्षइति तं विज्ञायात्मनोरमरत्वं कामयमानावश्विनौ देवौ दधीचमुपागम्य त्वंप्रवर्ग्यब्रह्मविद्याविशारदेत्याकर्ण्य गताभ्यां तदधीचाभ्यां आवाभ्यां ते वक्तव्ये इति विज्ञापयाचक्रतुः कर्मकाडोक्तकर्मणि प्रवृत्तेन मया त
त्समाप्त्य कालांतरे वक्ष्येते इति ते नोदितौ तौ निजगृहाण्याजगमतुः एतस्मिन्नंतरे आत्मनोऽन्यस्य विद्यातिशयमसहमानः सुरपतिस्तमृषिमुपसृत्य त्वया प्रवर्ग्यब्रह्मविद्येकस्मै चिन्नवक्तव्ये रागलोभादिना वदतस्त
वशिरश्चिन्नामिति तमनुशशास एवं बहुतिथे कालेऽति क्रांतेनास्त्याभ्यामागत्य पूर्वोक्तविद्ये वक्तव्ये इत्युक्तो मुनिरहमिद्रेण निषिद्धोऽस्मीत्यजीगदत् तत्रोपायमाकलय्य निजशिरश्छेदात् प्रागेव तव शिर
श्छित्त्वाभ्यन्त्रनिधाय कस्यचिदश्वस्य शिरःछित्त्वा गले संधाय ते नैते विद्ये नृहि यदीदृशस्तदश्वशिरःछिनत्ति तर्हि स्वकीयशिरःपूर्ववद्गले संयोज्यतु भवदक्षिणाचदास्याव इति ताभ्यां देवचिकित्सकाभ्यामुक्तो

सर्वैर्ह्यधिगतो दध्यद् अश्विभ्यां ब्रह्म निष्कृतम् ॥ तद्वाजश्वशिरं नाम तयोर्मरतां व्यधात् ४२ कृत्स्नं चाथर्वणं त्वाष्ट्रं वर्माभिर्द्यमदात्मकम् ॥ विश्वरूपाय यत्प्रादा
त्वाष्ट्राय त्वमधास्ततः ४३ युष्मभ्यं याचितो दध्यद् धर्मज्ञो गानि दास्यति ॥ ततस्ते रायुधश्रेष्ठो विश्वकर्म विनिर्मितः ॥ येन वृत्रशिरो हर्ता मत्तेज उपबृंहितः ४४
तस्मिन् विनिहते यूयं तेजो ह्यायुधसंपदः ॥ भूयः प्राप्स्यथ मद्रवो न हि संति च मत्परान् ४५ ॥ इति श्रीभागवते षष्ठस्कंधेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ७३ ॥
॥ श्रीशुक उवाच ॥ इंद्रमेवं समादिश्य भगवान्विश्वभावनः ॥ पश्यतामनिमेषाणां तत्रैवांतर्दधे हरिः १

दध्यद् अश्विशिरसाते विद्येत योरुपादिदेश इत्यतोऽश्विशिरं नामेति प्रख्यातमभूदिति आथर्वणायाश्विनोर्दधीचेऽव्यंशिरः प्रत्यैरयतं सर्वांमधुप्रवोच हतायत्वाष्ट्रं यदस्मावपि कक्ष्यवामिति श्रुतिं चान्नोदाहरति हेऽश्वि
नावाथर्वणा यदधीचेऽश्वसंबंधिशिरः प्रत्यैरयतं प्रतिसंहितमकुरुतं सदध्यद्वांमधुब्रह्मविद्यालक्षणं प्रवोचत् प्रावोचत् हेदसौ त्वष्ट्राविश्वरूपाय प्रोक्तं त्वाष्ट्रं कक्ष्यं नारायणकवचं च वामुवाच कीदृशं
कृतायन् यथा तथं विद्यां जानन्विद्यां वक्ष्यामीति वचनं सत्यं संपादयामिति वा ४२ किंच नारायणकवचधारणाच्च दधीचो गवीर्यवदित्यभिप्रेत्याह कृत्स्नं चेति मदात्मकं वर्म नारायणकवचं अथर्वणं आथर्वणेन द
धीचाधीतत्वात् कृत्स्नं अंगोपागसाहित्येनानूनत्वाष्ट्राय विश्वरूपाय प्रादात् यच्च त्वं विश्वरूपादधीः ततस्तस्मात्त्वाष्ट्रं त्वष्ट्रं विद्यमानत्वात् तन्नामत्वात् तस्य विश्वरूपस्य विद्यमानत्वाच्च तथा ४३ युष्माकयात्मा
मंगमयं प्राभूदित्याह युष्मभ्यमिति अंगानीत्यवयवसाहित्यविवक्षया बहुवचनं किंचिदपि नावशेषयतीत्यर्थः याचितोऽश्विमिति पाठे अश्विभ्यां याचितो यथा ताभ्यां विद्याप्रादात् तथा युष्मभ्यमप्यगानि
ददातीत्यर्थः तैरंगैर्विश्वकर्मणानिर्मितं आयुधश्रेष्ठो भवत्विति शेषः येनायुधश्रेष्ठेन मत्तेजोऽपुबृंहितो भवान् ४४ तेजो ह्यायुधसंपदः तेन प्रस्ता इति शेषः मत्परान् न हि संति केपीति शेषः अत्र हर्षाज्ञाकारित्वेन मुन्या
दियाच्च यान् देवानां सामर्थ्यं न्यूनतेति दोषः समर्था अपि याचंति देवा मुन्यादिकान् क्वचित् आज्ञयैव हरेस्तेषां यशोर्थमपि नान्यथेति वचनात् ४५ इति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठस्कंधे विजयध्वजकूण्टीका
यानवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ शत्रुनिग्रहोपि भगवत्प्रीतिजनकत्वेन मुक्तिसाधनस्यादित्यभिप्रेत्य कतिपयैर्भ्यापैर्वृत्रवासवयोर्दुष्टं निरूप्यते अत्रादौ सतामभीष्टमवश्यं कर्तव्यपुरुषेणेति देवेभ्यो दधीचेः स्वागदान
प्रकारं वक्तुमाह इंद्रमिति सुरमत्स्यावनिमिषावित्यमरः १

२ संस्थायां चेतनापहोबुद्धिभ्रंशकरः योद्रोहः दुःखलक्षणउपद्रवः तंवृंदारकादेवापि यूयं न जानीथेत्यन्वयः सर्वप्राणिनां बुद्धिवृत्तिसाक्षित्वाद्भवतामित्यर्थः अभिद्रोहस्य सर्वविषयज्ञाननाशकत्वात् ३
आत्मादेहेसमीरेचसंसारिणिहरीतयेत्यभिधानात् इहप्रियेपुवस्तुषुदेहः प्रेष्टः प्रियतमः ईप्सिततमइतियस्मात् कः पुमान्भिक्षमाणायातिथिरूपेणयाचमानायविष्णवेपितदेहंदातुमुत्सहेतप्रयतेत ४ पुण्य
श्लोकैः पुरुषैरीक्ष्यानिस्तुत्यानिकर्माणिदेहदानादीनियेषातेतथातेषां ५ नूनंप्रायः परसंकटंपरदुःखंदातुंमशक्यंदातव्यवेतिवा परसंकटवेदतर्हि नयाचेत सामान्यमुक्त्वाविशेषमाहुः नेतीति
अज्ञावयमपिदातुंयदीश्वरःसमर्थस्तर्हिपाचितःसन्असौदास्यामीतिनेतिनाह नवक्तव्य तेजानंतोपीदृशोयाचनीयइतिजानंतोवयंदातुसमर्थंभवंतंयाचामहेइत्यभिप्रायः नचात्रदेवानास्वात्मनोनीच
माध्वर्षणंयाचमानानामभिमानलक्षणतेजःक्षतिःशंकनीया कार्यगौरवविवक्षयातदभावस्यप्रामाणिकत्वाद्धर्षाज्ञाकारित्वाच्च आज्ञयैवमहाविष्णोःकार्यार्थमपिचकित् नीचानपितुयाचते

तथाभियाचितोदेवैर्ऋषिराथर्वणोमहान् ॥ मोदमानउवाचेदंप्रहसन्निवभारत २ अपिवृंदारकायूयंनजानीथशरीरिणाम् ॥ संस्थायांयस्त्वभिद्रोहोदुःसह
श्चेतनापहः ३ जिजीविषूणांजीवानामात्माप्रेष्टइहेप्सितः ॥ कउत्सहेततंदातुंभिक्षमाणायविष्णवे ४ ॥ देवाऊचुः ॥ किन्नुतहुस्त्यजं ब्रह्मपुंसांभूतानु
कंपिनाम् ॥ भवाद्विधानांमहतांपुण्यश्लोकेद्वयकर्मणाम् ५ नूनंस्वार्थपरोलोकोनवेदपरसंकटम् ॥ यदिवेदनयाचेतनेतिनाहयदीश्वरः ६ ॥ ऋषिरुवाच ॥
धर्मैवःश्रोतुकामेनयूयंवैप्रत्युदाहृताः ॥ एषवःप्रियमात्मानंत्यजंतं संत्यजाम्यहम् ७ योऽध्रुवेणात्मनानाथानधर्मेनयशःपुमान् ॥ ईहेतभूतदययासशो
च्यःस्थावरैरपि ८ एतावानव्ययोधर्मःपुण्यश्लोकैरुपासितः ॥ योभूतशोकहर्षाम्यामात्माशोचतिहृष्यति ९ अहोदैन्यमहोकष्टंपारक्यैःक्षणभंगुरैः ॥
यन्नोपकुर्यादस्वार्थैर्मर्त्यैःस्वज्ञातिविग्रहैः १० ॥ श्रीशुकउवाच ॥ एवंकृतव्यवसितोदध्यङ्काथवर्णस्तनुम् ॥ परेभगवतिब्रह्मण्यात्मानंसंनयन्जहौ ११
यत्तासासुमनोबुद्धिस्तत्त्वद्वयध्वस्तबंधनः ॥ आस्थितःपरमंयोगंनदेहंबुबुधेगतम् १२ अथेंद्रोवज्रमुद्यम्यनिर्मितंविश्वकर्मणा ॥ मुनेस्त्वस्थिभिरुत्सितो
भगवत्तेजसान्वितः १३ युतोदेवगणैःसर्वैर्भजेद्रोपर्यशोभत ॥ स्तूयमानोमुनिगणैस्त्रैलोक्यंहर्षयन्निव १४ वृत्रमभ्यद्रवच्छत्रुमसुरानीकयूथपैः ॥ पर्यस्त
मोजसाराजन्क्रुद्धोरुद्रइवांतकम् १५ ततःसुराणामसुरैरणःपरमदारुणः ॥ त्रेतामुखेनर्मदायामासीद्वैप्रथमेतरे १६

स्वात्मनोगुणवत्तराः नीचवाक्यवदेयुश्चसुरानैतावताकचित् तेजःक्षतिर्भवेदेषांजनकस्ययथार्थकइतिवचनात् ६ प्रत्युदाहृताःनिराकृताइवोक्ताः । त्यजंतंत्यजंतं ७ अध्रुवेणात्मनाअनित्यं
नदेहेन हेतायाः स्थावरैःस्तव्यै (सत्वैः) विवेकशून्यैरित्यर्थः ८ ९ पारक्यैःपरेषांश्वसृगालादीनांभक्ष्यभूतैःअस्वार्थैःपरमयोजनैःस्वज्ञातिजनैःस्वविग्रहैःस्वदेहैश्च १० आत्मानंमनोब्रह्मणिसम्यक्नयन्
आत्मनंदेहं ११ यत्ताइंद्रियप्राणमनोबुद्धयोयेनसतथा हरेस्तत्त्वंपश्यन् योगमूलाधारमारभ्यद्वादशांतपर्यंतप्राणोन्नयनलक्षणं १२ उत्सितःउज्ज्वलः १३ १४ पर्य
स्तंपरिवृतं १५ तनुकस्मिन्कालेकस्मिन्देशेवृत्रवासवयोर्युद्धमभूदितितत्राह त्रेतामुखइति अंतरेआस्मिन्वर्तमानेवैवस्वतारूपमन्वंतरे तत्रापिप्रथमेयुगेप्रथमचतुर्युगेतत्रापित्रेतामुखेत्रेतायुगस्यादौ
नर्मदायांनर्मदातीरे गंगायांघोषइतिवत् वृत्रतत्रलक्षणोक्त्याप्रथमरणस्तुनर्मदातीरे द्वितीयरणस्तुमृत्तिकालेसमुद्रतीरइतिविशेषोप्रथानरेणचज्ञातव्यः १६

१७ १८ १९ २० २१ कार्तिस्वरपरिच्छदाः सुवर्णालंकाराः २२ २३ अवाकिरन्भवर्षन् २४ प्रावृषिर्वर्षाकाले २५ लघुहस्तेऽग्रीवोधिभिः देवैः सिद्धपथे व्योम्नि स्वप्राप्तेः पूर्वमभ्यमार्ग एव छि
 त्वाः २६ २७ वृत्रो नाथो येषां ते तथा हृषाद्विः पापाणैः २८ प्रयासाः प्रहारलक्षणाः प्रयत्नाः कृष्णोऽनुकूलो नुग्रहाभिमुखो येषां ते तथा तेषु रुशतीः हिसनाः रुशरिशहिंसायामिति धातुः महत्सु दुर्वासप्रभृ
 तिषु पतिषु भुद्रैः हंसदिभकादिजनकल्पैः २९ पतिवृत्रं अस्तसाराः निरस्तबलाः ३० मनस्वीप्रशस्तमनाः ३१ ३२ यस्य मृत्योः प्रतिक्रियापरिहारः अथ यदि यस्माच्छोको यशश्च स्यात् ततस्तद्वि
 रुद्रैर्वसुभिरादित्यैराश्विभ्यां पितृवह्निभिः ॥ मरुद्विर्ऋतुभिः साध्यैर्विश्वेदेवैर्मरुत्पतिम् १७ दृष्ट्वा वज्रधरं शक्रं रोचमानं स्वयाश्रया ॥ नामृष्यन्नसुरा राजन्
 मृधेवृत्रपुरःसराः १८ नमुचिः शंबरोऽनर्वा द्विमूर्धा वृषभो वरः ॥ हयग्रीवः शंकुशिरा विप्रचित्तिरयो मुखः १९ पुलोमा वृषपर्वा च प्रहेति हेंति रुक्चः ॥ व्योमके
 शो विरूपाक्षः कपिलोऽथा विभावसुः २० इल्वलो बल्वलश्चैव दंशूको वृषध्वजः ॥ कालनाभो महानाभो भूतसंतापनो वृकः २१ दैतेयादानवा यक्षारक्षांसि
 च सहस्रशः ॥ सुमालिमालिप्रमुखाः कार्तिस्वरपरिच्छदाः २२ प्रतिषिध्येद्रसेनाग्र्यं मृत्योरपि दुरासदम् ॥ अभ्यद्रवन्नसंभीताः सिंहनादेन दुर्मदाः २३ गदा
 सिपरिषेर्बाणैः पाशमुद्ररतो मरैः ॥ शूलैः परश्वधैः खड्गैः शतघ्नीभिर्भृशुंढिभिः ॥ सर्वतोऽवाकिरन्नस्त्रैः शस्त्रैश्च विबुधर्षभान् २४ न ते दृश्यन्तं संच्छन्नाः शरजालैः
 समन्ततः ॥ पुंस्वानुपुंस्वैः पतितैः प्रावृषीवनमोघनैः २५ न ते शस्त्रास्त्रबाणौघा व्यासेदुःसुरसैनिकान् ॥ छिन्नाः सिद्धपथे देवैर्लघुहस्तैः सहस्रधा २६ अथ क्षी
 णास्त्रशस्त्रौघा गिरिशृंगद्वयोपलैः ॥ अभ्यवर्षन्सुरबलं चिच्छिदुस्तांश्च पूर्ववत् २७ तानक्षतान्स्वरितमतो निशम्य शस्त्रास्त्रपूगैरथ वृत्रनाथाः ॥ द्रुमैर्दृष्ट्वा
 विविधाद्रिशृंगैरथाक्षिपन्त वसुरेद्रसैनिकान् २८ सर्वे प्रयासा अभवन्विमोघाः कृताः कृतादवगणेषु दैत्यैः ॥ कृष्णानुकूलेषु यथामहत्सु भुद्रैः प्रयुक्ता रुशतीरु
 ग्रवाचः २९ ते स्वप्रयासं वितथं निरक्षिह्य हरावभक्ता हतयुद्धदर्पाः ॥ पलायनायाजिमुखे विसृज्य पतिमनस्ते दधुरस्तसाराः ३० वृत्रोऽसुरांस्ताननुगान्म
 नस्वीप्रधावतः प्रेक्ष्य बभाष एतत् ॥ पलायितं प्रेक्ष्य बलं च भग्नं भयेन तीव्रेण विहस्य वीरः ३१ कालोपपन्नां रुचिरां मनस्विनामुवाच वाचं पुरुषप्रवीरः ॥ हे
 विप्रचित्तेन मुचे पुलोमन्मयानर्वन् शंबरमेशृणु ध्वम् ३२ जातस्य मृत्युर्ध्रुव एष सर्वतः प्रतिक्रियायस्य न चेह कृष्णा ॥ लोको यशश्चाथ ततो यदि ह्यमुं कोनाममृ
 त्युं न वृणीत युक्तम् ३३ द्वौ संमता विहमृत्युदुरापा यद्वह्मसंधारणयाजितासुः ॥ कलेवरं योगरतो विजह्याद्यदग्रणीर्वीरशयेऽनिवृतः ३४ इति श्रीभागवते महा
 पुराणेषष्ठस्कंधे टीकायां दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ध्य ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ त एवं शंसतो धर्म्यवचः पत्युरचेतसः ॥ नैवा
 गृह्णन्मयन्नस्ताः पलायनपरानृप १

कः क्षत्रियादिकः पः युक्तं युद्धमूर्तिप्राप्तं मृत्युं न वृणीतनामेत्यन्वयः ३३ इतोपियुद्धमरणं प्रशस्तमित्याहुः द्वाविति योगरतो जितप्राणश्च यो ब्रह्मसंधारणया ब्रह्मध्यानेन कलेवरं विजह्यादिति यशुद्धाद
 निवृत्तोऽग्रणीः यो वीराणामग्रतो गत्वा वीरशये युद्धागणेशरीरं जहातीति यच्चमरणं तयोर्द्वावेतौ मृत्युदुष्प्रापौ संमतौ शास्त्रविहितावित्यन्वयः ३४ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणेषष्ठस्कंधे विज
 दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ अथेतसोर्बुद्धिमत्प्रवृत्तिस्मरणरहिताः १

काल्यमानाविद्राव्यमाणां २ ओजसा राजन्दीप्यन्सवृत्रतांस्वपृतनानिर्वार्यद्रावयतो देवाभिर्भर्त्स्येदं वाक्यमब्रवीत् हकिल ३ हे देवाः पूयं मातुरादितेरुच्चरिता अवमेहनवन्निर्गता किं उभये
षामपि देवानिष्क्रांतत्वाविशेषात् कुतोऽस्माकमत्राह धावद्विरिति पृष्ठतोहर्तैर्धावद्विः असुरनायकैः व पुष्पाककिंप्रयोजनं अधर्मत्वात् अपमपिकुतोत्राह नहीति स्वर्ग्यः स्वर्गप्राप्तियोग्यः ४ हे क्षुल्लकाभ
रूपा देवाः पुष्पाकं हृदिसारं धैर्यं चास्ति मात्रं क्षणकाल ग्राम्यसुखे विषयभोगजनितानंदं ५ विचेतसो मूर्छिताः ६ एतदेव स्पष्टयति तेनेति विस्फोटनं प्रकांडताडनं ७ मालं नलसमुद्राय लक्षणं वन यूथपात
मंजः ८ अभिद्रवते अभ्यागच्छते ९ महेंद्रवाहं ऐरावतं १० वृत्रगदाभिमुष्टोऽभिहतोऽपासरत् तिर्यक्पृष्ठतो वागतः ११ सन्नवाहाय विह्वलितवाहनाय पुनः गदानप्रायुक्तं अमृतस्त्राविणाकारेण कृतेन अ

विशीर्यमाणां पृननामासुरीमसुरर्षभः ॥ कालानुकूलैस्त्रिदशैः काल्यमानामनाथवत् २ दृष्ट्वा तप्यत संकुद्र इन्द्रशत्रुरमर्षितः ॥ तान्निवार्यौजसाराजन्निर्भ
र्त्स्येदमुवाचह ३ ॥ वृत्रउवाच ॥ किं वउच्चरितामातुर्धावद्विः पृष्ठतोहर्तैः ॥ नहिभीतवधः श्लाघ्यो न स्वर्ग्यः शूरमानिनाम् ४ यदि वः प्रधने श्रद्धासारं वा क्षुल्ल
काहृदि ॥ अग्रेतिष्ठतमात्रं मेनचेद्ग्राम्यसुखे स्पृहा ५ एवं सुरगणान् क्रुद्धो भीषयन्वपुषारिपून् ॥ व्यनदत्सु महाप्राणो येन लोका विचेतसः ६ तेन देवगणाः
सर्वे वृत्रविस्फोटनेन वै ॥ निपेतुर्मूर्छिताभूमौ यथैवाशनिनाहताः ७ ममर्दपद्भ्यां सुरसैन्यमातुरं निमीलिताक्षं रंगदुर्मदः ॥ गांकं पयन्नुद्यतशूलोजसना
लं वनं यूथपतिर्यथोन्मदः ८ विलोक्य तं वज्रधरोऽत्यमर्षितः स्वशत्रवेऽभिद्रवते महागदाय ॥ चिक्षेपतामापततीं सुदुःसहांजग्राहवामेन करेण लीलया ९
स इन्द्रशत्रुः कुपितो भृशं तयामहेंद्रवाहं गदयोरुविक्रमः ॥ जघान कुंभस्थल उन्नदन्मृधेतत्कर्म सर्वे समपूजयन् नृप १० ऐरावतो वृत्रगदाभिमुष्टो विघूर्णितोऽद्रिः
कुलिशाहतो यथा ॥ अपासरद्विन्नमुखः सहेंद्रो मुंचन्नसृक् सप्तधनुर्भृशार्तः ११ न सन्नवाहाय विषण्णचेतसे प्रायुक्तभूयः स गदामहात्मा ॥ इन्द्रोऽमृतस्यंदिक
राभिर्मर्शवीतव्यथः क्षतवाहोऽवतस्थे १२ सतं नृपेन्द्राहवकाम्ययारिपुं वज्रायुधं भ्रातृहणं विलोक्य ॥ स्मरंश्च तत्कर्म नृशंसमंहः शोकेन मोहेन हसन्जगाद
१३ ॥ वृत्रउवाच ॥ दिष्ट्या भवान्मे समवस्थितोरिषुर्यो ब्रह्महा गुरुहा भ्रातृहा च ॥ दिष्ट्याऽनृणो द्याहमसत्तमत्वयामच्छूलनिर्भिन्नदृषद्गदाऽचिरात् १४
यो नो ग्रजस्यात्मविदो द्विजातेर्गुरोरपापस्य च दीक्षितस्य ॥ विस्रभ्यस्व ज्ञेन शिरांस्य वृश्चः पशोरिवाकरुणः स्वर्गकामः १५ ऋषीश्रीदयाकीर्तिभिरुज्जितं तत्त्वां
स्वकर्मणा पुरुषादैश्च गह्वरम् ॥ कृच्छ्रेण मच्छूलविभिन्नदेहमस्पृष्टवह्निं सभदंतु गृध्राः १६ अन्येतु येत्वाऽनु नृशंसमज्ञायद्युद्यतास्त्राः प्रहरंति मह्यम् ॥ तैर्भूतनाथं
सगणं निशातत्रिशूलनिर्भिन्नगलैर्यजामि १७ अथो हरे मे कुलिशेन वीरहर्ता प्रमथ्ये हशिरो यदीह ॥ तत्रानृणो भूतबलिविधाय मनस्विनां पादरजः प्रपत्स्ये १८

भिर्मर्शेन स्पर्शलक्षणेन वीतव्यथः वीतागताव्यथा यस्य सः क्षतः वाहो यस्य स तथा १२ ज्ञानुहणविश्वरूपस्य हंतारं अहः पापरूपं मोहेन अज्ञानेन १३ ब्रह्महत्यादिकमेकं विश्वरूपमपेक्ष्योच्यते अनृणो भ्रा
तृमरणमाप्त्यर्थे नहीनः दृषद्गदापापाणवत्काठिनहृदयेन १४ स्वर्गकामो यजमानः विस्रभ्यावश्वस्य १५ ऋषीश्रीदयाकीर्तिभिरुज्जिततरहितं समदतुमक्षयंतु अस्पृष्टवह्निमित्यनेन निःशेषनाशं सूचयति १६
त्वानुत्वामनु १७ हरे इन्द्र इह युद्धे तत्र तर्हि इहास्मिन् जन्मन्येव मनस्विनां पूर्ववीरस्वर्गगतानां पादरजः प्रपत्स्ये तेषां लोकं गमिष्यामीत्यर्थः १८

द्विनोषिमुंचसि मासंशयिष्ठाः संशयंमाकाषीः भगानां भाग्यानां संपदा देवनाथदातवा अहल्याजारेतिभिर्दावा सूचयति प्रयुक्तं वञ्चनितरां फलतीति निष्फलं प्रयोजनवत्स्यात् कितुकूपणार्थादरिद्रविष
पयायाच्चाव्यर्थः भवति यथा तथानस्यादित्यर्थः १९ हेशक्र यएषतववज्रः हरेस्तेजसादधीचेस्तपसाचतेजितो निशितः तेनैव शत्रुं मां जहीत्यन्वयः विष्णुयंत्रितो विष्णुवशो यतो यत्र हरिस्ततस्त्रवि
जयादिगुणाः स्युः २० वृत्रे सात्विकचेतनाशस्वभावं दर्शयितुमाह अहमिति संकर्षणो भगवांस्तन्मनः समाधानं यथाह तथामनस्तस्य संकर्षणस्य वरणारविदेसमाधाय तत्र वज्रवेगेन लुलितः छिन्नो ग्रा
म्यपाशो विषयभोगलक्षणः पाशो यस्य स तथा अपविद्धः परित्यक्तो लोको देहां येन स तथा अस्माच्छ्लोकात्मेत्येति श्रुतेः परिभ्रष्टैतल्लोकस्थिति रिति वा अहमुनेर्ज्ञानिनोर्गातलोके वैकुण्ठादिलक्षणं यामीत्यन्वयः
संन्यासलक्षणं वा २१ ननु परत्र सुखं वा दुःखं वा न निश्चितं तत्रात्र चास्वैश्वर्यं दरीदृश्यते एतल्लोकत्यागे तदपित्यक्तं स्यात्तस्मात्तव शोको न स्यात्किमित्याशंक्य सर्वस्येश्वराधीनत्वेन तद्वत्तमेवास्थितरना
न्यत् किंच स्वभक्तेभ्यः स्वर्गादिकमपि न ददाति किमुतैहिकं अतो न शोको ममेत्याशयेनाह पुंसामिति सलोकनाथः स्वर्गादौ यासंपदः संतिताः स्वकानां पुंसां नरातिकिल तासां सकाशाद्गयादिकमुत्पद्यत इ

सुरेशकरमान्नहिनोषिवज्रं पुरःस्थिते वैरिणि मय्यमोघं ॥ मासंशयिष्ठा भगदेव वज्रं स्यान्निष्फलं कूपणार्थं वयाच्चा १९ नन्वेव वज्रस्तव शक्रतेजसा हरेर्दधीचे
स्तपसाचतेजितः ॥ तेनैव शत्रुं जहिविष्णुयंत्रितो यतो हरिर्विजयः श्रीगुणास्ततः २० अहं समाधाय मनो यथाह संकर्षणस्तच्चरणारविदे ॥ त्वद्वज्रं होलुलित
ग्राम्यपाशो गतिं मुनेर्याम्यपविद्धलोकः २१ पुंसां किलैकांतधियां स्वकानां याः संपदो दिवि भूमौ रसायाम् ॥ नराति यस्माद्भयमुद्वेग आधिर्मदः कलिर्व्यसनं संप्र
पयासः २२ त्रैवर्गिकायासविघातमस्मत्पतिर्विधत्ते पुरुषस्य शक्रः ॥ तेनानुमेयो भगवत्प्रसादो यो दुर्लभोऽकिंचन गोचरोऽन्यैः २३ अहं हरेतव पादैकमूलदा
सानुदासो भवितास्मिभूयः ॥ मनःस्मरेतात्मपतेर्गुणान्नो गृणीतवाक्कर्म करोतु कायः २४ ननाकपृष्ठं न च पारमेष्ठ्यं न सार्वभौमं न रसाधिपयम् ॥ न योगसि
द्धीरपुनर्भवं वा समंजसं त्वा विरहय्य कांक्षे २५ अजातपक्षा इव मातरं स्वगाः स्तन्यं यथा वत्सतराः क्षुधार्ताः ॥ प्रियं प्रिये वाभ्युषितं विषण्णं मनो रविदाक्षदिदृक्षते
त्वास् २६ ममोत्तमश्लोकजनेषु सख्यं संसारचक्रे भ्रमतः स्वकर्मभिः ॥ त्वन्मायया त्मात्मजदारगे हेष्वासक्तचित्तस्य न नाथ भूयात् २७ इति श्रीभागवते षष्ठस्कं
धे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ऋषिरुवाच ॥ एवं जिहासुर्नृपदेहमाजौ मृत्युं परं विजयं मन्यमानः ॥ शूलं प्रगृह्णाभ्यपतत्सुरेद्रं यथामहापुरुषैकैटमोऽप्यु १

तियस्यात्तस्मादिति शेषः ॥ २२ ॥ इतो न हरेर्भक्तानुकंपित्वं पश्येत्याशयेनाह त्रैवर्गिकेति अस्मत्पतिर्भगवान् पुरुषस्य भक्तस्य तेन धर्मार्थकामपरिश्रमनाशेन यस्यानुग्रहमिच्छामि हरिप्येतद्ध
नैशानैस्तिपदेः २३ अधुना हं समाधाय मन इत्यत्र कथितमनः समाधानप्रकारं निरूपयति अहमिति मनः आत्मपतेः आत्मपतिं स्मरेत अधीगर्थदयेशा कर्मणीति षष्ठी नोवाक्तद्गुणान् गृणीतकायः
कर्मण्यामादि करोतु २४ मम वीरस्वर्गोपिवैकुण्ठादिरित्याशयेनाह ननाकपृष्ठमिति सार्वभौममित्यनेन भूमौ च कर्तव्यं पदमाह योगसिद्धीः अणिमादिलक्षणाः अपुनर्भवं पुनरुत्पत्तिमात्रशून्यत्वेन सुख
पूर्त्यभावलक्षणं मोक्षं समंजसं वैषम्यनैर्घृण्य बुद्धिशून्यं विरहय्य विहाय २५ स्तन्यं स्तनच्युतं पयः वत्सतराः अतिशयेन बालाः स्तनं धयाः प्रियान् बोढाभार्या अभ्युषितं प्रोषितमन्यतः स्थितमित्यर्थः २६
श्रीहरिदर्शनसाधनमाह ममोत्तमश्लोकजनेषु सख्यमित्यतिशेषः २७ इति श्रीभागवते षष्ठस्कंधे विज० टीकाया एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ वृत्रवाससंवादच्छलेन हरेर्जीवेनाभेदज्ञानं तमसाधनमित्येतन्निरूप्य
तेऽस्मिन् अध्याये तत्रादौ वृत्रवासवयोर्युद्धशेषं वाक्ति एवं जिहासुरिति विजयं विजयात्मकं परमसुखं मन्यमानः १

२ भोगवत्भोगःपुष्टिर्भोगसतथातं भोगसुखेरुयादिभूतौपीनसर्पशरीरयोरित्यभिधानात् भोगोविषयसेवायामहिषर्षाणिपालने वर्तुलेस्थूलनायांचजन्मन्यास्वादनेतथेतिवररुचिः ३ इनइंद्र परिवृत्तः पतिरभ्यक्षवल्गुभावित्यतःस्वामिमात्रेर्पीद्रशब्दप्रयोगात्तावेरि ष्योक्तममरेशमिति ४ ५ हरेस्वशत्रुंमामितिशेषः ६ ननु हननेतवपराजयइत्याशंक्यपराजयापराजयौनानियतौकिंतुवैवक्रतावित्याह युयुत्सवामिति युयुत्सतांयुद्धशीलानामध्ये कुत्रचिद्युद्धेदेवप्रवृत्तिरेकस्यसदाजयः इतरस्यसदापराजयइतितत्राभिभविनस्तवस्थितावपिदेहवियोगलक्षणोऽल्यःप्रतिक्षणमस्तीतिदर्शापितुंउत्पत्त्यनंतरं लयपदोपादानम् ७ हरेरेवसदाजयइत्ययंनियमःकुतइतितत्राह लोकाइति यस्यवशेस्थिताःश्वसंति श्वसप्राणनइतिधातुः सत्तापितदधीनेतिविज्ञायते शिवाजाललक्षणतंत्या द्विजाः पक्षिगः । खगाइत्युक्तिविनाविदुषामपिवाक्तंत्यानियतत्वमस्तीतिद्योतनायद्विजाइत्युक्तं इहजीवराशौस्थितयोर्जयपराजययोःकारणम् ८ ओजआद्याधिक्यानाधिक्येउभयोर्हेतुत्वेनासिद्धे हरेरधीनत्वकुतःसगच्छतइतितत्राह ओजइति जडोजनः ओजस्त्वादिगुणमूर्तिमंतभगवंतमज्ञात्वातयोर्हेतुमात्मानंस्वमन्यतइत्यन्वयः सर्वैर्बलंवल्लिनांचापरेषामितिस्वोक्तेः ओजआदिषुस्थित्वौजस्त्वादिगुणप्रव

ततोगुणांतामिकठोरजिह्वाविध्यशूलंतरसाऽसुरेंद्रः ॥ क्षिप्वामहेन्द्रायविनद्यधीरोहतोऽसिपापेतिरुषाजगाद २ खआपतंतंज्वलितंमहोल्कवन्निरीक्ष्यदुष्प्रेक्ष्यमजातविकृतः॥वज्रेणवज्रीशतपर्वणाऽच्छिनद्भुजंचतस्योरगराजभोगम् ३ छिन्नैकबाहुःपरिषेणवृत्रःसंरब्धआसाद्यगृहीतवज्रम् ॥ हनौतताडेंद्रमयामरेशंवज्रश्चहस्तान्न्यपतन्मघोनः ४ वृत्रस्यकर्मातिमहाद्रुतंतत्सुरासुराश्चारणसिद्धसंघाः ॥ अपूजयंस्तत्पुरुहूतसंकटनिरीक्ष्यहाहेतिविचुकुशुर्भृशम् ५ इंद्रो नवज्जंगमहेविलज्जितश्च्युतंस्वहस्तादरिसन्निधौपुनः ॥ तमाहवृत्रोहरआत्तवज्रोजहिस्वशत्रुंनविषादकालः ६ युयुत्सतांकुत्रचिदाततायिनाजयःसदैकत्रनवैपराजयः ॥ विनैकमुत्पत्तिलयस्थितीश्वरंसर्वज्ञमाद्यंपुरुषंसनातनम् ७ लोकाःसपालायस्येमेश्वसंतिविवशावशे ॥ द्विजाइवशिवाबद्धाःसकालइहकारणम् ८ ओजःसहोबलंप्राणममृतंमृत्युमेवच ॥ तमज्ञायजनोहेतुमात्मानंमन्यतेजडः ९ यथादारुमयीनारीयथायंत्रमयोमृगः ॥ एवंभूतानिमघवनईशतंत्राणिविद्विभो १० पुरुषःप्रकृतिर्व्यक्तमात्मभूतेंद्रियाशयाः ॥ शक्रुवंत्यस्यसर्गादौनविनायदनुग्रहम् ॥ अविद्वानेवमात्मानंमन्यतेऽनीशमीश्वरम् ॥ ११ भूतैःसृजतिभूतानिग्रसतेतानितैःस्वयम् १२ आयुःश्रीःकीर्तिरैश्वर्यमाशिषःपुरुषस्ययाः ॥ भवंत्येवहितेकालेयथाऽनिच्छोर्विपर्ययाः १३

तैकोऽयमित्यजानन्जनोजडइत्युच्यते ओजस्त्वादिहेतुमितिवा ९ १० हिरण्यगर्भादीनामोजआदिगुणसृष्टिहेतुत्वेनसत्ताज्जयपराजययोरपितन्नियतत्वमपिकिमपराधमिति तत्राह पुरुषइति हिरण्यगर्भःपुरुषआत्मावायुरुदाहृतशेषोव्यक्तस्तथैवेन्द्रआशयःसमुदाहृतइत्यतःपुरुषादिशब्देननसंसार्यादिसामान्यानिवस्तुनिगृह्यन्ते किंतुविशिष्टएवचेतनइत्येवंशास्त्रनिर्णयेसतिहिरण्यगर्भादयोयदनुयहंविनाऽस्यजगतःसर्गादौनशक्रुवंति तमात्मानमंतस्थित्वादानादिकर्तारंश्रीहरिमनीशंजीवमन्यते व्याहृतमिदमित्याह ईश्वरमिति कोसावितितत्राह अविद्वानेवेति अज्ञानादेवंमन्वानस्यनिरयस्वावस्थानंनान्यत्रेत्यस्मिन्नर्थेएवशब्दः अनीशंजीवरूपेणपरमात्मानमीश्वरं येमन्यंतेतान्समीक्ष्यस्नेहानिरयभाग्भवेदितिवचनात् ११ ननु तत्सृष्ट्वेब्रह्मासृष्टेत्यादिरुद्धिःकथमिति तत्राह भूतेरिति १२ नैर्नदिनसृष्टिसंहारावपितदधीनावित्याह आयुरिति पुरुषस्योत्पन्नस्ययाआयुराद्याशिषोभवंतितेभावाःकालेरालात्मनोहरेराराधनोपयोगायभवति हियस्मात्तस्मादकीर्त्यादेःसमःरयादित्यन्वयः यथादुःखाद्यनुभवेच्छारहितस्यापिविपर्ययाःदुःखादिलक्षणादुच्यंतेतथेतिशेषः अनेनसर्वेभावाःनारायणाभीनाइतिनिरणायि १३

१४ दुःखाद्यागमेप्रकृतिपुरुषविवेकाज्ञानकारणमित्याह सत्वमिति आत्मनो जीवस्यात्मानं परमात्मानम् १५ श्रीहर्षधीनत्वेन जयादिकं तवापि प्रत्यक्षमित्याह पश्येति १६ प्राणएव ग्लहः पणो यस्य स तथा इषवः शरा एव अक्षायस्य स तथा हस्त्यादिवाहनान्यासनफलकलक्षणं यस्य स तथा द्यूतकल्पः संग्रामः अत्र द्यूतलक्षणे समरे १७ गतालीकं निर्व्याजम् १८ सिद्धः जीवन्मुक्तः जीवन्मुक्ते जातिभेदे सिद्धः स्यात्साधितेऽपि चेति । आत्मानं श्रीहरिं भक्तः भजमानः १९ ग्रामंगस इति वत् । महापुरुषतां प्रतिगतः । भक्तिज्ञानादिगुणसंपन्नत्वेन महत्त्वम् २० २१ स्वातकोदकैः कूपतटाकादि जलैः तत्प्रायैः स्वर्गादिभिः २२ धर्मजिज्ञासया धर्मविचारेण युक्तौ युध्यंतीति युधः योधा तेषां पती युधसंग्रह इति घातुः भनपुंसकाद्युपपदं किंप्रत्ययः पुमशब्दवत् २३ २४ कनिष्ठिकाधः करभः करिपोतेऽपि तस्मादकीर्तियशसोर्जयापजययोरपि ॥ समः स्यात्सुखदुःखाभ्यां मृत्युजीवितयोस्तथा १४ सत्त्वं रजस्तम इति प्रकृतेर्नात्मनो गुणाः ॥ तत्र साक्षिणमात्मानं यो वेदनसबद्धते १५ पश्यमानं निर्जितं शक्रवृक्षणा युधभुजं मृधे ॥ घटमानं यथा शक्तितव प्राणजिहीर्षया १६ प्राणग्लहोयं समरद्वेषो वाहनासनः ॥ अत्र न ज्ञायतेऽमुष्यजयोऽमुष्यपराजयः १७ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ इन्द्रो वृत्रवचः श्रुत्वा गतालीकमपूजयत् ॥ गृहीतवज्रः प्रहसंस्त माह गतविस्मयः १८ ॥ इन्द्र उवाच ॥ अहोदानवसिद्धोऽसि यस्य ते मतिरीदृशी ॥ भक्तः सर्वात्मनात्मानं सुहृदं जगदीश्वरम् १९ मवानतार्षीन्मायां वै वैष्णवीं जनमोहिनीम् ॥ यद्विहाया सुरमावं महापुरुषतां गतः २० खल्विदं महदाश्चर्यं यद्रजः प्रकृतेस्तव ॥ वासुदेवे भगवति सर्वात्मनि दृढामतिः २१ यस्य भक्तिर्भगवति हरौ निःश्रेयसेश्वरे ॥ विक्रीडतोऽमृतां मोधौ किं क्षुद्रैः स्वातकोदकैः २२ श्रीशुक उवाच ॥ इति ब्रुवाणा वन्यो न्यं धर्मजिज्ञासयानृप ॥ युयुधा ते महावीर्या विद्वद्वृत्रौ युधां पती २३ आविद्व्यपरिवृत्रः कार्णाय समरिदम् ॥ इन्द्राय प्राहिणोद्धोरं वामहस्तेन मारिष २४ स तु वृत्रस्य परिवंकरं च करभोपमम् ॥ चिच्छेद युगपद्देवो वज्रेण शतपर्वणा २५ दोभ्यामुत्कृतमूलाभ्यां बभौ रक्तस्रवोऽसुरः ॥ छिन्नपक्षो यथा गोत्रः स्वाङ्गो वज्रिणा हतः २६ कृत्वा धरां हनुं भूमौ दैत्यो दिव्युत्तरां हनुम् ॥ नभोगंभीरव वज्रेण लिलेहो ल्वणजिह्वया २७ दंष्ट्राभिः कालकल्पाभिर्ग्रसन्निव जगन्नयम् ॥ अतिमात्रमहाकाय आक्षिपंस्तरसा गिरीन् २८ गिरिराट्पादचारी वपद्रव्यानि दारयन्महीम् ॥ जग्रास तं समासाद्य वज्रिणं सह वाहनम् २९ महाप्राणो महावीर्यो महासर्प इव द्विपम् ॥ वृत्रग्रस्तं तं मालक्ष्य स प्रजापतयः सुराः ॥ हाकष्टमिति निर्विण्णाश्चक्रुः शुभ्रः समहर्षयः ३० निगीर्णोऽप्यसुरेन्द्रेण नममारोदरं गतः ॥ महापुरुषसन्नद्वो योगमायाबलेन च ३१ भिस्त्वा वज्रेण तत्कुक्षिनिष्क्रम्य बलभिद्विभुः ॥ उच्चकर्तेशिरः शत्रोर्गिरिशृंगमिवौजसा ३२ वज्रस्तुतत्कंधरमाशुवेगः कृतस्समंतात्परिवर्तमानः ॥ न्यपात यत्तावद्दहर्गणेन योज्योतिषामयने वार्त्रहत्ये ३३

तत्कर इत्यभिधानात् अत्र करभशब्दस्य युक्तोर्थो ग्राह्यः २५ भ्रष्टो भ्रंशितः २६ लिलेहनमइति शेषः २७ कालकल्पाभिः यमसदृशीभिः २८ २९ ३० महापुरुषेण भगवता सन्नद्धः सहितो रक्षित इति यावत् नारायणकवचारूपविद्यया समुद्धतो वा योगमायाबलेन भणिमादिमहिम्नबलेन उपायलक्षणमायाबलेन वा ३१ ३२ अकृत्रिमो वेगो यस्य स तथा यो यमहर्गण आदित्यादिज्योतिषामयने दक्षिणोत्तरायणसंज्ञे संवत्सरे संभवति तावत्तावद्दहर्गणेन षष्ठ्युत्तरशतत्रयलक्षणेन वार्त्रहत्ये वृत्रहननसंबन्धिनिसमरे काले वा तावत्कालं समंतात् कृतं नृपरिवर्तमानो भ्रमन् वज्रस्तं न्यपातयदित्यन्वयः अत्रोक्तिहा

संप्रति प्रथमं युद्धं नर्मदातीरे द्वितीयं तु समुद्रतीरे तत्र वृत्रेण केनचित्संकेतेन संधित इन्द्रः सख्यं प्राप्तस्य तस्य स्निग्धतया करं प्रयुज्य फेनेनास्य वधं कर्तुं विचरन् फेनेन मांजहीति विनोदवचनं वृत्रेण वादयित्वा तेन पादस्पर्शलक्षणं ताडनं कृत्वा बुद्ध्याय सन्नद्धः एकसंवत्सरकालं युद्धं कृत्वा विष्णुशक्तियुक्तं वृत्रं फेनेन निवेश्य तस्मै विसृज्य श्रीनारायणं ध्यायत् ततस्तस्य शिरः प्रजहार संधितः समये नैव वृत्रेणाथो करग्रहः समुद्रतीरे विचरन् फेनेन वधमस्य तु नर्मणा जहि फेनेन वाचयित्वा सुरेश्वरः पादस्पर्शविवादं कृत्वा बुद्ध्याय दर्शितः फेने वृत्रं समावेश्य विष्णुयुक्तं व्यसर्जयत् अपानुदच्छिरस्तस्य ध्यायतो वत्सरेण स इति वाक्यं मन्त्रमानं करग्रहातीति करग्रहः ३३ वृत्रस्यैन्द्रस्य संबंधीनि लिङ्गानि लक्षणानि स्तंभितजलनिर्गमनादीनि तानि येषु मन्त्रेषु च ते ते वार्त्रं लिङ्गास्तैर्मन्त्रैः दासपत्नीरहिगोपातिष्ठन्निरुद्धाभापः पाणिनेवगावः अपांबिलमपि हि तं यदा सीदृजं घन्वां अपतद्द्वारेत्यादिलक्षणैः ३४ आत्मज्योतिर्जीवाख्यतं जेः स्वलोकं स्वेनाधिकृतं विद्याधरलोकं ३५ ॥ इति श्रीभाग० पष्ठ० वि० टीकायां द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ अश्वमेधादिकर्मज्ञानप्रतिबंधदुष्कर्मपरिहारत्वेन तत्साधनमित्येतदस्मिन्नध्याये प्रतिपाद्यते भूरिदबहुप्रदं स्वर्णप्रदेति वा स्वर्णभूरिहिरण्यं च पुरटं निष्कहेमनीत्याभिधानाद्विरण्यादिद्रव्यप्रदं १ ततः समुद्रतीरात् २ हरेरिन्द्रस्य

तदा च सेतुं दुभयो विनेदुर्गैर्धर्वा विद्याधमहर्षिसिद्धाः ॥ वार्त्रं लिङ्गैस्तमभिष्टुवानामंत्रैर्मुदाकुसुमैरभ्यवर्षन् ३४ वृत्रस्य देहान्निष्क्रान्तमात्मज्योतिरिदं ॥ पश्यतां सर्वलोकानां स्वलोकं समपद्यत ३५ इति श्रीभागवते पष्ठस्कंधे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ वृत्रे हते त्रयो लोका विनाशक्रेण मूरिद ॥ सपालाह्यमवन्सद्यो विज्वरानिर्वृतेन्द्रियाः १ देवर्षिपितृभूतानि देत्यादेवानुगाश्वये ॥ प्रतिजग्मुः स्वधिष्ण्यानि ब्रह्मेशेन्द्रादयस्ततः २ राजोवाच ॥ इन्द्रस्यानिर्वृतेर्हंतुं श्रोतुमिच्छामि भो मुने ॥ येनासन्सुखिनो देवा हरेर्दुःखंकुतोऽभवत् ३ श्रीशुक उवाच ॥ वृत्रविक्रमसंविग्नाः सर्वे देवाः सहर्षिभिः ॥ तद्वधा यार्थयन्निद्रं नैच्छद्भीतो बृहद्वधात् ४ इन्द्र उवाच ॥ भूस्त्रीजलद्रुमैरेनो विश्वरूपवधो द्वयम् ॥ विभक्तमनुगृह्णाद्विर्वृत्रहत्यां क्रमावर्त्य हम् ५ श्रीशुक उवाच ॥ ऋषयस्तदुपाकर्ष्य महेंद्रमिदमब्रुवन् ॥ याजयिष्यामभद्रं ते हयमेधेन मास्मभैः ६ हयमेधेन पुरुषं परमात्मानमीश्वरम् ॥ इष्ट्वा नारायणं देवं मोक्षयसेऽपि जगद्वधात् ७ ब्रह्महापितृहा गोघ्नो मातृहा चार्यहाऽघवान् ॥ श्वादः पुल्कसको वापि शुध्वेरस्य कीर्तनात् ८ तमश्वमेधेन महामत्सेनश्रद्धान्वितोऽस्माभिरनुष्ठितेन ॥ हत्वाऽपि स ब्रह्मचराचरं त्वं न लिप्यसे किं स्वलनिग्रहेण ९ श्रीशुक उवाच ॥ एवं संचोदितो विप्रैर्मरुत्वानहनद्रिपुम् ॥ ब्रह्महत्याहते तस्मिन्नास सादृषाकपिम् १० तयेंद्रं स्मह संतप्तं निर्वृतिर्नामुमा विशत् ॥ ऋषीमंतं हत्ययात संसुखं त्यपि नो गुणाः ११

अर्कमर्कटमंडूकविष्णुवासववायवः तुरंगसिंहशीतांशुपमाश्वहरयोदशेति अभिधानं ३ अर्थयन्नित्युभयपदी अर्थप्रातिपदिकात् कृदन्तात्तत्करोतीति णिचिकृते रूपं साधु बृहद्वधात् ब्राह्मणवधात् ४ एनो ब्रह्महत्यापराधं मास्मि संशोध्य परिहरामि मास्मभैः भयं माकार्षीः स्म ६ ७ यन्नाम संकीर्तनादेते शुद्धा भवन्ति किं वक्तव्यं तच्च जनेनेति भावेनाह ब्रह्महेति ८ स ब्रह्मोति चराचरात्पृथग्ग्रहणं ब्रह्महननदोषाधिक्यसूचनाय ९ वृषाकर्षिर्द्रुपाकपिर्हरेरश्वे हरीतक्यां जनार्दन इत्यभिधानं १० स्महेत्येतौ ब्रह्मवधस्य लोके जुगुप्सितत्वेन स्मृतावपि नात्र तथा इतीममर्थसचयतः सर्वस्य सुखस्य हेतुत्वात् तार्हिकमर्थमरय निर्वृतिर्नाभूत् सुखहेतुर्नाभौर्षादिगुणानामुन्नीलितत्वाच्छत्रुहननेनेति तत्राह ऋषीमंतमिति यद्यपि शत्रुवधसूचकशौर्यादिगुणाः सुखहेतवस्तथापि ते ब्रह्महत्यायातस्य नो सुखं याति कुतः लज्जाकरत्वात् इन्द्रादिदेवानां तदानि तनं कर्म प्रारब्धकर्मणा प्राप्तदुःखस्य सूचकं प्रारब्धकर्मणैवैषां ह्यदुःखस्य सूचकं । तदानीं तनकर्मस्याङ्गणहेतुर्धधारणः देवादीनां स्थितप्रज्ञभावाभैवान्यथा भवेत् प्रारब्धमपि तु कार्पाकिचिद्विधदित्तमवेदिति ११

असृक्पटारक्तारंजितपटां रजस्वन्नामिव १२ मीनगंधिनः क्षीणमीनधारिणश्चंडालादाशादयोयेतेषां योदुर्गंधः तादृशेनासुगंधेनासुराभिणा १३ ततः सहस्राक्षस्तां परिहृतुं सर्वादिशोगत्वाविहाय सा न भोगतः समर्थयेक्षया प्रागुदीचीं दिशं दृष्ट्वा तां प्रविष्टो मानसं नाम सरः प्रापेत्यन्वयः १४ तंतूनावसादित्युपान्वध्याद्वृत्तस्य संप्रत्यर्थो द्वितीया अभिर्दूतोपस्य सोऽभिर्दूतः यावद्विद्रः सरसि पुष्करनालं तु प्लवसत्तावन्नहुषस्त्रिणाकं स्वर्गभूम्यंतरिक्षस्वर्गस्थानं वा शशासेत्यन्वयः अतएव त्रैलोक्यपालनलब्धसर्वैश्वर्यभोगराहितः ब्रह्मवधादुत्पन्नदोषमोक्षं तावच्चनाकामितिकेचित्पठंति अत्र च शब्द एवार्थे नहुषइत्यनेन संबध्यते अन्ययोगव्यवच्छेदार्थः तिरश्चांगतिं आजगरीं स्थितिं १५ १६ उपहूतः ऋतं भरोति ब्रह्मागिरा विरिचवाक्येनोपहूतः बृहस्पतिवाक्येन वा अग्न्याख्यदूतमुखेनेत्यर्थः ततः मानससरसः ऋतं भरस्य सत्यपालकस्य नृसिंहस्य ध्यानेन निवारितमंहोयेन स तथा । सर्वगतः श्रीनारायण इति प्रल्लादोक्तवचनं सत्यं कर्तुं स्तभादा विरभूदिति यदतो हरिः ऋतं भर इति वेदवादिभिरुपहूतत्वाद्धरेस्तन्नाम नन्विदानीमृतं भरध्यानेन निरस्तं गच्छेत् पूर्वतं नाभिभूत इन्द्रः किं तत्राह पापश्चेति पापो ब्रह्महत्यालक्षणो जीवश्च तमिंद्रं नाभ्यभूदभिभूतं नाकरोदित्यन्वयः अत्र हेतुगर्भविशेषणमाह

तां ददर्शानुधावंती चंडालीमिव वरुपिणीम् ॥ जरया वेपमानां गीयक्ष्मग्रस्तामसृक्पटाम् १२ विकीर्य पलितान् केशां स्तिष्ठतिष्ठेति भाषिणीम् ॥ मीनगंधसुगंधेन कुर्वती मार्गदूषणम् १३ न भोगतो दिशः सर्वाः सहस्राक्षो विशांपते ॥ प्रागुदीचीं दिशं दृष्ट्वा प्रविष्टो नृपमानसम् १४ स जावसत्पुष्करनालं तंतूनलव्यभोगो यदि हाग्निदूतः ॥ वर्षाणि साहस्रमलक्षितो तः संचितयन् ब्रह्मवधादिमोक्षम् १५ तावन्निणाकं नहुषः शशासविद्यातपो यो मवलानुभावः ॥ स संपदैश्वर्यमदां धबुद्धिर्नीतस्तिरश्चांगतिमिंद्रपत्न्या १६ ततो गतो ब्रह्मागिरोपहूतः ऋतं भरध्याननिवारिताहः ॥ पापश्च दिग्देवतया हतौ जास्तं नाभ्यभूदवितं विष्णुपद्या १७ तंच ब्रह्मर्षयोभ्येत्यहयमेधेन भारत ॥ यथावदीक्षयां च क्रुः पुरुषाराधनेन ह १८ अथेज्यमाने पुरुषे सर्वभूतमयात्मानि ॥ अश्वमेधे महेद्रेण वितते ब्रह्मवादिभिः १९ सर्वैस्त्वाश्र्वधोभूयानपि पापः परंतप ॥ नीतस्तेनैव शून्याय नीहार इव भानुना २० स वाजिमेधेन यथोदितेन वितायमानेन मरीचिमिश्रैः ॥ इष्ट्वापि यज्ञं पुरुषं पुराणमिंद्रो महानासविधूतपापः २१

दिग्देवतयेति इन्द्राहितकारिण्यादिग्देवतया हतमोजोबलं यस्य इन्द्रमन्विष्य सर्वदिक्षु भ्रमतः स तथा कस्मात् गंगाजलपरिहृतमानससरसि प्रविष्टत्वेन विष्णुपद्यां वितरंक्षितं तस्माच्चेति १७ ऋतं भरध्यानादिनाभिभवाभावे तदभिभवः स्यात्स्वरूपतो नाशाभावादिति तत्राह तामिति भगवदविषयेणाश्वमेधेन स्वरूपनाशश्च कथं स्यादित्यत उक्तं पुरुषेति अत्र पुरुषशब्देन विष्णुरुच्यते सहस्रशीर्षा पुरुष इति श्रुतेः हेत्यनेन श्रीहरिमाहात्म्यज्ञानपूर्वकं तत्करणभावेन तत्फलं स्यादिति विपक्षे बाधकं सूचयति अहं हि सर्वयज्ञानां भोक्ता चेति स्मृतेः १८ यतएवं सां गोयज्ञः अथ तस्मान्महानपित्वाऽयं धस्तेन यज्ञेन शून्याय नीत एव सर्वात्मनानष्टोभूत्क्रियाया विशिष्टत्वादित्यन्वयः कथं विशिष्टत्वमित्यतस्तत्परादुक्तमेव विशिष्टा इज्यमान इति ब्रह्मादिभोर्वितते विस्तृते अश्वमेधे यज्ञे इंद्रेण सर्वभूतानां प्रधानश्चातर्क्यमीच सर्वभूतमयात्मा तस्मिन् यज्ञपुरुषे इज्यमाने । सर्वदेवमयात्मनीति पाठस्यैवार्थः वा इत्यनेन ज्ञानाग्निः सर्वकर्माणीति वचनाद्भगवतः ज्ञानेन सर्वात्मना पापस्य नाशोऽप्यश्वमेधेनैव द्रस्यमहत्वातिशयोक्तवतीति सूचयति १९ २० तत्कुतोऽवगम्यत इत्यत्राह स वाजीति मरीचिमिश्रैर्मरीचिमुखैः । ज्ञानाद्विधूतपापोऽपि इष्ट्वा महानासेत्यर्थः २१

नेहमिदं प्रवर्णयितुं न शक्यते । किंतु लोकोपकारकत्वेन । यतोऽस्यैद्रस्यपापं नष्टं चरितस्य श्रवणादिना सर्वभूतानि सिद्धयन्तीति तत्स्तौति । इदमिति तीर्थपदस्य हेतुः । कीर्तनं यस्मिन् तत्तथा भक्तेः
 नृयोयस्मात्तत्तथा । भक्तजनस्यानुवर्णनं यस्मिन् तत्तथा । महेंद्रस्य पापान्मोक्षो यत्र तत्तथा । मरुत्वतो विशिष्टजयो यस्मिन् तत्तथा २२ इन्द्रियमिन्द्रियाणां शक्तिप्रदं किं विषयमाख्यातमित्यतोऽहं
 द्विर्यद्वैतसंबन्धित्वेन युक्तम् २३ ॥ इति श्रीभागवतविजटीयप्रयोगशोध्यायः ॥ १३ ॥ अत्र चित्रकेतुविषयेति हासश्रवणादिना संसारविरक्तिभूयिष्ठतया श्रीनारायणचरणारविदेभाक्तेर्जायत इति तदर्थं रीक्षि
 त्मश्रुपूर्वकपूर्वकथाशेषत्वेन निरूपयितुमाह रज इति । द्वाविति निर्दिशय भक्तिरित्यर्थः १ देवादीनामपि श्रीकांतां प्रभक्तिर्दुर्लभा किमुता सुरप्रकृतेरिति भावेन वक्ति देवानामिति शुद्धसत्त्वगुणनिर्मितशरीर
 त्वेन शुद्धांतःकरणानां अमलात्मनाम् । तपोभिर्निर्धूतमनोमलानां न प्रायेणोपजायत इत्यस्यायमर्थः । निरंतरभक्तिकरणयोग्यैः सुरावेशात्क्रियमाणस्य द्वेषस्य कादाचित्कत्वेनाल्पत्वेऽपि महत्त्वोपचारोऽन्य
 था शुद्धसत्त्वानामित्यादिविशेषणं विशिष्टानां देवानां गुणलिंगानामित्यादिनोच्यमानमात्यंतिकभक्तिलक्षणं चासंगतं स्यादतः प्रायशब्दस्य बाहुल्यार्थत्वेऽप्यत्राल्पत्वार्थो गीकर्तव्यः । प्रकृतप्रमाणानु
 रोधाद्भक्तिकरणं दुर्लभमित्यतो वास्तव्यं न तु तेषां तदभावात् । भक्तबाहुल्यस्यादृष्टत्वात् भक्तेस्तारतम्यप्रदर्शनाय वा २ एतदेवाह रजोभिरिति । इह कर्मभूमौ जंतवः पार्थिवैः रजोभिः समसंख्याता ।

इदं महाख्यानमशेषपाप्मनां प्रक्षालनं तीर्थपदानुकीर्तनम् ॥ भक्त्युच्छ्रयं भक्तजनानुवर्णनं महेंद्रमोक्षं विजयं मरुत्वतः २२ पठेयुराख्यानमिदं सदा बुधाः
 शृण्वन्त्यथोपर्वणि पर्वणीन्द्रियम् ॥ धन्यं यशस्यं निखिलाघमोचनं रिपुंजयं स्वस्त्ययनं तथा युषम् २३ ॥ ॥ इति श्रीभागवतेषष्ठस्कंधे त्रयोदशोऽध्यायः ॥
 १३ ॥ परीक्षिदुवाच ॥ रजस्तमः स्वभावस्य ब्रह्मन्वृत्रस्य पाप्मनः ॥ नारायणे भगवति कथमासीद्द्वारतिः १ देवानां शुद्धसत्त्वानामृषीणां चामलात्म
 नाम् ॥ भक्तिमुकुंदचरणेन प्रायेणोपजायते २ रजोभिः समसंख्याताः पार्थिवैरिह जंतवः ॥ तेषां ये च नेह तश्चेत्येवमनुजादयः ३ प्रायो मुमुक्षवस्तेषां के
 चनेह द्विजोत्तमाः ॥ मुमुक्षूणां सहस्रेषु काश्चिन्मुच्येत भिद्वयति ४ मुक्तानामपि सिद्धानां नारायणपरायणः ॥ सुदुर्लभः प्रशांतात्मा कोटिष्वपि हिमने ५
 वृत्रस्तु स कथं पापः सर्वलोकोपतापनः ॥ इत्थं दृढमतिः कृष्ण आसीत्संग्रामउल्बणे ६ अत्र नः संशयो भूयान् श्रोतुं कौतूहलं प्रभो ॥ यः पौरुषेण समरे सहस्रा
 क्षमतोषयत् ७ ॥ सूत उवाच ॥ परीक्षितोऽथ संप्रश्नं भगवान्वादरायणिः ॥ निशम्य श्रद्धावानस्य प्रतिनंद बचोऽब्रवीत् ८ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ शृणु प्वावहितो
 राज्ञि निति हासं पुरातनम् ॥ श्रुतं द्वैपायनमुस्वान्नारदादेवलादपि ९ आसीद्वाजा सार्वभौमः शूरसेनेषु वै नृपः ॥ चित्रकेतुरिति ख्यातो यस्य आसीत्कामधुःमहो १०

यावन्ति भूमेः रजांसि सति तावन्तः शरीरिणो जीवाः सन्ति अन्येऽपि निःशरीरा अनन्ताः सन्ति परमाणुप्रदेशेऽपि ह्यनन्ताः प्राणराशय इति श्रुतेः न तेषां मिह मानं क्रियते किंतु गृहीतदेहानामेव तेषां मध्ये देके च न मनुजा
 यः श्रेयः स्वर्गादिलक्षणमुद्दिश्य प्रवर्तते वा इत्यनेन मनुष्याणां सहस्रोऽप्यित्यादिवाक्यं सूचयति । इह मानेष्वपि विशेषं वा ३ स्वर्गादीनां लक्षणं भगुरसुखपरत्वसंदिग्धं चेष्टमानानां मध्ये केचिदेव मुमुक्षवः मोक्षं च
 तेषां मुमुक्षूणां मध्ये केचिदेव प्रयतन्ते तेषु प्रयतमानेषु सहस्रेषु काश्चिदधिकारिराशिपुमुच्यते संसारान्मुक्तो भवति तत्रापि संसारान्मुक्तेष्वपि संसाराद्यमाप्तिज्ञानः पूर्णतः शून्यमक्तः शौकश्चिदप्युद्दिश्य नीतिवत्त
 ति आनंदादिपूर्णो भवति ४ सिद्धानामानंदादिपूर्णानां मुक्तानां मध्ये नारायणाय नो दुर्लभः तेषां नारायणाय नानां कोटिष्वपि प्रशांतात्मा प्रकृष्टभगवति युक्तमनाः प्रपन्नान् रक्षाया नारायण
 णः सुदुर्लभः ब्रह्माणमेकमंतरेणात्यंतदुर्लभ इत्यर्थः अधिकारिणां तारतम्यविवक्षयैतद्वचनम् ५ ततः किं प्रकृतमित्यत्राह वृत्रस्त्विति तु शब्देनात्यंतानुपपत्तिसूचयति ६ पौरोषेण सहस्रा
 यस्नेहेन ब्रह्मदानवसिद्धोऽसीत्युक्तत्वात् ७ ८ ९ १०

सांतानिकः संतानार्थी । कस्यामपीति शेषः ११ १२ १३ १४ १५ क्षितावुपासीनं १६ तेतवानामयमपि दुःखं नास्ति हि तथात्मनस्तव प्रकृतीनां स्वस्तिकमित्यन्वयः प्रकृतिविषयकुशलप्रश्नेन किं
प्रयोजनमत्राह यथेति यथासप्तभिः प्रकृतिभिः महदहंकाराभ्यां पृथिव्यादिभिः पञ्चभिर्भूतगुणैः पुमान्जीवः १७ प्रकृतिषु देहेषु आत्मानमद्वानिधाय श्रेयः प्राप्नोति तथाराजाच प्रकृतिशब्दवाच्यैराजजनै
रक्षितः तेषुराज्यभारं निधाय विहितं श्रेयमाप्नुयादित्यन्वयः सथाप्रकृत्यादयो यस्य राज्ञो वशवर्तिनः स्युः आत्मानमनुवशश्चेत्तर्हि ते सर्वे लोकास्तस्य राज्ञो वशगाः तस्मै बलं यच्छतीत्यन्वयः । आत्मा स्वयं
प्रकृत्या देवैश्च वशीचेत् प्रकृत्या देवात्मवशत्वाभावेन अनर्थस्य कारणभूता भवन्तीत्याह अहितादय इति अतो वशीकर्तव्या इत्यर्थः आहितादय इति वा आदित एव हि कर्तृत्वेन निहिताः अनेन प्रकृत्यादीनां गुणोद
शितः । स्वाम्ययात्यो जनपदो दुर्गद्विषयसंचयः दंष्ट्रो मंत्री च स तैतास्तस्य प्रकृतयः स्मृता इति बुद्धिसहाययोगिनी कर्मसहायोऽमात्यः यथा प्रकृतिगुणो राजा सुखमश्नुते तथा राज्ञा संतोषिताः प्रकृतयः राज्ञः संतो

तस्य भार्या सहस्राणां सहस्राणि दशा भवन् ॥ सांतानिकश्चापि नृपो न लेभेता सुसंततिम् ११ रूपौदार्यवयोजन्मविद्यैश्वर्यश्रियादिभिः ॥ संपन्नस्य गुणैः
सर्वैश्चितावंध्यापतेरभूत् १२ न तस्य संपदः सर्वामहिष्यो वामलोचनाः ॥ सार्वभौमस्य भूश्रेयं नाभूवन्प्रीतिहेतवः १३ तस्यैकदा तु भवनमंगिरा भगवानृ
षिः ॥ लोकाननुचरन्नेतानुपागच्छद्यदृच्छया १४ तं पूजयित्वा विधिबत्प्रत्युत्थानार्हणादिभिः ॥ कृतातिथ्यमुपासीदत्सुखासीनं समाहितः १५ महर्षि
स्तमुपासीनं प्रश्रयावनतांक्षितौ ॥ प्रतिपूज्य महाराज समाभाष्येदमब्रवीत् १६ ॥ अंगिर उवाच ॥ अपितेऽनामयं स्वस्ति प्रकृतीनां तथात्मनः ॥ यथा
प्रकृतिभिर्गुणैः पुमान् राजा च सप्तभिः १७ आत्मानं प्रकृतिष्वद्वानिधाय श्रेयमाप्नुयात् ॥ राज्ञस्तथा प्रकृतयो न देवा हितादयः १८ आपि दाराः सुता मात्या
भृत्याः श्रेण्योथ मंत्रिणः ॥ पौराजानपदाभूपा आत्मा च वशवर्तिनः १९ यस्यात्मानुवशश्चेत्स्यात्सर्वतद्वशगा इमे ॥ लोकाः सपालायच्छन्ति सर्वे बलिमतं
द्रिताः २० आत्मनः प्रीतयेष्यात्मा परतः स्वत एव वा ॥ लक्ष्येऽलब्धकामं त्वांचितया शबलं मुखम् २१ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं विकल्पितो राजन् विदुषा
मुनिनापि सः ॥ प्रश्रयावनतोभ्याह प्रजाकामनया मुनिम् २२ ॥ चित्रकेतु उवाच ॥ भगवन् किं न विदितं तपोज्ञानसमाधिभिः ॥ योगिनां ध्वस्तपापानां
बहिरंतः शरीरिषु २३ तथापि पृच्छतो ब्रूयां ब्रह्मनात्मनि चिंतितम् ॥ भवतो विदुषश्चापि चोदितस्त्वदनुज्ञया २४ लोकपालैरपि प्रार्थ्याः साम्राज्यैश्वर्यसं
पदः ॥ न नंदयंत्यप्रजं मां क्षुत्तृक्षाममिवापरे ॥ २५ ॥

पहेतवो भवन्ति अन्यथाऽहितादयः अहितस्यासंतोषस्य आदयः कारणभूता भवन्तीति योगविभागो वा १८ हेराजन् दारसुतादयश्च तव वशवर्तिनोऽपि अनुकूलतया वर्तन्ते किं आत्मानमनुवशवर्तिकं १९ मनसो
वशवर्तिकं फलमत्राह यस्येति मनसः स्ववशवर्तित्वेन प्रकृत्यादयोऽपि स्ववशा भवन्ति अन्यथा कोपलोभाद्यधीनस्य तव क्रोधादिना विमनसं कृता भृत्यादय उक्तकारिणो न भवन्ति अतो मनसश्च वशवर्तित्वं क्रोधाद्य
भावफलं क्रोधाद्यकरणे भृत्यादिवशीकरणं २० किंच प्रपंचोऽपि भवदायत्त इत्याह आत्मन इति आत्मा प्रपंचोऽपि आत्मनस्तव प्रीतये स्यादित्यन्वयः अस्त्वेवमिदं सर्वं भवन्मनसि किंप्रतीयत इति तत्राह परत इ
ति अहं स्वतः परतो वाऽलब्धकाममप्राप्तकामं त्वालक्ष्येऽपश्यामि केन लिगेनेत्यत उक्तं चिंतयेति शबलमलक्षणं २१ एवं विकल्पितः संततिनिमित्तं दुःखं विदुषा प्रश्रयलक्षणगुणेनावनतः प्रह्वः २२
२३ आत्मनि मनसि २४ अपरे रूक्चंदनवनितादयः ॥ २५ ॥

पालनप्रकारमाह पूर्वैरेति पूर्वैःपूर्वजैःसहगतंमाप्तंमोनरकंयथायथाप्रजयातरेमे तत्तादृशंप्रजालक्षणंवरतु यद्वा यथायेनोपायेनतरेमे तन्नोऽस्माकंविधोहि सकउपायइतिचिन्तामाभूदित्याह प्रजयोते २६
 त्वाष्ट्रंत्वष्ट्रदेवतं २७ २८ २९ प्राशनात्स्वीकारान् ३० शूरसेनस्यचित्रकेतोः ३१ शूरसेनानांविषयाणाम् ३२ ३३ ३४ कीदृशकर्माकरोदत्राह धन्यमिति धन्यस्वधनादिसंपत्करम् ३५ निःस्वस्यदरिद्रस्य ३६
 तन्नःपाहिमहाभागपूर्वैःसहगतंतमः ॥ यथातरेमदुस्तारंप्रजयातद्विधेहिनः २६ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ इत्यर्थितःसभगवानकृपालुर्ब्रह्मणःसुतः ॥ अप
 यित्वाचरुंत्वाष्ट्रंत्वष्ट्रमयजद्विभुः २७ ज्येष्ठाश्रेष्ठाचयाराज्ञोमहिषीणांचभारत ॥ नाम्नाकृताद्युतिस्तस्यैयज्ञोच्छिष्टमदाद्विभुः २८ अथाहनृपतिराज
 न्भवितैकस्तवात्मजः ॥ हर्षशोकप्रदस्तुभ्यमितिब्रह्मसुतोययौ २९ सापितत्प्राशनादेवचित्रकेतोरधारयत् ॥ गर्भकृतद्युतिर्देवीकृतिकामेतिवात्मजम्
 ३० तस्याजनुदिनंगर्भःशुक्लपक्षइवोडुपः ॥ वदधेशूरसेनस्यतेजसाशनकैर्नृप ३१ अथकालउपावृत्तेकुमारःसमजायत ॥ जनयञ्शूरसेनानांशृण्वतांप
 रमांसुदम् ३२ सराजासुकुमारस्यस्नातःशुचिरलंकृतः ॥ वाचयित्वाशिषोविप्रैःकारयामासजातकम् ३३ तेभ्योहिरण्यंरजतंवासांस्याभरणानिच ॥
 ग्रामान्हयान्गजान्प्रादाद्धेनूनामर्बुदानिषट् ३४ ववर्षकामानग्येषांपर्जन्यइवदेहिनाम् ॥ धन्यंयशस्यमायुष्यंकुमारस्यमहात्मनः ३५ कृच्छ्रलब्धेऽ
 स्यराजर्षेस्तनयेऽनुदिनंपितुः ॥ यथानिःस्वस्यकृच्छ्राप्तेधनेस्नेहोऽन्ववर्धत ३६ मातुस्त्वतितरांपुत्रेस्नेहोमोहसमुद्भवः ॥ कृतद्युतेःसपत्नीनांप्रजाकाम
 ष्वरोऽभवत् ३७ चित्रकेतोरतिप्रीतिर्यथादारेप्रजावति ॥ नतथान्येषुसंजज्ञेबालंलालयतोऽन्वहम् ३८ ताःपर्यतप्यन्नात्मानंगर्हयंत्योऽभ्यसूयया ॥
 अनपत्येनदुःखेनराज्ञश्चानादरेणच ३९ धिगप्रजांस्रियंपापांपत्युश्चागृहसंमताम् ॥ सप्रजाभिःसपत्नीभिर्दासीमिवतिरस्कृताम् ४० दासीनांकोनुसंता
 पःस्वामिनःपरिचर्यया ॥ अभीक्ष्णंलब्धमानानांदास्यादासीवदुर्भगा ४१ एवंसंदह्यमानानांसपत्न्याःपुत्रसंपदा ॥ राज्ञोऽसंमतवृत्तीनांविद्वेषोबलवान
 भूत् ४२ विद्वेषान्नष्टमतयःस्त्रियोदारुणचेतसः ॥ गरंददुःकुमारायविद्वेषान्नृपतिंप्रति ४३ कृतद्युतिरजानंतीसपत्नीनामघंमहत् ॥ सुप्तएवेतिसं
 चित्यनिरीक्ष्यव्यचरद्गृहे ४४ शयानंसुचिरंबालमुपधार्यमनीषिणी ॥ पुत्रमानयमेभद्रेइतिधात्रीमचोदयत् ४५ साशयानमुपव्रज्यदृष्ट्वाचोत्तारलोचनम्
 प्राणैर्द्रियात्मभिस्त्यक्तंहतास्मीत्यपतद्भुवि ४६ तस्यास्तदाकर्ण्यभृशतुरस्वरंघ्नंत्याःकराभ्यामुत्तुङ्गकैरपि ॥ प्रविश्यराज्ञीत्वरयात्मजांतिकंददर्शबालं
 सहसामृतंसुतम् ४७ पपातभूमौपरिवृद्धयाशुचामुमोहविभ्रष्टशिरोरुहांबरा ॥ ततोऽनृपांतःपुरवर्तिनोजनानराश्चनार्यश्चनिशम्यरोदनम् ॥ आगत्य
 तुल्यव्यसनाःसुदुःखितास्ताश्रव्यलीकरुरुदुःकृतागसः ४८ श्रुत्वामृतंपुत्रमलक्षितांतंकंविनष्टदृष्टिःप्रपतन्स्खलन्नपि ॥ स्नेहानुबंधौधितयाशुचाभृशंवि
 मूर्छितोऽनुप्रकृतिर्द्विजैवृतः ४९ पपातबालस्यसपादमूलेमृतस्यविम्रस्तशिरोरुहांबरः ॥ दीर्घंश्वसन्बाष्पकलोपरोधतोनिरुद्धकंठोनशशकभाषितुम् ५०
 २७ प्रजावतिपुत्रवति ३८ ३९ ४० स्वामिनःस्नेहाभावेदासीत्वमप्रयोजकमित्याह दासीनामिति ४१ ४२ गरंविपम् ४३ ४४ धात्रीस्तनदात्री ४५ उत्तारलोचनउन्नततारयुक्तेत्रम् ४६ ४७ ४८ ४९ अनुप्रकृति
 समकृतिजनः ४९ ५०

५१ श्रोतुणांचित्रवाचावदंती शुशोचति ५२ शोकलक्षणं वाक्यं दर्शयति अहो इति अतीव बालिशः जडाज्जडः कथं मम जाड्यमापाद्यत इति तत्राह यस्त्विति यस्त्वमात्मसृष्टेरप्रतिरूपं प्रति कूळं विरुद्धमी हसेतु एव तुः स्वाद्वेदेवधारण इत्यभिधानात् कथमियं विरुद्धचेष्टा भूदत्राह परइति परे पूर्वतनेपितरिमातरिवा जीवत्यपरस्य पश्चादुत्पन्नस्य पुत्रस्य यामृतिः सात्यायापाद्यते यस्मात्तस्मादिति शेषः यद्यपि संहारेऽयं क्रमस्तथापि स्थितावनुपपन्नोपमिति सूचयति तुनेति वा कथं तर्हि जाड्यपरिहार इति तत्राह विपर्यय इति उक्ता द्विपर्ययोऽन्यथा पूर्वतनस्य पूर्वमृतिः पश्चात्तनस्य पश्चान्मृतिः यादेतर्हि भुवान्मृतं त्वंपरोसि जडादन्यः प्राज्ञोसि स्वचेष्टानुसारिचेष्टत्वादित्यर्थः ५३ संतापक्रोधरागादिष्वनर्थज्ञवचः कचिदितिवचनात्संतापादनन्वितमित्याह नहीति शरीरिणां मृत्युजन्मनोऽकमो नास्ति च तदा तर्हि आत्मकर्मभिः स्वकर्मानुकूल्येनास्तु ते त्वया स्वयं निजसर्गवृद्धये यः स्नेहपाशो मम पुत्रो यमिति स्नेहानुबन्धः कृतस्तमिमं स्नेहपाशं विवृशसि भिनत्सीति न सम्यक्करोषि ५४ त्वमकरुणेन यमेन दूरं नयाहीत्यन्वयः इदं क्रोधं कटाक्षीकृत्योक्तमिति ज्ञातव्यं ५५ अशनयाऽशनेच्छया भवानित्यनर्थज्ञवचः स्पष्टं प्रतीयते ५६ इदमपिरागनिमित्तमिति भावेनाह नाहमिति मुदिते प्रसवे वीक्षणे यस्य तत्तथोक्तं क्रोधं ध्वन

पतिनिरीक्ष्योरुशुचापितं तदामृतं च बालं सुतमेकसंततिम् ॥ जनस्य राज्ञी प्रकृते श्वहृदुजं सती दधाना विललाप चित्रधा ५१ स्तनद्वयं कुंकुमपंकमंडितं निषि चती सांजनवाष्पविंदुभिः ॥ विकीर्य केशान् विगलत्स्रजः सुतं शुशोच चित्रं कूररीवदुष्करम् ५२ अहो विधा तस्त्वमतीव बालिशो यस्त्वात्मसृष्ट्यप्रतिरूपमी हसे ॥ परेतु जीवत्यपरस्य यामृतिर्विपर्ययश्चेत्तमसि ध्रुवं परः ५३ नहिकमश्चेदिह मृत्युजन्मनोः शरीरिणामस्तु तदात्मकर्मभिः ॥ यः स्नेहपाशो निजसर्गवृद्धये स्वयंकृतस्तेतमिमं विवृशसि ५४ त्वं तात नार्हसि च मां कृपणामनाथां त्यक्तुं विचक्ष्वपि तरंतव शोकतप्तम् ॥ अंजस्तरं भवताऽप्रजदुस्तरं यद्वा तं न याह्यकरुणे नयमेन दूरम् ५५ उत्तिष्ठता तत इमेशिशवो वयस्यास्त्वामाह्वयंति नृप नंदनं संविहर्तुम् ॥ सुप्तश्चिरं ह्यशनया च भवान्परीतो भुंक्ष्वस्तनं पिब शुचो हरनः स्वकानाम् ५६ नाहंत नूजददृशे हतमंगला ते मुग्धस्मितं मुदितवीक्षणमाननाजम् ॥ किं वागतोस्य पुनरन्वयमन्यलोकं नीतोऽवृणेन न शृणोमि कलागिरस्ते ५७ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ विलपंत्यां मृतं पुत्रमिति चित्रविलापनैः ॥ चित्रकेतुर्धृशंतमो मुक्तकंठो रुरोदह ५८ तयोर्विलपतोऽसर्वे दंपत्योस्तदनुव्रताः ॥ रुरुदुःस्मनरा नार्यः सर्वमासीदचेतनम् ५९ एवं कश्मलमापन्नं नष्टसंज्ञमनायकम् ॥ ज्ञात्वांगिरानाममुनिराजगामसनारदः ६० ॥ इति श्रीभागवते षष्ठस्कंधे चतुर्दशोऽध्यायः १४ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ऊचतुर्मृतकोपांते पतितं मृतकोपमम् ॥ शोकाभिभूतं राजानं बोधयंतौ सदुक्तिभिः १ कोऽयं स्यात्तव राजेद्रभवान्यमनुशोचति ॥ त्वंचास्य कतमः सृष्टौ पुरेदानीमतः परम् २

यंती शोचति किंवेति अपुनरन्वयं पुनः संबंधशून्यं अघुणेन यमेनेति शेषः ५७ इयमेकैव विलपंत्य भूबान्य इत्यतः पूर्वोक्तविलापं स्पष्टयति विलपंत्यामिति ५८ अचेतनं बुद्धिशून्यं अश्मवत्प्रवृत्तिशून्यं पुरंवा ५९ अनायकं बोधकरहितं अस्मिन्नवसरे सुहृदो गिरस आगतिं वक्ति ज्ञात्वेति अनेन ऋषिश्चिकालदर्शीति स्पष्टितं ६० ॥ इति श्रीभागवते षष्ठोऽध्यायः १४ ॥ अत्र संमारो नित्यस्तदुच्छेदो ज्ञानेनैव तदपि निरंतरोपासितं श्रीनारायणानुग्रहादुत्पद्यत इति एतत्सर्वं निरूप्यतेऽस्मिन्नध्याये तत्रांगिरानारदावागत्या किंच क्रतुरित्याशंकायामाह श्रीशुक इति मृतकोपांते शवसमीपे ॥ १ ॥ यमनुशोचति अयंतवकः स्यात्कीदृशो बंधुः स्यादिदानीं पुत्र इति भ्रांतिश्चेत्तर्हि विरिञ्चितृष्टौ पुराऽतीतकाले त्वमस्य बालस्य बंधूनां मध्ये कतमो बंधुः पितामातुलो वा सहोदरो वा अतः परं एष्यतिकाले च कतमो बंधुरिति शेषः अयंच पूर्वापरकालयोस्तव कतम इति योज्यं यथा पूर्वाचरकाले युवयानं कोपि संबंधस्तथेदानीमपि भ्रांतिमंतरेणेत्यतः शोको नकार्य इति भावः २

ननु तर्हीदंसर्वमापाकल्पितमस्त्वितितत्राह यथेति यथावालुकाःसिकताःस्रोतोवेगेननदीप्रवाहवेगेनप्रयातिसंयांत्येकत्रसंयुज्यराशीभवंति तथा कलज्ञानइतिधातोःकालेनज्ञानमूर्तिनादेहिनः संयुज्यं तेसंबद्धयते कलद्रावणइतिधातोः कालेनसंहारमूर्तिनावियुज्यंते ३ ननु त्यक्तदेहाःपुनर्देहांतरमाप्नुवंति उतशून्यतां आहोस्विदनिवृत्तिलक्षणामवस्थामितितत्राह यथेति धानासुबीजेषुअंकुरा दिसमृद्ध्यापरिपकेषुसत्सुततोधानातराणिबीजानि कचिद्भवन्ति । कचित्प्रतिबंधाभभवन्ति । यथा । तथा भूतेष्वपिईशमायया । नारायणेच्छया । चोदितानिप्रेरितानि । पुत्रादिव्यवहारयोग्यतयो त्पद्यंते । कच्चिद्गर्जनादिलक्षणकर्मप्रतिबंधानिबीजानिअंकुरादिकार्यजनयन्ति यथा तथा ज्ञानाग्निभिर्जितसंसारबीजानिभूतानिपुनरावृत्तिशून्यावस्थामुक्तिलक्षणामाप्तानि नोत्पद्यंतइतीमंविशेषंवाइत्य नेनदर्शयति ४ इतोपिपुत्राद्यात्मनासंबंधःएवमित्याह । वयमिति । अस्मिन्क्षणएवतुल्यकालत्वं । अन्ययोःक्षणयोःयथानास्ति । देहनाशात् । तथाप्रकृतेपीतिभावः । ननुदेहनाशानाशाभ्यास वातुल्यकालत्वाभावश्चेत्तर्हीसर्वदातुल्यकालत्वंकस्येति तत्राह । जन्ममृत्योरिति । जन्ममृत्योःपूर्वापरकालयोर्धथासृष्ट्यादिकंकरोति । तथाऽधुनाप्येवमेवेति अनेनहरेरेवदेहेनसदातनत्वमुपपादितम् । अस्यचैतन्यस्यसदातनत्वेपिदेहस्थनास्तीतिविशेषइत्यभिप्रायः । देहस्यसर्वथानाशादनाशाच्चेतनस्यत्वितिस्मृतेः ५ केनोद्धतैर्भूतैरितितत्राह आत्मेति भूतानिस्वयमेवसृजंतीति किंनस्या दितितत्राह अस्वतंत्रैरिति नचार्थार्थीसृजत्ययमित्याह अनपेक्षइति अथास्मात्सर्जनात्प्रयोजनापेक्षानस्यात्कथंतर्हीदंसर्जनंप्रयोजनमंतरेणप्रवृत्त्यदर्शनादित्यत्राह बालवादीति यथा बाल क्रीडनक्रीड तितथा लोकवत्तुलीलाकैवल्यमिति सूत्रात् ६ भूतरूपकरणैरीश्वरःकथंसृजतीत्यतस्तंप्रकारंदर्शयति देहेनेति पितुर्देहेनसंयुक्तान्मातुर्देहादेहिन उत्पत्तस्यमानस्यपुत्रलक्षणजीवस्यदेहोऽभिजायते नतुचे तनस्तस्यनित्यत्वात् देहउपचयइतिधातोः देहशब्दोपलक्षितपूर्वकर्मणाफलादानायेश्वरप्रेरितेनदेहिनः पितृमातृगब्दवाच्यस्यदेहादुपादानभूतादेहःपुत्रस्येतिशेषइतिवा अभीत्युपसर्गेणानंकमुख

यथाप्रयांतिसयांतिस्रोतोवेगेनवालुकाः ॥ संयुज्यंतेवियुज्यंतेतथाकालेनदेहिनः ३ यथाधानासुवैधानाभवन्तिनभवन्तिच ॥ एवंभूतेषुभूतानिचोदिता नीशमायया ४ वयंचत्वंचयेचेमेतुल्यकालाश्वराचराः ॥ जन्ममृत्योर्यथापश्चात्प्रागेवमधुनाविभो ५ भूतैर्भूतानिभूतेशःसृजत्यवतिहंत्यजः ॥ आत्मसृ ष्टैरस्वतंत्रैरनपेक्षोऽपिबालवत् ६ देहेनदेहिनोराजन्देहादेहोभिजायते ॥ बीजादेवयथाबीजंदेहार्थइवशाश्वतः ७

परंपरासृष्टिमुपलक्षयति अत्रदृष्टांतमाह बीजादिति बीजात्पनसादिलक्षणाज्जलतेजआदिसाधनसामग्रीसंवृतादंकुराख्यंवृक्षजीवशरीरितेनसहजायते तस्माद्युक्तजलाद्यापसारात्पनसादिवीजांतरमुत्पद्य ते तस्माच्चेतियथाकार्यपरंपरा नचैवमनवस्था मूलकार्यस्यप्रकृत्यात्मकत्वात् तथापितृमातृविकारशुक्रशोणितसंबंधात्कलिलादिलक्षणकार्यमभिमानिजीवेनसहजायते तस्मात्परिणतावय वात्स्त्रीपुरुषभूताद्रेतआदिक्रमेणकार्यांतरंजायतेइत्यनेनक्रमेणभगवान्भूतैः सृष्टिकरोतीतिस्थितिसंहारयोरेवमूहं तददृष्टेश्वरेच्छावशादितिग्राह्यं । अथातोरेतसःसृष्टिरितिश्रुतेः तस्मात्सर्वाणिकार्या णिकानिचिदाहत्यात्मनानारायणापनानिकानिचित्परंपरयातदधीनानि तत्रापिविशेषस्तुप्रमाणादवगंतव्यः तदुक्तं च नारायणायनादेवाऋण्याद्यास्तत्परायणाः ब्रह्माद्याःकेचनैवंस्युःसिद्धोयोग्य सुखंलभेत् अत्रापिकिंपतइतीयमाशंकाच नवकोट्यस्तुदेवानामृषीणांशतकोटयः नारायणायनाःसर्वेयेकेचित्तत्परायणाइति एतद्वाक्यद्वयंसर्वस्यनारायणाश्रयेणवक्तव्यत्वात् मुक्तानामपिसिद्धानाना रायणपरायणइत्यादौनोदाहृतं उभयत्रापीदमेवप्रमाणमिति संतोष्य ननु देहनाशवेदेहिनाशेपुरुषार्थानुपपत्तिरत्राह देहीति देहदेहेनोर्मध्येदेहीशाश्वतः अभिमानमंतरेणजन्मनाशराहिततयाकालत्रगे प्येकप्रकारः कथमिव अर्थइव मोक्षलक्षणपुरुषार्थइव शब्दार्थइववा तर्हीब्रह्मसाम्यमापातमित्यस्याप्येतदेवोत्तरंदेहार्थः जीवाख्यःपदार्थशाश्वतइवनित्यइव । द्रव्यकर्मचकालश्चत्यादे जीवनि स्यत्वस्यश्रीनारायणाधीनत्वेनोपचरितत्वाद्धरेरेवनिरुपचरितनित्यत्वमतस्तयोर्नसाम्यमित्यर्थः केचिदेवंव्याचक्षते अर्थःनरत्वादिजातिमात्रमिव यथाजातेनित्यत्वंतथाजीवम्यापीत्यतनित्य कुतोभस्यत्वमासस्यनरत्वंपुनरिष्यतइतिवचनात् तत्तन्नरत्वादेस्त्वेतन्नाशेननाशसंबन्धाभित्यत्वानुपपत्तेः ७

कृशोदंस्थूलोहमित्यमेदानुभवाद्देहिनो नित्यत्वं देहस्यानित्यत्वमित्ययं विशेषः कथं घटतइतितत्राह देहेति अविवेककृतोऽज्ञाननिमित्तः नचायमाधुनिकः शुक्तिरजतवदित्यत उक्तं पुरेति पुरापुरातनः
 अनादिमानित्यर्थः अनेन ज्ञानेनाज्ञानेन छेदकविशेषो घटतइत्युक्तं भवति अत्र हृष्टांतमाह जातीति यथागवादिवस्तुनि गोत्वगवादिपेढानां विभागो भेद कणादादीनामज्ञानेन कल्पितः ननु वास्तवः अ
 ज्ञानकृतत्वमात्रे हृष्टांतोयं तस्माद्देहाभेदत्वे अप्रयोजके इति कणादादीनामपि तमोयंग्यत्वप्रकटनाय तन्मतोदाहरणं वस्तुनि हरौ गोपालत्वादिजातिव्यक्तिविभागो यथा कल्पितः आरंभितस्तथा वा ८ दे
 हेदेहाविभागप्रतीतिरनुभवात्कथं नानात्वादिप्रतीतिर्भ्रातिरित्यत आह नानात्वमिति अतद्वर्मा योजीवस्तस्मादन्यस्य देहस्य धर्माः सुरो नरो हमित्यादि नानात्वादयो द्रष्टुर्जीवस्य विद्यमाना इति भ्रातिः
 क्रियाफलमिति हेतुगर्भविशेषणं कर्मफलत्वात् अग्निना दाहस्ये धनस्य विक्रियाः वृद्धिक्षयादिविकाराभ्योरिति भ्रातिः भ्रात्ये धनसमृद्धौ समृद्धौ मिस्तद्वासे क्षीण इत्यादयो द्रष्टुर्जीवनि नो हरेरतद्वर्मा इत्येवमां
 ति नहि द्रष्टुर्देहे वै परि लोपो विद्यतइति श्रुतेर्नैवं दर्शनभ्रांतमनेन देहिदेहभेदे प्रमाणमुक्तं भवतीति वा ९ इदमेव विवृणांति तदमइति ये ये प्रत्यक्षादिप्रमाणसिद्धाज्जन्मनाशादयस्तदम जीवस्य
 देहसंयोगात्मानि जीवे मनसि वा भांति कुतोऽसद्देहाद्देहो हमित्यभिमानात् अत्रोदाहरणमाह स्वप्नइति जाग्रदृष्टसर्पव्याघ्रादिसंस्कारवशात्स्वप्नेऽपि यथा तद्दर्शनात्सर्वभयमित्याद्यनर्थजातं भवति
 तथाऽनादिकालीनमिथ्याभिमानादनर्थकरः संसारः स्यादिति यद्यस्मात्तस्मात्तन्निवृत्त्युपायमाह नान्यदिति अन्यदनर्थकरणं न ध्यायेदित्यन्वयः । ननु शुक्तिकाधिष्ठाने रजतं यथा प्रतीयते तथा ज

देहदेहाविभागोऽयमविवेककृतः पुरा ॥ जातिव्यक्तिविभागोऽयं यथावस्तुनिकल्पितः ८ नानात्वं जन्मनाशश्चक्षयो वृद्धिः क्रियाफलम् ॥ द्रष्टुश्च भ्रात्य
 तद्वर्मा यथाग्नेर्दाहविक्रियाः ९ तद्वदेहसंयोगादात्मन्याभांत्यसद्देहात् ॥ स्वप्ने यथा तथा नान्यद्व्यायेत्सर्वं भयं च यत् १० प्रसुप्तस्यानहं माना न्नघोराभा
 तिसंस्मृतिः ॥ जीवतोऽपि यथा तद्वद्विमुक्तस्यानहंमते ११ तस्मादन्यन्मनोमात्रं जह्यहंमतातमः ॥ वासुदेवे भगवति मनो धेह्यात्मनीश्वरे १२ ॥
 श्रीशुक उवाच ॥ एवमाश्वासितो राजा चित्रकेतुर्द्विजोक्तिभिः ॥ विमृज्य पाणिनावक्रमाधिम्लानमभाषत १३ ॥ राजोवाच ॥ कौयुवां ज्ञानसंपन्नौ
 महिष्ठौ च महीयसाम् ॥ अवधूतेन वेषेण गूढाविहसमागतौ १४

न्यादिकं किमधिष्ठानमित्येतां भंदां शंकां वा परिहरति तइति आत्माधिष्ठानं शुक्तिरजतवज्जन्मादिकं मिथ्याभूतं भवेदित्यतः स्वप्नप्रदार्थानामर्थक्रियाकारित्वाद्यथासत्यत्वमगीकर्तव्यतथाजन्मादीनामित्य
 भिप्रेत्याह स्वप्नइति अन्यदेहात्मत्व १० अनन्यध्यानफलं सद्देष्टांतमुपपादयति प्रसुप्तस्येति प्रकर्षेण सुप्तस्य प्रकर्षेण सुप्ते भ्रमणापरपर्यायत्वात् तन्निवृत्त्यर्थं जीवतोऽपि तिष्ठतप्राणस्यापि ज्ञानपूर्वत्वात्
 प्रवृत्तिशून्यस्य पुरुषस्यानहमानादेहात्मत्वादिभ्रातिज्ञानराहित्याद्यथा घोरासंस्मृतिर्न भाति तद्वत्तथा विमुक्तस्य सानभाति कुतः विमुक्ताहंभावबुद्धित्वादनैनानन्यध्याननकेवल्यप्राप्तिः सूचिता भवतीति
 ११ फलितमाह तस्मादिति यतोऽनहंमानिनो घोरासंसारहानिरन्यस्य तद्भावश्च तस्मादन्यत्पुत्रादिकं मनोमात्रं मनो गतरागद्वेषजनितपुण्यपापनिमित्तं एतदुक्तं भवति अहंमानेन मनसो रागद्वे
 षौ स्यातां तयोः पुण्यपापे भवतः ताभ्यां च पुत्रादिकमुत्पद्यते मनसो द्वेषरागाभ्यां पुण्यपापसमुद्भवः पुत्रादिपुण्यपापाभ्यां तस्मात्सर्वमनोभवमिति वचनात् अनेन पुत्रादेर्दीर्घायुष्यादिकं पुण्यपापानि
 मित्तं भवतीति सूचितमिति ननु तदस्तु ततः किं प्रकृतइतितत्राह जहाति तद्धननोपायमाह वासुदेवइति आत्मनि विबभूते देहस्थितत्वेऽपि तद्देहगतदुःखाद्यस्पर्शसमर्थइति द्योतनायेश्वरइति मनोधा
 रणयोत्पन्नतत्प्रसादोद्भूतज्ञानासिना तमोऽहंमतालक्षणं निर्मूलत्वेत्यर्थः १२ आधिनाम्लानम् १३ अवधूतेन वेषेण धूलिच्छिप्ताकारेण १४

उन्मत्तस्यलिंगमेषामस्तीति तथा १५ मार्कण्डेयगौतमयोर्मध्येऽन्योनास्तीति चोत्तनायाथशब्दः १६ दुर्वासायाज्ञवल्क्ययोर्विशेषोत्तकशब्दः १७ योमहाभाष्यकर्ता सपतंजलिनाम्ना बोध्यः १८ ज्ञानहेतवो लोकानामिति शेषः ब्राह्मणाभगवत्प्रियाः । सिद्धेशाज्ञानहेतव इत्येतैर्विशेषणैर्विशिष्टत्वस्य प्रतिपाद्यमानत्वाच्चैतेषां सर्वेषां साम्यम् । नारायणपरादेवायनुष्ण्यास्तत्परायणा इत्यादिस्मृत्या अवानराशिवस्य ज्ञायमानत्वात् । नारायणपरादेवा इत्यादिवाक्यं मुक्तानामपि सिद्धानां नारायणपरायण इत्यत्र ब्राह्मणाभगवत्प्रिया इत्यत्र च प्रमाणार्थमस्मिन्नध्याये उदाहृतं ॥ ब्रह्मव्रणाति अपन्ते आश्रयन्त ब्रह्मणे वेति ब्राह्मणाः इति व्युत्पत्त्या देवद्वारानारायणायनत्वं लब्धम् । योग्यसुखवत्त्वं चेत्पुत्रमर्थसिद्धम् । तेच कियंत इत्याशंका नवकोट्यस्तु देवानां ऋषयः शतकोट्य इत्यादिकया परिहर्तव्या १९ युवां युवाभ्याम् २० २१ महापुरुषगोचरं भक्तिस्मरणादिमत्त्वेन श्रीविष्णुविषयम् २२ नावसीदतुमर्हति पुत्रनिमित्तशोकेन नष्टो माभूदिति २३ तर्हितदानीं पुत्रः किमिति दत्त इति तत्राह तदेति तदा पूर्वागमनकाले ज्ञानमेव ददामीति गृहमागतो हम् तवान्याभिनिवेशं पुत्रविषयाग्रहम् ज्ञात्वा ते पुत्रं तुभ्यं पुत्रमेव ददामीदानीं ज्ञानं ददामीति शेषः २४ इदानीं दातुमवसर इत्याह अधुनेति न केवलं पुत्रवतामेव तापं

चरंति ह्यवनौ कामं ब्राह्मणाभगवत्प्रियाः ॥ मादृशां ग्राम्यबुद्धीनां बोधायोन्मत्तलिंगिनः १५ कुमारो नारदः क्रमुरंगिरा देवलोसितः ॥ अपांतरतमो व्यासो मार्कण्डेयोथ गौतमः १६ वसिष्ठो भगवान् रामः कपिलो वा दरायणिः ॥ दुर्वासा याज्ञवल्क्यश्च जातूकर्ण्यस्तथा रुणिः १७ रोमशश्च यवनो दत्त आसुरिः सपतंजलिः ॥ पराशरोथ मैत्रेयो भारद्वाजश्च आरुणः ॥ ऋषिर्बेदशिरा बोध्यो मुनिः पंचशिखस्तथा १८ हिरण्यनाभः कौशल्यः श्रुतदेवः क्रतुध्वजः ॥ एते परे च सिद्धेशाश्चरंति ज्ञानहेतवः १९ तस्माद्युवां ग्राम्यपशोर्मम मुग्धधियः प्रभू ॥ अंधेतमसि मग्नस्य ज्ञानदीप उदीर्यताम् २० अंगिरा उवाच ॥ अहं ते पुत्रकामस्य पुत्रदोस्म्यंगिरा नृप ॥ एष ब्रह्मसुतः साक्षान्नारदो भगवानृषिः २१ इत्थं त्वां पुत्रशोकेन मग्नं तमसि दुस्तरे ॥ अतदर्हमनुस्मृत्य महापुरुषगोचरम् २२ अनुग्रहाद्भगवतः प्राप्ता वा वामिह प्रभो ॥ ब्रह्मण्यो भगवद्भक्तो नावसीदतुमर्हति २३ तदेव ते परं ज्ञानं ददामि गृहमागतः ॥ ज्ञात्वान्याभिनिवेशं ते पुत्रमेव ददावहम् २४ अधुना पुत्रिणां तापो भवतैवानुभूयते ॥ एवं दारागृहारायो विविधैश्चर्यसंपदः २५ शब्दादयश्च विषयाश्च लाराजन्विभूतयः ॥ राज्यं मही बलं कोशो भृत्या मात्यसुहजनाः २६ सर्वे पिशूरसेने मे शोकमोहभयार्तिदाः ॥ गंधर्वनगरप्रख्याः स्वप्नमायामनोरथाः २७ दृश्यमाना विनार्थेन न दृश्यन्ते मनोभवाः ॥ कर्माभिधायतो नाना कर्माणि मनसो भवन् २८ अयं हि देहिनो देहो द्रव्यज्ञानक्रियात्मकः ॥ देहिनो विविधक्लेशसंतापक दुदाहृतः २९

किंतु दारादिमतामप्यविना भूतोपमित्याह एवमिति २५ २६ स्वप्नमायामनोरथवद नित्यत्वेन दृश्यमानाः प्रतीयमानाः अर्थेन पुरुषार्थारूपप्रयोजनेन विना दृश्यंत इति यो नियमः स नास्तीत्यभ्याहृत्यान्वं तव्यं तथाहि योगवतानुसारेण कदाचित्पुरुषार्थहेतुत्वेन दृष्टत्वात् कदाचित्त्रैतिनियमात् कुतो मनोभवाः मनसो भवउत्पत्तिर्येषां ते तथा तेन कल्पितत्वात् एते देवविवृणोति कर्मेति निरंतरं चर्मचितयत. पुंसो मनसो मनःशोभा नाना कर्माणि ध्यायतोऽस्य मानुषस्वर्गमुक्तियोग्यानि कर्माण्यभवन् भवन्तीति यस्मात्तस्मात्तदनुसारेण दारादिसंभवात् तदा पुरुषार्थहेतुत्वादनियमो नास्तीति भावः २७ २८ देहान्तर्याक याकारिणां मिथ्यात्वं वक्तुमुचितं गंधर्वनगरादिव दत्तो नश्वरत्व एव दृष्टांत इत्यभिप्रेत्याह अयं हीति देहिनो यदेहो देहिनो जीवस्य विविधक्लेशसंतापक दुदाहृत इत्यन्वयः हि शब्दो हेतौ अभिमानाच्च तनस्पृग्मा दिभोगोन तु देहस्येति चोत्तनाय देहिन इति पुनर्वचनं अयमित्युक्त्या स्थूलदेहसिद्धावपि स्पष्टत्वायाह द्रव्येति द्रव्यात्मकः पंचभूतात्मकः स्थूलदेहः गंडशैलादीनां स्थूलत्वेऽपि योगायतनत्वाभावात्कथमेत

दितितत्राह ज्ञानेति ज्ञानेत्यनेन श्रोत्रादिपंचकं कर्ममध्यस्थते क्रियापदेनापि वागादिपंचकं कर्मचल्यते ज्ञानेन्द्रियकर्मैन्द्रियमनआत्मकत्वेनैव लक्षणाद्गोपायतनत्वमुपपद्यते इन्द्रियकार्यज्ञानक्रियाशब्दाभ्यां इन्द्रियोक्तिः कार्यकारणयोरेकशब्दव्यवहृतिर्भवेदित्यतो युज्यते असन्नपि क्लेशदशासदेह इत्यादौ सिद्धत्वादुदाहृतइत्युक्तं अनेनासदुपासनं क्लेशकरं देहवदित्ययमर्थोऽप्यध्वनितइति ज्ञातव्य २९ यतएवं नानाक्लेशदोदेहस्तीहिकथंकारंतं निवर्ततइति तत्राह तस्मादिति तस्मादेहस्य क्लेशकरत्वाच्च द्वैते देहे ध्रुवार्थविसंभृत्य जेत्यन्वयः अन्यपेक्षारहितत्वाद्धारिद्वैतं अदृष्टान्यापेक्षाप्राप्तत्वाच्च द्वैतदेहादि तत्रैतेपदार्थाभ्युवत्वाभित्याइति विश्वासं त्यज अनन्यापेक्षतस्त्वेकोहारिरन्यद्वयं स्मृतं अन्यापेक्षत्वतस्तेन प्राप्तत्वाच्च द्वैतमुच्यतइति वचनात् देहनोयत्किंचित्साधने द्वितीयत्वेन प्राप्तत्वाच्चैतदशब्दवाच्यो देहइत्यर्थः । नैतावता पूर्यतइत्याह उपशममिति अहंकर्तव्यमिमानोपशममाविशेत्यन्वयः किंच हरौ निरंतरनिष्कलक्षणमुपशमं उक्तार्थदाढर्यायाह विमृश्योति आत्मनो हरेर्गतिस्वातंत्र्यादिलक्षणा मात्मनोजीवस्यास्वातंत्र्यादिलक्षणांचेति । केनेत्यत उक्तं मनसेति । तस्य प्रागपि सद्भावात् कुत ईदृशविचाराभावइति तत्राह स्वस्थेनेति ३० शास्त्रश्रवणमननशाणलीढेऽभक्त्यादिसाधनसामग्रीसंपादनेन गृहादिसंत्यागः प्रथमसाधनमित्यत्रेति हासमाह भोजो नामेति शत्रुणाग्रस्तं कवलितं यदन्नं तदेव भोजनं यस्य स तथा शत्रूच्छिष्टान्नभक्षणइत्यर्थः ३१ पूर्वपुरातनं वैरं हन्तीति पूर्ववैरग्रहास्तैः कर्मभिः पूर्ववैराख्यग्रहैः ३२ दुरंतदुःखानामोषोयस्मिन्स तथा तस्मात्स्वप्राप्तस्वप्राप्तुभूतं तावत्तदानीमेव ३३ आत्मानं उन्मत्तादिव दर्शयन्नात्मना मनसा आत्मानं दर्शयन्नालोचयन्निति वा । निर्वाणं अशरीरेणाजन्मानंदपूर्णं ब्रह्म श्रीनारायणारूपं प्रविष्टो मनसेति शेषः यस्मिन्कुलाये देहे स्थितः तं कुलायना विदन्नवुबुधे च शब्दो हेत्वर्थः असंप्रज्ञातसमाधिस्थ

तस्मात्स्वस्थेन मनसा विमृश्य गतिमात्मनः ॥ द्वैते ध्रुवार्थविसंभृत्य जोषशममाविश ३० भोजो नाम नृपः स्वमेशत्रुग्रस्तान्नभोजनः ॥ दुःखं दुर्विषहं प्राप्तः शोकमोहभयार्तिदम् ३१ केचिद्विलुपुर्भोगानपरेऽवधिषुः श्रितान् ॥ पूर्ववैरग्रहैर्जाया अन्य आत्मशिरोहरन् ३२ इत्थं दुरंतदुःखाधौ दुत्थितस्तदनुस्मरन् ॥ तावद्दृशंसुनिर्विण्णो निर्जगाम ततो गृहात् ३३ दर्शयन्नात्मनात्मानं निःसंगः शांतविग्रहः ॥ प्रविष्टो ब्रह्मनिर्वाणं कुलायना विदन्नतम् ३४ ॥ नारद उवाच ॥ इमां मंत्रोपनिषदं प्रतीच्छ प्रयतो मम ॥ यांधारयन्स सरात्रा दृष्टा संकर्षणं विभुम् ३५ यत्पादमूलमुपसृत्य नरेन्द्र पूर्वैर्शवा देयाभ्रममिमं द्वितयां विमृज्य ॥ सद्यस्तदीयमतुलानधिकं महित्वं प्राप्नुवन्पि परं न चिरादुपैति ३६ ॥ इति श्रीभागवते षष्ठस्कंधे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ६४ ॥

त्वाद्वा भुक्तत्वाद्वा ३४ ममाप्येवंविधोपायावस्थामाहुं कउपायइति तत्राह इमामिति मंत्रारूपोपनिषच्चिरकालेन साध्यसाधिकाचेत्किमनयेत्यश्रद्धां माकार्षीरित्याह यामिति रुद्राद्याः शेषदेहस्थं विष्णुं संकर्षणाभिधम् शेषांतर्प्यामिषं ज्ञात्वा स्वपदं प्राप्नुवंसेति वचनाच्छेषः संकर्षणोन्नयनं किंतु तदंतर्प्यामीदृशोपनिषदिरन्यस्य बंधनिर्मूलनादिसामर्थ्याभावात्इति ३५ संकर्षणं शेषस्यासंभाविते विशेषणैर्विशिनष्टित्यादौति पूर्वैर्शवादयो यत्पादमूलमुपसृत्योपास्य महित्वं प्राप्नुवन्पि परं न चिरादुपैति अतुल्येति अतुलं च तदनधिकं चेति तथोक्तं साम्याधिक्यवर्जितमित्यर्थः ननु तर्हि इदं भगवन्माहात्म्यं विना भूतं स्यादिति तत्राह तदीयमिति तेषां रुद्रादीनां योग्यं ननु स्वकीयप्राप्तौ क्लेशसाध्यायाः किमन्योपासनायाः प्रयोजनं स्वतः सिद्धत्वाच्च स्पष्टेन स्याप्येतदेवोत्तरं तत्प्रसादलभ्यत्वात्तदीयमिति तदीयंतस्य हरेरधीनं तदुक्तं तेषां तेषां पदान्येव वैष्णवानि पदानि तु तेषां महित्वं च तथा हरेस्तद्दर्शनं यतइति भगवन्महित्वादन्यमहित्वस्य साम्याधिक्यस्य वर्जनं कथं घटतइत्यस्यापीदमुत्तरं तस्मादिन्द्रादिपदाहुद्रादिप्राप्यशेषादिपदस्य साम्याधिक्यवर्जनं युक्तं किंच शेषादिप्राप्यशेषादिपदस्य मौक्तिकस्य संसारे शेषादिपदमपेक्षया तुल्यानाधिक्यं च युक्तिमत् अतुल्यानधिकं धैवतस्य तस्यैव मुक्तिं तस्यैव पूर्वमाहात्म्यमपेक्ष्येति वचनात् ननु परमं साम्यमुपैतीति श्रुते हरेरेवा तुल्यानधिकं महित्वं प्राप्नुवन्पि परं न चिरादुपैति तस्य विद्यमानं पदमापुनर्हरेर्विद्यमानं निजमहित्वं

तदुक्तं । नहरे कंचित् माहात्म्यमन्यप्राप्यस्यान्नतेविष्णोरिति श्रुतेरिति । रुद्रादिप्राप्यनचेत्ब्रह्मादिप्राप्यं किंनस्यादिति चेन्न ब्रह्मेशानादिभिर्देवैर्यत्प्राप्तुं नैव शक्यते तद्यत्स्वभावः केवल्यसंभवान्केव
लोहरिरिति प्रमाणविरोधात् । अत्रोपास्तावित्थंभावमाह भ्रममिति इमं देहाद्यहंममाभिमानलक्षणं भ्रमं विहाय आचार्यैरप्येतदुक्तं देहादावहंममाभिमानो भ्रम इति बंधस्य त्यागमतरेण तत्प्राप्तिः कथं युक्ति
मतीति तत्राह द्वितीयमिति कार्यकारणयोरेकशब्दव्यवहृतिर्भवेदिति न्यायात्कारणेन कार्यलक्ष्यते द्वितीयेनान्यथाज्ञानेन निर्मितबंधं पुत्रादिरनेह लक्षणं विसृज्य सम्यक्त्वत्का । तदुक्तं । द्वैतेन बंधसत्यागा
द्वैतत्यागो भवत्युतेति द्वैतेनोत्पन्नबंधसंस्यागादिस्थितिः । अनेन मुक्तावपिशेषादिप्राप्यपदमिति ध्वनितमिति ज्ञातव्यं साधनसामर्थ्यांकांक्षेपोनास्तीत्याह सद्य इति तस्य तावदेव चिरं यावन्नाविमांशं यथसंप
त्स्यत इति श्रुतेः । अनेन चित्रकेतोः किमागतमत्राह भवानपीति भवानपि तममंतमुपास्य दृष्ट्वा तत्प्रसादे मनचिगत्स्वकर्मनिर्मितचरमशरीरपातानंतरंतत्प्रसादलभ्यत्वात्तदीयमपि तेन पूर्वमहिम्ना तुल्यमन
धिकंच परमन्यद्रुद्रादिमहित्वविलक्षणं निर्दुःखानंदानुभवलक्षणं स्वयं योग्यमाहात्म्यमुपैतीत्यन्वयः । यद्येपो परतादेवीभाषावैशारदीमतिः संपन्न एवेति विदुर्महिम्निस्वेमहीयत इति स्मृतिवचनान् ३६ ॥ इति
श्रीभागवतेषष्ठस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ संसाररूपपुत्रमित्रादिलक्षणनियतत्वं संसारिचेतनस्य हरिनियतनित्यत्व परमचेतनस्य परमनित्यत्वं तज्ज्ञानमेव पुरुषार्थसाधनमि

श्रीशुक उवाच ॥ अथ देवऋषीराज नृसंपरे तं नृपात्मजम् ॥ दर्शयित्वेति होवाच ज्ञातीनामनुशोचताम् १ ॥ नारद उवाच ॥ जीवात्मन्पश्य भद्रं ते मातरं
पितरंचते ॥ सुहृदो बांधवास्तप्तान् शुचात्कृतयाभृशम् २ कलेवरं स्वमाविश्य शेषमायुः सुहृदृतः ॥ भुंक्ष्व भोगान् पितृप्राप्तान धितिष्ठ नृपासनम् ३
॥ जीव उवाच ॥ कस्मिन् जन्मन्यमी ब्रह्मन् पितरो मातरोऽभवन् ॥ कर्मभिर्भ्रांम्यमाणस्य देवतिर्यङ्मृयोनिषु ४ बंधुजात्यरिमभ्यस्थमित्रोदासीनविद्विषः
सर्वे एव हि सर्वेषां भवन्ति क्रमशो मिथः ५ यथा वस्तूनि पण्यानि हेमादीनि ततस्ततः ॥ पर्यटन्ति न रेष्वेवं जीवो योनिषु कर्तृषु ६ नित्यस्यार्थस्य संबंधो ह्यनित्यो
दृश्यते नृषु ॥ यावद्यस्य हि संबंधो मम त्वं तावदेव हि ७ एवं योनिगतो जीवः स नित्यो निरहंकृतः ॥ यावद्यत्रोपलभ्येत तावत्स्वत्वं हितस्य तत्र ८ एष नित्यो
व्ययः सूक्ष्म एकः सर्वाश्रयः स्वदृक् ॥ आत्ममायामुणैर्विश्वमात्मानं सृजते प्रभुः ९

स्यादिकमस्मिन्नध्यायेनिरूप्यते अत्र नारदो योगमाहात्म्यं विद्योतयन् राजकुमारमुत्थाप्येदं वक्षतीत्याह श्रीशुक इति १ २ ३ एवं जीवात्मना किमवादिशत्राह कस्मिन्निति ४ ५ पण्यानि विक्रयाणि नरेषु
विक्रेतृपुरतः सेकं कर्तृषु पित्रादिषु योनिषु मातृषु कर्तृष्विति वा ६ ननु तर्हि हाटकादिद्वंद्वनित्यत्वं मापतितं जीवस्येत्याशंक्य संबंधं यथैवानित्यत्वं ननु जीवात्मन इत्याह नित्यस्येति यथा संबंधस्यानित्यता तथा
मम पुत्रोपमिति ममत्वमनित्यमित्याह यावदिति हि शब्दाभ्यां प्रत्यक्षादिप्रमाणसिद्धत्वं दर्शयति एव शब्देना योगव्यवच्छेदं करोति ७ निगहंकृत इति स्वभावाख्यानं यत्र योनिषु स्वत्वरवकीयत्वं ८
ननु तर्हि केन सहास्यमित्यसंबंध इति तत्राह एष इति य आत्ममायामुणैः स्वाधीनप्रकृतिगुणैर्विश्वं परावरं जगत्सृजति आत्मानं चार्तारूपेण न्यनक्ति स एष सर्वाश्रयः सर्वो नित्यः स ब्रह्म इत्यन्वयः अनित्यस्या
त्वे कथं यदस्य तत्तत्तु भित्त्य इति कोऽर्थ इत्यतो व्यस्यति अनेन नित्यशब्दो व्याख्यातः अनुपलब्धो हेतुमाह सूक्ष्म इति नचाय जीववदहुवसख्यापेत इत्याह एक इति मुख्यत एकत्वसंख्याविशिष्टार्थः
सृष्टौ भवतमानस्य सृज्यसंबंधेन ज्ञानलोपोना नीत्याह स्वहा गिति स्वरूपभूतज्ञानस्यापि प्रबलप्रतिबंधकत्वाभिभवः किंनस्यादित्यत आह प्रभुरिति अनन्यहरिणानित्यसंबंधः पित्रादिभिरानन्त्यापि त
अनित्यसंबंधयुक्ताः पित्राद्यानित्यपुंस्वरितिवचनान् ९

एवंविधस्य हरेर्योग्यतातिरेकेण न कावापि प्रिया प्रियौ रत इत्याह नहीति कुतोति प्रिया च भाव इति तत्राह सर्वेति गुणदोषयोः कर्तृणां पुरुषाणां स्त्रीणां च सर्वासां धियां कुशलकुशलसाक्षित्वेन तदनुसारेण फलदातृत्वादिति प्रिया च भाव इत्यर्थः द्वितीयसद्भावे तद्गुणात्कस्मिंश्चिदतिप्रियत्वादिसंभवति नहि हरेस्तादृशोस्तीत्यभिप्रेत्याह एकइति ॥ १० ॥ साक्षित्वस्पष्टयति नेति आत्मा परमात्मा कथं गुणानादानं हरेः षाड्वर्गिकं जिघ्रति षड्गुणेश इत्युक्तेरत उक्तं हीति हि शब्दोद्देशेन गुणोपभोगेन लोकवद्ब्रह्मभावो गुणानादानस्यार्थो न तु सर्वात्मनाऽभोक्तृत्वं तथात्वे भोक्ता सद्गुणभोक्तृत्वान्न भोक्ता तदवृद्धितः अतिप्रियशक्तितस्तच्च पुज्यते परमेशितुरिति स्मृतिविरोधः स्फुटः उदासीन इव सर्वस्मादुत्तमत्वेन स्थित एव भोक्तृत्वाभोक्तृत्वलोकविरुद्धे हरेः कथं घटेते इत्यत उक्तमीश्वर इति परावरह्यत्वमृषीणामप्यस्तीत्यत उक्तमासीन इति तत्तद्वस्तुषु बाह्याभ्यन्तरवृत्त्यातिष्ठन्नेव परावरह्यमित्यर्थः ११ ज्ञातयस्तस्मिन् जन्मनिसर्पिणः आत्मनार्वेषांतस्मिन् पुत्रे स्नेहाख्यशृंखलां छित्त्वा १२ ज्ञातः सर्पिण्डरय बस्य देहं निर्हृत्य दग्धोचिताः क्रियाः श्राद्धादिलक्षणाः १३ १४ तत्राचित्रकेतुः किंचकारेति तत्राह स इत्यमिति १५ कृताः पुण्यजलैः क्रियास्तर्पणादिलक्षणाः येन स तथा १६ अथ तयोर्ब्रह्मपुत्र

न ह्यस्यातिप्रियः कश्चिन्नाप्रियः स्वः परोपि वा ॥ एकः सर्वधियां द्रष्टा कर्तृणां गुणदोषयोः १० नादत्त आत्मा द्विगुणं न दोषं न क्रियाफलम् ॥ उदासीन इवासीनः परावरह्यीश्वरः ११ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इत्युदीर्य गतो जीवो ज्ञातयस्तस्य ते तदा ॥ विस्मिता मुमुक्षुः शोकं छित्त्वा तस्मिन्नेह शृंखलाम् १२ निर्हृत्य ज्ञातयो ज्ञातेर्देहं कृत्वोचिताः क्रियाः ॥ तय जुर्दुस्त्यजं स्नेहं शोकमोहभयार्तिदम् १३ बालं न्योब्रीडितास्तत्र बालहत्याहतप्रभाः ॥ बालहत्याव्रतं चेह्रर्वाह्मणैर्यत्रिरूपितम् ॥ यमुनायां महाराजस्मरंत्यो द्विजभाषितम् १४ स इत्थं प्रतिबुद्धात्मा चित्रकेतुर्द्विजोक्तिभिः ॥ गृहांधकूपान्निष्क्रांतः सरः पंकादिवा द्विपः १५ कालिद्यां विधिवत्स्नात्वा कृतपुण्यजलक्रियः ॥ मौनेन संयत प्राणो ब्रह्मपुत्राववन्दत १६ अथ तस्मै प्रपन्नाय भक्ताय प्रयतात्मने ॥ भगवान्नारदः प्रीतो विद्यामेतामुवाच ह १७ ॥ नारद उवाच ॥ नमस्तुभ्यं भगवते वासुदेवाय धीमहि ॥ प्रद्युम्नायानिरुद्धाय नमः संकर्षणाय च १८ नमो विज्ञानमात्राय परमानंदरूपिणे ॥ आत्मा रामाय शांताय निवृत्तद्वैतदृष्टये १९ आत्मानंदानुभूत्यैव सम्यक्कृतोर्मयेनमः ॥ हृषीकेशाय महतेनमस्तेऽनंतमूर्तये २० वचस्तु परते प्राप्यो य एको मनसा सह ॥ अनामरूपचिन्मात्रः सोऽव्यान्नः सदसत्परः २१ यस्मिन्निर्दयतश्चेदं तिष्ठत्यप्येति जायते ॥ मृन्मयेष्विव मृज्जातिस्तस्मै ते ब्रह्मणे नमः २२

योर्मध्ये नारदः हेत्यनेनाधिकारगुणसंपन्नस्य विद्योक्तफलं साकल्येन फलतीति ध्वनयति १७ चित्तसन्निहितं संबोध्यतुभ्यं नम इति वक्ति भगवत इत्यादि विशेषणानि गुणसामग्रीद्योतकानि यथासंभवमूह्यानि १८ नित्यनिवृत्ताद्वैतदृष्टिः स्वावतारादौ भेददर्शनं येन स तथा तस्मै निवृत्तद्वैतवृत्तपेक्षेति पाठानिवृत्तेन द्वैतेनान्यथा ज्ञानेन वृत्तिवर्तनं यस्य स तथा तस्मै नित्यनिवृत्तदेहाद्यहंममाभिमानायेत्यर्थः १९ सम्यक्कृत्यक्ताः षडूर्मयो यस्येति तस्मै यद्वा अशनायादिषडूर्मिरेहिताय योशनायापिपासे शोकमोहं जरा मृत्युमत्येतीति श्रुतेः २० मंत्रमुपदिशन् ध्यानप्रकारमाह वचसीति बाह्यमनसा सह वचस्युपरतेन श्रेष्ठे चिन्मात्रमनसा सह प्राप्यः सदसत्परः स्थूलसूक्ष्मसंपंचविलक्षणः २१ अलौकिकवस्तुनोलक्षणमंतरेण सज्जानंदुःसाध्यमिति तल्लक्षणमाह यस्मिन्निति इदं जगद्यस्मिन् तिष्ठत्यप्येति च यतश्चायते अत्र हृष्टांतमाह मृन्मयेष्विति जातिः सामान्यजन्मनोरित्यभिधानात् मृदोजातिर्जन्मयस्य वृक्षादेः स तथा यथा वृक्षादिराशिर्मृन्मयेषु मृद्विकारेषु पृथिवीपर्वतादिषु तिष्ठत्यप्येति तेभ्यो जायते च तथा । मृज्जातिर्मृन्मयेषु घटादिष्विवानुगतमित्यर्थो ब्रह्मणो बहुत्वाभावात् एकमेवाद्वितीयमिति श्रुतेः पृथिवीपर्वताश्चैव मृन्मयाः समुदीरिताः तेषु मृज्जातयः सर्वे जायंते स्थावरादय इत्यनेन विरुद्धत्वाच्चानुपपन्नः २२

मनोबुद्धीन्द्रियासवः मनआदिशब्दवाच्याः रुद्रादयोदेवाः २३ भगवदनुग्रहभावामावौतद्विषयकज्ञानाज्ञानकारणमित्युक्तं तत्स्पष्टमाह देहेति यस्यहरेरंशौर्बद्धाः प्रेरिता देहेन्द्रियाद्यभिमानिनो देवाज्ञानादि
कर्मसुप्रचरन्ति प्रवर्तन्ते अन्यदा यदंशप्रेरणभावे नैव प्रवर्तन्त इत्यन्वयः कथमिव प्रतप्तमन्तं निहितवह्निनामर्थाहो हंदाहकारणं प्रवर्तते अग्रतस्तं नहि अहंतद्वयशरणमेमि कीदृशं देहेन्द्रियादिरथानेषु
स्थितं द्रष्टृपदेशं साक्षिनाम् २४ २५ २६ २७ २८ ननु विष्णुपासनया शेषसमीपगमनं कथं संगच्छेदिति चेदुच्यते तत्तदेवांतर्यामि विष्णुविषयोपासनया तत्तदेव समीपप्राप्त्युपपत्तेः अन्यांतर्यामिणं विष्णु
मुपास्यान्यसमीपगः भवेद्योग्यतया तस्य पदं वाचा मुपास्न इत्युक्तेः अनेन तत्तत्पदप्राप्तियोग्यश्चेत्सुतरांतत्तदेव समीपगत इत्युक्तं भवति तस्मादत्र चित्रकेतोरनेन प्रत्यक्षविधानेन मुहुर्मुहुः शेषस्य सकाशमभ्य
यादित्युच्यते चित्रकेतुना शेषांतर्यामि विष्णुरुपासित इति कुत इति चेत् शेषांतर्यामिणं विष्णुं चित्रकेतुरुपास्यतु शेषाविष्टहरेश्चापि वरान् प्राप्यापसद्गतिमिति वचनबलात् २९ शितिवाससं नीलवस्त्रं क

यन्नस्पृशंति न विदुर्मनोबुद्धीन्द्रियासवः ॥ अंतर्बहिश्च विततं व्योम वत्तं न तोऽस्म्यहम् २३ देहेन्द्रियप्राणमनोधियोऽमीयदंशविद्धाः प्रचरन्ति कर्मसु ॥ नैवा
न्यदालोहमिव प्रतप्तं स्थानेषु तद्द्रष्टृपदेशमेति २४ ॐ नमो भगवते महापुरुषाय महानुभावाय महाविभूतये सकलसात्वतपरिवृढानिकरकरकमलकुड्मलो
पलालितचरणारविंदयुगुलपरमपरमोष्ठिन्नमस्ते २५ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ भक्त्यैतां प्रपन्नाय विद्यामादिश्य नारदः ॥ ययावंगिरसासाकंधामस्वायं भुवं
विभो २६ चित्रकेतुस्तु विद्यां तां यथानारदभाषिताम् ॥ धारयामास सप्ताहमभक्षः सुसमाहितः २७ ततश्च सप्तरात्रांते विद्यया धार्यमाणया ॥ विद्या
धराधिपत्यं सलेभेऽप्रतिहतं नृपः २८ ततः कतिपया होभिर्विद्ययेद्वमनोगतिः ॥ जगाम देवदेवस्य शेषस्य चरणांतिकम् २९ मृणालगौरं शितिवाससं स्फुर
त्किरीटकेयूरकटिचक्रकंकणम् ॥ प्रसन्नवक्त्रा रुणलोचनं वृत्तं ददर्श सिद्धेश्वरमंडलैः प्रभुम् ३० तद्दर्शनं ध्वस्तं समस्तकिल्बिषः स्वस्थामलांतः करणोऽभ्ययान्मुहुः
प्रवृद्धभक्त्या प्रणयाश्रुलोचनः प्रहृष्टरोमा तमनादिपूरुषम् ३१ स उत्तमश्लोकपदाब्जविष्टरं प्रेमाश्रुलेशैरुपसेचयन्मुहुः ॥ प्रेमोपरुद्धाखिलवर्णनिर्गमो नैवाशक
त्तं प्रसमीदितुं चिरम् ३२ ततः समाधाय मनो मनीषया बभाष एतत्प्रतिलब्धवाग्रसः ॥ नियम्य सर्वेन्द्रियबाह्यवर्तनं जगद्गुरुं सात्वतशास्त्रविग्रहम् ३३ ॥ चित्र
केतुरुवाच ॥ अजितजितः सममतिभिः साधुभिर्भवाञ्जितात्मभिर्भवता ॥ विजितास्तेऽपि च भजतामकामानां यथात्मदोऽतिकरुणः ३४ तव विभवः खलु
भगवज्जगदुत्पत्तिस्थितिलयादीनि ॥ विश्वसृजस्तेषां शास्त्रमृषास्पर्धेति पृथगभिमत्या ३५

चित्रकांचीगुणं कटिसूत्रं सारसनं कटिचक्रं कटिभूषणमित्यभिधानम् ३० अनस्य वायोरादिः कारणं पुरुषं पौरुषं यस्मिन् स तथा तम् ३१ उत्तमश्लोकस्य शेषांतर्यामिणो हरेः पाठान्नयोर्विष्टरं पीठं उपरुद्धोऽखिला
नां वर्णानां शब्दोपलक्षणानां निर्गमोद्धारं यस्य सः ३२ मनीषया धृतिरूपप्राप्त्या प्रतिलब्धः सम्यक्प्राप्तो वाग्रसो वचनवीर्येण स तथा सात्वतानां शास्त्राविग्रहस्तच्चोपदंशविशेषो यस्य स तथा तं सर्वेन्द्रिया
णां बाह्येषु विषयेषु वर्तमानं व्यापारम् ३३ हे अजित अतिकरुणो यस्त्वमकामानां भजतां साधूनामात्मदोयस्मादतस्ते साधवोऽपि भवता विजिताः किंच जितमनस्कैः समबुद्धिभिः साधुभिर्भवानपि जिता वशी
कृताः च शब्दो नियतत्वं सूचयति ३४ तत्सत्त्वे प्रमाणमाह तवेति जगदुत्पत्त्यादीनि तव विभवः स्वरूपलक्षणानि खलु यस्मात्तत्तत्तत्र तस्यामवस्थायां शास्त्रेण रथत्वायां तेभिर्ज्ञांशाः विश्वसृजो हं जगदाश्वरा
जगत्सृजेति पृथक् जगदीश्वरत्वाभिमानेन मृषानिष्प्रयोजनं स्पर्धेतीति व्यत्यासेन हरेर्माहात्म्यस्यानंतत्वं दर्शयति ३५

तत्र विभवेत्यादिना गुणानन्त्यमुक्तमधुना कालदेशान्त्ये आह परमाण्विति त्वत्रयविधुरः अणुमहन्मध्यपारिमाणरहितोपि स्वतः प्राकृतपरिमाणाभावात् परमाणुपरममहतोरादावंतरे च वर्तितुंशीलमस्यास्तीति आद्यं तांतरवर्ती परमाणुलक्षणकालावयवस्य परममहत्कालावयवस्य च मध्यकालावयवस्य च वर्तते इति सत्त्वानामित्युपलक्षणं घटादीनामप्यादावृत्त्यन्ते पूर्वमन्ते प्रध्वंसादूर्ध्वं च यत्ते स्वरूपं पूर्वव्यभिचारितदेवांतरकाले मध्ये काले पिवर्तत इति शेषः ३६ यथा ण्डकोटिशुणोत्तरैः सप्तभिः क्षित्यादिभिरावृतः स एषा ण्डकोटिभिः सह यत्र भगवति अणुभ्योऽणुकल्पः सूक्ष्मात्सूक्ष्मतरो वर्तते तद्वरेः स्वरूपमनन्तमिति हेतुगर्भविशेषणं अपरिच्छिन्नत्वादुचितमिति भावः ३७ एवं स्वरूपमुक्त्वा ऽन्वयव्यतिरेकाभ्यां तज्ज्ञानफलमाह विषयेति विषयतृषः शब्दादि विषयतृष्णावन्तः अतएव नरपशवः विभूतीर्वाद्यादिशब्दवाच्याः परं तेषां पोतारं ज्ञानादिपूर्तिप्रदातारं तेभ्योऽप्युत्तमं तदनुप्राप्तिमनन्तरं किञ्चित्कालं फलानुभवंतं वा तद्वास्याततः क्षीयत एवेति श्रुतेः अराजकुलपालकेन राजा शून्योजनसमुदायो धर्मविरुद्धानां राजा कुलं वा ३८ कामधियः शब्दादिगुणविषयज्ञानाः अगुणमये प्रकृतिगुणविकृतदेहादिशून्ये ज्ञानात्मनिरचिताः त्वद्विषयेनापि नापदि स्युस्तर्हि पुनर्नारोहंति नोत्पद्यते करं भवीजानि भर्जितधानाः गुणगणतो विषयसमूहादत्यजगतो द्वंद्वजालानि सुखदुःखादीनि भवंतीति शेषः ३९ दुःखात्मकसंसारनिवृत्तिः केन स्यादित्याशंक्य भागवतधर्मानुष्ठानेन तत्र विवृतिः स्यादित्याशयवानाह

परमाणुपरममहतोस्त्वमाद्यं तांतरवर्ती त्रयविधुरः ॥ आदावंते च सत्त्वानां यद्भुवंत देवांतरकालेपि ३६ क्षित्यादिभिरेषा किलावृतः सप्तभिर्दशगुणोत्तरैराण्डकोशः ॥ यत्र भगवत्यणुभ्योऽणुकल्पः स हाण्डकोटिभिस्तदनन्तम् ३७ विषयतृषो नरपशवो ये उपासते विभूतीर्न परं त्वाम् ॥ तेषामाशिष ईश तदनुविनश्यंति यथा ऽराजकुलम् ३८ कामधियस्त्वयी शरचितान पुनरारोहंति यथा करं भवीजानि ॥ ज्ञानात्मन्यगुणमये गुणगणतोऽस्य द्वंद्वजालानि ३९ जितमजिततदा भगवता यदा ह भागवतं धर्ममनवद्यम् ॥ निष्किंचना ये मुनय आत्मारामा यमुपासते ऽपवर्गा य ४० विषममतिर्न यत्र नृणां त्वमहमिति ममतवेति च योऽन्यत्र ॥ विषमधियारचितः स ह्यशुद्धः क्षयिष्णुरधर्मबहुलः ४१ कः क्षेमो निजपरयोः कियानर्थः स्वपरद्वहा धर्मेण ॥ स्वद्रोहात्तव कोपः परसंपीडया च तथा ऽधर्मः ४२ न व्यभिचरति तवैक्षायथा ह्यभितो भगवतो धर्मः ॥ स्थिरचरसत्त्वकदंबेष्वपृथग्धियो यमुपासते त्वार्याः ४३

जितमिति हे अजित भवान्यदापवर्गा यमुनयो यं धर्ममुपासते तं भागवतधर्ममाह तदा भवतां संसारस्वरूपं जितं भागवतधर्मकथनेन भक्तानां संसारजयोपायो दर्शित इत्यर्थः ४८ तद्धर्मज्ञानेन किं फलमिति तत्राह । विषमेति । यस्मिन् धर्मे ज्ञाते नृणां त्वमहमित्यादि लक्षणा विषममतिः शास्त्रनिषिद्धबुद्धिर्न स्यात् । चकारादींश्चराधीनं सर्वं । तत्प्रेरितं हांकार्येषु प्रवृत्तोऽस्मीति बुद्धिरित्यर्थः । येन धर्मेण यारिमन्त्वयि ज्ञाते वा । हरेरन्यत्र विषमधिया यथा स्थितवस्तु विपरीतज्ञानेन रचितः अतः अहंमतादिमचुर इत्यर्थः ४१ तज्ज्ञानफलं तम एवेत्याह कइति ननु तर्हि यागादिकर्मलक्षणधर्मेण पुरुषार्थः स्यादिति तत्राह निजेति स्वस्य शरीरकेशस्य हेतुना परस्य संज्ञपनलक्षणार्हसाहेतुना । कुतो नास्तीति तत्राह स्वद्रोहादिति स्वविहितशरीरकेशां विनात्महत्यादिद्रोहात्तवा ज्ञालंघनलक्षणात् ४२ ननु शिवादि विहितवत्त्वद्विहितस्यान्यथात्वेन त्वद्विहितलक्षणा ज्ञातिलघनदोषनिमित्तकोपाभावोपपत्तेरतस्त्वप्रेक्षापिव्यभिचारिण्येवेति तत्राह नेति तत्र को हेतुरिति पूर्वोक्तं स्मारयति यमिति पूर्वस्माद्विशिनष्ट्यपृथगिति कुत्रेत्यत उक्तं स्थिरेति स्थावरजंगमप्राणिसमूहेषु यथा स्थितदर्शिनः तद्युक्तमित्याह आर्या इति तुना तारतम्यमन्ययोगव्यवच्छेदं चाह ४३

परमध्वशोपापिउपास्ति कुर्वति नफलोपलब्ध्या तस्मादिदमघटीयमानमर्चयंतीति तत्राह नहीति ४४ नेहसंसारतरणे सकृन्नामश्रवणमेवाभंकिं पुनर्भवं दर्शनमिति परमादथ तस्मात्त्वदर्शनेनाधुना
वयंपरिमृष्टशयमलाभभूमेति शेषः नारदवाक्यंच भगवदीक्षाया अव्यभिचरितत्वे किं गमित्याह सुरऋषिणेति ४५ हेअनंत तावकेन नारदेन समस्तं विदितम् ज्ञातम् । भगवज्ज्ञानव्यभिचारीति यदुदितं
चतत्कथमन्यथा भवति । निगमयति तवेति जगदात्मनो जगदंतर्यामिणः परमगुरोस्तव जनैश्चेष्टितं कियद्विज्ञाप्यं न किमपीति भावः विज्ञापनं ह्यस्य हेतुरित्यत्र दृष्टान्तमाह इहेति इह ज्योतिःषु प्रकृष्टप्रकाशरय
सवितुः स्वेवितस्ति प्रदेशे एव द्योतः प्रकाशोपेयते तथातैः ४६ अस्माभिरिदमेव विज्ञाप्यमित्याह नमइति ४७ इदमपि त्वदनुग्रहं विना न शक्यमित्याह यं वा इति श्वसप्राणइति धातोः प्राणं तमनु प्राणंतीति श्रुतिर्वै
शब्देन सूचिता चेकितानं जानंतमनुवृत्तयः तत्तद्वस्त्वनुगतज्ञानवंतः उच्चकंति सम्यक् जानंति सर्षपायति सर्षपवद्वर्तते श्रीहरिविबक्षायां सहस्रशीर्षा पुरुष इत्युपपत्तेः ४८ अनंतनाम प्रवृत्तिनिमित्तक्रियाव
त्त्वादनंतः श्रीहरिः । हरिगुणांतकथनदर्शनासमर्थत्वादनंत इत्यर्थः ४९ नारदांगिरोभ्यां यन्ममशासनंतव व्याहृतं तत्करणेन याचममविद्याभ्यस्तातया यच्चममदर्शनंतस्माच्च संसिद्धोऽसि प्राप्तापेक्षिता

नहि भगवन्नघटितमिदं त्वदर्शनाच्चृणामखिलपापक्षयः ॥ यन्नाम सकृच्छ्रवणात्पुलकसकोपिविमुच्यते संसारात् ४४ अथ भगवन्वयमधुना त्वदवलोकपरिमृ
ष्टशयमलाः ॥ सुरऋषिणाय दुदितं तावकेन कथमन्यथा भवति ४५ विदितमनंतसमस्तं तव जगदात्मनो जनैरिहा चरितम् ॥ विज्ञाप्यं परमगुरोः कियदिह स
वितुरिव स्वद्योतैः ४६ नमस्तुभ्यं भगवते सकलजगत्स्थितिलयो दयेशाय ॥ दुरवासितात्मगतये कुयोगिनां नमः परमहंसाय ४७ यं वै श्वसंतमनु विश्वसृजः
श्वसंति चेकितानमनुवृत्तय उच्चकंति ॥ भूमंडलं सर्षपायति यस्य मूर्ध्नि तस्मै नमो भगवतेऽस्तु सहस्रमूर्ध्ने ४८ श्रीशुक उवाच ॥ संस्तुतो भगवानेव मनंतस्तम
भाषत ॥ विद्याधरपतिं प्रीतश्चित्रकेतुं कुरुद्वह ४९ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ यन्नारदांगिरोभ्यां ते व्याहृतं मम शासनम् ॥ संसिद्धोऽसितया राजन्विद्यया दर्शनाच्च
मे ॥ ५० ॥ अहं वै सर्वभूतानि भूतात्मा भूतभावनः ॥ शब्दब्रह्म परं ब्रह्म ममोपेशाश्वतीतनू ॥ ५१ ॥ लोके विततमात्मानं लोकं चात्मनि संततम् ॥
उभयंच मया व्याप्तं मयि चैवोभयंकृतम् ५२

शेषपुरुषार्थोऽसीत्यर्थः ५० अधुनाऽहं पूर्वोक्तस्थिरीकरणार्थं किंचिद्विशेषज्ञानाय वा किंचिदुपदिशामीत्यभिप्रेत्याह अहमिति सर्वभूतान्यहमित्यन्वयः वा इत्यनेन सर्वस्वत्वदंब्रह्मेति श्रुतिं सूचयति अभेदो
पदेशस्य कोभिप्राय इति तत्राह भूतात्मेति भूतानामंतःस्थित्वादानादिकर्तृत्वात्तद्व्यपदेशः हरिस्तु सर्वभूतानि तदंतर्याम्यपेक्षयेति रमतेः सत्तामदत्वाच्च तद्व्यपदेश इति भावेनाह भूतभावनइति भूतानि भा
वयनिसत्तागतानि करोतीति अनेनाहमस्मीत्यादि श्रुतिगतानि पदान्यंतर्यामिणि मुख्यवृत्त्या प्रवर्तत इत्युक्तं तथा चोक्तं तिष्ठपदानि च सर्वाणि सुपदानि तथैव च तस्मिन्नेव प्रवर्तते मुख्यवृत्त्या विशेषत इति
इदंच त्वया वश्यं ज्ञातव्यमित्याह शब्देति वेदादिशब्दराशिलक्षणं शब्दब्रह्म सच्चिदानंदलक्षणं परं ब्रह्मेत्युभे द्वेऽपि ब्रह्मणी ममशाश्वतीतनू प्रतिमास्वरूपभेदेन यावद्ब्रह्म विष्टितं तावती वाकइति श्रुतेः एषानित्यो
व्ययः सूक्ष्म इति पूर्वोक्तम् ५१ आत्मानं जीवं लोके भुवने अविततमव्याप्तजानीहि लोकं चात्मनि जीवे वासनारूपेण मनसि संततं निर्व्यंढं विद्धि विपुलस्य लोकस्यात्मप्रदेशं तरेण बाहुन्यायोगात् लोक आत्मेत्यु
भयमया ब्रह्मरूपेण व्याप्तम् तर्हि जीवलोकयोराधारक इति तत्राह मयीति उभयंच मयि समाश्रितमेव कुतः अहमेवोभयाधार इति समाधत्स्व ५२

ननु व्याप्तात्मात्मानश्चेतनानिर्गुणाश्चेति श्रुतेः लोकोवेततमात्मानमित्यस्य प्रतीतिर्यथा क्विंस्यादित्याशंक्य दृष्टान्तानुगुण्यात्कथ्यत इत्यभिप्रेत्याह यथेति यथासुप्तः सन् स्वप्नमनुभवन् पुरुषः विश्वं वासना रूपेणात्मानि स्फुरितं च शब्दाद्विभ्रं पश्यति स्वप्ने आत्मानमेकदेशस्थं मन्यते ननु व्याप्तं स्वप्नादुत्थितः प्रबुद्धोऽपि स्वप्नादिशयनं स्वं मन्यते श्रुतिगतिस्तु परमात्मविषयत्वेन जीवाच्चिद्रुणाविषयत्वेन वाकल्प्यते ५३ यथा स्वप्नावस्थायामगवत्कर्तृकत्वात्मा माणिकं मायामात्रं तु कान्स्वयै नानभिव्यक्तस्वरूपत्वादिति सूत्रात्तथा जाग्रत्प्रवृत्त्यवस्थाश्च अतः प्रबोधोऽस्मादित्यभिप्रेत्याह एवमिति यथा स्वप्नावस्थाप्रकृतिशब्दवाच्ये श्वरेच्छानिर्दितां तथा जीवस्य सुखोपभोगस्य स्थानानि जागरणादीनि मायामात्राणि भगवदिच्छालक्षणप्रकृतिर्निर्मितानि विज्ञाय तासामवस्थानां मध्ये निषण्णस्य जीवस्य सुखोपभोगस्य द्रष्टारं साक्षिणं परंततो भिन्नं स्मरेदित्यन्वयः अनश्नन्नन्योऽभिचाकशीतीति श्रुतेः ५४ तद्दृष्टारमित्यत्र जीवात्मनः परमात्मा सम्यग्विविच्यनप्रतीत इति तद्विवक्षार्थमाह येनेति येन प्रसुप्तः प्रस्वापं प्रापितः सन् पुरुषो जीवात्मा तदा सुप्त्यवस्थायामात्मनः स्वापं इयंतं कालं किंच न नावोदिषामिति स्वापशब्दोक्तमेव ज्ञानं सुखमहमस्वाप्समित्यनुभूतं सुखचसुखिनं स्वात्मानं च वेदनान्यात्किंचिद्वेद तमात्मानं निर्गुणं ब्रह्मज्ञानादिगुणपूर्णं मामवेहीत्यन्वयः ५५ इतोऽपि जाग्रदाद्यवस्थानुभविनो जीवाद्भिन्नं ब्रह्मेत्याह उभयमिति जाग्रत्सुप्तिश्चेत्युभयं स्मरतो नुभवतः पुंसः जीवस्य प्रस्वापप्रतिबोधयोस्तत्तद्वस्तुपरिज्ञानलक्षणे जाग्रति यदन्वेति अनुवर्तते स्वयमपि प्रतिबुद्धः सुप्तावस्वपनात्तत्तद्वस्तुपरिज्ञानलक्षणसुप्तौ यद्व्यतिरिक्तं स्यात् सर्वज्ञानसंभवात् प्रस्वापः स्वपनं स्वप्न इत्यभिधानात् अन्यथ

यथासुप्तः पुरुषो विश्वं पश्यति चात्मानि ॥ आत्मानमेकदेशस्थं मन्यते स्वप्न उत्थितः ५३ एवं जागरणादीनि जीवस्थानानि चात्मनः ॥ मायामात्राणि विज्ञाय तद्दृष्टारं परं स्मरेत् ५४ येन प्रसुप्तः पुरुषः स्वापं वेदात्मनस्तदा ॥ सुखं च निर्गुणं ब्रह्मतमात्मानमवेहि माम् ५५ उभयं स्मरतः पुंसः प्रस्वापप्रतिबोधयोः ॥ अन्वेति व्यतिरिच्येत तज्ज्ञानं ब्रह्मतत्परम् ५६ यद्येष विस्मृतः पुंसो मद्भावो भिन्न आत्मनः ॥ ततः संसार एकस्य देहादेहो मृतेर्मृतिः ५७ लब्ध्वेहमानुषीयो निज्ञानविज्ञानसंभवाम् ॥ आत्मानं यो न बुद्धयेत न क्वचित्क्षेममाप्नुयात् ५८

ज्ञानलक्षणप्रस्वापप्रदोक्तेस्वप्नेऽपि व्यातिरिक्तवर्तते तत्परं ब्रह्मविदाप्नोति परं इति श्रुतेः तत्तत्वात्तज्ज्ञानं सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्मेति श्रुतेः अनेन सुप्त्यवस्थानुभवी जीवोऽननुभूय साहित्येन तिष्ठन् परमात्मा ततो भिन्न इति ज्ञातव्यं यद्वा जीवस्याज्ञानसंभवादस्य तदभावाज्जीवस्याल्पगुणत्वाज्जीवस्य परीच्छिन्नत्वादस्यापरीच्छिन्नत्वात्तदेव ज्ञानं तदेव ब्रह्मतदेव परं तदेव तत्तदुसत्यमाहुस्तदेव ब्रह्म परमं कवीनामिति श्रुतेः ५६ विपक्षे बाधकमाह यदीति यदि पुंस आत्मनो जीवात् भिन्न एष मद्भाव उक्तो मम स्थितिप्रकारो विस्मृतस्तर्हि ततस्तयोः सयुजोः सख्यो जीवात्मपरमात्मनोः एकस्य मर्वाभिन्नपरमात्मानं विस्मरतो जीवस्य संसारः स्यात् किलक्षणक इति तत्राह देहादिति देहयोगविधोगलक्षणो देहादेहः तदुक्तं सर्वभिन्नं परात्मानं विस्मरन् संसरेदिहेति सर्वभिन्न इति विशेषणं विस्मृतस्तर्हितस्य जीवस्य मृतेर्मृतिः नित्यदुःखात्मकं तम एव प्राप्यते एतदप्युक्तं अभिन्नं संस्मरन् याति तमो नास्त्यत्र संशय इति ५७ मद्भावः मदैक्यलक्षणः स्वस्मादाभिन्न इत्यर्थांगीकारो उत्तरश्लोकेन विरुध्यत इत्यभिप्रेत्याह लब्ध्वेति ज्ञाननिज्ञानयोः संभवोऽस्याः सा तथाता इह जंबूदीपे तत्रापि भारतखंडे त्रिवर्णलक्षणां मानुषीं आत्मानं जीवात्मानं परमात्मानं च निर्विशेषादिना ज्ञाने सामान्यविशेषानंगीकारात् व्यावहारिकस्याप्रामाणिकत्वाच्चेति ज्ञानं शास्त्रार्थविषयं विज्ञानं अनुभवजमित्ययं भेदोऽपि गतार्थ इति ५८

ननुज्ञानेनमोक्षोपाभूयज्ञादिकर्मणास्यादिति तत्राह रमृत्वेति ईहायांपज्ञादिकर्मकरणेपरितःकेशंस्मृत्वाततःकर्मण फलविपर्ययंनिरतिशयसुखप्राप्तिदुःखापरिहारंचपश्यन्नीहायांसर्वकर्माणिहरौसंन्य
स्मज्ज्ञानमार्गप्रवृत्तौ पश्यन्निरतिशयसुखप्राप्तिदुःखापरिहारंतयोरभिभूतत्वंवाज्ञात्वा तन्निर्विद्यतत्तादृशं कर्मविरमेन्नकुर्यादित्यर्थः ५९ आग्नेहोत्रादिक्रियाकरणयोग्यौदंपती ततः क्रियातः दुःखस्य आनेवतिः
सुखस्यचामाप्तिः ६० कर्मविषयविद्याभासे इयंविद्येत्यभिमानिनाम् आत्मनोजीवस्यपरमात्मनश्चैकंठादिस्थानतयाव्याप्तिभूताप्रतिभूतिमत्तयाविलक्षणांजाग्रदादिस्थानत्रयातीताच ६१ माना
भिःशब्दादिभिःस्वेनतेजसाविशुद्धबुद्धिसामर्थ्यातिशयेनैवज्ञात्वा पुरुषोभवेन्मुक्तइतिशेषः ६२ उक्तज्ञानमन्ययोगाद्यवच्छिन्नं एतावानेवेति कितदित्यतउक्तम् यदिति परात्मनएकत्वरूपसाम्भा
विक्यराहित्यस्यदर्शनं ६३ तवयोग्यंचैतदेव नान्यदित्याह त्वमेतदिति ६४ चिरस्थितत्वेनपुनरापिभ्रःस्यादित्येतस्यहरेरंतधानमाह आश्वास्येति ६५ ॥ इतिश्रीभागवतमहापुराणेषष्ठस्कंधे

रमृत्वेहायांपरिल्लेशंततःफलविपर्ययम् ॥ नोभयंवाप्यनीहायांपश्यंस्तद्विरमेत्कविः ५९ सुखा यदुःखमोक्षायकुर्वतिदंपतीक्रियाः ॥ ततोनिवृत्तिरप्राप्तिदुः
खस्यचसुखस्यच ६० एवंविपर्ययंबुद्धानृणांविद्याभिमानिनाम् ॥ आत्मनश्चगतिंसूक्ष्मांस्थानत्रयविलक्षणाम् ६१ दृष्टश्रुताभिर्मात्राभिर्विमुक्तःस्वे
नतेजसा ॥ ज्ञानविज्ञानसंतुष्टोमद्भक्तःपुरुषोभवेत् ६२ एतावानेवमनुजैर्योगनैपुण्यबुद्धिभिः ॥ स्वार्थःसर्वात्मनाज्ञेयोयत्परात्मैकदर्शनम् ६३ त्वमेतच्छूद्र
याराजन्नप्रमत्तोवधोमम ॥ ज्ञानविज्ञानसंपन्नोधारयन्नाशुसिद्धयसि ६४ श्रीशुकउवाच ॥ आश्वास्यभगवानित्थंचित्रकेतुंजगद्गुरुः ॥ पश्यतस्तस्यवि
श्वात्माततश्चांतर्दधेहरिः ६५ इतिश्रीभागवतषष्ठस्कंधेषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ यतश्चांतर्हितोऽनंतस्तस्यैकत्वादिशेनमः ॥ विद्याधराश्चि
त्रकेतुश्चचारुगगनेचरः १ सलक्षलक्षवर्षाणामव्याहतबलेंद्रियः ॥ स्तूयमानोमहायोगीमुनिभिःसिद्धचारणैः २ कुलाचलेंद्रोणीषुनानासंकल्पसिद्धि
षु ॥ रेभेविद्याधरस्त्रीभिर्गाययन्हरिर्मिश्वरम् ३ एकदासविमानेनविष्णुदत्तेनभास्वता ॥ गिरिशंददशेगच्छन्परीतंसिद्धचारणैः ४ आलिंग्यांकेकृतां
देवींबाहुनामुनिसंसदि ॥ उवाचदेव्यांशृण्वंत्यांजहासोच्चैस्तदंतिके ५ चित्रकेतुरुवाच ॥ एषलोकगुरुःसाक्षाद्वर्मवक्ताशरीरिणाम् ॥ आस्तेमुख्यःस
भायांवैमिथुनीभूयभार्यया ६ जटाधरस्तीव्रतपाब्रह्मवादीसतांपतिः ॥ अंकेकृत्यस्त्रियंचास्तेगतःह्रीःप्राकृतोयथा ७ प्रायशःप्राकृताश्चापिचित्रंरहसि
विभ्रति ॥ अयंमहाव्रतधरोविभर्तिसदसिस्त्रियम् ८ भगवानपितच्छ्रुत्वाप्रहस्यागाधधीर्नृप ॥ तूष्णींबभूवसदसिसंभ्याश्चतदनुव्रताः ९

विजयध्वजकृतटीकायांपोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ यथाशास्त्रार्थतत्त्वेनज्ञातःश्रीमारायणोमुक्तिं ददाति नान्यथा यथाशास्त्रार्थतत्त्वंयोग्यानामेवजातुसुशकम् नायोग्यानाम् परोक्षप्रियाइवहिदेवादितिभ्र
तेः दुरवगाहंशास्त्रार्थतत्त्वंहरेःप्रीतिजनकं तथाप्रतिपादनमित्ययंप्रकारःकथ्यतेस्मिन्नध्याये तत्रचित्रकेतोः रुद्राणीशापप्राप्तिप्रकारवक्तुंतावदाह यतश्चेति १ २ कुलाचलेंद्रस्यद्राणीपुनिभ्रतमी
ष्यतएवस्त्रीणांपुरुषाणांचनानासंकल्पसिद्धिषु ३ ततश्चाकिमक्रतंतत्राह एकदेति ४ दृष्ट्वापिकिमभूदत्राह उवानेति ५ ६ ७ ८ इदंहीश्वरस्येश्वरत्वम् यदन्यैरस्त्कारै रित्येकान्त्यमि
त्याशयेन गिरिशस्यक्षमाप्रकारंवक्ति भगवानपीति अगाधधीरन्यैरज्ञातयत्ताबुद्धिः ९

स्त्रीनिमित्ताऽसत्कारपरिहारः स्त्रियैवकार्येति परमेश्वराभिर्सांघिजानतीपार्वतीप्रतिवक्ति इतीति धृष्टायप्रगल्भाय निर्जितआत्माभिमानः आत्मदर्पोयेन सतथा आत्मविज्ञानंवायेन सतथा तस्मै अभिमानस्तु विज्ञाने प्रणयेदर्पहिंसयो रिति यादवः १० ११ अयं शापयोग्यापराध इति ज्ञापयितुं मित्यभिप्रेत्याह न वेदिति अतिवर्तिनमसंप्रज्ञातसमाधित्वेन वर्तमानं १२ अनिषेधकारणमाह एषामिति एषां ब्रह्मादीनां पक्षे स्वावराणामिन्द्रादीनामनुध्येयपदाब्जयुग्मं कृत्वा गेषष्ठीयं नित्यसंबन्धघोतनायवा तदवराणामित्याचार्यैर्व्याख्यातं अत्र किमवलंब्योच्यत इति चेन्न विष्णुब्रह्मप्राणवीक्षास्तदा रानपृते हरः ध्येयो हरेः पार्षदाद्यैर्ध्यायन् हरिचतुर्मुखौ प्राणमेषां तथा दारा न स्वतंत्रतया कचिदिति वचनबलाश्रयणात् ननु ब्रह्मादीनामनुध्येयपदाब्जयुग्ममिति बहुप्रमाणविरोधात् अतएवास्माभिः शास्त्रार्थोत्तौ परोक्षत्वेन देवप्रियत्वाद्दुरवगाह इत्यभिहितं यस्मादयमपराधीतस्तस्मादंड्यः १६ किंदं महतीति तत्राह नायमिति अनर्हत्वे कारणमाह संभावितात्मेति १४ तदर्थक उपपादयति तत्राह अत इति इह अमुत्र स्थितानां १५ शप्तस्य सद्गच्छस्य तदुपसत्तिप्रकारमाह एवमिति १६ पूर्वदिष्टं पूर्वजन्मनियत्पुण्यपापलक्षणकर्मदेवैर्मनुष्या यत्प्रोक्तं विहितं तस्य मर्त्यस्य तत्कर्मक्षेत्रसु

इत्येतद्वीर्यविदुषिब्रुवाणे बह्वशोभनम् ॥ रुषाह देवी धृष्टाय निर्जितात्माभिमानिने १० पार्वत्युवाच ॥ अयं किमधुना लोकेशास्तादंडधरः प्रभुः ॥ अस्मद्विद्यानां दुष्टानां निर्लज्जानां निषेधकृत् ११ न वेदधर्मं किल पद्मयोनिर्न ब्रह्मपुत्राभृगुनारदाद्याः ॥ न वै कुमारः कपिलो मनुश्च येनो निषेधं त्यतिवर्तिनं हरम् १२ एषामनुध्येयपदाब्जयुग्मं जगद्गुरुं मंगलमंगलं स्वयम् ॥ यः क्षत्रबंधुः परिभूय सूरिप्रशास्तिघृष्टस्तदयं हि दंड्यः १३ नायमर्हति वैकुण्ठपादमूलोपसर्पणम् ॥ संभावितात्मानिस्तब्धः साधुभिः पर्युपासितम् १४ अतः पापीयसी योनिमासुरीया हि दुर्मते ॥ यथेह भूयो महतां न कर्ताऽमुत्र किलिषम् १५ श्रीशुक उवाच ॥ एवं शप्तश्चित्रकेतुर्विमानादवरुह्य सः ॥ प्रसादयामास सतीं मूर्ध्नी नम्रेण भारत १६ ॥ चित्रकेतुर्वाच ॥ प्रतिगृह्णामि ते शापमात्मनो जलिनां बिके ॥ देवैर्मर्त्या ययत्प्रोक्तं पूर्वदिष्टं हितस्य तत् १७ संसारचक्र एतस्मिन् जंतुरज्ञानमोहितः ॥ भ्राम्यन् सुखं च दुःखं च भुंक्ते सर्वत्र सर्वदा १८ नैवात्मानं परश्चापि कर्ता स्यात् सुखदुःखयोः ॥ कर्तारं मन्यतेऽप्राज्ञ आत्मानं परमेव च १९ गुणप्रवाह एतस्मिन्कः शापः को न्वनुग्रहः ॥ कः स्वर्गो नरकः को वा किंदुःखं सुखमेव च २० एकः सृजति भूतानि भगवानात्ममायया ॥ एषां बंधं च मोक्षं च सुखं दुःखं च निष्कलः २१

सुखदुःखयोः कारणमिति शेषः १७ तदेव विशिनष्टि संसार इति सर्वजन्मसु १८ ननु सुखदुःखोत्पत्तौ किं भोक्ता कारणमुत्तर इत्याशंक्य पद्मगवता ब्रह्मंतदेवनियतं कर्मकारणं ज्ञानी मन्यते तत्राज्ञानी स्वमन्यं वा मन्यत इत्याह नैवेति आत्मा स्वयं परः स्वस्मादितरः अंहं रिजानातीत्यन्नः श्रीहरी तत्त्वज्ञः परमात्मानमेव मन्यत इति च योजनाऽवगंतव्या यत्तद्गवता ब्रह्मंतदेवनियतं भवेदिति वचनात् १९ यतएवं श्रीहरिणा ब्रह्ममायातीत्यतः शापादिप्राप्तौ दुःखादिकं न कार्यमित्याह गुणेति गुणप्रवाहे संसारे शापादेः श्रीहरीच्छाधीन आर्चानदुष्कृतसुकृतयोः कारणत्वात् स्वर्गस्य चानित्याल्पसुखत्वाच्चरकस्य किंचिदुक्त्वाक्षपणसंभवात् सुखादेश्चाल्पत्वाद नित्यत्वाच्च तदुक्तं अतो न्येषां वरः शापो गुणदोषः प्रकर्तृत्वा स्वतः प्राप्ताभेदकृतिर्वासनारूपिनो यथा विद्यमानस्य मनसि पुनः स्वप्नेऽपि दर्शनं भगद्वशता यस्मात्सर्वेषां ज्ञेयमेव तदिति स्वतः स्वतंत्राद्वारेः प्राप्ताकरणोभेदकृतिर्दृश्यत इति शेषः अनेनैतदुक्तं भवति मनसि विद्यमानस्य वासनारूपिणो वस्तुनः स्वप्ने यथा दर्शनं तथा पराद नित्यसुखादिदर्शनं स्यात् न चैतत्सर्वस्वाधीनं किंतु हरीच्छाधीनमिति २० ननु हरीच्छादिनियतत्वं शापादेः कस्मात्कल्प्यत इति तत्राह एक इति कर्मादिसत्तापी श्रेच्छाधीनो नैतिसूचनायैक इति आत्ममाययेत्यनेनानन्यनियत इति सूचितं २१

हरेः समत्वं च स्वभक्तसेवानतिरेकेन फलदातृत्वं शत्रोरप्यपराधानतिरेकेण वंदनकर्तृत्वं सेवायोग्यातिरेकेण स्वानामपिनदास्यति अपराधातिरेकेण नान्यस्यातः समो हारिरिति वचनात् २२ यद्यपि विशेषतो नुरागादिकं नास्ति तथापि तस्य हरेः शक्तेर्विसर्गो विशिष्टस्य भाव एषां जीवानां सुखाद्यर्थे कल्पत इत्यन्वयः यद्यपि भगवानेव मुख्यकर्ता तथापि तेषां पूर्वकर्मणां शक्तीनां विविधसर्गः समूहो येषां शरीरिणामिति वा २३ अथ तस्मादीश्वराधीनत्वात् तर्हि किमाकांक्षसीत तत्राह यदिति २४ २५ २६ हरेर्भृत्यभृत्यानामाहात्म्यं देहावियोगलक्षणावस्थाप्राप्तावप्यत्रासलक्षणं २७ अस्यैव नैतादृशमाहात्म्यं किं त्वेषामस्तीत्यभिप्रेत्याह नारायणेति कुतो न बिभ्यतीति तत्राह स्वर्गोति २८ द्वंद्वानीत्युक्तविवरणं सुखमित्यादि ईश्वरलीलादेहसंयोगाद्द्वानि भवन्तीति शेषः २९ ननु देहसंबन्धाद्विद्वद्भेदस्य श्वशृगालाद्याकारेण भेदः किं कृत इति तत्राह अविवेककृत इति इहात्मनि जीवे श्वायं शृगालो यमित्याद्याकारनिमित्तव्यवहारभेदः पुंसोऽविवेकेन हरेः स्वस्य च स्वरूपविषयज्ञानाभा

न चास्य कश्चिद्व्यतिः प्रतीपो न ज्ञातिबंधुर्न परो न च स्वः ॥ समस्य सर्वत्र निरंजनस्य कुतो नुरागः कुत एव रोषः २२ तथापि तच्छक्तिविसर्गेषां सुखाद्यदुःखाद्यहिताहिताय ॥ बंधाय मोक्षाय च मृत्युजन्मनोः शरीरिणां संसृतये च कल्पते २३ अथ प्रसादयेन त्वां शापमोक्षाय भामिनि ॥ यन्मन्यसे असाधून् कृतं मम तत्क्षम्यतां सति २४ बादरायणिरुवाच ॥ इति प्रसाद्य गिरिशोचित्रकेतुररिंदम ॥ जगाम स्वविमानेन पश्यतोऽस्मयतोस्तयोः २५ ततस्तु भगवान् रुद्रो रुद्राणीमिदमब्रवीत् ॥ देवर्षिदैत्यसिद्धानां पार्षदानां च शृण्वताम् २६ ॥ देवदेव उवाच ॥ दृष्टव्यसि सुश्रोणि हरेरद्भुतकर्मणः ॥ माहात्म्यं भृत्यभृत्यानां निस्पृहाणां महात्मनाम् २७ नारायणपराः सर्वे न कुतश्च न बिभ्यति ॥ स्वर्गापवर्गनरकेष्वपि तुल्यार्थदर्शिनः २८ देहिनां देहसंयोगाद्द्वानीश्वरलीला ॥ सुखंदुःखं मृतिर्जन्मशापो नुग्रह एव च २९ अविवेककृतः पुंसो ह्यर्थभेद इहात्मनि ॥ गुणदोषविकल्पश्च भिदेव स्वप्नकल्पिता ३० वासुदेवे भगवति भक्तिमुह्यतां नृणाम् ॥ ज्ञानविज्ञानवीर्याणां नहिकश्चिद्व्यपाश्रयः ३१ नाहं विरिचो न कुमार नारदौ न ब्रह्मपुत्रा मुनयः सुरेशाः ॥ विदामयस्ये हितमंशकांशकानतत्स्वरूपं पृथगीशमानिनः ३२ न ह्यस्यातिप्रियः कश्चिन्नाप्रियः स्वः परोपि वा ॥ आत्मत्वात् सर्वभूतानां सर्वभूतप्रियो हरिः ३३ तस्य चायं महाभागश्चित्रकेतुः प्रियोऽनुगः ॥ सर्वत्र समदृक् शांतो ह्यहं चैवाच्युतप्रियः ३४ तस्मान्न विस्मयः कार्यः पुरुषेषु महत्सु च ॥ महापुरुषभक्तेषु शांतेषु समदर्शिषु ३५ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इति श्रुत्वा भगवतः शिवस्यो माभिभाषितम् ॥ बभूव शांतधीरा जन् देवीविगतविस्मया ३६ इति भागवतो देव्याः प्रतिशप्तुमलक्ष्मः ॥ मूर्ध्ना संजगृहेशापमेतावत्साधुलक्षणम् ३७

वेन कृतो यस्मात्तस्मादियमनर्थपरंपरा किंचात्मन्ययं गुणोस्त्ययं दोषोस्तीति विकल्पश्चाविवेकेन कृतः कथमिव स्वप्ने कल्पिता वासनोपादानकृता गजादिलक्षणाभिदेव अनित्यत्वादेवैतत्साम्यं न तु मिथ्यात्वात् अन्यथार्थक्रियायोग इति ३० तर्हि अस्यानर्थस्य निवृत्तौ किं साधनमिति तत्राह वासुदेव इति अन्यः कश्चिद्विशिष्टाश्रयो नास्ति भक्तिज्ञाने एवेति शेषः ३१ देवदत्तज्ञानवदस्य ज्ञानं न सुसाधनमित्याह नाहमिति ३२ आत्मत्वात् स्वामित्वात् न हि सर्वभूतस्वामिनः स्वपरभेदकल्पनायुक्ता हेतुवन्तरमाह सर्वभूतेति ३३ ३४ ३५ ३६ अथ प्रसादयेन त्वां शापमोक्षायेत्यस्यार्थश्च नुर्घासंभाव्यते सापो भिद्यत इति कृत्वा तन्मोक्षाया प्रसादनं अनिष्टोप्यर्त्तकित्वेन सापो भिद्यत इति कृत्वा वा तदा भिभवश्च इति कृत्वेति आहोस्वि प्रतिसापदानसमर्थ इति कृत्वेति कोयमर्थो नैना गीकृत

इति तत्राह प्रतिशममिति मूर्धासंज्ञशब्दइत्यनेनाद्वितीयोभिमतइति ज्ञायते प्रथमस्य साधुलक्षणत्वात् अस्मिन्माधुष्वेकत्वाच्चतुर्थपक्षस्योर्वीरितत्वेनांगीकारो न भवति देवा एव तदन्येभ्यः शक्तानां स्यत्र सश
यइति वचनात् अत्रयः कश्चिद्विशेषोस्तीति मतं अशक्ता अपिशक्तानां शक्ताः शापादिषु स्फुटं तथाप्यशक्तौर्वीहिताः शापाद्याः शक्तिमत्सु च अत्यल्पा अल्पकालाश्च न सम्यक् प्रभवति च यत्नेनापोहितुं शक्तपाउत्त
मैस्तुनसंशय उच्चमेष्टुक्रताः शापाः कर्तृणां ज्ञानपुण्ययोनिः शेषेण निहतार इत्यादि ३७ कुत्रास्य जन्माभूदत्राह जज्ञइति ३८ परमप्रमेयमुपसंहरति एतदिति वृत्रस्य यच्चरितमापरिपृच्छसि किंच सर्व
एतत्सर्वं किंच तस्यासुरजातेरासुरवशेन ननस्ययत्कारणंचैतच्च कथितमिति शेषः ३९ फलमाह इतिहासमिति ४० शृंखलादिवधमाक्षोपिवंधमोक्षः स्यात् न तु ससारबंधमोक्षेण वैकुण्ठलोकप्राप्तिरस्मादव
गतेति शंकित्वा कालविशेषे इति कर्तव्येन सास्यादित्याह । यएतदिति ४१ इति श्रीभा० षष्ठस्कंधे विज० टीकायां सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ अस्मिन् अध्याये पूर्वोक्तसृष्टिशेषं निरूपयति पृश्निरिति तु शब्दात् पूर्वस्मा

जज्ञेत्त्वष्टुर्दक्षिणाग्नौ दानवीं योनिमाश्रितः ॥ वृत्रइत्यभिविख्यातो ज्ञानविज्ञानसंयुतः ३८ एतत्ते सर्वमाख्यातं यन्मां त्वं परिपृच्छसि ॥ वृत्रस्यासुरजातेश्च
कारणं भगवन्मतेः ३९ इतिहासमिमं पुण्यं चित्रकेतोर्महात्मनः ॥ माहात्म्यं विष्णुभक्तानां श्रुत्वा बंधाद्विमुच्यते ४० यएतत्प्रातरुत्थाय श्रद्धया वाग्यतः
पठेत् ॥ इतिहासं हरिं स्मृत्वा सयाति परमां गतिम् ४१ ॥ इति श्रीभागवते षष्ठस्कंधे सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ पृश्निश्च पत्नी सविदुः सा
वित्री व्याहृती त्रयीम् ॥ अग्निहोत्रं पशुंसोमं चातुर्मास्यं महामखान् १ सिद्धिर्भगस्य भार्या गमहिमानं विभुं प्रभुम् ॥ आशिषं च वरारोहां कन्यां प्रासूत सुव्रताम्
२ धातुः कुहूः सिनीवाली राका चानुमतिस्तथा ॥ सायंदर्शमथ प्रातः पूर्णमासमनुक्रमात् ३ अग्नीन्पुरीषानाधत्त क्रियायां समनंतरः ॥ चर्षणीवरुणस्यासीद्य
स्यां जातो भृगुः पुनः ४ वाल्मीकिश्च महायोगी वाल्मीकादभवत्किल ॥ अगस्त्यश्च वसिष्ठश्च मित्रावरुणयोर्ऋषी ५ रेतःसिषिचतुःकुंभे उर्वश्याः सान्निधौ द्रुतम्
रेवत्यां मित्रउत्सर्गमरिष्टं पिप्पलं व्यधात् ६ पौलोम्यामिद्राधत्त त्रीन् पुत्रानिति नः श्रुतम् ॥ जयंतमृषमंता तदृतीयं मीढुषं प्रभुः ७ उरुक्रमस्य देवस्य माया
वामनरूपिणः ॥ कीर्तौ पत्न्यां बृहच्छ्लोकास्तस्यासन्सौभगादयः ८ तत्कर्म गुणवीर्याणिकश्यपस्य महात्मनः ॥ पश्चाद्वक्ष्यामहेऽदित्यां यथैवावततारह ९
अथ कश्यपदायादान् दैतेयान् कीर्तयामिते ॥ यत्र भागवतः श्रीमान् प्रह्लादो बलिरेव च ॥ १० ॥ दितेर्द्वावेव दायादौ दैत्यदानववंदितौ ॥ हिरण्य
कशिपुर्नाम हिरण्याक्षश्च कीर्तितौ ११

फलविशेषमाह सावित्री गायत्र्यभिमानिनीत्युत्तरत्राप्येवमनुसंधेयं १ २ चंद्रे हृष्टे सिनीवाली चंद्रे नष्टकले कुहूः धातुः क्रियानामभार्याः याः कुहूः सिनीवाल्याद्याः ता अधत्त ३ समनंतरो विधाता च क्रियायां
भार्यायां पुरीषाख्यानग्रीनाधत्त वरुणनाम्नः सूर्यस्य वारुणीनामभार्या पूर्वव्रह्मणो जातत्वात् पुनरित्युक्तं ४ वाल्मीकिश्च वरुणवीर्याद्रुतमीकादभूत् ब्रह्मजो वसिष्ठश्च पुलस्त्यजोऽगस्त्यश्च द्रौऋषीणुर्नाम मित्राव
रुणयोर्जातौ ५ तयोर्जनिप्रकारमाह रेतइति उर्वश्यादर्शनात् तत्सान्निधौ द्रुतं स्फुरेतस्तदनंतरं मित्रावरुणौ कुंभे सिषिचतुः तस्मादुभावापि कुंभसंभवाविति प्रसिद्धेः ६ ७ ८ महात्मन कश्यपस्य पत्न्याम
दित्यायथाऽसावुरुक्रमो वततार तत्कर्मादीनि पश्चादष्टमस्कंधे वक्ष्याम इत्यन्वयः ९ अथमंगलमस्तु ननु दैत्यवंशवर्णनं कर्मार्थं क्रियते तत्कथनस्य श्रेयःसाधनत्वानुपयोगित्वादिति तत्राह यत्रेति यत्रादितिस
ताने प्रह्लादबलिचरितकीर्तनश्रवणाभ्यां श्रेयःसाधनत्वसंभवादित्यर्थः १० ११

१२ विप्रचितविप्रचितेः सकाशाद्राहुंसुतम् १३ १४ १५ तस्यविरोचनस्य १६ ततोबलेस्तस्यानुभावपश्चादष्टमस्कंधे अनुभावमिति पाठेभिधास्यते वदिष्यति व्यासइतिशेषः अयंजनइति वा १७ यस्यबाणस्पृशार्थे १८ सात्मतासमानजातितासोदरत्वम् १९ साधुपुण्यम् २० २१ तद्वचःतन्निभृतेनतस्मिन्स्निग्धेन सत्रायणःसत्रेप्रधानः सर्वदर्शनःसर्वज्ञः २२ पक्षपाततया कर्मकरःपार्ष्णिग्राहस्तेनशोकसमदीप्तेन २३ अक्लिन्नहृदयंअनार्द्रहृदयं स्वपेनिद्राकुर्या २४ वाशब्दोपिशब्दार्थः ईशाभिहितस्यईशोहंराजाहमित्यादिशब्दवाच्यरयापियस्यदेहस्यातेमर णोत्तरकाले कृमिविद्भस्मसंज्ञाभवेच्चिरकालवस्थानेकृमिरितिसंज्ञा आदिभिर्भक्षितेविद्वंसंज्ञा वन्दिदाहेभस्मसंज्ञा तत्कृतेतस्यदेहस्यार्थेभूतध्रुक्सर्वप्राणिहितकःस्वार्थस्वप्रयोजनार्थेकेवेद नकिमपिबे हिरण्यकशिपोर्भार्याकयाधुर्नामदानवी ॥ जंभस्यतनयादत्तासुषुवेचतुरःसुतान् १२संह्लादंप्रागनुह्लादंप्रह्लादंह्लादमेवच ॥ तत्स्वसांसिंहिकानामराहुंविप्र चितोग्रहीत् १३ शिरोऽहरद्यस्यहरिश्चक्रेणपिबतोऽमृतम् ॥ संह्लादस्यमतिर्भार्यासूतपंचजनंततः १४ ह्लादस्यधमनिर्भार्यासूतवातापिमिल्वलम् ॥ योऽगस्त्यायाप्यतिथयेपेचेवातापिमिल्वलः १५ अनुह्लादस्यसूर्यार्याबाष्कलोमहिषस्तथा ॥ विरोचनस्तुप्राह्लादिर्बलिस्तस्याभवत्किल १६ बाणज्येष्ठपुत्रशतमशनायांततोभवत् ॥ तस्यानुभावःसुष्ठोक्यःपश्चादेवाभिधास्यते १७ बाणस्त्वाराध्यगिरिशंलभेतद्रणमुख्यताम् ॥ यत्पार्श्वेभगवा नास्तेजद्यापिपुरपालकः १८ मरुतश्चदितेःपुत्राश्चत्वारिंशन्नवाधिकाः ॥ तआसन्नप्रजाःसर्वेनीताइंद्रेणसात्मताम् १९ ॥ राजोवाच ॥ कथंतआसुरं भावमपोह्योत्पत्तिकंगुरो ॥ इंद्रेणप्रापिताःसात्म्यंकिंनुसाधुकृतंहितैः २० इमेश्रद्धयतेविद्वन्नृषयोहिमयासह ॥ परिज्ञानायभगवंस्तन्नोव्याख्यातुमर्ह सि २१ ॥ सूतउवाच ॥ तद्विष्णुरातस्यसवादरायणिर्वचोनिशम्यादृतमर्थवन्मुनिः ॥ सभाजयंस्तन्निभृतेनचेतसाजगादसत्रायणसर्वदर्शनः २२ श्रीशुकउवाच ॥ हतपुत्रादितिःशक्रपार्ष्णिग्राहेणविष्णुना ॥ मन्युनाशोकदीप्तेनज्वलंतीपर्यंचितयत् २३ कदानुभातृहंतारमिंद्रियाराममुल्बणम् ॥ अक्लिन्नहृदयंपापंवातयित्वास्वपेसुखम् २४ कृमिविद्भस्मसंज्ञांत्यस्येशाभिहितस्यवा ॥ भूतध्रुक्तत्कृतेस्वार्थेकिवेदनिरयोयतः २५ आशासान स्यतस्येदंध्रुवमुन्नद्धचेतसः ॥ मदशोषणमिंद्रस्यभूयाद्येनसुतोहिमे २६ इतिभावेनसाभर्तुराचचारासकृत्प्रियम् ॥ शुश्रूषयानुरागेणप्रश्रयेणदमेनच २७ भक्त्यापरमयाराजन्मनोज्ञैर्वल्गुभाषितैः ॥ मनोजग्राहभावज्ञासुस्मितापांगवीक्षणैः २८ एवंस्त्रियाजडीभूतोविद्वानपिविदग्धया ॥ बाढमित्याहविवशो नतच्चित्रंहियोषिति २९ विलोक्यैकांतभूतानिभूतान्यादौप्रजापतिः ॥ त्रियंचक्रेस्वदेहार्थीययापुंसांमतिर्हता ३० एवंशुश्रूषितस्तातभगवान्कश्यपः स्त्रिया ॥ प्रहस्यपरमप्रीतोदितिमाहाभिनंद्यच ३१

देत्यन्वयः यःस्वार्थकुरुतेसवेदार्थं ज्ञानवान्किं नभवतीत्यर्थइतिवा । कुतइतितत्राह निरयइति निर्गतंअयमिष्टप्रदंदैव्यंस्मात्सतथातादृशोभवतीति यतस्तस्माद्यतःस्वरूपाज्ञानाद्वा भूतद्रोहाद्वा २५ इदंजगतध्रुवमित्याशासानस्यवांछतःउद्धतबुद्धेर्गिंद्रस्यमदशोषणयेनसुतेनस्यत्सुतोमेस्यात् २६ इतिभावेनाभिप्रायेण २७ २८ २९ जगदादौप्रजापतिर्ब्रह्मा भूतान्येकांतभूतानि परस्परस्नेह र हितानि केवलंमृत्युभूतानि विलोक्य मिथःस्नेहबंधार्थस्वशरीरार्थास्त्रियंचक्रेससर्जंत्यन्वयः ३० ३१

मर्तरिस्त्रीणामर्थसुप्रीतिस्तिकिकामः पुरुषार्थोऽगमः प्राप्नुमश्नयइत्यन्वयः ३२ ननु तदेतत्प्रेयइति श्रुतेरविगानेन सर्वजनस्य परमेष्ठदेवता श्रीधरइतियतः कथं पतिरेव नारीणां मिष्टदेवतेति विशेष्योच्यत इतः त
 त्राह मानसइति वासुदेवः मानसः सर्वभूतानां मानसो मनसि स्थितः सन्मनसा पूज्यः को वासुदेवइति तत्राह श्रियइति ३३ एतदेव विशदयति सइति वासुदेव एव नामरूपाभ्यां विधित्वेन कल्पिते देवतालिङ्गौ
 देवताविग्रहौ विशेषतः सन्निहितत्वेन स्त्रीभिः पुंभिश्चेत्यते तत्र स्त्रीभिः पतिसन्निहितत्वेन पूज्यते तदर्थं पतिरूपधृगिति पुरुषैस्तु देवतालिङ्गनामरूपत्वेनेति लिङ्गलक्षणविग्रहश्चोच्यते ३४ यस्मात्पतावा
 हित ईशस्तस्मात्पतिपूजनेन भगवानेव पूजितः स्यादित्युपसंहरति तस्मादिति पतिपतिस्थम् ३५ इहग्भावेन पतिस्थितः परमात्मा मङ्गप्रसीदति त्विबुद्ध्या ३६ अमृत्युमनश्चरम् ३७ ३८ ३९

कश्यप उवाच ॥ वरं वरय वामोरुप्रीतस्तेहमनिदिते ॥ स्त्रीणामर्तारि सुप्रतिकः काम इह चागमः ३२ पतिरेव हि नारीणां दैवतं परमं स्मृतम् ॥ मानसः सर्वभू
 तानां वासुदेवः श्रियः पतिः ३३ स एव देवतालिङ्गैर्नामरूपविकल्पितैः ॥ इज्यते भगवान्पुंभिः स्त्रीभिश्च पतिरूपधृक् ३४ तस्मात्पतिव्रतानार्यः श्रेयः कामाः
 सुमध्यमे ॥ यजंतेऽनन्यभावेन पतिमात्मानमीश्वरम् ३५ यो हं त्वयार्चितो भद्रे इदं कृत्वा भवेन भक्तिः ॥ किते संपादये काममसतीनां सुदुर्लभम् ३६ दितिरु
 वाच ॥ वरदोसि यदि ब्रह्मन् पुत्रमिन्द्रहणवृणे ॥ अमृत्युमृतपुत्राहं ये न मे वातितौ सुतौ ३७ निशम्य तद्वचो विप्रो विमनाः पर्यतप्यत ॥ अहो अधर्मः सुमहान्
 व्यमेसमुपस्थितः ३८ अहो अद्येंद्रियारामो योषिन्मय्येशमायया ॥ गृहीतचेताः कृपणः पतिप्ये नरके ध्रुवम् ३९ कोतिक्रमो नुवर्ततेत्याः स्वभावमिह यो
 षितः ॥ धिक्मां बतान् बुधं स्वार्थे यदहं त्वजितेंद्रियः ४० शरच्चन्द्रोपमं वक्रं वचश्च श्रवणामृतम् ॥ हृदयं क्षुरधाराभं स्त्रीणां को वेद चेष्टितम् ४१ न हि कश्चित्पि
 यः स्त्रीणामंजसा स्वाशिषात्मनाम् ॥ पतिपुत्रं भातरं वाघ्नं त्यर्थं घातयंति हि ४२ प्रतिश्रुतं ददामीति वचस्तन्नमृषा भवेत् ॥ वधं नार्हति चेद्रोपितत्रेदमुपकल्प
 ये ४३ इति संचिंत्य भगवान्मारीचः कुरुनंदन ॥ उवाच किंचित्कुपित आत्मानं च विगर्हयन् ४४ कश्यप उवाच ॥ पुत्रस्ते भविता भद्रे इन्द्रहो देवबांधवः ॥
 संवत्सरं त्रतमिदं यद्यंजो धारयिष्यसि ४५ दितिरुवाच ॥ धारयिष्ये व्रतं ब्रह्मन् ब्रूहि कार्याणि यानि मे ॥ यानि चेह निषिद्धानि न व्रतं प्रतियान्युत ४६ कश्य
 प उवाच ॥ न हि स्यात्सर्वभूतानि न शपेन्ना नृतं वदेत् ॥ न छिद्यान्न स्वरो माणि न स्पृशेद्यदमंगलम् ४७ नाप्सु स्नायान्न कुप्येत न संभाषेत दुर्जनैः ॥ न वसीता धौत
 वासः स्रजं वा विधृतां क्वचित् ४८ नोच्छिष्टं चंडिकान्नं च सामिषं वृषलाहृतम् ॥ भुंजीतो दक्यया दृष्टं पिबेन्नांजलिना त्वपः ४९ नोच्छिष्टास्पृष्टसलिलासंध्य
 योर्मुक्तमूर्धजा ॥ अनर्चिता संयतवाक् न संवीता बहिश्चरेत् ५० नाधौतपादा प्रयतानां द्रुपान्नाप्युदक्शिराः ॥ शयीत नापराङ्मन्यैर्न नमनच संध्ययोः ५१

स्वभावं गुणचौर्यभावमनुवर्तमानाया अतिक्रमीऽन्यायः स्वभावं सौशील्यमनुवर्तत्या इति वा ४० ४१ स्वार्थे आशीः पु आत्मा यासां तास्ताथा तासां स्वाशिषमिच्छंतीनामित्यर्थः ४२ ४३ ४४ देवानां धुभूतः
 ४५ ४६ ४७ अधौतवासः अनिर्गुणवत् न वसीत नाच्छादयेत् विधृता मन्योपभुक्ताम् ४८ चंडिकान्नं सप्तमातृभ्योर्पितमन्नं पिपीलिकामूषिकाभोज्यं उदक्यपारजस्वला ४९ अनर्चिता लंकाररहि
 ता असंवीता प्रावर्णादिरहिता ५० अपराकृपश्चिमशिरानशयीत ५१

मातराशात्प्रातःकालभोजनात्पूर्वं ५२ वरवतीःभर्तृसहिताःपतिमभ्यर्च्योपतिष्ठेत्स्तुतिकुर्यात्पतिस्थितं पद्ममात्मानंकोष्ठगतं हृदिगतं ध्यायेत् स्वबाह्यांतरगतं वा नाम्नापुंसवनम् ५३ ५४ ५५ मातृ
 प्वसुःमातुरादित्याःस्वसुर्दित्याः ५६ ५७ ५८ ५९ ६० योगमाययायोगसामर्थ्येन ६१ ६२ जिघांससि हंतुमिच्छसि ६३ माभैष्ट भयंमाकुरुध्वं कौशिकइंद्रः मरुतांगणानाह ६४ ६५ सा
 म्यतांसमानरूपतांहरिःश्रीनारायणोदित्याकिंचिदूनंसंवत्सरमर्चितोपदत्तःसाम्यतांयातीतिकमुकुतःपुरुषःसकृत्संपूज्यसाम्यतांयातितस्मात् ६६ इंद्रेणसजुःसह अश्विभ्यामुषसासजूरित्यादौदृष्ट

धौतवासाःशुचिर्नित्यंसर्वमंगलसंयुता ॥ पूजयेत्प्रातराशात्प्राक्गोविप्रान्श्रियमच्युतम् ५२ स्त्रियोवरवतीश्चार्चेत्सगंधबालिमंडलैः ॥ पतिंचार्च्यो
 पतिष्ठेतध्यायेत्कोष्ठगतंचतम् ५३ संवत्सरंपुंसवनंव्रतमेतदविभुतम् ॥ धारयिष्यसिचेत्तुभ्यंशक्रहाभवितासुतः ५४ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ बाढमित्यभ्यु
 पेत्याथदितीराजन्महामनाः ॥ कश्यपाद्रभमाधत्तव्रतंचांजोदधारसा ५५ मातृप्वसुरभिप्रायमिंद्राज्ञायमानद ॥ शुश्रूषणेनाश्रमस्थांदिर्तिपर्यचरत्क
 विः ५६ नित्यं वनात्सुमनसःफलमूलसमित्कुशान् ॥ पत्रांकुरमृदापश्चकालेकालउपाहरत् ५७ एवंतस्यांव्रतस्थायांव्रतच्छिद्रंहरिर्नृप ॥ प्रेप्सुःपर्यचर
 जिह्मोमृगहेवमृगाकृतिः ५८ नाभ्यगच्छद्व्रतच्छिद्रंतत्परोधमहीपते ॥ चिंतांतीव्रांगतःशक्रःकेनमेस्याच्छिवंत्विह ५९ एकदासातुसंध्यायामुच्छिष्टाव्रत
 कर्षिता ॥ अस्पृष्टवार्यधौतांघ्रिःसुष्वापविधिमोहिता ६० लब्ध्वातदंतंरंशक्रेनिद्रोपहतचेतसः ॥ दितेःप्रविष्टउदरंयोगेशोयोगमायया ६१ चकर्तरा
 मधामभैवज्रेणकनकप्रभम् ॥ रुदंतंसप्तधैकैकमारोदीरितितान्पुनः ६२ तेतमूचुःपाटयमानाःसर्वेप्रांजलयोन्मृप ॥ नोजिघांससिर्किंत्विद्रभ्रातरोम
 रुतस्तव ६३ माभैष्टभ्रातरोमह्ययूमित्याहकौशिकः ॥ अनन्यभावान्पार्षदानात्मनोमरुतांगणान् ६४ नममारदितेर्गर्भःश्रीनिवासानुकंपया ॥
 बहुधाकुलिशक्षुण्णोद्रौण्यत्वेणयथाभवान् ६५ सकृदिष्टादिपुरुषंपुरुषोयातिसाम्यताम् ॥ संवत्सरंकिंचिदूनंदित्यायद्वरिरर्चितः ६६ सजूरिंद्रेणपंचाशद्दे
 वास्तेमरुतोभवन् ॥ व्यपोह्यमातृदोषंतेहरिणासोमपाःकृताः ६७ दितिरुत्थायददृशेकुमाराननलप्रभान् ॥ इंद्रेणसहितान्देवीपर्यतुष्यदनिदिता ॥
 ६८ अथेन्द्रमाहताताहमादित्यानांभयावहम् ॥ अपत्यमिच्छंत्यचरंव्रतमेतत्सुदुष्करम् ६९ एकःसंकल्पितःपुत्रःसप्तसप्ताभवन्कथम् ॥ यदितेविदितंपु
 त्रसत्यंकथयमामृषा ७० ॥ इंद्रउवाच ॥ अंबतेहंव्यवसितमुपधार्यागतोतिकम् ॥ लब्धांतरोच्छिद्रंगर्भमर्थबुद्धिर्नधर्मवित् ७१ कृतोमेसप्तधाग
 र्भआसन्सप्तकुमारकाः ॥ तोषिचैकैकशोवृक्षणाःसप्तधानापिमग्निरे ७२ ततस्तत्परमाश्वर्यवीक्ष्याध्यवसितंमया ॥ महापुरुषपूजायाःसिद्धिःकार्यानुषंगि
 णी ७३ आराधनंभगवतर्हमानानिराशिषः ॥ येतुनेच्छंत्यपिवरंतेस्वार्थकुशलाःस्मृताः ७४

त्वात् हरिर्णेद्रेणसोमपाःसोमंपिबंतः ६७ पर्यतुष्यत्सचेतनत्वात् ६८ आदित्यानांअदितिपुत्राणाम् ६९ ७० ७१ ७२ कार्यानुषंगिणीकार्यानुकूल्यंसंगमयंतीति ७३ फलकामक्रियायोगभावि
 न्येवविधासिद्धिरभूत् किमु निराशीस्त्वेनेतिभावेनाह आराधनमिति ७४

गुणस्पर्शविषयमुखम् ७५ ७६ ७७ ७८ ॥ इति श्रीभागवतेषष्ठस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायां अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ७ ॥ अत्रानिष्कामत्वेनक्रियमाणं पुंसवननामव्रतञ्चानारायणानुग्रहजनकं
ज्ञानजनकत्वेनपुरुषार्थसाधनंभवतीत्यभिप्रायेणप्रश्नोत्तरपूर्वकमेतद्वर्तमानंरूप्यते पुंसवनस्य विधानम् १ मार्गशिरधनुर्मासिशुक्लपक्षे सार्वकामिकंमोक्षादिसर्वपुरुषार्थसाधनम् आदितःशुक्लपक्ष
मारभ्य आदितोमरुतांजन्मेतिवा २ शुक्लेअंबरेच ३ ४ ५ ६ ७ प्रभवौजनकौ ८ दशवारंदशसंख्यातदूर्ध्वयथाशक्ति तावतीसर्वथापेक्षिता ९ १० सर्वयज्ञःसर्वातर्यामी इयंलक्ष्मीःइज्या
आराध्यात्मप्रदंदेवमात्मानंजगदीश्वरम् ॥ कोवृणीतगुणस्पर्शबुधःस्यान्नरकेपियत् ७५ तदिदंममदौर्जन्यंबालिशस्यमहीयसि ॥ क्षंतुमर्हसिमातस्त्वंदि
ष्टयागर्भोमृतोत्थितः ७६ श्रीशुकउवाच ॥ इंद्रस्तयाम्यनुज्ञातःशुक्लभावेनतुष्टया ॥ मरुद्भिःसहतांनत्वाजगामन्निदिवंप्रभुः ७७ एवमेतसर्वमाख्या
तंयन्मांत्वंपरिपृच्छसि ॥ मंगलंमरुतांजन्मकिंभूयःश्रोतुमिच्छसि ७८ इति श्रीभागवतेषष्ठस्कंधेअष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ राजोवाच ॥ व्रतंपुंस
वनंब्रह्मभवतायदुदीरितम् ॥ तस्यवेदितुमिच्छामि येनविष्णुःप्रसीदति १ श्रीशुकउवाच ॥ शुक्लेमार्गशिरपक्षेयोषिद्वर्तुर्नुज्ञया ॥ आरभेतव्रतमिदंसा
र्वकामिकमादितः २ निशम्यमरुतांजन्मब्राह्मणाननुमंत्र्यच ॥ स्नात्वाशुक्लदतीशुक्लवसीतालंकृतांबरे ३ पूजयेत्प्रातराशात्प्राक्भगवंतंश्रि
यासह ॥ नमस्तेनिरपेक्षायपूर्णकामनमोस्तुते ॥ महाविभूतिपतयेनमःसकलसिद्धये ४ यतस्त्वंकृपयाभूत्यातेजसामहतौजसा ॥ तुष्टईशगुणैःसर्वै
स्ततोसिभगवान्विभुः ५ विष्णुपत्निमहामायेमहापुरुषलक्षणे ॥ प्रीयेथामेमहाभागेलोकमातर्नमोस्तुते ६ ओंनमोभगवतेमहापुरुषायमहानु
भावायमहाविभूतिपतयेसहमहाविभूतिभिर्बलिमुपाहरानीति ॥ अनेनाहरहर्मेत्रेणविष्णोरासनार्घ्यपाद्योपस्पर्शनस्नानवासउपवीतविभूषणगंधपुष्पधू
पदीपोपहाराद्युपचारांश्चसमाहितउपाहरेत् ७ हविःशेषंतुजुहुयादनलेद्वादशाहुतीः ॥ ओंनमोभगवतेमहापुरुषायमहाविभूतिपतयेस्वाहेति श्रियंवि
ष्णुंचवरदावाशिषांप्रभवानुभौ ॥ भक्त्यासंपूजयेन्नेत्यंयदीच्छेत्सर्वसंपदः ८ प्रणमेद्दंडवद्भूमौभक्तिप्रह्वेणचेतसा ॥ दशवारंजपेन्मंत्रततःस्तोत्रमुदीरये
त् ९ युवांतुविश्वस्यविभूजगतःकारणंपरम् ॥ इयं हिप्रकृतिःसूक्ष्मामायाशक्तिर्दुरत्यया १० तस्याअधीश्वरःसाक्षात्त्वमेकःपुरुषःपरः ॥ त्वंसर्वयज्ञइज्ये
यंक्रियेयंफलभुग्भवान् ११ गुणव्यक्तिरियंदेवीव्यंजकोगुणभुग्भवान् ॥ त्वंहिसर्वशरीरात्माश्रीःशरीरेंद्रियाशया १२ नामरूपेभगवतीप्रत्ययस्त्व
मपाश्रयः ॥ यथायुवांत्रिलोकस्यवरदौपरमेष्ठिनौ ॥ तथेमाउत्तमश्लोकसंतुसत्यामहाशिषः १३ इत्यभिष्टूयवरदंश्रीनिवासंश्रियासह ॥ तन्निः
र्सेयापहरणंदत्त्वाचमनमर्चयेत् १४

तर्यामिणी क्रियांतर्यामिणीअंतर्यामीतुपज्ञादेर्विष्णुरिज्यादिनारमा तत्तच्छब्दैस्ततोवाच्यैर्नतुसर्वस्वरूपतः अंतर्यामीश्रियश्चापिविष्णुरेव न संशयः नांतर्यामीकश्चिदस्तिविष्णोःक्वापिकुतश्चनेतिवचनात्
फलभुक्पुण्यफलभोक्तरियजमानेस्थित्वातत्फलस्यभोजकः ११ सत्त्वादिगुणानांव्यक्तेःकारणंफलव्यंजकःगुणभोक्तरिजिवेस्थित्वातद्भोजकः शरीरेंद्रियाणामभिमानिदेवता १२ नामरूपयोगुणहेतुत्वात्
श्रियश्चगुणाभिमानित्वाच्चामरूपे श्रीरित्युच्यते प्रत्ययोनिश्चयज्ञानम् त्वत्प्रसादजनकत्वम् १३ उपहरणंनैवेद्यम् निःसार्यमोचयित्वा १४

॥ इति श्रीमहाभारते षष्ठः स्कंधः समाप्तः ॥